

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Flönt Koçu

VANCOUVER FIRTINASI SERİSİ
STEPHANIE ARCHER

En yakın arkadaşın
flört koçun olacaksa,
aşk oyunlarına hazır olmalısın!

Utangaç ve yeni bekâr bendenizin, ilişkiler konusunda biraz özgüvenli olmaya ihtiyacı vardı. Peki ama bana bu konuda yardım etmeye kim gönüllü olmuştu dersiniz? Profesyonel hokey dünyasının en ateşli savunma oyuncusu, ciddi ilişkilerden kaçınan en yakın arkadaşım ve yeni flört koçum Hayden Owens tabii ki.

Ama bir sorun vardı: Hayden bana sadece nasıl flört edileceğini öğretmekle kalmamış, bütün öğrettiklerini birlikte denememizi de teklif etmişti. Yıllardır arkadaş olmamıza rağmen bu dersler ve masum görünen öpücükler dostluğumuzun sınırlarını zorlamaya başlamıştı.

Oysa çok önemli bir kural vardı: Bağlanmak yok.

Ama sonra başkalarıyla görüşmeye başladım ve Hayden'ın beni kıskandığını fark ettim. Böylece aramızdaki her şey sihirli bir değnek değmiş gibi değişiverdi. Belki de en başından beri beni bekleyen kişi Hayden'dı ve sadece gözlerimin önündeki mükemmelliği görmem yeterli olacaktı...

Çevirmen: İren Kori

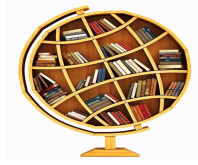
☆☆☆

ISBN 978-625-97064-6-7

9 786259 706467

Flönt Koçu

STEPHANIE ARCHER

Çeviren: İren Kori

*Düzenleme
Ny.ozlem*

1. BÖLÜM

HAYDEN

BOŞ BARDAĞIMI ALIP yerine yeni bir bira bırakırken, “Gözlerini Darcy’nin üzerinden çek,” dedi Jordan.

Dikkatimi üç masa ötedeki arkadaşımın –aynı zamanda ev arkadaşım– uzaklaştırdım; bakışları memelerinde dolaşıp duran bir adamla randevuydu.

“Ona bakmıyorum.”

Bakışlarım Darcy’nin bar ışıklarının altında ışıldayan açık sarı saçlarına döndü. Bu Darcy’nin, en iyi arkadaşım Kit’le nişanı bozduktan sonraki ilk randevusuydu. Sırtı bana dönük olduğundan yüz ifadesini göremiyordum.

“Herifle ilgili ne düşünüyorsun?” diye sordum Jordan’a. “Darcy’nin bir defa bile güldüğünü sanmıyorum.”

Darcy’nin randevuya çıktığı herif konuşuyordu çoğunlukla.

Jordan gözlerini devirdi. “Kız iyi.”

“İyi olduğunu biliyorum.”

Yirmilerinin sonundaki bir barmen ve Vancouver Storm’un maçlarından sonra takıldığımız köhne bar Filthy Flamingo’nun sahibi olarak Jordan’ın, felaket randevuları izlemekle ilgili bol miktarda deneyimi vardı.

Ama bir randevuda Darcy “iyi” olmaktan fazlasını hak ediyordu. Bu herif onun önünde diz çökmeli, ilgisini kazanmak için elinden geleni yapmalıydı. Darcy Andersen dört dörtlüktü. Zekiydi, komikti ve açık sarı saçları, deniz yeşili

gözleri, ucu kalkık tapılası burnuyla göz kamaştırıcıydı. Ayrıca fantastik-romantik türdeki *Kuzey Kılıcı* serisinin en büyük hayranıydı; sekiz yıl önce bu sayede tanışmıştık. Üniversitenin ilk yılında, İngilizce dersinde bu kitap serisinin bir tişörtünü giydiğim bir gün onun yanına oturmıştım.

Darcy'yi havada kapacaklardı.

Umurumda olduğundan değildi. Kit'le birlikte Calgary'de dört yıl yaşadktan sonra Darcy'nin hep yanımda olması güzeldi, o kadar.

Jordan tek kaşını kaldırdı. "O halde neden Darcy'nin aşırı korumacı babasıymışsın gibi burada oturuyorsun?"

Göğsümde sıkı düğümler oluştu ama Jordan'a tembel, özgüvenli bir sırtış gönderdim. "Ne, kendi başıma bir içki içemez miyim?"

"Senin gibi bir ortam adamı asla tek başına takılmaz."

Gerginlikle dolu alaycı bir kahkaha attım. Başka bir yere gitmemiz gerektiğini biliyordum.

Vancouver Storm hokey takımında ben neşe kaynağıydım. Maçlardan sonra herkesi Filthy Flamingo'da toplayan eğlenceli kişiydim. Müzik grubu posterleri, ucuz birası ve tavana asılı peri ışıklarıyla bu boktan, küçük ve köhne barda takılmayı tercih ederdik. Burada nadiren tanınırdık ve diğer müdavimler bizi tanırsalar bile Jordan'ın önünde bir şey söylemeye asla cesaret edemezlerdi.

Gerçi buraya gelmeyi Darcy istemişti.

"Onlar ayrıldıktan sonra Kit'le konuştuğumda Darcy'ye göz kulak olacağımı söyledim." Ensemi ovdu. Şimdi farklı NHL* takımlarında oynadığımız halde Kit benim en yakın arkadaşım, ergenliğimizden beri birlikte hokey oynardık. "Hem Darcy bu akşamla ilgili tedirgindi, bu yüzden destek için birkaç masa ötede oturmaya gönüllü oldum."

"Destek için."

* National Hokey Leauge, ABD'den 25, Kanada'dan ise 7 buz hokeyi takımının oluşturduğu, Kuzey Amerika buz hokeyi ligi. -e.n.

“Evet. Her ihtimale karşı.” Sesim savunmacı çıkıyordu, hâl böyleyken kendini beğenmiş gülümsemelerimden birini takındım. “Çok göz korkutucu olabilirim.”

Bir defans oyuncusu olarak iri bir adamdım. Çalıştığım eğitmenler, diyetisyenler ve antrenörler profesyonel spor dünyasının en iyilerindendi ve bu kendini gösteriyordu.

“Evet, evet.” Düz bir bakış atarak homurdandı. “Korkunçsun, tabii.”

Jordan’a sevimli bir şekilde sırttım ama bakışlarım tekrar Darcy’ye döndü. “Gidip neyle ilgili konuştuklarına bir baka-cağım.”

“Owens, kızı rahat bırak.”

Teslim olurcasına ellerimi kaldırdım. “Söz, bana işaret vermezse karışmayacağım.”

Bardak altlığını bir fiskeyle yere düşürürsen, demiştim önceden Darcy’ye, onu güldürerek, sahte bir acil durum bahanesiyle seni arayacağım.

Jordan başım iki yana salladı ama ağzı alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Siz ikiniz çok tuhafsiniz.”

Sonra Jordan bara yöneldi ve benim bakışlarım da tekrar Darcy’ye kaydı.

Hırkasının kolunu çekiştiriyordu. Koltuğunda kımıldanıyordu. Omzunun üstünden bakışlar atıyordu.

Biramı ağızma götürürken duraksadım.

Adam Darcy’ye, omuzlarını gerginlikle aniden kaldırmasına sebep olan bir şey söyledi. Şimdi yine en üst seviyede tetikteydim. Ben dudak okuyabilme becerimin olmasını dilerken Darcy’nin kâğıt bardak altlığı masadan fırlayıp yere düştü. Ağızım bir sırtışla şekillendi ve çalarken telefonu ku-lağıma bastırdım.

“Alo?” diye cevap verdi Darcy. Sesi endişeli geliyordu.

“Derhal herhangi bir bahane bul.”

Darcy iç çekti, başının arkasına bakarken sırtışım genişledi. “Aman Tanrım. Ne? Sen iyi misin?”

“Yüzde 1 şarjım kaldı ve 911 yerine seni aramayı seçtim.” Göğsüm heyecanla genişlerken göğüskafesimin arkasında kıvılcımlar çaktı. Bir ahmak gibi gülümsüyordum. “Binanın yan tarafından aşağı inebilirdim ama terastayım ve *çıplağım*.”

“Araba mı çarptı?” Darcy’nin gülmemeye çalıştığını fark ettim.

“Evet. Çıplak hâlde. Kaslarımı esnetiyordum ve sürücünün dikkati dağıldı. On arabalık bir zincirleme kazaya sebep oldum.”

“Hastanede misin?”

“Evet ve tüm kaslarıma bakmaya devam ediyorlar.” İç geçirdim. “Kendimi objeleştirilmiş gibi hissediyorum, sanki bir et parçasıymışım gibi. Sensiz bunun altından nasıl kalkacağımı bilmiyorum.”

Üç masa öteden Darcy’nin gözlerini devirdiğini sezebiliyordum. O utangaçtı, bense değildim. Hızlı bir öksürükle kahkahasını örtbas etti.

“Seni zavallı şey. Bu korkunç. Hemen geliyorum. Bir de Hayden?”

“Efendim Darce?”

“Ağlama. Her şey yoluna girecek.”

Telefonu kapadı ve ben kıs kıs güldüm.

İşte, biz *bu* tür şeyler yapmalıydık. Darcy memelerine salyalarını akıtarak bakan bir herifle randevuya çıkmamalıydı.

“Terasta çıplak mısınız?” Darcy herifle ayrıldıktan yaklaşık otuz saniye sonra masada karşıma oturdu. “Cidden mi?”

Çapkın sırtışıma genişledi. “Orada biraz uğraşmam lazımdı.”

Darcy gözlerini devirdi ama gülümsüyordu.

“Bir acil durum aramasına ihtiyaç duyduysak, sanırım bu herif senin Beyaz Atlı Prens’in değil.”

“Yakınından bile geçmez.” Alnını ellerine yasladı. “Fela-ketti.”

Bunu duymak beni bu denli mutlu etmemeliydi. “Üzgünüm.”

“Ben büyük bir aileden geliyorum ve bizim büyük kafalı büyük bebeklerimiz olur, dedi.” Darcy gülmekten iki büklüm olmuş halimi gördüğünde bana sertçe baktığı halde ağzı seğiriyordu. “Gülmeyi kes.”

“Ne? Seni erkenden uyarmış işte.”

Darcy sızlandı. “Gelecekteki düğümü ve annesinin nasıl da her şeyi planladığıyla ilgili konuşup durdu.” Güzel yüzü bir tiksinti ifadesine büründü. “Ve sonra dışarıda beni öpmek istedi.”

Gülümsemem kayboldu. “Ona izin verdin mi?”

O Kit’in eski nişanlısıydı. Yasak bölgeydi ve kendi kararlarını verebilen bağımsız bir kadındı ama bir erkeğin ellerinin onun bedeninde gezdiğini düşündüğümde bir şeyleri kırmak istiyordum.

“Elbette hayır.” Darcy’nin yüzünde dehşete kapılmış bir ifade belirdi. “Yalan söyledim; bulaşıcı türde bir uçuğum olduğunu, bu yüzden öpüşmememiz gerektiğini söyledim.”

Rahatlayarak içkime doğru bir kahkaha attım. “Bunu aklımda tutmam gerekecek.”

“Çıktığın süper model kafilesini düşününce sanki ihtiyacın olacak da.”

Yüzümü buruşturdum. “Üç tane. Bir kafile değil.”

Darcy mutsuz bir ses çıkardı. Gözleri zeminde oyalanırken somurttu.

“Sorun ne?”

Gözlerini kırıştıtarak başını iki yana salladı. “Hiçbir şey.”

“Darce,” dedim ağır ağır.

Darcy’nin gözleri benimkilerle buluştu ve görkemli alt-dudağını dişlerinin arasına çekti. “Randevuya çıkmanın eğlenceli olacağını düşünmüştüm ama korkunçtu. Adam benim istemediğim her şeyi istiyordu.”

Lanet olasıca kalbim. Darcy'yi böyle görmeye dayanamıyordum. "Acelen ne? Daha bir ay oldu."

"Acelemin sebebi boşa harcamış olmam—" Aniden durdu, bakışları temkinli bir hâl almıştı.

"Neyi boşa harcadın?" Zamanını mı? Zamanını mı boşa harcamıştı? Kit'le sekiz senedir birlikteydi.

"Hiç." Darcy başını iki yana salladı. "Burada, Vancouver'da yeni bir başlangıç yapıyorum. Yeni şehir, işte yeni bir ekip, bir daire bulur bulmaz yeni bir ev."

"Yeni bir daire mi?" Ona *neler oluyor* diyen bir ifadeyle baktım. "İyi de sen benimle yaşıyorsun."

"Hayır, ben senin evinde *kalıyorum*. Orada yaşayamam."

"Elbette yaşayabilirsin."

Darcy bana düz bir bakış attı. "Hayden. O daireye param yetmez."

"Kirayla ilgili tek kelime etmedik ki." Ondan tek kuruş almayı kabul etmezdim. İyi bir işi vardı ama benim paramın miktarını ve sonunda birlikte yaşamamızın ne kadar eğlenceli olduğunu hesaba katınca Darcy bana iyilik yapıyormuş gibi hissediyordum.

Başını bıkkınlıkla geriye attı. "Başlama."

"Gücenme ama ben her yıl milyon dolarlar kazanıyorum." Ona kibirli bir sırtış yönelttim. "Senin o azıcık sigorta uzmanı kazancına ihtiyacım yok."

Başını iki yana sallasa da gülüyordu. "Tanrım, şu egon. Belki de onu kontrol altında tutmam için yakınlarında olma ihtiyacın vardır."

"Harika olur."

"Her neyse." Elini sallayarak beni geçiştirdi. "En önemlisi yeni ilişki durumum. Bekâr." Son kelimedede bocaladı, tedirginmiş gibi bir eliyle karnını ovdu.

Darcy ile Kit'in ayrılığı beni hiç ilgilendirmezdi ama haberi vermek için aradığında Darcy hâlâ çok üzgündü ve ben sadece...

Hiçbir şey yapmadan duramazdım. O Darcy'ydi. Benim arkadaşımdı. Onu neşelendirmek, dikkatini başka yöne çekmek benim görevimdi.

“Randevulara koşturmak zorunda değilsin.” Bardağımı tutuşum sıkılaştı. Darcy bunun yerine benimle takılmalıydı. “Sadece eğlenmene bak.”

“Evet.” Darcy’nin gözleri ışıldadı ve beni işaret etti. “Eğlence. Aynen. Bir ay boyunca ayrılık yüzünden mutsuz vaziyette kanepede oturdum, oysa” –yutkundu– “uzun zamandır ondan ayrılmaya hazırdım.”

Tepkimi göstermemek için kendimi zorladım. “Bunu bilmiyordum.”

Ayrılık sebeplerinin tam kapsamını bile bilmiyordum. Darcy bununla ilgili konuşmak istememişti, hâl böyleyken ben de onu zorlamamıştım. Hazır olduğunda bana anlatırdı.

Gerçi aşırı merak ediyordum. Acaba Kit’in bir yanlışı mı olmuştu? Birlikte her zaman mutlu görünmüşlerdi.

“Bu akşamki adam beni geniş ailesiyle tanıştırmaya hazırdı,” diye devam etti. “Düğünde kuğular olsun istiyordu, Hayden.” Darcy bana dik dik bakarken ben katıla katıla gülüyordum. “Kuğular ve atlar. Her şeyi planlamıştı. Yalnızca bir kadını planlarının arasına sıkıştırmak istiyordu.” Yüzü tiksiniş bir ifadeye büründü. “Bense sadece eğlenceli bir dikkat dağıtıcı istiyorum. O adamlar nerede?”

Ona göz kırptım. “Tam burada, bebek.”

Darcy homurdandı. “Tanrım. Sen âdeta liderlerisin. Beni onlara götür.”

Buna alışmış olmalıydım ama bu etiket –özellikle Darcy’den duymak– canımı acıtiyordu.

Asla böyle bir itibar edinmeyi amaçlamamıştım. Ama hiç uzun dönemli bir şeyler yaşayabilecek kadar ilgi duyduğum bir kadınla tanışmamıştım. Bir kadının bağlılığa istekli olduğunu sezersem ona çıkma teklifi etmezdim. Kimseyi boş

vaatlerle kandırmazdım ve yanıltmazdım ama herkesin iyi vakit geçirmesini sağlardım.

Güzel bir yüzüm, bir dizi hoş karın kasım vardı ve gerçekten, gerçekten iyi bir seks partneriydim fakat daha fazlasıymışım gibi davranmazdım.

“Bekle.” Darcy’nin gözleri kısıldı. “Sen flört edersin ama asla bağlanmazsın.”

Bardağımın üzerinden ona sorgulayan bir bakış attım. “Yani?”

“Sen *her zaman* eğlenirsin. Tüm şu flört olayında müthişsin ve yılların deneyimine sahipsin. Muhtemelen yüzlerce randevuya çıkmışsındır.”

“Bununla nereye varacaksın acaba?” Her nereye varacaksa, bundan hoşlanmamıştım.

Darcy’nin dudakları yukarı kıvrıldı ve gözleri ilgiyle parladı. “Senin gibi olmak istiyorum.”

“Baş döndürücü biçimde yakışıklı mı?”

Darcy’nin sırtışı genişledi. “Hayır, bir çapkın. Hayden, bana çapkın olmayı öğretmeni istiyorum.

Düzenleme
Ny.ozlem

2. BÖLÜM

DARCY

SÖYLEMEMİ BEKLEDİĞİ son şey buymuş gibi Hayden'ın sırtışı yok oldu.

“Benim flört koçum olabilirsin.”

Bu neden daha önce aklıma gelmemiştii, bilmiyorum. Olağanüstü yakışıklı ve zengin hokey yıldızı Hayden ortam adamıydı, her yerde inanılmaz sevilen biriydi ve tanıdığım en büyük çapkındı. Her hafta yeni bir kızla çıkardı.

Hayden benim istediğim hayata sahipti –hiçbir bağlılık olmadan katıksız eğlence– ve her zaman kontrol sahibiydi. Kimse onu ezip geçemezdi. Kimse onun adına kararlar veremezdi.

Kit'ten sonra, bir erkeğin hayatındaki aksesuar olmaktan bıkmıştım.

Ben daha geniş gülümserken Hayden korkmuş gibiydi.

“Birlikte olduğumuz onca yılda Kit ve ben hiç gerçek bir randevuya çıkmadık. Bir partiye gittik ve sonra da birlikteydik. Hokey partisi.” Üniversitenin ilk haftasında, Hayden ve benim İngilizce dersinde tanıştığımız ilk hafta, cuma günüydü.

Hayden şaşırdı, kaşlarını çatı, bakışlarını başka tarafa çevirdi. **“Evet, şey, hatırlıyorum.”**

“Doğru. Oradaydın.”

Derslerden önce tüm hafta sohbet ettiğimiz için Hayden'ın bana çıkma teklifi edeceğini sanmıştım... Ama şimdi bunu

düşünme zamanı değildi, dolayısıyla bu düşünceyi aklımdan kovdum.

Hayden beni katbekat aşardı. Süper modellerle, aktrislerle ve *influencer*'larla çıkıyordu; her biri uzun boylu, koyu renk saçlı ve iri memeliydi. Kısa boyum, açık renk saçlarım ve kıvrımdan hepten yoksun vücudumla bana hiç benzemiyorlardı.

Bana göre hava hoştu. Biz arkadaştık.

“Ben bir erkekle hiç flört etmedim,” diye devam ettim. “Bir erkeğe hiç çıkma teklifi etmedim. Sevgililer Günü’nde hiç dışarı çıkmadım veya hiç çiçek almadım.”

Bunu atlatmaya, hayatıma devam etmeye ve Kit’i düşünmemeye çalışıyordum ama ayrılığın üzerinden zaman geçtikçe daha fazla sinirleniyordum. Aralık ayında ondan ayrılmayı denediğimde Kit tatil döneminin sonuna kadar beklememizi rica etmişti. Odaklanması gereken önemli maçları olduğunu söylemişti.

Yılbaşı gecesi, tüm Calgary takım arkadaşları ile Hayden’in Vancouver takım arkadaşlarının önünde Kit bana evlenme teklifi etmişti.

Kim böyle bir şey yapardı?

Donakalmıştım. Onu utandırmak istemediğimden evet demiş, ertesi sabahsa ilişkimizi gerçekten bitirmiştım.

Hayden’in bakışlarında endişe vardı. “Seni hiç gerçek bir randevuya çıkarmadı mı?”

Dilimi üstdudağıma hafifçe vurarak gerçeği sakladım. Kit ve Hayden çok iyi arkadaşlardı; Hayden’in aramızda seçim yapması gerektiği gibi bir hisse kapılmasını istemiyordum, bu yüzden ayrılığımızın detaylarını anlatmayı geçiştiriyordum.

Hayden, masanın karşısından beni dikkatle izliyordu.

“Ee... okuldayken çulsuzduk, ayrıca ders çalışmakla ve hokeyle meşguldük. Yalnızca hokey etkinlikleri için giyinip kuşanırdık.”

Hayden'in güzel mavi gözleri benim üzerimde oyalandı ve çenesi kasıldı. "Neden bana hiçbir şey söylemedin?"

Elimi sallayarak onu geçiştirdim. "Artık bir önemi yok."

Geçmişe takılıp kalmak istemiyordum. Yirmi altı yaşındaydım, benim için kayıp zamanı telafi etme ve kaçırdığım tüm eğlenceli flört deneyimlerini yaşama vaktiydi.

Hayden'in ağzı tembel, çapkın bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Çiçek mi istiyorsun, Darcy? Ben sana çiçek alırım."

Alaycı bir kahkaha attım. Hayden'm ortamı yumuşatacağına her zaman güvenebilirdim. "Neyi kastettiğimi biliyorsun. Giyinip kuşanmak, güzel bir restorana gitmek, güzel olduğumu duymak ve sonra eve gidip bir duvara dayanmış halde seks yapmak istiyorum."

Birası boğazına kaçınca Hayden öksürdü.

"Veya duşta da olabilir." Kafam karışmış gibi bir ifadeyle omuz silktim. "Bilmiyorum. İnsanlar aşırı tutkulu kaçamaklarını her nerede yaşıyorsa işte. Sonra da o adamı bir daha hiç görmek istemeyeceğim."

Hayden hâlâ öksürüyordu ve yanakları pembeleşiyordu.

"Sen iyi misin?"

Hayden bana bakmadan hırıltılı bir sesle, "Evet," dedi.

"Sen kendin söyledin. Eğlenmeye ihtiyacım var."

"Benimle eğlen. Maçlardan sonra dışarı çıkarız ve *Kuzey Kılıcı*'nı izleriz." Favori kitap serimiz artık bir televizyon dizisiydi. Hayden'm gülümsemesi bir nebze sönükleşti. "Senin konuşmana izin vermeden kendisi konuşan ve sustuğu ölçünü tahmin etmeye çalışmış gibi bakan sıradan bir adamla değil."

Sesinin tınısı beni heyecanlandırmıştı. Hayden'm olağan tavrından farklıydı. Gerçi sadece arkadaş olduğumuz için korumacı davranıyordu. "Ne kadar büyük bir bebeği ıkınıp çıkarabileceğimi görmek için kalçalarıma bakıyordu."

Hayden dişlerini sıktı ve birasından büyük bir yudum daha aldı.

“Her zaman ne yapman veya ne söylemen gerektiğini biliyorsun. Yüzlerce kadınla yattın.”

Sızlandı. “Yüzlerce değil.”

“Pek çok. Hepsini bir araya toplarsak büyük ihtimalle bu bara sığamazlar...”

“Tamam.” Hayden’in yüzü donuk bir ifadeye bürünmüştü. “Anladım.”

“Cinsel hayatını ayıplamıyorum. Senin gibi olmak istiyorum. Bir şeyde nasıl daha iyi olursun? Profesyonellerin yaptığını yaparak. En iyisinden öğrenerek. Ben nereden başlamam gerektiğini bile bilmiyorum. Bir erkeğe nasıl yaklaşacağımı bilmiyorum.”

Uzun bir anlığına beni izlerken Hayden elini dağınık altın sarısı saçlarının arasından geçirdi. Hayır demek üzereymiş gibi görünüyordu ama o anda bir adam masamızın yanından geçti, benim gözlerime bakmadan önce Hayden’ın bakışları sertleşti.

“Tamam.”

“Gerçekten mi?”

“Tek bir şartla.” Hayden bana doğru eğildi, gözleri kıvılcım saçıyordu. “Kalıcı olarak bana taşın. Boş bir odam varken kendi evini araman anlamsız. Ayrıca tek başıma yaşamaktan hoşlanmıyorum.”

Yine mi bu konu? Hayden çatı katında yaşıyordu ve daire si muhteşemdi. Şehre yukarıdan bakan iki katlı pencereleri, devasa bir mutfak ve oturma odası, jakuzisi ve bahçesi olan geniş bir terası vardı. Misafir odası bile şimdiye dek kaldığım otel odalarının hepsinden daha güzeldi.

Geçen hafta Kit ve benimle ilgili haberi vermek için Calgary’den onu aradığımda, Hayden, Vancouver’a gelmem için ısrar etmişti. Tereddüt bile etmemişti. Sesimden duygularımı –bıkılmış, hayal kırıklığına uğramış ve kalbi kırık– sezmiş olmalıydı ve tam olarak ihtiyacım olan şeyin yeni bir şehir olduğuna beni ikna etmişti.

Hayden olmasaydı Calgary’de kalırdım ve büyük ihtimalle bir barda eğlenmek yerine acı çekiyor olurdum.

“Zaten benim için çok fazla şey yaptın.” Ona hafifçe gülmüşedim. “İyiliğini suistimal etmek istemiyorum.”

Dört yılını uzakta geçirdikten sonra Vancouver’da kalan tek arkadaşım Hayden’dı. Calgary’deki arkadaşlarımdan çoğu Kit’in arkadaşlarıydı ve üniversitedeki çoğu kişiyle iletişim kopmuştu.

Şu anda sahip olduğum tek şey Hayden’la arkadaşlığımı. Bunu berbat edemezdin.

“Vancouver, kiralık ev arayanlar için kâbus gibidir,” dedi; umursamazca konuşmaya çalıştığını seziyordum. “Kendini odana sinsice girip iç çamaşırlarını koklayan bir ucubeyle birlikte yaşarken bulmak istemezsin.”

Dehşet dolu bir kahkaha attım. “İğrenç.”

“Şayet odanda beni bulacak olursan,” diye ekledi küstah bir gülümsemeyle, “sadece bedeninin uyduğundan emin olurumdur.”

“İyy.” Kahkahalara boğuldum. “Sakin iç çamaşırlarımı denemeye kalkma. Genişletirsin.”

“Evet, öyle yaparım.” Kaslarını hızla kaldırıp indirdi ve kasıklarına anlamlı bir bakış attı. “Ön tarafı genişletirim.”

Yüzüm ısınıyordu ama randevumun hayal kırıklığından arta kalanların ortadan kaybolduğunu hissediyordum.

“Eşyaların zaten benim evimde.” Hayden geniş, kasları belirgin omuzlarını silkti. “Ayrıca annenle babanı seviyorum ama onlarla birlikte yaşamak istemediğini de biliyorum.” Vancouver’a bir saatlik mesafede sakin bir banliyöde yaşıyorlardı. “Takımın kendi sahasındaki her maçı için gidip gelmen gerekecek ve sonra da saat geç olacağından benim evimde kalacaksın.”

Bana her şey ayarlanmışçasına bir “Şimdi ne yapacaksın bakalım?” bakışı attı.

Gülümsememi gizledim. “Tüm maçlarına geleceğimden çok eminsin.”

“Geleceksin.”

Bunu söyleyişindeki kendini beğenmişlik ve kurnaz, özgüvenli gülümsemesi mideme bir takla attırdı.

Hayden hayatta her zaman istediğini elde ederdi. Bana nasıl flört edildiğini öğretmek için mükemmel bir koç, mükemmel erkekti.

“Flört ettiğin kadınları evine davet ettiğinde ne olacak?” Masadaki kâğıt bardak altlığıyla oynuyordum. “Bir kadın ev arkadaşının olması seni kısıtlayacak.”

Bu geçtiğimiz hafta Hayden hiç randevuya çıkmamıştı veya kimseyi evinde ağırlamamıştı. Muhtemelen bu onun için bir rekordu.

Hayden boğazını temizlerken bakışlarını başka tarafa çevirdi. “Onun için endişelenme sen. Sunduğum anlaşma bu, Darce. Pazarlığa açık değil.”

Fazla seçeneğim yoktu, değil mi? Dahası, geçtiğimiz hafta boyunca Hayden’la yaşamak kolay ve eğlenceliydi.

“Tamam.”

Tokalaşırken iri eli benimkini sardı ve sıcak avcunun benimkiyle teması kanıma bir elektrik akımı gönderdi. Göz göze geldiğimizde nefesim kesildi.

Hayden’in karizmasının bir kısmına sahip olmak istiyordum.

“Bu çok eğlenceli olacak,” dedim ona. “Ayrıca ben hızlı öğrenirim.”

Hayden gözlerine yansımayan gergin bir gülümseme takındı. “Sabırsızlanıyorum.”

3. BÖLÜM

DARCY

HAYDEN VE RAKİP TAKIMDAN bir oyuncu önümüzdeki tahtalara çarptı ve cam takırdadı. Hayden bakışlarını, ön sırada oturduğum yerde benimkilere çevirip bana çocuksu, neşeli bir sırıtış gönderdi.

Sırıtarak karşılık verirken başımı iki yana salladım. Hayden pakın peşinden kayarak uzaklaşırken göğsümde küçük bir heyecan belirdi.

Özellikle çiçeği burnunda bir bekâr olduğumdan, arkadaşımı hokey oynarken izlemek bu kadar ateşli gelmemeliydi.

Fakat öyleydi. Şiddetli temas içeren bu sporda Hayden'in oynayışını izlemek beni her nedense büyüylüyordu.

Sahada, etrafımızda taraftarlar tezahürat ediyor ve düdük çalmadıkları için hakemlere bağırarak yakınıyorlardı. Kala-balık Storm formalarını giymişti, üzerimde kışlık montumla kendimi biraz uyumsuz hissediyordum.

Pippa Hartley bana bakmak için ablası Hazel'in yanında oturduğu yerde eğilip, "Bize katıldığın için çok mutluyuz," dedi utangaç ama dost canlısı bir gülümsemeyle. İkisi de kendi Storm formalarını giymişti. Onlarla geçen sene Hayden sayesinde tanışmıştım. "Yukarıda locada olmaktansa burada oturmak çok daha eğlenceli."

Düdük çaldı ve oyun durdu. Storm'un huysuz, ciddi kalecisi Jamie Streicher su içmek için önümüzdeki kaleye döndü. Gözleri doğruca nişanlısı Pippa'ya gitti, kaleci

maskesinin ardından bile olsa yüz ifadesi belirgin ölçüde yumuşamıştı.

Onları birlikte gördüğüm her defasında Jamie'nin bakışları –veya Pippa yeterince yakınsa elleri– onun üzerinde oluyordu. Hayden onların aynı liseye gittiğini ve geçen sezon Jamie, Pippa'yı asistanı olarak işe aldığında yeniden bir araya geldiklerini söylemişti. Şimdi ise Pippa bir şarkıcı-söz yazardı ve geçen sene ilk albümünü yayınlamıştı. Ünlülerin dev egoları olan, kaba, talepkâr insanlar olması beklenirdi ama belli ki şöhret Pippa'yı zerre kadar değiştirmemişti.

“Evet, bunun artık senin koltuğun olduğunu biliyorsun, değil mi?” Hazel gülümserken kaşlarını kaldırdı. “Artık burada, en heyecanlı olayların gerçekleştiği yerde bizimle birlikte oturuyorsun.”

Sırtışı bastırdım. “Madem ısrar ediyorsunuz.”

“Ediyoruz. Artık bizimsin.” Hazel maça geri döndü, bakışları nişanlısına; kendini beğenmiş, alaycı takım kaptanı Rory Miller'a gitti. Rory de Hazel, Jamie ve Pippa'yla aynı lisede okumuştı fakat bu sezonun başında onunla çıkmaya başlana dek Hazel ondan ölesiye nefret ediyormuş gibiydi.

Bu kış Hayden bana Hazel'in berbat eski erkek arkadaşını kıskandırmak için birlikteymiş numarası yaptıklarından şüphelendiğini fısıldamıştı ama ne Hazel'in Rory'ye bakış şekli ne de parmağında parıldayan elmas yüzük sahteydi.

Takımın fizyoterapisti olarak çalışmasının yanında Hazel yoga eğitmeniydi ve yakın zamanda burada, Vancouver'da kendi kapsayıcı, beden-olumlayıcı *fitness* stüdyosunu açmıştı. Stüdyoda işleri düzene sokarken takımla fizyoterapi işini de haftada bire indirmişti.

“Sen iyi misin?” Hazel beni açıkça inceliyordu. Şu anda ona her şeyi anlatabileceğimi ve beni yargılamayacağını hissediyordum. “Bütün o ayrılık meselesinden sonra?”

“Hazel,” dedi Pippa sabırla. “Bu konuda konuşmak istemiyor olabilir.”

Hazel omuz silkti. “Konuşmak istemiyorsan sorun değil. Fakat sormasaydım ve desteğimi sunmasaydım kötü bir arkadaş olurdum. Bu arada o herifi siktir et.”

Sessizce güldüm. “Hayır, Kit kötü bir adam değil.”

“Umurumda değil. Streicher ve Rory hariç hokey oyuncularının çoğu işe yaramaz.” Ağzı yukarı kıvrıldı. “Hayden da oldukça iyi. Rory’nin fazla içip dövme yaptırdığı akşam onu eve bıraktı. Anlaşılan, arkadaşlarıyla her zaman ilgileniyor.” Göz ucuyla bana bakıyordu.

“İlgilenir.” Yutkundum. “Hayden en iyisidir.”

“Peki,” dedi Hazel usulca, “yine soruyorum, iyi misin?”

“Sanırım?” Hafif, kuşkulu bir kahkaha ağzımdan kaçtı. “Hiçbir fikrim yok. Şartlar göz önüne alındığında sakın kalmaya çalışıyormuşum gibi geliyor.”

“Aynı fikirdeyim.” Ağzı alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Bence harika başa çıkıyorsun.”

“Benden bahsettiğimiz yeter. Stüdyo nasıl?”

“Yapılacak tonla iş var ama,” gülümserken Hazel’in gözleri ıslıl ıslıldı, “oldukça iyi. Stüdyodayken işteymişim gibi hissetmiyorum, anlarsın ya.”

Hazel bana ders programı oluşturduğundan, işe aldığı öğretmenlerden ve resepsiyon görevlilerinden, bölge sakinlerinin şimdiden ilgi gösterdiğinden bahsetti.

“Her gün bunu yapabiliyor olmam neredeyse gerçek olmayacak kadar iyi. Bunun artık benim *işim* olması,” dedi. “Bedavaya bile yapardım.”

Söyledikleri –Hazel’in benim istediğim şeye sahip olduğu hissi– kalbimi sızlatmıştı. Kıskanmıyordum, Hazel’in hayalindeki işe sahip olmasını istiyordum. Ama imreniyordum çünkü Hazel ve Pippa gibi kadınlar hayallerinin peşinden giderdi.

Onlara daha çok benzemeyi dilerdim ama daha önce dilim yanmıştı. Aktüeryal* işim sıkıcı olsa da güvenliydi. Kimse incinmiyordu.

* Mevcut finansal düzenlemelere ve sigorta mevzuatına uygun çalışmak. -y.h.

“Ve ne zaman kendimden şüphe etsem,” diye eklerken Hazel, oyunun başlatılması için sıraya giren Rory’ye bir göz attı, “Miller tam arkamda, bana her şeyi yapabileceğimi söylüyor.”

Hazel’in yüzüğü ışığı yansıtarak sol elinde parlıyordu. Zihnim bir ay önce Kit’e geri verdiğim yüzüğe kaydı ve göğsüm sızladı. Kafamı kaldırıp Hazel’a baktığımda, yüzünde romantik bir ifadeyle elini izlediğini gördüm.

“Yüzüğün çok güzel.” Pembe altından yüzükte gri gölgeli açık mavi bir taşı minik, zarif elmaslar çevreliyordu.

“Teşekkürler.” Hazel’in ağzı bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Bunu ne kadar çok sevdiğime şaşıyorum. Mücevherleri veya nişan yüzüklerini hiçbir zaman fazla önemsemedim ama...” Dudağını ısırdı. “Bunun bir anlamı var. Rory bana şekerden bir yüzük verseydi büyük ihtimalle ona da bayılırdım.”

Göğsümde tuhaf bir his vardı, asla deneyimlemediğim bir şeyin fısıltısıydı; birine tamamıyla ve katıksız bir biçimde, delice âşık olmak.

“Pippa, turnene bir süre ara mı verdin?” diye sordum.

Pippa bal sarısı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırırken başıyla onayladı. “Nisandaki düğüne kadar. Bu sırada düğün planlamasının ve Daisy’yi birçok orman yürüyüşüne çıkarmanın yanında yeni bir albüm yazıyorum.” Pippa bana tereddütle baktı. “Kit’in düğüne gelmeyeceğini varsayıyorum?”

“Bu işleri bozar mı? Davetli sayısını eşitlemen falan gerekiyorsa yanımda birini getirebilirim.”

“Hayır, Hayden’la birlikte geleceğinizi düşünmüştüm.”

“Ne?” Gözlerim kocaman açıldı. *Bir randevu gibi mi?* “Neden? Hayden bir şey mi söyledi?”

Pippa yavaşça, “Hayır,” derken Hazel’a baktı. “Ama siz ev arkadaşısınız, değil mi? Söylediği bu değil miydi?”

Hava ciğerlerimi hızla terk etti. “Evet. Ev arkadaşı. Doğru. Bu mantıklı. Ayrıca biz arkadaşız. Ama Hayden büyük ihtimalle bir flörtünü falan getiriyordur.”

Her zaman çıktığı tipte uzun boylu, uzun, koyu renkli saçlı ve iri memeli bir kadını.

Pippa ve Hazel bakıştı. “Getirmiyor,” dedi Pippa.

“Ah. İyi iyi.” Gözlerim irileşti. “Demek istediğim, iyi değil. Sadece rahatladığımı söylüyorum. Hayır!” Başımı iki yana salladım. “Kelimeler ağzımdan tamamen yanlış çıkıyor. Hayden’la takılmaktan hoşlanıyorum, hepsi bu.”

Ona eşlik eden bir kadının tüm gece Hayden’in şakalarına güldüğünü ve ona dokunduğunu düşünmek kendimi garip hissetmeme sebep oluyordu.

Pippa ve Hazel anlamlı bir biçimde bakıştılar.

“Ne?” Gözlerim ikisi arasında hızla gidip geldi. Çok garip davranıyordum. Muhtemelen onlarla takılmamı teklif ettiklerine pişmanlardı.

Hazel nefesini içine çekti. “Biz şeyden şüpheleniyoruz–”

“Hiçbir şeyden,” diyerek Pippa onun lafını kesti. “Hiçbir şeyden şüphelenmiyoruz. Bu harika. Belli ki birlikte yaşamamız iyi olmuş.”

“Öyle...” Gözlerimi kısıp dudağımı ısırdım.

Hazel bir kaşını kaldırdı. “Söyle.”

“Hayden kira ödememe izin vermiyor.”

Pippa’nın gülmemeye çalışırken birbirine bastıracağı dudakları bir çizgi şeklini aldı, Hazel da açıkça sırıttı.

“Gerçekten mi?” diye sordu Hazel, bu şimdiye dek duyduğu en iyi şeymiş gibi. “Kira ödememe izin vermeyecek mi? İlginç. Sebebi çok iyi bir arkadaş olması mı?”

Pippa onu dirseğiyle dürttü. “Kes şunu.”

Bu sabah mutfakta Hayden’ı nasıl sıkıştırdığımı hatırlarken nefesimi yavaşça verdim. “Çok sinir bozucu. Ne zaman bunu gündeme getirsem konuyu değiştiriyor ve ona baskı yaptığımda kirayla ilgili endişelenmememi söylüyor. Para almamanın ona zararı yokmuş.”

Hayden işine geldiği gibi onları kabul etmeyi unuttuğu veya e-postasında bildirimleri gözden kaçırmış numarası

yaptığı için elektronik para transferlerim zaman aşımına uğrayıp duruyordu.

Hazel bir kahkaha attı. “Bu adamlar aşırı kendini beğenmiş.”

“Onu suistimal etmek istemiyorum.”

“Etmiyorsun.” Hazel gözlerini devirdi. “Orada yaşayan Hayden’in hoşuna gidiyor. Dahası, eminim onun hakkını ödeyenin paradan bağımsız yollarını bulabilirsin.”

Beni aniden sıcak basarken kaşlarım yukarı fırladı. “Eee...”

“Bu kastettiğimden daha davetkâr bir anlama geldi. Demek istediğim şey, bu adamlar her şeyi satın alabileceğinden ona parayla satın alınamayacak bir şey verebilirsin.” Omuz silkti. “Sadece arkadaşı ol. Maçlarını izle ve onun için tezahürat et. Onu yoga derslerime sürükle ki böylece kışını tekmeleyebileyim. Onunla birlikte şu garip fantastik diziyi izle.”

“*Kuzey Kılıcı* mı? Iıı, bu garip değil ki. Okuduğum gelmiş geçmiş en iyi fantastik seri.”

Hazel burnunu kırıştırdı. “Sen de başlama.”

“Seri aşırı güzel. Benim kitaplarımı ödünç alabilirsin ama geri vermeni beklerim.”

Hazel gözlerini devirdi ama gülümsüyordu. “Hayden da bana aynısını söyledi. Hayden’la siz mükemmel bir çiftsiniz.”

Söylediği midemde bir sıcaklık yarattı ve elimde olmadan gülümsedim. Bakışlarım buz pistindeki hızlı, güçlü ve kararlı Hayden’a kayınca içime bir heyecan dalgası yayıldı.

Hayden’la aramızda asla hiçbir şey olmayacaktı, bunu biliyordum. Kit sessiz, biraz pasif ve daha çok benim dengimdi, diğer yandan Hayden... Hem görünüş hem de kişilik olarak olağanüstüydü. Herkesi elde edebilirdi.

Ve bu akşam onun davranış tarzını öğrenmeye başlayacaktım.

4. BÖLÜM

HAYDEN

ÜÇÜNCÜ PERİYODUN BİTMESİNE yirmi saniye kala Chicago'yla berabereydik.

Volkov ve ben buz pistinde diğer takımın kanat oyuncularını kovalarken nabzım kulaklarımda atıyordu. Savunma oyuncuları olarak tek bir görevimiz vardı: pak kalecimizden uzak tutmak.

Bakışlarım kalenin arkasında Hazel ile Pippa'nın yanında oturan Darcy'ye ilerledi ve ani bir kararlılıkla sarsıldım.

Miller hızlı, kısa bir vuruş için geriledi ve pak kaleye doğru süzülürken nefesimi tuttum. Göğsümde yine son zamanlarda kurtulamadığım o his vardı. Sanki bir şey tam olarak doğru değildi.

Pak kaleciyi hızla geçti ve kalabalık yüksek sesle kükreyerek sahayı gürültüye boğdu.

Gol sireni çalarken ve saha ışıkları etrafımızda parlarken, “Güzel bir oyundu çocuklar!” diye övündü Miller. Bana kocaman bir kucaklamayla sarılırken sırtıma vurdu.

Miller beni iteklerken sırtıttım ama sanki zoraki bir gülümsemeydi bu; hemen sonra bunun için kendimi bir pislik gibi hissettim. Takımım gol atmıştı; sevinçten uçuyor olmalıydım. Üç saniye süren son bir oyun başlangıcı vuruşu için sıralandık, maç sona erdi ve kayarak buz pistinden ayrıldık.

Darcy benimle göz göze geldiğinde utangaç bir şekilde sırtıp el salladı. İçim gururla dolarken ona camın arkasından

göz kırptım. Maçlarıma gelmesi, oynamamı izlemesi ve Hazel ile Pippa'yla sohbet etmesi güzeldi.

Flört koçu olmamı rica ettiği geçen gece aklıma geldi. Bunu düşünmemeye çalışıyor, Darcy'nin bu talebini unutmasını umuyordum.

Buz pistinden ayrılmak için kayarken, "Owens!" diye seslendi Koç Ward. "Maç sonrası basın toplantısına katılmayacaksın. Benim ofiste buluşalım."

Bir ağırlık küt diye mideme oturdu. Maçtan sonra koçun sizi görmek istemesi iyi değildi.

Ward, masasının arkasındaki koltuğunda geriye yaslanıp, "Seni hücuma koyuyorum," derken bana sakın, nazik tarzıyla dikkatle bakıyordu.

Doğru duyduğumdan şüpheye düşerek gözlerimi ona diktim.

Otuzlarının sonundaki Tate Ward bir NHL koçuna göre gençti ve Storm'un sosyal medya paylaşımlarına yapılan yorumları okuyacak olursanız, muhtemelen fazla yakışıklıydı. On sene önce Vancouver'ın her yerde rekorlar kıran bir oyuncusuydu ama dizi sakatlandığı için kariyerini bitirdikten sonra antrenörlüğe girişmişti.

Vancouver Storm'da bir buçuk sezon geçirdikten sonra içgüdülerine dayanarak büyük riskler almasıyla tanınır hâle gelmişti. Buna rağmen sezon sonuna iki buçuk ay kala ve *playoff*'lar için sağlam bir şansımız varken bir oyuncuyu yeni bir pozisyona taşımak şimdiye dek aldığı en büyük riskti.

Uzun bir an boyunca gözlerimi dikip Ward'a baktım. "Kerrington dönene kadar mı?"

* *Playoff*, hokey ve diğer birçok sporda kullanılan bir terimdir. Sezon sonunda, en iyi takımların şampiyonu belirlemek için oynadığı eleme turu maçlarını ifade eder. -y.h.

Kanat oyuncularımızdan biri olan Kerrington iki hafta önceki bir maçta sakatlanmıştı.

Başını hafifçe iki yana salladı. “Kalıcı olarak. Kerrington sezonun geri kalanında oynamayacak. Yarın antrenmanda takıma bildireceğim.”

Derin bir iç çektim. Kimse arkadaşının ve takım arkadaşının işinin bittiğini duymaktan hoşlanmazdı.

Fakat bu neden burada olduğumu açıklamıyordu. Kerrington oynayamıyorsa bile Ward’un seçebileceği on üç kanat oyuncusu vardı ve ben ligin en iyi savunma oyuncularından biriydim. Kaşlarımı çattım.

Ben yardımcı oyuncuydum. Ben diğerleriyle birlikte iyi oynardım ve takımın huysuz pisliği Volkov’la ortaklaşa başarılı olurdu. Ben destekleyici güçtüm, yıldız değildim.

“Şimdiye dek hep savunmada oynadım,” dedim Ward’a.

Gülümsemesi genişledi. “Artık bu doğru değil, Owens.”

Bir ay öncesini hatırladım: Whistler’da bir açık hava sahasında Calgary’ye karşı oynadığımız gösteri maçını. Miller son çare olarak kanat oyuncusu pozisyonunda oynamamı önermişti.

“Lig Klasığı.”

Ward başıyla onayladı. “Evet.”

“O gerçek bir maç değildi.” O maç normal sezon puanımızı etkilememişti. “Sırf eğlencesineydi.”

Sessizce beni incelerken Ward gözlerini kıstı, bir rahatsızlık hissi göğsümü sardı.

“Ben yıldız değilim.”

Ward düşünceli bir yüz ifadesine büründü. “Ya öyleysen?”

Kollarımı göğsümde kavuşturup cana yakın, iyi huylu sırtışı takınmaya çalıştım ama bulamadım.

Ward, “Seçim senin,” derken hâlâ beni izliyordu, “ama bana kalırsa doğru hamle bu; teklifimi değerlendirmeni istiyorum.”

Playoff lar üç ay sonra, nisan sonundaydı ve katılmak için sağlam bir şansımız vardı. Ward her zaman bizi takıma hizmet etmemiz için kendi rolümüzü oynamaya, kendi pozisyonumuza odaklanmaya teşvik ederdi. Benim bildiğim ve başarılı olduğum pozisyon savunmaydı.

Fakat başarılı mıyım? Yoksa sadece üstesinden mi geliyordum? Oyun kafamda detaylı bir şekilde canlandı ve Miller'ın gol atışı yeniden ortaya çıkarken göğsümde garip bir his oluştu. Adlandıramadığım bir şey değişmişti ancak bunun kötüye giden bir değişim olduğuna dair çirkin bir şüphem vardı.

Karşımda Ward her zamanki anlayışlı sabrıyla bekliyordu. Vancouver Storm'un koçluğunu yapması, takımı iyiye götürmüştü. Önceki koçun aksine kendini beğenmiş değildi ve takımında ilk sıradaki yıldızlardan dördüncü sıradaki çaylaklara kadar her oyuncuyla teke tek çalışırdı. Storm spor kulübünün her üyesini –etkileşimde bulunmadığı temizlik personeli, muhasebeciler ve pistin buz yüzeyini düzelten araçların sürücülerini dahil herkesi– ismiyle tanırdı. Lanet olsun, büfede çalışanları bile tanırdı.

Takım bir bütündür, derdi her zaman. Onun herkese saygılı davranmasına, herkesi buraya ait ve değerli hissettirmesine hayranlık duyuyordum.

Elimi saçlarımın arasından geçirdim. Transfer sürecinin bitiş tarihi marttaydı ve ben takımdan ayrılmakla ilgilenmiyordum. Volkov, Miller, Streicher, Hazel, Pippa... Bu insanlar benim ailemdi. Artık Darcy de burada, Vancouver'daydı ve tekrar ondan uzağa taşınma ihtimali beni hızla azimle doldurdu.

Ward'a beni transfer etmesi için hiçbir sebep vermek istemiyordum ve daha önemlisi, onu gururlandırmak istiyordum.

"Tamam." Kararlı bir şekilde başımla onaylarken göğsüm gergindi. "Kabul."

"Ben de böyle söylemeni umuyordum." Yüzünde hoşnut bir gülümseme belirdi. "Yarın sabah diğer kanat oyuncularıyla birlikte antrenman yapmaya başlıyorsun."

5. BÖLÜM

DARCY

MAÇTAN SONRA Filthy Flamingo’da bir otuma bölüme yerleşirken Hayden, “Yorgun olmadığına emin misin?” diye sordu. Gastown’daki dar, pis, köhne barın tahta panelli duvarları müzik gruplarının posterleriyle kaplıydı ve tavana boydan boya uzanan peri ışıkları asılmıştı. “Uzun süre kalmak zorunda değiliz.”

Hayden’ı ziyaret ettiğimde birkaç kez buraya gelmiştim, burası Vancouver’daki favori barımdı. Karanlık, sakın bir ara sokaktaki bulması zor girişiyle özellikle maçlardan sonra Vancouver Storm’un gizli uğrak mekânıydı. Uzun, koyu renkli saçlı, güzel ve somurtkan barmen Jordan tezgâhın arkasında içecekleri dağıtıyordu ve arkasına takımunkiler dahil müdavimlerin polaroid fotoğrafları ilâştirilmişti.

Şaşkınlıkla Hayden’a baktım. “Olmaz. Sosyalleşmek istiyorum.”

Kit her zaman, maçlardan sonra hemen eve gitmek isterdi. Şehirde olduğumuzda onu takımıyla veya Hayden’la birlikte dışarı çıkmak için sürüklemem gerekirdi. Öfkem kanımda kaynamaya devam ediyordu.

Hayden sırttı. “Aferin kızıma.”

Ona yüzümü buruşturdum, Hayden da kıs kıs güldü. Hazel, Rory, Jamie, Pippa ve Hayden’in defans ortağı Alexei’nin yanı sıra diğer oyuncular ile partnerleri de buradaydı.

Galibiyetten sonra herkesin keyfi yerindeydi; kahkahalar ve sohbet bara canlılık katıyordu.

Jordan içkilerimizi getirince Hayden'la bardaklarımızı tokuşturduk.

"Şerefe." Hayden anlamlı bir şekilde gözlerime bakıyordu.

Bakışlarına karşılık verirken gözlerim genişledi. "Şerefe."

Hazel eğleniyormuş gibi bir gülümsemeyle, "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu, bakışları aramızda gidip geliyordu.

"Kadeh kaldırırken göz teması kurman gerekir," diye açıkladı Hayden bu çok açıkmiş gibi.

Başımınla onayladım. "Yoksa yedi yıl boyunca kötü sekse maruz kalırsın."

Hayden üzgün bir yüz ifadesi takındı. "Riski göze alamayız."

Hazel bir kahkaha attı.

Son yıllardaki sönük seks hayatımı hesaba katınca, özellikle ben bu riski göze alamazdım.

Yanımda oturan Hayden, kolunu oturma bölümünün tepesine yaslarken kazara omzumu sıyırdı ve omurgamdan aşağı hızla bir ürperti ilerlemeye başladı. "Konuşmamız gereken çok önemli bir konu var, Darce."

"Nedir?" Gözlerim büyüdü.

Yüz ifadesi çok ciddiye. "Doğum günün."

Bir kahkaha patlattım. "Ah. Onu diyorsun."

"Evet. Onu diyorum." Hayden'm gözleri ilgiyle parlıyordu. "Ne yapıyoruz?"

Doğum günüm nisandaydı, daha aylar vardı. "Hiçbir şey. *Playoff*'lar o sıralarda başlıyor; odaklanman gereken bir vakte büyük bir kutlama yapmak istemiyorum."

"*Playoff*'lara kalamayabiliriz."

Bu akşam Hayden'ın buz pistinde ne kadar hızlı ve becerikli olduğunu düşünerek gözlerimi devirdim. "Senin oynama tarzınla mı? Kalacaksınız."

Hayden'ın sırtışı biraz daha genişledi. "Dikkatimi dağıtmaya çalışma. Parti vermeliyiz. Okuldan beri ilk kez doğum gününü birlikte geçireceğiz."

Her anlama gelebilecek bir ses çıkardım. Üniversitedeyken doğum günüm sınavların bitişine denk gelirdi ve büyük, kontrol edilemez partiler verip tanıdığımız herkesi davet ederdik. Mezun olduğumuzdan beri ise doğum günlerim çok daha sakin bir olaya dönüşmüştü. Bir yıl daha yaşlanma fikri karşısında midem dehşetle düğümlendi.

Doğru. Bu his. Bu yüzden artık büyük partiler vermiyordum. Hayatımın bu kadar renksiz ve dengesi kaymış olduğunu hissederken bir yıl daha yaşlanmaktan nefret ediyordum. Sanki yanlış tren hattındaydım, yanlış yöne gidiyordum.

Ancak işler değişiyordu. Hayden bana nasıl çapkın oluna-
cağını öğretecekti ve kaçırdığım tüm eğlenceli flört deneyim-
lerini yaşayacaktım.

"Ward maçtan sonra ne hakkında konuşmak istedi?" diye sorarak konuyu değiştirdim.

Hayden tereddüt etti. "Beni hücumla koyuyor."

Bunun üzerine çocuklar ilgiyle bakmaya başladılar.

"Cidden." Rory, Hayden'ı merakla izlerken her saniye gülümsemesi derinleşiyordu. "İlginç."

Hayden omuz silkti ve Alexei'ye bir bakış attı. "Evet. Takıma yarın bildirecekmiş."

Alexei alçak sesle bir onay mırıltısı çıkarırken kollarını göğsünde kavuşturdu ve masaya somurttu. Medya yıllardır onun yaklaşan emekliliğiyle ilgili yorum yapıyordu. Alexei hâlâ güçlü bir oyuncuydu ama hokey sporu bu adamların vücutlarına karşı acımasızdı. Bu akşam Alexei sert bir darbe almıştı ve sadece bara yürürken bile sol tarafını tutuyordu.

"Bence bu zekice bir hamle." Rory'nin alışıldık yaramaz, şakacı sırtışının yerini düşünceli ve destekleyici bir ifade almıştı. Onun takımın kaptanı olduğunu fark ettim. Rory Miller

kibirli ve gösterişçi numarası yapıyordu ama takımını seviyor ve oyuncularını için en iyisini istiyordu.

“Lig Klasığı’ni ortaya attı,” diye ekledi Hayden.

“Ben de aynen bunu düşünüyordum.” Rory öne eğilirken başını olumlu anlamda sallıyordu. “İşe yaradı, Owens ve ben de bunu Ward da fark etti.”

Hayden yalnızca omuz silkti, ben de bir dakikamı ayırıp onu yeni pozisyonda düşündüm.

Hayden uyumlu, dost canlısı ve rahattı. Herkesin kendini ait hissetmesini isterdi, her zaman böyleydi; üniversiteyken herkesi –odasından hiç çıkmayan garip çocuğu bile– bizim katımızdaki partilere davet ederdi. Hayden’in bu huyunu se-verdim, çok açık yürekli ve sevecendi. Asla bazılarının yaptığı gibi, öne geçmek için başkalarını kenara itmezdi. Belki de bu yüzden savunmada çok başarılıydı.

Yine de bazen Hayden’in yıldız olmayı hak etmediğini düşünüp düşünmediğini ve başkalarını kenara itip öne geçmesinin neye benzeyeceğini merak ederdim. Savunma oyuncularını kaleciyi korurdu ama kanat oyuncularını gol atar ve şöhret kazanırdı. Hayden’in buz pistinde, vahşi bir konsantrasyonla istediğinin peşinden gittiğini hayal ettim. Zihnim senaryoyu değiştirdi: Şimdi Hayden bir kadının peşine düşmüştü; o yakışıklı, özgüvenli gülümseyişiyle bakışlarını kadında sabitlemişti, kadını kendi bedeniyle hapsediyor ve kalbinin daha hızlı çarpmasına sebep oluyordu.

Kadını istediğini açıkça belli ediyordu.

Bir ürperti beni sardı, bacaklarımdan arasma indi; boğazımı temizledim.

“İyi misin?” Hayden gülümsedi ve tek kaşını meraklı bir havayla kaldırdı. Diğerleri sohbetlerine dönmüş, bize dikkat etmiyorlardı.

“İyiyim.” Sesim tiz ve garip çıktığından boğazımı bir kez daha temizledim. “Bunu gözümde canlandırabiliyorum, hü-cumda oynadığını yani.”

Bana garip bir biçimde baktı. “Sahi mi?”

“Evet.”

Hayden diğer savunma oyuncularını gibi iri bir adamdı ama buz pistinde boşlukları doldururcasına akıcı ve rahat oynama tarzı bana kendini kısıtladığını düşündürüyordu. Sanki kendisi için değil diğerleri için oynuyordu.

Düşüncelerim evdeki dizüstü bilgisayarına kaydettiğim analitik modellere gitti. İki yıl önce Youtube’da bir hokey analizi konferansı bulmuştum. İnsanların kalıplar bulmak ve sonuçları tahmin etmek için verileri ve istatistiksel analizleri nasıl kullandıklarını tartıştıkları videoları art arda izlemiştim. Bu veriler takımların daha iyi oynamasına, sakatlanmalardan daha hızlı iyileşmesine ve daha fazla gol atmasına yardım ediyordu.

Sırf yapabiliyor muyum diye görmek için kendi modellerimi geliştirmiştım. Sıkıcı tam zamanlı işimin aksine, bunda üniversitedeyken matematikte sevdiğim her şey vardı: Dünyanın anlam kazanmasına yardımcı oluyordu, geçmişini anlayarak geleceği neredeyse tahmin edebiliyordunuz.

Modelleri uzun zamandır açmamıştım ama belki Hayden’a yardım etmek için kullanabilirdim.

Bu düşünceyi hızla geçiştirdim.

Vancouver Storm’un oyuncularını, en iyi performanslarına ulaşmalarına yardım eden eksiksiz bir antrenör ve eğitmen kadrosuna sahipti. Hobi olarak sayıları bir programa bağlamaktan hoşlanan bir kadının işlerine burnunu sokmasına ihtiyaçları yoktu.

Bu modellerde yanlışlığınızda ortaya çıkan bazı sonuçlar vardı. Utanç göğüs kafesimin arkasında sızladı. Hatalarım diğer insanları etkileyebilirdi.

“Darcy?” Hayden yüzümü endişeyle inceliyordu. “Ne düşünüyorsun?”

“Hiçbir şey.” Zorla güldüm, okul dışındaki ilk işimin anılarını, çok iyi gömdüğümü düşündüğüm anıları itip defettim. Telefonumu çıkardım. “Çapkın olmakla ilgili okuyordum.”

Hayden`in gülümsemesi alaycıydı, gözleri bar ışıklarının altında parıldıyordu. “Araştırma mı? Araştırma mı yaptın?”

“Elbette.” Ona bir *ne sandın* bakışı attım. “Beni tanımıyor musun yoksa?”

Başını iki yana sallarken Hayden hâlâ gülümsüyordu. “Pekâlâ Andersen, ne buldun bakalım?”

İşaretli siteyi açtım. “Nasıl Çapkın Olunur 101.”

6. BÖLÜM

DARCY

“HAYIR.” Hayden omzumun üstünden telefonuma dikkatle bakarken kahkaha attı. “Bu gerçek değil.”

“Gerçek. Sadece bekle.” Duştan yeni çıkmış –temiz ve belirgin– kokusu beni kapladı ve midem ağırlaştı. “Bir numaralı kural: Bir çapkın daima özgüvenli ve sakindir.” Yanımdaki Hayden’a –kaslı kolunu oturma bölümünün tepesine bir uçtan diğer uca uzatıp yayılmıştı– anlamlı bir şekilde baktım ve beden diline uyumlandım. Bana yer açmak için kolunu kaldırdı. Ondan kısa olduğum için oturma bölümünün tepesine erişmek için zorlanmam gerekiyordu. Ne özgüvenli ne de sakin görünüyordum ama bu Hayden’ı güldürdü.

Çenemi kaldırdım, gevşek bir gülümsemeyle ona göz kırptım. “Selam bebek, n’aber?”

Hayden homurdandı. “Doğuştan yeteneklisin.”

“Teşekkürler.” Kıkırdadım ve listeme döndüm. “İki numaralı kural: Bir çapkına yakışır bir eviniz olsun. Deri kanepeler ve büyük ekran bir televizyon bir kadına evindeymiş gibi hissettirecektir.” Yüz ifadem kuşkulu bir hâl aldı. “Bunun doğru olduğundan emin değilim ama senin dairen güzel.”

Acil durum aramasında yalan söylemiyordu; Hayden, Gastown mahallesindeki apartmanının çatı katında yaşıyordu. Tuğla dokulu duvarları, Kuzey Kıyısı manzaralı çift katlı pencereleri, geniş bir mutfak ve jakuzisi, kapatılmış oturma alanı, bir sürü bitkisiyle geniş bir terasa sahip modern tarzda

bir daireydi. Misafir ağırlamak, partiler vermek için mükemmeldi ve eminim çıktığım her erkeği etkilerdi.

Randevuların ardından çıktığım erkekleri oraya getirdiğimi gözümde canlandırıncaya mideme garip bir sancı girdi. Hayden arkadaşımı ve onun önünde yıllarca Kit'le birlikte olmuştum, yani bunun önemi olmamalıydı ama Hayden yatak odasında ya da daha kötüsü *izlerken bir erkekle flört etmek mi?* Bu bana *yanlış* geliyordu.

“*Bizim dairemiz,*” dedi.

Ona temkinli bir bakış attım. “Hı?”

“‘Senin dairen’ dedin ama şimdi sen de orada yaşıyorsun.” Hayden’in ağzı yukarı kıvrıldı. “Anlaşma buydu. Söz verdin.”

Göğsümün ortasına bir sıcaklık yerleşti. “Fakat ev sana ait. Ve ben kira ödemiyorum.”

Bana aldınış etmedi. “Ayrıntılar.”

“Hayden.”

Gözlerime baktı ve ağzının kenarı çocuksu bir sırıtişla yukarı kıvrıldı. “Darcy.” İtiraz etmek için ağzımı açtım ama Hayden lafımı kesti. “Ev arkadaşım olman hoşuma gidiyor. Orada yaşamaktan hoşlanıyorsun, değil mi?”

“Tabii ki.” Hayden, Kit’ten çok daha düzenliydi ve tüm çamaşırlarını kendi yıkardı. Yatak odasına bağlı kendi banyosu vardı, bense ana banyoyu kullanıyordum, böylece duş yüzünden kavga etmiyorduk. Hayden şehirdeyken ve maçı yokken, işten sonra eve geldiğimde onu görmekten hoşlanıyordum. “Sanki tekrar üniversitedeyiz de yurttan yaşıyormuşuz gibi geliyor.”

“Güzel.” Hayden eğildi ve sesini alçalttı. “O halde tartışmayı bırak.”

Güldüm ve kalbim bu adama karşı şefkatle doldu. Ne kadar ünlü olursa olsun, ne kadar para kazanırsa kazansın, ligin en iyi oyuncularından biri olmasına rağmen Hayden nazikti.

“Evde ne değişiklik yapmak istersen,” diye ekledi, “bana uyar.”

“Her değişiklik mi?” Gülümsememeye ve eve döndüğüm-
müzde onu bekleyen sürprizi açığa vurmamaya çalışarak göz-
lerimi kıstım. “Peki ya oturma odasının ortasına dev bir disko
topu asmak ve zemini neon turuncuya boyamak istersem, bu
sana uyar mı?”

Hayden sırtıttı. “Güzel bir fikir.”

“Dünyadaki en uyumlu adamsın, değil mi? Ya da belki bi-
rini yatağa atmamı gerçekten istiyorsundur.”

İçkisini içerken boğazına kaçınca öksürmeye başladı.
Kendini topladığında başıyla telefonumu gösterdi. “Üç nu-
maralı kural ne?”

“Üç numaralı kural,” diye okudum, “tutucu biri gibi değil,
bir çapkın gibi görün. O hanımlara kısa süreliğine, iyi vakit ge-
çirmek için burada olduğunu göster. Kimsenin sende eş potan-
siyeli olduğunu düşünmesini istemezsin; bu yüzden saç stilin,
giyimini ve araban hakiki çapkın doğanı yansıtmalı. Kasıtlı bir
duruş, cazibene ateşleyici bir destek sağlayarak sohbeti kolay-
laştıracak.” Yüzümü ekşittim. “İğrenç.” Ne ima ettiği dank et-
tiğinde yüz ifadem değişti, bakışlarımı yün kazağıma indirdim.
Geçen gece aynı kazağın farklı bir rengini giymiştim.

Bu kazak sıcak tutuyordu ve dayanıklıydı. Kot pantolon-
larla yakışıyordu, ayrıca alçak topuklularıyla kombinleyip
işe giderken giyebiliyordum. Fiyatı makuldü. Bir giysi parça-
sına göre olabildiğince güvenilirirdi, yine de bu kazağı *sevmi-
yordum*. İdare ederdi. Onu giymek beni heyecanlandırmıyor-
du ve üzerimde pek iyi durduğunu sanmıyordum.

Üniversitedeyken sürekli bir *Kuzey Kılıcı* tişörtü giyerdim.
Hayden ve ben bu sayede tanışmıştık; tişörtümü fark etmişti
ve dersten önce konuşmaya başlamıştık.

Neden artık böyle şeyler giymiyordum?

Bu biraz, ee, gösterişli değil mi? diye sormuştu Kit bir de-
fasında. Eve yeni, parlak turuncu bir elbise alıp getirmiştım.
Enerjik mandalina rengi beni çok mutlu etmişti. *Gerçekten
böyle göze çarpamak istiyor musun?*

Hayden'a surat astım. "Evlilik potansiyeline sahipmiş gibi görünüyorum."

"Yapma," derken Hayden bana kuşkulu bir bakış attı.

"Ama doğru." Kendimi işaret ettim. "Vergilerini daima zamanında ödeyen, gerektiğinde arabasının yağını değiştiren ve D vitamini takviyesi alan biriymişim gibi sorumluluk sahibi görünüyorum."

Gözleri parıldarken tek kaşını kaldırdı. "Zaten bütün bunları yapıyorsun."

"Aynen." Elimle ona vurduğumda Hayden bir kahkaha attı. "Anlamıyor musun? Eve annenle tanışması için *getirmeyeceğin* biri gibi giyinip öyle görünmem gerekiyor. Üç numaralı kuralın söylemeye çalıştığı bu. *Kısa süreliğine, iyi vakit geçirmek için buradasın.*"

"Bekle." Rory meraklı bir sırtısla öne eğildi. "Ne okuyorsun?"

"Nasıl çapkın olunacağıyla ilgili bir liste." Telefonumu kaldırdım. "İnternette buldum." Dinlemek için herkes sohbe-te ara verdi, şaşkınlardı. "Hayden benim yeni flört koçum."

Masada uzun bir an sessizlik olduktan sonra Hazel'in dudakları şaşkınlıkla aralandı, gözleri ilgiyle aydınlandı. "Gerçekten mi?"

Yanaklarım ısındı ama kendimi daha dik oturmaya zorladım. "Evet. Sekiz yıllık ilişkim yeni bitti ve bir saniyemi daha boşa harcamayacağım."

Hazel ve Pippa yine anlamlı bir biçimde bakışıyorlardı. Hayden'a bakan Rory'nin gözlerinde de çözemediğim bir ifade vardı. Jamie ise Pippa'ya yemek istediği bir atıştırmalık-mış gibi bakıyordu.

"Ne?" Endişem boğazımda yükselirken bakışlarımı yüzlerinde teker teker gezdirdim. "Bunun aptalca olduğunu düşünüyorsunuz. Kötü bir fikir olduğunu düşünüyorsunuz."

"Hayır!" dedi Pippa enerjik bir sesle. "Uzun ilişkin yeni bitti ve eğlenmeyi hak ediyorsun. Üstelik Hayden da sana yardım etmek için mükemmel kişi."

Hazel, Hayden’a bakıp kaşlarını yukarı aşağı oynattı. “Aynen. Siz ikiniz *çok* iyi anlaşıyorsunuz.”

Hayden bakışlarını kaçırdıktan sonra listemi işaret etti. “Görünüşünü değiştirmene gerek yok, Darce.”

“Buna *gerek* olmadığını biliyorum ama ya istediğim şey buysa?” İçimde bir telaş akını vardı. “Taze bir başlangıç yapıyorum. Neden Calgary’de bıraktığım versiyonum gibi giyineyim?” Bakışlarımı indirip kendime baktım. “Yeni giysiler almalıyım.”

“Kendi giysilerinin nesi var?” diye üzüntüyle sordu Pippa. “Kazağına bayıldım.”

“Bu kazağı bir randevuda giydim ve adam beni neredeyse oracıkta annesiyle tanıştıracaktı,” dediğimde Hazel’la ikisi sırıttılar. “Bu kazak güvenilir. Ben güvenilir görünmek istemiyorum, ben ateşli görünmek istiyorum. Hayatınızı birlikte geçireceğiniz biri gibi değil, birlikte eğlenebileceğiniz biri gibi görünmek istiyorum. Ayrıca bende hiçbir etkisi olmayan giysiler değil, sevdiğim giysileri giymek istiyorum.”

Hazel onaylarcasma başını salladı. “Buna katılıyorum ama moda tavsiyesi için bana bakma.” Yoga taytını işaret etti. “Giydiğim her şey likralı. İçinde hareket etmek kolay.”

Rory’nin bakışları ilgiyle titreşti. “Benim bir şikâyetim yok.”

“İğrençleşme,” dedi Hazel ona ama gülümsüyordu; kalp ritmim bir tuhaflaşmıştı.

“Kiminle alışverişe çıkmak iyi olurdu biliyor musun?” dedi Pippa ablasına. “Georgia.”

Hazel’in gözleri coşkuyla irileşti. “Evet!”

Masanın sonundaki Alexei tiksinti dolu bir ses çıkardı. “Darcy’nin birikimlerini tüketmesini istiyorsan, belki. Doktorun kötü bir etkisi var.”

“Affedersin ama,” dedi Hazel ve ona sertçe baktı, “sırf sen onunla geçinemiyorsun diye Georgia’nın kötü bir etkisi olduğunu söyleyemezsin. Neresi burası, ikinci sınıf mı?”

“Georgia takım doktorlarından biridir, onu seversin,” dedi Pippa bana. “Harika ayakkabılar giyer.”

İçim mutlulukla, heyecanla dolup taşıdığı halde fazla hevesli görünmemek için sırtışıımı bastırdım. “Ben varım. Sadece zamanı söyle.”

“Harika.” Pippa gülümsedi. “Ben ayarlayacağım.”

Hayden bana temkinli bir ifadeyle bakıyordu, bu yüzden onu şakacı bir tavırla dürttüm. “Kasıntı duruş nedir?”

“İnsanların yorum yapacağı kadar cüretkâr giyinmek.”

Bakışlarımı onun üzerinde gezdirdim: Mavi gözlerini dikkat çekici kılan siyah, zorlu hava koşullarına dayanıklı bir mont, bembeyaz bir tişört ve kot pantolon giyiyordu. Hiçbiri görkemli veya cüretkâr değildi. “Sen bunu yapmazsın.”

Çapkın sırtışı ortaya çıktı. “Buna ihtiyacım yok.”

Homurdandım. “Eh, belli ki benim var.”

Saçlarımdan bir tutamı çekiştirince kafa derim hoş bir biçimde karıncalandı. “Asker tıraşı?”

Kıkırdadım. “Harika görünse de bana yakışacağından emin değilim.”

Kit’le bir sohbetimizin anısı zihnime süzüldü. *Saçlarımı hep mora boyamak istemişimdir, demiştim ona. Küçüklüğüm-den beri. Lavanta gibi açık bir mora.*

Kit somurtmuştu. *Saçlarına bunu yapmayı gerçekten istemiyorsun değil mi?* diye sormuştu. *Çocuksu görünür. Saçların olduğu haliyle güzel.*

Tanrım, Kit sinir bozucuydu. İdeal kadına dair kafasında belirli bir imaj vardı; şimdi ilişkiden biraz uzaklaştığımdan ve tüm anıları yan yana yığmaya vakit bulduğumdan o imaja asla uymadığımı görebiliyordum.

Kit’e gerçekte kim olduğumla ilgili küçük parçalar göstermiştim ve o da cesaretimi kırmıştı. Bu benimle ilgili ne söylüyordu?

Yine de belki saç konusunda haklıydı. Bu çok fazla olurdu. Açık mor saçların boğucu, kurumsal bir sigorta şirketinde iyi bir etki bırakacağından kuşkuluydum.

Hayden yüzümü izlerken beni dirseğiyle dürttü. “O listede başka ne var?”

“Dört numaralı kural: Her zaman bir planınız olsun. Burada sen devreye giriyorsun elbette. Ben diğer her şeyi ben hallediyorum.”

Hayden hiçbir şey söylemedi, bu yüzden listedeki son maddeyi okudum.

“Beş numaralı kural: Asla bağlanmayın.” Ağzım çarpık bir gülümsemeye kıvrıldı ama sanki zoraki bir gülümsemeydi. “Bu mümkün değil açıkçası.”

Hayden beni uzun bir süre izledi. “Bunu yapmak istediğine emin misin?”

Bana bakışı büyük bir hata yaptığımı düşünüyormuşçasına ciddiye.

Fakat bana bir hataymış gibi gelmiyordu. Tek seçeneğimin bu olduğunu hissediyordum. Önceden olduğum kişiye dönüp birinin hayatımın dizginlerini eline almasına izin vermezdim. Şimdi bile –bir barda herkesle birlikte takılır, erken uyumayı seven Kit için fazla geç bir saate kadar dışarıda kaldığımızdan endişe etmeden konuşup gülerken– tekrar kendim gibi hissediyordum.

Eminim Hayden kalbimin kırılmasından endişe ediyordu. Şayet birine tekrar âşık olursam kendimi yeni baştan kaybederdim. Bunu biliyordum. Ben güçlü bir benlik duygusuna sahip Hazel veya Pippa gibi değildim. Hâlâ kendimi keşfe diyordum.

“Kesinlikle,” dedim ona. “Birine âşık olma ihtimalim sıfır. Ciddi bir ilişki aramıyorum.” Tamamen iyi olduğumu ona göstermek için gülümsedim. “O halde ne zaman başlıyoruz? Şimdi mi?”

Ensesini ovuşturdu. “Burada değil, herkes izlerken olmaz. Yarın sadece ikimiz dışarı çıkalım.”

“Bana erkekleri nasıl tavlayacağımı mı göstereceksin?”

Diliyle üstdudağına dokundu, yüz hatları gergindi. “Evet.”

Bir heyecan ve gerginlik içimde dalgalandı. “Yarın o halde.”

7. BÖLÜM

DARCY

“BUNU FILTHY FLAMINGO’DA YAPABİLİRİZ.” Daha sonra eve döndüğümüzde, Hayden kapıyı geçmem için açık tuttu.

Daireye girerken omzum göğsüne değdi; Hayden gerileyip benden bir adım uzaklaşınca kaşlarımı çattım.

İlk birkaç seferde bunun benim kuruntum olduğunu sanmıştım. Hayden duygularını dokunarak ifade eden bir adamdı. Yıllar boyunca sayısız kez kollarını bana dolamıştı. Beni sırtında taşır, saçlarımı karıştırırdı ve bana büyük, sıcak bir kucaklamayla sarılmakta asla tereddüt etmezdi.

Fakat onun evine taşındığımdan beri bana dokunmuyordu. Ne sarılıyor ne de kolunu bana doluyordu. Bu akşam barda ona kazara değmeme fırsat bırakmadan kolunu çekmişti. Şimdiyse bana alan açmak için geri çekiliyordu.

“Darce?”

Tenimde örümcekler dolaşıyormuş gibi davranıyordu.

“Hı?” Ayakkabılarımı fırlatıp attım.

“Önceden konuyu değiştirmiş olmana rağmen doğum gününü unutmadım.”

İç geçirdim ama gülümsüyordum.

“Neden çekiniyorsun?” Montumu alıp benim için astı. “Bu yıl sezon ile *playoff*’ların arasında lig bize bir haftalık bir süre tanıyor. Ward’un ısrarcı olduğu yeni bir uygulama.”

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. “Vay canına. Bu müthiş.”

Sezon sonu geldiğinde oyuncuların genellikle canı çıkmış olurdu ve *playoff* lara yorgun ve sakatlanmış halde giderler, en iyi performanslarını sergileyemezlerdi.

“Partiyi o zaman yapabiliriz, doğum gününden birkaç gün sonra sahici sezon biter bitmez. Seni bilmem ama,” dedi Hayden omzunun üzerinden, uzun adımlarla açık mutfağa girdi, “ben parti yapmak için tüm bahanelere bayılırım.”

“Bunun gayet farkındayım,” dedim sırtarak.

“Bana ortam adamı derler.” Su şişesini buzdolabından çıkardı, yarısını içip bitirirken âdemelması inip kalkıyordu.

Belki tam olarak ihtiyacım olan şey büyük bir partiydi. Bir zaman sınırı gibi olacaktı. O zamana kadar her şeyi çözecektim.

Aciliyet ve heyecan duygularım tetiklenmişti.

“İyi, peki!” Ona anlayışlı bir gülümseme yönelttim. “Yapalım gitsin.”

Gözlerim aniden teras kapısına kaydı ve bir kahkaha patlatmaktan korktum. Daha önce oraya bir şey saklamıştım ve bütün gün Hayden’in eve gelip onu rasgele bulmasını beklemiştim.

“Teras kapısı kilitli mi?” diye sordum hiç haberim yokmuş gibi. “Bu tür şeyler beni hep tedirgin eder.”

Hayden homurdandı. “Yirminci kattayız. Birinin binaya tırmanmasından mı korkuyorsun?” Sıcakkanlı, sataşan bir sesle konuşuyordu. “Seni davetsiz misafirlerden korurum, Darce.”

Sırtımmı bastırdım ve numaradan endişeli göründüm. “Yine de kontrol edebilir misin? Lütfen.”

Yüz ifadesi yumuşadı. “Tabii ki.”

Hayden oturma odasından teras kapılarına yürüdü, pencereden içeri bakan dekoratif bahçe cücesini gördü ve ödü patladı.

“Hassiktir! Hayır!” Zangır zangır titriyordu.

Gülmekten iki büklüm olmuşum.

“Bu da nereden çıktı?”

“Aman Tanrım, Daniel o!” Yüzüme geniş, samimi bir gülümseme yerleştirdim ve bugün, daha erkenden satın aldığım ürkütücü porselen cüceye el salladım. Gözyaşları gözlerimi yakarken katıla katıla gülüyordum. “Sonunda senin nerede yaşadığını buldu. Seni aradığını söylemişti bana.”

“Darcy.” Hayden bir eliyle yüzünü sıvazlarken bahçe dekoruna tiksinti ve aşağılamayla dik dik baktı.

Üniversitedeki üçüncü yılımızda, bir gün öğle yemeği için ziyaret ettiğimizde Hayden’in büyükannesi bana Bahçe Cücesi Daniel’ı hediye etmişti; Daniel o zamandan beri Hayden’i takip ediyordu. Hayden’in şimdiye dek yaptığı en büyük hata bahçe cücelerinden ne kadar nefret ettiğini ve onları ne kadar ürkütücü bulduğunu bana söylemekti.

“Üstelik yeni bir şapkası var.” Cama doğru yürüyüp cüceye el salladım. “Seni tekrar görmek güzel, Daniel. Ne dedin?” Eğildim ve elimi kulağıma dayayarak dinliyormuş gibi yaptım. “Hayden’in yatağında mı uyumak istiyorsun?”

Hayden büzüldü. “O lanet olası ürkütücü şeyi dışarıda, ait olduğu yerde tut. Ya da en iyisi, ondan kurtul.”

“İstediğim her değişikliği yapabileceğimi söyledin.”

“Bu değişikliği değil. Bu hariç ne olursa olsun.”

Hayden oturma odasından geçerek geldiği yoldan geri döndü, su şişesini kavradı ve yatak odalarımıza uzanan koridora yöneldi. “Belki şansımız yaver gider de bir kuş onu alıp götürür ve okyanusa atar.”

Göğsüm kahkahalarla sarsılıyordu. “İyi geceler, Hayden.”

Koridorun girişinde durdu, bana gülümseyerek karşılık verdi. “İyi geceler, Darce.”

Her nedense bana dokunmayı reddediyor olabilirdi ama Hayden’la yaşamının ne kadar eğlenceli olacağını görmeye başlıyordum.

8. BÖLÜM

HAYDEN

“OWENS, GOLF SAHASINDA DEĞİLİZ,” diye seslendi Miller ertesi gün antrenman sırasında. “Sopayı o kadar geriye kaldırma.”

Alaycı bir kahkaha attım ve vuruşumu ayarlayarak pakı kaledeki Streicher’a doğru hızla fırlattım.

“Güzel.” Ben geri kalan paklarla çalışırken Miller beni seyrediyordu.

Ward tahtalara yaslanmış, notlar alıyordu. Haftanın en hafif antrenmanlarından biriydi. Bilek atışları ve hızlı, kısa atışlar gibi ayrıntılı çalışmaya odaklanıyorduk ama Ward’un beklentilerini karşılayıp karşılayamadığımı anlamıyordum.

Nihayetinde Ward düdüğünü çaldı.

“Bugünlük bu kadar yeter,” diye seslenirken yedek kulübesini işaret ediyordu. Üçüncü sıra kanat oyuncularını buz pistine çıkı ve biz kayarak uzaklaştık.

Bakışlarım, Volkov’un yardımcı antrenörle ve ilk sırada benim eski yerime taşıdıkları ikinci sıra savunma oyuncusuyla çalıştığı buz pistinin diğer ucuna kaydı. Artık onunla birlikte oynamamak garipti, sanki sertliğinin giderilmesi gereken yeni ayakkabılar giyiyordum.

Soyunma odasının yolunu tutarken, “Peki şu Darcy’ye çapkın olmayı öğretme saçmalığı nedir?” diye sordu Miller kendinden memnun bir gülümsemeyle.

Sızlanmamı bastırdım. Bunu unutacağını umuyordum ama Rory Miller'ı tanıdığım kadarıyla imkânı yoktu. Ben de küstah bir sırtış takındım.

“Neden? Derslere katılmak mı istiyorsun?”

Güldü. “O günler benim için geride kaldı dostum. Ömür boyu başım bağlı.” Miller'ın yüzüne gururlu bir gülümseme yayılınca göğsümde garip bir sızı hissettim.

Soyunma odasında antrenman formamı çıkardım, patenlerimin bağcıklarını çözmek için otururken Miller su içiyordu.

“Kit'le birlikteyken bazı şeyleri kaçırmış gibi hissediyor ve yeniden flört etmek istiyor. Ona kim işin ustasından daha iyi öğretebilir?” Göğsümü kabarttım ve Miller'a kibirli bir tavırla sırttım.

O anda bu gurur duyulacak bir özellikmiş gibi hissetmiyordum. Çok fazla flört etmişim. Ne olmuştu ki?

“Neden basitçe seninle pratik yapmıyor?” diye sordu Miller. Gülümseyerek çenesini bana doğrultmuştu.

“Biz arkadaşız.”

Miller uzun bir an bana baktı. Geçtiğimiz aralıkta bir bara gitmiştik ve gece benim çok sarhoş bir Miller'ı dairesine, Hazel'a –onun için yaptırdığı yepyeni bir dövmeyle birlikte– bırakmamla sonlanmıştı. Büyük ihtimalle Darcy ve Kit'le ilgili veya Kit'in çocuklara nişanlanacaklarını ima etmesinin bana nasıl tuhaf hissettirdiğiyle ilgili yaptığımız konuşmayı hatırlamıyordu.

En azından ben hatırlamadığını umuyordum.

“Siz arkadaşsınız,” diye tekrarladı. “Bu yüzden mi seninle birlikte yaşaması için ısrar ettin?”

“Evet.”

“Bu yüzden mi ona diğer erkekleri nasıl becereceğini öğreteceksin?”

Keskin, hiddetli bir kıskançlık hızla içimde akmaya başladı, azıdişlerimi sıktım. Karşı duvarda bir nokta seçip bakışlarla orayı yakıp bir delik açtım. “Öyle değil.”

“Kesin değildir,” dedi Miller. “Ona bildiğin her şeyi öğreteceksin ve sonra onu başka bir adamla sonsuza dek mutlu yaşaması için uğurlayacaksın.”

Burnumdan derin bir nefes alarak kabaran öfkeme hâkim olmaya çalıştım.

O görüntüden nefret etmiştim.

O akşam barda bir adam masamızın yanından geçerken gözleriyle Darcy’yi tepeden tırnağa süzmüştü. Ben orada olmasaydım durup onunla konuşurdu. Ona bir, belki iki veya üç içki ısmarlardı. Darcy zekiydi –tanıdığım en zeki kişiydi– ama kolay sarhoş olurdu. Belki adam onu evine götürmek için aptalca, bariz bir bahane uydururdu. Belki Darcy bunu istemezdi ama nasıl hayır diyeceğini bilemezdi. Belki eve tek başına dönemeyecek kadar içmiş olurdu.

Kâbus, bedenime hızla bir soğukluk gönderip kanımı dondurdu.

Ona göz kulak olduğun için teşekkürler, diye mesaj atmıştı Kit, Darcy’nin benim evimde kaldığını öğrendiğinde.

Darcy’nin erkekleri tavlamasını öğrendiğini izlemektense çakıllı kum yemek daha iyiydi ama en azından bu şekilde ona göz kulak olabilirdim.

“Yardım etmemi istiyor.” Patenlerimi çıkardım. “O benim ev arkadaşım ve arkadaşım, ayrıca ilişkisi yeni bitti. Kahrolası bir sapık gibi ona asılmayacağım ve bunu istemediği açıkken aramızı tuhaflaştırmayacağım.”

Ne de olsa benim yerime Kit’i seçmişti. Eğer beni isteseydi, son sekiz yılda bir noktada harekete geçmez miydi?

Ben kadınların uzun süreli ilişki için tercih ettiği adam değildim. Beni arzularını tatmin etmek için kullanırlardı. On birinci sınıfta bekâretimizi kaybettiğimiz birlikteliğimizden sonra beni terk eden Jessica Haley bunu açıklığa kavuşturmuştu. İlk seferimizin onun adına iyi olması için, kendini rahat, güvende hissetmesi ve bundan zevk alması için o kadar çok çaba sarf etmiştim ki arkadaşlarına anlatmıştı. *Herkese*

anlatmıştı. Biz ayrıldıktan sonra arkadaşı Keeley bir partide beni bulmuştu, beni bir giyinme odasına çekmişti ve yeteneklerimi ilk elden deneyimlemek istediğince dair beni bilgilendirmişti.

Ertesi hafta bir partide başka bir kızla aynısını yaşamıştım. Ve sonraki hafta. Bu deneyimleri böbürlenerek anlatmamıştım ama kızlar konuşmuştu ve çapkın itibarımı böyle kazanmıştım.

Lisedeki bir oylama sonucunda *Şimdilik Bay Doğru* seçilmiştim. Kit'in yüzü kızarana, ellerinde açık yıllığıyla iki büküm olana dek güldüğünü hâlâ hatırlıyordum.

Kadınlar benim gibi bir adamı seçmezdi, uzun süreliğine yani. Benim için sorun değildi ve bunu uzun zaman önce kabul etmiştim.

"Driedger'a ona göz kulak olacağımı söyledim," diye açıklarken ensemi ovdum. "Darcy nasıl flört edildiğini öğrenmek istiyor, bu yüzden ona nasıl flört edildiğini göstereceğim." Ayağa kalktım ve bunu ne kadar az önemsedığimi, ne kadar ilgisiz olduğumu gösteren rahat bir ifade takındım. "Darcy ve ben birlikte eğleniyoruz ve onun kiminle flört ettiği benim için fark etmez."

Ayrıca artık ona karşı aynı hisleri beslemiyordum.

Miller'a özgüvenli bir sırtış yönelttim. "Hem bir şeyi unutuyorsun, Miller."

"Öyle mi?" Bir kaşını kaldırdı, ağzı ona özgü şu sinir bozucu kurnaz tarzda kıvrılmıştı. "Neymiş o?"

"O benim tipim değil," diye yalan söyledim. "Ben uzun boylu, koyu renk saçlı ve kıvrımlı kadınlardan hoşlanırım."

Çıktığım kadınların tipi buydu, *benim* tipim ise bu değildi. Benim tipim Darcy Andersen'dı.

Hayden tanışabileceğin en büyük çapkındır, demişti Kit, Darcy'ye partide, bana sırtarak.

Bunu bir iltifatmış gibi söylemişti ama aslında şimdiye dek bağ kurduğum ilk kızla olan tüm şansımı yok etmişti.

Darcy bana uyanık bir sırtışıla bakmıştı. *Bunu görebiliyorum. Tek eşli olamayacak kadar yakışıklı.*

Yeni bir başlangıç yapabilme umudu buraya kadarmış.

Çcnem gerildi ve Miller'in gözlerinde hoşlanmadığım bir duygu titreşti. Sanırım merhametti.

"Bunu yemiyorum," dedi.

Söyleyecek komik ve alaycı bir şey bulmak için kafa patlattım ama sonuçsuz kaldım. Miller'in görüldüğünden ve sergilediğinden daha zeki olmasından nefret ediyordum; onu kandırmaya yetecek kadar zeki olmamamdan da gerçekten nefret ediyordum.

Geçerken omzuma vurunca gerildim.

Duşlara doğru yürürken, "Sorun değil," dedi, "tavsiye almaya hazır olduğunda burada olacağım."

9. BÖLÜM

HAYDEN

“PEKİ, BİR ERKEĞE ilgimi belli etmek istersem nasıl başlamalıyım?” diye sordu Darcy. O akşam takım arkadaşlarımla görüşmesi riskine girmeden bunu yapabilmemiz için seçtiğim Yaletown’da bir bardaydık.

Bu yüzden mi ona diğer erkekleri nasıl becereceğini öğreteceksin? Miller’ın antrenman sonrasında söyledikleri beni yeniden gerilimle doldurmuştu.

“Hayden?”

“Evet.” Boğazımı temizleyip Darcy’ye odaklandım. “Tamam. Flörtleşme. Ee, kolay iş. İlgi duyduğun birini bulacaksın, sonra onunla göz teması kuracaksın.”

Darcy kafasını bununla meşgul ederken mırıldandı. Bu akşam açık bıraktığı ve omuzlarının çevresinde biraz dalgalanan saçlarıyla güzel görünüyordu. Gerçi küçük, kalkık burnuyla, yüksek elmacıkkemikleriyle ve kalp şeklinde ağzıyla Darcy her zaman güzel görünürdü.

Gözlerimi kucağına indirdim. Ellerini ovuşturuyordu; içimde korumacı bir duygu kabardı.

“Hey.” Çenemle ellerini işaret ederken sesim yumuşadı. “Sorun ne?”

Darcy’nin yüzünde kararsız bir ifade belirirken omuz silkti.

“Gergin misin?”

“Biraz. Bunu daha önce hiç yapmadım.”

Kolumu ona dolama dürtüsüne direndim. “Bu senin için parkta yürüyüş yapmaktan farksız olacak, söz veriyorum. Herhangi bir erkeğe dikkatini verdiğinde, ağzı bir karış açık kalacak. Sen göz kamaştırıcısın.”

Darcy kaşlarını kaldırdı ve gülümsemesi alaycı bir hâl aldı. “Ben mi göz kamaştırıcıyım?”

Niyetim bunu söylemek değildi. Kadınlara bunu her gün söylüyormuşum gibi omuz silktim. “Bunu biliyorsun.”

“Yani,” yüzünü buruşturdu, “aslında hayır, bilmiyorum. Bunu bana hiç söylemedin.”

Çünkü böyle düşüncelerimi her zaman sıkı sıkıya kontrol altında tutmuştum. Alaycı bir şekilde sıttım. “Hemen havalara girme. Benim olayım bu.”

Darcy kıkırdadı. “Üzgünüm, egona tehlike oluşturmam. Öyleyse barın karşısından bir erkeğin gözlerine dikkatle bakacağım. Anladım.” Gözlerini mümkün olduğunca genişçe açtı, sabit bakışları beni delip geçerken gözbebekleri bastırılmış kahkahalarla kıvılcım saçıyordu. “Seni baştan çıkarıyor muyum, Hayden?”

“Hayır.” Bakışlarına karşılık verirken kendi garip, ürpertici ifademi takınıp kahkahamı bastırdım. “Gülümsemeyi unuttun.”

Darcy yüzüne soğuk, ruhsuz bir gülümseme yerleştirdi, bakışları hâlâ sabitti; ikimiz de gülmeye başladık.

Abartılı bir biçimde iç geçirdim. “Düşündüğümde daha fazla çabalamamız gerekecek.”

“Söz veriyorum, uslu duracağım ve en azından üçüncü randevuya kadar bir korku filminden fırlamış, kötü ruhlar tarafından ele geçirilmiş bir oyuncak bebek gibi davranmayacağım.” İçkisini yudumladı, bardağın kenarındaki tuzu yalarken bakışlarımı başka tarafa çevirmek zorunda kaldım. “Tamam, bir erkekle birkaç saniyeliğine göz teması, küçük bir gülümseme. Sonra ne yapacağım?”

“Sonra, eğer zekiyse ödül peşindeki bir köpek gibi çıkıp gelecek.”

“Fakat ya bunu yapmazsa? Ya utangaç falansa?”

“Bir erkek ilgi duyuyorsa sana bunu belli eder.” İfade şeklim amaçladığımdan daha şiddetliydi. “Yürüdüğün yola tapan bir adamdan daha azıyla yetinme.”

Benim gibi, dedi kafamdaki ses ama ona aldırmadım.

Darcy bunu sindirirken düşünceli bir şekilde mırıldanıp kendi kendine başını salladı.

“Senin çapkın listende bu yok mu? Özgüvenli ve sakin ol? Sen bir ganimetsin, o halde buna uygun davran?”

Darcy gülümseyince gözlerinde yeşilin her tonu ışıldadı. “Sen de bir ganimetsin.”

Bakışlarımız birbirimizin üzerinde kaldı; yalnızca ikimizin olduğu o mükemmel anlardan biriydi ve *belki*, diye düşündüm. Belki koşullar farklı olsaydı. Belki o ilk hafta cesaretimi toplayaydım ve Kit onu birdenbire kapmadan önce Darcy’ye çıkma teklifi etseydim.

Çıkmaya başlasaydık bile Darcy’nin bende diğer herkesin gördüğü şeyi görmesi sadece zaman meselesi olacaktı ve sonra her şey altüst olacaktı.

“Tamam.” Derin bir nefes aldı. “Hadi bunu yapalım.”

Gün boyunca tahammül ettiğim kötü his büyüyüp güçlenmişti ama Darcy’nin özgüvenli hissedebilmesi, flört ederken kendinden emin olabilmesi ve kayıp zamanı telafi edebilmesi için bunu yapacaktık. Biz arkadaşlık ve Darcy’nin bana ihtiyacı vardı.

“İlk olarak, beğendiğin birini bul.”

Darcy’nin bakışları barda gezindi. Gözleri arkamdaki bir kişide oyalandıktan sonra bakışları aniden bana döndü.

“Birini mi gördün?” Sesim gergindi, bardağımı daha sıkı kavradım.

Ufak bir baş onayı. “Bana bakıyordu.”

“İyi.”

İyi değildi. Bundan nefret etmiştim. Bedenimdeki korumacı, sahiplenici her içgüdü bir davul gibi gümürdüüyordu.

Dönüp adama bakmamak için tüm kontrolümü kullanmam gerekti.

“Gelecek sefer sana baktığında gülümse. Ürpertici bir şekilde değil ama.”

Darcy homurdandı, pozisyon değiştirip bacak bacak üstüne attı, arkama bir göz gezdirdi ve bir an sonra ağzı şimdiye dek gördüğüm en sevimli utangaç gülümsemeyle kıvrıldı.

Âdeta karnımdan bıçaklanmışım.

“Böyle mi?” diye fısıldarken tekrar bana baktı.

Yutkundum. “Tam olarak böyle.”

“Şimdi bekliyor muyuz?” İçkisini tekrar yudumlarken gözlerimi araştırdı.

“Kadın arkadaşlarından birisiyle olsaydın evet derdim ama benimle birlikte olduğun için,” kendimi gösterdim, “yaklaşmayacak. Çok iri ve güçlü olduğum için.” Bir kol kasımı sıktım ve Darcy içkisine doğru güldü. Bir gülümseme yüzüme yayılırken göğsümdeki gerginliğin bir kısmı hafifledi.

“Çok göz korkutucu olabilirsin. Ne öneriyorsun?” Gülümsemesi kayboldu ve yüz hatlarını endişe kapladı. “Lütfen gitme.”

Buna karşılık kalbim göğsümde taklalar attığı için lanet olsun. “Hiçbir yere gitmiyorum.”

Aklıma bir fikir geldi ve omzumun üstünden erkek grubuna göz attım. Büyük ihtimalle işe yarayacaktı; içlerinden biri Storm şapkası takıyordu.

“Hangisi?” diye mırıldandım Darcy’ye.

“Yeşil ekoseli olan,” dedi sessizce.

Arkadaşı konuşurken yeşil ekose gömlekli adam ona doğru eğilmişti. Darcy’ye baktıktan sonra arkadaşına döndü. Gruplarını gözlerimle tarayarak herhangi bir olumsuz işaret bulmak için dikkatle inceledim ama sıradan bir grup adama benziyorlardı.

Darcy’nin hedefi ona tekrar göz attı ve gülümsedi; Darcy’nin her hareketini takip ederken arkadaşını dinliyormuş gibi yapıyordu.

Barmenin dikkatini çektim ve kadın yanımıza geldi. Bunu yapmak üzere olduğuma inanamıyordum.

“Barın sonundaki şu gruptaki herkese içki ısmarlayabilir miyiz lütfen?” Darcy merakla izliyordu, ona donuk bir şekilde gülümsedim. “Sadece izle.”

“Owens.” Storm şapkalı adam ilgili bir şekilde başıyla beni işaret etti. “En çok kiminle birlikte oynamaktan hoşlanıyorsun?”

İçkileri göndermemizin üstünden altmış saniye geçmeden adamlar bize teşekkür etmek ve takımın büyük taraftarları olduklarını söylemek için yanımıza gelmişlerdi. Ben müthiş bir flört koçu olduğumdan Darcy’yi ev arkadaşım olarak tanıştırmıştım ve barda bizimle bir içki içmeleri için onları davet etmiştim.

“Volkov’la şüphesiz.” Kısmen dinlerken Darcy ve Yeşil Ekoseli’nin sohbetini duymak için kendimi zorluyordum.

Dizim huzursuz bir enerjiyle sallanıyordu. Darcy’yi ona romantik hayaller kurarak bakan başka bir adamla konuşurken izlemek son derece yanlış geliyordu. Bedenimdeki her kas gergindi ve Darcy’nin elini tutup onu buradan çıkarmaya dair garip, korumacı bir dürtü göğsümü ağırlaştırıyordu.

Görünüşe göre Darcy özgüven açısından iyi gidiyordu. Tedirgin olduğunda yaptığı gibi dudağını ısıırıyordu ama bu yabancıda bir tehlike algıladığını sanmıyordum.

“... gecenin geri kalanı için planınız var mı bilmiyorum,” dedi Yeşil Ekoseli, yüzünde umutlu bir ifadeyle Darcy’ye, “ama biz benim eve geçeceğiz...”

“Gelemeyiz,” dedim pat diye, ayağa kalktım. “Gitmemiz gerekiyor.”

Darcy bana garip bir şekilde gülümsedi, zorba bir koruma gibi görünmemek için bir bahane bulmaya çalışıyordum. Başka birine –Volkov’a veya takımdaki diğer çocuklardan

birine– flört koçluğu yapıyor olsaydım, seve seve grubun peşine takılır ve partiye devam ederdim.

Ancak Darcy'nin bu adamın evinde olması fikrinden hoşlanmamıştım. Bizi onun yatak odasına yaklaştıran her şey beni sinirlendiriyor ve midemi bulandırıyordu çünkü adamın yapmaya çalıştığı buydu; ne de olsa gözleri olan herkes Darcy'yi yatağında isterdi.

“Yarın sabah şu işimiz var.” Hesabı almak için barmenin dikkatini çekmeden önce Darcy'ye bakıp kaşlarımı kaldırdım. “Streicher, Pippa ve Daisy'yle birlikte. Bu yüzden gitmemiz gerek.”

Tamamen saçmalıyordum. Bazen Pippa ve Hazel, Streicher ve Streicher'ın köpeğiyle birlikte Vancouver'ın kuzey kıyısına doğa yürüyüşleri düzenlerdi. Ben de peşlerine takılırdım ama yarın için hiçbir plan yoktu ve Darcy bunu biliyordu.

“Doğru.” Darcy gülümsedi, gözlerindeki haylaz kıvılcım özel, sanki sadece bize ait bir şeymiş gibiydi. Bizim küçük sırrımız. “Doğa yürüyüşü.”

“Streicher mı?” diye sordu Yeşil Ekoseli. “Jamie Streicher mı?”

Darcy gülümsedi ve başıyla onayladı. “Evet.”

Adam ona romantik bakışlar atıyordu. “Doğa yürüyüşlerini severim.”

Utanmazca davet edilmeye çalışmasına karşılık gözlerimi devirmemek için mücadele ettim. “Harika.”

Barmen yanımıza uğrayıp hesabımızı getirdi, ödemeyi yaparken Darcy kartını uzatmaya çalıştığında elini nazikçe kenara ittim. Kolumdan yukarı kıvılcımlar hızla ilerlemeye başlayınca elimi geri çektim.

“Vancouver'da pek çok güzel yürüyüş yolu var,” diye ekledim.

Darcy'ye montunu giymesine yardım etmek için aralarına girdiğimde adam bize yer açmak için geriledi. Bölgesini

sahiplenen bir pislik ve bir flört koçunun tam tersi gibi davranıyordum ama kendime engel olamıyordum.

Darcy'ye dokunmama kuralımı unutup elimi onun beline koyarken yüz ifadem gergin ama dost canlısıydı. "Sizinle sohbet etmek güzeldi çocuklar. İyi akşamlar."

"Bekle." Yeşil Ekoseli'nin gözleri Darcy'ye doğru şaşkınlıkla açıldı. "Ben acaba, ııı..." Hafifçe gülerek telefonunu çıkardı. "Ben acaba telefon numaranı alabilir miyim?"

Darcy bana baktı, bakışı şüpheyile doluydu.

"Telefonunu kaybetti," diye yalan söyleyerek arkama bakmadan Darcy'yi dışarı sürüklemeye başladım. "Belki gelecek sefer."

Bir an sonra dışarıda, soğuk gece havasındaydık ve ben yeniden nefes alabiliyordum.

10. BÖLÜM

DARCY

"BU GECE TAM BİR FELAKETTİ," dedim Hayden'a. Eve dönerken sokakta yürüyorduk.

Telaşlanan Hayden'in kaşları hızla kalktı. "Ne demek istiyorsun?" Gözleri parladı. "Seni rahatsız mı etti? Ne söyledi?" Arkamıza, bara doğru bakarken çenesi gerilmişti.

"Hayır. Aman Tanrım, rahatla. O adam yeterince nazikti. Garip ve beceriksiz olan bendim. Konuşacak hiçbir şeyimiz yoktu. Hiçbir şey. Bir noktada ona bir otel barındaki yapışkan bir adam gibi 'Buraya sık gelir misin?' diye sordum." Bu anı beni utandırdı.

Hayden'in yüzünde bir sırtış belirdi. "Hayli yapışkansın, ne diyebilirim ki?"

Bir kahkaha attım. "Bu kadar yapışkansam nasıl çapkın olacağım?"

"Üstesinden geleceksin." Yüz hatları gerildi. "Eminim Yeşil Ekoseli bunu tatlı bulmuştur."

Hayden'a yan yan baktım. Bu akşam genellikle olduğu gibi kaygısız ve şamatacı görünmüyordu. "Sen iyi misin?"

"Evet." Tek kaşını kaldırdı. "Neden?"

"Eve erken gitmek istedin." Uzanıp elimin tersini alnına dayayarak ateşini kontrol ediyormuş gibi yaptım. "Acayip hasta olmalısın."

Alaycı bir kahkaha atarak gözlerini kaçırdı. "Sadece yorgunum."

“Ah.” Başımınla onayladım. “Bu anlaşılır bir şey.”

Fakat aslında anlaşılır değildi. Hayden bir gece kuşuydu. Gece geç saatlere kadar uyanık kalmayı severdi ve karakteri dışadönüktü. Etrafında insanların olması ona enerji verirdi. Partiyi ikinci, üçüncü, dördüncü bir mekâna taşımaya *bayılırdı*.

Durumu Hayden’ın bakış açısından düşünürsem, belki de en iyi arkadaşının eski sevgilisini birine yazarken izlemek onun eğlenceli zaman geçirme anlayışına uymuyordu. En iyi arkadaşının kalbini kırmıştım ve şimdi de hayatıma devam ediyordum. Hayden muhtemelen benim kalpsiz olduğumu düşünüyordu. Belki bunun için bana kırılmıştı.

Hayden’ın bana karşı hayal kırıklığı beslediği fikriyle midem sıkıştı. O çok nazikti, asla beni üzecek bir şey söylemezdi.

Yine de bu aklıma yatmıyordu.

“Bu akşam için teşekkürler.” Ona minnetle gülümsedim. “Büyük ihtimalle bunun bir bebeğe yürümeyi öğretmek gibi geldiğini biliyorum. Arkadaşım olduğun için şanslıyım.” Daha önce yüzlerce kez yaptığım gibi düşünmeden kolumu beline doladım.

“Ben de öyle, Darce.” Omzumu hızla, dostça sıktıktan sonra benden uzaklaştı, bir utanç sancısıyla sarsıldım.

Kesinlikle bana dokunmaktan kaçınıyordu. Kit’i terk ederek en iyi arkadaşının kalbini kırdığım için bana kızgındı.

Kit ve benim neden birbirimize uygun olmadığımızın tüm nedenlerini sıralamam aralarını bozabilirdi, dolayısıyla çenemi kapalı tutuyordum ama bunların hiçbirisi içime sinmiyordu.

Hayden kapının kilidini açarken, “Evinin barlara ve restoranlara bu kadar yakın olmasını seviyorum,” dedim ona.

Gözlerini kıstı ama muzip kıvılcımlar saçıyorlardı. “Bizim evimiz.”

“Doğru, bizim evimiz.” Ayakkabılarımı antredeki gömme dolaba yerleştirmek üzereyken durup kaşlarımı çattım. “Tüm eşyaların nereye gitti?”

Dün bu dolap hokey malzemeleriyle doluydu. Bugünse dolabın yarısı boştu.

Hayden iri omuzlarını silkti. “Bazılarını kendi giysi odama, bazılarını alt kattaki depoya taşıdım.”

“Neden? Kalabalık etmiyordu ki.”

“Kalabalık *ediyordu*. Montun için güçbela yer vardı.” Yüzünü buruşturdu. “Ayrıca ter kokuyordu. Sen tek laf etmesen de berbat koktuğunu biliyorum.”

“Hiçbir şey fark etmedim. Sen her zaman güzel kokarsın.”

“Eşyaların için yeterince yerin olsun istedim. Söylediğim gibi burası *bizim* evimiz.”

Yüzüm keyifle ısındı. Bazen Hayden’in ne kadar düşünceli olabildiğini, nasıl her zaman başkalarının iyiliğini ön planda tuttuğunu unutuyordum. “Teşekkür ederim.”

“Rica ederim,” dedi omzunun üstünden. Mutfağa girdi. “Su?”

Başım la onayladım, Hayden iki bardak su doldurduktan sonra oturma odasına yöneldi. Onu takip ettim.

“Bu akşam boşa geçti.” Kanepede pat diye yanına oturdum. “Bunun için üzgünüm.”

Gülümseyerek başını iki yana salladı. “Sen iyiydin. Özür dilerim, ben, ııı...” —bana bir bakış attı— “daha adamın numarasını alamadan seni dışarı sürükledim.”

“Ona garip koktuğunu söyledikten sonra zaten bir çıkış stratejisi bulmaya çalışıyordum.”

Suyunu yudumlarken kahkahalara boğulunca, Hayden boğazına kaçan su yüzünden öksürmeye başladı.

Sırtına birkaç kez vurdum. Tişörtü parmaklarımın altında çok sıcaktı ve sırtı şaşırtıcı ölçüde kaslıydı.

Boğazını temizlerken hâlâ gülüyordu. “Bunu duymam lazım.”

“Kurşunkalem gibi kokuyordu ama daha kötüsü ne biliyor musun? Sanırım çürümüş kurşunkalem gibiydi.”

Hayden’in omuzları sarsıldı ve kaburgalarını çimdiklemem onu daha çok güldürdü.

“Araştırmacıların, karşı cinsiyetin üyelerinin kötü koktuğunu düşünmemizin evrimsel sistemimizin bir parçası olduğuna inandığı bir araştırma okudum. Onlara göre bunun anlamı...” İnleyerek yüzümü ellerimin arasına gömdüm. “Bunu tekrar etmek istemiyorum. Tam olarak bu sebepten senin şu hoş tavırlarını nasıl benimseyeceğime dair derslere ihtiyacım var.”

Hayden ellerimi tutup zorla yüzümden çekti. “Hadi ama.”

Yüzümü öyle şiddetli buruşturuyordum ki bir kasımı incitecektim. “Ona DNA’larımızın uyumlu olmadığını ve uzaktan akraba olabileceğimizi söyledim. Araştırmayla ilgili beş dakika gevezelik ettim ve sonra kokusunun bana güzel gelmediğini çok net bir şekilde açıkladım.”

Hayden kafasını geriye atarak gürültülü, içten bir kahkaha patlattı. Onu eğlendirdiğim için sevinirken kalbim göğsümde takla attı.

“Hâlâ numaranı istediğine göre bunu umursamamış,” dedi Hayden kendini topladığında.

“Evet.” Gerginlik ve tereddüt midemde dönüyordu.

Hayden beni izlerken kaşlarını çattı. “O suratının hali ne?”

Derin bir nefes aldım ve hislerimi kelimelere dökmeye çalıştım; bunda hiçbir zaman iyi olmamıştım. Tüm gün denklemler ve modellerle uğraşabilirdim ama fırl fırl dönen gerginlik ve endişeyi derinlemesine incelemek o kadar kolay gelmiyordu.

“Bu akşam stresli ve korkutucuydu,” diye itiraf ederken güçsüz bir şekilde iç geçirdim. “Bir çapkın gibi hissetmedim.” Kontrollü olmak yerine olayların akışına *kapılmış*tım.

Hayden alçak, anlayışlı bir sesle mırıldandı. “Kahretsin, Darce. Üzgünüm.”

“Hayır, senin suçun değildi. Sen harikaydın. Orada sana ihtiyacım vardı.”

Bunun üzerine Hayden’ın ağzı yukarı kıvrıldı; gülümsemesine karşılık verdim.

“Sanki fazla hızlı bir giriş yapıyorum ama boş boş oturup beklemek de istemiyorum.” Sabırsızlık hızla içime yayılıyordu. “Dört numaralı kurala göre *her zaman bir planın olmalı*, oysa ben sonraki adımlardan habersizken flörtleşmeye balıklama atladım.” Kafamda şekillenen fikir şimdi netleşiyordu. “Yeşil Ekoseli, küflü kurşunkalem gibi kokmasaydı –ve belki ondan hoşlansaydım– geceye onun evinde devam etmek istediğimi nasıl belli edecektim?”

Kanepede yanımda oturan Hayden’ın sessizliği uzun bir an sürdü. “Benimle birlikte alıştırmayı yapabilirsin.”

Kaşlarımı çattım. “Zaten seninle birlikte alıştırmayı yapıyorum.”

Bir elini saçlarının arasından geçirdi. “Hayır, daha doğru su benim *üzerimde* alıştırmayı yapabilirsin.”

“Ah.” Şaşkınlıkla gözlerine baktım. Hayden’ın, etrafında koyu renkli halkalar olan, ortası daha açık renkli yıkıcı mavi gözleri vardı. “Seni kullanarak yani.”

Nabzım hızlandı. Neden kulağa bu kadar edepsiz geliyordu? Hayden *bunu* kastetmemişti.

“Evet.” Hayden yutkundu, parmaklarını birbirine geçirip düz karnının üstüne bıraktı. “Eğer seni daha rahat ettirecekse.”

Paniklemeye başladım ama daha önce Yeşil Ekoseli’yle konuşmam gerektiğinde olduğu gibi sarsıcı veya ağır değildi. Bu kez daha hafifti, keyif ve coşkuyla titreşerek göğsümde daha yüksekte konumlanmıştı. Heyecan verici bir panikti.

Hayden’dan bana çapkın olmayı öğretmesini isterken kafamdaki bu değildi ama bu fikir aklıma takıldı, neye benzerdi

diye merak ediyordum. Büyük ihtimalle bir daha Hayden Owens'la flört etme fırsatım olmayacaktı.

Ayrıca o bir uzmandı. Bunu sayısız kez yapmıştı.

Yap gitsin, diye fısıldadı içgüdüsel, şeytani bir his.

"Hazırlıklı olmayı severim." Kalbim şimdi daha hızlı çarpıyordu ve birdenbire Hayden'in ne kadar *erkek* olduğunun farkına varmışım. Ne kadar geniş bir alan kapladığının ve ellerinin ne kadar büyük olduğunun. Ne kadar güzel koktuğunun.

"Zaten hâlâ senin flört koçunum." Gözleri ağızma indi.

"Kesinlikle."

Hayden bana bağlanmayacaktı —o böyle biri değildi— ve bu onun için bir arkadaşına yardım etmekten fazlası değildi.

Kanepede altımda topladığım bacaklarımın pozisyonunu değiştirerek yüzümü Hayden'a döndüm. "Öyleyse bir bardayım, bir adamla sohbet ediyorum ve ee, işleri ilerletmek istiyorum. Ne yapmalıyım?"

Kısa bir an Hayden'in çenesi kenetlendi. "Seks istiyorsun."

"Doğru." Bunun için hazır hissettiğimi hayal dahi edemiyordum ama alıştırmaya yapmam ve hazırlanmam gerekiyordu. "Bunu nasıl yaparım?"

Yutkundugunda boğazının uzun çizgisi hareket etti ve bakışları tekrar ağızma indi. "Ona dokun."

Görüntüler hızla zihnime üşüşürken yüz ifadem endişeli bir hâl aldı.

Hayden hafifçe gülümsedi. "Aletini kavramana gerek yok, Darce. Koluna dokun, ellerine dokunmak için bir bahane uydur. Ellerinizin boyutunu kıyaslamak istediğini söyle."

Bir kaşımı kaldırdım. "Aynı eski numara mı? Bu sahiden işe yarıyor olamaz."

Bana kurnaz bir şekilde gülümsedi; bunu başka kızların üzerinde denediğini kafamda canlandırırken garip bir huzursuzluk sancısı hissettim.

"Tanrım, ne kadar minik ellerin varmış." Avucumu gösterdim. "Eminim benim ellerim seninkilerin iki katı büyüklüktedir."

Hayden homurdandı ve gönülsüzce elini uzatıp avuçlarımızı birbirine bastırdı.

Ah.

Bu ilginçti.

Benimkine değen nasırlı avucunun hissiyle bir farkındalık beni sardı. Elimdeki her sinir karıncalanarak, tüm dikkatimi toplayarak coştı. Hayden'in elinin benimkinden ne kadar büyük olduğu komik bile değildi, zihnim derhal edepsiz yerlere gitmişti.

Hayden'in bedeni orantılı olmalıydı. Demek istediğim, herhalde öyleydi. O iri bir adamdı, elbette iri elleri olacaktı ve... aleti de büyük ihtimalle kocamandı. Ağzım kurumuştu. Söylentileri duymuştum.

Hayden elini geri çekti ve avcum üşüdü.

"Bunu alet çantama ekleyeceğim, gerçi biraz lise işi." Ona alaycı bir biçimde sııttım. "Başka ne hünelerinin var?"

"Sadece ona dokunmanın başka yollarını bul." Kaşlarını hızla kaldırıp indirdi. "Karşı çıkmayacak, güven bana."

"Böyle mi?" Elimini onun koluna koydum. Biraz garipti ama teni sıcaktı. Onu yakmışım gibi geri çekilmiyordu, bu da bir şeydi.

Başıyla onaylayarak bana gülümsedi, yüz hatları gevşedi. "Evet."

"Veya böyle mi?" Saçında bir şey görmüşüm gibi yapıp elimi uzattım. "Ah, sanırım saçında bir şey var."

Kıs kıs güldü ama parmaklarımı gür saçlarına soktuğumda derin bir iç geçirdi, gözkapakları hafifçe kapanmıştı.

Sevincim göğsümde titreşti. Hayden saçlarıyla oynamamdan hoşlanmıştı. Başka nelerden hoşlandığını merak ediyordum.

"Saçların çok yumuşak." Parmaklarımı saç derisinde gezdirip görkemli tutamların arasında sürükledim, Hayden'in çenesinde bir kas seğirdi. "Saç kremini araklamaya başlayacağım."

“Evet.” Sesi kulak tırmalayıcıydı. “Bu mükemmel.”

İsteksizce elimi geri çektim. Hayden beni izleyip sıradaki hamlemi beklerken gerilim havada asılı kaldı ve o dürtüsel arzu tekrar saldırdı.

“Veya...” Elimi uyluğuna koydum. Siyah kot pantolonunun kumaşının içinde çok sıcaktı ve elimin altında kasları gerilmişti.

Hayden’da profesyonel bir sporcunun güçlü, kalın, kaslı uylukları vardı. Yıllar boyunca yaptığımız sahil tatillerinden ve havuz partilerinden uyluklarının altın kıllarla kaplı olduğunu biliyordum.

Gerçi elimin Hayden’in uyluğunda olması, mayosunun bedeninde esnediğini güneş gözlüğümün arkasından fark etmekten farklıydı. Bir sıcaklık dalgası içimde ilerledi ve tenim karıncalandı.

“Böyle mi?” Gözlerine baktım.

“Evet.” Hayden başıyla onaylarken burun delikleri genişledi ve nefesi düzensizleşti. “Aynen böyle. Harika gidiyorsun.”

Garip bir dürtüyle başparmağımı uyluğunun bir yanından diğer yanına sürterek kalın, gergin kasa hafifçe bastırdım.

Dikkatle bakarken Hayden’in güzel bir ağzı olduğunu fark ettim. Güçlü yüzüne göre dudakları şaşırtıcı ölçüde zarıftı ve parmaklarım onları keşfetmek için can atıyordu.

“Bu iyi.” Bileğimi yakaladı ve yanıyormuş gibi kucağıma koydu, bakışlarını başka tarafa çevirdi. “Püf noktasını öğren-din. Doğuştan yeteneklisin.”

Utanç hızla içimde yükseldi. Büyük ihtimalle uyluğunu kontrolsüzce ovarken ağzım bir karış açıktı.

Bir çapkın yaklaşma çabalarının hoş karşılanıp karşılanmadığının işaretlerini gözler, diyordu liste. Sapık gibi davranmayın.

“Harika.” Saçımı kulağımın arkasına sokuşturup bir tuhaf-lık yaratmamışım gibi davrandım. “Bu kolaydı.”

“Ben yatmaya gidiyorum.” Hayden bana bakmadan aniden ayağa kalktı, koridora ilerlerken omuzları ve sırtı gergindi. “Duş almam lazım. İyi geceler.”

“Ah. Tamam.” Benden uzaklaşmak için çabalaması gururumu incitmişti. “İyi geceler. Yardımın için teşekkürler,” diye seslendim arkasından.

Yatak odasının kapısı çarptı ve bir an sonra duştan gelen su sesini duydum. Orada otururken utançla büzüldüm. Hayden yanımdan uzaklaşmak için vakit kaybetmemişti.

Bu bana bir hatırlatıcı olacaktı. O benim flört koçumdu, daha fazlası değil.

11. BÖLÜM

DARCY

BİRKAÇ GÜN SONRA spor kompleksinin girişinin iç kısmında beklerken, “Selam,” dedi Hayden arkamdan. Yaklaşırken yüzünde şaşkın bir ifadeyle etrafına bakınıyordu. “Burada çok tatlı bir kız olduğunu duydum...” Bakışları beni buldu ve abartılı, komik bir şekilde yüzü asıldı. “Ah.”

Katıla katıla güldüm. “Çok komik. Selam.”

“Selam. Georgia’yı mı bekliyorsun?”

Gülümseyerek başımı olumlu anlamda salladım. Alışverişe gidecektik. “Her an gelebilir.”

Uzun bir an bakiştık ve birkaç gece öncesinde elimi uyluğunda gezdirdiğimi hatırladım. Tüm gece onarılmaz bir arkadaşlık hatası yaptığımdan, her şeyi mahvettiğimden endişelenerek yatakta bir o yana bir bu yana dönmüştüm ama ertesi sabah Hayden sanki bu hiç yaşanmamış gibi davranmıştı.

Fakat ben bunu düşünmeyi bırakamıyordum.

Lobide devasa bir oyuncak ayıyı taşıyan iki kişiden biri, “Affedersiniz,” dedi.

“Selam çocuklar.” Hayden onlara cana yakın bir şekilde gülümserken benim bakışlarım oyuncak ayının göğsündeki kocaman kalbe takıldı.

Kalbin üzerine *sevgilim olur musun?* diye bir not dikilmişti. Somurtmaya başladığımı hissettim.

“Yarın çocuk hastanesine gideceğiz,” diye açıkladı Hayden.

Boğazımdan bir onay sesi çıktı. Birkaç hafta öncesinde dükkânlarda süslemeler ortaya çıkmaya başladığından beri Sevgililer Günü'nden ödüm kopuyordu. Kit ve ben Sevgililer Günü'nü asla kutlamazdık. Kit her zaman iş için seyahat ediyor olurdu ya da restoranların ne kadar kalabalık olduğunu bahane ederdik; bu bana uyardı. Benim için asla büyük bir sorun olmamıştı.

Buna rağmen yarın her yerde mutlu çiftler göreceğ olma fikri bende soğuk bir dehşet hissi yaratıyordu.

Hayden'in yüz ifadesi değişti, acayip bir şekilde ciddi görünüyordu. "Hey, Darce? Sana sormak istediğim bir şey vardı..."

O anda, topuklularının üzerinde lobide uzun adımlarla yürürken kestane rengi saçlı ve genişçe gülümseyen bir kadın, "Sen Darcy olmalısın," diye seslendi. "Owens senin bir peri ile bir mini kekin aşk çocuğuna benzediğini söylemişti; ne demek istediğini tam olarak görebiliyorum."

Bana ısılt ısılt gülümserken viski renkli gözleri öyle şaşırtıcı ölçüde güzeldi ki —onunla ilgili her şey böyleydi gerçi— afalladım.

"Selam, ben Georgia."

Manikürlü elini sıktım. Hayden'in karizmasına alışmıştım. Buna uyum sağlamak için sekiz yılım olmuştu ama ya bu kadın... Sanki az önce bir ünlüyle tanışmıştım.

Demek takım doktorlarından biri oydu. Georgia'nın yaşı otuzdan fazla olamazdı ama benim asla sahip olamayacağım özgüvenli bir duruşu vardı. Saçlarının uzun bukleleri omuzlarının etrafına dökülüyordu. Makyajı kusursuzdu ve çilleri tapılasıydı. Kahverengi tüvit ceketini profesyonel olmakla birlikte moda ya uygundu ve zümrüt yeşili topuklularıyla beklenmedik şekilde ideal bir uyum içindeydi. Takım pantolonu ayak bileklerindeki büyük, yeşil kadife fiyonklu kayışların hemen üzerinde bitiyordu. Eminim pantolonunu özellikle bu ayakkabılar için kısalttırmıştı.

“Vay be.” Ben ona şaşkınlıkla bakarken Georgia ve Hayden kıs kıs güldüler. “Selam.” Hayden’a bir kaşımı kaldırdım. “Peri mini kek mi?”

Hayden sadece omuz silkti ve gülümsedi.

Georgia ona alaycı bir bakış attı. “Seninle ilgili neler söylediğini duymalısın. Öğle yemeğine gittiğimizde sürekli *Darcy şöyle Darcy böyle* diye konuşuyor...”

“Abartıyor,” diyerek onun sözünü kesti Hayden, kulaklarının uçları pembeleşmişti.

Sevincim içimde yayılırken gülümsememi bastırdım. Ona sataşmak üzereyken bir çınlama sesiyle asansörün kapıları açıldı ve Alexei üzerinde çantası ve montuyla dışarı çıktı, herhalde kapalı otoparka gidiyordu. Göz göze geldiğimizde bana onaylarcasına bir baş selamı verdi.

“Darcy,” diyerek beni selamladıktan sonra huysuz bir ifadeyle Georgia’ya göz gezdirdi. “Çoktan pençelerini ona geçirdin mi, Dr. Zalim?”

Georgia kaskatı kesildi. “Bakımevinden çıkmana kim izin verdi, büyükbaba?”

Alexei’nin yüzü sertleşti ve Georgia’nın ayaklarına inen bakışları orada oyalandı. “Bunlar iş için uygun değil.”

“Dört dişi kalmış birine göre komik bir yorum.”

Georgia ona mesafeli bir şekilde gülümserken Alexei’nin göz korkutucu duruşuna aldırımıyordu. Alexei’nin burun delikleri genişlerken Hayden ile ben de bir tenis maçındaymışız gibi onları izliyorduk. Hayran kalmıştım, Georgia benim yeni idolümdü.

“Tüm dişlerim yerinde,” dedi Alexei alçak, öldürücü bir sesle.

“Şimdilik. Diğer tüm kemiklerini kırdın, yani o bembeyaz dişlerinin eline dökülmesi de an meselesi. Hastanede sana ayrılmış bir park yerinin olmaması beni şaşırttı.”

Meraklı bir ifadeyle Hayden’a baktım, gözleri eğlenceyle aydınlanırken kaşları bir kez kalkıp indi.

Georgia'nın tepesinde dikilmiş ona ters ters bakarken Alexei'nin çenesi kaskatıydı. "Sen artık benim doktorum değilsin. Zengin bir koca bulmak için kullanabileceğin değerli enerjini benimle çarçur etme."

Georgia usanmış gibi iç geçirdi. "Bugünlük bu kadar erkek enerjisi yeter." Çocuklara bir kışkırlama hareketi yaptıktan sonra koluma girdi. "Şimdi para harcayacağız."

Yürüyüp uzaklaşırken, "En iyi yaptığın şey," diye söylendi Alexei alçak sesle.

Hayden homurdandı. "Evde görüşürüz, Darcy. İyi eğlenceler. Hoşça kal, Georgia."

"Bekle." Ona doğru bir adım attım ve Alexei, Hayden'ı beklemek için durdu. "Bana bir şey sormak istiyordun."

Hayden kaşlarını çattı ve bakışları diğer ikilinin arasında gidip geldi. "Daha sonra, evde sorarım. Önemli değil."

Giderlerken Alexei omzunun üzerinden Georgia'ya uzun, düşmanca bir bakış attı. Georgia nazıkçe parmaklarını oynatarak ona veda etti ama Alexei sırtını dönmüştü; Georgia orta parmağını gösterip ona bir hareket çekti.

Biz lobiden ayrılırken, "Tahminimce sen ve Alexei pek iyi anlaşıyorsunuz," dedim.

Dışarı çıktık ve Georgia başını kaldırıp gökyüzüne gülümsedi. "Ne güzel, yağmur yağmıyor." Bakışları bana kaydı. "Neyse ki artık Rus'un doktoru değilim diyelim sadece. Neşterim kayıp bedeninin en sevdiği parçasını koparabilirdi."

Kıkırdadım. "Oyuncuları sen ameliyat etmiyorsun."

"Biliyorum." Bana masum ama hafifçe vahşi bir gülümseme yöneltti ve gülüşüm şiddetlendi.

"Onu çekici bulmuyor musun?"

Yüzünde dehşete düşmüş bir ifade belirdi. "Volkov'u mu? Dalga geçiyorsun değil mi?"

Caddede yürürken utanmış bir kahkaha ağzımdan kaçtı. "Bana kalırsa korkutucu türde ateşli. Acımasız, gizemli bir havası var."

Georgia üzgün görünüyordu. “Senin tipin değil, öyle mi?”

“Tanrım, hayır,” dedim aceleyle. “Ben gülmeyi severim ve bence Alexei bunun nasıl yapıldığını bilmiyor.”

Rusya’da doğmuştu, çocukken ailesi Kanada’ya göç etmişti. Aksam yoktu ama Alexei doğru kişiye çekici geleceğini sezdiğim ciddi, uyanık, biraz yırtıcı bir karaktere sahipti.

“Ayrıca ben biraz daha cana yakın birini isterim,” diye ekledim.

“Hayden gibi.” Ağzı yukarı kıvrıldı.

“Hayır, Hayden gibi değil.” Yüzüm kızardı. “Biz sadece arkadaşız.” İnsanların sürekli bu sonuca atlamasına sebep olan, benimle ilgili bir şey mi vardı? “Her neyse, Alexei’nin ayakkabılarıyla ilgili söylediklerini dinleme.” Gözlerim güzel fiyonklara takıldı, çok kadınsı ve fırfırlıydı. “Çok güzeller.”

Biz trafik ışığının değişmesini beklerken Georgia ayağını ileri atıp mutlu bir iç çekişle hayranlıkla baktı. “Parlak ayakkabılar beni neşelendirir, özellikle her gün yağmur yağarken. Burada kışlar hayli çekilmez olabiliyor.”

Bakışlarımı sorumluluk sahibi iş mokasenlerime indirdim. Çirkin falan değillerdi. Küçük altın tokaları vardı ve rahatlardı. Kurumsal giysi dolabımın geri kalanıyla uyumlulardı. Yıprandıklarında aynısından yeni bir çift alırdım.

Gerçi ilham verici sayılmazlardı ve beni kesinlikle neşelendirmiyorlardı. Bakışlarım Georgia’nın ayakkabılarına kaydı.

Tekrar yukarı baktığımda Georgia bir kaşını kaldırmıştı. “Ayaklarımla yalnız kalmaya mı ihtiyacın var?”

Ona çabucak, mahcup halde gülümsedim. “Hayır, seninkiler gibi ayakkabılar almak istiyorum. Giyecek yerim yok ve sahip olduğum hiçbir şeyle uymayacaklar ama...”

“Sahip olduğun eğlenceli şeyleri giymek için fırsat beklersen daha uzun bir süre beklersin,” dedi Georgia yumuşak bir sesle. “İster bir randevuya çıkmış ol istersen markete gidiyor ol, sevdiğin şeyi giy.” Ağzı yukarı kıvrıldı. “Tıp okulunda

erkek öğrencilerin bana bakışlarını görmeliydin. Profesörlerin de öyle. Bence buna benzer bir çift ayakkabı sana yakışır,” derken ışık değişti ve karşıya geçtik. “Bu akşam sana yeni ayakkabılar alacağız. Yeni bir çift ayakkabı ruhuna omega-3 takviyesi gibi gelir.” Gülümsemesi kibirli ve oyuncu bir hâl aldı. “Ben doktorum, bu yüzden ne söylediğimi biliyorum.”

Büyük bir gülümsemeyi bastırırken kararsızdım. Özel dikim kıyafetleri, parlak saçları ve kullanışsız ayakkabılarıyla Georgia *old money* stilinin göz alıcı, muhteşem havasına sahipti. “Senin alışveriş yaptığın yerlere param yeter mi bilmiyorum.”

Elini sallayarak beni geçiştirdi. “Ben genellikle ikinci el satın alırım. Para harcamaktan nefret ederim.” Arkamıza göz attı, spor kompleksi birkaç blok geriden hâlâ görünüyordu. “Ancak bunu Rus’a söyleme. Beni şımarık, küçük bir zengin kız-prenses zannediyor.”

Gözlerimi kıstım, inceleyen bakışımın altında Georgia rahatsız olmuş gibi kıpırdandı.

“Neden böyle düşünüyor?”

“Herhalde böylesi daha kolaydır.” Bir vitrinin önünde durdu ve bana geniş, heyecanlı bir şekilde gülümsedi. “İşte geldik. Hadi sana birkaç güzel kıyafet alalım.”

12. BÖLÜM

DARCY

“BAK BU İLGİ ÇEKİCİ İŞTE.”

Yarım saat sonra Georgia benim denemem için bir yığın giysi toplamıştı. Yetmişlerden kalma bir parçaya benzeyen renkli, çiçekli bir mini elbiseyi incelerken başını yana eğdi.

Kaşlarımı iyice kaldırdım. “Büyükanneimin kanepesine benziyor.”

“O halde büyükanneinin müthiş bir zevki varmış. Deneyene kadar giysileri beğenip beğenmeyeceğini bilemezsin, Darce.”

Takma ismimi kullanmasına gülümsedim.

“Sana Darce demem uygun mu?” diye sordu. “Hayden sana hep böyle sesleniyor.”

Kalbim ısındı. “Elbette.” Bakışlarım tekrar elbiseye döndüğünde kararsızlık boğazıma yükseldi. Kit’le paylaştığım evden taşındığımda bağışladığım mandalina renkli elbise gibi rengi çok canlıydı.

“Bilmiyorum. Bunun rengi gerçekten çok canlı. Ben daha çok gri, beyaz ve siyah giyerim.” Omuz silktim. “Anlayacağın, zahmetsiz renkleri.”

Gösterişli, demişti Kit. Sanki ilgi beklemek veya göze çarpmak kötü bir şeymiş gibi.

Elimde sıkıca tuttuğum taba rengi elbiseye baktım; işte giyebileceğim için kaptığım bir şeydi. Sıkıcıydı ve içimde hiçbir şeye ilham vermiyordu.

Fakat Georgia'nın gösterdiği elbiseye baktığımda göğsümde bir şey kıvılcımlar saçtı. Bu gerçekten eğlenceli, özgüvenli bir kadının –Georgia gibi bir kadının– giyeceği türde bir elbiseydi.

“Lütfen?” diye yalvaran bir sesle rica ederken Georgia gözlerini kocaman açıp bana masum, nazik bir bakış attı.

Bu durumdan eğlenerek gülümsedim. “Beni manipüle mi ediyorsun?”

“Yalnızca işe yararsa manipülasyon olur.” Omuz silkip elbiseyi askıya geri koydu. “Diğer yandan, ilişkin yeni bitti, değil mi?”

Kaslarım gerildi. “Bunu sana Hayden mı söyledi?”

“Hayır ama Hayden eskiden ‘arkadaşlarım Darcy ve Kit’ diye bahsederdi, şimdi sadece ‘arkadaşım Darcy’ diyor. Üstelik siz ikiniz birlikte yaşıyorsunuz, yani...” Omuz silkti, bir ceketini incelerken bana göz attı ve onu da aldı.

Gülümseyerek, “Demek erkek arkadaşımın yeni ayrıldığı için üzerine 70’ler kusmuş elbiseyi giymem gerekiyor?” diye sordum.

Georgia coşkuyla başını salladı. “Evet. Teşekkür ederim. Durumu anladın. Bu hayatında yeni bir devrin başlangıcı. Bir şehirden diğerine taşındın, üstelik şimdi bekârsın. Neden yeni bir elbise almayasın? Saçlarını yeni bir modelde kestir. Bir koşu kulübüne katıl ve sonra yalnızca ilk dönemine git çünkü insanlar fazla azimli. Tırnaklarına altın sedefli oje sürdür ve sonra üç hafta onu kullan.”

Kit taba rengi elbiseyi *severdi*.

Fakat ben ne istiyordum? Beynime iğneler batıyordu. Ben hangi renkleri giymekten hoşlanırdım?

“Kendini yeniden keşfetmen için mükemmel bir zaman, Darcy. Madonna her on yılda kendini yeniden keşfediyor; onun *Ray of Light* dönemini kötülersen, artık arkadaş olamayız.”

“Asla cüret etmem.” Kıkırdadım.

“Güzel. Tamamen boktan bir gün geçirdiğim ve moralim bozuk olduğu zaman sadece ayakkabılarıma bakıp *işte bu, ben Dr. Georgia Greene'im* diye düşünürüm.” Sırıttı. “Özgüven içten gelir ama dıştan bir yardımla hızlı bir başlangıç yapmanın da sakıncası yoktur.”

Aman Tanrım, yine içimde garip bir şey söyleyeceğime dair aynı his yükseliyordu. Tıpkı bardaki adama doğru kokmadığıyla ilgili o aptalca şeyi söylemem gibi.

“Çocukken mor saçlı bir deniz kızı bebeğim vardı,” diye yumurtladım. “Onun çok güzel olduğunu düşünürdüm,” diye eklerken sesim canlılığını yitirdi, herkesin önünde ayağım takılmış gibi garip hissediyordum.

Gülmek yerine Georgia'nın gözleri aydınlandı. “Mor saçlarla büyüleyici görünürsün.”

“Soluk bir lavanta rengi,” diye detaylandırıdım.

Georgia başını daha kuvvetli sallarken bakışlarını bana sabitlemişti ama bunu hayal ediyormuş gibi hafifçe dalgındı. “Aynen. Yeşil gözlerinle oldukça hoş görünür.”

Saçlarımı bir peri masalından çıkmış gibi açık mor tonlarında, omuzlarıma etrafına serbestçe dökülürken hayal ettim.

Bu biraz profesyonellikten uzak değil mi? diye sormuştu Kit mor saç fikrimle ilgili.

Saç büyük bir adım ve çok fazla sorumluluktan ama bir elbise almak? Bakışlarım Georgia'nın askıya geri koyduğu cüretkâr elbiseye kaydı.

Bir çapkın özgüvenli ve tarz sahibi giyinir.

Elbiseyi kaptım, Georgia heyecanla ciyaklarken ellerini çırpı.

Yarım saat sonra “evet” yığınınmda hatırı sayılır bir giysi seçkisi vardı.

“Çiçekli elbiseyi henüz görmedim,” diye seslendi Georgia.

Perdenin arkasında sutyenim ve külotumla durmuş, gözlerimi askıdaki elbiseye dikmişim.

Ondan kaçınıyordum. Nedeninden emin değildim. Cam-göbeği pullarıyla açık pembeden, kavun içinden ve pastel mordan oluşan kaotik bir karmaşaydı.

“Buna uygun ayakkabım olduğunu sanmıyorum,” diye karşılık verdim.

“Elbiseyi. Üzerine. Giy.”

Bu aptalcaydı. Neden tereddüt ettiğimi bilmiyordum. Garip hisleri defettim, elbisenin fermuarını açtım ve giydim.

Ah.

Ah.

Soyunma odasında ayna yoktu ama gizli yan fermuarı çektiğimde elbiseyle muhteşem hissediyordum. Astarı cildimde pürüzsüzdü ve kumaşın rahatlatıcı bir ağırlığı vardı. Fazla dar veya fazla bol değildi, dahası mükemmel boydaydı. Ben minyon olduğumdan genellikle elbiseler bana fazla uzun gelirdi ama bu elbise uyluklarımın ortasına ulaşıyordu.

Perdeyi çekip açtım ve Georgia’nın ağzı açık kaldı. Hemen sonra zafer dolu bir sevinç çılgılığı attı. Aynanın karşısına geçtiğimde *benim de* ağzım açık kaldı.

Georgia yansılarımıza kendini beğenmiş bir keyifle gülümsedi. “Evren bizi bu akşam buraya sana *bu* elbiseyi bulabilmemiz için gönderdi.”

Büyükannemin kanepesini giymişim gibi görünmüyordu. Yanlış gitmiş bir anaokulu sanat projesine de bezemiyordu. Elbise cilveli, uçarı ve çok, çok fazla 70’ler havasındaydı ama eğlenceli bir biçimde. “Desenin abartılı olacağını düşünmüştüm.”

Georgia sevinçle ellerini havaya savurdu. “Ben ne demiştim?”

“Yeteneklisin.”

Bir reverans yaptı. “Teşekkürler, teşekkürler. Bunu dolabında beklemeye bırakmadan, sahiden giyerek beni onurlandır.”

“Anlaştık.” Hâlâ görünüşüme hayranlık duyarak sırttım.

Göğsümde ani bir heyecan hissettim ve sırtımı dikleştirdim. Georgia’nın bahsettiği özel sihir buydu: yeni bir model saç kesimi, sizi neşelendiren ayakkabılar, yeni bir oje rengi. Üstelik şimdiye dek bu kadar renkli bir şey giymemiş olma- ma rağmen bu kendimi zorladığım bir değişim değildi.

Belki başından beri ben bu kişiydim ve sanırım ondan hoşlanmıştım.

13. BÖLÜM

HAYDEN

O AKŞAM ben yemeği hazırlarken kapı açıldı ve Georgia'yla çıktıkları alışverişten dönen Darcy bir dolu torbayı taşıyarak içeri girdi.

Torbaları gömme dolaba yerleştirirken gülümseyerek, "Selam," diye seslendi.

"Selam." Kızarmış sebzeleri fırından çıkardım. "Tam zamanında. Yemek yedin mi?"

"Hayır, Georgia'nın gönüllü çalıştığı bir kliniğe gitmesi gerekiyordu." Darcy gelip yanımda dikildi, kolu benimkine sürtündüğünde aramıza biraz mesafe koymak için evyeye doğru bir adım attım.

"Bu kadarı yetecek mi?" Kolunun temas ettiğimiz kısmını dalgınca ovdu. "Sen çok yiyorsun."

Kıs kıs gülerek ona bir tabak hazırladım. "Senin için fazladan yaptım." Darcy'nin zamanında evde olmasını umuyordum. Çenemle ada tezgâhın taburelerini işaret ettim. "Geç otur."

Bana minnettarlıkla gülümsedi. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim." Onu takip ettim ve bir tabağı onun önüne koyduktan sonra yanındaki tabureye oturdum. "Anlaşılan başarılı bir alışveriş turu olmuş."

"Georgia beni bir sürü şey satın almaya zorladı, ayrıca birkaç hafta sonra tekrar alışverişe çıkmak için plan yaptık." Ağzına bir lokma attı ve çiğnerken gözlerini kapadı. "Aman

Tanrım,” diye mırıldandı. Mutluluk ve tatminle iç geçirmesinin etkisi doğruca kasıklarına gitti. “Bu enfes. Pancar ve keçi peyniri kusursuz bir eşleşme.”

Gözlerimi ağzına dikip yutkundum. Darcy onun için hazırladığım yemeğin tadını çıkarırken garip, erkeksi bir gurur hissi göğsüme yayıldı.

Bakışlarımı kaldırıp gözlerine baktım, bir süre göz temasını koruduk. Geçen geceyi, Darcy’nin zarif parmaklarını saçlarımin arasından geçirmesini ve uyluğuma dokunmasını hatırladım. Öyle iyi hissettirmişti ki güç bela dayanabilmiştim. Saniyeler içinde acı verici derecede sertleşmişim ve flörtleşmesinin ne kadar başarılı olduğunu hissedebilmesi için az kalsın onu kucağıma çekecektim. Bunun yerine duşta kendimi tatmin etmişim; Darcy’nin tatlı, küçük ağzının aletimi sardığını, menimi yuttuğunu kafamda canlandırarak inlemelerimi elimle boğmuştum.

“Georgia biraz coşkulu ama onu sevdim. Sanırım artık arkadaşız.” Yemeğinden bir parça daha ağzına attı ve büyük lokma gözden kaybolurken ve Darcy’nin dudakları çatalın üstünde kayarken onu izledim.

“Georgia harikadır.” Dikkatimi düşünmemem gereken şeylerden çektim. “Hiçbir erkeğin ona saygısızlık etmesine izin vermez.” Özellikle Volkov’un, bu da Volkov’u bitmek bilmez şekilde gıcık ederdi. “Aldıklarını bana gösterecek misin?”

Darcy dudağını ısırды, tereddüt etti ama gözleri heyecanla parıltıyordu.

Bir kaşımı kaldırıp gülümsemeye başladım. “Sana deri bir tulum falan aldırıldığını söyleme bana.”

Kahkahayla güldü. “Hayır. Bana normalde giydiğimden farklı bir elbise aldırды ama bayıldım.”

“Göster bana.”

Burnunu kırıştırdı. “Bilmiyorum.”

Darcy’ye dokunmama yeminimi unutup onu dirseğimle dürttüm. “Hadi ama.”

Bana uzun, ölçüp biçen bir bakış attı. “Tamam ama sen gör diye onu denemeyeceğim.” Taburesinden süzülerek kalktı ve alışveriş torbalarını koyduğu kapıya yöneldi. Ardından canlı turuncu, pembe ve mor renklerde bir elbise çıkardı.

Ağzım kulaklarıma vardı. Çok eğlenceli ve güzeldi. Çok Darcy tarzıydı. “Bayıldım, Darce. Harika bir seçim.” Elbise kısaydı da; Darcy’nin muhteşem bacakları vardı. Pürüzsüz, biçimli ve yumuşak görünen bacakları.

“Cidden mi?” Elbiseyi havaya kaldırıp küçük bir gülümsemeyle inceledi. “Randevuya çıkmayı planlıyorsam sanırım hoş bir elbiseye ihtiyacım vardı.”

Ciğerlerim sıkıştı ve Darcy’nin ona göz süzen lanet olası bir adamın karşısına otururken kendisini güzel ve özel hissettiren bu elbiseyi giydiğini kafamda canlandırdım. Yakıcı kıskançlık mideme baskı yapıyordu, dişlerimi sıktım.

Darcy kaşlarını çattı. “Sorun ne?”

“Hiçbir şey.” Yüzümdeki ifadeyi yumuşattım ama Darcy’nin meraklı bakışları benden ayrılmadı.

“Bugün lobideyken bana ne sormak istiyordun?”

Aniden heyecana kapıldım ama konunun değişmesine minnettardım ve şimdi Darcy’nin bu elbiseyi nerede giyeceğini kesinlikle biliyordum.

“Düşünüyordum da akşam yemeği yiyebiliriz.”

Omuz silkti. “Tabii.”

Sürekli restoranlardan paket servis alıyorduk ve ben de bu teklifi fazla sıradan bir şeymiş gibi söylemiştim.

“Hayır, şey, ee. Birlikte randevuya çıkalım.” Elimi saçlarımdan arasından geçirdim. Takımdaki çocuklar beni böyle kaygılı halde görselerdi sonsuza dek bundan bahsedip dururlardı.

Darcy kafa karışıklığıyla kaşlarını çattı. “Bir randevu.”

Ona asıldığımı düşünüyordu. Ona gerçekten çıkma teklif ettiğimi düşünüyordu. “Çünkü şu anda yeni insanlarla randevuya çıkmaktan tedirgin olduğunu ve sonraki adımların hepsini öğrenmek istediğini söyledin,” diye çabucak ekledim.

“Bu yüzden alıştırma için randevuya çıkalım. Arkadaş olarak. Ve senin flört koçun olarak.”

Boğazımı temizledim. *Kahretsin, Owens. Kendini topla.* Bu utanç vericiydi. Sanki derslere ihtiyacı olan *bendim*.

“Aynen.” Darcy rahatlamış görünüyordu. “Alıştırma randevusu, arkadaş olarak.”

Yüz ifadesini okumak zordu ama zihninin çalıştığını görebiliyordum.

“Fikrini değiştirmediyse.”

“Hayır.” Darcy’nin gözleri irileşti. “Fikrimi değiştirmedim. Bu gerçekten iyi bir fikir.” Kendi kendine başını salladı. “Kesinlikle bir randevuya çıkmalıyız.”

Kit benim en iyi arkadaşımdı ve bunu asla yüksek sesle söylemeyecektim ama Darcy’yle kaçırdığı tüm fırsatlar yüzünden aptalın tekiydi. Darcy’yi hiç sahici bir randevuya çıkarmamış mıydı yani? İnanılmaz.

“Düğünler ve bebeklerle ilgili konuşup duran şu adamlar olan randevu sayılmazdı,” dedim her nedense.

Darcy gülümsedi. “Sadece sen ilk olmak istiyorsun.”

Sıcak, sahiplenici hislerim birden tırmandı, beynimin ilkel parçası Darcy’yle ilgili *herhangi* bir konuda ilk olma fikrinden hoşlanmıştı.

“Kim bilir?” Ona çapkın bir şekilde gülümsedim. “Hadi, Darce, egomu besle.”

Gözlerini devirdi. “Egon yeterince büyük ama evet, ben varım. Ne zaman çıkıyoruz?”

“Yarın.”

Darcy’nin alnının sevimli bir şaşkınlıkla kırıştığı ve benim fazla ileri gittiğimden şüphelendiğim uzun bir duraksama oldu.

“Yarın Sevgililer Günü.”

“Evet.” Buz pistinde koşu egzersizleri yapmışım gibi nabzım kulaklarımda atıyordu. “Biliyorum. Sevgililer Günü’nde hiç dışarı çıkmadığını söyledin.”

“Çıkmadım.”

“Tamam, ben senin flört koçunum ve biz alıştırmaya yapıyoruz, bu yüzden sana bunun nasıl olması gerektiğini göstermek benim görevim.”

Darcy kaşlarını kaldırdı ama gülümsüyordu. “Rolünü çok ciddiye aldığını görüyorum.”

“En ciddi rolüm.” Ben de gülümsüyordum. Darcy’nin yanındayken gülümsemeden duramıyordum. “Kendi kıymetini bilmeyi hak ediyorsun.”

Sözlerim havada asılı kaldı, gerçeğin tehlikeli ölçüde yakınında geziniyordu: Kit’in hiçbir zaman Darcy’yi hak ettiği biçimde şımartmamış olması beni hayal kırıklığına uğratmış ve öfkelenmişti; ayrıca bunu hiç fark etmemiş olduğum için de hayal kırıklığına uğramış ve öfkelenmişim.

Kit sekiz yıl Darcy’yle birlikteydi ve onu *bir kez* bile dışarı çıkarmamış mıydı?

Darcy’nin böyle hissetmesine sebep olduğu için ona lanet olsun. Darcy’ye yeterince iyi davranmadığı için ona lanet olsun.

Belki Darcy’yi Sevgililer Günü’nde dışarı çıkaracak ilk erkek olmaktan hastalıklı şekilde sahiplenici bir gurur duyuyordum. Darcy bir afetti. Zekiydi, eğlenceliydi, güzeldi, nazikti ve Sevgililer Günü’nde dışarı çıkmak istiyordu.

Darcy şu anda bir ilişki istemiyordu ve biz sadece arkadaştık, yine de Darcy’nin istediğini elde etmesine ihtiyacım vardı. Bu kadar basitti.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve sırtımı tezgâha yasladım. “Ne dersin?”

Darcy’nin ağzının kenarı utangaç bir gülümsemeyle kıvrıldı, sırf ne olacağını görmek için başparmağımı altdudağında gezdirmek istedim.

“Sevgililer Günü’nde seninle birlikte dışarı çıkmak hoşuma gider.”

“Alıştırmaya için,” diye ekledim, böylece yanlış bir fikre kapıldığımı düşünmeyecekti. “Çünkü ben senin flört koçunum.”

“Elbette.” Sertçe başını salladı. “Aynen.”

“Güzel.”

“Evet. Güzel.”

Uzun bir an gülümseyerek birbirimize baktık ve göğsüme bir şey yayıldı.

Sevgililer Günü’nde benim de hiç dışarı çıkmadığımı Darcy’ye söylemedim. Kadınları boş yere umutlandırmamaya her zaman dikkat ederdim; birbirimizin ailesiyle tanışmazdık, birbirimizin evinde kalmazdık ve Sevgililer Günü’nde kesinlikle dışarı çıkmazdık. Bu ciddi ilişkilere özgü bir hareketti.

Fakat yarın Darcy’ye, kendisine tam olarak nasıl davranılmasını hak ettiğini gösterecektim.

Daha sonra yatağında sırtüstü yatmış, başımı yastığıma koymuş tavana bakıyordum; Darcy’nin odasından gelen sesleri dinliyordum. Yatmaya hazırlanıyordu: dişlerini fırçalamak için yumuşak adımlarla banyoya yürüyüp dönmesi, şifonyer çekmecelerinin çekilirken çıkardığı boğuk sesler ve belki hayal ediyordum ama yatağına girerken örtülerin hışırtısı.

Yarın özel ve unutulmaz olmalıydı. *Hayatı boyunca yaşayacağı en iyi Sevgililer Günü* olmalıydı.

Bunu yapmalı mıydım? Kit, Darcy’ye göz kulak olduğumu, onunla ilgilendiğimi ve iyi olduğundan emin olduğumu düşünüyordu; Darcy’nin hayatını değiştirdiğimi değil. Kit’in düzenli olarak Darcy’nin nasıl olduğunu sorduğu mesajlara bakılırsa ayrılığı Darcy’den daha zor kabul ettiğinden şüpheleniyordum.

Buna rağmen telefonuma uzandım ve Miller, Streicher ve Volkov’la grup sohbetimizi açtım.

Yardıma ihtiyacım var, diye yazdım.

14. BÖLÜM

DARCY

ERTESİ AKŞAM, Hayden'ı beklerken makyajımın son dokunuşlarını tamamladım.

Güzel görünüyordum. Saçlarım düz, parlak ve işbirliği içindeydi, en sevdiğim parfümü –bir portakal vanilya kokusu– sıkmıştım ve dün aldığım elbiseyi giyiyordum.

Heyecanla ürperdim. İlk Sevgililer Günüm.

Hayden yatak odamın aralık kapısında belirdi ve uzun, alçak sesli bir ıslık çaldı.

“Harika görünüyorsun.” Beni dikkatle inceliyordu.

Hayden Owens'ın özel dikim, lacivert takım elbise giymiş görüntüsü bana kendi adımı unutturdu. Pantolon ile ceketini onu her nasılsa daha uzun boylu, daha geniş omuzlu ve koyu, canlı lacivert rengi gözlerini de daha parlak gösterdiği için terzisini öpebilirdim. Lacivertin bu mükemmel tonu kısa, altın sarısı saçlarını belirginleştirmişti.

“Vay be,” dedim, söyleyecek söz bulamamıştım.

Hokey oyuncularının yağlı saçlı, terli ve dişsiz olması gerekirdi ama Hayden Owens ışıltılı, nefes kesici, eski Hollywood tarzında yakışıklıydı. Geniş gülümsemesi, güçlü çenesi ve etkileyici mavi gözleriyle her dönemde insanları kendine hayran bırakırdı.

Çok uzun zamandır arkadaş olduğumuz için onun ne kadar hoş görüldüğünü unutmak kolay olmalıydı ama değildi. Ne kadar yakışıklı olduğuna asla alışamayacaktım.

Bakışlarım Hayden'in yeni kesilmiş ve jöleyle şekillendirilmiş gür saçlarına takıldı; geçen gece parmaklarımı aralarında dolaştırdığımda ne kadar yumuşak olduklarını hatırladım. Gözlerinin nasıl yarı yarıya kapandığını. Sesinin aldığı pürüzlü, boğuk tınının uyluklarımı birbirine yapıştırmama sebep olduğunu.

Tenim ısınmıştı, boğazımı temizledim. "Saçlarını mı kestirdin?"

Hayden görünüşümü –çıplak bacaklarımı, elbisemi, yaka hattımı, saçlarımı– tepeden tırnağa süzüyordu. "Bu akşamki randevum için iyi görünmeliydim."

Hayden'in bakışları sanki bana dokunuyormuş gibiydi. Bir ürperti omurgamdan aşağı kaydı.

Bir kaşını kaldırdı, ukala görünüyordu şimdi. "Bir erkeği nasıl özel hissettireceğini biliyorsun, Andersen."

Göğsümde bir sıcaklık filizlendi; uzun bir an boyunca birbirimize baktık. Göğüs kafesimin arkasındaki coşku kalbime ilerledi ve nefesim kesildi.

Ah. Ah, hayır.

Hayden'a abayı yakıyordum.

Uyluğuna dokunduğumda sanki benden yeterince hızlı uzaklaşamıyormuş gibi nasıl aniden ayağa fırladığını hatırladım. Dün gece mutfakta benden nasıl uzaklaştığını. Artık kolunu omzuma atmadığını veya saçlarımı karıştırmadığını. Kadınların ona bağlandığını sezdiği saniye her şeyi nasıl bitirdiğini bana milyonlarca kez söylemişti çünkü bir ilişki istemediğini bildiğinden yapılacak doğru şey buydu.

Bu akşamın bir alıştırma olduğunu ve bana destek olmaktan fazlasını yapmayacağını çok, çok açıkça belirtmişti. İyi-ce net olmak için aşağı yukarı on iki kez *arkadaş* kelimesini tekrarlamıştı.

Bir erkek ilgi duyuyorsa sana bunu belli eder, demişti geçen gece.

Hayden'a âşık olamazdım. O tam bir çapkındı, benim arkadaşşımdı ve en önemlisi *flört koçumdu*. Bacağına dokunmama güçbela katlanmıştı. Bunu istemiyordu, hâl böyleyken ben de hayallere kapılmayacaktım. Hayden sadece nazik davranıyordu çünkü o böyle biriydi.

“Çıksak iyi olur.” Bakışlarımı çevirdim ve bir çift kûpe taktım. Aptal Darcy, seni fersah fersah aşan arkadaşına kendini kaptırıyorsun.

Oturma odasına yöneldik ama koridorun sonunda aniden durdum, ağzım bir karış açık kalmıştı.

Mutfak adası kırmızı gül buketleriyle kaplıydı. Pek çok buketle. Şimdiye kadar tek bir yerde bu kadar çok gül görmemişim.

“Benim için mi?” diye kekelerken kalbim neşeyle doldu.

Hayden arkamda, bedeninin sıcaklığını hissedebileceğim kadar yakınımda dikiliyordu. “*Benim için değiller.*” Yutkunurken boğazının güçlü hattı hareket etti, ensesini ovuşturdu. “Tabii ki senin için. Sen benim flörtümsün.”

Çiçeklerden birine dokundum, parmak ucumla pürüzsüz taçyaprağı sıyrırken haz bedenime aktı. Tezgâhın üstündeki vazoları saydım.

“Sekiz.” Hayden ellerini göğsünde kavuştururken bakışlarını kaçırdı. “Arkadaş olduğumuz her yıl için bir tane.”

Kalbim sıkıştı. “Hayden.” Adı ağzımdan çok yumuşak bir sesle çıktı, eriyip sıvılaşmak üzereydim. “Bunu yapmak zorunda değildin.”

“İnsanlar Sevgililer Günü'nde birini randevuya çıkardığında böyle yapar.”

“Böyle yaptıklarını sanmıyorum.” Bir fiyat tahmini yürüttüm. Sevgililer Günü olduğu için yüzde 20 ekledim. Sekizle çarptım. “Kesinlikle *böyle* yapmazlar.”

Hayden omuz silkti. “Sen bunu hak ediyorsun, ayrıca bu akşamı senin için özel kılmak istedim.”

Kalbim göğsümde takla atıyordu. “Şimdiden özel.”

“Bu benim için de bir ilk,” diye itiraf etti Hayden çocuksu, hüzünlü bir gülümsemeyle. “Daha önce kimseye çiçek almadım.”

Bundan çok fazla hoşlandım. “Onur duydum.”

Birbirimize gülümsedik ve Hayden’in kokusu beni sardı. Tanrım, ne güzel kokuyordu. Sıcak ve erkeksi, aldığı duşla temiz ve tazelenmiş. Bacaklarımin arası bir uyarılmayla sızladı.

Son derece şehvetli olduğum regl haftasıındaydım; *hormonlarım düşüncelerimi gölgeliyor*, dedim kendi kendime. En iyi arkadaşımın nasıl koktuğu beni tahrik edemezdi.

Aptalca bir şey yapıp her şeyi mahvetmeyecektim.

Hayden’a bakıp bir kaşımı kaldırdım. “Gerçi flört konusundaki sağduyunu sorgulamaya başlıyorum.”

Hafifçe güldü ama bir adım atıp aramızdaki mesafeyi kapattı. Uzanıp küpelerime dokunduğunda, onları incelediğinde donakaldım. Hayden’in küpelerime odaklanma biçimi, kaş çatıp gözlerini kısması nefesimi kesmişti. Ya da belki küpelere dolaşmış saçlarımı çözerken parmaklarının enseme değmesi yüzündendi.

Ansızın geri çekildi.

“Çok güzel,” diyerek bana çabuk, gergin bir gülümseme yöneltti; küpelerden mi yoksa benden mi bahsettiğini anlamamıştım.

Büyük ihtimalle küpelerden bahsediyordu.

“Gidelim mi?” Sesim nefes nefese kalmışım gibi çıktı.

Hayden başıyla onaylarken gözleri hâlâ bendeydi; kalbim acayip, heyecanlı taklalar atıyordu.

Kafamda bir uyarı zili çaldı; bu randevunun kötü bir fikir olduğundan şüphelenmeye başlıyordum.

15. BÖLÜM

DARCY

“BU RESTORAN bir peri bahçesine benziyor,” dedim Hayden’a. Eğilip gözlerimle mekânı taradım.

Burası tropikal çiçekleri, tavandan dökülen şaşaalı bitkileri, sıcacık şömineleri ve odanın bir ucundan diğer ucuna altın bir parıltı serpiştiren sıcak, romantik ışıklandırmasıyla Vancouver’daki en popüler restoranlarından biriydi. Köşede bir müzik grubu iki kişilik masalar denizi için ambiyans müziği çalıyordu.

Hayden bana hızlıca gülümsedi. “Beğenmene sevindim.”

Mekânda kuvvetli bir çift enerjisinin hâkim olduğu dikkatimi çekmişti. Pek çok çift el ele tutuşuyor, birbirine aşk dolu bakışlar atıyordu ve birkaç kişi de masanın aynı tarafında oturuyordu.

Bir çift, kelimenin tam anlamıyla birbirini *besliyordu*.

Tepkisini görmek için homurdanarak Hayden’a baktım ama onun bakışları şarap menüsündeydi. Masanın altında dizini hızlı bir ritimle sallıyordu. Kaşlarımı çattım.

“Sen iyi misin?”

Hızla bakışlarını kaldırdı. “Evet? Neden?”

Refleks olarak elimi dizine koydum. Onu sakinleştirmek için elimi düzgün kumaşa kaydardım ama Hayden’ın tüm bedeni sarsıldı ve su bardağını devirip beyaz masa örtüsünü ıslattı.

“Kahretsin.” Suyu emsin diye aceleyle peçetesini kaptı. “Üzgünüm.”

Eğlenen bir şaşkınlıkla ona baktım. Hayden'ı daha önce hiç böyle görmemiştim. "Bu akşam senin *neyin* var? Aramızda sakın, özgüvenli olan sensin. Beceriksiz salak benim."

Gülümsemesi mahcuptu ve yutkunurken elmacıkkemiklerine bir pembelik yayılmıştı. "Ben, ee, biraz gerginim."

Gülümseyerek başımı iki yana salladım. "Karşındaki sadece benim."

"Evet." Hayden derin bir nefes aldığı anda iri göğsü kalkıp indi, ikna olmuş görünmediği halde başıyla onayladı.

"Gergin olması gereken *benim*. Muhtemelen sen flört ettiğin tüm o süper modelleri buraya getiriyorsundur." Alaycı bir şekilde sırttım. "Onların seviyesine ulaşmam gerekecek."

Şarap menüsünün üstünde Hayden'ın parmakları kasıldı ama gergin de olsa gülümsedi. İçimde bir ağırlık hissettim. Hayden'ı diğer kızlarla düşünmek beni hiç rahatsız etmezdi, öyleyse neden şimdi ediyordu?

"Son zamanlarda kimseyle görüşmedin."

Ben yanına taşındığımdan beri Hayden hiç randevuya çıkmamıştı veya bir arkadaşını eve çağırmamıştı.

Omuz silkti. "Meşguldüm."

Normal bir sezondan daha fazla meşgul değildi. "Benimle takılmak için hayli zaman buluyorsun."

"Çoktan benden bıktın yani?" Hayden'ın ağzı yukarı kıvrıldı.

Sırttım. "Hayır. Seninle birlikte yaşamayı seviyorum."

Bu kulağa garip geliyordu. *Seninle birlikte yaşamaktan hoşlanıyorum*, demeliydim. *Seviyorum* değil. *Tanrı aşkına, Darcy*.

Hayden yutkundu, gülümsemesi yumuşamıştı. "Ben de seninle birlikte yaşamayı seviyorum, Darce."

Kalbime ağır ve hoş bir şey çarptı. Bakışlarımı Hayden'ın koyu mavi gözlerinden çekmek zorunda kaldım. "Ben varım diye fazla dikkatli davranmanı istemiyorum."

"Davranmıyorum."

“Kadınları evinde ağırlamakta özgürsün.” Ağzıma kötü bir tat doldu ve bu düşünce midemi bulandırdı fakat tamamen haksızdım. Hayden canı ne isterse yapabiliirdi. “Ben vakit geçirecek başka bir yer bulabilirim veya gürültüyü kesen kulaklık takarım ya da Hazel ile Rory’nin evinde takılırım...”

“Darcy.” Hayden’in bakışları bir yoğunlukla alevlenmişti. “Sorun yok.”

“Biz ev arkadaşız, bu yüzden bana sıradan bir ev arkadaşı gibi davran. Josh’la birlikte yaşarken kadınları evinde ağırlıyordun, değil mi?”

Neden konuyu bu kadar zorladığımı bilmiyordum.

Hayden’in çenesinde bir kas seğirdi. “Bu konuyu artık konuşmak istemiyorum, gerçekten.”

Midem bir huzursuzlukla bulandı. Tamam, belki de düşündüğüm kadar iyi arkadaş değildik. “Peki. Üzgünüm.”

“Hayır, sorun değil.” Burun kemerini ovdu. “Sezona odaklanmaya çalışıyorum.” Bakışları bir anlığına başka taraftaydı, sonra tekrar gözlerime baktı. “Ayrıca seninle takılmaktan hoşlanıyorum.”

Kalbim aptal gibi küt küt attı. “Ben de seninle takılmaktan hoşlanıyorum.”

Hayden duraksadı, yüzüme bakarken bocaladı. “Bazen nasıl olurdu diye merak ediyorum. Bir ilişki,” diye açıklarken bakışlarını kaçırdı. “Streicher ve Miller’ın nişanlılarına nasıl aşkla baktıklarını görüyorum ve,” omuz silkti, elmacık kemikleri tekrar sevimli bir biçimde pembeleşti, “hiç de kötü görünmüyor.”

Güldüm ve burnumu kırıstırdım. “Seni bir kız arkadaşla birlikte hayal edemiyorum.” Onu tanıdığım zamandan beri Hayden kadınlarla öylesine takılırdı. “Hayden, sen bundan nefret ederdin.” Özellikle yıllarca özgür yaşadıktan sonra. “Rory ve Hazel, Pippa ve Jamie balayı evresindeler. Kit ve ben de bir zamanlar öyleydik.”

İlişkımız çok iyiydi, ta ki bozulana kadar. Ta ki yeniliğin ışıltısı zamanla yok olana kadar. Ta ki ben birbirimize hiç uygun olmadığımızı fark etmeye başlayana kadar.

“Kit ve benim ilişkiye olanın onlara da olacağını söylemiyorum,” diye devam ettim. “Aslında bence birlikte mükemmeller ama bir ilişkinin, insanlarla öylesine takıldığında uğraşmak zorunda kalmadığın pek çok yönü var.” Düşünürken bir nefes verdim. “Partnerinle aile yemeklerine, doğum günlerine gitmen veya Noel hediyeleri alman, günün sonunda işle ilgili yakınmalarını dinlemen gerekmiyor.”

Hayden’in gözleri yüzümde dolaşırken ağzının kenarı gönülsüz bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Bunlar kulağa çok da kötü gelmiyor.”

Bunu yalnızca hiç yaşamadığı için istiyordu. Yenilik ona cazip geliyordu, kaçınılmaz olan sorumluluk kısmını düşünmüyordu.

“Mesela Sevgililer Günü.” Elim ikimizin arasında gidip geldi. “Bu yıl eğlenceli çünkü bizim ilk seferimiz.”

Bu sözlerim üzerine Hayden’in gözlerinde bir şey yanıp söndü ama ben hızla konuşmaya devam ettim.

“Fakat bunu *her yıl* yaptığını hayal etsene.” Dudak бүktüm. “Çiçekler, yemek rezervasyonu, hediyeler almak... Çok fazla çaba.”

Hayden’in bakışları adlandıramadığım bir duyguyla doluydu. “Dediğim gibi, kulağa çok kötü gelmiyor.”

Kıkır kıkır güldüm. “Sanırım bu ‘davulun sesi uzaktan hoş gelir’ türünde bir durum. Tek eşliliğin sana göre olmaması tamamen kabul edilebilir. Herkese göre değildir. Senin dürüst tavrın sayesinde kimse incinmiyor, kimse hayal kırıklığına uğramıyor.”

Hayden boğazını temizledi ve kaşlarını bir kez kaldırıp indirdi. “Evet, muhtemelen haklısın.”

Ancak yüz ifadesinde gördüğüm şey beni duraksattı. Sesiz bir kırılganlıktı.

“Oyundan çekilsem dünyadaki kadınlara haksızlık etmiş olurum.” Kendini beğenmiş sırtışı geri gelmişti ama sözlerinin altında bir burukluk vardı.

Bunu söyleme şeklinden hoşlanmamıştım. Gözlerimi kıstım. Hayden’in mükemmel bir hayatı olduğu için çapkın olmayı öğreniyordum, oysa şimdi bir hata yaptığımdan şüpheleniyordum.

Hayden’in görüldüğü kadar mutlu olmadığından şüpheleniyordum.

“Ya da bir kadını gerçekten ama gerçekten mutlu edersin,” deyiverdim çünkü Hayden’in kendisinden böyle bahsetmesinden hoşlanmamıştım.

Hayden bir kahkaha attı fakat bana inanmıyormuş gibi gülüşünde neşesiz bir sertlik vardı.

“Her neyse.” Öne eğildi ve restorana göz gezdirdikten sonra gözleri benimkilerle buluştu. “Şimdiye dek buraya hiçbir flörtümü getirmedim. Bu sabah ilk iş sahibini arayıp rezervasyon yaptırabilmek için yalvardım. Ona şehirdeki en iyi yemeği yiyebilmesi için buraya güzel bir kızı getirmek istediğimi söyledim. Takım yemeklerini bazen burada yeriz, bu yüzden bana seve seve yardımcı oldu.”

Bakışlarımızı birbirimizden ayırmadık ve boğazım sıkıştı. *Güzel*, demişti. Kelime başımın etrafında bir kelebek gibi uçtu.

İçki menüsünü üstünkörü okudu. “Sen *merlot* seviyordun, değil mi?” Odaklanarak kaşlarını çattı, düşünüyordu. “Sanırım bir şişe almalıyız.”

Başımla onaylarken ona garip bir gülümseme yönelttim. Garson geldi ve Hayden beni şaşırtan bir aşinalıkla sipariş verdi. Üniversiteden tanıdığım adam fıçıda hangi bira varsa onu içerdi.

“İçecek başka bir şey daha ister misin?” diye sorunca ne diyeceğimi şaşırtarak başımı iki yana salladım.

Garson hızla yanımızdan ayrıldı ve ben orada oturmuş ona dikkatle bakarken Hayden bana eğlenceli bir şekilde gülümsemi.

“Söylemek istediğin bir şey mi var?” diye beni teşvik ederken gülümsemesi genişledi.

“Şarabı uzmanmışsın gibi sipariş veriyorsun. Ancak ben seni hiç şarap içerken görmedim.”

“Eminim görmüşsündür.”

“Hayır, görmedim.” Yüzümde şapşal bir gülümseme vardı. Hayden flört işinde fark ettiğimden daha iyiydi. Bu akşam neden bu kadar gergin olduğunu anlamıyordum. “Seni tek dizinin üzerinde iki katlı bir huniyle bira içerken gördüm. Ev sahipliği yaptığın bir partide beş yüz *Jell-O shot** hazırladın. Ama dışarı çıktığımızda her zaman bira içmeyi tercih edersin.”

“Darcy, komik olma.” Yüz ifadesi ciddileşti. “Çoktan kontrol ettim ve burada *Jell-O shot* yok.”

Kahkahalara boğuldum, beni güldürmeyi seviyormuş gibi Hayden’in yakışıklı yüz hatlarında kendinden hoşnut bir sırıtış belirdi.

“Ve belki de benimle ilgili her şeyi bilmiyorsundur,” diye ekledi.

Nabzım tekledi. Birlikte yaşamaya başladığımızdan beri Hayden’la ilgili farkına vardığım şeylerin hesabını şaşırmıştım: ne kadar düzenli olduğu, yaşlı komşusunun çöpünü çıkardığı, onu sokakta durduran herhangi biri için bir şey imzalamaktan veya bir fotoğraf çektirmekten ne kadar mutlu olduğu.

“Belki de bilmiyorumdur.”

Kaburgalarımın arkasında bir acıyla, sık bir restoranda şarap sipariş etmenin usulünü biliyordu çünkü kadınlarla şarap içmekte ve yemek yemekte deneyimli diye fark ettim. Belki

* Jöle ve genellikle votka, rom veya tekila gibi içkilerle hazırlanan bir tür atıştırma. -e.n.

Hayden *şu anda* kimseyle görüşmüyordu ama yakında rutinine dönecekti. Kızları eve getirecekti. Duvarın diğer tarafında onlarla yatacaktı.

Benim de bunları yapmayı öğrenmem gerekiyordu. Zihnimi şimdiki âna geri çektim. Geleceği düşünmeyecektim; burada olma sebebimize odaklanmalıydım, böylece alıştırma yapabilirdim.

“O halde şimdi bir randevuda olsaydın,” diye sordum, “ne hakkında konuşurdun?”

Omuz silkti. “Sıradan şeyler.”

Hayden temelde o kadar sempatik ve çapkındı ki eminim bir kızı yatağa atmayı gerçekten deneseydi kız ânında erirdi. Masanın altında dizlerimi birbirine bastırdım. Karşı koyamadığım biri tarafından çok çekici bulunmak ve tahrik edilmek nasıl olurdu acaba?

“Ne gibi?” *Benim üzerimde dene*, diye gizlice yalvardım.

Hayden elini saçlarının arkasına götürdü. “Mesleğinden, tatile nereye gittiğinden, eğlenmek için neler yaptığından konuşurduk.”

Bu geçen hafta barda o adamla konuştuğum şeylere benziyordu fakat o sohbet hiç akmamıştı. “Alıştırma yapalım.”

Bana gözlerinde haylaz bir kıvılcımla baktı. Kalbim hopladı. Tanıdığım, eğlenceli, özgüvenli ve şapşal Hayden *buydu*.

“Eee, Darcy.” Öne eğildi ve bana baştan çıkarıcı, kibirli bir gülümseme yöneltti. “Bana çıkma teklifi etmene ne sebep oldu?”

Kahkahamı bastırdım, göğsümü dramatik bir tavırla tutarken gözlerimde dalgın bir bakış vardı. “Barın ortasında bir masada durmuş, o iri kaslarını esnetiyordun...”

Hayden kaşlarını kaldırıp indirdi ve eğlenirken sırtışı genişledi.

“...ve düşündüm ki *işte aradığım erkek*. Sonra kükreyerek gömleğini parçaladın ve ben o sırada bayıldım.”

“Ben de seni yakaladım.” İskemlesinde arkasına yaslanıp beni izlerken gülümsemesi şahaneydi. “Kollarımda gözlerini açtın, dalgalanan kaslarıma bir göz attın ve tekrar bayıldın.”

Ben kahkahalar atarken Hayden şarap kadehinin üzerinden gülümsedi. Hayden’in arkasında müzik grubu restoranda dolaşarak çiftlere serenat yapmaya başlamıştı.

“Sıra bende.” Bu oyunu oynamak mı istiyordu? Bana uyardı.

Omuz silerken Hayden’in dişleri parıldadı, şarap kadehinin sapıyla oynuyordu. “Kafana göre takıl. Benim gizlim saklım yok.”

Bir yudum almak için kadehini kaldırıncı böyle pahalı bir takım elbiseyle kırmızı şarap içerken Hayden’m ne kadar ateşli görüldüğünü fark edince dikkatim dağıldı. Takım elbisesi bedenine kalıp gibi oturuyordu, bembeyaz gömleği cildini ışılatıyordu.

Oyun. Doğru. Sorular sorarak birbirimizin rahatını kaçı-
rıyorduk.

“Peki, Hayden.” Sesimi alçalttım. “Ne türde porno izlersin?”

Şarabından aldığı yudum Hayden’in boğazına takıldı, o boğazını temizlerken etrafımızdaki insanlar bize bakıyordu.

“O kadar kötü ha?” Ona yüzümü buruştururken kahkahamı tutuyordum. “Çok tuhaf şeyler olmalı.”

Hayden tekrar boğazını temizlerken gözlerini masaya, kadehine ve yere dikti. Benden başka her yere. “Evet, öyle. Çok tuhaf şeyler.”

“Nelerden bahsediyoruz mesela?” Öne eğilerek sesimi bir derece daha alçalttım. Tanrım, bu eğlenceliydi. Yeni biriyle sıkıntılı bir sohbeti yürütmeye çalışmaktan milyon kat daha iyiydi. “Kıça şaplak? İşeme teması? Pastaların üstüne oturan insanlar?”

“Yukarıdakilerin hepsi.” Kulakları pespembeydi ve sesi gergindi. Gözlerime bakmıyordu.

Yalan söylüyordu.

“Cidden.” Gözlerimi kısıtım. Bunu öğrenmeliydim. “Ne türde porno izlemeyi tercih edersin?”

Etrafa bakınırken gömleğinin yakasıyla oynuyordu. “*Porno* kelimesini söylemeyi kesebilir misin lütfen?”

Keyif boğazıma tırmandı ama kahkahamı bastırdım. “Ne oldu, *pornodan* bahsetmemden hoşlanmıyor musun?” Malum kelimedede sesimi yükseltince yan masamızdaki biri çatalını düşürdü. Bu o kadar eğlenceliydi ki hissetmem gereken tüm utancı sildi. “Ne kadar da dar görüşlüsün, Hayden.”

Yüzünü ellerine gömdü. “Seninle insan içine çıkılmaz,” diye mırıldandı ama yüz hatlarının bir gülümsemeyle gerginleştiğini görebiliyordum.

“Bir şey gizliyorsun.” Gücü elimde tutmanın neşesiyle kendi şarap kadehimin sapıyla oynuyordum; Hayden başını kaldırdığında gözleri benimkilere sabitlendi.

Aşırı suçlu görünüyordu.

“*Bana* bile,” kendimi gösterdim, “tüm dünyadaki en iyi arkadaşına söylemek istemiyorsan *cidden* acayip olmalı.”

Bunu neden söylediğimi bilmiyordum. Besbelli onun en iyi arkadaşı Kit’ti. Ben sadece ev arkadaşıyım.

“Başka bir konudan bahsedebilir miyiz?”

Damarına basmayı sürdürmek istiyordum. Durumu tersine çevirip bir defalığına *onu* utandırmak eğlenceliydi ama aynı zamanda bunu öğrenmeliydim. Beni hiç ilgilendirmezdi, üstelik bir milyon arkadaşlık sınırını ihlal ediyordum ama Hayden’in eli aletini sarmış halde yatağına uzanmış olması fikri süratle zihnime girmişti. Telefonunda bir video izlerken karın kaslarının dalgalandığını, yüzünün zevkle gerildiğini kafamda canlandırdım.

Arkamda dikilen müzik grubu üyelerinden biri, “Efendim, güzel kız arkadaşınız serenat yapılmasını ister mi?” diyerek araya girdi.

Tüm bedenim irkildi ve birdenbire arkama döndüm. “Hayır,” derken gözlerim açıldı. “Hayır, teşekkürler.”

Hayden’in sırtışı haylaz bir hâl aldı. “Evet. Evet, ister.”

16. BÖLÜM

DARCY

“ONU DİNLEMİYİN,” dedi Hayden müzisyene, gözleri parlıyordu. “Sadece alçakgönüllü davranıyor. Bir şarkıya bayılır.”

Ona öldürücü bir bakış attığım halde gülümsüyordum. Grup çalmaya başladı; şarkı öyle vıcık vıcık romantik, saçma ve küçük düşürücüydü ki gülmemek için ağzımı sımsıkı kapadım. Hayden’in gözleri ıslık ıslık, eğlenceyle doluydu; mutlu, sıcak, ahenkli bir duygu göğsümden taşıyordu.

Şarkıcı detone bir sesle söylerken Hayden sırttı ve başını salladı.

Bastırılmış kahkahalarım yüzünden midem kasıldı ama kabalık etmeyi ve grubu gücendirmeyi reddediyordum. Hayden telefonunu çıkarıp ben orada baskı altında otururken beni kaydetmeye başladı. Dudaklarını gösterip ağzını oynatarak *gülümse* dediğinde bir kahkaha patlattım. Kahkahamı bir öksürükle örttüm ama müzisyenleri kandıramamıştım.

“Çok üzgünüm,” dedim bize pis pis bakan gruba. “Size gülümlüyoruz.”

Şarkıyı bitirdiler –bana kalırsa garip tepkilerimiz nedeniyle birkaç dizeyi atlamışlardı– ve başka bir çifte işkence etmek üzere yanımızdan ayrıldılar.

“Vay be.” Hayden’a gülümsedim. “Çok sağ ol. Ne harika bir arkadaşsın.”

“Buna değdi. Kendini tutmaktan bir kaburganı çatlatacak gibi görünüyordun.”

Yüzüm kızarmıştı ve utanmıştım, yine de gülümsemeyi kesemiyordum. Sevgililer Günü'nü kutlamak böyle bir şeyse, bundan mahrum kalmıştım.

Biz hesabımızın gelmesini beklerken bir garson üzerinde maytaplar olan dev bir pasta taşıyarak Hayden'm arkasından geçti.

Önceden porno konusunda ona sataşmamı düşünerek eğildim ve çenemle pastayı işaret ettim. "Bu seni tahrik ediyor mu?" diye fısıldarken yüzümü buruşturdum. "Kucağına bir peçete koymaya ihtiyacın var mı?"

Hayden inleyip alnını ovuşturdu. "Tanrım, garipsin."

"Biliyorum." Ona gülümsedim. "Yine de beni seviyorsun."

Benden *hoşlanıyorsun*, demek istemiştim. Yine de benden *hoşlanıyordu*.

Ben konuyu değiştirmek üzereyken garson masamıza tekrar gelip aramıza bir tabak yerleştirdi.

"Tiramisunuzu getirdim." Yanma iki kaşık koydu.

Kaşılarımı çattım. "Biz sipariş vermedik..."

"Müessesenin ikramı." Ortadan kaybolmadan önce garson kızın gözleri heyecanla parladı.

Hayden ve ben hayretle baktık. "Belki bir Storm taraf-tarıdır," diye fikir yürüttüm, gerçi kız Hayden'a değil bana bakıyordu.

Kaşıkları elimize alıp tatlıyı yemeye başlamak için uzandık.

Onu aynı anda gördük.

Bir nişan yüzüğü.

Kalbim durdu. Midem bulandı. Kaşığım havada kalakaldı. Hayden'ın kocaman açılmış gözleri bendeydi ama ben bakış-larımı tabaktaki pırlanta yüzükten ayıramıyordum.

Nazikçe tiramisunun üstüne yerleştirilmişti, orada masum masum beklerken restoranın sıcak aydınlatmasında ışık saçıyordu. Beyaz altından bir alyansın ortasında büyük bir pırlantası olan yüzük Kit'in bana verdiği gibi benziyordu.

Tabağın kenarına çikolata sosuyla *Benimle Evlenir Misin?* Yazılmıştı. Akşam boyunca topladığım tüm mutlu duygular ve neşe, misketler gibi etrafa savruldu.

Zihnimde yılbaşı gecesinde o bara döndüm; Kit önümde diz çöküyordu ve herkes cevabımı bekleyerek bana bakıyordu.

"Çok özür dilerim." Garson tekrar ortaya çıktı, tabağa uzanırken süklüm püklümdü. "Masaları karıştırmışım."

"Hesabı alabilir miyiz?" Hayden'in ses tonunda şimdiye dek duymadığım otoriter bir tını vardı. "Bir an önce."

"Elbette." Garson harap yüz ifademe bir bakış attı ve tekrar yüzünü buruşturdu. Muhtemelen yüzük *bana gelmediği* için hayal kırıklığına uğradığımı düşünüyordu.

"İyi misin?" Garson aceleyle uzaklaşırken Hayden'in eli benimkini örttü.

"Evet." Kafamı boşaltmaya ve kendimi şimdiye, birkaç dakika önceki eğlenen ruh halime döndürmeye çalıştım. "İyi-yim. Sadece garipti."

Hayden'in eli sıcacıktı ve ben daha fazla temasa özlem duyarak, düşünmeden elimi çevirdim, böylece avuçlarımız birbirine yaslandı. Nasırlarının tenimi hafifçe sıyrması beni olduğum yere sabitledi, gözlerimi kaldırıp Hayden'in bakışlarıyla buluştum.

Kaburgalarımın arasındaki gerilim yatıştı ve nefesimi verdim. "İyi-yim. Gerçekten."

"Biliyorum."

Hayden'in bakışı çok nazik ve şefkatliydi. Elim yalnızca endişelendiği için tuttuğunu ve bunun bir anlamı olmadığını biliyordum ama bu yakınlık nefesimi kesmişti. Onunkine değen avucumdaki her sinir karıncalanıyordu. Eminim beynimi bir cihazla tarasalardı maytap gibi ışık saçtığını görürlerdi.

“Aralıkta Kit’ten ayrılmayı denedim.” Arkadaşlıklarını etkilememesi için çenemi kapalı tutmaya karar vermişken bunu neden itiraf ettiğimi bilmiyordum.

Ancak nişan yüzüğüne verdiğim garip tepkiyi açıklamak istiyordum ve Hayden’in Kit’in duygularını umursamadığını düşünmesini göze almak istemiyordum.

Hayden’in bakışları keskinleştirdi ve benimkini tutan eli kassıldı. “Ne?”

“Elf kılığına girdiğiniz şu paten bağış etkinliğini hatırlıyor musun?” Serbest elimle midemi, bu anıyla sıkışan düğümleri ovdu. “Kit çocuk sahibi olma ve evlenme konusunu açmıştı hani?”

Hayden’in çenesi gerildi ve bir kez başını salladı.

“O akşam ondan ayrıldım.” Yüzüm düştü. “Daha doğrusu denedim.”

“Denedin mi?” diye tekrarlardı alçak, ölümcül bir sesle.

Kit’in mutsuz yüz ifadesi zihnimi istila ederken gergin bir nefes verdim. “Sonraki ay hokeye odaklanmak istiyordu çünkü birçok önemli maçı vardı. Bunu ocak ayında konuşmamız gerektiğini söyledi.”

Hayden’in yüz ifadesi anlaşılmazdı. “Ya sen ne yapmak istiyordun?”

“Ben ayrılmak istiyordum.” Kelimeler ağzımdan amaçladığımdan daha şiddetli çıktı. “Ondan ağustosta ayrılmak istiyordum ama doğum günüydü ve birinden doğum günü yaklaşırken ayrılamazsın. Sonra sezon başlıyordu ve Kit genellikle uzaktaydı...”

“O halde ocağa kadar bekledin.” Yine çenesinde bir kas seğirirken Hayden’in yüz ifadesi sertti.

“Böyle kararlaştırmıştık.” Boğazımdaki yumrular yüzünden güçlükle yutkunurken masaya bakıp kaşlarımı çattım.

“Ve yılbaşında herkesin önünde sana evlenme teklif etti.”

Dudağımı çiğneyerek başımla onayladım.

“Siktir,” diye homurdanırken Hayden sertçe nefesini verdi ve benimkini saran elini sıkılaştırdı. “Lanet olsun, Darce.”

“Onu suçlamayı istemiyorum.” Başımı iki yana sallarken yüzümü buruşturdum. “Bence Kit bunun sorunlarımızı çözeceğini düşündü...”

“Onun adına bahane üretme.” Hayden’in keskin bir yoğunlukla bakan gözleri benimkilere kilitlenmişti. “Bu yaptığı gerçekten berbat bir hareketmiş.”

“Aranıza girmek istemiyorum. Sadece neden kafayı yediğimi açıklamak istedim.”

Hayden’in bakışları kadife gibi yumuşaktı; öyle nazik, anlayışlı ve şefkatliydi ki kendimi onun kucağına atmak, kollarımı ona dolamak ve yüzümü boynuna gömmek istiyordum, böylece sıcak kokusunu içime çekebilir ve beni rahatlatmasına izin verebilirdim.

Kit’in bu yaptığı gerçekten berbat bir hareketti ve Hayden’in da aynı fikirde olmasının ferahlatıcılığı göğsümdeki tüm gerginliği yok etmişti.

Hayden ellerimize hoşnutsuz bir şekilde baktıktan sonra elini geri çekti ve o an sona erdi. “Üzgünüm,” diye mırıldandı.

Moralimi bozmamaya çalıştım. Hayden duygularını doku-narak dışa vuran bir adamdı ama ben istisnaydım.

Garson hesapla masamıza geldi ve ben kredi kartımı çıkarmaya kalkıştığımda Hayden gözlerini devirdi.

“Darcy, hayır.” Ödeme yaparken sesi kararlıydı. “Deneme bile.”

Garson masadan ayrıldığında Hayden’a minnettarlıkla gülümsedim. “Teşekkür ederim.” Kucağımdaki peçeteyi katlayıp masaya bıraktım, özgüvenli bir şekilde gülümsedim. “Hadi eve gidelim. Sana küçük bir hediyem var.”

“Ah, öyle mi?” Sırttı ve şimdi yeniden benim Hayden’ımdı.

Benim Hayden’ım demek istememiştim. Tanıdığım ve sevdiğim eski Hayden. *Hoşlandığım*. Her neyse.

“Harika.” Ayağa kalktı ve paltomu giymeme yardım etti. “Çünkü benim de sana bir hediyem var.”

17. BÖLÜM

HAYDEN

“BU AKŞAM NASILDIM?” diye sordu Darcy omzunun üstünden, ben paltosunu çıkarmasına yardım ederken.

Gözleri dairede, ona aldığım onca çiçekte gezindi ve gülümsedi.

“Andersen, fırtına gibi estin. Hayatımın en iyi randevusuydu.” Şaka yaptığımı düşünmesi için ona çapkın bir gülümseme yönelttim. “Yıldızlı pekiyi.”

Kit’in ona ne yaptığını, herkesin önünde evlenme teklif etmesini düşünmeden duramıyordum. Şimdi geriye baktığımda, Kit diz çöktüğünde Darcy’nin yüzünde oluşan şok ifadesi çok farklı görünüyordu.

Darcy’nin gerektiği kadar heyecanlı görünmediğini düşündüğüm için kendimi suçlu hissetmiştim. Şimdi ne kadar haklı olduğumu anlıyordum.

Topuklularını çıkarmak için eğildi. “*Hayatının* en iyi randevusu mu? Bunu tüm kızlara söylüyorsundur.”

“Konuştuğumuz şeylerin yarısını diğer kızlara söylemiyorum.”

Ne türde pornodan hoşlandığımdan bahsetmezdim veya onlara bir erkeğe nasıl dokunmaları gerektiğiyle ilgili dersler vermezdim. Ve kesinlikle gergin bir ergen gibi terlediğim için suyu masaya devirmezdim.

Darcy gülümsemesini zapt ederken keyifle ısıldıyordu; kalbim göğsümde sıkıştı. Tüm gece gözlerimi dikip ona

bakmamaya çalışmışım ama bakışlarımın üzerinde oyalanmasına izin vermemek elimde değildi.

Lanet olsun, çok güzeldi. Kendini beğenmiş bir gurur beni sarıp göğsüme yayıldı. Darcy yataktan genelde kalktığı gibi kalırdı; makyaj yapmazdı ve saçları dağınık olurdu; yine de tamam, itiraf edeceğim, onu çekici bulurdum. Ama bu akşamki giyinip süslenmiş hali...

Baş döndürücüydü, üstelik *benim için* böyle hazırlanmıştı.

Bakışlarım kısa elbisesinin etek ucuna ve bacaklarının yumuşak, pürüzsüz tenine indi. Nasıl bir külot giydiğini merak ettim. Darcy her şeyin sıralı ve düzenli olmasından hoşlanırdı, anlamlı gelen şeylerden hoşlanırdı, bu yüzden külotunun elbisesinin renklerinden biriyle eşleştiğini tahmin ettim.

Zihnim iki gün önce Darcy'nin kuruması için banyoya astığı külotlara gitti. Darcy evde yokken lavabonun altındaki dolaptan bir şey almam gerekmişti.

Eminim açık pembe olanı giymişti.

Darcy, "Hayatının *şimdiye kadarki* en iyi randevusu," diyerek bir kaşını kaldırdı. "Devamını getirmek istemeyebilirim."

Onu omzuma atıp yatak odama taşıma dürtüsünün eziciliğiyle sarsılınca betim benzim attı.

Darcy'nin gözleri açıldı ve ellerini hafifçe yüzüne vurdu. "Dalga geçiyordum," diye inlerken parmaklarının altında kıızıyordu. "Özür dilerim. Şakaydı. Komik olmaya çalışıyordum ama kulağa garip geldi."

"Sorun değil." Boğuk bir kahkaha attım. Beni öldürmeye mi çalışıyordu? "Dalga geçtiğini biliyorum. Takım elbisemi çıkaracağım."

Odamda üzerimi değiştirip bir eşofman altı ile tişört giydim. Duvarın ardından Darcy'nin odasında dolanmasını – çekmeceleri açıp kapatmasını, hafif ayak seslerini ve sonra dolabındaki askıların tıkırtısını– dinledim. Elbisesini çıkarmasının hışırtısı büyük ihtimalle benim hayal gücümdü. Du-

varlar *o kadar da* ince değildi. Yine de onun birkaç metre uzakta sadece sutyeni ve külotuyla ayakta dikildiğini hayal ettim.

Kasıkların gerildi. Hassiktir. Darcy Andersen'a sadece dilimle yapabileceğim şeyler... Dilimi saatlerce Darcy'nin üzerinden çekmezdim, onu kıvrandırarak zevkin doruklarına çıkarırdım, bedeninin varlığından haberdar bile olmadığı sınırlarını tatlılıkla zorlardım.

Arzu omurgamın altında ağır bir gerilim yarattı; derin bir nefes alıp yüzümü sıvazladıktan sonra oturma odasına döndüm. Darcy'yi gördüğümde sendeledim. Kanepede bağdaş kurmuş otururken tayt ve aşırı bol, siyah bir kapüşonlu giyiyordu.

Israrlı bir sahip olma isteği içimde çözüldü. "O benim kapüşonlum mu?"

Gözleri benimkilere kaydı. "Evet. Senin için sakıncası var mı? Kanepenin üstündeydi ve benimkilerin hepsi çamaşır makinesinde."

Ona çok büyük geliyordu ve şimdiye dek gördüğüm en tatlı şeydi.

Lanet olsun, bundan hoşlanmıştım. Hem de çok fazla hoşlanmıştım.

Seni bir kız arkadaşla birlikte hayal bile edemiyorum, demişti önceden inanamayarak. Bu ânı tam kaburgalarımın arkasında sert bir baskı yaptı.

"Sorun değil," diye mırıldandım.

Hâlâ onun pantolonunu çıkarıp attığını, sadece benim kapüşonlumu ve külotunu giydiğini hayal ediyordum. Sutyeni yoktu. Sadece pürüzsüz, yumuşak teni. Belki kucığımdaydı. Belki kollarını boynuma dolamıştı.

Belki öpüşüyorduk.

Bakışlarımı kaçırırken üzerimi değiştirmeden önce soğuk bir duş almış olmayı diliyordum.

Ben kanepeye oturup yayılırken, “Bana hâlâ cevap vermedin,” dedi.

“Neyle ilgili?”

“Ne türde porno izlediğinle ilgili.”

Kanım aletime hücum etti ve dirseklerimi dizlerime yaslayıp başımı ellerimin arasına alarak öne eğildim; ereksiyonumu engellemek için aklıma gelen cinsel yönden zerre kadar uyarıcı olmayan her şeyi düşünüyordum. Hokey malzemelerinin kokusu. Lisede köprücük kemiğimi kırdığımda hissettiğim acı. Tamamen pörsümüş ve yeşil turşuların nasıl görüldüğü.

Hayır. Hâlâ onun kapüşonlumla kucağımda oturduğunu, ben külotunu aradan çıkarırken ve parmaklarımı bacaklarımm arasında ilerletirken inlediğini hayal ediyordum. Bir başka ani arzu içimde yükseliyordu.

Darcy’ye yıllardır izlediğim OnlyFans çiftinden bahsetmek çok kolay olurdu. Genç, evli bir çiftti ve vidoları tipik porno hissi vermiyordu. Bazen aceleci, çaresiz ve hararetilerdi; bazense yavaş, uykulu ve tembellerdi ama her zaman gerçek gibi hissettiriyorlardı. Asla yüzlerini göstermezlerdi ama uzun, açık renk saçlı kadın minyondur. Adamınsa vücut yapısı ve saç rengi bana benziyordu.

Darcy ve beni andırıyorlardı. Onları bizmişiz gibi hayal ederdim. Bu benim utanç verici sırrımdı ve sırrımı mezara götürecektim. Videoları yalnızca kendimiz izlemek için biz çekmişiz ve aletimde nefes nefese, titreyerek, inleyerek zıplayan Darcy’ymiş gibi hayal ederdim. Başım onun bacaklarının arasında, orgazm olmasını sağlıyordum. Işık saçan, Darcy’nin yüzük parmağıydı. Evli olduğumuzu ve orgazmlarımız boyunca elimin elini tuttuğunu hayal ederdim.

“Hatırlamıyorum,” diye ellerimin arasına mırıldandım.

Kahkaha attı. “Yalancı.”

Darcy bunu görür görmez sırrımı keşfederdi. Özellikle izlediğim tek pornonun onlara ait olduğunu öğrendiğinde. Diğer her şeye ilgimi kaybetmiştim.

“Tamam, hediye verme zamanı.” Darcy bana küçük bir hediye torbası uzattı. “Geçen hafta bunu Etsy’de gördüm ve aklıma sen geldin.”

Ona hızla gülümsedim. “Zahmet etmişsin.” Torbamın içinde parmaklarım yumuşak pamuklu kumaşla karşılaştı ve bakmak için tişörtü çekip çıkardım. Önünde *Kuzey Kılıcı*’nın tüm karakterlerinin bir çizimi vardı.

“Vancouver’lı yerel bir sanatçının çalışması,” diye eklerken Darcy’nin sesinde bir nebze utangaçlık vardı.

Çizimin çizgilerine bakarken bir sıcaklık göğsümü kapladı. “Şimdiye kadar annem dışında kimse bana kıyafet almamıştı.”

Darcy sızlandı. “Harika. Anneni mi anımsatıyorum yani?”

Güldüm. “Hayır, kastettiğim o değil. Bu yaptığın çok hoş. Bayıldım.”

Darcy benimle ilgileniyormuş gibi hissettiriyordu. Sanki ben ona aittim.

Ayağa kalkıp tişörtümü hızla çıkarınca Darcy’nin gözleri telaşla açıldı.

“Ne yapıyorsun?”

“Tişörtü deniyorum.”

“Şimdi mi?”

“Üstüme uyduğundan emin olmak istiyorum.” Darcy’nin gergin karnımda oyalanan bakışlarını yakaladığımda bir tatmin duygusu göğsümde gümbürdedi.

Sıkı çalışırdım. Bedenim şimdi ve nasıl göründüğümü bilirdim. Bakış şekline bakılırsa, anlaşılan Darcy de biliyordu.

“Affedersiniz hanımefendi.” Parmaklarımı şıklatıp memnun bir şekilde sırttım ve yüzümü işaret ettim. “Gözler buraya.”

Darcy bakışlarını aniden kaldırdı, yüzü aşırı sevimli bir tonda pembeleşmişti. “Üzgünüm.”

Kıs kıs gülerek kaslarımı büktüm. “Sorun değil. Beni süzmeyle devam et, Andersen.”

“Aman Tanrım.” Ben daha fazla kasımla böbürlenmek için pozisyon değiştirirken Darcy bakışlarını kaçırdı. “Keş şunu egomanyak.” Utanmış bir kahkaha attı, daha şiddetli sırtıyordum.

“Rahatını mı kaçırıyorum?” Kol kaslarımı teker teker kas-tım ve Darcy kıkırdadı. “Fazla mı ısındın? Burası sıcak mı yoksa bana mı öyle geliyor?”

“Bu gerçekten kadınlarda işe yarıyor mu?”

“Bilmiyorum. Kadınların yanında böyle davranmam. Çıg-lık atarak kaçarlardı.”

Çıktığım kadınların yanında asla böyle gülmezdim veya böyle sersemce davranmazdım. Darcy dışında kimseyle böyle gülmezdim. Darcy memnun bir biçimde mırıldandı; merhamet edip tişörtü başımın üstünden geçirdim.

“Ne düşünüyorsun?” Onayını almak için kollarımı iki yana açtım; bakışları göğsümde, omuzlarımda ve belimde takılarak üzerimde ilerlerken Darcy başını sallayarak gülümsedi.

“Güzel oldu.” Gözlerime bakıp sorgulayarak kaşlarını kaldırdı. “Sen beğendin mi?”

“Bayıldım.” Gerçekten bayılmıştım. Darcy’nin bana giyecek bir şey alması ve kapüşonlumu giymesi hoşuma gitmişti. Birlikte akşam yemeğine çıkmamız ve sonrasında birlikte yaşadığımız evde kanepede onun yanına oturmak hoşuma gitmişti.

“Bir şey daha var.” Kanepede onun yanına otururken Darcy yutkundü ve bana kitap boyutlarında, ambalajlı, yassı bir paket verdi.

“Tanrım, Andersen, beni şımartıyorsun.”

Kıpırdanarak dizini kanepede altına çekti. Birbirimize değmediğimiz halde vücut sıcaklığını hissedebiliyordum. Ambalaj kâğıdını yırttım ve kalbim ağzıma geldi.

Üniversitede çekilmiş bir fotoğrafımızdı. Üçüncü yıldandı sanırım. Yeşil giymiştik, Aziz Patrick Günü’nde bar bar dolaşırken aldığımız ucuz plastik şapkaları takıyorduk. Bir

kolumu Darcy'nin omzuna dolamıştım ve ikimiz yeşile boyanmış ellerimizi kameraya gösterirken ağzımız kulaklarımızı varıyordu.

“Fazla duygusal, değil mi?” Darcy yüzünü buruşturdu. “Üzgünüm. Bu fotoğrafı seviyorum. Benim favorim.”

Göğsümde yükselen ağrı daha çok yer kaplamaya başlamıştı. “Hey.” Kolumu fotoğraftaki gibi ona dolayıp onu kendime çektim. *Darcy'ye dokunmak yok* kuralım geri plana düşmüştü. “Kapa çeneni,” diye mırıldandım alaycı bir biçimde.

“Onu bir yerlere koyman falan gerekmiyor,” diye itiraz etti.

Bir elimi Darcy'nin ağzına bastırarak kahkahasını boğdum. “Şu küçük ağzını kapa, tamam mı?” dedim onu tekrar güldürmek için nazikçe; avcumun altında hissettiğim gülümsemesi tenimi karıncalandırıyordu. “Bunu sevdim.” Darcy'nin alnına çabuk, kararlı bir öpücük kondurdum.

Şimdi ona aldığım ikinci hediye konusunda pek de garip hissetmiyordum. Fazla para harcadığımı söyleyecekti ama bu çerçeveli fotoğrafımız paha biçilmezdi.

Diğer yandan ilk hediyemden nefret edecekti ve bunu görmek için sabırsızlanıyordum.

“Neden gülüyorsun?” diye sordu.

Sırıtişım genişledi. “*Hediyeni* vermek için sabırsızlanıyorum.” Odamın yolunu tuttum, küçük kutuyu cebime sokuverdim ve sonra büyük kutuyu oturma odasına taşıdım.

Onu sehpanın üstüne yerleştirdiğimde gözleri merakla parlayan Darcy, “Aslında bana bir şey almana gerek yoktu,” dedi. Kutu hafif olsa da büyüktü, sehpanın yarısını kaplıyordu. “Zaten ömür boyu yetecek kadar çiçek aldın.”

“Ah, teşekkür etmek için paketi açana kadar bekle.” Kanepeye pat diye oturmadan önce fazla şiddetli sırtıtmamaya çalıştım.

Darcy kâğıdı yırttı ve yüzündeki meraklı ifade yerini donuk, eğlenmeyen bir kaş çatışa bıraktı.

“Hayden.”

Darcy kutuya tiksintiyle dik dik bakarken ben gülme krizine girdim.

“Lütfen bana bunun bir şaka olduğunu ve hediyenin bu olmadığını söyle.”

“Aç ve öğren.” Tanrım, bu eğlenceliydi.

Kutunun kapağını açtı ve inledi. “Sen ciddi misin?”

18. BÖLÜM

DARCY

“SEVGİLİLER GÜNÜ için bana bir erkeğin göğsü şeklinde yastık mı aldın?”

Hayden’in gözleri eğlenceyle ıslıl ışıldı. Bu Hayden’in en yakışıklı haliydi; uzun, kaslı kollarıyla bacakları kanepeye yayılmış, gülümsüyordu. **“Sarılıp yatman için. Beğendin mi?”**

Boğuk bir sesle iç geçirdiğim halde gülmeye başladım. **“Hayır!”**

Kutuda, omuzları doldurulmuş kol tarafından sarılan hayat dolu bir kadının fotoğrafı vardı.

“Bu bir mesaj mı? Önce cansız nesneler üzerinde mi alıştırmamalıyım?”

Hayden endişelenmiş numarası yaptı. **“Bunun yerine göğsünde kıllar olanı mı isterdin acaba?”**

Hızla ona döndüm, merakımı saklayamıyordum. **“Böyle bir seçenek mi vardı?”**

“Ah, tabii.” Hayden’in gözleri parıladı. **“Tercihinin ne olacağından emin değildim.”** Doldurulmuş erkek göğsünü yukarı kaldırdı ve omzunun üstüne dayadı. **“Onunla birlikte kanepede oturup televizyon izleyebilirsiniz.”**

Büzüldüm. **“Senin yanında çok küçük görünüyor.”**

Hayden bana kurnaz, çapkın bir bakış atınca gözlerimi devirdim.

“Tuhafleşme.”

Tekrar tişörtünü çıkartıp kaslarını bükmeye başlamasın diye dua ediyordum. Önceden bunu yaptığında sıcak basmıştı.

“Tamam.” Erkek göğsünü yakındaki bir koltuğa fırlatırken hayal kırıklığına uğramış gibi iç çekti. “Hediyenden nefret ettiğin için üzgünüm. Ben korkunç bir flört koçuyum.” Cebine uzanıp siyah kadife bir kutu çıkardı. “Bunu paketlemek için vaktim olmadı.”

“Sorun değil.” Kutuya bakarken şüpheyle gözlerimi kısıtım. “Nişan yüzüğü için fazla büyük, yani bu iyi.”

Hayden’in gülümsemesi bocaladı ve dudaklarımı birbirine sımsıkı bastırdım. Her zaman yanlış şeyi söylüyordum.

“Üzgünüm. Sanırım sadece öncesini düşünüyordum.” Kutuyu açtım ve tüm garip duygular geri çekildi.

Bilezik çok güzeldi. Minik altıgen kümeleriyle ve ışıltıyan berrak taşlarıyla zarif bir zincirdi. Başparmağımın yumuşak kısmını üzerinde gezdirerek dokusunu ezberledim.

“Bunlar petek mi?”

Hayden’in rahat ve sıcak bakışları üzerimdeydi. “Evet.”

Uzun bir an boyunca gözlerimiz ayrılmadı; acaba Hayden hatırlıyor mu diye merak ediyordum. Birkaç yıl önce arılarla ilgili kaotik bir araştırmaya girişmiştim. Haftalarca başka bir konudan konuşamamıştım. Arılar sayı sayabilirdi. Kovanları düzenli, sistemli, *matematiks*el bir modelle inşa edilirdi. Minik oldukları halde arılar bu peteklerle güçlü, sabit kovanlar yapmak için birlikte çalışırlardı.

Matematiğin sevdiğim yanı saf merak ve hayranlık unsuru-ydu. Doğada her yerde olmasıydı.

Gözlerim ışık saçan değerli taşlara gitti. “Bana bunların pırlanta olmadığını söyle, Hayden.”

“Kuşkusuz.” Hoşnut bir sırıtış, yakışıklı yüzüne yayıldı. “Bunlar pırlanta *değ*il.”

“Hayden.” Onu azarlamaya çalışsam da sesim amaçladığımdan daha yumuşaktı.

“Onlar laboratuvar ürünü,” diye eklerken beni izliyordu. “Seni tanıyorum.”

Nutkum tutuldu. Laboratuvar ürünü pırlantalar veya sentetik pırlantalar, geleneksel pırlantalarla aynı niteliğe sahipti –aynı sertlik, yapı ve bazen daha iyi berraklık– tek farkları maden olarak çıkarılmak yerine yüksek sıcaklık ve basınç kullanılarak üretilmeleriydi. Matematik ve bilimin dünyamızı nasıl iyileştirdiğinin bir başka örneğiydi.

“Bayıldım,” diye fısıldarken Hayden’a gülümsedim. Sevinç kaburgalarımı sertçe sarmıştı. “Ama bu çok fazla.”

Hayden sadece gülümseyip omuz silkti, midemde bir heyecan hissettim. Kimse beni Hayden gibi görmüyordu ve bununla ne yapacağımı bilmiyordum.

“Teşekkür ederim.” Ona sarılmak için uzandım ve Hayden beni sert göğsüne çekip kollarını bana doladı.

“Memnuniyetle, Darce.” Kulağımın yakınındaki alçak sesi tenimi karıncalandırdı. Yaslandığım göğsü sabit nefesiyle kalkıp iniyordu ve zihnim tişörtünü çıkarttığı önceki dakikalara kayıyordu.

Kasları. Karnındaki kas kabartıları. Pürüzsüz, altın teni. Koyu sarı göğüs kılları belirgin göğüs kaslarında hafifçe yayılıyor, karın kaslarından aşağı iniyor ve pantolonunun bel kısmından içeriye doğru ilerliyordu.

Kaslarının her birini dilimle saymak istiyordum. Dudaklarımı köprücük kemiğine bastırmak, sonra her bir karın kasından aşağı ilerlemek, Hayden’ın nefesi kesilirken kaslarının ağzımın altında dalgalandıklarını hissetmek istiyordum.

Bacaklarımı iki yana açmış Hayden’ın formda kalçalarına oturarak onun üzerinde olduğum, avuçlarımı onun pürüzsüz göğsünde dolaştırdığım, kendimi kalın aletine bastırdığım bir görüntü zihnime sızdı. Uyarılmayla sarsıldım.

Hoşlantım her zamankinden güçlüydü ve en iyi arkadaşımı becermeyi gerçekten çok ama çok istiyordum.

Tişörtünün yumuşaklığını ve Hayden'in sıcaklığını parmak uçlarımda hissediyordum. Taze, temiz bir orman gibi kokuyordu. Derin bir nefes aldım ve kafa derim ürperdi. Kokusu beynimi etkileyip düşüncelerimi keskinleştiriyor ve ona, yalnızca ona odaklanmama yol açıyordu.

Sarılmamız saniyeler önce bitmiş olmalıydı ama Hayden beni hâlâ kollarında sımsıkı tutuyordu.

Aptalca bir şey yapmak üzereydim.

"Bu kısmı özlemişim," diye mırıldandım yaslandığım göğsüne doğru.

Nefesi kulağımı gıdıklarken Hayden'in sesi alçaktı. "Hangi kısmı?"

"Fiziksel yakınlık." Cesaretim dışarı taşıyordu. Konuşmaya son vermeliydim. "Sarılıp yatmak. Sarılıp yatmayı özledim."

Seksi özlemiştim ve tüm beyin hücrelerim Hayden'la bunun neye benzeyeceğini merak ediyordu.

Elektrik, birkaç saniye önce gök gürültülü bir fırtına başlamış gibi gergin ve kıvılcım çakan havada çatırdadı. Hayden birkaç santimetre geri çekildiğinde yüzünde ciddi bir ifade vardı, nefesi düzensizdi; ensemdeki tüyler diken diken olmuştu. Güçlü ve kaslı uyluğunu bana bastırıyordu. Gözlerinin mavisi öyle yıkıcıydı ki içlerine düşebilirdim.

Çenesi kasıldı ve yutkundu. "O halde sarılıp yatmalıyız."

19. BÖLÜM

HAYDEN

DARCY’NİN GÖZLERİ AÇILDI, genişleyen gözbebekleri yeşilin her tonundaki irislerini aştı ve kulaklarını uğuldadı.

Neden böyle söylemişim?

Çünkü Darcy’yi istiyordum. Onu çok fena istiyordum. Ona bu denli yakın olmak, kokusunu içime çekmek, teninin sıcaklığını hissetmek ve onun için seçtiğim hediyeye tepki olarak memnun bir gülümsemeyle kıvrılan güzel, dolgun dudaklarını izlemek büyük bir ıstıraptı.

Akşam yemeğinde hediye almanın bir ilişki yaşamının olumsuz tarafı olduğunu iddia etmişti ama Sevgililer Günü hediyesi için alışveriş yapmak haftanın en ilgi çekici olayıydı. Darcy için para harcamak bana büyük bir erkeksi gurur duygusu yaşatmıştı. Ona hediyeler almak, izin verirsem bir bağımlılığa dönüşebilirdi.

Şimdi de sarılıp yatmamızı mı öneriyordum? Ben ne halt ediyordum?

Kolum hâlâ Darcy’nin omuzlarındaydı ve kendimi kolumu geri çekmeye ikna edemiyordum. Darcy çok sıcaktı. Saçları çok güzel kokuyordu. Kontrolüm paramparçaydı.

Ben onun flört koçuydum ve Darcy ciddi bir ilişkiye istek duymuyordu ama ben onu sağlıklı düşünemeyecek kadar çok istiyordum.

“Sarılıp yatalım.” Sesim boğuk çıktığından boğazımı temizledim. Tanrım. Balo gecesindeki ergen bir oğlan gibi davranıyorum. “Sen özlediğin için sarılıp yatmalıyız.”

Kendime duyduğum nefret kanıma sızıyordu. Ben en kötüsüydim. Kit, Darcy'ye göz kulak olduğumu sanıyordu ve ben bunun yerine ona dokunmak için yollar buluyordum.

Gerçi Kit onun ayrılmak istediğini bildiği halde herkesin önünde evlenme teklifi ederek onu bir çıkmaza sokmuştu, bu yüzden boş ver o herifi gitsin.

Uyarı zilleri vicdanımın sınırında çalışıyordu ama aldırma-
dım. Tanrım, onu öpmek istiyordum. Akıllı biri olsaydım,
doğrudan –ve tek başıma– odama giderdim ve tüm bu bastırılmış cinsel hüsrani duşta alnımı fayanslara dayayıp inleme-
mi boğarak salıverirdim.

Fakat ben akıllı biri değildim. Darcy söz konusu olduğun-
da değildim.

“Arkadaş olarak,” diye eklerken kalbim küt küt atıyordu. Eminim Darcy aklımdan geçenleri görebiliyordu ancak frene basmadan bir yokuştan aşağı uçuyordum. “Eminim sarılma-
nın insanlara ne kadar faydalı olduğunun bilimsel bir kanıtı vardır.”

“Oksitosin.” Dudaklarını yaladı. “İnsanlar temas ettiğinde salınır. Ebeveynleri yenidoğan bebekleriyle bunu yapmaya teşvik ederler.”

Gerilim havada asılı kaldı.

“Bunu yapacağım.” Yutkundum. “Ama benim bebek ol-
mam şartıyla.”

Darcy kahkahalara boğuldu ve nabzım kulaklarımda atı-
yor olsa da sırttım. Göğsümdeki birkaç düğüm gevşedi ve
kanepeye uzanıp kollarımı açtım. Bunu yüzüncü kez yapıyor-
muşuz gibi Darcy sırtını bedenimin ön tarafına yaslayıp bana
sokuldu ve işte böylece sarılıp yattık.

Şimdiye dek deneyimlediğim en iyi şeydi.

Darcy'yi kendime daha çok çekip onu sarmalarken içgü-
dülerim beni esir aldı. Darcy çok yumuşaktı, çok sıcaktı, be-
deni benimkine kusursuz bir uyumla yaslanmıştı. Bedenleri-
mizi aynı hizaya getirdik, hızla çarpan kalbimi hissedebiliyor
mu diye merak ediyordum.

Ben ne yapıyordum böyle? Umurumda mıydı?

“Böyle iyi mi?” diye mırıldandım.

“Hı hı.” Dönüp omzunun üstünden bana baktı. “Bu şekilde nefes alabiliyor musun? Saçlarım herhalde seni boğuyordur.”

“Ben iyiyim.” Böyle ölebilirdim. Darcy’nin kokusu cennet gibiydi. Burnumu ensesine bastırmamak için kontrolümü son zerresine kadar kullanmam gerekti. Bunun yerine çenemi başının tepesine yasladım.

İnsanın kız arkadaşının olması buna mı benziyordu? Ben yıllardır bundan mı mahrum kalmıştım?

Fakat başka kimseyle böyle olmazdı. Bedenimi ve zihnimi yoğun bir çalışma temposuna sokan şey bir kadına sarılıp yatma eylemi değildi, *Darcy’ye sarılıp yatmamdı.*

Bakın ne diyeceğim? Siktir et.

Budala mağara adamı beynim tarafından yönlendirilerek burnumu Darcy’nin ensesine bastırdım ve derin bir nefes aldım.

Bedenimdeki tüm kan aletime hücum etti ve üç saniye de çelik gibi sertleşmişim bile. İçine girmeye dair yoğun bir dürtüyle dudaklarım aralandı.

Lanet olsun.

Bir defasında bir gazetede bir porno yıldızının sette performans sorunları yaşadığında kadın başrol oyuncunun ensesini kokladığını söylediğini okumuştum. Feromonlarla ilgili bir etkiymiş. Barda bunu herkese anlatmışım ve Miller da Hazel’da bunu denemişti. İşe yaramadığını söylemişti.

Eh, şu anda bu kahrolasica işe yarıyordu.

Hayalarım uyarılmayla ağrıyor, aletim pantolonumu zorluyordu. Darcy bir santimetre bile hareket etse bunu hissedirdi.

Panik beni sıkıştırarak kör edici arzumu bastırdı. Soğuk bir duşa ihtiyacım vardı. Mastürbasyon yapmaya ihtiyacım vardı. Siktir. Hayır. Sadece buradan çıkmaya ihtiyacım vardı.

Darcy memnun bir iç çekişle kıpırdandı ve kıcını bana bastırdığında beynim durdu.

Gerginleştii.

Gerginleştii.

İkimiz de nefes almıyorduk.

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama ben kanepeden neredeyse fırlayıp aceleyle ayağa kalktım ve sırtımı döndüm. Bu akşam Darcy'nin yüzüğe verdiği tepkiyi görmüştüm; bunu yapamazdım. Darcy'nin istediğı şey bu değildi.

Her şeyi mahvedecektim.

“Yatsam iyi olacak.” Odadan çıkmak üzereydim. “Şey için teşekkürler, ee. Evet. İyi geceler.”

Saniyeler sonra duştaydım, su bedenimden aşağı akıyordu. Öylesine sertleşmişim ki canımı acıtıyordu ve şimdiden boşalmaya yakındım. Bir elimi fayanslara dayadım, diğeriyle ereksiyonumu kavrayıp yukarı aşağı sıvazlarken Darcy'nin görüntüsü zihnimde hızla akmaya başladı.

Darcy ayaklarımın dibinde dizlerinin üzerindeydi, güzel, dolgun dudakları aletimi sarıyordu, beni ağzının ta gerisine kadar alırken bakışlarını benimkilere çeviriyordu.

Ben Darcy'nin önünde dizlerimin üzerindeydim, onu sabit tutmak için bir kolumu kalçalarına dolamıştım, Darcy'nin bacağı omzumun üstündeydi, dilim onun derinlerindedi, kıvranırlarını ve sarsılmalarını hissediyordum. Yüzüm onun uyarılmasıyla ıslanmıştı. Her iç çekişini ve inlemesini dinliyordum.

Zevk omurgamın alt kısmını sardı, hayalarım gerildi ve boşalma beni şiddetli bir coşkuyla sarstı. Boşalırken gözlerimi sımsıkı kapadım, nefes alış verişlerim sık ve kesik kesikti, inlememi boğdum.

Her zamanki gibi bu boşalmanın Darcy'ye geçmek bilmeyen arzumu yok etmesini umdum. Ona karşı hissettiğim çekimi, görünüşe göre her gün büyüyen yoğun ilgiyi.

Fakat bu yeterli değildi. Asla yeterli olmazdı.

20. BÖLÜM

DARCY

ERTESİ SABAH MUTFAKTA, sekiz çiçek buketinin arasında beklerken, hoş kokularını içime çekiyordum ve Hayden'a söyleyeceklerimin provasını yapıyordum. O sırada Hayden, omzuna çantasını asmış ve yedi günlük deplasman maçı için evden ayrılmaya hazırdı.

Bakışlarım göğsüne indi ve istemsizce gülümsedim. "Tişörtü giymişsin."

Hayden tişörtlü baktığında ağzı bir gülümsemeye kıvrıldı. "Elbette."

Dün gecedен sonra aramızın tuhaflaşmaması iyiydi.

Sabahları Hayden uykulu mavi gözleriyle, duştan çıktığı için hâlâ nemli olan saçlarıyla ve güçlü çenesini kaplayan koyu sarı kirli sakalıyla çok yakışıklı olurdu. Kirli sakalına parmaklarımla dokunmak, tırnaklarımla sıyırmak istiyordum.

Hayır. Dün gecedен sonra daha fazla dokunmak yoktu. Hayden bunu kısa kesmekle doğru davranmıştı.

Bunu hatırlayınca yüzüm ısındı. Tanrım, çok utanıyordum.

Hayden'in gözleri bileğime ilerledi. "Bileziği takmışsın."

Elim zarif zincire gitti ve tüm gece uyuyamayınca yaptığım gibi onunla oynadım. Yatakta yalnız uyumak zordu; birisi yanımda olduğunda her zaman daha iyi uyurdum. Bunun ötesinde, tüm gece Hayden'la ilişkiyi berbat ettiğimden endişelenmişim.

"Elbette." Ona çabucak gülümsedim. "Seni arabayla havalanına bırakacağım."

Hayden şaşırdı, dudakları aralandı ve yüzü özür dileyen bir ifadeye büründü. “Volkov alacak beni.”

“Ah.” Arabadaki zamanı dün gece yüzünden özür dilemek için kullanmayı planlıyordum. “Bu aklıma gelmemiştir.”

“Olsun. Bana şoförlük etmen değil, geç saate kadar uyuman daha iyi olur.” Çantasını bıraktı ve botlarını almak için antredeki gömme dolabın yolunu tuttu. “Yatağına dön.”

Dün geceyle ilgili konuşmamamız tuhaf olurdu ve şu anda Hayden hayatımdaki neredeyse tek iyi şeydi. Bizimle ilgili yanlış fikirlere kapıldığımı düşünmesini istemiyordum.

Onunla ilişkiyi mahvedemezdin. Bunu yapamazdın.

“Henüz gidemezsin.” Sesimin telaşlı çıkmamasına dikkat ettim. “Sabah kahveni içmeden zombi gibi olursun.”

Espresso makinesinin düğmesine bastım ve makine vızıldayarak çalışmaya başladı. Bir an sonra kahve süzülerek küçük bardağa dolmaya başladı.

Hayden’in gözleri espresso makinesinden bana ilerlerken yüzünde temkinli bir ifade vardı. “Havaalanında kahve alacaktım.”

“Havaalanı kahvesi berbatır. Bizimki çok daha güzel.”

Bizimki kelimesini duyunca Hayden’in bakışları ısındı. “Sanırım birkaç dakikam var.” Mutfak barına geçip bir sandalyeye oturdu ve ona uzattığım espressoyu aldı. Bardak kocaman ellerinde komik ölçüde küçük görünüyordu.

“Şey, ııı...” Çiçeklerin arkasından onu görebilmek için yana kaydım ve ellerimi bükmeye veya oynatıp durmama odaklanarak tezgâha yaslandım. “Dün gece.”

Hayden durgunlaştı, sonra göz göze geldik.

“Gerçekten üzgünüm.” Kalbim küt küt atarken doğruca ona baktım. “Sanılıp yattığımızda tahrik oldum.”

Kahvesi genzine kaçınca Hayden öksürdü, yerde bir noktaya gözlerini dikti ve yüzüm daha fazla yanmaya başladı. Vücuduna yaslanırken hormonlarım kontrolü ele geçirmişti ve kendimi Hayden’a sürtmeme neden olmuştu.

Hayden sertleşmişti. Arkamdaki göz korkutucu ereksiyonunun nasıl hissettirdiğini hatırlayınca yutkundum.

Tahmin ettiğim gibi Hayden'ın bedeni orantılıydı. O ânı hatırlayınca ürperdim.

Ne olduğunu biliyordum: Düzenli seks ihtiyacı olan –son zamanlarda tüm vaktini benimle geçirdiği için bundan mahrum kalıyordu– tutkulu bir insan olduğu için tahrik olmuştu. Hayden iyi bir arkadaşı, bu yüzden sarılıp yatmamız için âdeta yalvardığımda evet demişti.

Ona bedeninin tepkisinden anlam çıkarmaya çalışmadığımı ve ikimizin arasında hiçbir şeyin değişmediğini göstermem gerekiyordu.

“Abartılacak bir şey değildi. Bir numaralı kural: *Daima özgüvenli ve sakin ol.* “Beni gafil avladı çünkü uzun zamandır o şekilde hissetmemiştim.” Eyvah, burada asıl hedefimi kaybediyordum. “Sen çok...” Elimi salladım ve Hayden eğlenerek bir kaşını kaldırdı.

“Ben çok ne?”

“İrisin. Uzunsun. Genişsin. Kaslısın. Güzel kokuyorsun.” Her kelimemle Hayden'm sırtışı daha da genişliyordu. Sıcak basmıştı. “Gülmeyi kes.”

“Gülmemin nesi var?”

“Kibirli görünüyorsun.”

“Az önce seni tahrik ettiğimi söyledin.”

“Beni tahrik *ettin*, geçmiş zaman,” diye vurguladım. “Beni tahrik ettin çünkü sana dayanmıştım... Aman Tanrım.”

Ona sadece dayanmamıştım. Kızgınlıktaki bir kedi gibi kıcıımı ona sürtmüştüm. Hayden küçük kahve bardağına doğru kahkahalara boğuldu.

“Kes şunu.” Ses tonumu katılaştırarak gülümsememle mücadele ederken içimi bir rahatlama sardı. “Ciddi olmaya çalışıyorum.”

Hayden düşünceli bir ifadeyle bardağına kaşlarını çattı. “Güzel kokuyorsam, büyük ihtimalle bu uzaktan akraba olmadığımız anlamına mı geliyor?”

Bir kahkaha patlattım. “Hayır, büyük ihtimalle değiliz. Müthiş kokuyorsun.”

Sandalyesinde geriye yaslanıp bana gülümsedi ve sıcaklık midemde takla attı.

“Bedenim tepki verdi. Hiçbir anlamı yoktu. Aramızda hiçbir şey değişmedi.”

Beş numaralı kural en önemlisiydi: *Asla bağlanma.*

“Evet.” Gülümsemesi zayıfladı ve gergin şekilde çenesini aşağı eğdi. “Biliyorum.”

“Sarılıp yatma teklifini kabul ettim ve bunu uygunsuz bir hale soktum. Ama sen bana yardım ediyorsun, o kadar.”

Ağzı bir çizgi halini aldı. “Evet. O kadar.”

Üstelik sonrasında duş almıştı. Bana her dokunuşundan sonra aceleyle duşa giriyordu. Buna fazla kafa yormamaya çalışıyordum. Hayden’in tipi olmadığını biliyordum ama bana dokunduktan sonra duş alma ihtiyacı duyması?

Of.

“Harika. O halde ikimiz de bunun önemsiz olduğu konusunda hemfikiriz.”

Hayden’in gülümsemesi gergindi. “Çoktan unuttum bile.”

Yüzüme kendi gülümsememi yapıştırdım. İstedğim tam olarak buydu, dolayısıyla neden bunu duymanın bende hayal kırıklığı yarattığını bilmiyordum.

Telefonu ötünce cebinden çekip çıkardı. “Volkov aşağıdaymış.” Ayağa kalktı ve bardağı bulaşık makinesine koydu. “Kahve için teşekkürler.”

“Bir şey değil.” Kelimelerin tınısı fazla tiz, fazla neşeliydi. “İyi yolculuklar. Maçlarını izleyeceğim.”

Hayden göz kırptı. “Hoşça kal, Darce. Belaya bulaşma.”

Kapı kapanana ve gelen asansörün çınlamasını duyana kadar gelecek hafta boyunca onu ne kadar özleyeceğimi fark etmedim.

21. BÖLÜM

HAYDEN

UÇAKTA çantamı başımın üstündeki dolaba yerleştirirken Miller, “Hoş tişört,” diye yorumda bulundu.

“Teşekkürler.” Bu tişört artık en değer verdiğim varlığımdı. “Darcy almış.”

Ben koltuğuma otururken Miller kaşlarını ilgiyle kaldırdı. “Sevgililer Günü’nün iyi gittiğini varsayıyorum?”

Her şeyi ne kadar karıştırdığımı düşünerek uzun bir soluk verdim.

Miller kıs kıs güldü. “O denli kötü ha? Tamam, sorunun ne olduğunu uzmanına anlat, böylece bunu düzeltebiliriz.”

Alaycı bir kahkaha attım. “Uzman mı? Şaka yapıyorsun, değil mi? Neredeyse geçen haftaya kadar Hazel senden nefret ediyordu.”

“Darcy çiçekleri beğenmedi mi?”

“Beğendi.” Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve pencereden baktım. “Ona aldığım bileziği de beğendi.”

Miller ıslık çaldı. “Bilezik de mi aldın?” Ağzı kulaklarına vardı. “Ha şöyle. Peki sorun ne?”

“Biz, eee,” ona bir bakış attım, “sarılıp yattık.”

“Sarılıp yattınız mı?” diye yüksek sesle tekrar edince etrafımızdaki çocuklar bize baktı.

“Kapat o lanet çeneni,” diye tısladım. “Birileri duyacak.”

“Benim hatam. Birilerinin sen ve Darcy’nin evlilik dışı sarılıp yattığınızı duymasını istemem.”

“Biz arkadaş olarak sarılıp yattık. Hiçbir anlamı yoktu.”

Yüksek sesle söyleyince kulağa son derece aptalca geliyordu.

Miller bana uzun bir an baktı ve kahkahayı bastı. “Arkadaş olarak mı sarılıp yattınız?”

“Sıradan bir şeydi.”

Sıradan bir şey değildi. Darcy’ye dokunmaya ihtiyacım vardı ve Darcy bunun hiçbir yere varmayacağını açıklığa kavuşturduğunda mahvolmuştum. Bedenimin onu tahrik ettiğini ama aramızda asla, katiyen hiçbir şeyin olmayacağını söylemişti.

Hiçbir anlamı yoktu, demişti. Bu bendim. Güzel bir yüz ve iyi bir seks partneri. Beni herkesten iyi tanıyan Darcy bile bunu görebiliyordu.

Buna rağmen, nedense seyahat boyunca yanımda taşımak için ikimizin çerçeveli fotoğrafını çantama koymuştum. Gali-ba kendime eziyet etmekten hoşlanıyordum.

Ya da belki sadece Darcy’yi özleyecektim.

Miller koltukların üzerinden arkaya baktı. “Hey, Streicher, daha sonra sarılıp yatalım mı? Arkadaş olarak?”

Birkaç sıra arkadaki Streicher ona huysuz bir şekilde ters ters baktı.

Miller tekrar bana döndüğünde gözleri keyifle ışıldıyordu. “Üzgünüm, ne diyordun?”

Beysbol şapkamın siperliğini alnımdan aşağı çektim ve koltuğuma gömüldüm; sözsüz bir *şekerleme yapıyorum, beni rahatsız etme* işaretiydi ama Miller bir fiskeyle şapkamı yukarı kaldırdı.

“Owens.” Yüz ifademi araştırırken gülümsemesi biraz zayıfladı. “Ne yapıyorsun?”

Zihnimde, akşam yemeğinde tabağında nişan yüzüğü ortaya çıktığında Darcy’nin taş kesilen ifadesini gördüm. “Hiç. Darcy bir ilişkiye hazır değil.”

“O halde hazır olmasına yardım et. Nasıl olabileceğini göster ona.”

Boğazım endişeyle düğümlendi. “Birlikte olduğu son adam bunu denedi, unuttun mu? Ve Darcy’nin ödü koptu.”

Miller düşünürken *hımm*’ladı.

Her kadının hayallerinin erkeği olan Kit’le evlenmek istemediyse, benim parıltılı yeniliğim kaybolduğunda nasıl hissedirdi?

Ward koridorda belirdi ve ikimize birer klasör uzattı. “Beyler.”

“Koç.”

Ward ilerledi ve ben maç paketine –yolculuk programımızın, oda rezervasyonlarının, maç çizelgesinin ve her maçla ilgili notların dosyalarına– göz gezdirdim. Sayfaların arasından bir polaroid kaydı.

O aptal, lanet olası cücenin bir göz maskesi takmış halde yatağında yatarken başını yastığıma yasladığı fotoğrafını gördüğümde şaşkınlıkla bir kahkaha attım.

Fotoğrafın arkasında Darcy’nin elyazısıyla şöyle yazıyordu: *İyi şanslar! Maçlarını izleyeceğim (ve yatağında uyuyacağım).* –Daniel.

Darcy bunu ben antrenmandayken hazırlamış olmalıydı. Gülümsememi durduramıyordum. Düşüncelerim dün akşam serenat yapılırken çektiğim Darcy’nin videosuna kaydı.

Telefonumu çıkardım. *Ben uzaktayken Daniel benim yatağında mastürbasyon yapmasa iyi eder,* diye bir mesaj yazdım Darcy’ye.

Darcy’nin cevabı hemen geldi. *Bunu tam olarak nerede yapmasını bekliyorsun? Bazı ihtiyaçları var.*

Sırıtişım genişledi ve dün akşamla bu sabahın tüm garip duyguları eriyip gitti. *Normal bir insan gibi terasta.*

Öğüren bir Jim Carrey gif’iyle cevap verdi ve ekrana gülümsedim, kulaklıklarımı taktım ve Darcy’nin dün akşam kendisine serenat yapılırken utandığı videoyu açtım.

Kafeinden önce işe yaramaz olduğumu bildiği için yaptığı sabah kahveleri, en sevdiğimiz kitap serisinin tişörtü, ürpertici cüce gibi ortak esprilerimiz... Birlikte yaşamamız hayatımı daha iyi bir hale getirmişti.

Her zaman Kit'in en iyi arkadaşım olduğunu söyledim ama değildi. En iyi arkadaşım Darcy'ydi.

Ona karşı hislerimi inkâr edecek kadar ahmak değildim ama bu hislerim doğrultusunda hareket edip şimdiye dek başıma gelen en güzel şeyi berbat etmeyecektim.

22. BÖLÜM

DARCY

BİR HAFTA SONRA Hayden yatak odamın aralık kapısında belirdi ve dizüstü bilgisayarımı pat diye kapattım.

“Eve geldiğini bile duymadım.”

“Biliyorum.” Çenesiyle dizüstü bilgisayarımı işaret ederek bana meraklı bir sırtış yöneltti. “Çalışıyor musun?”

Vancouver Storm’un, en iyi adamlarını kullandığı halde neden *power play*’lerde* bu kadar kötü olduğunu çözmeye çalışıyordum.

Bu hafta Hayden’in maçlarını televizyonda izlerken eski analitik modellerimle ilgili bir şey beni çağırmıştı sanki. Odaklandığımda sayılarda kaybolmak kolaydı ve neredeyse her gece kendimi yatma saatimden çok sonra çalışırken bulmuştum.

Bu hafta bir şey açıkça belli olmuştu: *Power play*’ler sırasında gol atma ihtimallerini geliştirmezlerse, asla *playoff*’lara kalamayacaklardı.

“Sadece biraz evrak işi,” diye yalan söyledim.

Gerçi bunu sırf eğlence için yapıyordum ve kimseye göstermeyecektim. İstedğim son şey Hayden’in bana işine karışmamamı söylemesiydi.

Uzun bir an birbirimize baktık, sarılıp yattığımızı düşünmemeye çalışıyordum. Hafta boyunca mesajlaşırken bununla

* Buz hokeyinde rakip takımın bir veya iki oyuncusunun ceza aldığı ve buz pistinde daha az oyuncuyla kaldığı zaman sayıca üstün takımın hücum stratejisidir. -ç.n.

veya Sevgililer Günü'yle ilgili herhangi bir şeyden bahsetmekten özenle kaçınmıştık.

Aynı zamanda ona hediye ettiğim fotoğrafı ve açık yatak odasının kapısından içeri göz attığımda onu ortalıkta görmediğimi düşünmemeye çalışıyordum. Oturma odasında da yoktu.

Muhtemelen bir çekmeceye fırlatıp unutmuştu. Ne bekliyordum bilmiyorum.

“Şeyi düşünüyordum...” diye başladım.

“Sen ne...” dedi aynı anda.

İkimiz de hafifçe, sıkıntılı bir havayla güldük.

“Üzgünüm.” Ona işaret ettim. “Devam et.”

Başını iki yana salladı. “Hayır. Sen.”

Midemde bir heyecan dalgası oluştu. Neden kaygılı olduğumu bilmiyordum. “Sevgililer Günü’nü düşünüyordum.”

“Ah, öyle mi?” Ses tonu garipti ve yüz ifademi dikkatle izliyordu.

“Evet.” Kaşlarımı çatarak yerde ayak parmaklarımı oynattım. “Nişan yüzüğü olayına çok garip tepki verdim.”

Hayden başını iki yana salladı. “Hayır, Darce. Takma kafana.”

“Ama taktım. Bunun gerçek bir erkekle gerçek bir randevu olduğunu düşünsene. Sen gerçek bir erkek olmadığından değil.” Yüzümü buruşturdum. “Neyi kastettiğimi biliyorsun.”

Bir onay mırıltısı çıkarırken ağzı aşağı doğru sarkmıştı.

“Bütünyle garip olurdu.” Bir öfke zerresi içimden geçti çünkü ilişkimiz bittikten sonra bile Kit hâlâ bana musallat olmak için geri geliyordu; ondan silkinip kurtulmayı çaresizce istiyordum. “Bu akşam müsaitsen, seni başka bir alıştırma randevusuna çıkarmak isterim.” Ona çekingen bir biçimde gülümsedim. “Tabağıma bir nişan yüzüğü koyulmuşsa çıldırmayacağıma söz veriyorum.”

“İıı...” Yüzü tereddütlü bir ifade alırken midem hayal kırıklığıyla doldu.

“Gelemezsin,” dedim çabucak. “Meşgulsün. Elbette meşgulsün. Sorun değil.”

“Hayır, eee... Bir partiye davetliyim.”

“Güzel.” Başımı sallıyordum. Aptal gibi hissediyordum. Hayden, NHL’in en ateşli adamıydı. Elbette partilere davet edilecekti. “Müthiş.”

“Hayır, Darce.” Hafifçe güldü. “Üzgünüm, bunu düzgün ifade edemedim. Ben *Kuzey Kılıcı* dizisinin sezon finali kutlama partisine davet edildim. Miller bana hediye ettiğin tişörtle uçakta bir fotoğrafımı çekip sosyal medyada paylaşınca prodüksiyon ekibi görmüş.”

“Onu ben de gördüm.” O fotoğrafı kim *görmemişti* ki? Çevrimiçi kitap topluluğu Hayden Owens’ın *Kuzey Kılıcı*’nı sevme ihtimaliyle kafayı yemişti.

“Peki öyleyse,” nefes verdi, “ne düşünüyorsun?”

“Bence gitmelisin.” Zorla gülümsedim. “Eminim orada bir sürü kadın olacaktır.”

Hayden’a asılacaklardı. Onun şakalarına güleceklerdi. Ben evde kanepede oturup bunu düşünmemeye çalışırken Hayden’a baktıklarında dipleri düşecekti.

Hayden bana eğlenerek ve inanamıyormuş gibi bir bakış atarken başını iki yana salladı. “Aman Tanrım. Andersen, sana benimle birlikte gelmeni teklif ediyorum.”

Ona şaşkınlıkla baktım. “Kapa çeneni.”

Sırıttı. “Bu bir evet mi?”

“Sahiden mi?” Sesim çok, çok tizleşmişti.

“Evet,” diyerek güldü. “Başka kiminle gideceğim? Volkov’la mı?”

“Hayden.” Yanına koşup omzuna bir şaplak atınca tekrar güldü. “Kapa çeneni!”

“Gitmek istemiyorsun. Anlıyorum.”

Boğulurcasına kısık bir ses çıkardım ve Hayden’ın sırtışı şiddetlendi, gözleri parlıyordu.

“Gitmek istiyorum!”

“Hımm...” Yüzümü inceledi. “Bilmiyorum. İlgilenmiş gibi görünmüyorsun.”

“İlgileniyorum. Gitmek istiyorum. Lütfen.” Parmaklarımı birbirine geçirdim ve Hayden’a gülümsedim. “Lütfecceen beni partiye götür.”

“Seni dışarı sürüklemem gerekeceğini biliyordum.” İç geçirdikten sonra bana çabucak sırttı ve odasının yolunu tuttu. “Üstümü değiştireyim, sen hazır olduğunda mutfakta buluşalım. Önce yemek yiyebiliriz.”

Hevesle başımı salladım ve aceleyle hazırlanmaya başladım.

23. BÖLÜM

DARCY

KUZEY KILICI’NIN sezon finali partisi için mekâna vardığımızda Gastown’daki restoranın tabelasında, **ÖZEL BİR ETKİNLİK İÇİN KAPALI** yazıyordu.

“İsminiz?” diye sordu kapıdaki adam, klipsli bir kâğıt altlığı tutuyordu.

“Hayden Owens ve Darcy Andersen,” dedi Hayden her zamanki gibi sakin bir özgüvenle; bunu aklımın bir kenarına yazdım. Hayden bir numaralı kuralda çok başarılıydı: *Özgüvenli ve sakin davran.*

Adam montlarımızı aldı ve içeri girmemizi işaret etti. Hayden’a eğlenceli bir şekilde gülümsedim. “İsmimi çoktan listeye yazdırmış mıydın?”

“İçimden bir ses evet diyeceğini söylüyordu, ayrıca zaten sensiz gitmeyecektim.”

Restoranın içinde dizi kadrosundan üç kişinin yanı sıra dizide rol almayan bir avuç oyuncuyu şimdiden fark etmiştim. Ek olarak üç müzisyeni.

Hayden’a, “Burada birçok ünlü var,” diye mırıldanırken sosyal ortamlarda yaşadığım huzursuzluk yükseliyordu.

Hayden telaşımı sezebiliyormuş gibi elini belime koydu. “Endişelenme,” diye mırıldandı kulağıma, nefesi boynumu gıdıklıyordu. “Ben yalnızca sıradan bir adamım.”

Bir kahkaha patlattım, huzursuzluğum yatışmıştı. Hayden benimle göz göze gelebilmek için daha çok eğildi.

“Yanından ayrılmayacağım, tamam mı?”

Minnettarlık duygum kabardı. “Tamam.”

“Hadi.” Beni bara doğru hafifçe ittirdi. “Birer içki alalım.”

Bir süre sonra, yani oyuncuların bir kısmıyla tanıştıktan sonra, Hayden ve ben alt kattaki barın yakınında oturmuş, partiye katılanları izliyorduk.

“O Aurora.” Birisiyle gülüşen dizinin yıldızını incelikle işaret ettim. Herkesin hafife aldığı, pratik, çalışkan hizmetçi benim favori karakterimdi. Gizli güçlerini ortaya çıkardığında durdurulamaz olmuştu.

Yakınlarda bir yerde Altın Prens Cadius’u oynayan oyuncunun etrafı kadınlarla çevrelenmişti ve yüksek sesle gülüyordu. Cadius serinin ilerleyen zamanlarında benim favori karakterlerimden birine dönüşmüştü. O zaman bana Hayden’ı anımsatmaya başlamıştı. Başta Cadius aşırı kendinden emin, her şey önüne serilmiş, şımarık bir prensti. Gerçek dünyanın nasıl işlediğine dair hiçbir fikri yoktu; kimseyle empati kurmazdı ve ne kadar ayrıcalıklı olduğundan habersizdi. İlk kitabın başında kaçırılmış nişanlısını kurtarmak için o ve Aurora bir arayışa girdiğinde sert bir uyanış çağrısı almıştı.

Fakat dersini almıştı. Aurora’nın söylediklerini dinlemeye çalışıyordu, dahası halkına egosundan veya imajından daha fazla önem vermeye başlamıştı. Hayatındaki insanlar için fedakârlıklar yapıyor ve daha iyi bir lider olmanın yollarını buluyordu. Nazik ve merhametliydi; ayrıca sevdiği insanlar için her şeyi yapardı. Aurora dağılmaya yaklaştığında onu neşelendirmek için espriler yapmış ve gücünün her şeyi yapmaya yeteceğini söylemişti. Aurora’nın gücü açığa çıktığında ve Aurora gücünü serbest bıraktığında, Cadius onun bunu yapabileceğini başından beri biliyordu.

Ancak Cadius'u oynayan oyuncu Hayden kadar yakışıklı değildi ve kitapları okurken o fantastik maceralarda kafamda Hayden'ı canlandırıyordum.

Barın diğer tarafından Kraliçe Amethyst'i oynayan oyuncu bize göz attı ve mutsuz bir duygu midemi sardı.

“Kraliçe Amethyst seni kesiyor.” İçkimi yudumlarken ses tonumu umursamaz tutmaya çalıştım.

“Öyle mi?” Hayden pipeti saran dudaklarıma göz attı.

“Evet.” Biz içeri girdikten sonra kadın, Hayden'la fotoğraf çekertmek istemişti ama Hayden beni de fotoğrafa dahil etmişti. “Vancouver'ı fazla görmediğinden bahsetmişti, dört kez falan gelmiş.”

Hayden omuz silkti. “Turistik yerleri gezmeye vakit bulamamıştır. Bana çekim programlarını anlatıyorlardı. Hiç boş vakitleri yokmuş.”

Kasten mi kalın kafalılık ettiğinden emin değildim. “Hayden, kadının keşfetmek istediği tek yer senin pantolonunun içiydi.”

Hayden bana çapkın bir sırıtış gönderdi. “Benim aletim mi?”

“Hı hı.” Başımınla onaylarken kıkıltı bastırdım. “Küçük Hayden'la tanışmak istiyor.”

Hayden'in yüzü kurnaz ve kibirli bir ifadeye büründü. “O küçük falan değil.”

Tanrım, hatırlıyordum. Birden ateş basmıştı. “Beni ilgilendirmez.” Daha fazlasını duymak çok, çok fazla ilgimi çektiği halde kayıtsız bir ifade takındım. “Ayrıca yargılamıyorum.”

“Hey.” Hayden eğilip yüzüme yaklaştığında göz teması kurmamız zorlaştı; katıla katıla gülmeye başladım. Gözleri ışık saçarken bana sözde ciddi bir ifadeyle doğruca bakıyordu. “O küçük değil, tamam mı? Kocaman, bir beyzbol sopası gibi. Bir canavar. Kadınlar ona Godzilla diyor.”

Tiksinmiş numarası yaptım. “Kimse öyle demez.”

“Eğer ben istersem derler,” diye sırtarak ekledi. “Birçok kadın küçük olmadığını doğrulayabilir.”

“Kuşkusuz.” Ağzıma kötü bir tat dolmuştu. Bu kötü tattan kurtulmak için pipetimi dudaklarımın arasına itip büyük bir yudum aldım. “Eminim Kraliçe Amethyst bunun doğruluğunu kontrol etmeye bayılır.”

Hayden mutsuz bir onay sesi çıkardı.

“Tam senin tipin,” dedim nedense. Çünkü bu konuda çenemi kapatamıyordum.

“Sen neden bahsediyorsun?”

“Bilirsin. Çok uzun boylu, uzun koyu renk saçlı, iri memeli.” Elimle bir kum saati şekli çizdim. “Kıçı harika. Beli ince.”

Kraliçe Amethyst büyük ihtimalle ben merhamet dilenirken uyluklarıyla göğüs kafesimi ezebilirdi.

Hayden kaşlarını çatı.

“Flört ettiğin tüm kadınlar bu tarife uyuyor.”

Hayden bakışlarını kaçırdı, bir şey söylemek istiyormuşçasına çenesinde bir kas seğiriyordu. “Darcy?”

Yutkundum. “Efendim?”

“Kapa çeneni,” dedi nazikçe ve gülümseyerek, kendi kendime homurdandım.

“Doğru. Flört işinde bir genel bakımdayız,” dedim. “Sana diğer kadınları ayarlamaya kalkışmayacağım.”

“Bak sen.” Uzanıp kolunu omzuma doladı. “Çok çabuk öğreniyorsun.”

Değişiklik olarak Hayden bu akşam duygularını dokunarak gösterme eğilimindeydi, ben de zevkten dört köşe olmuş haldeydim.

“En iyisinden öğrendim.”

Gülümsemesi zayıfladı ve kolunu geri çekti. “Bu hafta iş nasıldı?”

“İyi.” Omuz silktim. Elinin bir hareketiyle devam etmemi işaret etti ve ona donuk bir bakış attım. “İşim randevular için uygun bir sohbet konusu değil.”

Hayden bir anlığına beni izlerken yüz ifadesini okuyamadım. “Eskiden üzerinde çalıştığın projelerle ilgili kafanı şişirirdin.” Düşünürken bakışlarını çevirerek gözlerini kısıtı. “Üniversitenin dördüncü yılındaki projen. Eğitim bursuyla ilgili olan hani?”

“STEM’de* Kadınlar Tahmin Modeli.” Finansal zorluklara dayanarak, üniversiteye giren kızlardan hangilerinin en düşük bitirme ihtimaline sahip olduğunu belirlemek için devlet verilerini kullanmıştım. “Burs ve fon tahsis etmek için bugün hâlâ onu kullanıyorlar. Elbette her sene güncellenen verilerle.”

Hayden’in ağzı gururlu bir gülümsemeyle kıvrıldı, sıcak bakışları üzerimde ilerliyordu; içkime doğru sırttım.

“Bu gerçekten müthiş, Darce.”

“Öyleydi.” İnsanlara yardım etmek için istatistiği kullanmak projemi eğlenceli kılmıştı; hatta çalıştığımı bile hissetmemiştim. “Kuruluşun bir Vancouver kolu var ve birkaç etkinlik düzenlenecek. Bir tanesine katılabilirim.”

“Ve seni böyle gülümseten bir iş bulmalısın.”

Homurdandım. “Çoğu iş insanları mutlu etmez ve benim şikâyet edecek hiçbir şeyim yok. İşim iyi. Faturaları ödüyor, tatillerim var ve yan hakları da çok iyi. Telefon faturalarımı ödemeleri cazip. Dahası, Vancouver ofisine geçtiğimde eşyalarımın nakliyesini de karşıladılar.” Kendimi neşeli, iyimser bir şekilde gülümsemeye zorladım. “Fena değil.”

Hayden başını eğdi, bana inanmıyormuş gibi bir kaşını kaldırdı.

“Evet, belki işimin büyük bölümü hastaların uzun vadede ne kadar maliyeti olacağını tahmin ederek sigorta şirketi için tasarruf etmek. Ek olarak verilerimiz sigorta primlerine karar vermek için kullanılarak sonuçta şirket sahiplerini daha da zenginleştiriyor ama bu sigorta istatistiği alanının önemli bir

* *Ing.* Science, technology, engineering, and mathematics; bilim, teknoloji, mühendislik ve matematik alanlarını tanımlayan genel terim. -e.n.

parçası. Hem bu ticaret.” Omuz silktim. “Temele odaklanıldı-
ğında birçok iş parayla ilgili.”

Bir zamanlar, üniversite mezuniyetinden hemen sonra sevdiğim bir işim vardı. Ama çok geçmeden işleri batırmış-
tım. Bu şekilde sıkıcı bir işe sahip olmak daha iyiydi. Kimse
incinmezdi ve kimse kovulmazdı.

Hayden çenesini ovuşturdu. “Senin kadar zeki olmadığımı
biliyorum ama—”

“Zekisin, Hayden. Böyle söyleme.” Budala bir sporcuy-
muş gibi böyle yorumlar yapmasından nefret ediyordum.
“Akıllı olmanın okuldan veya matematikten bağımsız birçok
yolu var. Sosyal beceriler, nezaket ve merhamet bunların ara-
sında sayılır.” Yüzüm alaycı bir havaya büründü. “Kaldı ki
sen okulda her zaman iyi notlar alırdın.”

Mekân loştu ama Hayden nerdeyse kızarıyormuş gibi gö-
rünüyordu. “Sadece katlandığın değil, seni heyecanlandıran
bir işinin olmasını hak ettiğini söylemeye çalışıyordum. Sana
çalıştığını hissettirmeyen bir şey.”

Yalnızca birbirimize gülümsediğimiz uzun bir an gözleri-
miz kilitlendi, Hayden’in gözleri restoranın loş ışığında bile
parlıyordu. Bakışlarım çenesinin keskin çizgisini, kirli saka-
lını takip etti; parmaklarım onu keşfetmek için can atıyordu.

Hayden gerçekten olağanüstü yakışıklıydı. Farklı bir ha-
yatta oyuncuların biri olarak bu sezon finali partisine katı-
labilirdi.

Fakat burada onunla birlikte olduğum için şanslı hissetme-
min sebebi bu değildi. Hayden tanıdığım en nazik insanlar-
dan biriydi ve görünüşü veya kariyeri için dikkatleri sürekli
olarak çekmesine –ya da hokeyi seven bu şehirde esasen bir
şöhret olmasına– rağmen bunlar onun başını döndürmüyordu.
Parmaklarını şıklattığında kadınlar ayaklarına kapanabilirdi
ama partide üniversiteden şapşal arkadaşıyla oturuyordu.

“Bu yüzden randevularda işimden bahsetmem.” Kendimi
küçümseyen bir biçimde gülümsedim. “Çapkın olmanın altı

numaralı kuralını icat ediyorum: *Randevularda sıkıcı mevzular*dan konuşma. Yalnızca eğlenceli, seksi konulardan bahset.”

Hayden sırtıttı. “Eğlenceli, seksi konular,” diye tekrarladı.

“Mesela...” Eğlenceli bir şey bulmak için kafa patlattım.

“Mesela...” *Devam et* dercesine bir hareket yaptı. “Duy-
mak için sabırsızlanıyorum.”

“Mesela favori seks pozisyonunun ne olduğundan.”

24. BÖLÜM

DARCY

HAYDEN bir başım daha çıkmış gibi şaşkınlıkla bakıyordu bana. “Ne?”

Öyle ciddi ve sarsılmış görünüyordu ki gülmeye başladım. “Bu kadar tutucu olma Hayden. Favori bir seks pozisyonun olduğuna eminim.”

Hayden’in gözleri bir ateşle parlıyordu, bakışları dudaklarıma indi ve yutkundu. “Bilmiyorum. Duruma ve nasıl hissettiğime göre değişir.” Gözlerindeki esrarengiz bakış omurgamdan yukarı bir elektrik akımı gönderdi. “Herhalde partnerimi zirveye en şiddetli ulaştıracak olan hangi pozisyonsa.”

Hayden’in yatakta, partnerini zirveye ulaştırmak için uğraşırken tüm dikkatini ona vermiş görüntüsü midemde bir heyecan yarattı. Nabzım bacaklarımda atmaya başladı ve içkimin geri kalanını hızla içtim.

“Seninki ne?” diye sordu umursamazca.

Beynim durmuştu, tek bir pozisyon bile hatırlayamıyordum. Sadece Hayden’ı yatakta düşünüyordum ve bunun nasıl olacağını merak ediyordum. Vücudu inanılmazdı; onun düşünceli, eğlence seven doğasıyla birleştiğinde Hayden Owens’la yatmak insanın hayatını değiştiren bir deneyim olabilirdi.

Söylentilere göre bir seks tanrısı olması boşuna değildi.

Onun üstümde olduğu, cüssesi ve ağırlığıyla beni yatağa bastırdığı bir görüntü zihnimde belirdi. Ben karnımın

üstündeydim ve Hayden kendini içime ittiğinde onun yoğun doluluk hissiyle, ensemdeki dudaklarının heyecanı, iniltisinin alçak sesli gürlemesiyle gözlerim geriye kayıyordu.

Tenim yanıyordu. “Karnımın üstünde uzandığım?” Sesim kulağa ince ve yüksek geliyordu. “Ve partnerimin üzerimde olduğu?” Boğazımı temizledim.

“İyi bir pozisyon.” Hayden’ın sesi boğuktu ve bardağını öyle sert tutuyordu ki eklemleri beyazlaşmıştı. “Sana bir G-noktası orgazmı yaşatmak daha kolay olur.” Gözlerini kırıştırdı. “Ona. Ona bir G-noktası orgazmı yaşatmak.”

Merakım uyandı. “Çoğu erkek bir kıza G-noktası orgazmını nasıl yaşatacağını biliyor mu ki? O ön duvardaki yer—”

“G-noktasının ne olduğunu biliyorum.” Hayden kısa bir an için gözlerini kapadı.

Elbette biliyordu. “Bildiğini biliyorum.” Yüzüm kızarıırken Hayden’ı yatağında, parmaklarını derinlerime gömmüş, beni orgazma yaklaştıırken hayal etmemeye çalıştım. Karnımın alt kısımlarında sıcaklık dönerek ilerlerken bacaklarımı çaprazlayıp uyluklarımı sertçe sıkıştırdım.

“Ya diğer erkekler?” Ona şöyle bir baktım. “Bu erkeklerin soyunma odasında konuştuğu türde bir şey mi?”

“Pek sayılmaz.”

Neşeden veya alaycılıktan tamamen yoksun yüz ifadesi alışılmadık derecede donuktu; utanca boğuldum. Aman *Tanrım*. Az önce flört koçuma korkunç bir soru sormuştum.

“Bak ne diyeceğim.” Sesim tizdi, gerilimi hafifletmek için güldüm. “Bunu hiç sormadığımı farz et. Bu utanç verici. Sannırım sarhoşum.”

Bu söylediğim Hayden’ın eğlenerek oflamasına yol açtı ve yüzüne yayılan sırtışı küçük düşme hissimi biraz yatıştırdı. “Sen sarhoş değilsin.”

“Ben sarhoş değilim,” diye onayladım. “Bazen aptalca şeyler söylüyorum. Üzgünüm. Eğlenceli, cilveli bir sohbet

açacaktım ama bunun yerine bizi doğrudan garip ve yersiz bir konuşmaya soktum.”

“Hayır.” Hayden hafifçe gülümseyerek başını iki yana salladı. “Sorun değil. Bana her şeyi sorabilirsin.” Meraklı bakışları bana kaydı. “Bunu neden sordun?”

Yüzüm yine yanıyordu. Cevap huzursuz ediciydi.

“Darce,” diye tatlılıkla teşvik ederken sırtıtmaya başlamıştı.

“Çünkü hiçbir zaman bunu yaşadığımı düşünmüyorum.” Yüzümü buruşturdum. “Niyetim seni zor bir konuma sokmak değildi. Kimseye söylemeyeceksin, değil mi? İnsanların Kit’in, şey, yatakta kötü olduğunu düşünmesini istemem.”

Kit sadece sekste heyecansızdı. Biraz pasif ve çekingendi. Aceleciydi.

Sıkıcıydı, diye fısıldadı kafamdaki bir ses. *Bencildi*.

Hayden başını iki yana sallarken dudaklarını birbirine bastırdı. “Tek kelime etmem.”

“Kit sana bu konuda herhangi bir şeyden bahsetti mi hiç?”

Gözlerinde bir uyarı yanıp söndü. “Seks konusunda mı?”

Başımınla onayladım.

“Hayır. Gerçi...” Bir elini saçlarından geçirdi, yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı. “Aralıkta siz ikinizin pek... yapmadığınızı ima eden bir şey söylemişti.” Gözleri benimkilerle buluştu. “Aynen.”

“Yatmadığımızı.”

“Evet.”

Hayden’in bin tane sorusu olduğuna emindim ama sormayacak kadar kibardı. İlişkimizin son altı ayında Kit ve ben iki kez seks yapmıştık. Aramızda bir şeylerin yolunda olmadığını biliyordum ve kendimi ondan ayrılmak için ikna edip bundan vazgeçiyordum. Onunla yatmak kendimi samimiyetsiz hissetmeme sebep oluyordu. Sanki ona yalan söylüyordum veya boş yere umut veriyordum.

Hayden bana göz ucuyla baktı. “Bununla ilgili konuşmak ister misin?”

“Hayır.” İç geçirdim. “Evet. Bilmiyorum. Hiçbir yanlışlık yoktu. Seks aklımı başından alan ve hayatımı değiştiren bir şey miydi? Hayır. Sadece seksti. Rahat, öngörülebilir ve hoştu.”

“Hoş,” diye garip bir tonda tekrar ederken Hayden doğrucaca karşıya bakıyordu.

“Evet. Hoş. Basit. İlişkilerde seks böyledir.” Uzun vadeli bir ilişkiye tekrar girişmek istemememin bir diğer sebebi buydu. Eğlenceli kaçamaklarla dolu yıllarım olsun istiyordum.

“Biz birbirimizin ilkiydik.” Yutkunurken boğazımda bir yumru vardı; bardağımdaki buzları karıştırdım. “Ne yaptığımızı bilmiyorduk. Belli ki ben hâlâ bilmiyorum. Bu yüzden dışarıda ne olduğunu merak ediyorum.” Ancak yabancı bir adamla bir kaçamak fikri kaslarımın kötü bir şekilde gerginleşmesine sebep oluyordu. “Hazır olduğumda.”

“Hazır olduğunda,” diye tekrarladı.

Uzun bir süre sessiz kaldık, her geçen saniye koca ağzımı açtığım için pişman oluyordum.

“Oyuncak kullanmayı denedin mi?” diye sordu Hayden sonunda, bana gözünün ucuyla bakıyordu.

“Bir kez,” diye itiraf ettim. Tanrı’ya şükür burası karanlıktı. Yüzüm muhtemelen domatesle aynı renkti. “Ama hoşlanmadım. Şey gibiydi...” Doğru kelimeleri aradım. “Saldırgan? Korkutucu? Mahrem bölgelerimde bir zımpara aygıtı varmış gibi hissettim.”

“Tanrım,” diye homurdandı Hayden.

Oyuncağı Kit’in satın aldığına değinmedim. İsteddiği sonucu elde edemediği için Kit hayal kırıklığına uğramıştı ve bundan bir daha hiç bahsetmemiştik.

“Gürültülü ve dikkat dağıtıcıydı, ayrıca komşuların duyabileceğinden endişe ediyordum.” İstemsizce güldüm ve Hayden’in ağzının kenarları yukarı kıvrıldı ama gözleri hâlâ dikkatli ve endişeliydi. “Hoşuma gitmedi,” dedim tekrar.

Başka bir sessizlik daha oldu, yüzüm daha çok yanıyordu şimdi.

“Kullanabileceğin başka oyuncaklar var.” Gözlerini içki-sine dikti. Yutkunduğunda âdemelmasının inip kalkmasını izledim. “Daha sessiz olanlar.”

“Eminim vardır ama bir dükkâna girip sorular soracak kadar cesaretim yok.” Yıldırان bir utançla ürperdim. “İnternette göz attığım her seferindeyse seçenek fazlalığı beni boğdu. İnternette resmen binlerce oyuncak var. En iyisinin hangisi olduğunu nasıl bileceğim? Öylece on tane sipariş edip hepsini sırayla denemem mi gerekiyor?” Somurttum. “Peki hoşlanmadıklarımı ne yapacağım? Çöpe mi atacağım? Ya birisi görürse?”

Hayden katıla katıla gülerken omuzları sarsılıyordu, ağzımı sımsıkı kapadım.

“Görüyor musun?” Ona bir bakış attım. “Benim problemim bu işte. Her şeyi aşırı düşünüyorum.”

“Aynen.” Bana gülümseyerek karşılık verirken şefkatli bakışları sıcacıktı. “Fazla kafanın içindesin.”

Kısık sesle mırıldandı; Hayden’in aklından neyin geçtiğini öğrenmek için her şeyi yapardım.

“Düşündüğünü görebiliyorum,” dedim. “Dökül.”

Hayden tereddüt etti. “Yardım edebilirim.” Sesi alçak ve biraz pürüzlüydü, enseme nazıkçe karıncalandırıyordu. Gözleri ateşle parlıyordu.

Sanki alev almıştım, aklım yine tehlikeli bölgelere gitmişti; Hayden’in ağzını boynumda ve elinin bedenimden aşağı süzülüşünü, sessizce giysilerimin altına sokulduğunu, külotumun içine kaydığını, beni okşadığını hayal ettim. Ben onun altında kıvranırken gözlerinin ateşle parladığını ve çapkın, eğlenen tarzıyla gülümsediğini kafamda canlandırıdım.

Bunu yapmamalıyız, diyecektim. Biliyorum, diye fısılda-yacaktı günahkâr bir gülümsemeyle. Uyluklarımın arasındaki arzu yoğunlaştı.

“Etrafta soruşturup bazı tavsiyeler alırım,” diye devam etti, “oyuncaklar için.” Yutkundu. “Tanıdığım kadınlara sorabilirim.”

Azgın düşüncelerin yerini utanç aldı, yerin dibine girmek istiyordum. Bana *o şekilde* yardım etmeyi kastetmiyordu.

“Sorun değil.” Yüzümü buruşturdum. “Kimsenin bunu bilmesini istemiyorum.”

“Kimseye senin için olduğunu söylemeyeceğim.” Kaşlarını çattı. “Bu aramızda kalacak. Kişisel meselelerini kimseye anlatmam.” Çenesi sertleşti ve kollarını göğsünde kavuşturdu. “Hoşuna giden şekilde rahat etmen önemli.” Tekrar yutkundu. “Yatakta.”

Azgın düşünceler zihnime tekrar sızdı ama onları yine zorla uzaklaştırdım. “İyi bir nokta yakaladın. Kendi başıma yapamadığım bir şeyi yapmamı bir erkekten nasıl isteyebilirim ki?”

Hayden’in çenesi kasıldı, görünüşe göre daha fazlasını söylemek istiyordu ama tam o an barmen yanımıza geldi ve böylece sohbet sona erdi.

25. BÖLÜM

HAYDEN

HÂLÂ DARCY'Yİ favori seks pozisyonunda becermeyi düşünürken *Kuzey Kılıcı*'nin erkek başrolü, Prens Cadius'u oynayan Patrick Grant barda bize yaklaştı ve tüm bedenim gerildi.

O Darcy'nin favori karakteriydi.

"Bu küçük tatlı şey de kim?" diye sorarken Darcy'yi bir çırpıda yiyip bitirmek istiyormuş gibi gülümsedi.

Darcy sırttı. "Ben Darcy."

"Besbelli."

Dişleri fazla beyazdı ve çok fazla diş vardı. Yüzü diğer Hollywood insanlarında gördüğüm kusursuz, yontulmuş görünüşe sahipti. İngiliz aksanı kulağa yapay geliyordu.

Ondan hoşlanmamıştım, Darcy'ye bakış şeklinden hiç hoşlanmamıştım.

"Sen dizide değilsin, yanılıyor muyum?" Darcy'yi ilgiyle ve çantada keklik sayıyormuş gibi kibirli bir özgüvenle ince-liyordu. "Dizide olsan seni hatırlardım."

"Hayır," diye güldü Darcy. "Ben oyuncu değilim."

Grant'in gözleri buna inanamıyormuş gibi açıldı, başımı iki yana sallayarak başka tarafa baktım. Lanet olası herif. Muhtemelen bu repliği haftada bir kez kullanıyordu.

"Oyuncu değil misin?" diye tekrar etti, sanki bu duyduğu en şaşırtıcı şeydi. "Eh, güzelliğin harcanıyor."

"Hayır, harcanmıyor," diye araya girdim keskin bir sesle.

Fakat Darcy ona yalnızca gülüp geçti. “Ben bir aktüerim.”
 “Muhteşem.” Aşırı beyazlatılmış her bir dişi meydandaydı. “Kuşları severim.”

Darcy gülümsemesini bastırdı, sakinleştirici bir nefes alırken tepkisini inceledim. Darcy, Grant’in cehaletini sahiden sevimli bulmuyordu, değil mi? Ben kuşlarla çalışmasıyla ilgili espri yaptığımda komikti. Bu adamdaysa sadece sinir bozucuydu.

“Boş olduğum akşamlarda Vancouver’da ne yapmamı önerirsin, sevgili Darcy?” diye sordu Grant ve ellerim iki yanımda kenetlendi.

Korumacı hislerim içimden hızla geçerken dişlerimi sık-tım çünkü bunun tam olarak nereye gittiğini görebiliyordum.

“Gidip bir hokey maçı izle.” Darcy bana elini sımsıkı tutmayı istememe sebep olan özel bir gülümseme yolladı.

“Şahane. Buz hokeyini severim.”

“Gerçekten mi?” Darcy sevindi. “Hokey taraftarı mısın?”

“Devasa. En büyük.” Grant *onların* randevusuna damlayan *benmişim* gibi gergin bir gülümsemeyle bana baktı. “Peki bu iri yarı genç arkadaş kim?”

Hokey taraftarıymış, sevsinler. Dişlerimi sıkıp sıcakkanlı bir şekilde kocaman gülümsedim. “Hayden Owens.”

Tokalaştık. Elini biraz fazla güçlü sıkıduğmda Grant irkildi.

“Hayden, Vancouver Storm’da oynuyor,” dedi Darcy ona.

“Ah, evet.” Grant başını salladı ve sanki Gandalf’miş gibi bir tavırla çenesini ovdu. “Galiba seni tanıdım.”

“Eminim tanımışsındır.” Gergin bir şekilde gülümserken bakışlarımı meydan okurcasına üzerinden ayırmadım.

Bu adamdan hoşlanmamıştım. Zerre kadar. Darcy’ye bakış şeklinden hoşlanmamıştım, Darcy’nin onun esprilerine gülmesinden hoşlanmamıştım ve Grant’in kolunu barda

* Burada anlamsal bir oyun var. Grant muhtemelen *Actuary* (aktüer/sigorta uzmanı) ile *aviary*’yi (kuşhane) karıştırıp Darcy’nin mesleğini yanlış anlayarak kuşlardan bahsetmeye başlıyor. -e.n.

Darcy'nin arkasına dayamasından hoşlanmamıştım. Beden dili açıktı: İlgi duyuyordu.

Grant ağzını açarken kalbim ağzıma geldi.

Darcy'ye çıkma teklifi edecekti.

İçgüdüsel olarak Darcy'nin eline yapıştım. "Biz gidip birer içki daha alalım," derken Darcy'yi çekip uzaklaştırdım. "Hoş bir sohbetti, Peter."

Grant bize şaşkınlıkla bakıyordu ama kolumu Darcy'ye dolayıp onu üst kattaki bara yönlendirdim.

Ben onu merdivenlerden yukarı çekerken, "Bulunduğumuz bardan da sipariş verebilirdik," dedi Darcy.

"Buradaki daha sessiz."

Bara ulaştık ve birer içki daha söyledim; tüm bu süre boyunca bir elimi Darcy'nin üzerinden çekmemiştim. Ona böyle dokunmamalıydım ama korumacı içgüdülerim aşırı yoğundu.

Biz içkilerimizi alırken Darcy, "Gerçek hayatta daha yakışıklı görünüyor," diye yorum yaptı. "Sanırım dizi için saçlarının rengini açmışlar. Ayrıca ona Peter dedin. Bunu fark ettin mi?"

"O kadar da yakışıklı değil," diye söylendim. "Burası karanlık. Herkesi daha çekici gösterir."

Darcy bana tuhaf bir şekilde gülümsedi, gözleri bana takılı kaldı; bakışları altında kıpırdandım.

"Ne?"

Sırtışı genişledi. "Neden bu kadar garip davranıyorsun?"

Elimi Darcy'nin belinden çektim. "Garip davranmıyorum."

"Davranıyorsun."

Başımı yana çevirip Grant'in onun peşinden buraya gelmesi ihtimaline karşın merdivenlerin tepesini gözetledim.

"Aman Tanrım." Darcy daha da geniş gülümsüyordu. "Sen kışkandın mı?"

Dudak büktüm. "Hayır."

Darcy'nin gözleri aydınlandı. Benim saçmalığıma kanmayacak kadar akıllıydı. "Ah, evet, öyle. Kışkandın."

Derin bir nefes alıp elimi saçlarımın arasından geçirdim. “Bir içkiye daha ihtiyacım var.”

“Hayden.”

“Tamam.” Ona baktım. “Evet. Kışkandım. Sana şey gibi baktı...”

Kendimi durdurdum. Sanki onu becermek istiyordu. Sanki benim yıllardır hayal ettiğim ve fantezilerimi süsleyen her şeyi yapmak istiyordu.

“Nasıl baktı?”

“Sana sanki çantada keklükmişsin gibi baktı, Darce.” İşte. Gerçek buydu, yine de gerçeğin tamamı değildi. “Bir erkeğin senin değerini hafife alması fikrinden hoşlanmıyorum.” Veya onu eve götürmesinden. Veya ona dokunmasından. Veya ona bakmasından.

“Hey.” Darcy elini koluma koydu ve bana sabırlı, eğlendiğini belli eder bir biçimde gülümsedi. “Sen hâlâ bir numaramsın.”

Bedenim gevşedi ve şiddetle soluk verdim. “Biliyorum.”

Grant merdivenlerin tepesinde belirdi ama sert yüz ifade-mi gördü ve rol arkadaşlarının yanına gitti.

“Ona ilgi duymuyorum. Peki ya duysaydım? Başka biriyle randevudayken hiçbir şey yapmamam gerektiğini ben bile biliyorum.” Beni şakacı bir tavırla dürtünce göğsümdeki düğümler gevşedi, böylece tekrar nefes alabildim. “Seni *bir başka* alıştırma randevusuna çıkarmam gerekirdi. Sonsuza dek alıştırma randevularına saplanıp kalırdık.”

Sırıışı alaycıydı ama sonsuza dek Darcy’yle alıştırma randevularına çıkmak bana müthiş bir fikir gibi gelmişti.

Ancak benim görevim onu kendime saklamak değildi. Ona flört etmenin inceliklerini öğretmekti.

“Gerçek erkeklerle randevulara çıkmaya başlamaya hazır mısın?” Darcy’nin yüzünü inceledim, alıştırma ile işinin bittiğine dair herhangi bir işaret aradım. “Demek istediğim, eee, gerçek adaylarla?”

Darcy burnunu kırıstırdı ve başını olumsuz anlamda salladı. “Henüz değil. Sana uyar mı?”

“Güzel. Evet,” dedim aceleyle. “Elbette. Neye ihtiyacın varsa sağlamak için yanında olduğumu biliyorsun.”

Pislik, diye fısıldadı kafamda bir ses.

“Biliyorum.” Darcy gülümsedi. “Öyleyse, eğer bu gerçek bir randevu olsaydı,” diyerek içkisini dudaklarına götürdü. Gözlerim iznim olmadan pipetin etrafında büzülmüş ağzında oyalandı. “İyi gittiğini söyler miydin?”

“Evet.” Grant zırt pırt buraya, Darcy’ye göz atıyordu ve kan basıncım aniden yükseliyordu.

“Aklımda tutmam gereken herhangi bir şey var mı?”

“Yok.”

İşte. Grant yine ona bakıyordu. Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve göz teması kurduk. Gözlerimi Grant’in bakışından ayırmadan *sana meydan okuyorum* der gibi tek kaşımı kaldırdım.

Darcy bana anlayışlı bir şekilde gülümsedi. “Bana kıyak geçme. Öğrenmeye çalışıyorum. Bazı geri bildirimlerin olmalı.”

Kolumu oturduğumuz çift kişilik koltuğun tepesine dayadım. Darcy’ye dokunmuyordum ama vücut dilim açıktı.

Benim.

“Harika gidiyorsun.” Darcy’nin gözlerine baktığımda tüm kıskanç, bölgesini sahiplenici duygularım eriyip gitti; sadece ben ve o kalmıştık. Olması gerektiği gibi. “Seninle gerçekten eğlenceli zaman geçiriyorum.”

Yine de evde kalmalıydık. Neden o koca çenemi açıp ona bu akşam sezon finali partisi olduğunu söylediğimi bilmiyordum.

Çünkü Darcy diziyi seviyor diye hatırlattım kendime. *Çünkü o eğleniyordu.* Çünkü ne istediğini keşfediyordu ve dışarı çıkıp yeni anılar yaratmak bunun önemli bir parçasıydı.

“Peki bu gerçek bir randevu olsaydı ve iyi gitseydi, bundan sonra ne yapardın?”

“Ne demek istiyorsun?”

“Sıradaki hamlen ne olurdu? Ona ikinci bir randevuya çıkmayı mı teklif ederdin? Seninle birlikte eve gelmesi için imada mı bulunurdun?” Ağzı yukarı doğru seğirdi ve onu öpmek istedim. “Bana hamlelerini göster.”

“Seni öpmek için bir bahane uydururdum.”

Ah, siktir. Bunu gerçekten söylemiştim.

Darcy’nin dudakları aralandı, şaşkınlığı gözlerine yansıyor. “Ne gibi?”

Nabzım hızlandı; bunun gibi aptalca şeyler yapmamaya yemin ettiğimi belli belirsiz hatırlıyordum. Diğer yandan *adam* oradaydı, Darcy’ye gözlerini dikip bakıyordu; *Darcy* ise hemen yanımdaydı, çok sevimli, güzel ve tatlı görünüyor. dahası beynimin akıllı parçası köşesine çekilmişti.

“Mesela... Patrick Grant sana bakıp duruyor ve onun gerçekten bir şansı olduğunu düşünmesini istemiyorum.”

Darcy’nin nefesi kesildi ve gözleri hızla bara, Grant’in başka birinin konuşmasını dinlerken cidden onu izlediği yere döndü. “Öyle düşünmüyordur.”

“Düşünüyor.”

Darcy kendini gösterdi. “Ben mi?” Gözleri irileşti ve Grant’e kısaca baktı. “O mu? Ne tuhaf.”

Kahretsin, Darcy’nin nasıl görüldüğüyle veya ne kadar komik, sevimli olduğuyla ilgili hiçbir fikri yoktu. Kesinlikle hiçbir fikri yoktu.

“O kadar tuhaf değil, Darce.” Kararlılıkla koltukta onunla yüz yüze gelebilmek için pozisyonumu değiştirdim. “Gerçi bu insani bir şey olurdu.”

“Ne, öpmek mi?”

“Evet.” Darcy’nin yüz ifadesinde herhangi bir rahatsızlık veya tereddüt belirtisi var mı diye izlerken yutkundum. “Ona boş yere umut vermek istemezsin.”

Darcy'yi öpmek, Patrick Grant'e gürültülü ve açık bir mesaj gönderip tüm ihtimallerin kapısını sertçe kapatırdı.

Ve her şeyden önemlisi, bunu gerçekten çok istiyordum. Yıllardır onu öpmek istiyordum. Darcy'nin yüzünü incelerken dizim beklentiyle sallanıyordu.

“Doğru.” Uzun bir nefes verirken başını salladı. “Ona boş yere umut vermek istemem. Sen bunu iyi bilirsin.” Kaşlarını çatarken altdudağını dişlerinin arasına aldı. “Büyük ihtimalle bunun alıştırmasını yapmamız da iyi olur.”

Soru sorarcasına tek kaşımı kaldırdım.

“Öpüştüğüm tek erkek Kit değil,” diye açıkladı. “Lisede bir çocukla öpüşmüştüm ama on altı yaşındaydık ve dışarıdaydık, aceleye gelmişti, bir de şeydi...” Avuçlarını birbirine bastırdı, şaşkınlıkla güldüm. “Vıcık vıcık?” diyerek güldü ve yüzünü buruşturdu.

“Berbat.” Sırıttım. “Sen vıcık vıcık mı öpüşürsün?”

Darcy daha şiddetle gülerken, “Hayır,” dedi boğulur gibi. “Sanmıyorum. Kit'in hiçbir zaman şikâyeti olmadı.”

Bir başka kıskançlık sancısı mideme saplandı.

“Sana seve seve yardım ederim,” derken ağzına bakıyordum.

Kafamda çalan uyarı zilleri yok oldu, tüm düşünebildiğim onu ne kadar çok istediğimdi. Nabzım kulaklarımda atarken Darcy'nin altdudağını dişlerinin arasında sıkıştırmasını izledim.

“Tamam.” Başıyla onayladı. “O halde öpüşmeliyiz.”

Bir elimi çenesinin altına götürdüm ve yüzünü yukarı, benimkine doğru kaldırdım. Gözlerimiz kilitlendi ve kalbim küt küt atarken bunun bir hata olup olmadığını merak ettim, ardından ağzımı onunkine yaklaştırdım.

26. BÖLÜM

DARCY

HAYDEN'İN DUDAKLARI benimkilerle buluştuğunda **düşüncelerim** iskambilden bir kule gibi çöktü.

“Lanet olsun, Darce,” diye mırıldanarak ağzına benimkine **uyumlu** bir açığı verdi, dudaklarımı açılması için tatlılıkla ikna **ederek** kendi dudaklarını aralarına kaydırды.

Gerçekten lanet olsun.

Dili dudaklarımın arasını derinlemesine araştırırken dilimi **yavaşça** okşuyordu. Onun sıcaklığında, beni kaplayan temiz, **erkeksi** kokusunda ve naneli sakız ile içtiği *old-fashioned* **kokteylinin** viskiyi andıran tadında kayboldum. Bilincim **temas** ettiğimiz yerlerle kısıtlıydı: benimkilerin üzerindeki **dudaklarıyla**, benimkine bastırдыğı uyluğuyla ve ağzımı nazikçe **keşfeden** diliyle. Kirli sakalının tenime nazikçe sürtünmesiyle. Dudaklarım hiç bu kadar hassas olmamıştı ama birdenbire *her şeyi* hissedebiliyordum. Hayden'ın benim ağzımın üzerindeki ağzının her dokunuşunu ve baskısını. Aynı ağız yıllarca bana gülümsemiş, sırtıtmış ve çapkın gülümsemeler **yönelmişti**.

Yakınımızda müzik çalıyordu ama onu güçbela duyabiliyordum. Hayden'a yaklaştığımda bedenimde dolaşan elektrik akımı karnımın alt kısımlarında durdu. Eli saçlarımdaydı ve diğer eli çenemi bularak yüzümü istediğı yönde eğdi.

En iyi arkadaşım ile öpüşmek tamamen doğal hissettiriyordu. Asla durmak istemiyordum, sanki bu kaçırdığım bir şeydi

ve bittiği saniye evde bir şey bırakmışım gibi bir his beni kemirmeye başlayacaktı.

Hayden birkaç santim geri çekildi, beni incelerken nefesi düzensizdi. Neredeyse kapanmış gözkapaklarının altında gözleri koyulaşmıştı ve kalbimi daha sert çarptıracak şekilde parıltıyordu.

“İyi mi?” Sesi boğuktu.

Sertçe başımı sallarken soluklandım ve akıl sağlığımdan geriye kalanı topladım. “Evet. Senin için iyi miydi?”

Başıyla onayladı ve gözleri ağzıma kaydı. “Hı hı.”

“Vıcık vıcık değil miydi?”

Gergin bir kahkaha attı. “Kesinlikle vıcık vıcık değildi.” Hayden omzumun üstünden baktı. “Ama onun gördüğünü sanmıyorum.”

“Kimin?” Kaşlarımı çattım.

“Grant’in.”

Ah. Doğru. O an Hayden’la göz göze geldik ve bakışlarının yoğunluğuyla nabzım tekledi.

Hayden alçak sesle, “Tekrar yapmalıyız,” diyerek omurgamın altına bir sıcaklık gönderdi, “sırf sağlama almak için.”

“Evet. Tamam.” Nefes nefeseydim. “Sırf gördüğünden emin olmak için.” Şişmiş dudaklarımı birbirine bastırdım. “Benim için herhangi bir önerin var mı?”

Hayden’m çenesi kasıldı ve tekrar ağzıma baktı. “Bu kez bana dokunabilirsin. Eğer istersen.”

Tanrım, evet, istiyordum. “Bunun uygun olup olmadığından emin değildim.”

Hayden’in ağzı yukarı kıvrıldı ve yutkundu. “Uygun. Kesinlikle uygun. Alıştırma yapıyoruz.”

“Doğru.” Neredeyse kahkaha attım çünkü Hayden’la alıştırma yapmak beklediğimden çok daha yoğundu. Sersemlemiştim.

Bir elimi Hayden’in ensesine sarıp ağzını tekrar kendiminkine çektim.

Hayden cesaretlendirircesine alçak bir ses çıkardı ve göğsünün sert duvarına yaslanırken ağzımı bu kez daha büyük bir aceleyle ele geçirdi.

Hayden'in öpücükleri talepkâr, çaresiz ve bağımlılık yapıcıydı. Parmaklarımı ensesindeki yumuşak saçlara sokunca Hayden'in nefesi kesildi. Dilinin ucunu nazıkçe emdiğimde ağzıma doğru bir inilti koyuverdi. Parmaklarımı saç derisinde gezdirdiğimde bir titreme bedenine yayıldı. İçimdeki mahrum kalmış, ihmal edilmiş veri analisti bu oyunu seviyordu.

Serbest elimi köprücük kemiğine koydum ve sıcaklığını keşfetmek için parmak uçlarımı tişörtünün yakasının altına kaydardım. Hayden'in vücudunun bu parçasına dokunmayı, parmaklarımı göğsünün üst kısmındaki tüylerde dolaştırmayı hep istemiştim.

Hafifçe altdudağını ısırdım ve Hayden'in iri elleri hızlı bir hareketle kıcımlı kavradıktan sonra kucağındaydım.

"Tanrım, çok güzel kokuyorsun," diyerek boynumdan aşağı bir sıra halinde öpücükler kondurmaya başladı.

Demek öpüşme böyle olmalıymış, diye fısıldadı kafamda küçücük bir ses. Bu tek bir öpücük değildi, bedenimin yüz farklı yerinde hissettiğim yüz öpücüktü. Daha önce boynum öpülmüştü ama böyle değildi.

Asla böyle değildi.

Bu, hayatımın en yoğun, en erotik, en mahrem cinsel deneyimiydi ve ikimizin de giysileri hâlâ üzerindeydi.

"Ve bunda çok iyisin," dedi öpücüklerin arasında. Bana mümkün olduğunca fazla dokunmak istiyormuşçasına iri eli uyluğumda yukarı aşağı hareket ediyordu.

Hayden'in elleri tarafından örtülmek için can atan memelerim ağırdı ve sancıyordu. Hayden elini saçlarımın arkasına dolarken ağzımı ele geçirerek daha derine dalıyor; enfes karıncalanmalar boynumdan aşağı, sırtımdan aşağı, tenim boyunca ilerliyordu. Hayden her zaman böyle baskın değildi. O benim şapşal, tatlı, eğlenmeyi seven Hayden'imdi ama şimdi

saçlarımı kavırıyor, kendi zevkine göre beni istediği şekilde hareket ettiriyordu.

Uyarılma şiddetli ve şaşırtıcı bir şekilde bedenime akın etti. Sanki geçen haftaki sarılıp yatma seansımız yoğun bir seviyeye dönüşmüştü. Dudakları dudaklarımdaki her sinir ucuna sürtünüyor, emiyor, ısıyor ve okşuyordu; kımıldadığımda Hayden'in bacaklarımdan arasına bastıran ereksiyonunun sert kalınlığını hissettim.

Basınçtan dolayı klitorisimin arkasında kıvılcımlar toplandı; açılan gözlerim hiçbir şey görmüyordu. Hayden'in küçük olmadığıyla ilgili önceden yaptığı espri kafamda çınladı ve inledim. Dudaklarımı ağızıyla yakalayarak nazikçe dilimi emdi ve beynim eridi.

Hayden'la öpüşmek böyleyse, acaba yatakta olmak nasıldı?

Heyecan beni sardı. İnsan içindeydik ama Hayden'in beni sırtüstü çevirip pantolonumu aşağı çekmesini ve bana burada sahip olmasını tamamiyle kabul edilebilirdim. Hiç G-noktası orgazmı olmadığımı itiraf ettikten dakikalar sonra, bir süre daha böyle öpüşmeye devam edersek şimdi orgazm olabilir mişim gibi hissediyordum.

Hayden'in öpücükleri sanki benim için yanıp tutuşuyormuş, sanki bunu yıllarca beklemiş, sanki bunun sona ermesini istemiyormuş gibiydi. Sanki daha da ileri gitmesini istiyordu. Ereksiyonunun midemdeki sert baskısı bedenime telaşlı bir heyecan gönderiyordu.

Nefesim beni hızla terk etti ve Hayden ağızma doğru kısıp bir onay sesi çıkardı. Az önce kontrolü ona bıraktığımı fark ettim.

"Tanrım, Darcy," diye inledi dudaklarıma. "Kahretsin, sonunda."

Uyarılmayla titredim. Bunu istiyordum. Hayden'in tam bu kanepede, herkesin önünde bunu çok daha ileri götürmesini istiyordum.

Hayden geri çekildi, gözlerindeki sahiplenilen bakışla kalbim küt küt atıyordu. Şimdi bir şey farklıydı ama bana bana bakış şekline –sersemlemiş ve hüsrana uğramış– fazla odaklanmıştım.

Derin bir nefes aldı ve gözlerini kırpinca o bakış yok oldu.

“Belki de bu kadar alıştırma yeterli,” diye mırıldanarak belimi iri elleriyle kavradı ve beni yanına yerleştirdi.

Bedenimdeki tüm içgüdüler kucağına tekrar tırmanmam için haykırıyordu ama sadece başımla onayladım ve saçlarımı düzelttim. Saçlarımı kavradığı yerlerdeki kafa derim hâlâ karıncalanıyordu.

“Teşekkürler,” dedim boğuk bir sesle, derin bir soluk aldım. Az önce ne olmuştu?

Hayden içkisine uzandı ve bana bakmadan geri kalanımı yuvarladı. “Lafı bile olmaz.”

27. BÖLÜM

HAYDEN

PARTİDEN EVE DÖNDÜĞÜMÜZDE kalbim hâlâ küt küt atıyordu ve hâlâ acı verici ölçüde serttim.

Ben evin kapısını açarken, “Bir genel bakıma göre nasıldı?” diye sordu Darcy fazla alçakgönüllü bir sırıtışla.

Öpüşmemize dair düşünceler zihnimde hızla hareket ediyordu. G-noktası orgazmıyla ilgili sohbetimiz. Patrick lanet olası Grant’ın Darcy’ye bakışı. Bastırılmış ihtiyacım hâlâ içimde gidecek bir yeri olmadan saldırıyordu ve aklımı kaybetmek üzereydim.

Bu gece tam bir kontrol egzersizi olmuştu ve sınıırıma ulaşmıştım.

O öpüşme. O öpüşme her şeyi değiştirmişti ve ne yapmam gerektiğini bilmiyordum.

“Harikaydın, Darce.” Paltosunu çıkarıp astım. “Aferin.”

Güzel ağzı hoşnut bir gülümsemeye kıvrıldı ve onu kucağıma çektiğimde çıkardığı muhtaç iniltinin anısı beni istila etti.

“Yatsam iyi olacak.” Dudağını ısıırıp onun için aldığım bilezikle oynadı. “Hazel’in erken saatteki bir yoga dersine katılacağım.” Kaşlarını kaldırdı; ağzı cılız bir gülümsemeye düzleşti. “Sen de muhtemelen duş almak istersin, değil mi?”

Durgunlaştım. “Ne?”

Biliyordu. Midem sertleşti. Siktir. Ne kadar zamandır biliyordu? Ne kadarını biliyordu? Her şeyi biliyor muydu?

Darcy ağzını çarpıttı ve gözlerini devirdi. “Bana dokunduğun her seferinde, mikroplarımın arınmak için sonrasında duşa koşuyorsun.”

Böyle mi düşünüyordu? Onu tiksindirici bulduğumu mu?

Dertli yüz ifademe bakarak güldü ama gülüşü zorakiydi. “Hayden. Sorun yok.” Omzuma hafifçe vurdu. “Sadece sana takılıyorum.”

Hayır, takılmıyordum. Ses tonundan incindiğini anlamıştım.

Siktir. Acı göğsümü yardı. Darcy’nin duyguları incinmişti. Her şeyi ağzımdan kaçırmadan durumu açıklamak için boğuşurken kaşlarımı çattım.

“İyi geceler flört koçu,” dedi omzunun üstünden. Yatak odasına doğru yürüyordu.

Onun hemen arkasındaydım, uzun adımlarla ona yetiştim. “Bekle.”

Darcy meraklı bir bakışla döndü. “Evet?”

Aramızda bir adımlık mesafe kalana dek ayaklarım beni ileri taşıdı, normalde duracağımızdan daha yakındık. “Bilmediğimi istediğim bir şey var.”

Nabzım kulaklarımda gümbür gümbür atıyordu. Ben ne yapıyordum? Darcy’nin odasına gitmesine izin vermeliydim, böylece ikimiz de bu akşamın yaşandığını unutabilirdik.

Fakat yapamazdım.

“Seksin hoş olması beklenmez,” dedim ona alçak sesle, sohbetimizi hatırlarken Darcy’nin gözlerinin genişlemesini izledim.

Darcy hızla gözlerini kırıştırdı, dudakları aralandı ve içimdeki iblis onu tekrar öpmek istedi.

“Ayrıca tahmin edilebilir olması da beklenmez.”

Bizim öpüşmemiz gibi olması beklenirdi ama her şeyi altüst etmeden bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyordum.

Yine de Darcy’nin öğrenmesi gerekiyordu. Her şeye sahip olmayı hak ediyordu. Bu dönem onun ne istediğini çözmesiyle ilgili değil miydi?

Eh, ben de Darcy'nin hak ettiklerine sahip olmasını istiyordum.

"Seni tamamen tüketmesi beklenir." Sesim pürüzlüydü; kucagımda otururken hissettirdiklerini düşünürken kanım aletime hücum etti. "Alev alacakmış gibi sıcaklarsın. Tüm düşünebildiğin birlikte olduğun insandır: onun ne hissettiği, tadı, kokusu ve inlemelerinin sesi. Ona bunu nasıl tekrar yaptırabileceğin."

Darcy'nin göğsü düzensiz nefeslerle kalkıp iniyordu ve gözbebekleri genişleyerek belirginleşmişti.

"Onun zirveye ulaşmasını sağlamak tek odağın olur ve bu gerçekleştiğinde de... Yeni baştan olmasını istersin. Buna bağımlı olursun. Onun aşırı şiddetle gelmesini sağlamak için yanıp tutuşursun."

Düzensiz nefeslerimiz hariç daire sessizdi.

Bir elimi Darcy'nin başının yanında duvara dayayıp tepesine dikildim; Darcy yüzünü yukarı kaldırmış, irileşmiş gözlerle beni izliyordu. "Ve bir kez daha zirveye ulaşması mümkün olmadığında, içinde boşalman için sana yalvardığında sonunda kontrolün dağılır ve aklını yitirirsin. Bu, dünyadaki hiçbir şeye benzemez. Her şey durur ve sadece seninle o kalır."

Darcy'nin kirpikleri titreşti; Darcy'nin yatakta altımda olduğunu, birlikte zirveye ulaşırken bedeninin gerildiğini hayal ediyordum.

"Gerçek olamayacak kadar yoğun bir histir. Bir şekilde bundan sağ çıkarsın ve tekrar yapmak için sabırsızlanırsın. Tekrar yapmaya ihtiyaç duyarsın." Dudaklarım kulağının yanındaydı şimdi. "Onu becermek yok sayamayacağın bir özlem haline gelir."

Hiç böyle bir seks deneyimim olmamıştı ama hayal edebiliyordum. Öyle bir hayal edebiliyordum ki...

Darcy'nin dikkatinin üstümde olması, kelimelerimi içine çekmesi, gözlerinin şaşkınlık ve heyecanla parlaması

bağımlılık yapıcıydı. Tamamen serttim, Darcy için yanıp tutuşuyor ve aşağı bakmaması için dua ediyordum.

Güç bedenime akın etti. Kontrolü böyle ele almak, Darcy bana o hayranlık ifadesiyle bakarken onun tepesinde durmak iyi hissettiriyordu. Bir defalığına çok düşünceli ve *nazik* sayılmamak iyi hissettiriyordu.

Darcy'nin kokusunu ciğerlerimin derinlerine çekerken inlememi zapt ettim. "Seks böyledir, Darcy. Terli, delice ve hayatı değiştiren bir deneyimdir."

Kontrolümün sınırındayken ağzımı yanağına yaklaştırıp yumuşak bir öpücük kondurdum ve Darcy'nin gözlerinin iyice açılmasını izledim.

"İyi geceler, Darce."

"İyi geceler," diye fısıldayarak karşılık verdi.

Odama gidip kapımı kapatırken bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum. Saniyeler sonra yatağıma uzanmış, öpüşmemizi zihnimde canlandırırken elim aletimdeydi, kendimi okşayarak boşalmaya gittikçe yaklaşıyordum, ta ki zevk omurgamdan yukarı hızla tırmanana, hayalarım gerginleşene ve boğmayı bile denemediğim alçak sesli, ıstıraplı bir iniltiyle karnımın üzerine boşalana dek.

Biraz soluklanırken pencereden dışarı bakıyordum, artık Darcy'ye karşı beslediğim hisleri inkâr edemeyeceğimi biliyordum.

Ondan hoşlanıyordum. Ondan her zaman hoşlanmıştım. Ne kadar uğraşsam da bu duygu çekip gitmeyecekti.

Peki ya ona öğrenmek istediği şeyleri öğretmek? İşte bu beni öldürebilirdi.

28. BÖLÜM

HAYDEN

ERTESİ AKŞAM Miller ve ben bir maç sırasında yedek kulübesinde oturuyorduk, gözlerimiz buz pistindeydi.

“Nasılsın dostum?” diye sordu.

Su şişeme uzanıp büyük bir yudum içtim. “Daha iyi olamazdım,” diye yalan söyledim.

Dün akşamki öpüşme zihnimde tekrar tekrar detaylı bir şekilde canlanıyordu. Bu sabah Darcy’nin dilini emdiğimde çıkardığı yumuşak, hırıltılı inlemeyi düşünerek çelik kadar sertleşmiş bir halde uyanmışım.

Ben tam bir pisliktim. Ona göz kulak olmam, yardım etmem gerekiyordu, oysa ben onu düşünerek mastürbasyon yapıyordum.

Miller bana eğlenceli ama hayret dolu bir bakış attı. “Dikkatin dağınık.”

Dişlerimi sıktım çünkü spor yorumcularının ne söylediğini biliyordum.

Playoff’lardan iki ay önce en iyi savunma oyuncusunu yeni bir pozisyona taşıyarak Tate Ward ne yapıyor? İkinci veya üçüncü sırada bir oyuncu gibi görüldüğü halde Ward onu birinci sıraya koydu.

Pozisyon değiştirdiğimden beri asistlerde başarılıydım ama hiç gol atmamıştım. Ward tek kelime bile etmemişti ama benden istediği seviyede oynamadığımın farkındaydım. Volkov ve benim savunma ortağı olarak birlikte oynamamız

işe yarardı çünkü Volkov'un ihtiyaç duyduğu her neyse o olurdu.

"Sana pas verdiğimde pakı hemen geri veriyorsun." Miller uzun bir an bana baktı. "Kendini tutuyorsun. Hâlâ bir savunma oyuncusu gibi oynuyorsun."

Dikkat dağınıklığımla ilgili haklıydı. Sürekli Darcy'nin söylediklerini duyuyordum: *Çoğu erkek bir kıza G-noktası orgazmını nasıl yaşatacağını biliyor mu ki? Bir oyuncağım vardı... Hoşlanmadım. Favori seks pozisyonun nedir?*

Darcy Andersen beni öldürecekti. Sertçe yutkunarak onun Hazel ve Pippa'yla birlikte oturduğu yere baktım.

"Tamam." Miller kurnaz bir sırtışla bakışlarımın yönünü takip ederek başını salladı. "Ne olduğunu anlıyorum."

Şiddetle iç geçirdiğimde ciğerlerimdeki hava hızla vücudumu terk etti. "Öpüştük."

Miller'ın keyfi yerine geldi. "Bu harika."

"Öyle değil." Sopamı tutuşum sıkılaştı. "Tek seferlik bir şeydi. Ben sadece..."

"Dur tahmin edeyim. Ona yardım ediyordun." Kendinden memnun biçimde sırıttı. "Çünkü sen onun flört koçusun."

Belli ki sessizliğim yeterli bir cevaptı. Miller başını yana eğip genişleyen bir sırtışla gözlerini kıstı.

"Bir fikrim var."

"Miller, senden flört tavsiyesi almaya ihtiyacım yok."

Kıs kıs güldü. "Bence var ama bu flörtle ilgili değil. Hokeyle ilgili." Gözlerindeki haylazlık karşısında midemde bir korku birikti. "Darcy çapkın olmayı öğreniyor, değil mi?"

Ona keskin bir bakış attım, bu konuşmanın gidişatı hiç hoşuma gitmiyordu.

"Çapkınlıkta çeşitlilik esastır." Miller meydan okuyan bakışlarını benimkilerden ayırmadı. "Ve takımda Darcy'ye seve seve yardım edecek birçok bekâr erkek var. Bilirsin, *alıştırma yapması* için."

Korumacılık duygum beni sarstı, karşılık olarak Miller'a ters ters bakarken dişlerimi öyle sert sıktım ki çatlayabilirlerdi. Miller tepemi attırmak ve beni rahatsız etmek istiyordu. Beynimin mantıklı bölümü ona aldırma-mamı söylüyordu.

Yine de yapamazdım. Bu çocukları aile gibi sevdiğim halde Darcy'ye dokunmaları, onunla öpüşürlerken Darcy'nin kucaklarında oturması ve saçlarını okşaması fikri kanıma ateşli bir öfke yayıyordu.

Miller bana daha da genişçe sırttı. "Sendeki bu ifade yeni, Owens. Normalde çok neşelisindir."

"Ne yaptığını biliyorum," diye dişlerimi gıcırdattım.

"Mükemmel." Bende bir şeyleri kırma isteği uyandıran hoşnut bir gülümsemeyle piste döndü. "Bu akşam gol at, yoksa gelecek sefer hepimiz barda olduğumuzda bir öneride bulunurum. Darcy'nin kafasına bir fikir sokarım, anlıyor musun?"

Bedenimdeki her kas gerildi. "Darcy bunu istemez."

"Neden buna Darcy'nin kadar vermesine izin vermiyorsun? O yetişkin bir kadın, Owens. Kendi adına konuşabilir."

Darcy bazen telaşa kapılıyordu ve flört olayında yeniydi. Ona zaman ayıracak ve onu aceleye getirmeyecek birine ihtiyacı vardı.

Ayrıca Darcy'nin başka bir adamı öpmesini istemiyordum.

Ben Miller'a bundan vazgeçmesini söyleyemedim önce Ward, "Beyler," dedi, Miller, ben ve başka bir hücum oyuncusuna. "Sıra sizde."

Biz pisti çevreleyen bariyerleri aşarken son derece tedirgindim.

Oyunun başlaması için sıralanırken, "Sadece bir gol," diye seslendi Miller.

Pistin ortasındaki yerimi aldım, pozisyonuma yerleşirken zorunluluk duygum kabarmıştı. Diğer oyuncularından birini Darcy'yle düşündüğümde nabzım kulaklarımda atıyordu.

Hakem pakı bıraktı ve bedenim yönetimi ele geçirdi. Pakı yakalayıp kaleye doğru götürürken kanım uğulduyordu.

İçgüdülerim bu kez farklıydı. Bir hokey oyuncusu olarak rekabet çocukluğumdan beri bana belletilmişti. Rekabetin beni yönlendirmesine izin verdim. Bir defalığına takım arkadaşlarımdan ihtiyaçlarını düşünmek yerine kendi isteğimi düşündüm.

Gol atmayı gerçekten çok istiyordum. Darcy'yi gerçekten ve sadece kendime istiyordum.

Kaleye doğru hızla giderken kalecinin hazırlanmasını izliyordum. Taraftarlar ayaktaydı, tezahürat ediyordu. Pakı kaleye gönderdim. Kalecinin yanından süzüldü. Kalabahk gürültüyle inledi ve zafer bana kontrol edilemez bir yangın gibi akın etti. Camın arkasından Darcy göz kamaştırıcı, gururlu bir gülümsemeyle bana bakıyordu, ona göz kırpıp canımı acıtacak kadar şiddetle sırttım.

Hazel ve Pippa erkek arkadaşlarının formalarını giyiyordu ama Darcy'nin üstünde sadece montu vardı; az önce gol atmak için herkesi itip geçmiş olan versiyonum onu sırtında adımın yazdığı formayla görmek istiyordu.

Miller, "İşte bu!" diye bir sevinç çığlığı atarak golü kutlamak için tepeme sıçradı ve Darcy güldü. Güçlü bir heyecan dalgası içimde boydan boya dolaşıyordu.

Yedek kulübesindeki Ward hoşnut bir şekilde başını sallıyordu. Gerçekten işte buydu.

29. BÖLÜM

DARCY

MAÇTAN SONRA evde Hayden'ı beklerken karanlık dairede kanepenin arkasına çömelmişim. Kapı açıldı ve gülme-ye başlamamak için dudaklarımı birbirine bastırdım.

“Darce?” Onun ışığı açmak için düğmeye art arda hafifçe vurduğunu duydum ama ışıklar yanmadı; şalteri kapattığım için yanmayacaktı. “Bu da ne?” diye söylendi.

Öpüşmüştük ve bunu düşünmeden edemiyordum. Öpüşmüştük ve bu olmamış gibi davranıyorduk. Bu konuda tuhaf davranmayacağımı, arkadaşlığımızın değişmediğini Hayden'a göstermem gerekiyordu.

Bu tam olarak doğru olmasa bile.

“*Hayden,*” diye tiz, ürkütücü bir sesle hırladım.

Hayden inledi ve kahkahamı boğmak için bir elimi hızla ağzıma kapattım.

“*Hayden, seni bekliyorum.*”

Hâlâ ışığı yakmaya çalışıyordu. “Ciddi problemlerin var *senin, Darcy.*”

“*Çok susadım, Hayden.*”

“Kâbus görmeme sebep olacaksın ve sonra her gece *senin yatağında* uyumak zorunda kalacağım.” Sesinde bir gülümseme vardı. “İstedğin bu mu?”

Karanlıkta, kanepenin arkasında sırttım. Sıcak, uykulu, kucaklanası ve büyük ihtimalle sadece baksır giyen Hayden benim yatağında mı yatacaktı? Bunu kabul edebilirdim.

El fenerini açıp Daniel'in al yanaklı, masum, meleksi yüzünü aydınlattım. Fazladan etki yaratmak için önceden ona fal taşı gibi açık göz *sticker*'ları yapıştırmıştım.

"*Kana susadım... senin kanına!*" Cücenin altına bağladığım ipi çektim, böylece Daniel, Hayden'a doğru süzüldü.

"Hayır." Hayden'ın koridordan odasına ilerleyen hızlı adımlarını duyunca kahkahalara boğuldum.

Arkasından, "Hayden, sadece sana merhaba demek istiyor!" diye seslenirken hâlâ katıla katıla gülüyordum.

Ben ışıkları açtıktan ve Daniel'ı dolaba kaldırdıktan sonra Hayden yeniden mutfığa geldi.

"Gol için tekrar tebrikler," dedim ona, kendine bir *smoothie* hazırlıyordu. Hayden'ın kaleye doğru yırtıcı bir odakla, azimle kaymasını ve gol attığında yüzündeki rahatlama ile gurur ifadesini kafamda tekrarlardım. "Görünüşe göre yeni pozisyonuna alışıyorsun."

Bir onay sesi çıkarırken *smoothie*'nin üçte birini içti. "Evet, sanırım."

"Gol atmak iyi geliyor, değil mi?"

Gözlerimiz buluştu ve milyonuncu kez öpüşmemizi ve benimkinin üzerindeki ağzının bıraktığı hissi, sadece öpüşürken bile ne kadar sertleştiğini düşündüm.

Hayden şehvetli bir erkekti. Çok fazla seks yapardı. Muhtemelen sertleşmesi zor değildi ve bunun benimle hiçbir ilgisi yoktu. Erkekler kolaylıkla uyarılırdı.

Onu becermek yok sayamayacağın bir özlem haline gelir, demişti seksle ilgili.

"Evet, Darcy." Hayden yutkunurken âdemelması hareket etti ve bakışları ağzıma indi. "Gerçekten iyi geldi."

Gözleri ateşle parladı ama hemen ardından alışıldık çocuksu, dost canlısı gülümsemesi belirdi. "Maça geldiğin için teşekkür ederim."

"Bana ön sıradan bilet vermişken teşekkür etmene gerek yok. Zaten hokey izlemeyi seviyorum."

Sahanın enerjisi, maçın oynanma hızı ve buzdaki acımasız rekabetle sporda hokey gibisi yoktu. Beynimin analitik kısmı oyuncuların işbirliği yapma yollarının, bir oyuncunun bir tarafta daha avantajlı olması veya iki oyuncunun birlikte özellikle iyi oynaması gibi maç boyunca tekrar eden durumların kalıplarını bulmayı seviyordu. Büyük ihtimalle bu yüzden dizüstü bilgisayarımda hokey modellerine kafa yorup duruyordum.

Hayden'in pakı kaleye soktuktan sonraki ağzı kulaklarına varan gülümsemesi beni de çok neşelendirmişti.

Bakışlarım göğsünün genişliğinde gezindi, duş jelinin veya deodorantının kokusunu alabiliyordum. Saçları maç sonrasında aldığı duştan hâlâ nemliydi, onlara dokunduğumda parmaklarımın altında Hayden'in nasıl rahatladığını düşündüm. Ona sarılma arzusu bedenimde hızla akıyordu ama yanlış bir fikre kapıldığımı düşünmesini istemiyordum. Şimdi bekâr olduğum ve birlikte çok fazla vakit geçirdiğimiz için, aramızda fazla karıştırmak istemediğim üstü örtülü bir gerilim vardı.

Dün akşam odasından alçak sesli bir inleme duyduğuma yemin edebilirdim. Her şey olabilirdi, büyük ihtimalle telefonunda gördüğü bir şeye tepki veriyordu ama onu duymuştum ve Hayden'in aletini sıvazladığını kafamda canlandırırdığımda bedenimdeki tüm tüyler diken diken olmuştu.

Bizi mi düşünüyordu? Öpüşmemizden o da benim kadar tahrik olmuş muydu?

Hayır, şimdi bu hiç yaşanmamış gibi tamamen normal görünüyor, dolayısıyla ben de normal olmalıydım.

"Yatsam iyi olacak," dedim çabucak.

"Evet, ben de." Hızla gülümsedi. "Sabah antrenmanım var, senin de işin var."

"Doğru. Eh, iyi geceler."

"İyi geceler, Darce."

Yirmi dakika sonra yatağa girerken telefonum gelen aramayla vızıldadı. Kit'in fotoğrafı ekranda belirdi ve kalbim ağzıma geldi. Ayrıldığımızdan beri konuşmamıştık.

Geç bir saatti. Bir sorun olmalıydı.

"Selam," diye cevapladım, ânında endişelenmişim. "İyi misin? Ne oldu?"

"Her şey yolunda." Kit'in sesinin aşinalığı kalbimi sızlattı. "Ben sadece, eee, nasıl olduğunu öğrenmek istedim."

Nabzım yavaşlayarak normale döndü. "İyiyim." Ses tonumdaki isteksizlik barızdı. Acil bir durum olmadığı halde beni bu kadar geç saatte mi arıyordu? Calgary'de gece yarısıydı. Bir tuhafılık vardı. "Ya sen?"

Kit şiddetle iç geçirdi. "Seni özlüyorum. Sevgililer Günü'nde seni düşündüm."

Suçluluk bir yük treni gibi çarptı çünkü nişan yüzüğü olayı hariç, Sevgililer Günü'nde Kit'i hiç düşünmemiştim. Hayden'la birlikte eğlenmekle fazla meşguldüm. Midem taş gibi sertleşti.

Ne söylemem gerektiğini bilmiyordum. Onu özlememişim; sadece rahatladığımı hissediyordum.

"Seninle Hayden'ın bir partide çekilmiş bir fotoğrafınızı gördüm," diye ekledi Kit.

Büyük ihtimalle sezon finali partisiydi. "Hayden'ı bilirsin." Her şeyi ona hediye ettiğim tişörtün başlattığına değinmedim. "Pek çok partiye davet edilir."

"Anlaşılan Vancouver'da eğleniyorsun."

"Evet." Daha fazla huzursuzluk beni istila ediyordu. "Yeni insanlarla tanışıyorum ve yeni şeyler deniyorum." Yıllar önce mor saç konusunu açtığımda bu kötü bir fikirmiş gibi Kit'in suratını ekşitmesini hatırladım. "Ayrıca saçlarımı boyadım," diye yalan söyledim.

“Ne?”

Kit'i böyle test etmemeliydim. Belki kendini affettirmesi için ona bir şans verme ihtiyacı duyuyordum; bu yeniden bir araya gelebilmemiz için değil, en azından öfkemi geride bırakabilmem içindi. Ya da belki o kötü anıyı daha hoş bir anıyla silmek istiyordum.

“Saçlarımı mora boyadım.” Yorganımın kenarıyla oynuyordum. “Deniz kızlarınıninki gibi açık mor ve çok sevdim.”

Kit tereddütlü bir ses çıkardı. “Neden? Saçlarının önceki halini beğeniyordum.”

“Çünkü...” Kelimeleri bulmak için çabalarken hayal kırıklığı ve kızgınlık beni sersemletti. Söz konusu *benim* yeni saçlarımdı ama Kit durumu tamamen kendisine çevirmişti. “Çünkü öyle istedim. Bu yeterli değil mi?”

Kit cevap vermedi, öfke ile incinmenin sivri ucu göğüs kafesimin arkasını sertçe dürtüyordu. Konu sadece saç rengiydi ama Kit bundan sanki araba çalmışım gibi bahsediyordu.

İç çekti. “Ne zaman eve dönüyorsun?”

Zihnim söylediklerini algılayamadı. Afalladım. Orada oturmuş boş boş bakarken ne söylemem gerektiğinden emin değildim. “Dönmüyorum. Eve dönmüyorum.”

“Bu saçmalıktan hevesini alman gerekiyor ve o zamana kadar seni bekleyeceğim, dönmeye hazır olduğunda, her şey *hâlâ* senin için burada olacak.” Bir anlık sessizlik oldu. Az önce ne söylediğimi duymamış gibiydi. “*Hâlâ* yatağın senin tarafında uyuyamıyorum.”

Bu saçmalıktan hevesimi almam mı gerekiyordu? Eski hayatıma dönmek istemiyordum. Georgia'yla alışverişe gitmekten, Hayden'la yemeğe çıktığımda güzel elbiseler giymekten ve nasıl çapkın olunacağını öğrenmekten hoşlanıyordum. Hayden her şeyi kaygısız ve eğlenceli bir hale getiriyordu. Kit'i incittiğim için suçlulukla doluydum ama içimdeki her şey söylediklerinin yanlış olduğunu haykırıyordu.

Kit'i sevmiyordum –sevmem gerektiği gibi sevmiyordum– ama durumu daha beter yapmadan bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyordum.

“Belki yeni bir yatak alma vaktin gelmiştir–” diye başladım ama Kit lafımı kesti.

“Yeni bir eve mi taşınmak istiyorsun? Taşınırız. Sezon bittikten sonra birlikte seyahate çıkmak mı istiyorsun? Dönüşte idman kampına yetişmemiz şartıyla nereye gitmek istiyorsan gideriz. Her ne istiyorsan, Darcy, senindir.”

Hızla bir nefes aldım. Ona, programına ve kariyerine uyması şartıyla her ne istiyorsam. Kit'in benden olmamı istediği kişi olmam şartıyla her ne istiyorsam.

“Hayır.” Kelimeleri ağzımdan çıkmaya zorlarken tırnaklarımı avucuma batırdım. “Ayrılırken söylediklerimde ciddiydim. Birbirimize uygun değiliz. Bunu anlamalısın. Lütfen beni beklemeyi bırak.” Gözlerimi kapadım. Ağlamayacaktım. “Ne seninle evlenmeye ne de seninle çocuk sahibi olmaya hazırım.”

“Bunları hemen yapmak zorunda değiliz. Ben beklerim,” dedi hüsrarla. “İstediğin kadar beklerim.”

“Hayır.” Yüzümü buruşturdum ve gözlerim yanıyordu. Kahretsin. Şimdi yaptığı gibi beni dinlememesinden nefret ediyordum. Bu konuşma tamamen tek taraflıydı. Ben ne söylersem söyleyeyim, Kit kendi istediğine inanacaktı. “Asla hazır olmayacağım ve bunları asla seninle yapmak istemeyeceğim.”

Sözlerim niyetlendiğimden daha yüksek sesli, daha şiddetliydi; Kit hattın diğer ucunda uzun süre sessizdi.

“Vay.” Tek kelimesi boğazımı yakan bir acılıkla yüklüydü. “Sanki seni tanıımıyormuşum gibi hissediyorum.”

Bu benim suçumdu çünkü akıntıyla birlikte sürüklenmiştim ve Kit'in hayatında arka plana karışmıştım. Kendim için hiçbir şey istememiş, kendimi asla ilk sıraya koymamıştım. Kendim olmak yerine onun benden istediği kişi olmuştum.

Tanrım, bu çok zordu. Kit'in kalbini yeni baştan kırma-ya hazır değildim; Hayden'in tamamen şeffaflıkla, nezaketle, başkalarının boş hayaller peşinde koşmalarına sebep olmayan flört tarzını düşündüm.

Kelimeleri zorla söyleyerek, "Randevulaşmaya başlıyorum," dedim ona. "Ve bence sen de öyle yapmalısın. Kendi yolumuza bakma vakti geldi."

Kit'in zayıf, mutsuz kahkahasını duydum. "İnanılmaz. Kapatmam lazım. Hoşça kal, Darcy."

Kit aramayı sonlandırınca dökülmeye başlayan gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akmaya başladı. Hıçkırarak titriyordum. Yastığım ıslanmıştı ve yüzüm şişmiş, ısınmıştı.

Yumuşak bir şekilde kapıma vuruldu. "Darce? İyi misin?"

Hayden'in sesinin alçak, nazik tonu bir başka gözyaşı dalgası akınına yol açtı.

Panik hızla içime yayılırken, "Evet," dedim çatlak bir sesle. Hayden beni ağlarken göremezdi. "İyiyim. Şimdi uyuyacağım. İyi geceler."

Hiçbir şey söylemedi ama kapının diğer tarafında beklediğini hissedebiliyordum. "İçeri geliyorum."

30. BÖLÜM

DARCY

HAYDEN YATAK ODASININ KAPISINI açtığında ve beni yatağımda kıvrılmış ağlarken gördüğünde yüz ifadesi sertleşti.

“Hey, hey, hey.” Yanıma oturup hafifçe saçlarıma dokunurken yatak ağırlığıyla çöktü. “Neler oluyor?”

“Kit aradı.”

Eli saçlarımda hareketsizleşti. “Ne?”

Gözyaşlarım akmaya devam ederken ona konuşmayı özetledim. Hayden dinlerken saçlarımı okşuyor, beni endişeyle izliyordu. Ben bitirdiğimde yanıma uzandı ve beni göğsüne çektiğinde bedenimin yarısı üstündeydi.

“Canım,” diye mırıldanırken ağzı şakağımdaydı, nefesi yanağıma çarpıyordu.

Ben alıştırma öpücüğümüzle ilgili kafayı yedikten sonra bunu yapmamalıydık ama Hayden çok güzel kokuyordu. Kulağımdaki kalp atışları sakinleştiriciydi ve vücudu çok sıcaktı. Bana *canım* demesi de hoşuma gitmişti. Muhtemelen tonlarca kadına böyle diyordu ama umurumda değildi. Şu anda elde edebildiğim tüm teselliği kabul ediyordum.

“Sence ben değişiyor muyum?” diye sordum alçak sesle.

Bir an hiçbir şey söylemedi ama sırtımı saran kolu sıkılaştı. “Hem evet hem hayır. Yeni şeyler yapmayı öğreniyorsun ve Kit olmadan kim olduğunu keşfediyorsun.” Sıcak ve ağır eli saçlarımdan arkasındaydı. “Ama sen hâlâ tanıdığım ve sevdiğim aynı Darcy’sin.”

“Ben de böyle hissediyorum.” Gözyaşımı sildim. “Aynı insan olduğumu, sadece daha iyi bir halime dönüştüğümü hissediyorum.”

Hayden’in saçlarımı okşaması, kulağımın altındaki düzenli, yavaş kalp atışlarıyla birleştiğinde bir sakinlik duygusuna kapılmama neden oldu.

“Kit iyi olacak,” diye mırıldandı. “Sadece zamana ihtiyacı var. Tıpkı senin gibi.”

Ertesi sabah odama süzülen güneş ışığıyla uyandım çünkü panjuru kapatmayı unutmuştum.

Hem fiziksel hem de duygusal olarak yepyeni ve akli başında hissediyordum. Bir buçuk aydır ilk kez iyice dinlenmiştim ve gözlerim kaşınmıyordu veya kuru değildi. Genellikle gece boyunca yatakta bir o yana bir bu yana dönerdim ama dün gece bir kez bile uyandığımı hatırlamıyordum. Kit’ten ayrıldığımdan beri en iyi uykumdu.

Aynı zamanda yatağında yarı çıplak yatan Hayden’in üzerine serilmiştim.

Nabzım birden yükseldi, tekledi ve şokla gözlerim kocaman açıldı.

Hâlâ dün gecekiyle aynı pozisyondaydık ama yorgan bizi örtüyordu. Hayden yalnızca dar, siyah bir baksır giyiyordu ve tişörtüm hâlâ üzerimde olmasına karşın pijama altım ortadan kaybolmuştu, yalnızca külotum vardı.

Hayden sırtüstü yatıyordu, kolunu sırtıma atmış beni kendine bastırıyordu. Uyluğum onunkilerin arasına sıkışmıştı ve ona yaslanmışım, tepeden tırnağa tüm ağırlığımı ona veriyordum. Hatta soğuk ayaklarımı baldırlarının arasına almıştı.

Yüz ifadesinin yumuşaklığı, yüzünün yakışıklı hatları, uyukdayken bile koruduğu ağzının kıvrımı kalbimi sıkıştırdı. Onu uyandırmamaya özen göstererek üstünden inmeye yeltenince sıkılaştıran kolu beni vücuduna kenetledi.

Nefes alıp veriş i de ğ işt i ve uykulu, sabah ış ı ğ ında tapı lası gözlerini aç tı. A ğ zı sak in bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Gökyüzünde bulutların da ğ ılması gibi, bedenimde bir de ğ işiklik oldu.

“Uyuyakaldın.” Hayden’in sesi pürüzlüydü. Düzgün bir şekilde kısaltılmış altın sarısı gö ğ üs kılları kaslı gövdesine yayılıyor, karın kaslarına do ğ ru azalarak baksırından içeri ilerliyordu. “Seni uyandırmak istemedim.” Kendine bir göz attı. “Giysilerimi uykumda çıkarmış olmalıyım. Üzgünüm. Sıcak bastı.”

Onun üzerinde serilmiş uzanırken tam olarak ne kadar sıcak olduğunu hissedebiliyordum. A ğ zımdan acınası bir onay sesi kaç tı, baş ımı sallarken gözlerim mükemmel vücudunun tüm çizgilerinde ve kabartılarında geziyordu.

Tanrım, Hayden çok ateşliydi. Çok *iriydi*. Hayden basitçe... çok fazlaydı. Geniş gö ğ sü, kalın uzuvları ve kaslı uyluklarıyla.

Tekrar kımıldadım, sezon finali partisinde alıştırma için öpüşürken bana baskı yapan etkileyici ereksiyonu şimdi kalçama baskı yapıyordu.

Göz göze geldik ve zihnim boşaldı. Klitorisimin arkasında bir sıcaklık geliş ti. Avcumu Hayden’in gö ğ sünde, baksırının kumaş ını zorlayan aletinde gezdirmek için karşı konulmaz bir arzu duyuyordum; baksırını bel lasti ğ inden çekip indirmek ve ereksiyonunu serbest bırakmak için.

Onu dudaklarımın arasına çekip sonuna kadar a ğ zıma alırdım. Hayden’in iniltisinin neye benzeyece ğ ini hayal ederken bacaklarımın arasında yoğun bir basınç oluş tu. Belki elini baş ımın arkasına koyardı. Belki bana bunun ne kadar iyi hissettirdi ğ ini söylerdi.

Hayden bakışlarını a ğ zıma indirdi ğ inde nefesleri düzensizleş ti. Hayden’a seksin hoş ve tahmin edilebilir olması gerekti ğ ini söylemiş tim ama kalçama bastıran sert ereksiyonu hiç de tatlı veya rahatlatıcı gibi de ğ ildi.

En iyi arkadaş ımı becermek istiyormuş um gibiydi.

“Darce,” diye soludu, sanki bir ricayla karışık bir soruydu bu, gözlerindeki ateşli bakış kararlılığını dağıttı. Dudaklarına doğru azıcık yaklaştım...

Odamda bir çınlama duyduk ve aniden uzaklaştık. Zemin-den yükselen bir telefon alarmıydı. Hayden’in üstünden kayarak indim ve Hayden yatağın yanına elini uzattı.

“Bu seninki mi yoksa benimki mi?” diye sorarken telefonumu arıyordum.

“Benim.” Hayden alarmı kapattı ve arkasını dönüp oturarak bacaklarını yere savurdu. Gözlerim kaslı sırtında ve belinde dolaştıktan sonra bakışlarımı hızla başka bir yere çevirdim.

Ben de hâlâ külotumlaydım. Sanırım ıslanmıştım. Acaba Hayden anlamış mıydı? Tanrım. Hayden ayağa kalktı ve ben yorganı üzerime çekerken bakışları beni takip etti.

Arkasını döndü. “Antrenman için hazırlanmalıyım.”

“Ben de. Yani işe gitmek için.”

Çenesiyle yatağı işaret ederken omuzları gergindi. “Bunun için üzgünüm.”

“Hayır.” Kaşlarımı hızla kaldırdım. “Benim yüzümdendi. Uyuyakaldım ve sen sadece iyi bir arkadaş gibi davranıyordun.”

Çenesinde bir kas seğirdi ve ensesini ovdu. “Evet.”

Aramızda garip bir duraksama oldu.

“Gelecek sefer bana hediye ettiğin oyuncak erkek göğsünü kullanacağım,” diye şaka yaptım ama Hayden gülmedi. Herhalde yapışkan davranacağımdan veya bizimle ilgili yanlış bir fikre kapılacağımdan korkuyordu. “Tamam, iyi.” Ona bu durumu tuhaflaştırmayacağımı göstermek için neşeyle gülümsedim. “Harika bir antrenman günü geçir. Bu akşam görüşür müyüz?”

Bana bakmadan başını salladı. “Geç geleceğim. Miller’la amatörler ligine gideceğim.”

“Güzel.” Rory’yle bazen bir grup profesyonel olmayan adamlarla hokey takımının etkinlik merkezinde oynarlardı. “Eğlenceli olacaktır.”

“Evet. Görüşürüz.”

“Görüşürüz.”

Hayden yatak odası kapısını arkasından kapattı ve ben uzun bir nefes vererek tekrar yastıklara yığıldım.

Ev arkadaşım ve flört koçumla aynı yatakta yarı çıplak uyumak tehlikeli bölgeye girmekti ve ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin bunu bir daha yapmayacaktım.

Akşam işten sonra diş macunu almak için bir eczaneye uğradığımda raftaki bir sıra renkli kutu dikkatimi çekti.

Geçici saç boyası.

Mor saçla büyüleyici görünürsün, demişti Georgia.

Durdum, incelemek için mor olanı çekip aldım. O dürtüsel, pervasız istek içimde uyanmıştı. Çılgınca bir şey yapıyor-muş gibi hissediyordum.

Neden? diye küçümseyerek sormuştu Kit dün gece ve ben midemde kırgınlığın keskin burkulmasını hissetmiştim. *Saç-larının önceki halini beğeniyordum.*

Kutuya bakarken öfkem boğazımda yükseldi.

Saçlarımı mora boyamak için geçerli bir sebebim yoktu. Beni kariyerimde ileri taşımayacaktı, büyük ihtimalle rengini koruması zor olacaktı ve iyi görüneceğinin garantisi de yoktu.

Yine de heyecan içime süzülürken midem ağırlaştı. Bu tıpkı Georgia'nın benim için bulduğu elbise gibiydi; deneyene kadar bilemeyecektim.

Diğer yandan beni mutlu edeceğini düşünüyordum, belki de bu kadarı yeterliydi.

Belki de artık eski Darcy değildim.

31. BÖLÜM

HAYDEN

AMATÖRLER LİGİNDE takıldıktan sonra döndüğümde ev sessizdi, gözlerim kapının yanındaki masada duran kargo kutusuna takıldı.

Darcy için aldığım seks oyuncağı.

Böyle bir şey almak büyük bir hataydı, özellikle bu sabah nasıl uyandığımızı –aletim âdeta Darcy'nin uyluğunda delik açıyordu– düşününce.

Bunu Darcy'ye vermeyecektim.

Çantamı yere bıraktım, Darcy'ye aldığım formayı çıkarıp tezgâha koydum. Bizim ilişkimiz için uygun olan *bu* hediyeydi.

Şimdi ne tür bir ilişkimiz varsa artık. Zihnim dün geceye; odasının kapısını açtığımda Darcy'nin nasıl görüldüğüne ve ağladığını gördüğümde göğsümde düğümlenen acıya kaydı.

Kit, Darcy Andersen'la birlikte olduğu için ne kadar şanslı olduğunun farkına varmamıştı. Değerini bilmemişti. Onu *görmemişti* ve şimdi Darcy'nin ona döneceğini mi düşünüyordu?

Darcy'yle ilgili böyle düşüncelere sahip olmam kendimi suçlu hissetmeme sebep olmalıydı ama öyle değildi. Kit onu *asla* hak etmemişti ve hissettiğim tek suçluluk bunu fark etmemin sekiz yıl almasından geliyordu.

Mutfakta yemek ısıtıyordum. Sonra akşamın spor özetlerine göz gezdirirken koridora bakıp Darcy'ye kulak kesildim.

Işıklar açıldı, Darcy'nin spor ayakkabıları antredeki gömme dolaptaydı ve anahtarları kapının yanındaki masadaydı ama normalde yaptığı gibi merhaba demek için ortaya çıkmamıştı.

Bu sabah rahatsız olmuş gibi örtüleri üzerine çekmişti.

Midem ağırlaştı.

Oyuncağı ona kesinlikle şimdi vermeyecektim.

“Darce?” diye seslenerek koridorda yürüdüm. Yatak odasının kapısı açıldı ve oda boştu ama banyo kapısının altından hafif bir ışık geliyordu.

“Selam,” dedi kapının diğer tarafından. Banyoda dolanıp durduğunu duyabiliyordum.

Bir terslik vardı. Bu sabah yüzünden mi benden kaçıyor-du? “Hadi biraz televizyon izleyelim.”

“İı...” Darcy'nin ayak sesleri durdu. “Hayır, teşekkürler. Sen izle.”

Sesinde endişeli, telaşlı bir tını vardı, kollarımı göğsümde kavuşturup kaşlarımı çattım. “Bu sabahla ilgili özür dilemek için sana bir hediye aldım.”

Seni yalancı, diye fısıldadı beynim. Ona forma almıştım çünkü sırtında adımları görmek istiyordum.

“Mutfak masasına bırakırsan birazdan bakarım.”

Stresli veya tedirginmiş gibi sesi bir garipti. “Hasta mısın?”

“Hayır, iyiyim.”

Ensemi kavradım. Regl miydi? “Lavabonun altında bir şişe aspirin var ve tampon almak benim için problem değil, Darce. Gerçek erkekler reglden korkmaz.” Bu son kısma ufak bir sataşma iması ekleyerek onu neşelendirmeye çalışıyordum.

Darcy kıkırdadı ve göğsüm hafifledi. “Bildiğim iyi oldu ama regl değilim.”

“Sen bana sorunun ne olduğunu anlatana kadar hiçbir yere gitmeyeceğim.”

Uzun bir duraksama. “Hayden. Çuvalladım. Gülme, tamam mı?”

“Neye gülmeyeyim...”

Darcy kapıyı açtı ve ağızım bir karış açık kaldı. Önceden açık sarı olan saçları şimdi canlı, tuhaf, komik bir mordu. Gerçekten göz tırmalayan, çirkin bir tondu.

Kaşları da aynı renkti.

Uzun, şaşkın bir an birbirimize baktıktan sonra güçlü kahkahamı boğmak için yumruğumu ağızıma bastırdım.

“Gülmeyeceğini söylemiştin!” diye bağırarak koluma bir şaplak geçirdi.

“Öyle bir şey söylemedim,” demeyi başardım. Güçbela sakinliğimi korurken aslında bir sorun olmamasının getirdiği rahatlamayla az kalsın yere yığılacaktım.

“Hayden! McDonald’s’ın Grimace’ı* gibi görünüyorum.” Darcy kederli bir yüz ifadesiyle aynaya döndü.

Uluyordum, iki büklüm olup duvara yaslandım. Darcy o kocaman, mor, şekilsiz maskota veya Teletabiler’den birine benziyordu. “Tinky-Winky? Bu sen misin?”

Utanç dolu bir ses boğazından yükseldi ama Darcy gülme-ye başladı. Kapıyı kapatmaya çalışıyordu ama onu yakaladım, Darcy’ye doğru bir adım attım. İkimiz de soluk soluğaydık.

Darcy ve benim ilişkimiz böyle olmalıydı, işte bu yüzden kesinlikle bunu mahvedemezdim. Sadece arkadaşken birlikte mükemmeldik.

Yine de onuöpme arzum arttı ama bastırdım.

“Lanet olsun, Darce.” Canlı mor bir tutamı parmaklarımın arasına aldım. Saçları hâlâ ipek gibi yumuşacıktı ve banyo da kullandığı saç ürünleri gibi temiz, tatlı kokuyordu. “Sen ne yaptın böyle?”

Büzüldü. “Kit’le telefonda konuştuktan sonra çok kızgındım ve içimden zorlayıcı bir şeyler yapmak geldi. Rengin açık ve güzel olmasını istiyordum ama bu fazla yoğun. Şeye benziyor...”

“Dinozor Barney’ye mi?”

* McDonald’s reklamlarında yer alan mor renkli maskot karakter. -ç.n.

Darcy bana donuk bir bakış atmak istedi ama yine kahkaha boğuldu.

“Neden kaşlarını boyadın?” dedim kuşkululu bir yüz ifadeyle.

“Bilmiyorum,” diye inlerken aynadaki yansımasına bakıyordu.

“Düzelecek.” Kollarımı uzattım. “Buraya gel.”

Darcy kollarımın arasına girip başını göğsüme yasladı, çenem saçlarının tepesine değiyordu.

Bana yaslanan vücudunun bıraktığı hisle kalbim hopladı. “Endişelenme,” diye mırıldandım, “hâlâ çok güzelsin.”

Kollarımda gerginleşti.

“Yani arkadaşça,” diye ekledim.

“Biliyorum,” dedi savunmacı bir tavırla.

Uzun bir süre orada öylece durduk, onu rahatlatmak için elimi sırtında gezdiriyordum.

“Galiba Kit haklıydı.” Bunu bir şakaymış gibi söylemeye çalışsa da sesinde kırılganlığa benzer bir şey vardı, gözlerimi kısıtım.

“Sen neden bahsediyorsun?”

“Önceden de bunu gündeme getirmiştım ve Kit bu fikirden hoşlanmamıştı.” Parmaklarını hafif ve dalgın bir biçimde göğsüme vurdu. “Dün gece konuyu tekrar açtım. Yargılayan sesi tepemi attırdı.”

Bir parça öfke mideme isabet etti. “Bana bunu söylememiştin.”

“Önemli bir şey değil.”

“Önemli, Darce.”

Ses tonuma şaşıracak kafasını kaldırıp baktı.

“Saçlarını hangi renge istersen boyayabilirsin.”

Darcy’nin ağzı bir yana kıvrıldı ve aynada yansımamızı göstermeden önce gözlerinde eğlence kıvılcımları belirdi.

“Eh, belli ki benden daha iyi biliyormuş.”

“Bunu düzelteceğiz.”

“Saçlarımı bu akşam dört kez yıkadım. Çıkmıyor.”

“Bir profesyonelden yardım isteyelim. Yardım etmesi için arkadaşım Layla’yı çağıracağım.”

“Arkadaş mı?” Alaycı bir gülümsemeyle tek kaşını kaldırdı.

“*O tür* bir arkadaş değil.” Ona bir bakış attım. Flört ettiğim tüm kadınlar nazik ve tecrübeliydi ama Darcy’nin onlardan biriyle tanışması garip olurdu. “Sezon sırasında programım sıkışık olduğunda saçlarımı kesmek için buraya gelir. Bunu düzeltebilir.”

Darcy altdudağını ısırды. “Emin misin?”

“Şüphesiz.” Telefonumu çıkarıp Layla’ya mesaj yazdıktan sonra kamera uygulamasını açtım ve Darcy’nin komik saçıyla bir fotoğrafını çektim.

Ne yaptığımı fark ettiğinde Darcy’nin gözleri açıldı, katıla katıla gülmeye başladım.

“Hayır!” diye bağırdı. “Buna dair bir kanıt kalsın istemiyorum.” Telefonuma uzandı ama ben çoktan cebime koyuyordum.

“*Ben* istiyorum ama.” Ona bakıp kaşlarımı aşağı yukarı oynatırken keyif içime yayılıyordu. “Bunu asla unutmak istemiyorum.”

“Telefonu bana ver!” diye emretti.

Tekrar kahkaha attım. “Hayır.”

“O halde fotoğrafı sil.”

“Buna da *hayır*.” Darcy tekrar telefona uzanmaya çalışırken gülümseyerek ellerini ittim. “Benim yarı boyutumda olmana rağmen beni yenebileceğini düşünmen hoşuma gidiyor.”

Darcy iç geçirdi, kararlı bir bakışla bir adım geriledi ama gülümsememek için mücadele ediyordu. “Fotoğrafı bir tişörtte falan bastıracaksın.”

“İyi fikir. Takımdaki herkes için bir tane yaptıracağım.”

“Çok komik.” Alaycı, sahte bir kahkaha attıktan sonra Darcy’nin yüzünde meraklı bir ifade belirdi. “Sana hediye aldım mı demiştin?”

Mutfakta Darcy formayı torbadan çıkardı ve umutlu bir gülümsemeyle havaya kaldırdı. “Benim için mi?”

Güldüm. “Evet, senin için. Böylece onu maçlarda giyebilirsin.” Göz göze geldik, yüz ifadesini okuyamıyordum. “Eğer istersen. Elbette ne istersen onu giyebilirsin.”

Darcy bakışlarını benden ayırmadı. “*Sen* giymemi istiyor musun?”

Kibar ve umursamaz bir şey söylemeliydim ama sadece başımla onayladım.

Darcy’nin bakışları ısındı ve yumuşak bir şekilde gülümsedi. Tanrım, bu tuhaf saçla bile çok güzeldi. “Ben de istiyorum öyleyse.”

Formayı başından geçirirken hâlâ gülümsüyordu. Ona biraz büyüktü ama bu öyle sevimliydi ki, acayip bir mağara adamı gösterisiyle Darcy’yi kaldırıp omzuma atmak istiyordum.

Fazla memnun görünmemeye çalışarak boğazımı temizledim. “Oldukça tatlı görünüyor.”

“Öyle mi?” Darcy kirpiklerinin arasından bana baktı, gülümsemesiyle yanakları belirginleşti.

“Evet.” Sıcak sevinç göğsümde genişledi. “Dahası Pippa ve Hazel’a tam uyum sağlayacaksın.”

Temennim Darcy’nin onlara her yönden uyum sağlama-sıydı; Hartley kız kardeşlerin erkeklerini destekledikleri gibi Darcy’nin de benim için tezahürat etmesi ve beni desteklemesiydi.

Sanki birlikteymişiz gibi.

Durumu netleştirmem gerekirdi ama imanın uzamasına, test edilmesine izin verdim.

“Teşekkürler,” dedi Darcy, bakışlarını indirse de hâlâ gülümsüyordu. “Bayıldım.”

“Çok ama çok rica ederim.”

“Sana parasını ödeyebilir miyim?”

“Mümkün değil.”

Hafif, alaycı bir kahkaha attı, kalın kirpiklerini kırıştırdı; kahretsin, onu öpmek istiyordum.

“Daha önce sana bir paket geldi,” diyerek yan sehpadaki kutuya göz atınca inkâr etmeye çalıştığım tüm aptalca hülyalı hislerimin üstüne soğuk su döktü.

“Evet.” Boğazımı temizleyerek bir adım geriledim. “Gördüm.”

Darcy’nin gözleri yüz ifademe takıldı; kaşlarımı kaldırarak normal ve ona aldığım seks oyuncağını gizlemeye çalışmıyormuşum gibi görünmeyi denedim.

“O ne?” Beni izlerken ağzı biraz kıvrıldı.

“Ne ne?”

“Kutuda ne var?”

“Bilmiyorum.”

Darcy’nin bakışları keskinleşti ve gülümsemesi genişledi. “Aç öyleyse.”

“Daha sonra açacağım.”

“Hayden.” Darcy kutuya doğru ilerledi; öne atılıp kutuyu kaptım ve arkama sakladım. Darcy şaşırды ve suçlayıcı, bilmiş bir gülümsemeyle yüzü aydınlandı. “Biliyordum. Bir şey gizliyorsun. O kutuda ne var?”

“Bu...” Beynim durdu. “Özel bir şeyler?”

Sırıışı alaycı ve göz alıcıydı. “Kesinlikle *düşkün* olmadığını şu garip seks eşyalarından biri mi?” diye sorarken sesini alçalttı, gülmemeye çalışırken imalı bir şekilde kaşlarını oynatıyordu.

“Evet.” Başımınla onayladım. “Öyle.”

Darcy uzun bir an bana baktıktan sonra öne atıldı ama kutuya uzanmak yerine parmaklarını kaburgalarımın, göğüs kaslarımın hemen altına batırdı ve nefesim kesilirken bir kahkaha patlattım.

“Bana kutuda ne olduğunu söyle,” diye talep etti, ben de nefes almaya çalışırken gülüyordum. “Yoksa seni bayıltana kadar gıdıklarım.”

“Darce,” diye inlerken katıla katıla gülüyor, ellerini itmeye çalışıyordum. “Hile yapıyorsun ama!”

“Bu doğru, flört koçu, ben merhametsizim.” Diğer elini kaburgalarımın diğer yanına batırdı ve ben ondan uzaklaşma mücadelesi içindeyken kazara kutuyu düşürdüm. Gülmeyi hiç kesmemiştim.

“İyi,” diye zorlukla soludum, derin bir nefes aldım. “O bir seks oyuncağı.”

Darcy’nin elleri yanlarına düştü. “Ne?”

Ağzımı ince bir çizgi halinde bastırdım. “Sen, eee, araştırma yaparken bunaldığını ve bir dükkâna gitmek istemediğini söyledin, bu yüzden birkaç arkadaşına sordum ve en iyisinin bu olduğunu söylediler.” Gözlerim hızla onunkileri buldu. “G-noktası orgazmları için.”

Neden bu son kısmı söylemiştim ki?

“Ah.” Darcy kızarıyor muydu? Belli ki kızarıyordu. “Teşekkür ederim.” Gözlerini kutuya dikmiş bakarken sersemlemiş görünüyordu.

“Kullanmak zorunda değilsin,” dedim aceleyle ve kutuya uzandım. “Bu yersiz oldu.”

“Hayır.” Darcy elini uzattı ve yanlışlıkla ona değmemek için elimi hızla geri çektim. “Yersiz olmadı. Sen benim flört koçumsun.” Bakışları benimle kutu arasında gidip geldi. “Sadece benimle ilgileniyorsun.”

“Evet.” Başımı salladım.

“Doğru.” Karşılık olarak Darcy de başını salladı ve şu dikkat dağıtıcı dudak ısırma hareketini yaptı. “Bu garip değil. Onu kullanmak ve şu muhteşem G-noktası orgazmlarını yaşamak için sabırsızlanıyorum,” diye eklerken gülmeye başladı.

İnleyerek gözlerimi kapattım ve Darcy daha fazla kıkırdadı. Lanet olsun, bunu gözümde canlandırabiliyordum. Darcy

yatakta uzanmış inliyor ve oyuncağı bacaklarının arasında çalıştırıyor; ben duvarın diğer tarafında yatağımda yatarken orgazma gittikçe yaklaşıyordu.

“Evet, tamam,” kutuyu kaldırıp Darcy’ye verdim, “al bakalım. İyi eğlenceler.”

“Teşekkürler.” Kutuyu kabul etmeden önce bir eliyle kırmızı yüzünü ovuşturdu. “Ben yatmaya gidiyorum.” Gözleri açıldı. “Onu kullanmak için değil. Saçlarımla uğraşırken uzun bir gün oldu.”

Gergin bir şekilde başımı sallarken yüzüme bir gülümseme yerleştirdim. “Pekâlâ. İyi geceler.”

“İyi geceler.”

Odamda yatağıma uzandım ve gözlerimi tavana diktim.

Owens, sen ne yapıyorsun? Aklımı başıma getirecek bir nefes aldım, Darcy’nin yatak odasının kapısının kapanmasını ve yatağına giderken attığı hafif adımlarını dinledim. Sen sahiden ne yapıyorsun?

*Düzenleme
Ny.ozlem*

32. BÖLÜM

DARCY

“SAÇLARIN!” Ertesi akşam maçtan önce yerime oturdumda Pippa çok sevinmişti. İrileşmiş gözlerle sırtırken ağzı kulaklarına varıyordu; bir Storm forması giyiyordu. Yüzümün pembeleştiğini hissettim.

“Beğendin mi?” Açık lavanta –hedeflediğim renkte– bir tutama dokunmak için elimi uzattım. Kuaför Layla saçlarımı düzeltirken bu sabah evden çalışmışım; ayrıca saçlarımı fönle kuruturken inanılmaz kokan ve saçlarımı aşırı yumuşak yapan bir krem kullanmıştı.

Pippa coşkuyla başını salladı. “*Bayıldım*. Tam senlik.”

Kalbim mutlulukla sıkıştı. “Ben de bayıldım.” Kendi Storm formasını giyerek Pippa’nın diğer yanında oturan Hazel’a sırttım. “Selam, Hazel.”

“Selam güzellik.” Göz kırptı. “Mor tam senin rengin. Göz renginle müthiş gidiyor.”

“İkinize de teşekkür ederim.”

Bana yakışmayacağını söylediği için Kit’e lanet olsun. Mor saçla *büyüleyici* görünüyordum.

“Bir de forma almışsın!” diye ekledi Pippa neşeyle.

Başımın onaylarken yüzümün kızarıklığı yoğunlaştı. “Evet. Hayden aldı.”

“Öyle mi?” Hazel benim bilmediğim bir şey biliyormuş gibi gülümsedi. “Ne kadar da nazık.”

Omuz silktim. “Evet. O zaten böyle biri, her zaman insanlara hediyeler alır.”

Benim için aldığı, tüm gün aklımdan çıkmayan seks oyuncu-
cağı örneğinde olduğu gibi.

“Formalarımızla bir fotoğraf çekelim,” dedi Pippa ve tele-
fonunu çıkardı. “Tatlı görünüyoruz.”

Pippa fotoğrafı çekerken ona yaklaşıp gülümsedim. Bir an
sonra sahanın ışıkları söndü, taraftarlar tezahürat etmeye baş-
ladı ve oyuncular buz pistine çıkarken spiker adlarını söyledi.

“Maçlarda bize katıldığın için çok mutluyum,” dedi Pippa
kulağıma sahanın gürültüsünü içinde.

Ona utangaç bir şekilde gülümsedim. “Ben de.”

Spiker, “*Kırk iki numara, Hayden Owens!*” diye bağırınca
alkışlayıp tezahürat ettim.

Hayden kayarak geçerken gözlerimiz birbirine kilitlendi.
Bakışları formamdan saçlarıma ilerledikten sonra göz kırpın-
ca kalbim tekledi.

İkinci devrede Hayden gol attığında ayağa fırladım, se-
vinçle bağırıp tezahürat ettim. Rory ve Alexei kutlamak için
ona doğru kaydı ama Hayden camın arkasından bana sırtı-
yordu.

Beni işaret ederek *şans tılsımım* dedi ağzını oynatarak.

Maçtan sonra Hayden oyuncuların arkadaşları ile ailelerine
ayrılmış locaya girdi ve gözleri derhal beni buldu.

“Selam.” Bakışları hızla saçlarıma ilerledi. “Güzel görü-
nüyorsun.” Başını iki yana salladı. “*Saçların güzel görünü-
yor,*” diyerek kendini düzeltti.

“Kuşlarıma yorum yapmadın bile.”

Ağzı seğirerek bir gülümseme şeklini aldı. Layla saçları-
mı düzeltmişti; onları normal rengine döndürmüş, açık sarı
saçlarımı birkaç ton koyu lilaya boyamıştı. “Cırtlak moru be-
ğenmişim.”

“*Hayır.*” Ona vurdum.

Karşılık olarak neşeli sırtışı hayli yatıştırıcıydı.

“Kimse cırtlak mordan hoşlanmaz. Ne düşünüyordum bilmiyorum.”

“Güzel forma.” Çenesini bana doğru eğdi. “Sana bunu alan her kimse müthiş biri olmalı.” Bana çapkın bir şekilde gülümsedi. “Ve de yakışıklı.”

Gülerek gözlerimi devirdim. “Evet, ayrıca çok alçakgönüllü.”

Sırtışındaki çapkın hava silinerek geriye yalnızca sıcaklığı ve takdiri bıraktı. “Bu akşam seni formamla görmek hoşuma gitti.”

Kalbim tuhaf bir takla attı ve formamın kollarının kenarlarıyla oynadım. “Formanı giymek de benim hoşuma gitti.”

Hayden tribünde onu destekleyecek birini hak ediyordu. Bir eş veya bağlılık gerektiren bir ilişki aramıyor olsa bile, Rory ve Jamie’nin sahip olduğu şeyi hak ediyordu.

Sevgililer Günü’nde Hayden’in romantik bir ilişkinin pek kötü görünmediğiyle ilgili yorumu aklıma takılmıştı, ben onu bu fıkirden cayması için yönlendirdiğimde gözlerinde beliren anlık hayal kırıklığı bunu takip etti.

Hediyeler, partiler, randevular. İsteddiği bu olsaydı, Hayden müthiş bir erkek arkadaş olurdu.

“Diğerleriyle birlikte içki içelim,” diye önerirken gözleri formamın hatlarında geziyordu. Bakışlarım onun gündelik, lacivert *bomber* ceketine ve altına giydiği tişörtündeki resme indi.

“Bekle.” Kaşlarımı çattım ve uzanıp ceketinin fermuarını biraz açtığımda ağzımdan utanç dolu bir ses kaçtı, elimle hafifçe ağzıma vurdum. “Bunu giyiyor olamazsın.”

Hayden kafası karışmış bir ifade takındı ama gözleri parlıyordu ve ağzının kenarları yukarı kıvrılıyordu. “Ne demek istiyorsun?”

Ceketini iki yana açtım ve tişörtüne dik dik baktım. Cırtlak mor saçlı ve cırtlak mor kaşlı bir resmim bana bakıyordu.

Hayden'in fotoğraf çekmesini engellemek için **uzanırken dudaklarım aralanmış ve gözlerim açılmıştı.**

Dün akşam çektiği fotoğraf.

"Hayden!" Sesim boğuktu. "Bunu nereden aldın?"

"Ah, bu mu?" Göğsünde benim bir ucube gibi **göründüğüm bir fotoğrafımın olduğunu yeni fark etmiş gibi tişörtüne baktı.** "Ha. O fotoğraf oraya nasıl gelmiş ki?"

Ellerimi Hayden'in tişörtünün kenarına uzatırken **kahkahalara boğuldum ve çıkarmak için harekete geçtim.** "Çıkar onu. Hemen."

"Yuh, Darcy," diye sataşırken bileklerimi kavradı, ağzı kulaklarına varıyordu. "Beni soymak için en azından eve gidene kadar bekle."

Seks oyuncağı, diye fısıldadı beynim bana. Hayden'in devasa aleti. Geçen gece duvarın diğer tarafında çıkardığı inilti.

"Senin giydiğin tişörtte," tişörtü çekip çıkarmaya çalışıyordum ama benimle kıyaslanınca Hayden **gülünç derecede güçlüydü, "yüzümün aptal bir fotoğrafı var!"**

"Ah, söylemedim mi?" Sesi çok masumdu ama o mavi gözleri mücevherler gibi ışık saçıyordu. "Sana da bir tane aldım." Diğer tişörtün e-posta onayını bana göstermek için telefonunu çıkardı; tarih, aceleyle sipariş verdiği dün akşamı **gösteriyordu.** "Evde bekliyor. Aynı gün kargo."

Ağzımı düz bir çizgi halinde bastırıp fotoğrafa **dik dik bakarken çılgın, coşkulu bir basınç boğazıma yükseldi.** "Bu geçen seneki hayırseverlik takvimine ait bir fotoğraf."

Hayden gülümsedi. "Hatırlıyorsun."

Tabii ki hatırlıyordum. Yüce Tanrım. LGBTQIA+ gençliği için bağış toplayan bir hayırseverlik projesi, profesyonel hockeyin en seksi erkeklerini bir takvimde topluyordu; Hayden **ocak ayındaydı.** Kit en iyi arkadaşının üstsüz, hava atan fotoğrafıyla alay etmişti.

Vücudunun bu kadar büyük bir bölümünü tüm dünyanın görebilmesi, yüzündeki çapkın, dost canlısı sırıtış da cabasıydı, bana her zaman garip hissettirmişti.

O çapkın gülümseme yalnızca bana ait olmalıydı.

“Kendi fotoğrafını benim için bir tişörtlü mi bastırdın?” Kaşlarımı kaldırdım. “Vay be. Sadece vay be.” O heyecanlı, keyifli basınç her an dışarı sızabilirdi ve gülümsememi zapt etmeye çalışmaktan yüzüm acıyordu.

Hayden’in bana beklentiyle sırıtışına bakılırsa bunu biliyordu. “Gülebilirsin.”

“Gülmeyeceğim.”

“Ama gülmek istiyormuş gibi görünüyorsun.”

“İstemiyorum. Gülseydim, bu seni sadece cesaretlendirirdi.”

“Tamam, vücudumdan bu kadar nefret ettiğin için üzgünüm.” Odada gözlerini gezdirdi. “Bara gitmek için çıkmalıyız.”

“Hayden.” Gülümsememeye çalışıyor ve bunda başarısız oluyordum. “Üstünü değiştir. Derhal.”

Bana yalvaran bir bakış attı. “Yeni tişörtümü giymeyi çok istiyorum.” Bakışları yumuşadı ve bana Pippa ile Jamie’nin köpeği Daisy ödül maması istediğinde yüzünde beliren o masum, üzgün ifadeyle baktı. “Lütfen, Darce.” Eğildi ve sarılıp beni çekiştirdi. Hayden iriydi, sıcaktı ve güzel kokuyordu; kararlılığım sıcak tavadaki tereyağı gibi eridi. “Yeni tişörtümü giymek istiyorum.”

Yatak odasına koşup tiksintiyle öğürmesi gerekmeden bana dokunuyordu. Bu ileriye bir adımdı.

“Peki,” diye iç geçirdim. “Ama ceketinin fermuarını kapalı tutacaksın.”

Sırıtip bana göz kırptı. “Göreceğiz.”

33. BÖLÜM

DARCY

FILTHY FLAMINGO'YA GİRDİK ve Jordan saçlarıma ikinci kez baktıktan sonra beğeniyle başını salladı. “Güzel saçlar. Ateşli görünüyor.”

“Teşekkür ederim.” Gülümsememi bastırmaya çalıştım. Son derece heyecanlı davranıyor, birkaç küçük iltifatta kızarıyordum.

Büyük bir masaya oturduk ve Jordan içkilerle geldikten sonra sohbet maça döndü.

“Seni hücumla almakla ilgili şikâyetler duymuyoruz artık, değil mi?” diye gururlu bir gülümsemeyle sordu Rory, Hayden’a ve ikisi de kısaca beni süzdü.

Hayden omuz silkip birasını yudumladı.

“Ward *power play*’lerde daha fazla gol istiyor,” diye ekledi Alexei. “Yavaş hareket ettiğimizi söylüyor.”

Beynim karıncalandı; bugün öğle arasında dizüstü bilgisayarımda uğraştığım hokey modellerini düşündüm. Kendime bunlara bakmaya devam etmeyeceğimi söylemiştim ama elimde değildi.

Rory bir elini saçlarından geçirirken kaş çattı. “Ne yapmamız gerektiğini bilmiyorum. Alıştırmalarını yaptığımız oyun çeşitlerini uyguluyoruz.”

“Belki *power play* takımlarını değiştirmelisiniz,” diye umursamaz bir tavırla önerirken tırnağımı formamın kolundaki bir dikişin üzerinde gezdiriyordum.

Masa sessizleşti. Kahretsin. Bunu söylememeliydim.

“Ne demek istiyorsun?” diye sordu Rory. “*Power play*’lere en iyi adamlarımızı koyarız.”

Bir tedirginlik küt diye mideme oturdu. Yanıldığımda – gerçekten yanıldığımda– bunun feci sonuçları olabiliyordu ama içimden bir his uzun süredir bu konuda haklı olduğumu söylüyordu.

“Oyuncuları değiştirmek gol ihtimalinde farklılık yaratıyor,” deyiverince nabzım hızlandı. Çenemi kapatıp konuşmayı bırakmalıyım. Sertçe yutkundum.

Jamie beni büyük dikkatle izlerken eğildi. “Bunu nereden biliyorsun?”

“İstatistik diploması var,” dedi Hayden güvenle.

Ona sert bir bakış attım. “İıı...” Herkesin dikkatli, meraklı bakışlarının altında derin nefes alamıyordum. Böyle ilgi odağı olmaya alışık değildim. “İstatistiksel hokey modelleri geliştiriyorum.”

Sessizlik.

“Eğlence amaçlı,” diye ekledim. Aman Tanrım. Muhtemelen çok garip olduğumu düşünüyorlardı. “Neyse...”

“Modeller yanında mı?” diye sordu Rory.

“Bilgisayarım dalar.” Sabah geç saatte ofise geçerken bilgisayarımı yanıma almıştım ve işten de doğruca maça gitmiştim.

Hayden’in gözleri ilgiyle parıldadı. “Göstereyene, Darce.”

Bu iş ciddileşiyordu, bu yüzden bir bahane bulmaya çalıştım. “Barda bir inek gibi dizüstü bilgisayarımı çıkarmaya çağım.”

Hayden bakışlarını benden ayırmadan elini ceketinin fermuarına sürükledi ve öksürür gibi bir kahkaha attım. Hayden sırtıttı, kaşlarını yukarı aşağı oynatarak mesajı netleştirdi.

Bize modelleri göster yoksa ben onlara tişörtümdeki resmi gösteririm.

“Tamam,” dedim çabucak, gülerek. “Göstereceğim ama çok fazla dikkate almayın. Sadece kendimi eğlendiriyorum.”

Jamie omuz sikti. “Bir zararı olmaz.”

Yanılıyorsam zararı olabilirdi. Kimse çalışmamı denetlememişti. Ben sadece sayıları ekliyor ve modelleri analiz ediyordum ama kanıtlanmamışlardı. Peki ya yanılıyorsam? Takımda olumsuz sonuç verirdi. Rakip takım gol atabilirdi. Storm maçı kaybedebilirdi. Profesyonel sporda her golün değeri vardı ve her maç önemliydi.

Ben *power play* modelimi yüklerken çocuklar bilgisayarın etrafında toplastılar.

“Bu akşam itibarıyla *power play* yüzdeniz,” modeli maçta attıkları iki gole göre düzenledim, “yüzde 20’nin kıl payı üstünde. Ligin en kötüsü değil ama en iyisi de değil.”

Çocuklar sessizce oturmuş, dinliyorlardı.

“İlk sıradaki *power play* ekibinizin savunmasında Alexei var ama onu Hayden gibi farklı bir savunma oyuncunuzla değiştirirseniz ve Rory’yi ikinci sıradaki hücumlardan biriyle –Dylan Lockwood’la örneğin– değiştirirseniz,” modelde değişiklikleri yaptım ve yeni bir sayı çıktı, “*power play*’de gol atma ihtimaliniz yüzde 27’ye yükseliyor. Ligin en yüksek oranlarından birine,” diye eklerken çekingen hissetmeye başlamıştım. “Bunun inanılmaz görüldüğünü biliyorum ve büyük ihtimalle hatalı çünkü kimse bunu doğrulamadı–”

“Sen bir büyücü müsün?” diye soran Rory bana şaşkın bir şekilde gülümsüyordu.

“Hayır.” Kıkırdadım. “Sadece ineğim sanırım.”

“İnanılmaz.” Ekranımdaki sonuçları tekrar okumak için eğildi.

“Değil mi?” Hayden başıyla Rory’ye işaret etti. “Bu konularda her zaman iyiydi.”

Sıcak, mutlu bir duygu içimde kabarıırken kalbim göğsümde aptal gibi hopladı.

Alexei beni ciddi bir ifadeyle inceledi. “Neden ben *power play* takımında olmadıgımda gol atma yüzdesinin yükseldiğini düşünüyorsun?”

“Maçlarda zaten buz pistinde çok fazla süre kullanıyorsun.” Yaptığım farklı irdelemeleri düşünürken alnım kırıştı. “O devrede buz pistinde daha az zaman geçiren oyuncular bazen *power play*’lerde daha iyi performans sergiler. Aynı zamanda sebebi senin daha çok savunmacı bir defans oyuncusu olman da olabilir, anlıyor musun? Oysa seni bir parça hücum oynayan bir defans oyuncusuyla değiştirirsek, pakı buz pistinin karşı ucuna ulaştırma ihtimalini yükseltir.” Omuz silktilim. “Emin değilim. Muhtemelen harika bir açıklaması vardır ama ben henüz bulamadım.”

Çocukların bana hayranlıkla karışık bir saygıyla bakmaları midemi heyecan ve gururla ağırlaştırmıştı. Yanımda Hayden bana göz kırparak gülümsüyordu, özgüvenim artmıştı.

“Bir diğer zayıf noktanız olduğundan, bir model de *penalty kill*’ler* için yaptım.”

Rory bana incinmiş bir bakış atsa da gülümsüyordu. “Aman.”

“Üzgünüm.” Yüzüm ısındı.

Gülüp bir elini sallayarak beni geçiştirdi. “Göstersenene.”

Çeşitli oyuncu düzenlenişleriyle *penalty kill* modelini açarken parmaklarım klavyenin üzerinde uçuyordu.

“Bu nedir?” Hazel omzumun üstünden okumak için oturma bölümünün arkasına yaslandı.

“Darcy bize matematik sihrini gösteriyor,” diye açıkladı Rory.

Güldüm. “Bu sihir değil, sadece istatistik. Sıradan yaralanmalarla ilgili de iyileşme zamanlarını tahmin eden bir tane yaptım.”

Hazel’in gözleri aydınlandı, içindeki fizyoterapistin ilgisi ni çektiğimi biliyordum. “Göster.”

Onlarla birlikte modelleri gözden geçirirken mantığımı ve verilerimi açıkladım.

“Ward’un bundan haberi var mı?” diye sordu Jamie.

* Rakip takımın hücum süresini sayı kazandırmadan bitirmek için uğraşılan durum. -ç.n.

Gözlerim kocaman açıldı. “Hayır. Aman Tanrım.” Yüzümü ekşittim. “Bu sadece eğlence amaçlı.”

Herkes bana farklı bir dilde konuşuyormuşum gibi bakıyordu.

“Ward’a bundan bahsetmeyin,” diye ekledim. “Aptalca bir şey bu.”

“Aptalca değil,” diye araya girdi Hayden, kaşlarını çatmıştı. “Bu senin mesleğin.”

“İşim farklı.” Yüzüm yanıyordu. “Biz binlerce veri göstergesiyle ekipler halinde çalışırız ve modeller yoğun doğrulama süreçlerinden geçer.”

Neredeyse gülünç denilecek kadar küçük bir sorumluluk ve risk payı vardı. Müşterilerim şirketlerdi, eğer çuvallarsam ödedikleri fark üç aşağı beş yukarı aynı olurdu, yani kimse zarar görmezdi. Kimse bir sigorta primi, tedavi veya destek kredisi fırsatını kaçırmazdı.

“Bunun bize sahiden yardımını olabilir,” dedi Alexei usulca.

Bir suçluluk sızısı hissettim ama sonra başka birinin kovulmasına sebep olmanın ne kadar harap edici olduğunu hatırladım ve suçluluğum buharlaştı.

“Ben sadece sayılarla kendimi meşgul ediyorum. Analizi uzmanlara bırakmalısınız.”

“Bana şu *power play* modelini bir kez daha gösterebilir.” Rory sıradaki sekmeye gitmek için klavyeme uzandı ama yanlışlıkla pencereyi kapadı ve...

Hayden’ın bana aldığı koyu pembe oyuncağın bir görüntüsü ekranı doldurdu ve aşırı tedirgin oldum. Yanımda Hayden kaskatı kesildi.

“Yeni G-noktası Sosis’inizi kullanmak bu üç adımla çok kolay,” diyordu videoda seks oyuncağını gösteren bir kadının sakinleştirici sesi.

Herkes sessizleşip izlemeye koyuldu.

“Sosis’i içeri kaydırın...”

“Aman Tanrım.” Dizüstü bilgisayar çat diye kapadım,

yüzüm güneşin yüzeyinden daha sıcaktı ve herkes gözlerini dıkmiş, şokla bana bakıyordu.

Rory uluyarak gülüyordu, Alexei ile Jamie ise ekrana dehşetle bakakalmıştı. Hazel gülümsemesini gizlemek için ağzım sertçe bastırdı. Hayden'a bakamıyordum bile.

"Açıklayabilirim."

Açıklayamazdım ve her şey tam olarak görüldüğü gibiydi. Hayden'ın bana aldığı oyuncağı kullanmakla ilgili tedirgin olduğumdan dün gece markanın internet sitesini ziyaret etmiştim. Sayfayı kapattığımı zannediyordum.

Aman Tanrım. *İşyerinde* dizüstü bilgisayarımda çalışmış-tım. Gerçi iş arkadaşlarımin görmesi bile bundan daha iyi olurdu.

Rory beni dirseğiyle dürttü. "Hazel'da da aynısından var." Yüzünde bir soruyla Hazel'a baktı. "Doğru mu?"

Hazel başını olumlu anlamda sallarken kıkırdıyordu. "Evet. Hayden'a almasını söylediğim tür buydu."

Hayden'ın onu benim için aldığını biliyorlar mıydı? Dehşete düşmüş bir ses boğazımdan yükseldi. Buharlaşıp yok olmak istiyordum.

"Kimse hiçbir şey görmedi." Hayden yüksek ve kararlı bir sesle konuşurken herkese acımasız bir biçimde baktı. "Değil mi çocuklar?"

Alexei dümdüz karşıya bakıyordu. "Ben hiçbir şey görmedim. Lenslerim düşmüş." Benimle göz göze gelince bakışlarını kaçırdı. "Hiçbir şey de duymadım." Neredeyse benim hissettiğimden daha rahatsız görünüyordu.

"Ben de öyle." Rory kocaman sırtırken gözleri ışıldıyordu. "Sadece matematik sihrini gördüm."

Gözlerimi kapatıp sessizce yer yarılrsa da içine girsem diye yalvardım. Bir daha bu çocukların yüzlerine asla bakamayacaktım.

"Birer içki daha alır mıyız?" diye sordu Rory ve herkes derhal ayağa kalkmaya ve yerine dönmeye başladı.

Hayden bana bakarken gözleri parlıyordu ve gülmemeye çalışıyormuş gibi dudaklarını gergin bir çizgi halinde bastırmıştı. “Sen iyi misin?”

“Hayır.” Hâlâ yüzümün ne kadar pembe olduğunu hissedebiliyordum. “Ölmek istiyorum.”

Homurdanarak gözlerini kapadı. “Sorun yok, Darce. Bu tür şeyler herkesin başına gelir.”

Yüz ifadem kuşkuluydu ama gülmeye başladım. “Gerçekten mi? *Bu* herkesin başına geliyor mu yani?”

“Aynen. Her zaman.” Hayden düşünürken güçlü çenesini ovuşturdu. “Ama dikkatlerini dağıtmamı istersen bunu yapabilirim.” Parmakları ceketinin fermuarının üstünde gezindi, gülerek bileğini yakalamak için atıldım.

“Sakın ha!” Elini fermuarından çekip uzaklaştırırken teni sıcaktı. “Şimdiden fazla gariplik sergiledim. Sonraki bar gesine davet edilmemekten korkuyorum.”

Hayden elini aşağı indirdi ve bana kurnaz bir biçimde gülümsedi. “Cesedimi çiğnemeleri gerekir. Bizden biri olduğunu biliyorsun değil mi?”

Bakışlarım barda gezindi: yandaki oturma bölümünde Pippa ile Jamie’yle konuşan Rory ile Hazel’da, diğer birkaç çocukla sohbet eden Alexei’de –konuşmalarında *power play yüzdesi* kelimelerini yakalamıştım– ve barın arkasında içkileri hazırlayan Jordan’da. Jordan bana çabucak ve sessizce gülümsedi.

Calgary’de böyle bir grup arkadaşım yoktu. Kit maçlardan sonra eğlenmeye gitmeyi sevmezdi. Vancouver’da olduğumuz zamanlarda bile Hayden’la benim onu dışarı sürüklememiz gerekirdi. Calgary takımının Vancouver Storm’daki çocuklar gibi yakın ilişkileri yoktu.

Kendim için yarattığım yeni hayata baktığımda kalbim sıkıştı.

Evet, garip ve beceriksizdim ama bunu umursamadıklarından şüpheleniyordum. Burada olmaktan memnundum ve sonunda kendimi bulmaya başladığımı hissediyordum.

34. BÖLÜM

HAYDEN

O AKŞAM DÖNDÜĞÜMÜZDE ev çok soğuktu.

“Sanki klima açık.” Termostata kaşlarımı çatarak bakıyordum. Normalden daha soğuktu ama sıcaklık göstergesi her zamanki gibi çalışır durumdaydı.

Darcy bir elini alnına vurdu. “Penceremi açık bıraktım. Üzgünüm, gün boyunca temiz hava almak hoşuma gidiyor. Gideyim de kapatayım.”

Koridordan odasına doğru yumuşak adımlarla yürürken Darcy’nin sırtında büyük, koyu harflerle ismimin yazdığı formayla uzaklaşmasını izledim.

Gurur göğsüme yayıldı ve ağzımın kenarı yukarı kıvrıldı. Bu akşam ben gol attıktan sonra Darcy’nin benim için tezahürat yaparken o kocaman gülümsemeye sırttığını görmek... Neredeyse Miller’in buz pistinde daha iddialı olmam için beni aptalca motive etme biçimini unutturmuştu.

Ayrıca bu akşam herkese hokey modellerini anlatırken nasıl coşkuyla doluysa, işinden de *böyle* bahsetmesini istiyordum. İşini gündeme getirdiğim her seferinde Darcy gözlerini deviriyor ve konuyu değiştiriyordu. İşinin onu mutlu etmediğini biliyordum.

Fakat Darcy mutluluğu hak ediyordu. Tüm güzel şeyleri hak ediyordu.

Yatak odasında boğuk bir yılgınlık sesi çıkardığını duydum.

“Sen iyi misin?” diye sorarken Darcy’nin odasının yolunu tuttum.

“Evet,” diye seslenerek karşılık verdi. Kapı aralığında durduğumda Darcy çekip kapatmaya çalıştığı pencereyle mücadele ediyordu. “Sıkışmış.” Pencereyi incelemek için bir adım geriledi. “Bana kalırsa kuş falan çarpmış ve sinekliği bükülmüş.”

Ona doğru yürüdüm ve bakmak için eğildim. Darcy haklıydı; sinekliğin çerçevesi bükülmüştü ve şimdi pencere rayında kaymıyordu. Çok yüksekte olduğumuzdan sineklikler kolaylıkla çıkmıyordu, yoksa onu basitçe çıkarıp atardım. Bina yapım yönetmeliğiyle ilgili bir şeydi.

“Arayabileceğim bir bakım servisi numarası var.” Telefonumu arka cebimden çıkardım, numarayı buldum ve tuşladım. Çalarken Darcy’ye hızla gülümsedim.

“Acil bir durum mu?” diye telefonu cevapladı bir adam. Arka plan öyle gürültülüydü ki bağırması gerekiyordu.

“Eee...” Darcy’ye baktım ve bana tuhaf bir bakış attı. “Hayır?”

“İkinci katta patlak bir boruyla uğraşıyorum ve su dört daireye taşıyor,” dedi adam. “Bana probleminizi mesaj olarak yazın, buradaki işim biter bitmez onunla ilgilenirim.”

“Anladım. Teşekkürler.”

Telefonu kapattığımda sorunla ve daire numaramızla ilgili bilgi veren bir mesaj yazmaya başladım. “Biraz zaman alabilirmiş.”

“Ya.” Darcy dudağını ısırarak pencereye ve sonra şifonyerinin üstündeki saate göz attı. Neredeyse gece yarısıydı. “Uyumam gerekiyor. Yarın iş var. Belki yarın sabah gelip tamir edebilir.”

Kaşlarımı çattım. “Burası buz gibi.”

“Evin kalanı soğumasın diye kapıyı kapatırım.”

“Hayır, Darce.” *Kendimle* ilgili endişeli olduğumu mu düşünüyordu? “*Senin* üşümeni istemiyorum.”

“Bir kapüşonlu falan giyerim. Hiç sorun değil.”

Yüzüme mutsuz bir ifade yerleşti. Bundan hoşlanmamıştım. Kışın ortasıydı. Darcy üşüyecekti. “Benim yatağında uyuyabilirsin.”

“Ne?” Hayretle baktı.

Ben kararımı çoktan vermiştim. “Sen benim yatağında uyu, ben de kanepede uyurum.”

Sözlerimdeki baskı beni şaşırttı ama Darcy’nin yatağında olması düşüncesi beynime kök salıp büyüyor, kontrol edilemeyen bir yangın gibi yayılarak omurgamdan aşağı alevler ve kıvılcımlar gönderiyordu. Beynimin ilkel kısmı bu görüntüden hoşlanmıştı.

“Bunu yapmak zorunda değilsin,” dedi yumuşak bir sesle, bakışları yüzümde dolaşıyordu.

Bu rahatlama mıydı, yoksa hayal kırıklığı mı? Göz ucuyla masasının üzerinde duran, ona aldığım seks oyuncağına baktıktan sonra hızla bakışlarımı çevirdim.

“Darcy, tüm gece bir Eskimo kulübesinde uyumanı istemiyorum. Yeterince ısınmadığından endişelenmek gece boyunca beni uyutmayacak ve yarın bir başka maçım var.” Ona cesaretlendirici bir gülümseme yönelttim. “Dinlenmem gerekiyor.”

“Kanepede ben uyuyacağım,” dedi, “madem senin dinlenmen gerekiyor.”

“Hayır.” Başımı iki yana sallarken hâlâ gülümsüyordum. Darcy çok tatlıydı, özellikle üzerinde bu forma varken. Onu asla çıkarmasını istemiyordum. “Kararımı verdim. Bildiğin gibi ben bir centilmenim.”

Darcy’nin ağzının kenarları yukarı kıvrıldı. “Öyle olmadığını söylemedim.”

Yutkundu ve gözleri ağzımda, çenemde, boynumda ilerledi. Zihnim sezon finali partisindeki alıştırma öpücüğüne ve onu kucağıma çektiğimde nasıl hissettiğime gitti; Darcy’nin başı göğsümde, saçları tenime yayılmış halde birlikte uyanmamızın nasıl hissettirdiğine.

Düşünüp taşınyormuş gibi ağzı çarpıldı ve bakışlarını benimkilere kaldırdı. “Dinlenmen gerektiğini söyledin.”

Tek kaşımı kaldırdım, Darcy ağırlığını bir ayağından diğerine verirken bakışlarını başka yöne çevirdi.

“İkimizin birlikte senin yatağında uyuması sorun olmaz,” diyerek omuz silkti. “Biz arkadaşız.”

Nabzım hızlandı ve ciğerlerime derin bir nefes doldu.

Ona yaklaştığım her sefer âdeta dayanılamayacak kadar iyiydi ve kontrolümü kaybediyordum.

Gerçi birlikte uyandığımız son sefer şimdiye kadarki en iyi uykumdu. Büyük ihtimalle tesadüftü.

Fakat ya değilse?

“Senin için uygunsa bana da uyar,” derken sesim rahattı.

“Tamamen uygun.”

Gerilim havada çatırdadı ve Darcy hafıfçe güldü. “O halde gidip yatmak için hazırlanayım.”

35. BÖLÜM

HAYDEN

ON DAKİKA SONRA birbirimize bakmadan yatağa yattık. Darcy yanımda yorganın altına yerleşirken, yastığa gömülürken ve rahat etmek için pozisyonunu ayarlarken kalbim göğsümde daha da sert çarpıyordu. Ona göz attığımda nabzım fırladı.

Darcy'yle böyle yatağa girmek garip bir şekilde tanıdık ve rahatlatıcıydı. Sanki bunu bin kez yapmıştık.

Tişörtüme ve spor şortuma bakarak, "Senin için fazla sıcak olmayacak mı?" diye sordu.

İçeriden dışarıya kaynayacaktım ama uyurken genellikle yaptığım gibi yatağa, Darcy'nin yanına sadece baksırımla giremezdim. "Bir şey olmaz."

Darcy kaşlarından birini kaldırdı. "Hayden. Sadece baksırınla uyuduğunu biliyorum. Sorun değil."

Tereddüt ettim. "Emin misin?"

Darcy başını salladı. "Evet. Söz veriyorum. Ellerimi kendime saklayacağım."

Kıs kıs gülerek tişörtümü başımdan çekip çıkardım ve yakındaki koltuğa fırlattım.

Darcy'nin gözleri ilgiyle gövdemden aşağı indikten sonra hızla bakışlarını çevirdi.

Acaba o... beni kesiyor muydu? Gurur göğsümde genişledi. Şortumu çıkardım ve Darcy'nin gözleri tekrar bana –dar baksırıma– çevrildi, ardından tavana baktı.

“Umarım horlamıyorsundur,” dedim ona.

Darcy sırttı ve soğuk ayaklarıyla beni tekmeledi.

“Ayakların,” diye tıslayarak uzaklaştım. “Buz gibiler.”

“Üzgünüm.” Ayak parmaklarını baldırıma dayayıp oynattı.

Kahkaha atarak bacağımı süratle çektim. “Buraya kadar Koridorda uyuyacaksın.”

Darcy tekrar güldü ve sırtarak onu incelemek için yan döndüm.

“Pijama partisi gibi,” derken Darcy’nin bakışları yüzümde geziyordu.

“Bilmem. Ben kadınlarla pijama partisi yapmam.”

Darcy kafası karışmış bir ifadeyle kaşlarını çatı. “Çocukken yapılan türde bir pijama partisini kastediyordum ama şimdi daha çok sorum var.” Beni incelerken ağzının kenarları yukarı kıvrıldı. “Gerçekten mi? Bir kadınla hiç aynı yatakta uyumadın mı?”

Başımı iki yana salladım. “Yani geçen gece Kit seni aradıktan sonra...”

“Doğru.” Dudağını ısırıp yutkundu. “Ama o...”

“Farklıydı.”

“Evet.” Başıyla onayladı. “Farklıydı.”

Uzun bir sessizlik ânı. “Pijama partileri birlikte kahvaltıyla devam eder,” diye açıkladım “ve bu insanların bağlanmasına yol açar.”

Biz sürekli birlikte kahvaltı ediyoruz, diye hatırlattı beynim bana. Şehirde olduğumda her sabah Darcy bana kahve yapardı. Birlikte mutfakta otururken uykulu ve tatlı görünüşü, birbirimize o günkü planlarımızdan bahsetmemiz günümün en iyi kısmıydı.

Darcy beni izlerken mırıldandı. “Belki sen horluyorsundur.”

Alaycı bir kahkaha attım. “Her neyse. Horul horul horladığın için pencereler sallanmaya başladığında beni suçlama.”

Darcy'nin gülümsemesi genişledi, penceresine çarpıp bu vaziyetin gerçekleşmesini sağlayan o aptal kuşa teşekkür ettim.

"Işığı kapatacağım," dedim ona, Darcy başını sallayarak onayladı. Omzumun üstünden uzanıp lambanın düğmesine basınca oda karardı. Panjurlar kapalı olduğu halde şehir ışıklarının yumuşak bir parıltısı içeri sızıyordu.

Darcy'nin nefes alıp verişinin sesini dinlerken zihnim bu akşam barda yaşananlara kaydı. Takımın onun hokey modellerini kullanma fikrinin Darcy'yi ne kadar dehşete düşürdüğüne. Bir anıyı hatırladım; yıllar önce Darcy hayat dolu bir heyecanla yeni işinden bahsediyordu.

Biz üniversiteden mezun olduktan altı ay sonra Darcy veri analisti olarak Kanada Tarım Bakanlığı'nda çalışıyordu. İşinden bahsederken sesinin nasıl ilgili ve heyecanlı olduğunu hâlâ hatırlıyordum.

"Hey, Darce?"

"Evet?"

"İlk işinde ne oldu?"

Darcy neden yeni bir işe girdiğinden bana hiç bahsetmemişti, konuyu değiştirmeden önce sadece başka bir yerde çalıştığını söylemişti. Fakat işiyle ilgili konuşurken eski canlılığı asla yoktu.

Bu akşama kadar yoktu.

"Çuvalladım ve kovuldum," dedi usulca, "ve başka birinin daha kovulmasına sebep oldum."

Gözlerini dikmiş tavana bakarken loş yatak odasında Darcy'nin profilini hâlâ görebiliyordum. "Ne oldu?"

Darcy burnundan bir nefes verdi. "Küçük çaplı çiftliklerden hangilerinin bağış parasım daha verimli kullanabileceğiyle ilgili bir çalışma yürütüyorduk ve modelim hatalıydı."

Göz göze geldikten hemen sonra Darcy bakışlarını çevirdi, onu göğsüme çekip bunun onun hatası olmadığını söylemek, artık geride kaldığını söylemek için dayanılmaz bir istek duydum.

“Patronum modeli kontrol etmişti ama ben yanlış veri yüklemişim. İnsanlar bu yüzden devlet hibesini kaçırdı ve biz bunu ancak denetlendiğimizde öğrendik.” Yutkundu.

Darcy’nin sesindeki acıyla göğsüm ağrıyordu. “Ve seni işten mi çıkardılar?”

Darcy başıyla onayladı. “Ne var ki patronumu da işten çıkardılar. Üstelik o bekâr bir anneydi.” Yüzünü çarpıttı ve bedenim gerildi. “Çok nazik bir kadındı, Hayden. Çok iyi bir patrondur. Beni eğitmek ve işi açıklamak için çok fazla zaman harcamıştı. İş gerçekten sevdiğini görebiliyordum.”

Ne söyleyeceğimi bilemeden başımı salladım. Darcy’nin böyle acı çektiğini görmekten nefret ediyordum. Bunun ona yıllarca yük olmasından ve kendisini yetersiz hissettirmesinden nefret etmiştim.

“Yirmi iki yaşındaydın. Okuldan yeni mezun olmuştun.”

“Daha iyisini yapmalıydım.” Derin bir nefes aldı, sonra yavaşça bıraktı. “O küçük çaplı çiftliklerin birkaçı iflas etti ve arazilerini satmak zorunda kaldılar. Bazıları nesillerdir aile çiftliğiydi. Benim hatam yüzünden birçok insan zarar gördü.”

Uzun bir süre hiçbir şey söylemedim. Sadece onu izledim ve bu olay yaşanmasaydı Darcy’nin hayatının nasıl olacağını düşündüm. Hâlâ o işte olur muydu ve kariyerini sever miydi diye düşündüm.

Tanrım, Darcy’nin kariyerini tekrar sevdiğini görmek istiyordum. Bu akşamki gibi ışıldadığını görmek istiyordum. “Herkes hata yapar.”

“Evet, herkes hata yapar ama bazen bu hatalar insanlara zarar verir. Bu nedenle sigorta şirketinde çalışıyorum,” diye buruk, yarım bir gülümsemeyle itiraf etti. “Kimse zarar görmüyor. Zengin yaşlı adamlar biraz para kaybedebilir ama kimse iflas etmez ve kimse kovulmaz.”

Bana çabucak konuşmayı ve kırılganlığını yatıştırırcasına teselli edici bir şekilde gülümsedi. Fakat söyledikleri göğsümü tırmalayarak ve yırtarak düğümlemişti.

Darcy gözlerini kapadı ve yorganın altında iyice yerleşti. “İyi geceler, Hayden.”

Darcy için daha fazlasını istiyordum. Onun işiyle ilgili çok mutlu, heyecanlı olmasını ve bir fark yarattığını hissetmesini istiyordum. Risk almasını ve bunun bazen faydalı olduğunu görmesini istiyordum.

“İyi geceler, Darce.”

Ertesi sabah Darcy'ye sarılmış halde uyandım; sıcak ve yumuşak bedeni göğsüme sokulmuştu; güzel saçları her yerimde, kokusu burnumdaydı. Yoğun bir huzur ve sahiplenme hissi beni kapladı.

Darcy benimle tamamen uyumluydu, sanki birbirimiz için yaratılmıştık.

Uykusunda iç geçirdi ve kalçalarını kımıldatarak kıcım bana bastırdı. Kanım aletime hücum etti ve hayalarım ağrıdı.

Darcy alçak sesle inleyerek bunu bir daha yaptı. Aletimdeki baskının bu kadar iyi hissettirmesiyle, Darcy'nin beni böyle istemesinin bu kadar iyi hissettirmesiyle çenemi kenetledim. Pijamasını aşağı çekip vajinasında ileri geri hareket etme arzusu içime yayıldı ama bunun yerine onu tutuşumu sıkılaştırarak bedenini kendime daha fazla yapıştırdım, dudaklarımın omzu ile boynu arasındaki çıplak tenine inmesine izin verdim.

Bunu yapmamalıydım ama yarı uykudaydım ve net düşünemiyordum. Darcy'nin teni ağzımın altında aşırı yumuşaktı ve saatlerce böyle, sadece birbirimizi baştan çıkararak kalabilirdim.

Darcy'nin nefesinin ritmi değişti ve vücudu katılaştı, ardından başını hızla yukarı kaldırdı ve göz göze geldik. Gözleri irileşti.

“Üzgünüm.” Uzaklaştı ve ben kolumu geri çekip sırtüstü yuvarlandım.

Neyse ki dar baksım ile kalın yorganın ortak yardımıyla zorlayıcı ereksiyonumu ve az önce yaptığımızdan ne kadar zevk aldığımı göremiyordu.

Yatağın diğer tarafından bana yumuşak, hafifçe utanmış bir şekilde gülümserken sabah ışığında son derece muhteşem görünüyordu.

“İyi uyudun mu? Seni tekmelemedim veya Fibonacci sayı dizisiyle ilgili mırıldanmadım umarım?”

Kıs kıs gülerek başımı iki yana salladım. “Kütük gibi uyudum.”

Kavrayışım mideme çöktü. Darcy yatağımdayken her zamankinden daha iyi uyumam tesadüf değildi.

Birkaç saniye birbirimizi izledik.

“Ben de,” diye fısıldadı.

Tekrar göz göze geldik ve kalbim daha sert çarptı. Onunla birlikte sonsuza dek bu yatakta kalmak, sadece burada uzanıp konuşmak istiyordum. Zihnim tekrar dün geceye, barda konuşulanlara kaydı. “Tekrar hokey modellerinle oynaman hoşuma gitti.”

Darcy gözlerini devirdi.

“Fakat seni mutlu ediyorlar, değil mi? Belki bu yeterlidir.” Açık mor saçlarına elimi uzattım ve bir tutamı Darcy’nin üst dudağına bıyık gibi boydan boya yaydım.

Bıyığın altından gülümsedi.

“Bunlarla ilgili tekrar heyecan duyduğunu görmek güzel.”

Darcy hoşnut, düşünceli bir biçimde mırıldandı.

Gözlerim ağzına indi ve içimden hızla onu tekrar kendime çekip öpme arzusu geçti. Bakışlarımız buluştu ve Darcy’nin gözlerinde bir kıvılcım çaktı. Bir an için onun da aynı şekilde hissediyor olabileceğini düşündüm.

“Kalkıp işe gitmek için hazırlanmam gerekiyor,” diye fısıldadı.

“Tamam.” Başımı salladım. “Penceren için bakım servisindeki adamı tekrar arayacağım. Bu akşam sen eve dönenene kadar tamir edilmiş olacak.”

Bana minnettarlıkla gülümsedi ve giderken yatak odamın kapısını arkasından kapattı. Ben orada uzanıp Darcy'nin iş için hazırlanırken çıkardığı sesleri dinlerken elimle aletimi sardım ve yavaş, eziyet verici biçimde sıvazlamaya başladım. Darcy evden ayrılırken kapının kapandığını duyana kadar kendime işkence ettim.

Birkaç daha hızlı, daha sert sıvazlamayla şiddetle boşaldım, beyaz ışık gözlerimi kamaştırdı ve zevk damarlarımda sıcak bir akıntı gibi hızla ilerlerken bir inlemeyle karnımın her yerine menimi fişkırttım. Asla sessizce boşalamazdım. Nefesim ciğerlerimi içeri ve dışarı delip geçerken kafam yumuşak, tatlı, becerilesi Darcy'ye dair düşüncelerle doluydu. Benim Darcy'ye dair düşüncelerle.

Her zamanki gibi orgazm yeterli değildi. Sonrasında Darcy'yi her zamankinden çok istiyordum. Kontrolü ele alma arzum yükseldi. Geçen gece buz pistinde gol attığımda hissettiğim aynı arzuydu.

Daha sonra mutfağa giderken Darcy'nin odasının kapısında durdum, gözlerim masasının üstündeki kutuya gitti. Esas gönderi kutusu hariç açılmamıştı.

Seks oyuncağı.

Düşüncelerim dün gece Darcy'nin dizüstü bilgisayarında birdenbire açılan bilgilendirme videosuna saptı. Bu benim problemim değildi ve karışmayacaktım. Karışmayı, yardım etmeyi ve Darcy'ye güvende hissettirmeyi ne kadar çok istediğimin bir önemi yoktu.

Onu zirveye ulaştırmayı ne kadar çok istediğimin.

Kendimi mutfağa yürümeye zorladım, pencereyi tamir ettirmek için bakım servisindeki adamı tekrar ararken Darcy'ye dair düşünceleri kafamdan attım.

Benim. Problemim. Değildi.

36. BÖLÜM

HAYDEN

BOSTON'A KARŞI oynadığımız maçın onuncu dakikasında ilk *power play*'imizi elde ettik. Darcy'nin istatistiksel modellerinden bahsettiği gece barda olan tüm çocuklar birbirine baktı.

Darcy kendinden şüphe ediyordu ama ben etmiyordum.

"*Power play* takımlarını değiştirmeye ne dersin?" diye önerdim Ward'a yedek kulübesinde.

Bir kaşını kaldırdı ve bana uzun uzun baktı. "Özenle seçtiğim ve birlikte idman yaptırarak tam bir sezon geçirdiğim takımları mı?"

Ward'a başımı sallamadan önce gözleri merakla ışıldayan Miller'a baktım. "Evet, bence farklı bir şey denemeliyiz."

Ward'un ağzının kenarları yukarı kıvrıldı. "Pekâlâ, Owens. Ne yapmak istiyorsun?"

"Volkov'u Novotny'yle değiştirelim." Jayden Novotny, Darcy'nin önerdiği ikinci sıradaki savunma oyuncusuydu, Volkov'a göre daha saldırgan oynardı. "Miller'ı da Lockwood'la."

"*Power play* sırasında Miller'ın pistten ayrılmasını mı istiyorsun?"

Miller ile ben bakıştık ve yardım teklif etmeden kaşlarını yukarı aşağı oynattı.

"Evet." Başımı salladım. "İstiyorum."

"Miller?" Ward ona baktı. "Herhangi bir yorumun var mı?"

“Hayır.” Miller bize sırtıttı. “Sadece denemek için sabırsızlanıyorum.”

Ward başını iki yana sallarken ağzında bir gülümsemenin izi vardı. “Göreyim sizi çocuklar.”

Yeniden düzenlenmiş takım, oyunun başlaması için pozisyon aldı ve pakı kaptık. Novotny fırladı ve rakibin savunma oyuncusunun etrafında dolanırken tribünlerdeki gürültünün şiddeti arttı.

Bir atış yaptı ve Boston’ın kalecisi pakı saptırdı. Anlık bir hayal kırıklığıyla toplu bir *ah* iniltisinden sonra Lockwood pakı hızlıca yakaladı.

Power play süresinin bitmesine yirmi saniye kalmıştı.

Bana pas verdi ve atış yaptım. Bu kez pak kaleye girdi. Saha gürültüyle kükredi ve gol sireni çalarken oyuncularımız etrafımı kuşattı. Nabzım kulaklarımda atıyordu; kalenin arkasında oturan Darcy’ye baktım, tezahürat ederken yüzü sevinçle parlıyordu.

Gördün mü? diyordu yüz ifadem, bu yalnızca Darcy’nin gülümsemesini şiddetlendirdi.

“Owens.” Soyunma odasında Ward bana yaklaştı. “Bu akşam iyi iş çıkardın. *Power play*’deki yaratıcı düşünceni beğendim.” Başını iki yana salladı. “Böyle riskler almak kolay değil ama bazen buna değer.”

“Bu benim fikrim değildi. Benim,” ona nasıl hitap edeceğimi düşünürken bocaladım, “ev arkadaşım Darcy’nindi. Darcy istatistikçi ve eğlencesine istatistiksel modellerle uğraşıyor.”

“Eğlencesine?” diye tekrarladı Ward ama gülümsüyordu.

Kahkaha attım. “Evet. İstatistik mezunu ve bu tür şeyleri seviyor.”

“İş arıyor mu?”

“Bilmiyorum.” Göğsümde bir heyecan dans etmeye başladı. Darcy’nin takım için çalışması mı? Ne kadar müthiş olurdu! Eminim bundan o sıkıcı sigorta işinden çok daha fazla hoşlanırdı. Belki bizimle birlikte deplasman maçlarına gelmesi gerekirdi. Darcy’nin işiyle ilgili heyecan duyduğu, parladığı ve sevdiği şeyi yaptığı fikri umudumu yükseltti. “Ona sormalısın.”

Ward’un ifadesi düşünceli bir hâl aldı ve kendi kendine başını salladı. “Belki sorarım.”

37. BÖLÜM

DARCY

ERTESİ HAFTA SONU Georgia ile tekrar alışverişe çıktığımızda beni sakın bir mağazaya götürdü.

Mağazada dünya kadar iç çamaşırı vardı. Alışveriş torbalarımı daha sıkı tuttum. Çoktan Georgia'nın tabiriyle bir çift "davetkâr" topuklu ayakkabı ve onun favori ikinci el mağazasından birkaç bluz almıştım.

Bakışlarım mağazanın arka tarafına, deneme kabinlerinin yanındaki kadife bir koltuğa gitti. "Ben orada olacağım. Acele etme."

"Eee, hayır. İç çamaşırlarını gördüm." Bir şeyler denerken fermuarı açıp kapatmama yardım ettiği ve külotum hakkında *hesaplı patates çuvalı* tabirini kullandığı zamanı ima ederek acıyan bir bakış attı. "Bu bir müdahaledir."

Ona incinmiş bir şekilde baktım. "İç çamaşırlarımın nesi var?"

Bir tüllü tanga rafına göz gezdirdi. "Buna cevap vermemi mi istiyorsun yoksa güzel ve ateşli hissetmek mi istiyorsun?" Benim bedenimi buldu ve külotu uzattıktan sonra buna uyacak sutyenler aramaya koyuldu.

"Ateşli hissetmek için pahalı iç çamaşırlarına ihtiyacım yok." Geçen hafta Hayden'in yatağında ve kalın ereksiyonuna dayanmış halde uyandığımı hatırladığımda yüzüm ısındı.

O şeyle Hayden'in kadınlarla hiç sorun yaşamamasına şaşırmamak gerekirdi. Yutkundum.

İçinde tam bir ahmak, süslenip püslenmece oynayan bir çocuk gibi görüneceğim inanılmaz seksi daha fazla iç çamaşırını karıştırırken, “İhtiyacın yok,” diye üzerinde düşünür Georgia. “Ama yardımcı olur.”

“İnsanlarla kaçamaklar yaşamaya hazır olduğumu sanmıyorum.” Ama sezon finali partisinde Hayden ile öpüştüğümüze veya onun için kesinlikle hazır hissettiğime değinmedim.

“İç çamaşırını diğer insanlar için olmak zorunda değildir. Senin içindir.” Ağzı sinsi bir gülüşle kıvrıldı. “Sır sahibi olmak güç verir. Bazen o Rus bana gıcık yorumlar yaptığında veya ayaklarıma ters ters baktığında, *giysilerimin altına giydiklerim gözlerini yuvalarından uğrattı*, diye düşünüyorum.” Uzun bir an boşluğa dalıp gitti, ardından aniden sıyrılıp bana gülümsedi. “Birkaç parçayı dene. Beğenmezsen almak zorunda değilsin.”

Sakin mağazaya birkaç dakika daha bakındık, bunları giyme fikriyle midemde kelebekler uçuşuyordu. Nedenini bilmiyordum; kimse onları görmeyecekti sonuçta.

Belki de sebebi, bunun eski beni geride bırakmamın bir başka yolu olmasıydı.

Veya belki dantelli iç çamaşırlarından birini giydiğimi düşündüğüm her seferinde Hayden’in onu beğenip beğenmeyeceğini merak etmemdi. Uzun bir süre krem renkli jartiyer kayışına bakıp Hayden’in iri ellerinin minik klipsi açtığını hayal ettim ve omurgamdan aşağı bir ürperti aktı.

“Çocuklar deplasmanda olduğunda evin sana kalması güzel olmalı,” dedi Georgia.

Takım beş gündür şehir dışındaydı, deplasman maçları için yolculuk ediyorlardı ve hayır, evin bana kalması güzel değildi.

Hayden’i özlemiştim.

“Aynı yatakta uyuduk,” diye yumurtlayıverdim.

Georgia’nın eli bir masanın üzerinde hareketsiz kaldıktan sonra ilgili gözleri bana çevrildi ve ağzında bir gülümseme şekillendi. “Devam et.”

“Pencerem sıkıştığından açık kalmıştı.”

Bana donuk bir bakış attı. “Benimle dalga mı geçiyorsun?”

Gülerek, “Ciddiyim,” dedim boğulurcasına. “Pencerem kapanmıyordu, hava çok soğuktu, onun maç öncesi gece iyi bir uyku çekmesini istedim ve...” Georgia’nın gülümsemesi genişlerken konuşmayı kestim.

“Hı hı.” Ses tonu şüpheyile doluydu ve kocaman sırıtıyordu. “İyi bir uyku çekmesini mi istedin? Ne kadar nazıksın.”

Yüzüm yanıyordu. Her türlü bahaneye sığınabilirdim ama gerçek barizdi: Hayden’la tekrar aynı yatakta uyumak istemiştim. Ertesi sabah Hayden’in nasıl koktuğu, benimkine sarılmış sert, geniş vücudunun hissi hafızamı istila etti ve cildim karıncalandı.

“Ve ııı, uyandığımızda sarılıyorduk ve o sertleşmişti, ben de yanlışlıkla ona sürtündüm.”

Bunu aralıksız olarak düşünüyordum, engellenemez biçimde yüzeye çıkıp duruyordu.

“Hımm...” Georgia hoşnut bir şekilde başını sallıyordu. “Daha fazlasını duymak istiyorum.”

Hayden’in benim için aldığı oyuncakı hâlâ kullanmamıştım. Kullanırsam Hayden’i düşünecektim ve sonrasında ne olacağından endişeliydim. Bundan fazlasıyla hoşlanacaktım.

Zaten *Hayden*’dan fazlasıyla hoşlanıyordum. Belki de uzun zamandır hoşlanıyordum. Artık bilmiyordum.

Göz göze geldik ve yüz ifademdeki bir şey Georgia’nın yüzünün yumuşamasına yol açtı.

“O benim en iyi arkadaşım ve flört koçum, ayrıca duygusal bir ilişki kurmamamız için milyon tane sebep var.”

Georgia kulağa gönülsüz bir onay gibi gelen düşünceli bir ses çıkardı.

“Hâlâ ilişkileri öğreniyorum.” *Hâlâ kendimi buluyorum* demek istiyordum ama nasıl yapacağımı bilmiyordum. “Buna son vermek istemiyorum.”

Hımm'ladı, anlayışla başını sallıyordu. **"Buna karşı çıkamam."** Ağzı gergin bir gülümsemeyle kıvrıldı. **"Erkekler her şeyi mahveder."**

Ses tonu keskindi. Daha fazlasını öğrenmek istiyordum ama eliyle deneme kabinine girmemi işaret etti.

"Daha fazla oyalanmak yok," dedi omzunun üzerinden.

On beş dakika sonra deneme kabinindeki aynada yansıyımama bakıyordum.

Beni böyle güzel gösteren şey sıcak, pohpohlayıcı ışılandırılmıydı. Ya da fondaki kalın kadife perdeydi. Veya belki mağazanın vanilya ve limona benzer taze ve rahatlatıcı kokusu.

Ya da belki lüks iç çamaşırlarıyla böyle görünüyordum. Derin bir nefes alırken haz ve gurur içime yayıldı; göğüs dekoltemin sutyenin üstündeki eğimini izliyordum. Nakışlı çiçeklerin zarif moru saçlarımla uyumluydu ve ölçüleri kusursuzdu. Yumuşak ve lüks kumaşı, birinin bu parçayı ustalikle yapmak için zaman ve emek harcadığını akla getiriyordu. Göğsümde bir şey genişledi, şişti ve biraz daha dik durmamı sağladı.

Sanırım diğer sutyenlerim yanlış bedendi çünkü memelerim normalde böyle görünmezdi.

Georgia perdenin diğer yanından, **"Ben bir dâhi miyim neyim?"** dedi sözcükleri uzatarak.

Bunu hayal bile edemediğim halde tekrar flört etmeyi **eninde sonunda ciddiye almam** gerekiyordu. *Bir çapkın daima özgüvenli ve sakindir*, diyordu liste ve giysilerimin altına **böylesi çamaşırlar** giymek bana çok ihtiyaç duyduğum o **desteği kesinlikle verirdi**.

Giysilerimin altına giydiklerim gözlerini yuvalarından ugratırdı, demişti Georgia. Hayden'ın beni bunun içinde

gördüğü –veya Hayden’ın haberi olmadan bunu onun yanında giydiğim– fikriyle heyecan bedenimden hızla geçti.

Asla gerçekleşmeyecek olsa da bunu düşünmek eğlenceliydi.

“Evet,” diye cevap verirken gülümsememi bastırdım.

Bizim katımızda asansörden indiğimde, Hayden da aynı anda koridorun karşısındaki daireden çıkıyordu.

Yaşlı komşumuz Greta, “Yardıma için teşekkürler canım,” dedi ona, ardından beni gördü ve sıcak bir şekilde gülümsedi. “Hayden ulaşamadığım üst pencereler için yardım ediyordu bana.” Ona bakıp gurur dolu bir şekilde başını salladı. “Pencere temizlemekte becerikli.”

Hayden ve ben kıkırdadık. Adam dünyanın en iyi hokey oyuncularından biri olarak milyonlar kazanıyordu ama yaşlı komşusunun pencerelerini temizlemeyecek kadar kibirli değildi. Sıcaklık kalbimi sardı.

Bir sırtışıla, “Pencere temizlemekte ciddi iyidir,” dedim Greta’ya.

“Ne kadar nazik bir genç adam.” Bir gülümsemeyle Greta’nın gözleri kırıştı. “Onlara pek sık rastlayamazsın.”

Hayden övgüden rahatsız olmuş halde kıpırdandı, ona gülümsedim. “Biliyorum. O benzersizdir.”

“Sakın onu kaçırma.” Greta kapıyı kapatmadan önce göz kırptı.

Sessiz koridorda Hayden ve ben kahkaha atmaya başladık.

“Uçuşun nasıldı?” diye sorarken kapımızı onun geçmesi için açık tuttum. Eve bugün daha erken saatte gelmişti.

“İyi idi.” Hayden çenesiyle torbalarımı gösterdi. “Biraz daha alışveriş mi yaptın?”

“Georgia ile işten sonra alışverişe çıktık.”

Hayden memnun bir ses çıkardı. “Neler aldın?”

“Birkaç bluz, bir çift ayakkabı.” Ve ona *asla söyleyemeyeceğim* çılgınca seksi iç çamaşırları.

Ben torbaları yere bırakırken Hayden mutfak adasına oturdu. “Göstersene.”

İç çamaşırlarımın olduğu torbayı kenara ittim –neyse ki kâğıt torba düz beyazdı, üzerinde mağaza adı falan yoktu– ve aldığım iki bluzu çıkardım. Ben ayakkabı kutusunu açarken Hayden ilgiyle ve eğlenerek izliyordu ama açık mavi kadife topukluyu kaldırdığımda gülümsemesi soldu.

“Georgia beni bunları almam için ikna etti. Genellikle giydiğim ayakkabılardan farklı olduğunu biliyorum ve kadife olduğundan burada yılda iki kere falan giyebilirim ama...” omuz silktim, “ilkbahar için eğlenceli gibi.”

Dahası, almak istemiştim. Giydiğimde seksi, yetişkin ve tarz sahibi hissetmiştim.

“Sanırım bunlara davetkâr ayakkabılar deniliyor.” Hayden ayakkabılara sertçe bakarken hoyrat sesi tenimi karıncalandırdı.

Sıcaklık içimde ilerlerken beni sarstı. “Öyle mi?” Sesim tizleşmişti. “Bilmiyordum.”

Hayden gözlerini kırıp yutkundu ve bakışlarını çevirdi. “O torbada ne var?” Beyaz kâğıt torbaya elini uzattığında aniden telaşa kapıldım.

“Hayır, yapma...”

Hayden zarif balkonet sutyeni çıkardı –tül kumaşına özenle güzel, açık mor çiçekler işlenmiş krem renkli bir sutyendi– ve güçlü elindeki iç çamaşırının görüntüsüyle donakaldım.

Hayden uzun bir an baktıktan sonra dantelli çamaşırı torbaya geri koydu. Göz göze geldik; elmacıkkemikleri tapılası bir pembe renge bürünürken benim de yüzüm yanıyordu.

Utanmış bir gülümsemeyle omuz silktim. “Georgia almam için zorladı.”

“Elbette.” Elini saçlarından geçirdi, yutkunurken boynunun uzun hattı hareket etti. “Harika. İç çamaşırları harikadır.”

“Çapkın gibi giyinmeyi deniyorum.”

Hayden’in şakağının yakınındaki bir kas seğirdi ve bakışları bende gezinirken anlayamadığım bir şeyle titreşiyordu. Beni onu giyerken mi hayal ediyordu?

Hayır, elbette öyle yapmıyordu.

Hayden ayağa kalktı, iç çamaşını torbasına tekrar göz attıktan sonra bakışlarını hızla çevirdi. “Akşam yemeği yedin mi?”

Başımı iki yana salladım.

Gözleri ılık saçı ve kaşlarını yeni topuklularına doğru oynattı. Gerginlik yok oldu, yeniden nefes alabiliyordum.

“Öyleyse yeni ayakkabılarını gezmeye çıkaralım.”

38. BÖLÜM

HAYDEN

“KİRAZ ÇİÇEKLERİ YAKINDA AÇACAK.” Akşam yemeğinden sonra yürüyerek eve dönerken Darcy ağaçlara bakmak için başını kaldırmıştı.

Zihnim evde torbasından çıkardığım dantelli sutyene kaydı. Nakışlı minik, zarif çiçekleri çok güzeldi. Onu giydiğinde Darcy nasıl görünürdü diye düşünmeyi bırakamıyordum. Memelerinin altına öpücükler kondurarak Darcy’ye sataşırken o çiçekler dudaklarımın altında nasıl hissettirirdi?

Darcy’ye iç çamaşırı alacak olsaydım tam olarak o türde bir şey alırdım.

Fakat almayacaktım.

Fakat bunu düşünüp duruyordum, gece boyunca da bunu düşünmüştüm.

Evdeki beyaz torbada başka neler vardı? Sutyene uyan bir külot mu? Darcy’nin iç çamaşırı takımını giyerek yatağında uzanırken benim ilk nereye dokunacağıma karar verdiğim bir görüntüyü hayal ettim. Darcy’yi kendi seçtiği, kendini içinde ateşli hissettiği iç çamaşırlarıyla düşünmek neredeyse dayanılmazdı. Bir de tüm gece bakmaktan kendimi alamadığım şu ayakkabılar vardı.

Ben hiç ayaklara düşkün bir adam olmamıştım ama Darcy o seksi, küçük, davetkâr topukluları giydiğinde... Yüce Tanrım.

Aptalca bir şey yapmadan önce Darcy’den uzaklaşmam gerekiyordu. Mastürbasyon yapmam gerekiyordu. Darcy’yi

yeniden öpmem gerekiyordu. Onu aklımdan çıkarmam gerekiyordu çünkü aklımı kaçıırıyordum.

Darcy beklentiyle bana baktı ve ânında şimdiye döndüm. “Ne?”

Bir kahkaha patlatırken yeşil gözleri yumuşak gece ışığında parlıyordu. “Vancouver’da kiraz çiçeklerini görmeyi özlediğimi söyledim.”

Sertçe nefesimi bıraktım. “Evet. Onlar... gerçekten güzel.”

Darcy endişeyle kaşlarını çatarken bakışlarını benden ayırmadı. “Bu akşam sessizsin. Hokeyle ilgili her şey yolunda mı?”

“Her şey harika.” Sırıtişım özgüvenli ve çapkındı ama Darcy doğrudan içimi görüyormuşçasına gözlerini kıstı.

“Hücumda oynamaktan hoşlanıyor musun?”

“Evet,” diye kabul ettim. “Ancak hâlâ olmam gereken yerdeymişim gibi hissetmiyorum.” Miller’ın beni motive etme amaçlı yaptığı aptalca hileye rağmen bir şey tam olarak doğru değildi. Rahatsızlık sert bir çekirdek gibi göğsüme yerleşmişti. Yine de en azından bu hamle medyanın baskısını benimle Ward’un üzerinden çekmişti.

“New Jersey’yle maçınız sırasında bir şeyler değişti.” Bana bakarken başını yana eğdi. “Ortalama asistlerin azaldı ama daha çok gol atmaya başladın.”

Gülümsemem daha samimiydi çünkü Darcy’nin matematik beynini açığa vurmasına bayılıyordum. Eminim kesin yüzdeleri de biliyor ama saklıyordu çünkü inek gibi görünmek istemiyordu.

Fakat ben onun inek olmasından hoşlanıyordum. Darcy matematiği seksi gösteriyordu.

“Ah, öyle mi?” Tek kaşımı alaycılıkla kaldırdım. “Bunun pek de doğru olduğunu zannetmiyorum.”

Darcy’nin gözleri kararlılıkla alevlendi. “Asist oranın yüzde 29’a düştü ama gol ortalaman yüzde 32,4’e yükseldi. Gelecek sezon böyle devam edersen ligin en iyi üç golcüsünden biri olacaksın.”

Hoşnut bir gülümseme yüzüme yayıldı. “Anladım.”

Darcy gözlerini devirirken gülümsedi. “Beni kandırdın.”

“Bana matematikten bahsetmen hoşuma gidiyor bebeğim.”

Homurdandı. “Beni erkekleri nasıl tavlayacağım ile ilgili eğitmen gerekiyordu, onları nasıl kaçıracağım ile ilgili değil.”

“Sen neden bahsediyorsun?”

“Diğer erkekler istatistikten bahsedemem,” dedi bu bariz bir şeymiş gibi. “Sıkıcı ve tuhaf. Robotmuşum gibi bir izlenim yaratıyorum.”

Diğer erkekler ifadesiyle midem sertleşti. “Sevdiğin konulardan bahsetmen seksidir. Randevularda her zaman istatistikten bahsetmelisin.”

Randevular sözcüğü ağızımda kum gibi bir tat bırakmıştı. *Yalnızca benimle randevuya çık,* diye eklemek isterdim.

“Sen farklısın.”

Göğsümde bir sızı oluştu.

Darcy iç geçirdi. “Diğer erkekler bunu dinlemek istemez.”

“Diğer erkekler diyerek Kit’i mi kastediyorsun?” diye sordum kendimi durduramadan.

Darcy’nin omuz silkmesi benim için yeterli bir cevaptı.

Kit onun istatistik mezunu olmasıyla asla övünmezdi. Etkinliklerde Darcy’yi başka insanlara nasıl tanıttığını gördüğümde, ondan sadece kız arkadaşı olarak bahsederdi, o kadar. Onun bir istatistik uzmanı, matematik mezunu olduğundan, fantastik romantik kitapları sevdiğinden veya üçümüzün arasında *bowling* şampiyonu olarak hüküm sürdüğünden bahsetmezdi.

Kit ona bağımsız bir kişiymiş gibi davranmazdı.

“Hey.” Yürümeyi bırakıp Darcy’nin bileğini yakaladım.

Güneş batıyordu ve günbatımı öncesinin kırmızı ışığı Darcy’nin açık mor saçlarını parıltıyordu. Elimin altında ona hediye ettiğim bilezik aramızda süzülüyordu. Darcy onu her gün takıyordu. Sahiplenici, erkeksi bir gurur hissettim, bunu ona daha fazla mücevher alma isteği takip etti.

“Randevularda istatistikten bahsetmelisin. Eğer karşındaki erkek bunun garip olduğunu düşünüyorsa güvensiz bir eziktir, tamam mı? Gerçek erkekler grafik hesap makinesi kullanmayı bilen büyük bir beyni olan kadınlardan korkmaz.”

Darcy gözlerini kapatıp sessizce güldü. Parmaklarımın altında teni çok yumuşaktı. “Yıllardır grafik hesap makinesi kullanmadım.”

“Evet ama kullanabiliyorsun, değil mi?”

Darcy sırtıp gözlerini devirdi.

“Evet. Ben de öyle düşünmüştüm. Tavsiyemi mi istiyorsun? Sana tüm gece TI-83 yapmak isteyen bir erkeği bekle.”

Darcy gülerken göğsü sarsılıyordu. “Bu da ne demek?”

“Bilmiyorum.” Başımı iki yana salladım ve tahrik olmuş gibi şiddetle bir nefes verdim. Biraz olmuştum. “Ama *dos-tum*, gerçekten de kulağa ateşli geliyor.”

“Çok tuhafsin,” diyerek yeniden yürümeye başladı.

Darcy’nin bileğini serbest bırakıp sakın bir tempoyla onu takip ettim. “Tavsiyelerin geçen gece maçta başarılı oldu.”

Bakışları aniden bana döndü, gözleri irileşti, çok geçmeden bunu ciddiye almadığını göstermek ister gibi başım iki yana sallamaya başladı. “Takımın şansı yaver gitmiştir.”

“Şans değildi. Sebebi senin sürekli bahsettiğin şu şeylerdi. Şans değildi, öngörölmüş bir olasılıktı. Sen haklıydın, Darce. Matematiğinin doğruluğu kanıtlandı.”

Darcy dudağını ısırdı; sessizce fikrini değiştirmesini, geçmişte olan biten her şeyi unutmasını umdum. *Sen haklısın, ben akıllara zarar bir dâhiyim*, diyordu hayalimde.

Ağzı bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Bana hâlâ neyin değiştiğini söylemedin.”

“Miller gol atmazsam seni çaylaklardan birine ayarlayacağımı söyledi.” Şimdi bile korumacı hislerim midemde yükseliyordu. “Rahatsız edici bir şekilde değil. Sana çıkma teklifi etmeleri veya barda seninle konuşmaları için cesaretlendirecekti.”

Darcy'nin gözleri eğlenceyle ışıldadı. "Onlar şey, yirmi yaşında değil mi?"

"İçlerinden biri on sekizinde."

Darcy kahkaha attı. "Neden on sekiz yaşındaki bir oğlanla çıkayım ki? Erkek kardeşimle randevuya çıkmak gibi olurdu."

Rahatlama hissine boğuldum. "Evet, neden bunun işe yarayacağını düşündüğünü bilmiyorum."

"İşe yaramış ama." Darcy bana anlamlı bir bakış attı.

Şimdi üzerine düşününce bu fikir aptalca geliyordu. Darcy neden liseden yeni mezun olmuş bir çocukla ilgilensindi ki? Kendimi omuz silkmeye zorladım. Kulaklarım ısınıyordu. "Senin huzursuz olmanı istemedim."

"Hayden." Dirseğiyle kaburgalarımı dürttü. İsmimi söyleme şekli kanımı sıcak ve bal gibi yoğun hissettirmişti. "Bazen fazla tatlı oluyorsun, biliyor musun?"

"Böyle söyleme." Kalbim hızla atarken göğsümün sıkıştığını hissettim.

Darcy bana garip bir bakış attı ama o sevgi dolu sesle böyle şeyler söylediğinde, bana güzel bir yüz ve iyi bir seks partnerinden fazlasıymışım gibi baktığında umut hissediyordum.

Bu tehlikeliydi.

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama acı çekiyormuş gibi irkilerek bakışlarını ayaklarına indirdi.

"Ne? Sorun ne?"

"Şu ayakkabılar." Kayışını çekiştirmek için eğildi. "Acı-tıyorlar. Georgia bunları her gün nasıl giyiyor? Parmakları bantlamakla ilgili bir şey söyledi ama evde hiç yara bandı yoktu." Tekrar yürümeye başladı ama acı çeken ifadesi yüzünde sabit kaldı.

Endişe içimde hızla ilerlerken bir elimi tekrar Darcy'nin bileğine koyarak onu durdurdum. "Yürüyemezsin, Darcy. Ayakların su toplayacak."

"Çoktan su topladılar bile. Sorun değil. Eve iki blok uzaklıktayız."

Ayakkabılarına ters ters baktım. Acı verici aptal, seksi ayakkabılar. Bir araç çağırabilirdim ama yürümek daha hızlı olurdu ve içgüdülerim topuklularını çıkarabilmesi için Darcy'yi eve götürmemi haykırıyordu.

Sırtımı ona dönüp diz çöktüm. "Atla."

"Ne? Hayır, böyle iyiyim."

"Değilsin. Ayakların acıyor." Onu acı içinde görmek göğsümü ağrıtıyordu. "Bunu kolay yoldan ya da zor yoldan yapabiliriz."

"Zor yol hangisi?"

Ayağa kalktım ve onu kucaklayarak kaldırımda itfaiyeciler gibi taşımaya koyuldum. Darcy katıla katıla gülüyordu. İnsanlar bize bakıyordu, yaşlı bir kadın bize gülümsedi.

"Tamam, tamam!" Darcy göğsüme hafifçe vurdu. "İşbirliği yapacağım."

Onu ayaklarının üstüne yerleştirip çömeldim; Darcy kollarını boynuma dolarken ellerimi uyluklarının altında birleştirdim. Darcy'nin benimkine yaslanmış bedeni sıcaktı ve saçları enseme gıdıklarken gülümsediğimi hissediyordum.

"Aferin kızıma."

39. BÖLÜM

HAYDEN

BİRKAÇ DAKİKA SONRA DARCY dairemizin kapısını açtı ve onu içeri taşıdım.

“Artık beni yere bırakabilirsin,” diye güldü.

Onu yatak odasına kadar taşıdım ve yatağına yerleştirdikten sonra yerde diz çöktüm, ellerim topuklularının ince kayışlarına gitti.

“Yapman gerekmiyor...” diye başladı ama ben çoktan ayakkabıyı çıkarmıştım ve diğerine geçiyordum.

“Yara bandına ihtiyacın var mı?” Ayağını incelerken parmaklarımı zarif bileğine sardım. “Kanamıyor.”

Darcy başını iki yana sallarken ağzı gönülsüz ama memnun bir gülümsemeyle çarpıldı ve kalbim tekledi. “Her zaman benimle çok iyi ilgileniyorsun.”

Ona göz kırptım. “Bunun için buradayım.”

“Daha fazlası için buradasın.” Gözleri üzerimde hareket etti ve Darcy’nin yoğun dikkati tenimi karıncalandırdı. “Seninle takılmayı her zaman sevdim.”

Satın aldığı iç çamaşırını –onu başka bir erkek için giyeceğini– düşündüm ve içimden hızla harekete geçme isteği geçti.

“Peki, iyi geceler.” Ayağa kalktım ve yorganını Darcy’nin başının üzerine fırlattım.

Altından, “Saat dokuz,” diye gülerek yorganı kenara itti, saçları karışmıştı ve çok tatlıydı. “Uyumak için çok erken.”

Kapı eşiğine yaslanıp orada kaldım. Gitmeliydim. Gözlerim odasında gezindi ve çalışma masasının üstündeki kutuda durdu. Bir kâğıt yığınının altından sadece bir köşesi görünüyordu.

Her akşam yatağa yattığımda o oyuncağın sesini duymak için dinliyordum ama henüz duymamıştım. *Duyduğumda* ne yapacağımı bilmiyordum. Darcy'nin duvarın diğer tarafında onu kullanmasının sadece düşüncesi bile kanımın kasıklarıma hücum etmesine sebep oluyordu.

“Oyuncak nasıl?”

Neden bunu sormuştum ki?

Darcy'nin gözleri şaşkınlıkla parladı ve gözlerini hızla benimkilere çevirdi, sonra tekrar kaçırıldı. “Kullanmadım.”

Uzun bir duraksama oldu.

“Gözümü korkuttu,” dedi aceleyle, bana bakmıyordu. Yanakları en sevimli biçimde pembeleşmişti. “İstiyorum. Sadece tedirginim. Ne kadar aptalca.”

“Hayır.” Bir elimi saçlarımın arasından geçirdim. “Aptalca değil. Nasıl istersen öyle hissedebilirsin.”

İkimiz de bakışlarımızı kaçırmadan önce göz göze geldik. Uzun bir sessizlik oldu. Kalbim kulaklarımda atıyordu.

“Belki sen yardım edebilirsin,” dedi ve nabzım çıldırdı. “Yani, bana bazı önerilerde bulunabilirsin.” Yutkunurken boynunun zarif hattı hareket etti.

Bakışlarım Darcy'nin bluzuna kayarak yaka hattında oyalandı; önceden gördüğüm iç çamaşırını giydiğini hayal ettim.

Yapmamalıydık. Gerçekten, *gerçekten* bu alana girmemeliydik. Bunu sırf iyi niyetimden yapıyormuşum rolünü oynamam gittikçe zorlaşıyordu.

“İstedğin bu mu?” Normal bir şekilde nefes almaya çalıştım.

Darcy başıyla onayladı ve heyecan ile beklenti kanımda yoğunlaştı.

“Fakat sana bir şey söylemek istiyorum.” Darcy kaşlarını çattı ve bakışlarını indirdi. Yüz ifadesindeki kırılganlık bana

onu kollarıma alıp sıkıca sarılmayı istetti. **“Sen benim en iyi arkadaşımsın.”**

Kalbim göğsümde sertçe gümbürdedi. **“Sen de benim en iyi arkadaşımsın, Darce.”**

“Gerçekten mi?” Ağzı en tatlı gülümsemesine büründü.

Kıs kıs gülmekten kendimi alamadım. Darcy nasıl bilmezdi? Her boş ânımı onunla geçiriyordum. **“Evet, elbette.”**

“Kit değil mi?” Gülümsemesi bir nebze zayıflayınca göğsüm acıdı.

Çirkin, soğuk bir duygu beni sardı. Kit onunla övünmemişti. Ona değer vermemişti. Darcy’yle yıllar geçirmişti ve onu hak ettiği biçimde desteklememişti.

“Bana yılbaşı gecesiyle ilgili anlattıklarından sonra,” diye itiraf ederken yatakta Darcy’nin yanına oturdum, **“onun gibi birini hayatımda istemiyorum.”**

Bunu yüksek sesle söylemek rahatlatıcıydı.

“Noel’de Kit ailesini ziyaret etmek için eve, Ontario’ya gittiğinde ve biz video oyunları oynayarak, çikolata yiyerek zaman geçirdiğimizde,” Darcy’ye alaycı bir şekilde gülümse dim, onun ağzı bir gülümsemeyle kıvrıldı, **“onu özlemedim.”** Serçe parmağımı birkaç santim hareket ettirdim, böylece onunkine değiyordu. **“Ama seni özlerdim.”**

Bunu daha önce asla itiraf edemezdim, asla doğruluğunu kabul edemezdim çünkü arkadaşımın sevgilisiyle ilgili böyle düşüncelere sahip olmak beni lanet olası bir pislik yapardı.

Fakat Darcy artık onun sevgilisi değildi.

Güzel, yeşil gözleri şaşkınlıkla parladı. Ağzı küçük, umutlu bir gülümsemeyle şekillendi. **“Ben de seni özlerdim.”**

Göğsüme bir şey yerleşmişti; uzun bir an sadece birbirimizi baktık. Gerilim havada asılıydı ve Darcy benimkine değen parmağını geri çekmiyordu.

“Eğer bunu yaparsak,” diye başlarken kararsız bir bakışla dudaklarını ısırdı ve aletim seğirdi, **“sonrasında işler tuhaf olabilir.”**

“Aynen.” Sert bir şekilde başımla onayladım. İstedğim son şey buydu: arkadaşlığımızın onun evimden taşınmasıyla ve bizim artık konuşmamamızla sonuçlanan yapmacıklı, sıkıntılı değişimi. Benim kâbusumdu bu. “Tuhaf olmayacak.” Kararlığım beni yakıyordu. “Öyle olmasına izin vermeyeceğiz.”

Darcy’ye karşı büyüyen hislerim mi? Tam olarak oldukları yerde kilitli kalacaklardı.

“Sana sadece oyuncağı nasıl kullanacağım göstereceğim.” Gözlerim onun dolgun ve güzel ağzında oyalandı. “Bu konuda birer yetişkin gibi davranabiliriz.”

“Kesinlikle.” Darcy yutkundu ve altdudağım dişlerinin arasına sıkıştırdı.

Altdudağım öpmenin, onu kendi dişlerimle çekiştirmenin ve Darcy’nin çıkardığı zevk inlemelerinin neye benzediğini biliyordum. Uyarılma içimde yayılarak bedenimi gerginleştirdi.

“Isınman gerekiyor.”

“Isınmam mı?” Kafası karışmıştı.

Boğazımı temizledim. “Tahrik olman yani.”

“Ah.” Acaba Darcy normalden daha hızlı mı nefes alıp veriyordu? “Belki porno veya benzeri bir şey izleyebiliriz.” Ağzının kenarı yukarı kıvrıldı ve gözlerimiz buluştu. “Bana ne tür tuhaflıklardan hoşlandığını hiç söylemedin.”

Bize benzeyen çifti mi? Bunu Darcy’ye gösteremezdim. Anlardı. Buna rağmen telefonumu çıkarıyordum çünkü neden Darcy’nin güvenli, sağlıklı pornoya erişimi olmasındı ki?

“Beğenebileceğin bir video var.” OnlyFans hesabıma giriş yaptım. Yalnızca tek bir sayfaya abone olmuştum, bu yüzden bulmak kolaydı. “Bu hesap evli bir çifte ait.” Videolarını kaydardım, ta ki aklımdakini bulana kadar. “Bu videoda kadın zirveye ulaşmıyor ama bundan zevk alıyor.” Darcy’yle bunu konuşmak bile beni sertleştiriyordu. “Tamamen onunla ilgili. Belki bu iyi bir başlangıçtır.”

Derin bir nefes alıp Darcy'nin yüzünü inceledim. Endişeliydi ama gözlerinde bir ateş parıltısı vardı.

“Kulağa güzel geliyor.” Yutkundu ve saçlarını kulaklarının arkasına soktu.

Geçen hafta buz pistinde Miller'ın aptal meydan okumasına kanan rekabetçi versiyonum vardı ya? İşte o uyanmıştı. Darcy kaçırdığı eğlenceli flört deneyimlerini mi istiyordu? Bunu hayatının en unutulmazı kılacaktım.

“Zirveye ulaşmak zorunda değilsin.” Sesim alçaktı ve gözlerimiz birbirine kilitlenirken kalbim daha şiddetli çarpıyordu.

“Tabii.” Başıyla onayladı. “Harika.”

“Dilediğin zaman fikrini değiştirebilirsin. Üstelik ne olursa olsun, biz her zaman arkadaş olacağız.”

Darcy güveni tazelenmiş olarak başıyla onayladı. Yanına yerleşip yatak başlığına yaslandım ve telefonu aramızda bir yastıkla destekledim.

“Hazır mısın?”

Darcy başıyla onayladı ve *oynat*'a bastım.

40. BÖLÜM

DARCY

EKRANDA, kadın yatağın üzerinde uzanırken adam altın sarısı başını onun bacaklarının arasına gömmüş, dilini tekrar tekrar onun üzerinde sürüklüyordu. Kadın elini adamın saçlarına geçirdiğinde alyansı geç akşamüstünün azalan güneş ışığında parıldadı.

Adamın saçını çekerken, “Durma,” diye fısıldadı. Adam alçak sesle, ıstırapla inlerken sırt kasları gerildi ve sıcaklık karnımın alt kısımlarında fırl fırl döndü. Adam elini yukarı, kadının memesine sürüklediğinde, sivrilmiş ucuyla oynadığında kadın sırtını yay gibi gerdi; uyarıcı çekiştirmeyi kendi bedenimde hissediyordum.

Yanımda uzanan Hayden’a hızla göz attım: İzliyordu. Çift bize benziyordu. Sadece adamın saç rengi veya esasen Hayden’la aynı iri, biçimli ve kaslı vücut şekline sahip olması ya da kadının büyük olasılıkla benimle aynı beden ölçülerine ve boyamadan önceki rengimle benzer tonda saçlara sahip olması yüzünden değildi.

Adamın ona sakın bir rahatlıkla, sahiplenici ama sevecen bir biçimde dokunmasıydı. Bana Hayden’ın sezon finali partisinde beni nasıl öptüğünü hatırlatmıştı; sanki onundum ve benimle herkesten daha iyi ilgilenecekti.

Hayden videoyu odaklanarak izlerken ellerini düz karnımın üstünde kavuşturmuştu. Nefes alıp verışı düzensizdi ama tek bir kasını bile kımıldatmıyordu.

Kadın ekranda tekrar inledi; benim mahrem kaslarımı kenetlenirken ve nem bacaklarımın arasında toplanırken çarpık bir imrenme hissettim. Bunu istiyordum ve bunu Hayden'm yapmasını istiyordum.

Oyuncağı nasıl kullanacağımı biliyordum. İzlediğim video –barda yüksek sesle oynayan– anlaşılırdı. Ama oyuncağı kullandığım süre boyunca Hayden'ı düşüneceğimden endişe ediyordum. Kullanmak çok, çok riskli ve karmaşık bir alana adım atmak gibi geliyordu.

Videonun sonuna doğru kadın zirveye ulaşmak yerine adamın kolunu çekti ve adam yukarı tırmanıp kadının üzerinde durdu ve onu tatlı, yumuşak, çok sevgi dolu bir şekilde öptü. Öyle şefkatli ve sevecendi ki kalbim sızladı. Hayden *bu tūr* pornoya mı düşküncü yani? Hızlı, ateşli ve çılgınca bir şey olacağını varsaymışım.

Video sona erdi ama ikimiz de kımıldamadık. Kanımda gürül gürül akan sıcaklık bacaklarımın arasında toplanıyordu.

“Hayden?” diye fısıldarken bakışlarımı ekrandan çekemedim ama yatakta yanımda uzanan adamın son derece farkındaydım.

“Evet?” Sesi boğuktu.

“Sanırım hazırım.” Dudaklarımı ıslattım. “Şimdi tahrik oldum.”

Hayden hızla başını sallarken derin bir nefes aldı. “Güzel. Tamam. Peki.”

Birbirimize baktık, havada gerilim vardı ve kendimi Hayden'in üstüne çıkmaktan güçbela alıkoyuyordum.

Ağırlaşmış göz kapaklarıyla beni inceleyerek, “Benim odadan çıkmamı ister misin?” diye sordu alçak sesle.

Başımı iki yana salladım. Hayden'in bakışları karardı.

“Sen odadan çıkmak ister misin?” diye sordum usulca.

Hayden bakışlarını benden ayırmadan başını iki yana salladı. “Hayır.”

Gözlerindeki yoğunluktan nabzım tekledi ve belki, *bir ihtimal*, onun da bunu benim kadar istediğinden şüphelendim. Pantolonunun önünü zorlayan etkileyici ereksiyonuna bakınca onun da tahrik olduğunu anladım.

Sadece vücutlarımızın tepkisi, dedim kendi kendime. Porno izledikten sonra tabii ki tahrik olmuştuk. Sonrasında birbirimizin en iyi arkadaşları olmaya devam edebilirdik. Hayden yüzünden aklım başımdan gitmeyecekti.

Hayden ayağa kalkıp çalışma masama yürüdü ve kalbim küt küt atarken sırtı bana dönük vaziyette oyuncacı kutusundan çıkardı. Tişörtünün altında kasları seğirdi. Oyuncacı yatağa getirdi, dizlerinin üstünde yatağa oturunca yatak çöktü. Pembe oyuncak, elinde U şeklinde bükülmüştü.

“Bu kısmı,” oyuncacığın bir tarafını işaret etti, “klitorisi emer ve bu kısmı da,” diğer ucunu işaret etti, “G-noktasında titreşir.” Hayden yutkundu. “Ayarları da bu düğmelerle düzenleyebilirsiniz.”

Başımınla onayladım ve derin bir nefes aldım. “Sen yap.” Beynimin derinlerinde, mantıklı parçam şaşkınlı ve paniğe kapılmıştı, kibrit ve gazyağıyla neden böyle oynadığımı merak ediyordu ama ona aldırmadım. “Belki benim üzerimde kullanabilirsin,” diyerek netleştirdim.

Hayden’in da nefes aldığını sanmıyordum. “Emin misin?”

Başımınla onayladım. Bunu istiyordum. Klitorisimin arkasında bir sızı geliyordu ve külotum ıslaktı. Ayrıca Hayden çok güzel kokuyordu, çok ateşli ve yakışıklıydı, nazikti, mükemmeldi ve *onu istiyordum*. Kesinlikle onu istiyordum. Bu kadar basitti.

Hayden’in bana, videodaki adamın partnerine hissettirdiği gibi hissettirmesini istiyordum.

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan kot pantolonumun düğmelerini açıp aşağı kaydırdım.

“Siktir,” diye mırıldanırken Hayden parmaklarını arasından geçirdiği saçlarını dağıttı.

Gözleri karardı ve bakışları bacaklarımda, külotumda gezinirken uyuşmuştu. İhtiyaçla ürperdim. O parlak, tahrik olmuş bakışları beni bluzumu çıkarmaya itti; şimdi yatakte sadece külotum ve sutyenimle oturuyordum. Hayden'in dudakları gezegendeki en ateşli kadınmışım gibi aralandı.

Hayden'in nutkunun tutulmasına sebep olmak kendimi güçlü hissetmemi sağlamıştı.

"Sen de tişörtünü ve pantolonunu çıkarmalısın," diye fısıldadım. "O şekilde daha rahat hissederim."

Hayden'in ağzının kenarı yukarı kıvrıldı ve başıyla onayladıktan sonra tişörtünü başının üstünden çekip çıkardı. Bu hareketle gövdesindeki tüm kasların yükselip alçalmasını izledim; güçlü elleriyle kemerini çözerken bir başka tahrik akını bedenime yayıldı.

Hayden pantolonunu çıkarırken, "Dilediğin zaman durabiliriz," dedi.

Gözlerim baksırının ön tarafının şeklini bozan kalın aletine gitti. Avcumun içinde sağlam bir his bırakacağını ve zonklayacağını hayal edebiliyordum. "Biliyorum."

"Ayrıca zirveye ulaşmak zorunda değilsin."

Tekrar başımı sallarken homurdanmamı zapt ettim. Külotumun ne kadar ıslak olduğuna ve sıcaklığın karnımın alt kısımlarında nasıl kıvrıldığına bakarsak, Hayden'in bana oyuncakla dokunduğu saniye boşalmak beni daha çok kaygılandırıyordu.

Derin bir nefes almadan önce Hayden bakışlarını hızla üzerimde gezdirdi; yastıklara dayanmış uzanırken eminim saçlarım karmakarışık.

"Çok ciddisin," diye fısıldadım.

İç geçirdi, sonra yakışıklı yüz hatlarını kaplayacak şekilde çabucak sırttı.

Tanıdığım Hayden'in –alaycı, dost canlısı, eğlenceyi seven adamın– bir parçası tekrar canlanmış gibiydi.

Gözlerime bakarak oyuncağı bana yaklaştırken, “Bunu külotundan içeri kaydıracağım,” dedi. Dizlerim iyice aralandı.

Bunu yaptığımıza inanamıyordum. Bunun gerçek olduğuna inanamıyordum. Hayden külotumun bacak kısmının altında bir parmağını kıvırdı ve oyuncağı üzerimde kaydırды; heyecan bedenimde aniden yükselirken içgüdüsel olarak sırtımı yay gibi gerdim.

41. BÖLÜM

DARCY

OYUNCAK klitorisime neredeyse değerken Hayden durdu; tüm farkındalığım oraya odaklıydı. “Konuş benimle, Darcy.”

“İyi,” demeyi başardım ve uyluklarım gerildi. Klitorisim arzuyla sızlıyordu. Sanırım ayak parmaklarım kıvrılmıştı. “Bu iyi. Ben iyiyim.”

“Emin misin?”

“Hı hı,” diye inledim.

U’nun diğer ucunu içime itti ve gözlerim kapandı, dudaklarım aralandı; oyuncağın basıncı ve esnekliği vücuduma hızla sıcaklık yayarken yorgana yapıştım. Kıvılcımlar karnımın alt kısımlarında toplanmıştı. Oyuncak açık bile değildi ama orgazmım ufukta belirmişti.

“Siktir, çok ıslaksın,” diye fısıldadı Hayden saygı ve hayranlıkla. Bacaklarımın arasına dikkatle bakarken çenesi gerildi. Külotumla büyük ölçüde örtülüydüm ama kumaşta ıslak bir alan vardı ve onu incelerken Hayden’ın geniş göğsü inip kalkıyordu. Gözleri hızla benimkilere çevrildi ve farklı bir sıcaklık titreşimi hissettim. “Nasıl hissediyorsun?”

“Sımsıkı.”

Hayden çaresiz, ıstıraplı bir biçimde inledi ve gözleri kısa bir an için kapandı. “Emme özeliğini açacağım.”

Başımınla onayladım, Hayden düğmeye bastığında alçak bir vızıltı sesi gelmeye başladı. Onu hissedebiliyordum ama

klitorisimin merkezine oturmamıştı. Kaşlarımı çattım. “Doğru yerde olduğunu sanmıyorum.”

Hayden’in ağzının kenarı yukarı kıvrıldı. “Biliyorum.”

Emici tarafını klitorisimin etrafında bir daire şeklinde yavaşça kaydırırken ihtiyaç duyduğum hassas sinir tomurcuğuna değmiyordu. Hayden’in bana sataştığım fark ettiğimde bir başka sıcaklık dalgasıyla sarıldım.

“Sabırlı olmayı öğrenmen gerek.” Sesi çatallıydı.

Tenim karıncalandı. Benim tatlı, eğlenceli Hayden’ım neredeydi ve bana ne yapmam gerektiğini söyleyen bu versiyonu kimdi?

“Güven bana,” diye ekledi, göz göze geldiğimizde bedenimde bir elektrik akımı tutuştu.

Hayden’in bu yönünü bilmiyordum ama ondan çok, çok hoşlanmıştım. Klitorisimin etrafında daireler çizerek beni git-tikçe daha çok heyecanlandırıyordu. Hayden’dan oyuncağı üzerimde kullanmasını istemenin hayatımın en iyi mi, yoksa en kötü kararı mı olduğunu bilmiyordum. İçimdeki titreşim kısmı henüz açık değildi ama ön duvarımda nazik, zevkli dürtmeler hissediyordum. Zevk kıvrılarak kaslarımda toplanıyor ve onları gerginleştiriyordu.

“Oyuncağı ıslatıyorsun,” diye mırıldanırken onu bacaklarımda arasında hareket ettirdiği yeri izliyordu. Diğer eliyle de yatakta kendini destekliyordu.

O elini kapıp göğsüme çekme dürtüsü hissettim, böylece her yerime dokunabilirdi. “Daha fazla,” dedim zorlukla soluyarak.

Hayden bir kaşını kaldırdı, kendini beğenmiş tarafı şimdiye dek gördüğümünden daha karanlık bir şekilde yüzeye çıkıyordu. “Öyle mi?”

Dudaklarımı sertçe birbirine bastırarak daha fazla zevk almak için oyuncağa doğru kıvrandım. “Lütfen.”

Hayden’in ağzı uyuşuk bir sırtışla kıvrıldı. “Sanırım yeterince sabrettin,” dedi alçak sesli bir mırıltıyla ve hafifçe yer değiştirtince oyuncağın ağzı klitorisime yerleşti.

Bacaklarımın arasındaki yoğun zevk çekişiyse dışlerimi kenetledim.

“Aman Tanrım,” diye solurken kendimi Hayden’in dokunuşuyla sırtım gerildi.

“Bundan hoşlandın, değil mi?” Yüzünde hâlâ o kendini beğenmiş gülümseme vardı, bakışları benimkiler ile oyuncak arasında geziniyor, aradaki her yerde –memelerim, ince sütyenimin arkasında sivrilmiş ve sızlayan meme uçlarım, karnım, külotum– oyalanıyordu.

Sarsak bir şekilde başımı sallarken gözlerimi açık tutmaya çalışıyordum. Yüzümdeki muhtaç, çaresiz ifadeyi hissedebiliyordum. Tanrım, bu çok yoğundu. Hiç böyle olmamıştı, ne kendi başıma ne de Kit’le.

“Bana bunun güzel olduğunu söyle, Darcy.”

“Güzel.” Kalçalarımı oyuncağa doğru kaldırdım ve düşüncelerim bacaklarımın arasındaki sıcaklık ve basınçla sınırlandı. “Çok güzel.”

“Yüce Tanrım.” Baksırının önünde ıslak bir bölge vardı. Bununla Hayden’in zevk suyunun akmasını sağladığım düşüncesi içimdeki basıncı bir kademe daha artırdı.

Keşke aletini görebilseydim. Keşke ona dokunabilseydim. Keşke şu anda içimde onun parmakları ve klitorisimde daireler çizen onun dili olsaydı.

Hayden’in parlak ve yanan gözleri benimkilerle buluştu. “Diğer kısmını açacağım.”

Aman Tanrım, bu beni öldürecek. Biliyordum, ölecektim. Hayden diğer düğmeye bastı ve ön duvarımda alçak sesli, yoğun bir gürleme başladı. Karnımın derinliklerindeki basınç genişleyerek ve çatırdayarak ikiye, üçe katlandı, bacaklarımın gerilip titremesine yol açtı. Omurgamın altında gelişen sıcak, kıvılcım saçan gerilime güçbela dayanabiliyordum.

“Bundan hoşlandın mı?” Odaklanmış halde beni izlerken Hayden’in sesi pürüzlüydü ve alnı terden nemliydi.

“Çok yakınım,” diye inledim.

“Neye ihtiyacın var?”

“Bana dokun,” dedim nefes nefese. “Ellerinin üzerimde olmasına ihtiyacım var.”

Göğsünden alçak, hoşnut bir ses yükselen Hayden’in eli uyluğumdaydı; sahiplenici, açgözlü bir hareketle tenimin üzerinde geziniyordu. Yukarı çıkararak kalçamı, karnımı sıyırdı, sutyenimin kumaşının üstüne süründükten sonra mememin sert, muhtaç ucunu çimdikledi. Çekişini sanki arada bir bağ varmış gibi bacaklarımın arasında hissettim.

Ayak parmaklarım kıvrıldı. Hayden’in gözlerindeki ateşli, büyülenmiş parıltı, kol kaslarının gerilip dalgalanması, sesinin alçak mırıltısı... hepsi bir araya gelerek beni sınıra daha çok yaklaştırdı. Altımdaki yorganın yumuşaklığı bile o an duyarımın fazla uyarıyordu.

Hayden bu hayatının en iyi ânıymış gibi bakıyordu bana, sanki bunun yaşandığına inanamıyordu. Sanki her saniyesini hatırlayacaktı.

“Sana aldığım oyuncağa mı boşalacaksın, tatlım?”

Burada kontrolün kimin elinde olduğuyla ilgili hiç şüphe yoktu, bundan ne kadar çok hoşlandığıma şaşırıyordum. Başımınla onayladım.

“Güzel.”

Sesinin dominant, kendini beğenmiş tonu gözlerindeki hoşnut bakışla birleştiğinde beni sınırdan itti ve düştüm. Kaslarım oyuncağı sıkıştırdı ve Hayden inledi. Zevk dalgalarını içimde gümbürderken sırtımı gerdim ve elimi uzattığımda Hayden parmaklarını benimkilere geçirip sıkı.

“Hayden...” Sesim tizdi. Bilincimin minik bir parçası Hayden’in elinin ne kadar sıcak olduğunun, elimi böyle tutmasının ne kadar iyi hissettirdiğinin farkındaydı.

“Tanrım, adımı böyle inlemene bayıldım.”

Kontrolümü kaybediyordum, sinirlerim tutuşurken ve acil, enfes titremelerle sarsılırken bir cankurtaran halatıymış gibi Hayden’in bakışlarına tutundum. Orgazmım sonunda dinmeye başladığında Hayden oyuncağın ayarını düşürdü.

“Biraz daha,” diye beni kışkırtırken son kasılmalarda emmeyi ve titreşimi iyice azalttı. “Dayanabildiğin kadar.”

Başımla onaylarken gözlerimi sımsıkı kapattım; Hayden oyuncakla orgazmımı uzatırken hoşnut bir ses çıkardı.

“Aferin kızıma,” diye mırıldandı ve sıcaklık içime akı. Oyuncağı kapatıp nazikçe dışarı kaydıldı; doymuş bir şekilde iç geçirip yorgana gömüldüm.

Hayden oyuncacağı kenara kaldırmak için yataktan kalktığı anda endişe içimde çınladı. Fakat yatağa dönüp yanıma uzandığında rahatladım.

“Gel buraya.” Beni göğsüne çekti ve Hayden Owens’ın sarhoş edici, enfes kokusunu ciğerlerime doldurdum. “İyi iş çıkardın,” diye mırıldandı şakağıma doğru.

Hafif bir kahkaha attım. “Tüm işi sen yaptın.”

“Bana kalırsa arkadaşımız *G-Noktası Sosisi*, bu akşamın gerçek MVP’si.”

Sağlam göğsüne doğru sııttım ve gerçeğı —eğer o burada olup bana sataşmasa, beni izlemese, beni böyle arzulanır ve çaresiz hissettirmese asla böyle şiddetli boşalmayacağım gerçeğini— kendime sakladım.

Bunu Hayden’dan başka kimseyle yapmak istemezdim. Yeni tanıştığım bir erkekle bu deneyimi yaşadığımı hayal bile edemiyordum.

Onunla göz göze gelmek için geriye kaydım. “Bir gariplik yok, değil mi?”

Anlayamadığım bir duygu Hayden’ın yüzünden hızla geçti, ardından başını iki yana salladı. “Hayır, bir gariplik yok,” dedi usulca. Eli saçlarımı okşuyordu; bu romantik bir olay olmadığı ve biz de bir çift olmadığımız halde başımı göğsüne yaslayıp kalp atışlarını dinledim.

* Most Valuable Player, genellikle spor dallarında, özellikle takım sporlarında turnuvarın ya da maçın en skorlar, en çok katkı sağlayan oyuncusuna verilen unvan, “en değerli oyuncu”. -e.n.

Bakışlarım oldukça büyük ereksiyonuna takıldı ve düşüncelerim edepsiz, azgın bir hâl aldı. Acaba dudaklarımın arasında nasıl hissettirirdi ve Hayden'in ıstıraplı inlemelerini daha çok duyar mıydım? Beni izleyip bazen yaptığı gibi çenesini kenetler miydi?

Parmaklarımla Hayden'in mükemmel göğsünü ve karın kaslarını aşağı doğru okşadım. Hayden'in nefesi kesildi. Ama baksırının beline ulaştığım anda sıcak ve kararlı eli bileğimi sardı.

"Bu akşam değil." Elimi göğsüne çekti. "Bu akşam seninle ilgiliydi." Hayden yutkundu, bakışları benimkilerden ayrılmadı. Sanki daha fazlasını söylemekten kaçınıyordu. Bunun yerine yorganı altımızdan çekip beni hâlâ göğsünde tutarak üzerimizi örttü.

"Uyu," diye fısıldadı şakağıma doğru ve gözlerimi kapadım.

Hayden'in reddedişi canımı acıtmıştı ama en iyisi buydu. Seks yaparsak bağlanacaktım. Bir çapkına âşık olmak kalbimi paramparça etmenin olağanüstü bir yoluydu ve Hayden'la aramızı bozma fikri de göze alamayacağım bir kâbustu.

42. BÖLÜM

HAYDEN

DARCY'NİN NEFESİ düzenli bir hâl aldığında onu dikkatle üzerimden çektim ve yataktan kalkıp yatak odamdaki banyonun yolunu tuttum. Banyo kapısını kapattım ve Darcy'nin orgazm sıvısını parmaklarımdan emdim, gözlerim kapanırken bir inleme boğazımdan yukarı çıkmakla tehdit etti beni.

Aman Tanrım, tadı müthişti. Öylesine sertleşmişim ki canım acıyordu. Düzgün düşünemiyordum. Sadece Darcy'nin çıkardığı sesleri, boşalırken kaşlarının arasında oluşan küçük ıstırap çizgisini ve adımı nasıl inlediğini düşünüp duruyordum.

Darcy'nin teklifini reddetmek şimdiye kadar yaptığım en zor şeydi ama ona hislerimi –uzun bir zamandır ona âşık olduğumu– söylemeden bunu kabul etmek yanlış geliyordu.

Gariplik yok, değil mi? diye sormuştu.

Soluklanmak için ellerimi banyo tezgâhına bastırırken ofladım. Bu deneyim tüm hayatımı değiştirmişti ama hayır, garip değildi. Tam tersiydi.

Her şeyden daha doğru hissettirmişti. Yıllardır bunu yapıyor olmamız gerekirmiş gibiydi.

Başımı kaldırıp aynada gözlerime baktım. Artık bir ilişki yaşamaya istekliydim ve bundan caymam mümkün değildi.

“Hapı yuttun,” diye fısıldadım yansıma.

Hızlı bir duştan ve rekor zamanda gerçekleşen yetersiz bir orgazmdan sonra Darcy'nin odasına döndüm. Hâlâ derin uykundaydı, nefesleri yumuşaktı ve saçları yastığa yayılmıştı.

Kendi yatağıma gitmeliydim ama bunun yerine onun yanına uzandım. Darcy uykusunda iç geçirdi ve bana sokulup gevşediğinde kalbim birkaç kez güm güm çarptı.

Darcy ile aramızdaki flört koçu-öğrenci ilişkisinin değişmesi gerekiyordu ama her şeyin kötüye gitmesinden ödüm kopuyordu.

43. BÖLÜM

HAYDEN

“TANRIM, OWENS, bu akşam fena gaza gelmişsin,” diye seslendi Miller taraftarın kükreyişleri arasında. Kolunu boynuma doladı ve ben gülerken beni çekiştirdi.

Washington’a karşı oynadığımız maçın bitmesine on saniye kalmışken maçtaki üçüncü golümü atarak *hat trick* yapmıştım. Bakışlarım doğruca kalenin arkasında Pippa ve Hazel’la birlikte oturan Darcy’ye gitti ve kalbim hopladı. Ayaktaydı, tezahürat ediyor ve bana gülümsüyordu.

Dün gece yaptığımız şeyi düşünmeyi bırakamıyordum.

Ağzında meraklı bir kıvrımla, “Bu akşam neyin var?” diye sordu Volkov. “Farklısın.”

Omuz silkip başımı iki yana salladım. “Sadece iyi hissediyorum.”

Sadece iyi hissetmiyordum, *sınırsız* hissediyordum. Goller benim için çantada keklikti. Dün akşam beni yönlendirdiğini düşündüğüm hâkimiyet akışı vardı ya? Kanımı kasıp kavuruyor, duyularımı keskinleştiriyordu.

Anlaşılan, kontrolü böyle ele almaktan hoşlanıyordum.

Maç bittiğinde ve pistten ayrılıp soyunma odasının yolunu tuttuğumuzda Miller, “Bence de bir şey olmuş,” dedi.

Evet, olmuştu. Kendini beğenmiş sırıtışımla *kahkaha* attım. “Neden bahsettiğinizi bilmiyorum.”

Beni memnun bir sırıtışla inceledi. “Darcy’yle ikinizin arasında. Bir şey olmuş. Bunu hissedebiliyorum.”

Dün akşam Darcy'nin orgazmını avcumun içinde tutarken, Darcy'yi ona yaklaşması için yönlendirirken ve tatlılıkla ikna ederken, Darcy daha fazla dayanamayana dek uzatırken ve ona sataşırken içimden geçen o güçlü, korumacı his akını beni bir kez daha sarstı.

“Artık birlikte misiniz?” Volkov peşimizden soyunma odasına girdi.

Gülümserken omuz silktim. “Sadece birlikte eğleniyoruz.”

Şimdiye dek hiç eğlenmediğim kadar. Darcy'yle birlikte yaşamak beklediğimden çok daha iyiydi ve bunu berbat etmeyecektim.

“Saçmalık.”

Bozuldum. “Anlamıyorsun.”

“Anlıyorum.” Volkov bana ters ters baktı. “Harekete geç yoksa bunu başka bir adam yapacak.”

Darcy ve benim yakınlığımız çok kırılıyordu. Bunu aceleye getiremezdim. “Çaylaklarla ilgilenmiyor. Ona bundan bahsettim ve onların çocuk olduğunu söyledi.”

Volkov'la birbirimize dik dik baktık. Gerilim havada çatırdadı ve kaslarım gerginleşti. Volkov'un burun delikleri genişledi.

Lanet adam. Her zaman en iyisini bildiğini sanırdı.

“Peki ya ben ona çıkma teklifi edersem?” diye sordu alçak sesle.

Göğsüm dehşetle gerildi. “Ne?”

“Darcy'nin bir çocukla randevuya çıkmak istemediğini söyledin.” Göz ucuyla bana meydan okuyan bir bakış attı; rekabetçi parçam başını kaldırdı. “Ben bir çocuk değilim ve ne yaptığımı tam olarak biliyorum.”

Korumacı bir dürtü beni sarstı. Onları birlikte düşünmek kanımın hiddetle köpürmesine neden olmuştu. “Bu işin peşini bırak, Volkov.”

“Bırakacağımı sanmıyorum.” Ağzının kenarı yukarı kıvrıldı ama gülümsemesi cana yakın değildi; kurnaz ve kendini

beğenmişti. İlk kez ona vurmak istedim. “Ne, bana güvenmiyor musun?” Ses tonu umursamaz, âdeta şakacıydı ama gözlerinde bir keskinlik vardı.

“Darcy bunu asla kabul etmez.”

Darcy, Volkov’a ilgi duymuyordu. Yoksa şimdiye dek bir şey söylerdi.

Değil mi?

Volkov bana kibirle baktı. “Neden kararı ona bırakmıyoruz?”

44. BÖLÜM

DARCY

BİRKAÇ GÜN SONRA arenada Georgia'nın ofisine giderken birinin arkamdan adımı söylediğini duydum.

“Merhaba, Darcy.” Koç Tate Ward, bana yetişmek için sakin bir tempoda uzun adımlarla yürüyordu. Bana dostça gülümsediğinde gözlerinin kenarları kırıştı.

“Merhaba.” Ona şaşkınlıkla baktım. Geçip gitmesine hazırdım ama Ward durdu ve beni rahat hissettirmesini amaçladığını sezdiğim bir şekilde bakmaya devam etti.

“Biraz vaktin var mı?”

Georgia'nın ofisinin bulunduğu koridora dikkatle baktım. Birkaç dakika erken gelmiştim. “Evet?”

Kim olduğumu nereden biliyordu ki?

“Güzel.” Geldiği yönde onu takip etmemi işaret etti. “Ofisimde sohbet edelim.” Tereddütlü ifadem karşısında sırtıttı. “Uzun sürmeyecek. Dr. Greene öğle yemeğine gideceğinizden bahsetti, bu yüzden seni alıkoymayacağım.”

Bu haftanın maçları ve yaptığım *power play* önerilerinin takım için nasıl işe yaradığı hızla aklımdan geçti. Bunun benim fikrim olduğunu söylemeleri gerekmiyordu. Ben kimdim ki? Sadece bilgisayarında oyalanan sıradan bir kız. Ward bana haddimi bildirecekti.

Okul müdürünün odasına gidiyormuşum gibi onu takip ederken midemde soğuk bir endişe düğümü oluştu.

Bu bir kez daha kovulmak gibi olacaktı. Bundan sonra maçlara gidemeyecek ve ön sırada oturamayacaktım.

Ofisinin cam kapısını açık tutarak bana içeri girmemi işaret etti. “Sen Eckhart-Foster’da analistsin değil mi?”

“Evet.” Ward’un çalışma masasının karşısındaki deri koltuklardan birine otururken kalbim gümbürdemeye başladı.

“Ve British Columbia Üniversitesi istatistik mezunusun.” Ward oturdu ve bana düşünceli bir ifadeyle baktı. Masasında kocaman gülümseyen ve başının iki yanına yapışık iki örgüslü olan küçük bir kızın çerçeveli bir fotoğrafı vardı. “Üstün başarı listesine girmişsin.”

Sertçe yutkundum. Tüm bunları nereden biliyordu? Beni dava mı edecekti? “Araştırmışsınız.”

Bakışları sıcaktı. “Tıpkı senin gibi. Bana şu istatistiksel modellerle ilgili daha fazlasını anlat.”

Galiba en iyi strateji olabildiğince dürüst olmaktı. “O modeller sadece eğlence amaçlıydı, bunu çocuklara da söyledim. Hepsi ligin internet sayfasından herkese açık bilgiler ve maçlardan alınmış veriler. Özel bir bilgi yok. Bundan kazanç elde etmiyorum; ne başka birine satıyorum ne de paylaşıyorum.” Yüzüm yanıyordu ve yerin dibine girmek istiyordum. “Niyetim hiçbir zaman bunu kullanmak değildi. Yalnızca bilgisayarımda kurcaladığım bir şeydi. Geleceği tahmin edip edemeyeceğimi görmek için geçmiş verileri kullanmayı severim. Asla başkasının öğrenmesini istemedim. Onlara modellerin kontrol edilmediğini söyledim.”

Ward bitirmemi beklerken sessizdi.

“Çok üzgünüm,” diye eklerken bakışlarımı kucığımdaki ellerime çektim.

“Neden?”

“Çünkü ben uzman değilim, yine de ne yaptığıma dair hiçbir fikrim olmadan insanların hayatlarıyla uğraşıyorum.”

Ward endişeyle kaşlarını çattı. “Belli ki ne yaptığını biliyorsun. Belli ki sen bir uzmansın.”

Bu şaka mıydı? Birbirimize bakarken Ward'un yüzünde çözemediğim garip bir ifade vardı, ağzı eğlenen bir gülümsemeyle yukarı kıvrılıyordu.

“Ne dediğinizi anlamıyorum.”

“Takım için çalışmanı istiyorum.”

Uzun ve sessiz bir an boyunca ona boş boş baktım. “Ne?” diye sordum sonunda.

Ward kıs kıs güldü. “Vancouver Storm’un analiz departmanına katılmanı istiyorum.”

Tekrar şaşkınlıkla baktım. “Neden?”

Ward gülümsedi. “Çünkü Darcy, açıkça zeki ve yetenekli olmanın yanı sıra bedavaya ve eğlence amaçlı bunu yapman, bu konuda hevesli olduğun anlamına geliyor. Bu da kurduğum takımın önemli bir özelliği.”

Analist olarak takım için çalıştığımı ve her gün hokey modelleriyle oynadığımı hayal ettim. Çalışanlarından çok kendi kazançlarını önemseyen şimdiki patronumdansa, Ward için çalışmak çok daha iyi görünüyordu. Hayden ve diğerlerinin bu adamı neden bu kadar çok sevdiğini anlıyordum.

Ayrıca tüm gün hokey istatistikleriyle çalışmak, verilerde yeni örüntüler keşfetmek eğlenceli olurdu.

“Analiz departmanımız üç emekli hokey oyuncusundan oluşuyor,” diye devam etti Ward. “Hiçbirinde senin analitik deneyimin yok. Takım için büyük bir kazanç olursun.” Koyu renkli kaşlarını kaldırdı. “Bizim için kesinlikle faydalı olabilirsin. Bize katılman için gerçekten hevesliler.”

“Tek istatistik analisti ben mi olacağım?”

“Evet.” Cömert bir maaş söyledi ama onu güçbela duydum.

“Peki herkes benim rakamlarıma mı güvenecek?” Tek analist olmak istediğim şeyin tam zıddıydı. Baskı on misli yükselecekti.

Ward bir kaşını kaldırdı. “Analiz departmanı bir ekip olarak çalışır.”

"Fakat kimse benim rakamlarımı kontrol edemez." Baskı göğsüme bir ağırlık gibi düştü, derin nefes almakta zorlandım.

Ward bir şey söylemek için ağzını açtı ama ben çoktan ayaktaydım.

"Benim zaten bir işim var." Titrek gülümsemem nazik ancak kararlıydı. "Ama teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım."

İlginç bir şeymişim gibi beni inceledikten sonra Ward başını bir kez salladı. "Pekâlâ. Fikrini değiştirirsen beni nerede bulacağını biliyorsun. Kapımız sana her zaman açık."

"Şüphesiz," dedim ona. *O kapıdan* bir daha geçmeyeceğimi çok iyi biliyordum.

Öğle yemeği için yola koyulmadan önce Georgia ve ben buz pistinde durduk; antrenman sırasında takım mola vermişti. Georgia yedek kulübesinde oyunculardan biriyle bir şeyler konuşuyordu. Hayden pistte Alexei ve Rory'yle sohbet ediyordu. Beni fark edince gergin bir gülümsemeyle yanıma doğru kaydı.

Önceki gecenin onunla ve oyuncakla dolu anıları beni kuşattı ve kollarımdan aşağı doğru bütün cildim diken diken oldu. Hiç o kadar şiddetli boşalmamıştım.

Sonrasında Hayden'a dokunmak için hamle yaptığımda beni durdurmuştu. Çünkü bir birlikteliğimiz yoktu. Hayden sadece bana yardım ediyordu.

"Selam." Pistte kayarak önümde durdu, gözleri merakla üzerimde geziyordu.

Yaşananlarla ilgili konuşmamıştık ama ona yapışmayacağımı göstermek için normal davranmaya çalışıyordum.

"Georgia ile öğle yemeği yiyeceğiz ama bir reçete vermesi gerekiyordu," diye açıklarken birkaç adım ileride duran Georgia'ya baktım.

“Tabii.” Hayden başını salladıktan sonra tekrar bana baktı.
“Günün nasıl geçiyor?”

“İyi. Senin?”

Tekrar başını sallarken bana hafifçe gülümsedi. “İyi.”

Dün sabah onun yanında uyanmanın ne kadar hoş olduğunu ve tüm gece ona yaslanıp uyuduktan sonra ne kadar iyi dinlenmiş oluğumu hatırladım.

Altdudağımı ısırđım. “Ward bana iş teklif etti.”

Hayden’in gözleri açıldı ve yüzüne gururlu bir gülümseme yayıldı. “Öyle mi? Bu müthiş, Darce.”

“Kabul etmeyeceğim tabii ki.”

“Neden olmasın?” Bariyerlere yaslanıp bana odaklanınca midem ağırlaştı. İlgisi sarhoş ediciydi.

“Ben sadece...” Geçmişî tekrar gündeme getirmek istemiyordum. “Bana uygun olduğunu zannetmiyorum.”

Hayden’in dudakları itiraz etmek istiyormuş gibi aralandı ama o sırada Alexei kayarak yanımıza geldi.

“Darcy.” Çenesini eğerek selam verdi, konuşmanın bölünmesi beni rahatlatmıştı.

“Selam.” Ona çabucak gülümsedim.

“Tamam, gidebiliriz. Beklediğin için teşekkürler,” dedi Georgia yanımdan, hemen sonra bakışları Alexei’yi buldu.
“Ah. Yine mi sen...”

Alexei yara izi olan kaşını kaldırdı. “Sistemli olarak programlanmış bir antrenmana katılmamam için bir sebep mi var?”

Georgia ilgisizce omuz silkti. “Diğer oyunculardan daha fazla dinlenmeye ihtiyacın olduğunu düşündüm.”

Alexei ona düpedüz buz gibi baktıktan sonra ilgisini bana çevirdi. “Bir dakika, Darcy’yle özel olarak konuşmak istiyorum.”

Yanındaki Hayden’in burun delikleri genişledi. Daha önce bunu hiç görmemiştim. “Neden?”

Alexei bakışlarını ondan ayırmadı, aralarında tuhaf bir gerilim vardı. “Ona sormak istediğim bir şey var.”

Hayden çenesini sıktı. “Neden benim önümde soramaya-
cağını anlamıyorum.”

Sonsuzluk gibi gelen bir süre birbirine dik dik baktılar.
Georgia ve ben şaşkınlıkla bakiştık.

“Peki.” Alexei bana döndü; yüz ifadesi beni korkutmamak
için çaba sarf ediyormuş gibi yumuşamış olsa da buna gülüm-
seme denilemezdi. Boğazını temizledi. “Darcy, bence biz bir
yerlere gidelim.”

Gergin sessizlik uzadıkça uzadı; bugün ikinci kez doğru
duyduğumdan şüpheliydim. Georgia sert bir kahkaha patla-
tırken Hayden, Alexei’ye kötü kötü bakıyordu.

“Randevu gibi mi?” diye tekrar ettim.

Alexei bakışlarını yüzümden ayırmadan, “Randevu gibi,”
diye onayladı.

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı, ona dikkatle bakıyordum.

Alexei’yi oldum olası severdim. Pistte takım arkadaşları-
nı canla başla korurdu ama hokey dışında onda erkek saldıır-
ganlığının zerresini görmemiştım. Sakin, gözlemci ve dev bir
incir ağacı gibi güçlü bir havası vardı. İri bedeni ile yüzünün
sert hatlarının ötesinde, nazik, sessiz ve arkadaşlarına sadık
biri olduğunu biliyordum.

Georgia’ya Alexei’nin korkutucu bir tarzda ateşli oldu-
ğunu söylemiş olabilirdim ama ona karşı romantik hislerim
yoktu. Hayden’a göz attım ama gergin yüz ifadesinden bir
anlam çıkaramadım.

Önceki gece ne yaptığımızı ve Hayden’la birlikte uyanma-
nın nasıl iyi geldiğini tekrar hatırladım.

Asla bağlanma, diyordu çapkın kuralları. Galiba bağlan-
maya başlamıştım ama Hayden’m bunu öğrenmesini istemi-
yordum.

Dahası, mantıklı olan sıradaki adım diğer insanlarla alış-
tırma yapmamdı. Sonsuza dek flört koçumla randevuya çıkma-
mazdım. Bu kötü sonuçlanırdı.

Alexei'nin gözlerine bakıp, "Ben ciddi bir şey aramıyorum," dedim.

"Ben de öyle."

Georgia yanımda duyamadığım bir şeyler mırıldandı, hâlâ bir heykel gibi dikilen Hayden bizi izliyordu.

"Tamam." Alexei'ye başımı salladım. "Bir randevuya çıkalım."

Hayden kaskatı kesildi ve bakışları hızla bana döndü. "İstemiyorsan onunla çıkmak zorunda değilsin."

"Biliyorum." Alexei tarafından tehdit edilmiş veya sindirilmiş gibi hissetmediğimi göstermek için ona yatıştırıcı şekilde gülümsedim. "Sabırsızlıkla bekliyorum."

Hayden gergin bir nefes alırken gözlerinde kalbimin daha sert çarpmasına neden olan bir şey yanıp söndü. Bu, geçen gece oyuncakla bana sataşırken gördüğüm aynı hâkimiyetti.

"O zaman bunu bir çifte randevuya çevirelim," derken duruşunu iyice dikleştirdi.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" diye sordu Alexei.

"Kesinlikle," dedi Hayden. Georgia'ya baktı. "Georgia? Benimle randevuya çıkmak ister misin?"

Alexei hızla kaşlarını çatı. "Bu bir çıkar çatışması."

"Georgia benim doktorum değil," diye karşılık verdi Hayden. Oyuncular iki doktor grubu arasında bölüştürülmüştü. "Senin de değil. Doğru mu, Georgia?" diye sordu Hayden. "Dışarı çıkmamız senin için çıkar çatışması olmaz çünkü hiçbirimiz senin hastan değiliz."

Georgia'nın cevabını beklerken herkes sessizleşti.

"Bu dramaya hayır demeliyim," diye mırıldandı Georgia bana, "ama aynı zamanda ilginç olabileceğini hissediyorum." Yan gözle bana baktı. "Sen ne dersin?"

Georgia'nın Hayden'a romantik bir ilgisi olduğunu düşünmüyordum ama yine de bu fikir midemde sert, küçük bir düğümün oluşmasına yol açmıştı. Fakat Hayden bana ait değildi. "Bence eğlenceli olur."

Georgia bana gülümsedi. “Müthiş.” Hayden’a bakıp başını salladı. “Kabul, Owens.”

“Müthiş.” Hayden bana baktı.

Alexei’nin bakışları ikimiz arasında gidip gelirken ifadesi anlaşılmazdı. “Müthiş.”

“Müthiş,” dedim, az önce ne olduğundan emin değildim.

45. BÖLÜM

HAYDEN

ÇİFTE RANDEVUYA ÇIKACAĞIMIZ AKŞAM
Darcy'nin yatak odasının kapısına bir elimi dayamış, hazırlanmasını izliyordum.

Baş döndürücü görünüyordu; güzel saçları açıktı ve omuzlarının etrafına dökülüyordu, ona Sevgililer Günü'nde aldığım güllerin tonunda bir bluz giyyordu. Ve hepsi *o adam* içindi. Burun deliklerim genişledi.

Bu sabah Darcy'nin aldığı iç çamaşırını kuruması için banyoya astığını görmüştüm ama yarım saat sonra oradan geçtiğimde ortadan kaybolmuşlardı.

Darcy onu *o adamla* olan randevusu için giyyordu. Darcy'ye destek olmalıydım ama midem bulanıyordu ve tepemin tası atmıştı.

"Selam." Darcy birdenbire beni fark etti. "Hoş görünüyorsun."

"Teşekkürler." Bu akşam fazla şık sayılmayacak bir restorana gidecektik, bu yüzden kot pantolon, tişört ve yün bir kazak giymiştim; Darcy bir keresinde bu kazak için demişti ki...

"Bu mavi renk gözlerini okyanus gibi gösteriyor." Bana gülümsedi.

"Biliyorum." Nefes alamadığımı hissettim. "Hatırlıyorum."

Darcy homurdandı, tekrar gülümsedi, parmaklarını saçlarının arasından geçirirken tekrar aynaya döndü. Saçlarını

boyadığından beri sanki onlarla gurur duyuyor ve gösteriş yapmak istiyormuş gibi daha sık açık bırakıyordu.

Bakışlarım Darcy'nin kıyafetine indi ve göğsüm sıkıştı. O kot pantolon kıcını tüm doğru yerlerde sarıyordu. Giydiği kırmızı bluz ise... Beline ve göğsüne oturuyordu ama kolları daha boldu. Ellerim belinin kıvrımına kusursuzca otururdu.

Volkov'un ne yaptığını biliyordum. Beni kışkırtmak için Darcy'ye çıkma teklifi etmişti. Darcy'ye karşı hisleri yoktu. Fakat onu bu kıyafetle gören hiçbir erkek ona dokunmadan duramazdı. Üstelik belki bu akşam Volkov'un fikir değiştirdiği akşam olurdu.

Darcy ikinci kez yüz ifademe baktı. "Ne oldu?"

"Bunları mı giyeceksin?"

Darcy'nin gülümsemesi zayıfladı ve kararsızlığın parladığı bakışları aynaya çevrildi. Kendimden nefret ettim. Suçlayıcı sesim beni kontrolcü bir pislik gibi göstermişti.

"Hayır, kahretsin. Özür dilerim." Burun kemerimi ovdum. "Ağzımdan yanlış çıktı. Yalnızca normalde giydiklerinden farklı." Bluzunu gösterdim. "Kırmızı," diye ekledim çünkü kelimeleri bulamayan bir salaktım.

Darcy aynadaki yansımasına bakıp tek kaşını kaldırdı. "Kötü anlamda mı farklı?"

"Hayır," dedim aceleyle. "Güzel görünüyorsun. Sen hep güzel görünürsün."

Darcy gülümseyince göğsümde tatlı bir sızı oluştu. Bugünlerde Darcy'de bir parıltı vardı, içinde aydınlık bir şey filizleniyordu sanki.

Göz göze geldik; ona söylemek istediğim çok şey vardı. Başlangıç olarak: *O adam için giyinme, benim için giyin. Belki: Evde kalalım, böylece seni sadece kendime saklayabilirim. Hatta: Sana diğer erkeklerle nasıl flört etmen gerektiğini öğretmek işkence gibi.*

Telefonu vızıldadı ve mutsuz duygular midemde kaynar-ken bakışlarımı çevirdim. Volkov bizimle restoranda buluşmak yerine Darcy'yi evden almakta ısrarcı olmuştu.

“Alo?” diye cevaplarırken bana gülümsedi. “Selam. Aşağı inmemizi ister misin?” Bir anlığına dinledi. “Tamam. Az sonra görüşürüz.”

Darcy düğmeye basıp binanın kapısını açarak Volkov'u içeri aldı ve telefonunu arka cebine soktukten sonra makyaj çantasını karıştırdı.

“Acaba senin...” Bir elimi saçlarımdan geçirdim, “...bu akşamla ilgili bir sorun var mı? Herhangi bir tavsiye ister misin?”

Darcy başını iki yana sallarken bluzuyla uyumlu bir ruj sürüyordu. Tüm dikkatimi hareketine odakladım, ruju dolgun dudaklarının üzerinde sürüklemesi beni büyülemişti.

“Hayır. Alexei'nin yanında oldukça rahatım. Endişeli değilim.”

O gergin, sahiplenici enerji beni sardı ve kenetlenmiş yumruklarımı saklamak için kollarımı göğsümde kavuşturdum. “Rahatsın. Müthiş.”

“Tüm derslerin gerçekten faydalı oldu.” Bana tereddütlü bir bakış attı. “İyi misin? Tüm hafta sende bir gariplik vardı.”

Boğazımdaki düğümlerden güçlkle yutkundum. Tüm hafta huzursuzlukla bu akşamı düşünmüştüm. Ödüm kopmuştu. Sıvışmak için bir bahane bulmakla –böylece Darcy'nin parıltılı ışığını Volkov'a yöneltmesini izlemek zorunda kalmazdım– kendime evde oturup beklemenin ve merak etmenin çok daha kötü olacağını söylemek arasında gidip gelmiştim.

Randevuyla ilgili düşünmediğimde Darcy'nin boşalırken çıkardığı sesleri düşünmüştüm. Orgazmdan saniyeler önce dudakları aralık ve gözleri kocaman açılmış halde, buna inanmıyormuş gibi bana nasıl baktığım. Eliyle elimi nasıl sık-ğını ve bunun hayatımın en mahrem deneyimi olduğunu.

“Ben iyiyim.” Kendimi güven verici bir şekilde gülümsemeye zorladım. “Bu hafta iyi uyuyamadım.”

Gözlerimiz buluştu ve yüzünün aldığı belirsiz ifadeyi gördüğümde birlikte uyandığımız sabahları mı düşünüyor diye merak ettim. Benim uykum hafifti ama Darcy’nin başı göğsümdeyken, kollarım ona dolanmışken ve kokusu burnumdayken ölü gibi uyumuştum.

Kapı çaldı.

“İkisinden biri gelmiş olmalı.” Darcy aceleyle yanımdan geçti, onu takip etmeden önce sıcak ve tatlı parfümünün kokusunu aldım.

Daha antreye ulaşmadan tartışıklarını duyduk.

Georgia’nın kapının arkasından, “Bu kadar geç saate kadar ayakta kalabilmene şok oldum,” diye söylendiğini duydum.

“Ben de Owens’tan seni alması için bir Bentley göndermesini talep etmemene şok oldum,” diye karşılık verdi Volkov soğuk ve ilgisiz bir tavırla. “Ya da kendini onun şöförüyle restorana bıraktırmamana.”

Darcy kapıyı açtığında birbirlerine ters ters bakıyorlardı; Volkov ondan birkaç karış uzun olduğu halde Georgia her nasılsa Volkov’a burnunun üstünden bakmayı başarmıştı.

Aniden tartışmayı kesip aynı anda bize döndüler. Georgia yüzüne geniş bir gülümseme kondurdu ve Volkov, Darcy’yi nazikçe selamlarken dudakları kıvrıldı ama ikisi de gerginlik yayıyordu.

Volkov dev bir buket çiçek taşıyordu.

Bakışları ikisinin arasında gidip gelirken Darcy, “Selam,” dedi neşçyle. “Her şey yolunda mı?”

“Her şey harika.” Georgia içeri girdi, bana dostça göz kırparken bakışları dairede gezindi ve ıslık çaldı. “Evin güzelmiş.”

Volkov çiçekleri Darcy’ye verdi. “Bunlar sana.”

Darcy’nin yüzünde öyle şaşkın ve hoşnut bir ifade belirdi ki midem ağırlaştı. “Bana mı?”

Volkov gözlerini hızla bana çevirdi; aptal, lanet yüzünde yine o aptal, kendini beğenmiş ifade vardı. “Sana Darcy.”

Darcy bukete uzun uzun baktı. “Çok hoşlar. Teşekkür ederim.”

“Taze görünmüyorlar,” dedim ama sonra Georgia eliyle ağzını örterek arkasını döndüğünde ânında pişman oldum. “Sen, eee, ölmesinler diye onları suya koysan iyi olur.”

Kapa lanet çeneni, diye düşündüm ama yapamıyordum. Volkov’a dik dik baktım ve sırtımı dikleştirirken Volkov bana bakıp tek kaşını kaldırdı. Şerefsizin teki gibi davranıyordum ama umurumda değildi.

Darcy bana garip bir bakış attı. “Bence harika görünüyorlar.” Çiçekleri Volkov’dan aldı ve Volkov da onun peşinden mutfağa gitti.

Darcy üst raftaki vazoya erişemediğinde içgüdüsel olarak öne doğru adım attım ama kahrolasica Volkov oradaydı, Darcy’nin vazoyu indirmesine yardım ediyordu.

“Ne?” diye mırıldanırken Georgia sırttı, “bana çiçek yok mu?”

Ona özür dileyen, mahcup bir şekilde baktım. Darcy’nin Volkov’la randevuya çıkacağına fazla odaklandığımdan bu akşam benim de bir randevum olduğunu unutmuştum. “Üzgünüm.”

Georgia gülümseyerek boş vermemi işaret etti. “Sorun değil. Biz arkadaşız. Sadece eğlence için buradayım.” Kendinden memnun biçimde sırttı. “Üstelik yemeği sen ısmarlıyorsun.”

Darcy hayranlıkla bakarak çiçekleri mutfak masasına yerleştirdi. “Çok güzeller. Bana çiçek alınmasını seviyorum.”

Sonsuzluğun geri kalanında ona her gün çiçek alacaktım.

“Çiçekleri görünce sen aklıma geldin,” dedi Volkov ona. “Saçlarınla uyumlular.”

“Öyleler. Dikkatlisin.” Darcy ona en yakın açık mor renkli çiçeği koklamak için eğildi.

“Şuna bak,” Volkov’a ters ters bakarken omuz kaslarım gerildi, “hakiki bir Kazanova.”

Georgia homurdandı ve Darcy bana muzip bir şekilde gülümsedi. “Belki de flört derslerini bana Alexei vermeliydi.”

Volkov boğazından eğleniyormuş gibi bir ses çıkardı, keskin bir kıskançlık mideme saplanmıştı.

“Cenaze çiçeklerine benziyorlar,” derken kendimden nefret ettim.

Bir pislik gibi konuşuyordum. Bir pislik gibi davranıyordum ama kendime engel olamıyordum. Bütün bunlar kahrolası bir karmaşaya dönüşüyordu.

Evden çıktık ve Darcy, Volkov ile Georgia’yı asansöre yönlendirirken ben kapıyı kilitledim.

Ne hoş, dedi Georgia ağzını oynatarak arkalarından, alaycı bir şekilde iki başparmağını havaya kaldırdı. *Hiç belli etmiyorsun.*

Burun deliklerim genişledi ve ben derin bir nefes alırken asansörün kapısı açıldı. Volkov bir elini Darcy’nin beline koydu.

Kıskançlık ve hiddet dolu bir darbe beni sarstı.

Uzun bir akşam olacaktı.

46. BÖLÜM

DARCY

“DAHA SIK KIRMIZI GIYMELİSİN,” dedi Alexei yemeğin ortasında ve yanımda Hayden gerildi.

Bu akşam büyük bir hataydı. Alexei’yle çıkmayı kabul etmeden önce Hayden’a danışmalıydım. İşlerin Kit’le olduğu gibi can sıkıcı bir hâl alması ihtimaline karşın benim başka bir arkadaşıyla çıkmamı istemiyordu belli ki.

Fakat aynı zamanda bu benim randevumdu ve eşlik etmeyi isteyen Hayden’dı.

“Teşekkürler.” Çenemi Georgia’ya doğru eğdim. “Georgia alışveriş yapılacak en iyi yerleri biliyor. Ayrıca konfor alanım dışında bir şeyler giymek eğlenceli.”

“Konu para harcamaksa doktor profesyoneldir.” Alexei arkasına yaslanıp gözlerini anlamlı bir şekilde Georgia’nın ayakkabılarına dikti.

Georgia gözlerini devirdi, sonra bana döndü. “Tekrar alışverişe çıkmamız gerekecek. Streicher ve Pippa’nın düğünü için elbise almam lazım.”

Doğru. Düğün bir ay sonra, sezon sonu ile *playoff*’ların ilk turu arasındaki haftadaydı.

Hayden ile ben bakıştık ve yüz ifadesi yumuşadı. Ona iyi olduğumu, bunu sabırsızlıkla beklediğimi göstermek için gülen verici bir biçimde gülümsedim.

“Düğünleri severim.” Georgia’nın yüzündeki ifade özlem doluydu. “Onlarınkine katılmak için sabırsızlanıyorum.”

“Kuşkusuz.” Alexei içkisini yudumladı. “Bir hokey oyuncusu ve ünlü bir şarkıcının düğünü. Senin için zengin erkek podyumu gibi olacak. Sonunda kendine bir tane karparsın.”

“Saçmalama. Ben asla evlenmeyeceğim.” Georgia ona sırlarını biliyormuş gibi kurnaz bir şekilde sırttı. “Bana nazik davran Rus, yoksa dans pistinde kalçan çıktığında ayağa kalkman için sana yardım etmem.”

“Ben gitmeyeceğim. Düğünlerden hoşlanmam. Ayrıca doktorum olma görevinden çekilen sendin.”

“Bazı doktorların aksine, bende Tanrı kompleksi yok. Hastam ümitsiz vaka olduğunda bunu bilirim.”

“Belki de çok iyi bir doktor değilsindir çünkü ben her zamankinden güçlü hissediyorum.”

Georgia’nın bakışları sertleşti. “Emekli olmalısın.”

“Hayır.”

Georgia’nın eli masada sanki bıçağına uzanacakmış gibi savruldu.

Garson tabakları toplamak için gelince masadaki garip enerji dağıldı. Hayden’a baktım; dişlerini sıkıyordu, omuzları gergindi ve dikkati Alexei ile benim aramda gidip geliyordu.

“Sen iyi misin?” diye fısıldadım. Bakışlarım Hayden’ın gözlerinin altındaki koyu halkalara ilişti ve göğsümde bir şefkat sızısı oluştu. “Eve erken gitmek istersen benim için sakıncası yok.”

“Hiçbir yere gitmiyorum.” Hayden, pişmiş kelle gibi sırttan Alexei’ye öfkeyle bakıyordu.

Alexei, “Darcy’nin eve sağ salim dönmesini sağlarım,” dedi Hayden’a. “Er ya da geç.”

“Ben senin flört koçunum,” dedi Hayden, odağı hâlâ Alexei’deydi. “Seni gözümün önünden ayırmayacağım.”

Göğsümde bir şey koptu. Hayden geçen geceki aynı ses tonuyla konuşuyordu. *Biraz daha*, demişti, ben zevkin doruklarını zorlarken gözleri bendeydi. *Dayanabildiğin kadar.*

“Darcy,” diye lafa karıştı Alexei, eğilmiş beni inceliyordu. “Saçlarında bir şey var.”

Bir elimle saçımı taradım ancak Alexei nazik ama kararlı bir şekilde bileğimi yakaladı.

“Ben alırım,” dedi.

Hayden şiddetle nefesini içine çekti.

Alexei saçıma takılan şeyi alırken Hayden ona öfkeyle bakıyordu, dizini sallıyordu ve çenesi gergindi.

“Hah,” Alexei kaşlarını çatı “bir çiçek parçası gördüğümü sandım. Sana aldıklarımından.”

“Ah.” Şaşkınlıkla gözlerimi kırıştırdım. “Tamam.”

“Herhalde yanıldım.” Alexei bana gülümsedi.

Hayden bir anda ayağa fırlayıp elimi kaptı. Ne yaptığını sormak için ağzımı açsam da çoktan beni çekerek ayağa kaldırıyordu bile. Cüzdanını çıkardı ve masaya birkaç banknot bıraktı, sonra beni Alexei’den uzağa çekistirmeye başladı.

Alexei sadece arkamızdan gülümsedi.

“Randevu bitti,” dedi Hayden. “Eve gidiyoruz.”

47. BÖLÜM

DARCY

DIŞARIDA BEKLEYEN bir taksinin kapısını açarken ve yüzünde kaygı verici bir ifadeyle bana binmemi işaret ederken Hayden hâlâ elimi tutuyordu. Sürücüyü adresimizi bir çırpıda söylerken emniyet kemerimi takmak için üzerimden diğer tarafa uzandı.

Ona dikkatle bakarken ağzım açık kalmıştı. “Açıklayacak mısın?” diye inanmazlık içinde sordum.

“Eve gittiğimizde.”

Hüsran dolu bir ses çıkardım. “Hayden...”

“Eve. Gittiğimizde.”

Neyse ki eve dönüş yolculuğu kısıydı, asansöre adım attığımızda Hayden’dan dalgalar halinde gergin enerji yayılıyordu.

Çapkın olmanın yedi numaralı kuralı, diye ekledim: *Flört koçunun arkadaşlarıyla çıkma.*

Ufacık, umutlu, aptal bir parçam bunun sebebinin beni çılgınca kıskanması olmasını istiyordu ama Hayden kıskanmazdı. Yoksa şimdiye kadar bunu görürdüm.

Eve gittiğimizde bana bakmadı bile. Montunu mutfak taburelerinden birine atarken profilinin keskin hatları gözümüne ilişti.

“Ben yatmaya gidiyorum. İyi geceler,” dedi alçak sesle. Ayakkabılarını çıkarıp fırlattı ama onları her zaman yaptığı gibi gömme dolaba kaldırmadı. Ardından tek kelime daha etmeden yatak odalarımıza giden koridora yöneldi.

Ben ceketim ve ayakkabılarım hâlâ üzerimde, antrede dikilirken Hayden'in odasının kapısının kapanmasını dinledim.

Ah, yok artık. Başımı iki yana salladım, hüsrân mide boşluğumda büyüyordu.

Saniyeler içinde kapısının önünde idim, parmak eklemlemlerimle tıklatıyordum. "Hayden."

Cevap yoktu.

Tekrar vurdum. "*Hayden.*"

"Şimdi olmaz, Darce."

"Evet şimdi." Düşünmeden kapısını açtım. "İçeri geliyorum," diye eklediğimde kapıyı zaten açmıştım.

Hayden üzerinde yalnızca dar baksırıyla dikilirken bana ters ters baktı. Kasvetli ruh hali bile, biçimli kaslı, güçlü vücuduyla ve altın sarısı saçlarıyla ne kadar muhteşem görüldüğüne gölge düşüremiyordu.

Tanrım, çok seksiydi.

"Giysilerin nerede?" Kapısını birdenbire açan ben değilmişim gibi sesim öfkeliydi.

Hayden ellerini formda kalçalarına koydu. "Spor salonuna gideceğim."

"Şimdi mi?" Baksırının bel kısmından aşağı uzanan V şeklinde kasları bile vardı. Geçen gün bunu fark etmemiştim çünkü hayatımın en yoğun orgazmını yaşamakla meşguldüm.

"Evet."

"Uyuyacağını sanıyordum."

Hayden kabaca iç geçirirken odada volta atıyordu, huzursuzdu. "Bir şeyler yapmaya ihtiyacım var."

"Kitap oku," diye önerdim kolaylıkla. Onunla böyle kavga etmekten nefret ediyordum. Tamamen yanlış geliyordu. "*Kuzey Kılıcı*'nı izle."

Başını iki yana salladı. "Şu anda oturamam."

"Beni azarla öyleyse." Ona manidar bir bakış attım. "Belki bunun yardımı olur. Belli ki seni kızdırmışım."

Hayden ellerini göğsünde kavuşturdu. **“Sen neden bahsediyorsun?”**

Hayret dolu, neşesiz bir kahkaha patlattım. **“Hayden. Bak Alexei’yle çıktığım için üzgünüm. Dersimi aldım. Ama sen de gece boyunca hem Georgia’ya hem de Alexei’ye tam bir pislik gibi davrandın. Dahası bana öğrettiklerini uygulamaya çalıştığımda yatma saatini geçirmiş bir ergenmişim gibi beni dışarı sürükledin.”**

Hayden yutkundu ve bana ıstırap dolu bir ifadeyle baktı.

“Bana flört konusunda yardımcı olmayı kabul ettin ama sonra tüm gece bölgesini sahiplenene bir pislik gibi davrandın. Arkadaşlar böyle davranmaz.” Aylardır canımı sıkan mesele zihnimde ön sıraya yükseldi. **“Ayrıca artık bana dokunmuyorsun,”** diye usulca ekledim.

Gözleri beni yaktı. **“Ya geçen gece?”**

Midem ağırlaştı. Oyuncak, meme uçlarımı çekiştiren parmakları, içimde uyandırdığı zevk. Beni hiç olmadığı kadar şiddetle orgazma ulaştırmak için oyuncağı üzerimde kullanması. Ve sonunda güçlü parmaklarını benimkilere geçirmesi.

“Geçen gece dışında. Ya da geçen sabah.” Yutkundum. **“Bana sarılmıyorsun. Artık kolunu omzuma dolamıyorsun. Sen...”** Kulağa aptalca geliyordu. **“Beni gıdıklamıyorsun. Ayrıca sana kazara değmeyeyim diye yoldan çekiliyorsun.”**

Bir anlığına sessizlik aramıza ağır bir şekilde çöktü. Sonra Hayden güldü ancak bu Hayden’in o tipik, kaygısız, mutlu gülüşü değildi. Canını acıtıyormuş gibi buruk, hüsran doluydu.

“Artık sana dokunmuyorum.” Başını iki yana salladı. **“Evet, artık sana dokunmuyorum, Darce. Yapamıyorum.”**

Hayden’in keskinleşen bakışları beni hapsetti ve bir adım ilerledi. Sonra bir adım daha. Aramızda sadece santimler kalana ve ben onun sıcaklığını hissedene kadar.

“Nedenini bilmek ister misin?”

Kıncı sözlerini yüksek sesle dile getirdiğini duyabilmem için mi? “Nedenini biliyorum.”

Yüzümü çevirdim ama Hayden parmaklarını çenemin altına koyup çenemi kaldırdı. Bu baskın hareketle zevkten ürperdiğimi hissettim.

“Devam et öyleyse.” Gözlerime bakıp bana meydan okudu. “Söyle.”

“Kit’in kalbini kırdım. Önemsediğin bir insanı incittim.”

“Hayır.” Hayden sertçe iç geçirdi ama parmakları çenemin altındaydı hâlâ. “Daha fazla yanılamazdın, Darcy. Onunla birlikteyken mutlu olmadığımı biliyorum. Üstelik Kit’in yaptıklarından, istemediğini bilmesine rağmen sana evlenme teklif etme şeklinden sonra onun kalbini kırmanı umursamıyorum.” Beni büyük bir zevkle seyrederken yutkundu.

“O halde bizimle ilgili yanlış fikre kapılmamı istemiyorsun.”

“Yine yanılıyorsun.”

Hayden’in gözlerindeki çaresiz, aç bakış kalbimi gūmbūrdetiyordu. “Neden o zaman?”

“Gitmen lazım.” Bakışlarını indirdi ama odağı bende kaldı. “Ben bir hata yapmadan önce.”

İçimden bir heyecan dalgası geçti. “Ne tür bir hata?”

Gözlerinde parlayan ateş içime ışık tutarak enfes bir baskıyla bacaklarımın arasında kıvrılıp büküldü. Sezon finali partisinde beni öperken hissettiklerini hatırlıyormuş gibi dikkati dudaklarıma kaydı.

Tanrım, keşke geçen gece öpüşseydik.

“Neden sana dokunmadığımı öğrenmek ister misin?” Mavi gözleri bir ton koyulaşmıştı. “Çünkü başlarsam durmam.”

Bu haftaki garip ruh halleri. Alexei bana çıkma teklif ettiğinde Hayden’in tepesinin atması. Alexei çiçeklerle çıkageldiğinde Hayden’in onu öldürmek istiyormuş gibi görünmesi...

Hayatıma devam etmeme üzülmemişti.

“Sen...” Bu doğru olamazdı. Hayden’la ilgili bildiğim her şeye ters düşüyordu.

“Söyle.”

Kalbim küt küt atarken yutkundum ve başımı iki yana salladım. Bu konuda yanılmak küçük düşürücü olurdu.

“Söyle. Şunu.”

“Kıskanç,” deyiverdim. “Kıskanç davranıyordun.”

Çatırdayan, elektrik yüklü gerilim aramızda asılıydı.

Hayden başını yana yatırdı, nefesleri düzensizdi. “Kim kıskanmazdı ki, Darce?”

Fakat Hayden çok seksiydi. Herkesi elde edebilecek popüler bir sporcuydu. Bense matematikten hoşlanan, işinden kovulan ve eski sevgilisi için asla tam olarak uygun olmayan garip bir kızdım. Gözlerimi kırıştıtırırken acınası bir biçimde konuşmadan bunu açıklamanın bir yolunu bulmak için uğraşıyordum. “Ben sadece sanmıştım ki...”

“Sen ne sanmıştın?”

“Senin tipin değilim. Sen çok...” Düşüncelerim darmadağın ve bulanıktı, silkindim.

“Ben çok neyim?”

Kalbim dört nala çarpıyor, kulaklarımda gümbürdüyordu. “Herkesi elde edebilirsin.”

“Böyle söylemenden nefret ediyorum,” dedi Hayden usulca. “Neden sana hiç benzemeyen kadınlarla çıktığımı biliyor musun?”

Başımı iki yana salladım, nutkum tutulmuştu.

“Çünkü bana seni hatırlatmalarını istemiyordum. Çünkü kendimi sana karşı hislerim olmadığına ikna etmeye çalışıyordum.” Yutkunurken âdemelması kalkıp indi, gözbebekleri genişledi. “Ama asla işe yaramadı. Düşüncelerim her zaman sana dönüyordu.”

Başım dönüyordu; sersemlemiştim, gözüm kararıyordu, düşüncelerim yarışıyor, fırl fırl dönüyordu, tutunacak bir şey bulmaya çalışıyordu. Bu mantıksızdı. Bir halüsinasyondur. Restoranın önünde ayağım kaymış ve başımı çarpmışım, bir an sonra gözümü açtığımda kaldırımda yatarken Hayden,

Alexei, Georgia ve sağlık görevlilerinin üzerine eğildiklerini görecektim.

“Sen benim tipimsin,” dedi Hayden sanki canı acıyormuş gibi. “Herkesten çok.” Başı omzuma düştü ve derin bir nefes aldı, nefesini titrek bir şekilde verirken yumruğunu yanımdaki duvara dayadı. “Seni istiyorum, Darcy,” diye mırıldandı boynuma ve ürperdim. “Seni öyle çok istiyorum ki uzak kalamıyorum. Eğer ilişkimizin olduğu gibi kalmasını istiyorsan, odamdan hemen çıkmalısın.”

Birbirimizin en iyi arkadaşı olmamız umurumda değildi. Bunun her şeyi oldukça karmaşıklştıracak olması da umurumda değildi. Sadece Hayden’in şu anda bana dokunmasına, bacaklarımın arasında yarattığı yoğun baskıyla ilgilenmesine ihtiyacım vardı.

Birlikte olmamız neye benzerdi, görmeye ihtiyacım var. Sadece bir kez.

Bir elimi Hayden’in göğsüne bastırınca dörtmala çarpan kalbini hissettim. Gözleri beni yakıyordu, çaresiz ama arzuyla kararmışlardı.

“İlişkimizin olduğu gibi kalmasını istemiyorum,” diye fısıldadım ve ağzı sertçe benimkini buldu.

48. BÖLÜM

DARCY

HAYDEN TÜM DÜŞÜNCELERİMİ dağıtan bir aciliyetle dudaklarımı sahiplendi.

“Daha fazla çifte randevu yok,” dedi dudaklarıma doğru, başımla onayladım.

Parmaklarını saçlarıma soktu, ben de kendi parmaklarımı onunkilere soktum. Hayden’dan yayılan tüm hüsrana daha keskin, daha ateşli bir odaklanmayla dönüşürken dudaklarımı açılmaları için tatlılıkla ikna ediyor ve keşfederek, tadarak ağzımı okşuyordu.

Beni duvara bastırdı. Sanırım inledim. Bu bir hataysa, şimdiye dek yaptığım en iyi hataydı.

Hayden dilimin ucunu nazikçe emerken, “Tanrım, evet,” diye inledi. “Daha fazla randevu yok. Anlaşıldı mı?”

“Hı hı.”

Alıştırma amaçlı veya ilgi duymadığım bir oyuncuya mesaj vermek için öpüşmüyorduk. Artık bana ipuçlarını göstermiyor veya yeterince iyi öpüşüp öpüşmediğimi görmek için beni test etmiyordu.

Bunu yapıyorduk çünkü istiyorduk. Çünkü artık dayanamıyorduk. Çünkü bundan sonra ne olacağını görmemiz gerekiyordu. Ne olduğundan emin değildim ama gönüllü bir katılımcıyım, Hayden’ın istediği şeyi almasına izin veriyordum.

Ereksiyonunun karnıma nasıl bastırdığına bakılırsa, istediği bendim. Bunun farkına varmak beni heyecanlandırdı ve sırtımdan aşağı bir ürperti indi.

“Üşüyor musun?” diye mırıldandı Hayden öpücüklerin arasında.

Başımı iki yana salladım, altdudağımı dişlerinin arasına sıkıştırdı. “Güzel.”

Bu öpüşme ilk seferkinden farklıydı, sanki Hayden’ın içinde bir düğmeye basılmıştı. Neşeliydi, odaklanmıştı, kararlıydı; haftalardır yüzeyin altında kaynayan, maçlarda gol attığında başını kaldıran o *farklı dürtüydü*.

Bir eli bluzumun eteklerinde, bir parmağını bluzumla kot pantolonumun arasındaki çıplak tenimde gezdirdi ve tüm odağım bana dokunduğu yerle kısıtlandı.

“Şunu çıkar.”

Sesindeki emir omurgamın altına bir başka enfes sıcaklık sarmalı doladı. Ben beceriksizce fermuarı açtıktan sonra Hayden bluzu başımın üstünden çekti.

Beni incelerken, göğsüme uzun uzun bakarken, gözleri güzel, zarif dantel sutyende gezinirken yutkundu.

“Günlerdir bunu düşünüyordum. Gördüğümünden beri,” bir parmağını askının altına geçirip nazikçe tenime çarpmasına izin verdi, “beni delirtiyordu.”

Parmakları dantelin kenarlarını, memelerimin tepelerini, omuzlarımın üstünü sıyırdı ve tenim diken diken oldu.

“Bu akşam kimin için giydin bunu?” diye sordu alçak sesle.

“Senin için,” diye fısıldarken kalbim küt küt atıyordu. Giyinirken kafamda Hayden’in tepkisini canlandırmıştım.

Hayden’in ağzı yukarı kıvrıldı, avuçlarımı sağlam göğsüne dayarken sanırım ben de gülümsüyordum.

“Bunu duymak hoşuma gitti,” diye mırıldanırken ağzını tekrar benimkine indirdi.

Hayden’ı öpmek *enfesti*. Hayli zahmetsizdi ama nefes almak gibi gerekliydi. Asla, katiyen durmak istemiyordum ve Hayden’in ellerinin kalçalarımnda, kollarımnda, saçlarımda dolaşmasından, bedenimi dokunuşlarıyla ezberlemeye

çalışıyormuş gibi asla bir yere yerleşmemesinden anlaşılan o da durmak istemiyordu.

Biz en iyi arkadaşlardık. Ev arkadaşlarıydık. Hayden bağlılıkla ilgilenmeyen, ortamların aranan adamı, bir çapkındı.

Fakat Hayden o adam olmayabilirdi ve ben de artık işlerin karmaşıklaşabileceğini umursamıyor olabilirdim.

Sadece Hayden'ı istiyordum ve onun da istediği her şeye sahip olmasını istiyordum.

Kirli sakalı nazikçe tenime sürtünürken dili benimkini okşayarak düşüncelerimi daha fazla dağıtıyordu; dizlerimin arkası bir şeye çarptığında Hayden'ın beni geri geri yatağa sürüklediğini fark ettim.

Beni yatağa yatırdı, yorgana gömülürken Hayden'ın kokusu beni kapladı.

Hayden kot pantolonumun düğmelerini açarken, "Yatağında olmayı seviyorum," diye itiraf ettim.

Bakışları ısındı. "Ben de yatağымda olmanı seviyorum."

Kot pantolonumu çekip çıkarabilmesi için kalçalarımı kaldırdım. Gözlerini külotumda gezdirdi. Herhangi bir şeyi güçbela örten ince bir danteldi ve elini saçlarından geçirirken gözlerinin kararmasına, şiddetle iç geçirmesine bakılırsa Hayden beğenmişti.

"Sana bunlardan daha fazla alacağız," derken gözlerini dikmiş külotuma bakıyordu.

Bir çiftmişiz gibi *biz* demişti. Bu kalbime korku okları göndermeliydi ama öyle olmadı. Birlikte iç çamaşır almamız, Hayden'ın beni onunla gördüğünde gözlerinin ateşle parlaması fikrinden *hoşlanmışım*.

Üzerime çıktı, dirseklerini başımın iki yanına dayadı, bana tutku ve şefkatle baktıktan sonra ağzını benimkine indirdi. Öpüşmemiz ateşli, hızlı, çaresizdi; dillerin, dişlerin, dudakların ve nefeslerin birleşmesiydi. Nefes almayı unutup duruyorduk. Ereksiyonu karnıma baskı yapıyordu; sırtımı bir yay gibi

ona doğru gerdim, bacaklarımı aralayarak Hayden'in kalçalarımın arasına yerleşmesi için yer açtım. Üzerimdeki ağırlığı zevk vericiydi. Teninden yayılan sıcaklık içimde bir heyecan yaratmıştı. Parmaklarını saçlarımın arkasından geçirerek başımı yana yatırırken öpüşmemize ara verip ağzını çenemde ve boynumda gezdirdi.

“Çok güzel kokuyorsun,” diye inledi ve bir ıslaklık dalgası bacaklarımın arasına akın etti. “Her zaman güzel kokuyorsun. Ayrıca tadın çok tatlı.” Kulağımın altındaki hassas noktayı dişledi ve boğazımdan muhtaç bir ses kaçtı. “Daha fazlasına ihtiyacın var, değil mi?”

Başımı salladım, kafamın içinde bağırان *evet, lütfen* cevabını zor zapt etmiştim. Hayden'in ağzının kenarı hoşnut ve çok bilmiş bir tavırla kıvrıldı.

Hayden'in parmakları sivri meme ucumu buldu ve sustentenimin ince dantelinin üzerinden oynarken ağzı benimkine döndü. Parmaklarının her çekiştirmesini bacaklarımın arasında hissediyordum; beni ısıtıyor, basınç ile sıcaklığı yükseltiyordu. Dilimin üzerindeki dilinin verdiği heyecana iyice kapılmıştım. Külotum ıslaktı ve kalçalarımı onunkilere kaldırarak daha fazlasını arıyordum. Sonunda Hayden elini mememden aşağı sürükledi ve külotumun üstünden beni okşadı.

Temasıyla bedenime hızla zevk yayıldı ve aynı anda inledik.

“Çok ıslaksın.” Yüzümü büyülenmişçesine izlerken üzerimde güçlü, geniş bir daire çizdi ve gözlerim kapandı. “Gözlerini kapatma,” dedi, alçak, kararlı bir sesle. Bu bir oyunmuş gibi Hayden'in ses tonunda bir sataşma izi vardı. “Sakin.”

Gözlerimi açıp inlememi zapt etmek için ağzımı ince bir çizgi halinde bastırdım ve Hayden daha güçlü daireler çizerken ağzı yukarı kıvrıldı. İhtiyaç karnımın alt kısımlarında gergin ve sıcak bir şekilde büküldü.

“Bu iyi, değil mi?”

Başımla onayladım. Hayden homurdandı; o karanlık, parlak gülümsemesiyle gülümserken bakışları yüzüm ile elinin bacaklarımın arasında hareket ettiği yer arasında gidip geliyordu.

“Bu akşam ne yapacağız, Darce?” Dudakları tenimi sıyrırken ses tonu alçak ve tembeldi. “Listendeki hangi yeni maddenin üstünü çiziceğiz?”

Sutyenimi çekip meme ucumu serbest bıraktı ve hassas tepciği emdi. Merkezim gerildi ve nefesim kesildi.

“Hımm?” Hayden gözlerime bakarken elini benden uzaklaştırdı. Kalçam temas talep ederek onu takip etti ama Hayden parmaklarını sadece tangamın bel kısmında, kalçalarımın üstündeki dikişlerde kaydırarak bana sataştı. “Bu ne olacak?”

Bana bunu söyletecekti. Benim tatlı, eğlenceyi seven Hayden’ımın nereye gittiğini bilmiyordum ama bu versiyonunu sevmiştim. Kontrolü elinde tutan ve güçten zevk alan versiyonunu.

Gözlerim dudaklarına indi. “Ağzın.”

“Öyle mi?” Sırtışı çarpıldı. “Bu ağzı nerede istiyorsun, Darcy?” Omzumu, karnımı ve sonra kalçamı ısırarak sıcak öpücükler konduruyordu. Beklentiyle gerginleştim. “Göster bana balım.”

Bana *balım* demesiyle savunmasız kaldım. Elimi aşağı sürükleyip külotumun üzerinde durdurduğumda nabzım hızla atıyordu.

“Buraya mı?” Kumaşın üstünde bir başka yavaş, güçlü bir daire çizdi ve eline doğru büküldüm. “Söyle, Darcy.”

“Evet,” dedim aceleyle, hapsedilmiş enerjiyle doluydum. “Oraya.”

Hayden elini kumaşın altına kaydırırken yüzümü izliyordu. Parmaklarının dokunuşuyla nefesim kesildi ve Hayden’ın uyusuk gülümsemesi genişledi.

“Aşırı ıslaksın,” diye fısıldarken daireler çizerek parmak uçlarını klitorisimin üzerinde sürüklüyordu.

Gözlerim geriye kaydı; Hayden tam anlamıyla ihtiyacım olanla öyle uyumluydu ki sanki kafamın içindeydi.

“Bana güveniyor musun?”

“Elbette.” Orgazm olamasam bile Hayden’in somurtup savunmaya geçmeyeceğini biliyordum. Beni kollarına alıp öperdi.

“Aferin kızıma.”

Hayden elini çekti ve dizlerini büküp topuklarının üstüne oturarak külotumu çıkardı. Elleriyle uyluklarımın içlerine bastırarak bacaklarımı açtı. Altında tamamen açık olmanın, saklanamamanın savunmasızlığıyla nabzım fırladı. Göz göze geldiğimizde Hayden bir fısıltıyla küfretti. Öyle muhteşemdi ki nereye bakacağımı bilmiyordum: yakışıklı yüzüne, dağılmış, karmakarışık saçlarına, oyulmuş gibi şekilli göğsüne, omuzlarına, hafifçe tüylü karnına veya yatağa yaslanan güçlü uyluklarına.

“Yüzündeki dokunuşuma muhtaç ifadeyi sevdim.” Duraksadı, saygıyla karışık hayranlığa benzer bir ifadeyle izliyordu beni.

Kimse daha önce bana böyle bakmamıştı.

Elini bacaklarımın arasına kaydırıp düz avcuyla tüm hassas sinir uçlarına hafifçe dokundu ve sıcaklık içimden hızla geçerken uyluklarım gerildi.

“Buran çok güzel.” Hayden parlak bir bakışla elinin üzerimdeki hareketlerini izliyordu. “Çok yumuşak ve ıslak.”

Bacaklarımın arasında bir sıcaklık toplandı ve titreşti, Hayden’in klitorisime dokunduğu her seferinde bir elektrik akımıyla sarsılıyordum. Hayden’in aleti baksırını zorlarken bir başka muhtaç sızı hissettim.

“Hayden.” Uzandım ama bileğimi yakalayıp parmaklarını benimkilere geçirdi.

Gözlerindeki açlığın arkasında eğlence oynayıyordu. “Sabırlı ol.”

Hüsrarla inledim ve daha fazla temas arayışıyla Hayden'in eline doğru yükseldim ama Hayden eğilip ön kolunu kalçalarımın üzerine bastırarak beni dizginledi.

"Bekleyeceksin," dedi bana, ses tonundaki emir kanımı kızıştırdı.

Bu benim sataşan, eğlenceli Hayden'imdi ama aynı zamanda otoriter ve baskındı; bunu çok, çok sevmiştim.

"Bunun için çok uzun zaman bekledim. Aceleye getirmek istemiyorum." Bacaklarımın arasına oyuncu, hararetli bir sırıtışla bakıyordu. "Ve seni ne kadar uzun bekletirsem o kadar şiddetli boşalacaksın."

Tekrar klitorisime dokunduğunda yarı iç geçirdim, yanı homurdandım. Hayden kıs kıs güldü, güç sarhoşuydu, gözleri arzuyla kararmıştı. Beni gittikçe daha fazla heyecanlandırıyordu, sonunda tenim öyle ısınmıştı ki alev alabilirdim. Ufukta orgazmı görebiliyordum ama Hayden benimle oynayarak ve acele etmeyerek beni zapt ediyordu.

"Neden G-noktası orgazmının farklı bir türünü denemiyoruz?" diye sordu beni hem rahatlatan hem de beklentiyle gerginleştiren o kısık, ayartıcı ses tonuyla. "Ne dersin?"

Dudaklarımı ıslattım ve Hayden'in gözleri hareketimi takip etti. "Tamam."

"Çok yoğun hissedeceksin, tamam mı?"

"Hı hı." Nefesim düzensizdi ve öylesine tahrik olmuşum ki alev alabilirdim.

Hayden bakışlarını yüzüme sabitleyerek bir parmağını içime itti. Düşüncelerimi dağıtan zevkin yakıcılığıyla gözlerim geriye kaydı.

"Orası." Alçak, tok sesi beni ürpertti. "Tam orası."

Sözcükleri şekillendiremeyerek başımı olumlu anlamda salladım. Hayden yakışıklı yüzünde o güç ve kontrol ifadesiyle bacaklarımın arasında diz çökmüşken bir tanrıya benziyordu. Bakışlarımla gövdesindeki, omuzlarındaki ve kollarındaki

her çıkıntıyı ve kası keşfederek sonunda parmağını içimde hareket ettirirken gergin duran koluna odaklandım.

İkinci bir parmak ilkin katılırken sızlayan doluluk hissiyle yıldızları görüyordum. Parmaklarını büküp ön duvarımı ovarken Hayden'in bakışlarına tutundum. Beni eliyle becerirken çıkan ıslak sesler beni daha fazla uyardı.

Bunun yaşandığına inanamıyordum. Bunu yaptığımıza inanamıyordum. Bu kadar iyi hissettirdiğine inanamıyordum. Hayden'in içimdeki kalın, uzun parmaklarının verdiği zevk, deneyimlediğim her şeyin ötesindeydi. Hayden varlığından haberdar olmadığım kısımlarıma ulaşırken odağımı kaybetmiş, yarı aralık gözlerimi tavana diktim.

"Hey, hey, hey." Hayden'in sesi alçak ve yatıştırıcıydı; gözlerimi tekrar ona çevirdim. Ağzı hoşnut bir gülümsemeyle kıvrıldı. "İşte. Güzel. Bana bakmaya devam et, tamam mı?"

Başımınla onaylayarak büyülenmiş gözlerine baktım ve bir başka sıcaklık dalgası içimde ilerledi. Bu oyuncaktan daha iyiydi. Milyon kat daha iyiydi. Hayden'in bana böyle dokunması yüzünden ölüp cennete gidebilirdim.

"Çok iyi gidiyorsun balım."

Zevkle titredim, kaslarım etrafında gerilirken elini daha sert kavradım.

Hayden'in gülümsemesi çarpıldı. "Sana böyle söylemem hoşuna mı gidiyor?"

"Evet," dedim nefes nefese.

"Yakınsın, değil mi?"

"Hı hı."

Başparmağı klitorisimi hafifçe dürterek yavaş, kararlı daireler çiziyordu ve bu yeterliydi. Sınırdan devrildim, vücudumdaki tüm sinirler birden ateşlenirken görüşüm bulanıklaştı ve dudaklarım alçak bir inlemeyle aralandı. Tıpkı oyuncakla olduğu gibi, bu orgazm da farklıydı: daha alçaktan, daha derin ve daha güçlü. Hissettiğim sıcaklık ve basınç taşarken düşüncelerim eridi; Hayden orgazmımı uzatmak için

uğraşırken, bana *işte ihtiyacın olan şey, aferin kızım, vay canına, Darce, parmaklarıma nasıl da geliyor sun, gibi şeyler* söylerken eline doğru yükseldim ve büküldüm.

“Hayden,” diye soludum ve o da inledi.

Zevk bedenime yayılıyordu ve kanım sert, enfes bir biçimde coşarken en iyi arkadaşımın, yıllardır tanıdığım erkeğin, *Hayden’in* bana bu şekilde hissettirdiğinin anısına tutundum. Dikkati, benim zevkim onun zevkiymiş gibi yüzüm ve elinin içimde gömülü olduğu yer arasında değişirken yüzünde odaklanmış bir ifade vardı, gülümsemesi karanlıktı. Parmaklarımız birbirine geçmişti; elimi bir defa sıktı, aynı şekilde elini sıkarak karşılık verdim.

Orgazmın etkisinden çıkarken Hayden beni yavaşça okşuyordu ve sırtışı genişlemişti.

Usulca, “Nefes al,” diyerek üzerime çıktı ve beni öptü. Dilini benimkinde baştan başa gezdirdi, beni yalayıp yutarken ikimiz de soluk almak için çabalıyorduk. Teni çok sıcaktı ve bana gülümsemek için geri çekildiğinde havada süzülüyordum.

Bacaklarımin arasında ereksiyonu hafifçe dürtüyor, baksırını zorluyordu; aklıma edepsiz bir fikir gelmişti.

49. BÖLÜM

HAYDEN

DARCY'YLE böyle birlikte olmak hayatı değiştiren türde bir deneyimdi. Onun tatlı, muhtaç iniltilerini veya vücudu orgazmla titrerken inanmazlık içindeki yüz ifadesini asla unutmayacaktım.

Kanım gururla akıyordu ve sırtüstü yuvarlanırken Darcy'yi beraberimde çektim, böylece Darcy bacaklarını iki yana açıp kalçalarımın üstüne oturdu, ağzıyla benimki arasında santimetreler vardı ve tatmin olmuş ifadesi güzel yüzüne yayılmıştı.

Kenarda oturmakla, Darcy'yi başka bir erkeğin kollarına göndermek için özgüvenini geliştirmekle işim bitmişti. Flört koçu olmakla işim bitmişti. Darcy'yi istiyordum ve bunu ona gösterecektim.

Darcy'nin mükemmel tadını –oyuncağı onun üzerinde kullandığımdan beri düşündüğüm bir şeydi bu– parmaklarımdan emerken göz temasımızı korudum.

Ağzımı hoşnut bir gülümsemeyele çarpıttım. “Adımı söyleme şeklini sevdim.”

Darcy bana gözlerini kırıpıştırarak bakarken saçları karmakarışık ve yüzü, boynu, göğsü kızarmıştı; gülümsemem şiddetlendi.

“Şu andaki görünüşünü de sevdim,” diye itiraf ettim.

Ofladı. “Sanki az önce araba çarpmış gibi mi?”

“Böyle mi hissediyorsun?” Alaycı bir şekilde tek **kaşımı** kaldırdım ve elimi beline indirip kıcını avuçladım. **“Tekrar denemeliyim.”**

“Hayır,” diyerek güldü. “Daha değil. Dinlenmem **gerek.**” Başını indirip yüzünü boynuma gömdü ve benim **karıncalan-**dı. “Bu şimdiye dek yaşadığım en iyi orgazmdı,” diye fısılda-
dı omzuma doğru.

Yoğun, sahiplenici bir dürtü içimde gümbürdedi ve kollarımı Darcy’ye dolayıp onu kendime yapıştırdım. “Kendimi güçlü bir erkek gibi hissetmem için ne söylemen gerektiğini biliyorsun.”

Darcy kıkırdadı, başını kaldırıp bana gülümsedi.

Tanrım, Darcy büyüleyiciydi. Gözlerinin rengi, her kirpiği, hokka burnu, üstdudağının kıvrımı ve dudaklarının şişkinliği. Darcy’nin her parçası mükemmeldi. Sanki doğa ona her şeyin en iyisini vermişti, onun için özenle seçmişti.

“Sen bir meleksin.” Saçlarını kulağının arkasına attım. “Bunu biliyor musun?”

Darcy’nin gözleri eğlenceyle ısındı ve ağzının o mükemmel hatları güzel bir gülümsemeyle kıvrıldı.

“Bazen,” dedikten sonra kalçalarını ereksiyonuma doğru kaldırdı.

Bedenim ihtiyaçla gerginleşerek cevap verdi ve nefesim bir tıslama halinde dişlerimin arasından kaçtı. “Siktir.” Gözkapaklarım yarı yarıya kapandı.

Darcy hararetli bir merakla izlerken aletime tekrar sürtündü ve çene kaslarım gevşedi. Arzuyla yanıp tutuşuyordum. Aşırı yakındım, baksırıma boşalmama saniyeler kalmıştı. Darcy’yi durdurmak için parmaklarımı kalçalarına batırdım.

“Darcy...”

“Benim sıram,” diye fısıldadı. Gözkapakları aşağı indi ve bunu tekrar yaparken dudaklarını ince bir çizgi halinde birbirine bastırdı, kaşlarının arasında tatlı, küçük bir çizgi oluştu.

Duygularımı bastırdığım onca yıldan sonra Darcy'yi aletime sürtünmekten keyif alırken görmek beni sınıra hızla fırlattı. Darcy'nin dudakları aralandı ve kendini sızlayan aletimde yukarı aşağı sürterken memelerini göğsüme bastırdı. Ben kontrolümü kaybetmeden önce durmalıydık ama yapamazdım... Bana sanki onunmuşum gibi bakışına bağımlı olmuşum.

"Bu çok iyi," diye fısıldayarak gözlerini kapadı. "Neden bu kadar uzun zaman bekledik ki?"

Kontrolümü kaybederken hayalarım gerildi ve gözlerim açıldı.

"Lanet olsun, Darce..." dedim boğulurcasına, Darcy'yi sımsıkı tutup ona doğru sarsıldım. Yangın omurgamdan yukarı hızla tırmandı. "Ben..."

Darcy ağzını kulağıma indirip kulakmememi ısırdı ve işim bitti.

Akkor ısı içimde kükredi, kanımda aceleyle ilerledi ve kasıklarımı gerginleştirdi. Orgazmıla sarsıldım ve çaresiz, boğuk, kesik kesik bir sesle Darcy'nin boynuna doğru inerken dişlerim tenini sıyırdı. Onu göğsüme öyle sert bastırıyordum ki muhtemelen nefes alamıyordu ama kafamda onu sertçe becerip benim yapmanın kuvvetli ihtiyacı hariç hiçbir düşünce kalmamıştı. Şakağımdaki dudaklarının belli belirsiz farkındaydım ancak tüm dikkatim ereksiyonuma yukarı aşağı sürtünen ıslak vajinasında ve kulağıma fısıldadığı yumuşak, yüreklendirici seslerdeydi.

Orgazm dindi; orada uzanıp Darcy'nin gözlerine bakarken nefesim ciğerlerimi delip geçiyordu.

Siktir. Utançla sarsıldım ve sızlanarak yüzümü buruşturdum.

Darcy bir kahkaha attı. "Ne oldu?"

"Tekrar on yedi yaşındaymışım gibi baksırıma boşaldım." Güya Darcy'ye ne yaptığımı bildiğimi gösteriyordum.

Boynuma doğru kıs kıs güldü. “Ateşliydi.” Parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi ve burnunu boynuma gömüp nefes aldı. “Yarın bununla ilgili hayallere dalacağım.”

Elimi saçlarına daldırdım ve ağzını benimkine eğerek dudaklarını açılmaları için cezbettim. Öpüşmemiz yavaş, derin ve samimiydi.

Darcy ve benim birbirimiz için mükemmel olacağımızdan nasıl şüphe edebilmişim? Her şeye bedeldi bu. Biz birlikteyken sanki başka hiçbir şey yoktu.

Duş aldıktan sonra yatakta yatarken Darcy göğsüme sokulmuştu ve hafif, sataşan dokunuşlarla bedenimi keşfediyordu.

Şakağına bir öpücük kondurdum. “Sevgililer Günü’nde ne tür porno izlediğimi sormuştun ve ben garip davranmıştım ya?”

Başım salladı.

“Göstermek istememiştim çünkü tıpkı bize benziyorlar ve yıllardır tek izlediğim porno o.” Gözlerine bakabilmek için başımı kaldırdım. “Biz olduklarını hayal ederdim.”

Darcy’nin ağzının kenarı minik, sevimli bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Ah.”

“Evet. Bir de biz sarılıp yattıktan sonra veya sen benimle flört etmeye çalıştıktan sonra olduğu gibi ne zaman temas etsek hemen duş aldığımdan bahsetmiştin ya?”

Darcy başıyla onaylarken kaşlarını çattı.

“Çünkü beni öyle fena tahrik ediyordun ki Darce, boşalmam gerekiyordu ve bunu sessizce yapamıyorum.” Ağzım tembel bir sırıtışla kıvrıldı. “Şimdi bildiğin gibi.”

Darcy yutkundu, yanakları pembeleşti. “Ah.”

“Evet.”

Gözlerinde bir şaşkınlık ışığı vardı, kafasının içinde bu bilgiyi değerlendirdiğini biliyordum.

Sakıncası yoktu. Bunu sindirmesi için ona zaman verecektim.

“Kızardığında gerçekten tatlı oluyorsun.”

Omzuma doğru kıkırdadıktan sonra tereddütle kapıya göz attı.

“Yatağına dönmüyorsun,” dedim ona.

Belki benim hayal gücümdü ama bana kalırsa Darcy rahatlamıştı. “Otoriter.”

Darcy’nin alnını öptüm, kokusunu içime çekerken sırtını okşuyordum. “Su ister misin?”

Darcy başını iki yana salladı, derin bir nefes aldı ve yavaşça bırakırken benimkine yaslanmış bedeni gevşedi. Uykuya dalarken yumuşak nefeslerini dinledim ve düşüncelerim netleşmeye başladı.

Darcy’nin flört koçu olmakla işim bitmişti ve onu benim olduğuna ikna etmek için ne gerekiyorsa yapacaktım.

Buna alışması için zamana ihtiyacı olacaktı ve istediğim son şey onu aceleye getirmektir. Ona benim için yaratıldığını, şimdiye dek istediğim ve isteyeceğim tek kadın olduğunu söylersem paniğe kapılırdı.

Bu yüzden ona vakit verecektim. Üzerindeki baskıyı hafifletecektim.

Kalbim huzursuzca sıkıştı. Ya Darcy’ye birlikte ne kadar iyi olabileceğimizi göstermeme rağmen yine de bu yeterli olmazsa?

Sadece güzel bir yüz ve iyi bir seks partneri.

Darcy’ye doladığım kolumu sıktım. Uykusunda iç geçirip göğsüme daha fazla sokuldu. Kararlılık beni istila etti.

Bozuk bir frenle uçuşuma doğru hızla yol alıyordum. Tek seçeneğim pedala basmak ve işe yaramasını ummaktı.

50. BÖLÜM

DARCY

HAYDEN'İN YATAĞINDA, onun kolları tarafından sımsıkı sarılmış olarak uyandım. Çarşafı her zamankinden yumuşaktı ve nazik güneş ışığı odaya süzülürken Hayden'ın nefesi enseme gıdıklıyordu. Komodininin üstünde ona Sevgililer Günü'nde verdiğim, üniversitede çekilmiş fotoğrafımız duruyordu. Kaşlarım çatıldı ve fotoğrafa hayretle bakarken gülümsememi zapt ettim. Acaba dün gece de orada mıydı?

Hayden nefesimdeki değişimi fark etmiş olmalıydı çünkü göğsüme yayılmış kolunu sıkılaştırıp beni kendine çekti.

"Günaydın," diye mırıldandı, alçak sesi uykudan çatalıydı.

"Günaydın."

Bu ânın huzurunun tadını yaklaşık dört saniye çıkardıktan sonra sorular beynimde vızıldamaya başladı.

Acaba bu hayatımın en iyi, en edepsiz ve en canlı rüyası mıydı yoksa en iyi arkadaşımın ve flört koçumun bana hayatımın en iyi orgazmını yaşatmasına izin mi vermiştim?

Hayden bundan görüldüğü kadar keyif almış mıydı?

Ödül patlamış mıydı?

Ya benim?

Yaptığımızdan pişmanlık duyuyor muydu?

Peki ya ben?

Yüz yüze gelebilmek için yan döndüm ve Hayden'ın yakışıklı yüzündeki uykulu bakış kalbimi tekletti.

“Yatarken saçların dağılmış.” Düzeltmek için uzandım ama gür bukleleri tekrar yukarı fırlatarak beni güldürdü. Hayden’in gülümsemesi uykulu, mutlu ve tapılası biçimde çocuksuydu.

“Kahvaltı yapmak ister misin?”

Başımı iki yana salladım. Burada onunla birlikte sonsuza kadar yatabilirdim.

Dün gece zihnimde detaylı bir şekilde canlandı: Hayden’in beni restorandan dışarı sürüklemesi, sabrını yitirip beni öpmesi, beni çaresiz, muhtaç bir yolla her zamankinden daha şiddetli biçimde zirveye ulaştırması ve söylediği her şey. O pornodakilerin bize benzediğini düşünmüştüm. Bunu Hayden da düşünmüştü. İzliyordu *çünkü* bize benzediklerini düşünüyordu.

Son sekiz yılda birbirimize dokunduğumuz veya gülümsemiştiğimiz her seferi hatırladığımda tenim karıncalandı; şimdi o etkileşimlere yeni bir bakış açısıyla bakıyordum. Acaba bu duygular yeni miydi?

Öyle olmalıydı. Aksi olsa bilirdim.

Değil mi?

“Dün gece ne oldu?” diye fısıldadım, endişe içimde ilerlemeye başlamıştı.

Arkadaşlık çizgisini öylesine aşmıştık ki artık komik bile değildi. Fakat nerede durduğumuzdan emin değildim.

Hayden bir an beni inceledi. “Sanırım uzun zamandır yapmak istediğimiz bir şey yaptık.” Ağzı bir gülümsemeyle çarpıldı. “Yanılıyorsam söyle.”

“Yanılmıyorsun.” Nabzım hızlandı. Sadece arkadaş olduğumuzu ve Hayden’in sadece flört koçum olduğunu söylüyordum ama son birkaç ayda buna inanmak gittikçe zorlaşmıştı.

Fakat o bir çapkındı. Hayden Owens kadından kadına koşardı. Bunu bizzat söylemişti; bağlılık ona göre değildi, böylesi daha kolaydı.

Fikrini değiştirebilirdi. Ben *kendi* fikrimi değiştirebilirdim. Kit'i sevdiğimi düşünmüş ve çok yanılmıştım; ya Hayden ve ben duygusal bir bağ kurarsak ve sonunda yine yanıldığımı anlarsam?

Hayden benim en iyi arkadaşımı ve birbirimizin kalbini kırarsak bunun dönüşü olmazdı. Arkadaşlığımız sona ererdi ama Hayden'ın hayatımda olmamasını düşününce içimden ağlamak geliyordu.

Boğazımdaki yumruyu bastırdım, Hayden başparmağıyla kaşlarımın arasındaki kırışıklığa hafifçe dokundu.

"Orada neler oluyor?" diye sordu alçak sesle.

"Sadece düşünüyorum."

Hayden bana hafifçe başını sallarken endişeli görünüyordu. "Yapma."

Sırıtmaya başladım ama tereddüdüm sürüyordu. "Aramızın bozulmasını istemiyorum." Güneş içeri akarken yastığa dayanmış, sakın bir biçimde konuşmak çok garipti. Garip ancak yine de tamamen normal ve doğal. "Bunu yapmamamız için çok fazla sebep var."

Hayden duraksadı, o da düşünceli bir şekilde kaşlarını çatmıştı. "Nereye gittiğine bakalım."

Nereye gideceğini biliyordum. Ya Hayden bir ilişkide olmaktan sıkılacaktı ya da ben tam olarak bir yıl önce olduğum konumda olduğumun farkına varacaktım: kapana kısılmış. Hayden, Kit'ten çok farklıydı ama belki sorun birlikte olduğum erkekte değildi. Belki de sorun bendeydi.

Belki de kiminle birlikteysem onun hayatına karışıp gidiyordum.

Hayden'a âşık olup kendimi tekrar kaybetme düşüncesi içime dehşet salıyordu. Kendimi bulmaya daha yeni başlamıştım. Yine başka birinin hayatına saplanmaya ve kim olduğumla ilgili keşfettiğim her şeyi kaybetmeye hazır değildim.

"Bir plana ihtiyacın var, değil mi?" Ağzını çarpılmış, gözleri şefkatle ısınmıştı.

Eğleniyormuş gibi bir kahkaha attım çünkü Hayden beni çok iyi tanıyordu. Belirsizliğin heyecanından nefret ederdim. “Evet. Bir planım olsa iyi olurdu.”

“Tamam. Pippa ve Jamie’nin düğünü. Karar vermek için o zamana dek bekleyelim. Düğüne birlikte gideriz.”

İkimiz de zaten düğüne gitmeyi planlıyorduk ama bir çift olarak birlikte gitme fikriyle kalbim tekleli. Pippa’nın aylar önceki sözleri aklıma geldi: *Birlikte geleceğinizi düşünmüştüm.*

“Peki o zamana kadar?”

Hayden elimi ağzına götürdü ve açık avucuma bir dizi yumuşak, oyalayıcı öpücük kondurdu. Kirli sakalının tenime değmesiyle nefesim kesildi.

“O zamana kadar sana dersler vermeyi sürdüreceğim. Deneyimlemek ve öğrenmek istediğin her şeyi göstereceğim.” Yutkundum. “Bağlayıcı bir ilişkiye başlamak zorunda değiliz. Sadece eğlenebiliriz, senin istediğin gibi.”

Üzerimdeki baskıyı böyle hafıflettiği için rahatlamam gerekiyordu ama bunun yerine göğüs kafesimin arkasında bir huzursuzluk hissediyordum.

Hayden Owens asla durulmazdı. Şüphesiz. Ben onun için bir yeniliktim ama bunun etkisi geçecekti. Dün gece Hayden bana benzemeyen kadınlarla flört ettiğini söylemişti. Bunun doğru olduğuna emindim. Diğer yandan bu Hayden’m özünde kim olduğunu değiştirmeyecekti. Şimdi bile beklentilerimi yönetiyor, bir bitiş tarihi belirlerken *eğlenceyi* ve bağlılık sözü olmayacağını vurguluyordu.

Gözlerini benimkilerden ayırmadı. “Fakat sadece ben olacağım. Başka kimse olmayacak. Seni paylaşmak istemiyorum. Seni tamamen kendime istiyorum.”

Bunu söylerken Hayden’in kararlı tavrı her zamanki uysal tutumundan çok farklıydı. Heyecan hızla omurgamdan aşağı kaydı. Hayden tarafından tamamen sahiplenilip el üstünde tutulmanın neye benzeyeceğini merak ediyordum.

Beni üstüne çekti. Kalçalarının üstüne otururken bacaklarım vücudunun iki yanına yerleşti ve gözleri ilgi ve haylazlıkla ışık saçan Hayden bana sırttı.

“Ne dersin, Darce?” Dudaklarının kenarı çapkın bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldı. “Biraz eğlenmek ister misin?”

Çapkın olmayı öğrenmek, istediğimi almakla ilgiliydi. Peki ben ne istiyordum?

Bunu istiyordum. Hayden öyle çekiciydi ki güçbela dayanabiliyordum. Hayden’la yakınlaşmak, hayatımın en iyi seksini yapmak ve onunla birlikte uyanmak istiyordum. Eğlenebilir ama duygularımı bundan uzak tutabilirdim. Kim olduğumu keşfediyordum ve belki ihtiyacım olan tam da buydu. Sadece bir ay sürecekti; ona âşık olmayacaktım.

Olmayacaktım.

Alaycı bir gülümsemeyle ağzım bir yana doğru çarpıldı. “Pekâlâ.”

Nabzım heyecanlı bir beklentiyle hızlandı ve ben başımla onaylarken Hayden’in yüzüne hoşnut bir gülümseme yayıldı.

“Güzel.” Gözleri ısındı. “Böyle söylemeni umuyordum.”

O akşam maç başladığında Hayden’da bir farklılık vardı. Pakın bırakılmasından saniyeler sonra Philadelphia kalesine ani atak yapıyordu.

Etrafımda kalabalık bağırmaya başladı; Hayden peşinde iki savunma oyuncusuyla sertçe kayarken ayaktaydım, onu hayranlıkla izliyordum.

Pakı fırlattı ve kalenin arkasına isabet ettiğinde saha gürültüyle coştı.

Beş-altı metre ileride, pistte Vancouver oyuncuları Hayden’in etrafını kuşatırken, “Etkileyici!” diye bağırdı arkamdaki bir adam arkadaşına. “Owens bu akşam çok etkileyici.”

Kocaman sırtarak attığı golün gururuyla Hayden'in parlamasını izledim. Beni bulmak için döndü ve sıcak gülümsemesi midemde bir heyecan dalgası yarattı.

Alaycı bir gülümsemeyle kulağıma, "O gol senin içindi," dedi Hazel.

Gözlerimi devirdim. "Hayır, değildi."

Hayden bana doğru kaydı, gözlerini formama indirdi ve sırtışı memnun, sahiplenici bir havaya büründü. Bu sabah bana sahipmiş gibi ellerini kalçalarıma koyup üzerimde gezdirdiğini aklımdan geçirdim ve hoş bir ürperti beni sardı.

Hayden bana göz kırptı; keyifle kızardım.

Bankın arkasından *benim şans tılsımım* dedi ağzını oynatarak, ardından yedek kulübesine gidip takımın geri kalanıyla eldivenlerini tokuşturdu.

Sırtışım genişlerken Hazel, "Sınıfla paylaşmak istediğin bir şey var mı?" diye sordu. Pippa da mutlu ve meraklı bir biçimde gülümsüyordu.

"Yok," derken ağzım kulaklarıma varıyordu, karşılık olarak sırttılar.

Sadece eğleniyoruz, dedim kendi kendime.

Sonrasında locada, kapıdan içeri girdiği saniye Hayden beni buldu. Uzun adımlarla bana doğru yürürken ağzım bir gülümsemeyle kıvrıldı. Öyle bir kararlılıkla yürüyordu ki insanlar yolundan çekiliyordu. Biri ona seslendi ama Hayden'in bakışları benimkilerden ayrılmadı.

"Selam..." diye başladım ama Hayden'in eli başımın arkasına gitti ve beni kendine çekip düşüncelerimi dağıtan, sert, sarhoş edici, muhtaç bir öpücükle ağzı benimkini buldu.

Eriyordum; bıraktım istediğini alsın. Elinin saçlarımla tutuşu sağlamdı, ağzımın onun için daha fazla açılması için saçlarımla nazikçe çekti ve alçak sesle, memnun bir şekilde inledi.

Gözlerime bakmak için geri çekildi, bakışlarında yüzümdeki ifade karşısında eğlenen bir ateş titreşiyordu.

Gülümsemeye başladı. "Selam."

Geriye kalan üç beyin hücrem gözlerimi kırıştırmama yardım etti. "Selam."

Hayden'in gülümsemesi genişledi. "Aşırı tatlısın." Fakat beni serbest bırakmadı. Locanın ortasındaydık, etrafımız takımın geri kalanıyla çevriliydi ve Hayden'm bakışlarının ağırlığı tenimi karıncalandırıyordu.

"Herkes bizi görebiliyor," diye fısıldadım.

"Evet." Beni çekip sarıldı ve şakağıma tatlı bir öpücük kondurdu.

Odanın diğer ucunda Hazel, Rory ve Alexei bizi izliyordu. Hazel kaşlarını yukarı aşağı oynatırken gülümsüyordu, Rory kocaman sırıtıyordu ve Alexei'nin yüz ifadesi bile her zamankinden daha sıcak görünüyordu.

Ağzım alaycı bir gülümsemeyle çarpılırken elimi aşağı, Hayden'in kışına kaydardım ve kavradım; Hayden başını geriye atıp bir kahkaha patlattı.

51. BÖLÜM

HAYDEN

DARCY havaalanının gidiş alanında arabayı durdururken, “Tek başına iyi olacağından emin misin?” diye sordum.

Sezonda son deplasman maçımızdı ve Darcy’yi bırakmak istemiyordum.

“Söz veriyorum.” Bana çabucak sırtıttı. “Ben çocuk değilim. Kendi başımın çaresine bakabilirim.”

“Biliyorum.” Fakat onunla ilgilenmekten hoşlanıyordum ve buzdolabında yeterince yemeği olduğundan emin olmak beni memnun ediyordu. “Her zaman arayabilirsin veya mesaj atabilirsin. Bir konuda yardıma ihtiyacın olursa ebeveynlerimi de arayabilirsin.”

Darcy başını sallarken gözlerini benden ayırmadı ve göğsümde bir sızı oluştu. Sonunda işler bizim için yolundaydı ve şimdi şehirden ayrılmak yanlış geliyordu. Ancak ilişkimizi ağırdan almanın ve Darcy’ye alışması için zaman tanımının faydalı olduğunu biliyordum. Birlikte olduğu son erkek Darcy’yi aceleye getirmişti; sonumun onun gibi olmasını istemiyordum.

Düşüncelerim cebimdeki cevaplanmamış mesaja kaydı. Kit birkaç hafta içinde bir maç için Vancouver’da olacaktı ve arayı kapatmak için buluşup bir şeyler içmek istiyordu.

Onu görmek istemiyordum. Bana kalırsa Kit hayatımızdan çıkmıştı ama bir parçam yaptıkları yüzünden onu pataklamak istiyordu.

“İyi yolculuklar.” Gözleri yüzümde dolaşırken Darcy hafif, utangaç bir şekilde gülümsüyordu. Son birkaç gündür bunu daha çok yapıyor, açıkça beni inceliyordu.

Tüm ilgisinin bende olmasından hoşlanıyordum.

Sıcaklık kasıklarımda toplandı ve ağzımı Darcy’ninkine yaklaştırıp altdudağını ısırdım. Ağzıma doğru iç geçirdi, elini göğsüme bastırıyor ve Sevgililer Günü’nde bana aldığı tişörtün ön kısmını düzeltiyordu. En sevdiğim tişört, en değerli eşyamdı.

Fakat bedenim hüsrana doluydu, tırnaklarını bana nasıl batırdığına bakılırsa Darcy’ninki de öyleydi. *Lütfen*, diye fısıldamıştı bu sabah kıcını bana sürterek. Aletimi onun derinlerine sokmamak için kontrolümün her zerresini kullanmam gerekmişti.

Onu aceleyle getirmeyeceğim, diye kendime hatırlatırken ağzını sahipleniyordum. Darcy’ye aramızdaki bu yeni dinamige, benim kalıcı olmasını istediğim dinamige alışması için zaman veriyordum. Bu da henüz seks yapamayacağımız anlamına geliyordu.

Her ne kadar ikimiz de bunu çok istiyor olsak da.

“Uçağını kaçıracaksın,” diye fısıldadı öpücüklerin arasında.

“Neyse ne.”

Darcy kıkırdadı. Tanrım, o muhteşemdi. Kalbim burkuldu; bileğine uzandım, parmaklarımla hafifçe dokunarak bileziğiyle oynadım, görünüşe göre Darcy yakınımda olduğunda bunu hep yapıyordum. Onu tekrar öptüğümde yumuşak, tatlı bir şekilde inledi.

“Fikrini değiştirmek istersen arka koltuk yeterince geniş,” diye takıldı, öpücüklerin arasında nefes nefeseydi; güldüm. “Pencereler renkli.”

Kahretsin, onun zirveye ulaştığını tekrar duymak istiyordum. Kendimi kaptırmadan önce geri çekildim.

“Seni özleyeceğim,” diye itiraf ederken Darcy’nin gözlerine baktım. Bunu daha önce hiçbir kadına söylememiştim. Kendimi rahatsız hissetmeliydim ama öyle değildi.

“Ben de seni özleyeceğim.”

Altdudağını dişlerinin arasına alınca küfredip onu tekrar öptüm, kokusunu içime çektim, parmaklarımı yumuşak saçlarından geçirdim.

“Bir tane daha.”

Darcy ağzıma doğru gülerken mükemmel yüzünü ellerimle çerçeveledim.

“Ben uzaktayken çılgınca bir şey yapma, tamam mı?” Darcy dudaklarımın altında gülümsedi. “Benim eve dönmemi bekle, böylece birlikte çılgınlık yapabiliriz.”

“Anlaştık,” diye fısıldadı.

Şimdi arabadan inmezsem asla yapamayacaktım. Darcy’nin dudaklarına son bir öpücük kondurduktan sonra dışarı çıktım. Tam o sırada Volkov da arkamdaki arabadan iniyordu.

Beni başıyla selamladı, derin bir nefes aldım. Geçen haftaki çifte randevudan beri konuşmamıştık. Arabanın camından içeri bakmak için eğildi ve Darcy’ye el salladı.

Darcy pencereyi açıp ona el salladı. “Selam, Alexei.”

“Selam.” Bakışları ikimizin arasında gidip geldikten sonra Darcy’ye tek kaşını kaldırdı. “Tekrar randevuya çıkmak ister misin?”

Darcy güldü ama kıskançlık duygum içimde kükredi ve çenem kenetlendi. Volkov’un bana sataştığını biliyordum, Darcy de onun bana sataştığını biliyordu ama yine de... Konu Darcy ve diğer erkeklerle flört etmesi olduğunda düzgün düşünemiyordum.

“Hayır,” diye çıkıştım, Volkov’un ağzının kenarı seğirdi. “O meşgul.” Darcy’yle göz göze gelmek için eğildim ve yüz ifadem yumuşadı. “Hoşça kal. Beni bıraktığın için teşekkürler.”

Darcy sırtıttı. “Hoşça kal.”

Volkov ve ben onun arabayla uzaklaşmasını izledik. Şimdiden eve, Darcy’ye dönmek için sabırsızlanıyordum.

Biz havaalanına girerken, “Rica ederim,” dedi Volkov göz ucuyla bakarak.

Dişlerimi sıktım. “Ne için?”

“Doğru yöndeki itici gücüm için.”

“Siktir git.”

Volkov bir kahkaha attı. Lanet olası pislik, gerçekten *kahkaha* atıyordu. Ona şokla baktım. Daha önce kahkaha attığını hiç görmemiştim. Kontrol noktasının girişinde kimlik kartlarımızı gösterdik, güvenlik görevlisi içeri geçmemizi işaret etti.

“Haklı olduğumu biliyorsun.” Çantasını kaldırıp bantlı taşıyıcıya koyduktan sonra yüz ifadesi ciddileşti. “Seni mutlu görmek güzel.”

“Ben hep mutluyum.”

“Böyle değil.”

Kalbim birkaç kez sertçe gümbürdedi çünkü Volkov haklıydı. Yıllarca kendime kadınların eğlendiği ama ciddiye almadığı erkek olduğumu söylemişim.

Darcy beni daha fazlasıymışım gibi hissettiriyordu, belki de gerçekten öyleydim.

Volkov’la koltuklarımıza yerleştikten birkaç dakika sonra Miller uçağa bindi, beni buldu ve bir zafer çılgılığı attı.

“İşte benim adamım.” Nispet yaparcasına kocaman sırtaarak omuzlarımı sarstı. “Bay Darcy Andersen, vay canına!”

Onu itip uzaklaştırdım ama gülüyordum, kendini beğenmiş bir gurur göğsümde genişliyordu. Miller önümüzdeki koltuğa dizlerini dayayıp bize döndü.

“Ee, olan biten ne? Siz ikiniz şimdi birlikte misiniz?”

Omuz silkerken fazla şiddetli gülümsememeye çalışıyordum. “Sadece nasıl gittiğine bakıyoruz.”

Kelimeler öyle riyakâr gelmişti ki neredeyse kahkaha atacaktım. Elbette birlikteydik. Darcy’yi bırakmayacaktım.

Koridorda Streicher çantasını başının üstündeki dolaba yerleştirirken bana *benimle dalga mı geçiyorsun?* der gibi bir bakış attı, ellerimi havaya kaldırdım.

“Onu acele ettirmek istemiyorum.” Pencereden dışarı bakarak şehir dışında olduğum her gün için ayarladığım çiçek teslimatlarını düşündüm. Hoşnut bir sırtışla ağzım kıvrıldı. “Biz sadece eğleniyoruz.”

Volkov ve Miller bakıştı; Miller’ın gözleri parıldadı.

“Düğün davetiyenizi bekleyeceğim,” dedikten sonra Miller önüne dönüp oturdu.

Pencereden bakarak sırtırken bunu hayal ettim, ardından sezon finali partisinden Darcy ile benim bir fotoğrafımızı bulup onu telefonumun arka planı yaptım.

Maç paketleri dağıtıldığında kendiminkini açtım ve o aptal bahçe cücesinin jakuzide, Darcy’nin güneş gözlüğünü takarken çekilmiş bir polaroid fotoğrafıyla karşılaştım.

Seni düşünüyorum, öpüldün –Daniel, diye yazıyordu Darcy’nin elyazısıyla.

Volkov fotoğrafa göz gezdiriyordu. “Siz ikiniz çok tuhaf-sınız.”

Öyle şiddetli gülümsüyordum ki yüzüm acıyordu. “Biliyorum.”

Başka türlüünü istemezdim.

52. BÖLÜM DARCY

KESİNLİKLE YAPMAMAM GEREKEN BİR ŞEY yapıyor, maç kaydını izliyor ve veri topluyordum; o sırada telefonuma bağlı kapı zili çaldı. Bir gülümseme yüzüme yayıldı ve sıcak, sevinçli hisler göğsümde döndü çünkü galiba bunun ne olduğunu biliyordum.

“Merhaba?”

“Darcy Andersen için bir teslimatım var.”

Biliyordum. “Yukarı gelin.”

Otomatik düğmeye basıp kuryeyi apartmana aldım, dakikalar içinde kurye kapıdaydı.

“Bu hafta üçüncü.” Bana ve devasa çiçek buketine bakarak sırtınca yüzüm ısındı.

Bütün o sevinçli hisler el ele tutuşup büyük bir daire şeklinde döndükten sonra ters yöne dönmeye başladılar ve iç geçirdim. İlk bukette turuncu ve sarı, dünkünde morun farklı tonlarında ve bugünkünde yumuşak, kadınsı pembe çiçekler vardı.

“Ya birisi çok fena çuvalladı ya da size âşık.”

Teslimat için imza atarken duygusuz bir kahkaha attım. “Âşık falan değil.”

Biz sadece eğleniyorduk. Hayden Owens âşık olmazdı.

“Siz öyle diyorsanız.” Bana kısaca el salladı. “Eminim yakında görüşürüz.”

Kıkırdadım, kuryeye teşekkür ettim ve kapıyı kapadıktan sonra telefonumu çıkardım. Hayden, FaceTime aramamı ikinci çalışta açtı.

“Bir tane daha mı?” Kamerayı mutfak tezgâhındaki devasa buketle çevirdim. “Sen neyin peşindesin?”

“Ne demek istiyorsun?” Hayden sırttı, otel odasında yatağında başlığa dayanmış uzanıyordu.

Parmaklarımı güzel, pembe bir gülün zarif taçyapraklarından birinde gezdirdim. “Beni şımartıyorsun.”

“Ve?”

Nefes verirken hâlâ salak gibi gülümsüyordum. Hayden deplasman maçları için şehirden ayrıldığından beri her gün bana bir buket göndermişti. Kendime çiçek alabilirdim ancak itiraf etmeliydim ki hediye edilmesi farklıydı. Daha tatlı ve daha anlamlıydı.

“Ve bu çok fazla.”

“Sana çiçek göndermemden rahatsız mı oluyorsun?” Hayden’in alçak sesi enseme karıncalandırdı.

“Hayır,” diye itiraf ettim.

“Konuştuğumuz konuyla ilgili şüphelerin mi var?”

Kalbim ağzıma geldi. “Hayır. Kesinlikle hayır.”

“Güzel.” Hayden’in bakışları yumuşadı. “Benim de yok.”

Midemde bir heyecan dalgalandı. Hayden’ı deli gibi özlemiştim ve eve gelmesini dört gözle bekliyordum, böylece onu itip yere yapıştırabilir, kalçalarına oturup ona sürtünebilirdim, ta ki gözlerinde o çok ateşli bulduğum kararmış, dalgın bakış belirene kadar.

Fakat çiçekler ciddiye izlenimi uyandırıyor; bir ilişki içindeymişiz izlenimi uyandırıyor. Tekrar kendim gibi hissetmeye başlamışken kalbimin paramparça olmasını istemiyordum.

“Sadece eğleneceğimizi söylemiştik,” dedim ona usulca.

“Çiçek almak eğlenceli. Senin için para harcamaktan hoşlanıyorum, Darce. Bu bir sorun mu?”

Hayden’in hem buyurgan hem de alaycı ses tonu karşısında gülümsememi bastırdım. “Hayır.”

“Güzel. Bu akşam ne yapıyorsun?”

Dikkatim dizüstü bilgisayarımın ekranına kaydı. Ward'un teklif ettiği işi kabul etmeyecektim ve analiz işini de profesyonellere bırakmalıydım.

"Darce," dedi uzatarak, yüzümün her yerinde suçluluğu mu görüyordu. "Ne tür bir belaya bulaşıyorsun?"

Alaycı bir şekilde güldüm. "Yok öyle bir şey." Derin bir nefes aldım. "Tamam, geçen akşamki maçı izliyordum."

"Öyle mi?"

Ona garip bir bakış attım. "Elbette izledim. Ayrıca maç sırasında senin formanı giydim elbette."

Hayden'in gözleri gururla parladı. "Bunu bilmiyordum."

"Neden şaşırdın? Seni hokey oynarken izlemeyi seviyorum. Her neyse, geçen akşamki maç diyordum. Ward, Alexei'yi yeni savunma oyuncusuyla eşleştirmeyi sürdürüyor ama bu işe yaramıyor."

Yine beni Storm'un *power play* düzeni ve *penalty kill* yapılandırma sayılarını kontrol etmeye yönlendiren aynı his içindeydim.

"Üniversitede hokey oynayan Luca Walker adındaki şu çocuk," nabzım hızlandı, "bana kalırsa Alexei'yle birlikte uyumlu oynardı."

Hayden hızla kaşlarını kaldırdı. "Nasıl yani?"

"Geçen sene NHL'de bir maçta oynamış ve iyi gitmemiş ama bence o bir defalık bir şeydi." Başımı iki yana sallarken kaşlarımı çattım. "Sadece tek bir maçı ve bir oyuncunun iyi oynamamasının pek çok sebebi vardır. Henüz genç ama sana benzer hayli özelliği var." Luca Walker biraz dikkatsizdi ama yeteneği vardı. "Ward takımında birçok deneyimli adama sahip fakat takımların örneğin beş yıl boyunca oyunlarına baktığımda, daha çok genç oyuncuları olduğunu, her zaman geliştiklerini görüyorum. Şu anda Storm'da sadece birkaç genç oyuncu var. Oyuncuların çoğu yirmi beş yaş ve üzerinde."

"Storm bu çocuğu transfer mi etmeli yani?"

“Alexei’nin onunla uyumlu oynayıp oynamayacağını görmeyi denemeye değer.” Ligin transfer süresinin sonu hızla yaklaşıyordu ve bundan sonra takımlar sezonun geri kalanında ve *playoff*’larda sabit kalacaktı. Bu yıl Storm’un *playoff*’larda olması muhtemeldi ama garanti değildi. Eğer haklıysam, böyle bir değişiklik fark yaratabilirdi. “Ward’a bundan bahsetmelisin.”

Hayden bir kaşını kaldırdı. “*Sen* bahsetmelisin.”

Dün sabah e-postamda gördüğüm iş teklifini aklımdan geçirdim. *Şayet fikrini değiştirirsen*, yazmıştı Ward.

Korkum beni kısıtlıyordu, bu yüzden kendimden nefret ediyordum. Verilerimin tutmamasından ve bunun Storm’un *playoff*’lara katılma şansını bitirmesinden korkuyordum. İnsanların kariyerleri mevzubahisti. Birileri zarar görebilirdi. Takım *playoff*’ları kazanmayı çok istiyordu, onlar için bunu mahvedersem kendimi asla affetmezdim.

İşi kabul edemeyecek olmamın tamamen yeni bir sebebi de Hayden’dı. Ona yakın çalışacaktım. Büyük olasılıkla takımla birlikte yolculuk yapacaktım. Ama boynuma tatlı öpücükler kondurarak ve her gece aynı yatakta uyuyarak yaptığımız *her neyse* bir bitiş tarihi vardı.

Sonrasında Hayden’in diğer kızlarla hayatına devam etmesini, onlara alaycı gülümsemeler dağıtmasını ve onları kucığına çekmesini izlemem gerekecekti.

Bunu izleyemezdim. İşi kabul edemezdim.

Hayden’in meraklı bakışlarıyla buluştum ve küçük bir gülümsemeye başımı iki yana salladım.

“Bu fikrin kimden geldiğini bilecek,” dedi.

“Ona bir falcıya danıştığını söyle.”

Hayden başını iki yana sallarken hâlâ sırtıyordu. “Peki, ona bahsedeceğim ama eminim her şey apaçık ortada olacak.” Bakışları uzun bir an bende sabit kaldı. “Farz et işi kabul ettin, Darce.” Gözleri ışık saçtı. “Birlikte çalışmak eğlenceli olur, ne dersin? Deplasman maçlarına giderken

Ward her zaman bir iki analisti de getirir. Pijama partileri yapabiliriz.”

Bunu kafamda canlandırınca istemsizce sııttım. Uçakta birlikte film izlerdik. Gece geç saatte birbirimizin odasına gizlice girerdik, çarşafı karmakarışık eder ve bitkin halde birlikte uykuya daldık.

İşimi tekrar sevmek ve becerilerimi umursamadığım bir yerde heba etmek yerine havalı bir yerde kullanmak güzel olurdu.

“Alexei istese de istemese de birkaç yıl içinde emekli olacak. Ya son bir *playoff* turunu asla oynamamasına sebep olursam?”

Korkuyorum, demedim.

Hayden beni ciddi bir yüz ifadesiyle inceledi. “Ama ya takımın *playoff* lara katılmasını sağlarsan? Ya bize yardım edebilirsen? Risk bölüşülür, Darce. Mahvettiğimiz bir oyundan sonra kimse parmağını sana doğrultmayacak. Oyunların işe yaramamasının pek çok sebebi vardır. Takımın geleceği senin omuzlarına binmeyecek.” Ağzının bir tarafı kıvrıldı. “Diğer yandan, sen ne yaptığını biliyorsun. Yaptığın o hata var ya, yıllar önceydi o.”

Homurdanırken başımı salladım ve bakışlarımı kaçırdım. Bana daha dün yaşanmış gibi geliyordu.

“Keşke o şanssızlık başına hiç gelmeseydi,” diye iç geçirerek mırıldandı. “Sen zekisin, Andersen. Bunu sen hariç herkes görebiliyor. Ve istediğin hayatı yaşamayı hak ediyorsun.”

Yan tarafına dönüp başını dirseğine yasladı ve telefonu yastıkla destekledi. Hayden bunu yaparken yanındaki komodinun üstündeki bir şey dikkatimi çekti.

“Bekle.” Öne eğilip gözlerimi kısarak baktım ve göğsümde kıvılcımlar çıktı. “Komodinin üzerindeki ne?” diye sordum kusursuzca görebildiğim halde.

Hayden’in yüz ifadesi durgunlaştı ve omzunun üstünden bakmadı bile. “Bana verdiğin fotoğraf,” dedi sanki yanlış bir şey yapmış gibi suçluluk dolu bir somurtuşla.

Kalbim daha sert çarpıyordu. “Yanına mı aldın?”

Hayden çenesini ovarken bakışlarını kaçırdı. “Seyahatlerde her zaman yanıma alıyorum.”

Aman Tanrım. Çok tatlıydı. Dünyada Hayden’la sahip olduğuma denk bir ilişki yoktu. Duygularım gözlerimi sızlatmıştı. Bu *eğlenme* işini batırırsak onu arkadaş olarak kaybettiğim için kendimi asla affetmezdim.

“Dün gece senin yatağında uyudum,” diye itiraf ettim. Ve önceki gece. Ve büyük ihtimalle bu gece de onun yatağında uyuyacaktım.

Duygulara kapılmıyordum –*gerçekten*– ama onun yatağında, kokusu burnumdayken daha iyi uyuyordum. Bunun sonsuza dek sürmesini beklemiyordum.

Hayden’in ağzı hoşnut bir gülümsemeye kıvrıldı. “Sahiden mi?”

“Evet.” Yüzüm ısındı. “Sorun değil, değil mi?”

“Hayır.” Hayden’in sırtışı genişledi. “Asla değil. Evde yatağымda olduğun, beni beklediğın fikrine bayıldım.” İç çekerken gözleri kapandı. “Siktir, çok azgınım.”

Ağzımdan şaşkınlıkla bir kahkaha kaçtı. “Hayden.”

“Üzgünüm.” Sırtıttı ama yüzündeki hafif ıstırap midemin beklentiyle takla atmasına sebep oldu. “Sadece seni özledim.”

“Ben de seni özledim.”

Yalnızca birbirimize baktığımız bir sessizlik ânı oldu. Tanrım, keşke şu anda birlikte olsaydık. Keşke parmaklarımı saçlarına daldırabilseydim ve gevşemesine yardımcı olabilseydim.

“Bu hafta sonu mobilya alışverişine çıkmalıyız,” dedi.

Suratıma komik bir ifade verdim. Hayden’in dairesi mobilyayla doluydu. “Senin hiçbir şeye ihtiyacın yok.”

“Evet ama,” gülümseyerek omuz silkti, “hepsi sen taşındığında sahip olduğum mobilyalar. Orası bizim evimiz gibi görünmeli, değil mi? Orada senin de yaşadığın belli olsun istiyorum.”

Peki ya Jamie ve Pippa'nın düğününden sonra ne olacak? diye sormak istiyordum. Sadece arkadaş olmaya devam edeceksek, ben hiçbir şey olmamış gibi kendi yatağında uyumaya ve ona dokunmamaya dönemezdim.

“Bunun sebebi benim listem mi?” diye sordum. “*Çapkınlara layık bir ev maddesi mi?*”

O listeyi sanki asırlar önce yapmıştım. Yabancı bir erkeği evimize davet etme fikri beni irkiltti.

Hayden'in çenesinde bir kas seğirdi. “Hayır.” Gözlerini kaçırdı ve yüz ifadesindeki gerginlik yok oldu. “Tüm o eşyaları bir tasarımcı benim için aldı ama ben evin bize ait bir havası olsun istiyorum.” Ağzının kenarı yukarı kıvrıldı. “Bizim yuvamız gibi görünsün istiyorum.”

Göğsümde sıcak bir büyülenme hissi oluştu, çatışan duygularımı bastırmaya çalışıyordum. Hayden'la birlikte mobilya seçmek şüpheli derecede bir kız arkadaşın yapacağı türden bir harekete benziyordu. Daha sağlam sınırlar çizmeliydim ama kafamda canlandırınca, Hayden ve benim birlikte kişiselleştirdiğimiz bir yuva fikrine *bayılmıştım*.

“Bunu ben de isterim.” Uzunca bir an yalnızca birbirimize gülümsedik. “Perşembe akşamı mı eve dönüyorsun?”

Başıyla onayladı, bakışları bende sabit kalırken yüzünde küçük bir gülümseme vardı.

“Seni havaalanından alacağım.”

“Buna gerek yok. Beni bırakacak birini bulabilirim.”

“Ama ben öyle yapmak istiyorum.” Yapmamam gereken bir başka kız arkadaş hareketiydi. Bir şey hatırladım ve elimle alnıma vurdum. “Bekle. Yapamam. Perşembe akşamı bir ‘STEM’de Kadınlar’ etkinliğine katılacağım. Buz pateni dansı bağış toplama etkinliği.” Hayal kırıklığıyla moralim bozuldu. Hayden benim için çok şey yapıyordu; hafta başında onu havaalanına bırakmam da Hayden’ı çok mutlu etmişti.

“Bunun için endişelenme.” Beni elini sallayarak geçiştirdi. “Yetmişler temalı etkinlik mi?”

Başımı salladım. “Eğitim fonu için, düşük gelirli kızları üniversiteye göndermek için bağış toplayacağız. Yetişemeyecek olman çok kötü.” Ağzım çarpıldı. “Bunu severdin.”

“Sahilde bulduğumuz takma dişleri deneyeceğimizi de söyleyebilirsin Darce, yine de sen oradasın diye muhtemelen eğlenirim.”

Öğürme taklidi yapınca bir kahkaha attı.

Size âşık, demişti kurye. *O gol senin içindi*, demişti Hazel. Ayrıca Hayden seyahate çıkarken fotoğrafımızı yanına almıştı. Kalbim göğsümde daha sert gümbürdedi.

“Daha çok iç çamaşırı aldım,” deyiverdim.

Hayden’in kaşları hızla yukarı fırladı. “Öyle mi?” Gözleri koyulaştı ve yutkunurken boğazının güçlü hattı hareket etti. “Benim için mi?”

“*Benim için*,” dedim ona sataşan bir sırtışla. “Ama evet, aynı zamanda senin için.”

“Göstersene.”

Yüzüm pembeleşti ama mutluydum. “Hayır.”

Hayden yatakta doğruldu, hayranlıkla ekrana odaklanmıştı. “Lütfen.”

Bir kahkaha attım. “Eve döndüğünde görmek için beklemen gerekecek.”

Başı tekrar yatağa düştü ve sızlandı. “Darce, eve döndüğümde bana yeni iç çamaşırlarından çok daha fazlasını göstereceksin.”

İçimden bir heyecan dalgası geçti ve edepsiz görüntüler hızla zihnime üşüşürken hevesli sırtışımı bastırdım. “Sabırsızlanıyorum.”

53. BÖLÜM

DARCY

“HEY DARCY, BİR BAKSANA,” diye seslendi Carmelita, perşembe günü STEM’de Vancouver Kadınları etkinliğinde.

Hoparlörlerden ABBA yükseliyordu ve bir disko topu pistin üstünde sallanıyordu; organizasyon üyeleri, yerel okullardan kızlar ve ebeveynleriyle paten kayıyordu. Birçoğu komik 70’ler temalı kostümler giyyordu.

“Phobe’nin resepsiyonda yardıma ihtiyacı var,” dedi Carmelita. “Birkaç dakika burada idare edebilir misin?”

“Elbette. Sen işine bak.”

Kolumu sıktı. “Teşekkürler tatlım.”

Pisti inceledim ve mesleği hakkında bir grup ergen kızla konuşan Georgia’ya gülümsedim. Kızlar pür dikkat ona bakıyordu ve Georgia’nın ne söylediğini duyamadığım halde işine duyduğu coşkunun nasıl bulaşıcı olduğunu görebiliyordum.

Georgia etkinliğe katılmak için ısrar etmişti, böylece geçen sene bir heves aldığı, diz hizasındaki beyaz çizmelerini giyeceği bir yer olacaktı ama bence bu bir bahaneydi. Georgia mesleğini seviyordu. Hidrojenli araçlar için yakıt pilleri tasarlayan Carmelita da öyle. Buradaki birçok kadın işlerinden bahsederken ışıldıyordu. İlkokul ve lisedeki kızlarla yapılan bu gibi etkinliklerin tüm amacı onlara seçenekleri göstermek ve sevdikleri bir kariyerin peşine düşmelerini mümkün kılmaktı. Etkinliğin sonuna doğru Carmelita, sevdikleri şeyleri

yapma yolundaki kızlara yardımcı olacağını umduğumuz bursları verecekti.

Garip bir özlem duygusu göğsüme oturdu. Görünüşe göre ben hariç herkes işini seviyordu.

Storm, hâlâ Luca Walker'la kontrat imzalamamıştı. Son gelişmeleri öğrenmek için her gün Hayden'in başının etini yiyordum ama hâlâ hiçbir şey yoktu.

Hayden'in uçağı şimdilerde varmış olmalıydı. Heyecan midemde titreşti ve burada eğlenmeme rağmen eve dönüp ateşli, fit ve kaslı hokey oyuncuma bir ağaçmış gibi tırmanmak için sabırsızlanıyordum.

Benim hokey oyuncum demek istememiştim. Yalnızca geçici olarak benimdi.

Dün eve bir kutu gelmişti: çok zarif, yumuşak ve güzel bir şekilde tasarlanmış nane yeşili bir iç çamaşırı takımı. *Sevgiler, Hayden*, yazıyordu kartta. Kutuyu Hayden'in komodinin üstüne yerleştirmiştim ve gülümseyerek izlerken uykuya dalmıştım.

Şimdi o iç çamaşırı takımını giyiyordum. Saate tekrar göz attım. Umarım uçağı zamanında varırdı ve uyumadan önce Hayden'ı görebilirdim.

Kimi kandırıyordum ki? Onu görene kadar yatmayacaktım zaten. Hayden'ı çok özlemiştim.

"Selam," dedi tanıdık, kalın bir ses arkamdan. "Patenlerimi bağlamama yardımcı olur musunuz?"

Bedenimde baştan başa bir dizi kıvılcım çakmaya ve havai fişekler patlamaya başladı; hızla başımı çevirip Hayden Owens'ı çirkin, çiçekli ipek bir gömlek, İspanyol paça pantolon ve aşırı büyük ve turuncu bir güneş gözlüğüyle görünce neredeyse yere kapaklanıyordum. Kocaman sırtıyordu ve elinde bir çift kiralık paten tutuyordu. Bıyık bırakmıştı. Bu halde bile böyle seksi görünmesi adil değildi.

"Tanrım, seni gördüğüme çok sevindim," diye mırıldanarak bana yaklaştı ve avuçlarını arkamdaki korkuluğa

yaslayarak beni hapsetti. “Çok tatlı görünüyorsun. Yenecek kadar iyi.” Ağzımın kenarını öpünce nabzım tekleli; mest olmuş ve sersemlemiştim.

“Buradasın.” İnanamayarak ona baktım.

Ellerimi saçlarına daldırdım, dudaklarını benimkilere çekmeden önce Hayden’in gözkapakları yarı yarıya kapandı. İnkledi ve onu öperek, onu ne kadar özlediğimi göstererek içime çekerken Hayden ağzımı sahiplendi. Kollarını bana dolamıştı ve ben de onun geniş, sağlam sıcaklığına gömülmüş haldeydim.

Birisi bize ısıklık çaldı ama aldırmadım. Sadece Hayden’i istiyordum.

“Yavaşlamamız gerekiyor, Darce,” dedi Hayden gülümseyerek. “Bu pantolon zaten çok dar, ayrıca burada çocuklar var.”

Alaycı bir kahkaha attım ve kıyafetine bakmak için geri çekildim. “Austin Powers’a benziyorsun.” Eğer Austin Powers gerçek boyutlu, dişleri kusursuz bir Ken bebeği tarafından canlandırılırdı ona benzerdi.

Hayden göz kırptı. “Ah, uslu dur.”

“Senin uçakta olman gerekiyordu.” Gözlerim onun arkasındaki birine takıldı ve kahkahayı patlattım. “O Rory mi?”

Bir grup ergen kızla fotoğraf çektiren Rory, bir Elvis tulumu giyiyor ve siyah bir peruk ile pilot gözlükleri takıyordu.

Hayden sırttı. “Evet.”

Tüm takım buradaydı, hepsi bir dereceye kadar etkinliğe uygun giyinmişti. Hatta Alexei bile, muhtemelen birinin ona dayattığı büyük, parıltılı bir güneş gözlüğünü takıyordu.

Sıcak havayla doluymuşum, sanki havada süzülebilirdim gibi hissediyordum. “Uçağınızın şimdilerde varacağını sanıyordum.”

Rory, “Darcy, bu sabah bu adamı otelde görmeliydin,” diyerek yanımdan geçerken Hayden’i itekledi. “Bir talim çavuşu gibi sabahın köründe insanları uyandırmak için kapılara vurup durdu.”

Hayden gözlerini devirdi. “Neyse ne.”

Rory öksürme numarası yaparken Hayden’a pis pis sırtıyordu. “Bence bu akşam biraz fazladan ilgiye ihtiyacı var. O hasta.” *Aşk hastası*, dedi ağzını oynatarak.

Hayden onu itip uzaklaştırdıktan sonra bana gülümsedi. Yüzümü ateş basmıştı ama gülümsemeyi bırakamıyordum.

“Onu dinleme,” diye mırıldandı Hayden. “Başını çok sık çarpıyor.”

Güldüm, o sırada Carmelita’yla birlikte bir forma imzalayan Alexei dikkatimi çekti. Hayden bakışlarımı takip etti. “Açık artırmada satmanız için ürünler getirdik.”

Rory, “Carmelita?” diye seslenirken telefonunu gösterdi. “Bağışlar için bana linki gönderebilir misin? Sosyal medyada paylaşmak istiyorum.”

Hayden kollarını bana sarınca sıcak, baharatlı ve temiz kokusunu aldım. Öyle tanıdıktı ki kalbim sızladı. “Seni bir süreliğine çalabilir miyim?”

Görünüşe göre herkes her şeyi hallediyordu, bu yüzden başımı salladım ve Hayden’in uzattığı eli tuttum. Beni bir banka götürdü.

Patenlerime uzandığımda, “Ben yaparım,” dedi kararlılıkla. Ardından önümde diz çöktü. Bağcıkları sıkarken bana çabucak göz kırptı.

Buz pateni pistinde büyük daireler çizerek kayarken komik disko müziğini dinliyor ve özel gülümsemeler paylaşıyorduk. Patenlerimin üzerinde sendeliyordum ama Hayden elimi tutuyordu. Yolumdan saparsam veya tökezlersem beni yakalamak için hemen yanımda olacağını biliyordum. Sevdiği bir şarkı çalmaya başladığında Hayden neşelendi, biz kayarken dans ediyor ve neşeli, şapşal enerjisini piste yayıyordu. Çok geçmeden herkes dans ediyor ve maskaralık yapmaya başlamıştı. Bense Hayden’in komik disko dans hareketlerine gülüyordum.

Kalçalarını öne iten bir dans hareketi yapınca ona alaycı bir bakış attım.

“O şeyle dikkatli ol,” diyerek bakışlarımı kasığına indirdim. “Neyi idare ettiğini biliyorum.”

“Andersen!” Utanmış görünüyordu. “Bu bir aile etkinliği.”

“O halde muhtemelen bunu yapmamalıyım, değil mi?” Elbisemin yakasını birkaç santim açınca Hayden’in bakışları bana gönderdiği sutyenin zarif nane yeşili askısına takıldı.

Acı çeken bir ifade takınıp sızlanmadan önce gözleri arzuyla parladı. “Hile yapıyorsun.”

Kahkahayı patlattım. “Burada olduğun için çok mutluyum,” diye itiraf ettim.

Hayden’in gözleri şefkatle ısındı. “Ben de öyle.” Beni öptükten sonra elimden tutup fırl fırl çevirdi.

Kit asla böyle etkinliklere gelmezdi. Eğer hokey oynamıyorsa dinlenir veya golf oynardı. Her şey onun etrafında dönerdi.

Hayden çok farklıydı. Bunu görmem için neden onun evine taşınmam ve aramızdaki ilişki her neyse onu yaşamam gerektiğini bilmiyordum. Hayden’la herkesten daha çok eğleniyordum. Geriye dönüp baktığımda, Vancouver ziyaretlerimizde Hayden’la takılmayı başkasıyla ilişkide olan bir kadına göre fazla sabırsızlıkla beklediğimi fark ettim.

Kendime izin verirsem, Hayden’a şimdiye dek kimseye olmadığım kadar âşık olabilirdim. Onunla birlikte buzda paten kaymak ve yatmadan önce telefonda konuşmak, istatistikten bahsetmek... Hepsi çok doğru geliyordu.

Jamie ve Pippa’nın düğününden sonra, Hayden’la aramızdaki bu şey bittiğinde bu hissi hatırlamaya çalışacaktım. Yıllarca yanlış erkekle kaçırdığım his buydu.

54. BÖLÜM

DARCY

“TANRIM, SENİ AŞIRI ÖZLEDİM.” Hayden beni asansörün duvarına yapıştırıp boynumu emmeye başladı. **“Sürekli seni düşündüm.”**

Tenimi ateş bastı ve sırtımı bir kedi gibi ona doğru gerdiğimde tenimde karıncalanmalar baştan başa hızla ilerledi. **“Oyuncağı senin yatağında kullandım.”**

Hayden hareketsizleşti ve kederli bir sızlanmayla başı omzuma düştü. Asansör kapısı açılınca Hayden bir sırtışla beni kapıp omzunun üstüne attı.

Evlen o adamla, diye tıslamıştı Carmelita bana, Hayden, STEM’de Kadınlar burs fonu için gizlice yüz bin dolar bağışladıktan sonra.

“Buna gerek yok,” diyerek güldüm. Beni kapıya taşırken ve kilidini açarken baş aşağı duruyordum. **“Herkes bizi görebilir.”**

“Bırak görsünler.” İçeride beni sabit tutmak için uyluklarımın arkasını kavrayarak ayakkabılarını fırlatıp attı. **“Gecenin geri kalanında meşgul olduğumuzu bilecekler.”**

Sıcaklık bacaklarımın arasında kıvrıldı. **“Bana yavaşlamamı söylemeyecek misin?”**

“Hayır.” Hayden çantasını bıraktı ve uzun adımlarla yatak odasına yürüdü. **“Bu aptalca bir fikirdi.”**

Yatak odasında beni nazikçe ayaklarımın üstüne indirdi. Sonraki an ağzı tekrar benimkindeydi. Ardından elleri

elbisemin eteğindeydi ve onu başımın üstüne doğru çekiştiriyordu. Benim için aldığı iç çamaşırlarını gördüğünde gözleri karardı ve başı geriye düştü.

Bir kahkaha attım. “İyi misin?”

“Hayır.” Hayden inlerken iç çamaşırlarıma bakıp kaşlarını çattı. “Öyle sertim ki canım acıyor.”

Alçak, anlayışlı bir ses çıkardım ve bakışlarımı ondan ayırmadan elimi pantolonunun önüne götürüp onu avuçladım. Ben sert aletini sıkarken Hayden’in dudakları aralandı.

“Zavallı Hayden.” Parmaklarımla üzerinde aşağı yukarı geziniyor, oynuyordum.

Başını olumlu anlamda sallarken elime doğru nabız gibi attı. “Evet. Zavallı ben.”

Güldüm ve Hayden bana sırttıktan sonra gömleğinin düğmelerini çözüp çıkardı, pantolonunu da çıkarıp attı.

Tanrım, çok yakışıklıydı. Hayden bana gülümserken bir an sadece ona baktım. Saçlarını eline doladı ve yanağını, çenemi, boynumu öptü.

“Oyuncağı kullanırken ne düşündün?”

“Seni.”

“Daha fazla ayrıntı ver.” Kulağımın alt tarafını emince gözlerim kapanırken ıslaklık bacaklarımın arasına akın etti.

“Bana gösterdiğin videoyu hatırlıyor musun? Adamın, eee...” Utanarak dudaklarımı birbirine bastırdım. İstedğim şeyleri talep etmeye alışkın değildim, özellikle erotik durumlarda. “Başı kadının bacaklarının arasındaydı hani?” Sesim tizleşti.

Hayden tenime doğru kıkırdadı. “Tabii. Birkaç kez izledim o videoyu.”

“Ne kadar *birkaç*?”

“Yaklaşık yüz.”

Kahkaha attım. “Vay be.”

Dizlerim yatağa çarpana kadar beni geri geri sürükledi ve oturmam için ittikten sonra üzerime çıktı. Yastıkların üzerine

sırtüstü düşerken Hayden'in nereden başlayacağını bilmiyormuş gibi bana bakışından büyülenmişim.

Neşeli ve sataşan bakışlarını benimkilere çevirirken parmakları sutyenimin dantelinde geziniyordu. "Ne olmuş o videoya?"

"Belki sen... onu yapabilirsin." Parmaklarının dantel askılardan yukarı sürüklenerek keşfetmesini izledim. Memelerim gergindi ve ilgisine muhtaç şekilde sızlıyordu.

"Sana oral seks yapacağım."

Hayden'in parmakları kumaşın arkasından sivri meme ucumu buldu, dudağımı ısırırken başımı salladım.

Sutyeni aşağı çekti ve büzüşmüş meme ucuyla oynarken yüzümü izledi. Erimiş ateş bedenimde akarak uyluklarımın arasında toplanıp birikti. "Seni yalayacağım."

"Hayden." Kızardım.

Hayden başını mememe indirdi ve meme ucumu dudaklarının arasına aldı. Dudaklarının uyuşturan çekişiyle, dilinin sıcak süzülüşüyle ağzımdan boğuk bir ses kaçtı.

"Yüzümün her yerine boşalmanı sağlayacağım," diye mırıldandı bana doğru.

Kahkaha atarken sohbete odaklanmaya çalıştım.

"Utanma." Hayden elini sırtıma uzatıp sutyenimin kopçasını açtı ve çıkardı. Sonra ağzı sert meme ucuma döndü, parmakları da diğerine. "Kaç kez sana oral seks yaptığımı düşünerek elimi becerdiğimi bilmiyorsun."

Külotum daha fazla uyarılmayla ıslandı, Hayden hafifçe dokunduğunda hızla bir nefes aldı. "Şimdiden ıslaksın."

Kararlı bir daire çizince zevk içimde dalgalandı. Hayden'in bedenimden keyif almasını izlerken sık ve kesik kesik soluyordum. Bana karanlık, şeytani bir havayla gülümsedi ve parmaklarını kumaşın altına kaydırды.

Klitorisimde daire çizen parmaklarının fevkalade hissiyle birlikte ikimiz de inledik.

"Seni hiç bu şekilde zirveye ulaştırdı mı? Ağzıyla?"

Başımı iki yana salladım. Hayden hassas sinirler üzerindeki enfes sürtünmesini uzatırken basınç arttı. Ellerim Hayden'in omuzlarındaydı, tırnaklarım tenine batıyordu.

Külotumu çıkarıp beni tamamen çıplak bıraktı. Bir parçam çekingen ve utanmış hissetmek istiyordu ama Hayden'in gözlerindeki aç bakış tüm huzursuzluğumu yakıp küll ediyordu.

Hayden beni istiyordu ve ben de bana sahip olmasını istiyordum.

"Darcy?"

Doğru. Hayden'in sorusu. "Denedi." Anıyla kaşlarımı çatı-tım. "Uzun zaman önce. Okuldayken. İşe yaramadı."

Boğazından alçak, mutsuz bir ses çıktı; hareket etmeye dönen parmakları hızlı daireler çizerken ve beni gittikçe daha fazla heyecanlandırırken Hayden beni seyrediyordu. "Ve sonra vazgeçti."

Şaşkınlıkla bakarken ne söyleyeceğimden emin değildim. Evet, olan tam olarak buydu. "Ben de vazgeçtim."

"Ben vazgeçmene izin vermeyeceğim. Zirveye ulaşsan da ulaşmasan da sen mutlu olana kadar burada kalacağız. Sadece keyif almaya bak, tamam mı?"

Başımı salladım.

Bacaklarımın arasına kaydı, uyluklarımın içlerindeki elleri onları ayırıyordu. Nabzım hızlandı. Bu gerçekten yaşanı-yordu. Hayden bana oral yapacaktı.

Sıcak dilini sinirlerimin üzerinde gezdirmeye başlayınca zevk içimde süratle yükseldi. Kalçalarım yataktan havalandı. Hayden yüzünü uyluğuma çevirip güçlü bir öpücük kondur-du, sertçe nefes aldı ve ıstıraplı bir iniltiyle bıraktı.

"Yüce Tanrım," diye mırıldandı tenime doğru, ardından dilini tekrar vajinamda gezdirmeye döndü.

Ayak parmaklarım kıvrıldı. Yorganı sıkıca kavradım. Omurgamın merkezinde kıvılcımlar çakmaya başlamıştı.

"Oyuncağı birlikte kullandıktan sonra ne yaptığımı biliyor musun, Darce?"

Zevk suyumu yalarken Hayden'in yıllardır öylesine kullandığı kısaltılmış ismimi yine kullandığını duymak garip bir şekilde seksiydi. Dünyalar çarpıştı ve ne kadar uyumlu oldukları beni şaşırttı.

“Ne yaptın?” diye hırıldadım.

Hayden dilini daldırarak ve dudaklarıyla emerek, çekiştirerek beni acele etmeden keşfediyordu. Heyecan verici. Her. Bir. Hissi. Algılıyordum.

“Elimi sıırılsıklam etmiştin,” dedi kısık sesle. Diliyle klitorisimde sıcak bir daire çizdi ve görüşüm bulanıklaştı. Kimse benimle böyle ilgilenmemişti ama nasıl tadımı çıkardığına bakılırsa sanki bu Hayden için daha fazlasıydı.

Ve bu çok, çok seksiydi.

“Seni parmaklarımdan emdim, Darcy,” diye mırıldandıktan sonra dilini içime kaydırıldı.

İnledim, Hayden'in parmaklarını ağzına sokup tadıma baktığı görüntüsü gözümde canlanınca zevk içimde toplandı. “Tadın aşırı tatlıydı. Tıpkı şimdiki gibi.”

Bir kez daha uzun, yavaş ilerleyen bir şekilde yaladı beni. Ben güçlükle nefes alırken Hayden elimi kavradı ve başına çekti.

Sırıışı saf günahı. “Boşalırken saçımı çek, balım.”

Diğer elimle de saçlarını kavradım, parmaklarımı gürbüklelerine daldırdım. Hayden'in kibrine gülmeye çalışsam da çıkan ses bir iç çekiş gibiydi. Bacaklarımı kaldırıp güçlü omuzlarına dayadı. Fazladan ten teması tam anlamıyla istediğimi bilmediğim şeydi. Elleri uyluklarımda oyalanırken beni rahatlamak için sıkıyor, tenimi ovuşturuyordu.

Tembel, sakın bir tempoda dudakları, dili ve dişleriyle beni keşfediyordu. Benimle oynuyordu. Benimle alay ediyordu. Beni heyecanın daha yüksek bir seviyesine taşıyor ve orada tutuyordu. Zirveye ulaşmak umurumda değildi. Hayden ihtiyaç duyduğu gibi bana oral yaparken sonsuza dek burada, altında yatabilirdim.

Yeniden klitorisime döndü, dudaklarının arasına alırken büyülenmiş bakışlarımla buluştu ve sertçe emmeye başladı. Gözlerim geriye kayd ve nefesim boğuk bir inlemeyle ciğerlerimi hızla terk etti. Vücudumun alt kısımlarında sinirlerim parçalanmaya başlamıştı.

Zirveye ulaşacağıma hayli emindim.

Tepkim karşısında Hayden hoşnut bir ses çıkardı ve aynı şeyi tekrar yaparak sıkı tomurcuğu emdi. Peş peşe bin kez gözlerimi kırıştıtırırken gözlerimin önünde kıvılcımlar çakıyordu.

“Bu çok iyi,” diye inledim, sanki gözlerindeki ukala ateş bunun ne kadar iyi hissettirdiğini Hayden’in kesinlikle bildiğini bana söylemiyormuş gibi.

Hayden elini bacaklarımın arasına götürdü ve bir an sonra kalın parmaklarını içime itti.

“Hayden,” diye soludum. Parmaklarının doluluk hissi en enfes, akıl almaz biçimde bir sızı yaratıyordu. Sinirlerim gerilip zorlanırken kontrolümü kaybetmeye başlıyordum. Topuklarımı Hayden’in sırtına görmüp saçlarını çekince Hayden takdirle inledi.

Orgazm içimde büyüyordu.

“Sorun nedir, Darce?” diye mırıldandı Hayden ama saçlarını nazikçe tekrar çekince mutlu bir mırıltıyla sustu.

“Geçen hafta yapmak istediğim buydu,” dedi dişlerini sıkarak. Parmaklarını hareket ettiriyor, oyuncağın yaptığı gibi ön duvarı ovuyordu. “*Aslında* bu şekilde zirveye ulaşmanı istiyordum.”

Klitorisime sıkıca yapışıp dilini üzerinde gezdirdi. Emmesi ve sürtünmesi, parmaklarının beni doldurup içimde hareket etmesiyle birleşince beni sınıra getirdi.

Zevk bedenimi baştan sona gerginleştirdi ve şiddetle boşalırken kalçalarımı Hayden’in doyumsuz ağzına kaldırdım. Sıcaklık ve heyecan dalga dalga beni sarıyordu. Düşüncelerim buharlaştı; Hayden bacaklarımın arasında inlerken ve alçak,

cesaretlendirici seslerle beni yönlendirirken ben ateşlenen sinirlerden ibarettim. Kaslarım Hayden'ın parmaklarının etrafında kasıldı ve kontrol kaybım, ezici mutluluk, damarlarımda hızla akan kanım beni sersemletti.

Son seferki gibi Hayden orgazmı uzatmaya çalışırken yüzümü izliyor ve hareketlerini yavaşlatarak beni yumuşak bir şekilde coşturuyordu, ta ki ben nefessiz bir sıvı birikintisine dönüşene dek.

“Aman Tanrım,” diye solurken Hayden yanıma uzandı ve beni kendine çekti. Kanım hâlâ kulaklarımda uğulduyordu ama rahat, tatmin olmuş, ağır bir his bedenime yerleşmişti.

“Bunda çok iyisin.” Gözlerimi kapatıp yutkundum. “Böyle olabileceğini bilmiyordum.”

Dudakları şakağımı buldu ve saçlarımdan başladığı yere bir öpücük kondurdu. Kulağımdaki alçak sesi tenimi karıncalandırıyordu. “Güven bana, o zevk tamamen bana ait.”

Fakat ereksiyonu kalçama baskı yapıyordu. Vücut sıcaklığı baksırının kumaşının üzerinden beni kavuruyordu. Beklemekten bıkmıştım. Hayden'ı az önce bana yaptığı gibi hissettirmek istiyordum.

Derinlerde, bilincimin en gizli kısmında, bunun –bulduğumuz bu rahat, çabasız, heyecan verici dinamiğin– sona ereceğini bilmek kalbimi acıtiyordu; buna denk bir şeyi bir daha asla bulamayacaktım.

Dolayısıyla hâlâ vaktimiz varken zamanı iyi değerlendirmek zorundaydım.

Yüzüme edepsiz bir gülümseme kondurup elimi aletine sardım. Hayden'ın dudakları şaşkınlıkla aralandı ve gözleri arzuyla parladı.

Sıra bendeydi.

55. BÖLÜM

HAYDEN

“BU AKŞAM OLMAZ’ DEME.” Darcy’nin gözleri ilgi ve merakla parlarken bakışları aletimde oyalanıyordu, sonra sıkıca kavradı.

Hayalarım ihtiyaçla gerildi. **“Kahretsin.”**

“Seni görmek istiyorum.” Parmakları aletim boyunca yukarı aşağı geziniyordu.

Geçen seferki gibi omurgamın altında fırıl fırıl dönen basıncı hissedebiliyordum, hayalarım şiddetle sızlıyordu. Darcy’yle sevişmek beni boşalmaya on kat hızlı yaklaştırıyordu. **“Şimdiden aşırı yakınım.”**

“Kanıtla.”

Darcy’nin kararlı ama oyuncu ifadesi gergin bir biçimde gülmeme sebep oldu. **“Beni öldüreceksin, biliyorsun değil mi?”**

Ağzı mutlu bir gülümsemeyle çarpıldı; baksırımı indirdim. Sert ve zevk suyu damlayan aletim serbest kaldı; Darcy’nin parmaklarının çıplak tenime ilk temasıyla kalçalarım sarsılarak yataktan ayrıldı.

“Vay be,” diye fısıldarken beni utandırması gereken ama bunun yerine kanımın damarlarımda daha şiddetli akmasına sebep olan saygıyla karışık bir hayranlıkla bakıyordu. **“Bedenin orantılı olduğunu biliyordum ama...”** Aletimi inceledi, parmak uçlarını alt tarafında yumuşakça dolaştırması öyle iyi hissettiriyordu ki nefes almak için çabalıyordum.

“Ama?”

“Çok klişe gelecek.”

“Söyle.” Kelime güçbela ağzımdan çıkmıştı.

“Çok büyüksün, keşke beni becersen.” Ağzı bir yana doğru kıvrıldı. “Mutlu musun?”

Aletim elinde seğirirken hayalarım gerildi. Darcy bana ilgi dolu bakışlar atarken onunla böyle yatmaktan mı?

“Evet, Darce, mutluyum.”

Darcy ereksiyonumu keşfedip onunla oynarken ben bir kolumu Darcy’ye sarıp onu yakınıma çektim.

“Bu iyi mi?” diye sordu. “Benim... böyle ağırdan almam?”

Darcy beni okşayarak gittikçe daha fazla kendimden geçirirken, “Son derece olağanüstü,” dedim kulak tırmalayıcı bir sesle. “Beni öper misin?”

Tatlı, küçük, hoşnut bir homurdanmayla dudaklarını tekrar benimkilere sürttü. Tembel öpüşmemizin bıraktığı hisle nabız atışlarım sıklaştı ve Darcy’nin acelesiz, sevecen dokunuşları beynimi eriterek geriye yalnızca Darcy’ye ve bu âna dair düşünceleri bıraktı.

Bu, Darcy’yle çok farklıydı. Milyon kat yeni ve daha iyiydi. İlişkimizin değiştiğini, benim değiştiğimi hissedebiliyordum.

Bu. Tam burada bu... birbirimize dolanmış halde yatmak ve birbirimizin zevkinden keyif almak şimdiye dek deneyimlediğim her şeyin ötesindeydi. İlişkimizin eski haline dönme-yecektik.

Uyarılma bedenimde uğulduyordu, zevk suyu Darcy’nin elinin her yerine sızarken orgazm harekete geçti ve omurgamın alt kısmında toplandı. Darcy beni öpmeye devam ediyordu. Bu alışılmadık samimiyet beni dehşete düşürmeliydi ama öyle olmamıştı.

Elimi Darcy’nin saçlarının arkasına daldırarak onu daha sert öperken Darcy aletimdeki tutuşunu sıkılaştırdı ve ağzıma doğru inledi. Hayalarım sızladı; kalçalarımı kavrayışına doğru yükseltiltim.

“Böyle mi?” diye fısıldadı.

Başımla onayladım, kalbim küt küt atıyor ve başım dönüyordu. Sarhoş gibi hissediyordum.

“Aynen öyle. Çok yakınım,” diye mırıldandım kaba ve alçak bir sesle.

“Boşalırken nasıl görüldüğünü merak ediyordum,” diye fısıldadı öpücüklerin arasında ve Darcy’nin benimle ilgili hayal kurduğu düşüncesiyle bir elektrik akımı bedenimde çatırdadı.

Omurgamın alt kısmında basınç geliyordu ve kalçalarımı sarsak, kontrolsüz hareketlerle Darcy’nin eline doğru büküyordum.

Onun muhteşem yüzünü izlerken “Boşalacağım,” diye uyardım ve dünyam parçalara ayrılmaya başladı.

Kalbim göğüs kafesimi döverken düşüncelerim bulanıklaştı ve Darcy’nin dudaklarının üzerinde dudaklarım aralandı. Elini benimkiyle örttüm ve aletimi birlikte sıvazladık. Hayalarım mutlulukla gerilirken kırık bir inilti boğazımı sıyırdı ve ellerimiz ile karnıma boşaldım.

Yıllardır Darcy’nin bana böyle mastürbasyon yaptığım hayal ediyordum ve buna rağmen olabileceğini düşündüğüm-den daha iyiydi.

Darcy beni sıvazlamaya devam ederken, “Siktir,” dedim nefes nefese. Darcy’nin bakışları ilgi ve arzuyla yüzüm ile aletim arasında gidip geliyordu, ben orgazmımı tüketirken gözleri irileşmişti. Alçak bir iniltiyle bitirdim, başım dönüyordu ve bitkindim.

Darcy omzuma doğru gülümsedi.

“Kendinden memnun musun, Andersen?”

Bir kaşını kaldırdı, dudakları daha fazla kıvrıldı. “Çok.”

Darcy’nin eli benimle kaplıydı; karanlık, sahiplenici bir dürtü içimde tırmandı. Bakışlarım Darcy’nin vücudunda, göğsünün zarif kıvrımlarında geziniyordu, her yerine boşaldığımı kafamda canlandırıyordum.

Onu benim yaptığımı.

Elimi ağzına götürdüm. “Aç.”

Gözlerime bakarak dudaklarını araladı ve tatlı, pembe dili dışarı, tenime fırladı; menimi tattı. Yutkunurken boğazı hareket etti ve beynim durdu. Güçlü, sahiplenici dürtüler içimde kükrerken kanım kasıklarına akın etti.

Tekrar sertleşiyordum.

Darcy cilveli bir gülümsemeyle dudağını ısırdı. Ona fena abayı yakmıştım.

Temizlenmek için yataktan kalkmalıydım ama bedenim ağırlaşmış ve her zamankinden daha fazla rahatlamıştı.

“Ayakta durabileceğimi sanmıyorum,” diye itiraf ettim utangaç bir sırıtışla, soluklanırken göğsüm hâlâ hızla inip kalkıyordu.

Darcy güldü. “Bu iyi bir şey mi?”

“Evet, balım.” Dudaklarımı onunkilere yaklaştırdım, yumuşak ve nazik bir şekilde öptüm. “İyi bir şey.”

56. BÖLÜM

DARCY

HAYDEN VE BEN yakınlardaki ucuz bir lokantada kahvaltı ettikten sonra eve dönerken bir dükkânın vitrinini işaret etti.

“Şu sana çok yakıştırdı.”

Aniden durdum. Geçen sene aldığım ve bağışlayana kadar dolabımda fiyat etiketiyle asılı duran mandalina rengi elbiseye benziyordu.

Kit’in fazla gösterişli bulduğu elbiseye.

Elden çıkarmamış olmayı dilediğim elbiseye. Elbiseyi giymeden bağışladığımda Kit’in kazanmasına izin vermiştim.

“Fazla parlak,” dedim, sanki ona bakmaya doyabilmişim gibi. Sanki ona karşı göğsümde ısrarcı bir çekim yokmuş gibi.

“Sadece bir dene.”

“Ama hiçbir yerde giyemem.” Neden bu kadar şiddetle karşı koyduğumu bilmiyordum. Sadece aptal bir elbiseydi sonuçta.

Kafamın içinde bir ses *sadece aptal bir elbise değil, diye*retti. *Daha fazlası. Senin Kit için yeterli olmayan bir parçan.*

“Jamie ile Pippa’nın düğününde giyebilirsin.”

Onların düğünü için bir elbiseye *ihtiyacım* vardı. Georgia burada olsaydı, beni çoktan dükkâna sürüklüyor olurdu.

Hayden’in aldığım ve bağışladığım elbiseden haberi bile yoktu, bunun bir *anlamı* olmalıydı, değil mi?

“Tamam.” Azimle başımı salladım. “Deneyeceğim.”

Deneme kabininden dışarı adım attığımda Hayden'in söylediği ilk şey, "Çok güzelsin," oldu. Duvara dayanmıştı, gözleri vücudumu yukarı aşağı incelerken yüzünde sersemlemiş bir ifade vardı.

Güzel *hissedi*yordum. Geçen sefer Georgia'yla birlikteyken denediğim elbise gibi bu da sadece benim için tasarlanmışçasına vücuduma mükemmel oturmuştu.

Ancak bundan daha fazlasıydı. Bu elbiseyi giymek zafer kazanmışım gibi hissettiriyordu. Sanki aylar önce, Calgary'den kafam karışmış ve perişan halde ayrıldığımda olmak istediğim yere biraz daha yaklaşmışım.

"Acaba bu," kelimenin beni boğmamasına gayret ettim, "fazla gösterişli değil mi?"

Hayden saçmalıyormuşum gibi yüzünü buruşturdu. "Yok canım. Öyleyse de kimin umurunda? Sen muhteşemsin. Göze çarpmanın nesi yanlış?"

"Başka birinin düğününe gideceğim." Aynadaki yansıma-mı inceledim ve elbisenin vücudumda nasıl süzüldüğü karşısında midem heyecanla bir takla attı. "Fazla göze batmak ve dikkati onların üzerinden çekmek istemem."

"Masanın üstüne çıkıp elbiseni çıkarmaya çalışmadığın sürece bana kalırsa sorun yok. Pippa ilgi çekmeyi pek umursamıyor; yalnızca müzik yapmayı önemsiyor. Diğer yandan," gözleri yumuşadı ve bana tatlı, cesaretlendirici bir biçimde gülümsedi, "parlak renkler giymen hoşuma gidiyor. Artık saklanmaya çalışmadığın izlenimini veriyor."

Bu elbiseyi giydiğimde, Kit için asla yeteri kadar iyi olmayan kız veya kendisiyle birlikte akıl hocasını, patronunu kovduran kız gibi hissetmiyordum artık. Darcy Andersen olduğumu, fantastik romantik romanlara düşkün, matematikle dünyayı daha iyi hale getiren ve en iyi arkadaşı Hayden'la

birlikte gülmeyi seven kadın olduğumu hissediyordum. Burada, Vancouver’da kendine sıfırdan bir hayat yaratan kadın olduğumu.

Bu elbiseyle kendim gibi hissediyordum.

Hayden gözlerini vücudumda gezdirirken yutkundu ve duruşunu düzeltti.

Ağzım bir sırıtışla kıvrıldı. “İyi misin?”

“Hayır,” diye güldü. Bakışlarını kaçırdı, çok geçmeden gözleri tekrar vücudumdaydı ve bir ateşle kıvılcım saçıyordu.

Yavaşça ona yaklaştım ve Hayden gözlerini tekrar üzerimde sürükledi. Dudaklarını ıslattı ve elmacıkkemikleri pembeleşti.

Saçlarımı omuzlarımin arkasına attım, Hayden’in bakışları köprücükkemiklerime indi. “Kızarmana ben mi sebep oluyorum?”

“Evet.” Hayden belimi kavrayıp beni kendine çekerken katıla katıla gülüyordum. “Ve eğer durmazsan, peşinden o deneme kabinine geleceğim.” Dudakları kulakkepçemi sıyrınca zevkle ürperdim.

“Bir elbisenin böyle tepki vermene sebep olacağını kim bilirdi?”

“Elbise değil, Darce.” Hayden’in nefesi boynumda sıcaktı. “Sen.”

Deneme kabininde etiketin üzerindeki fiyatı gördüğümde az kalsın boğuluyordum.

Çok fazlaydı. Kira ödüyorsa olsaydım, aşağı yukarı iki aylık kira fiyatıydı.

Gerçi ödemişyordum. Hayden’in evinde kira ödemedemeden yaşamam yönündeki ısrarı sayesinde son birkaç ayda biraz para biriktirmiştim. Daha önce hiç tek bir parça giysiye bu miktarda para harcamamıştım ama bu elbise bir parça giysiden

ibaret değildi; beni güzel, özel, eşsiz hissettiren bir şeydi. Bana kendim gibi hissettiren bir şeydi.

“Elbiseyi senin için kasaya götürüyüm,” dedi Hayden perdenin arkasından ve ona askıyı verdim.

Kasaya gittiğimde Hayden elinde tuttuğu, içinde beyaz bir kutu olan kalın bir kâğıt torbayla beni bekliyordu.

Kaşlarını şaşkınlıkla çatıp başını iki yana sallayarak, “Çok garip,” dedi ama gözleri ıslıl ıslıl parlıyordu. “Bunu bize bedavaya verdiler.”

Hayden’in arkasında satış görevlisi meşgul görünmeye çalışıyor ama gizlice bize bakıp kendi kendine gülümsüyordu.

İç geçirirken gülümsüyordum. “Hayden.”

Elini belime koydu ve beni dükkândan dışarı çıkardı. “*Lütfen efendim, bu elbiseyi kabul edin, dediler. Bize iyilik etmiş olursunuz.*”

“Böyle söylemediler ve sana kesinlikle *efendim* demediler. Onu sen aldın.”

“Bunun üstüne *ben* ücretini ödememe izin verin dedim fakat ısrar ettiler.”

Kahkahalar atıyordum, ciddi durmaya çalışsam da kahkahalar atıyordum.

“Bunu ödeyeceğim. Seninle bedavadan yaşamama izin verip *bir de* bana pahalı elbiseler satın alamazsın. Bu adil değil. Sana zaten çok borçlandım.”

“Yapma.” Hayden yürümeyi bıraktı ve kaşlarını çatı. “Böyle söyleme, tamam mı? Bana hiçbir borcun yok. Bırak da elbiseyi ben almış olayım.” Bana sabırlı, eğlenen bir biçimde gülümsedi. “Erken bir doğum günü hediyesi diyelim.”

Doğru ya, doğum günüm iki hafta sonraydı. Heyecan midemi kapladı. O zamana kadar her şeyi çözmüş olmam gerekiyordu. Hayden’la ilişkimizle ilgili büyüyen kaygılarım ve günde en az dört kez düşündüğüm iş teklifiyle birlikte hiçbir şey çözülmüş değildi. Hiçbir şey tam olarak doğru değildi.

“Doğum gününü özel kılacağımı biliyorsun, değil mi?”
Hayden bana eğlenen bir bakış yöneltti. “Kutlama yapacağız.”

“Hiçbir şey yapmamıza gerek yok.”

“Ama ben istiyorum. O günü senin için özel kılmak istiyorum.” Şakağıma çabucak bir öpücük kondurdu ve kolunu omzuma sarıp beni kendine çekti.

Kalbim sıkıştı ve Hayden’a yaslanırken gülümsedim. Kendimi ona böyle kaptırmamalıydım ama engellemek git-tikçe zorlaşıyordu.

Belki de Hayden’la birlikte hatırlamaya değer bir doğum günü kutlamanın zararı olmazdı.

57. BÖLÜM

DARCY

HAYDEN ANTRENMANDAN eve geldiğinde salonda dolanıp durmaktan halıyı aşındırmak üzereydim.

“Eee?”

“Sen... güzel görünüyorsun?” Hayden kafa karışıklığıyla kaşlarını hızla oynattı.

“Hayden.” Ona bezgin bir bakış atınca gülmeye başladı. Bir taytın üstüne onun eski hokey kapüşonlusunu giyiyordum, saçlarım başımın tepesinde dağınık bir topuzdu.

“Ne?” Hayden kalçalarımı kavrayıp beni duvara kadar yürüttü, dudakları boynumdaydı, beni titretiyordu. “Kapüşonlumu giymenden hoşlanıyorum. Onunla çok tatlı oluyorsun.”

“Ben de giymekten hoşlanıyorum.” Dişleri kulakmememi ısırduğında nefesim kesildi. “Yumuşak ve senin gibi kokuyor.”

Kulağımın altındaki hassas teni emince karşılık olarak dudaklarım aralandı.

Kaçamağımız başladığımızdan beri Hayden’in fiziksel olarak düşündüğümünden daha şefkatli olduğunu öğrenmiştim. Arkadaşken onun duygularını dokunarak ifade eden biri olduğunu mu düşünüyordum? Hayır. O Hayden’in şefkatinin hafif haliydi. Artık aynı odada olduğumuz her an elleri üzerimdeydi –saçlarımda, belimin etrafında, uyluğumda– veya yürüyorsak parmaklarını benimkilere geçirirdi.

Hâl böyleyken yatak odasına gitmemize izin vermeyecekti. Ben azgınlıktan bedenime sığmıyordum. Hayden dudaklarını

boynuma bastırduğunda ve parmaklarını kapüşonlunun altına soktuğunda, taytımın bel kısmıyla oynarken sıcaklık bacaklarımın arasında kıvrılıyordu. Hayden'in antrenman sonrasında aldığı duştan temiz ve taze kokusu beni kaplarken iç geçirdim.

Bir dakika.

"Dikkatimi dağıtmayı kes. Bu akşam transfer dönemi bitiyor. Ward, Luca Walker'la kontrat imzaladı mı?"

Hayden telefonunu çıkarıp e-postalarını kontrol etti. Ward kulübe yeni biri katıldığında takıma bilgi mesajı gönderirdi. "Hâlâ hayır."

Hüsranla dolu boğuk bir ses çıkardım. Hayden'in bu koldan Ward'a çoktan bahsettiğini biliyordum.

"Alexei'ye de Walker'la ilgili mesaj yazdım. Cevap vermedi." Altdudağımı çiğnerken iç organlarım düğüm düğümdü. Walker'ın üniversite maçlarını daha çok izledikçe, onun Storm'da başarılı olabileceğine dair geçmek bilmeyen hissim her geçen gün güçleniyordu.

Okul yılı bitmek üzereydi. Şimdi Walker'ı transfer etme zamanıydı. Başka biri yapmadan önce.

Saate göz attım. Ward büyük ihtimalle hâlâ spor tesislerindeydi. Derin bir nefesle akciğerlerimi şişirdikten sonra Hayden'in meraklı, eğlenen yüz ifadesine baktım.

"Arenaya gitmeliyim," diyerek dizüstü bilgisayarımı kapatıp çantama koydum.

"Şimdi mi?"

"Derhal."

Hayden'm gözleri sevinçle ışıldadı. "Harika. Gidelim."

Akşam olduğu için resepsiyonist ayrılmıştı, bu yüzden Hayden'in burada olup beni sessiz ofislerin olduğu tarafa yönlendirmesine minnettardım. Hayden merkez ofisin dışındaki

özel lobide oturdu ve bana oyuncu bir tavırla göz kırptı. “Ben burada olacağım. Göreyim seni.”

Başımla onaylarken kalbim ağzımdaydı. Yapmak üzere olduğum şeye inanamıyordum.

Ward’un ofisinin kapısı açıldı, çabucak kapıyı tıklattıktan sonra içeri daldım.

“Merhaba,” dedim niyetlendiğimden daha yüksek sesle, Ward kafasını kaldırıp baktı. Boğazımı temizledim ve ses tonumu sosyal olarak kabul edilebilir bir seviyeye indirdim. “Üzgünüm. Merhaba.”

Ward’un gözlerinde eğlence oynaşıyordu. “Merhaba, Darcy.”

Beni gördüğüne şaşırmamış gibiydi.

“Luca Walker’la kontrat imzalamalısın.” Ekranı görebilmesi için dizüstü bilgisayarımı masasına yerleştirdikten sonra Ward’un yanına gittim. “Bunlar benim verilerim.” Modellerle göz gezdirdim. “Walker’ın bulabildiğim tüm üniversite maçlarını gözden geçirdim. Storm’un *power play*’lerdeki ve *penalty kill*’lerdeki eksiklikleriyle ilgili önsezim aynı. Bu çocuğun faydalı olacağım hissediyorum.” Aciliyetle ekranımı işaret ederken kalbim kulaklarımda atıyordu. Şu an kendimi tanıyamıyordum bile. Eski Darcy bu işi oluruna bıraktıktan sonra sonsuzluğun geri kalanında Ward’a ve kendisine bunun için gizlice kızardı, bu sırada kendi kendine bunun sorun olmadığını söylerdi.

O versiyonumun nerede olduğunu bilmiyordum ama bugün olduğum kişi farklıydı. Haklı olduğunu biliyordu.

“Başka biri yapmadan önce onu transfer etmelisin.”

Ward düşünceli bir tavırla beni uzun bir an incelerken nefesimi tuttum. “Biliyorum,” dedi sonunda.

“*Biliyor* musun?” Başımı iki yana salladım. “O halde gecikmenin sebebi ne? Para mı?”

Ward koltuğunda arkasına yaslandı. “Gelip benim için çalışmanı istiyorum.”

Ben itiraz etmeye hazırlanırken Ward başını iki yana salladı.

“Sana neyin engel olduğunu anlayamıyorum.” Dizüstü bilgisayarımı işaret etti. “Yapman gereken şeyin bu olduğu çok açık.”

Göğsümün derinlerinde bir ses, *değil mi ama!* diye haykırdı. Zihnim STEM’de Kadınlar etkinliğine, Georgia’ya, Storm’daki çocuklara gitti. Hepsi işlerini seviyordu.

Neden ben buna sahip olamıyordum? Neden geçmişi arkamda bırakıp hayatıma devam etmeyi hak etmiyordum? Geçmişin beni kısıtlamasından bunalmıştım.

Ward’un masasının karşısında deri koltuğa oturup ellerimi uyluklarımın üstünde kenetledim. “Bu işte çok fazla baskı var.”

Ward bir başını salladı. “Evet.”

“Herkesin gözü takımın üstünde.” Özellikle bu sezon yıllardır ulaştıklarından daha üst sırada yer aldıklarından. Taraftarlar heyecana kapılmıştı.

“Kesinlikle.”

Aramızdaki sessizlik uzadı ve düşüncelerim sıkıcı işime çekildi. Orada yirmi, otuz yıl daha kalma fikriyle soğuk bir dehşet hissi midemde toplandı.

Hayatımda bir gün dönüp baktığımda kendimden nefret eder ve farklı davranmış olmayı diler miydim? Beni coşkuya heyecanlandıran bir işi kabul etmemekten pişmanlık duyar mıydım?

“Biz bir takımız,” dedi Ward sakın bir sesle. “Asla seni yalnız bırakmam. Birlikte kazanır, birlikte kaybederiz.”

Tekrar başarısızlığa uğramaktan çok korkuyordum ama ya kaçırdığım tüm fırsatlar ne olacaktı? Ya bu hayatımın en iyi işiyse ve burası tam olarak olmam gereken yerse? Bu işte insanlara yardım edebilirdim.

Aklıma paylaşmadığım bir gerçek geldiğinde bakışlarım hızla Ward’un gözlerine çevrildi. Bu gerçek her şeyi yakıp kül edebilirdi.

“Bir çıkar çatışması var ama.”

Ward gözlerini kısıtı. “Devam et.”

Hayden ile aramızda neler olduğunu açıklamak için doğru kelimeleri aradım ama elim boş döndüm. “Hayden Owens.”

Ward bir onay mırıltısıyla başını salladı; şehre yüksekte bakan ofis pencerelerinin dışındaki manzarayı inceledi. Sonunda tekrar bana dönüp omuz silkti. “Endişeli değilim. Çatışmaları gözlemek için başka üç analistimiz daha var, dahası kulübün sahibine ve hukuk departmanına konuyu açacağım ancak spor bahisleriyle aşırı ilgili olmadığın sürece...”

“Değilim,” dedim aceleyle.

Ward kıs kıs güldü. “Tahmin ettim.” Koyu renkli kaşlarını hızla kaldırıp indirdi ve son soru sessiz ofiste havada asılı kaldı. “Risk al, Darcy.”

Lobide koşturarak köşeyi döndüğümde Hayden ayağa kalktı. “Nasıl gitti?”

“İşi kabul ettim.”

Şaşkın bir kahkaha patlattı ve ben kollarına atlarken beni yakaladı. “Takımın analiz işini kabul ettim.”

Hayden’in gururlu gülümsemesi kasıp kavurucu ölçüde yakışıktı. “Kabul mü ettin?”

“Hı hı.” Uçuyormuşum gibi hissediyordum, sanki kalbim birdenbire bir kıvılcım bulutuna dönüşecekti.

“Aferin benim kızıma.” Hayden kollarını bana doladı ve beni fırıl fırıl döndürürken şaşkınlıkla ciyaktım, ardından beni duvara yapıştırdı. Ağzı benimkine çöktü. Dudaklarımız, iniltilerimiz, dişlerimiz birbirine karıştı; ellerim saçlarındaydı, bacaklarımı beline dolamıştım.

“Seninle öyle gurur duyuyorum ki,” dedi obur öpücüklerinin arasında.

Özgür olmak çok iyi hissettiriyordu, sanki kafeste geçen onca yıldan sonra uçuyordum.

Biri boğazını temizledi ve donakaldık. Ward on adım ötemizde duruyordu, elinde dizüstü bilgisayarımı tutarken kaşlarını hayli kaldırmıştı.

“Bunu unuttun.”

Yüzüm yanmaya başladı. “Teşekkürler,” diye ciyakladım.

Ward sadece güldü ve başını iki yana salladı. Ward köşeyi döndüğü an Hayden ile birbirimize bakıp kahkahalara boğulduk.

58. BÖLÜM

DARCY

“BEN YUKARI ÇIKIYORUM,” dedi diğer analistlerden biri olan Erik, arenanın alt katındaki toplantı salonundaydık. Erik sadece kulüp sahibi ile analistlere ayrılmış özel locayı kastediyordu; bu akşam maçı izleyebileceğimiz, gerçek zamanlı veriler toplayabileceğimiz ve yedek kulübesindeki antrenörlerle işbirliği yapabileceğimiz sessiz bir alandı burası.

Ona çabucak gülümsedim ve soyunma odasına çıkan koridoru işaret ettim. “Az sonra geliyorum.”

Bu sabah iş için evden ayrıldığımdan beri Hayden’ı görmemiştim. Onun formasını giyiyordum ve maça çıkmadan önce Hayden’ın bunu bilmesini istiyordum. Her zaman onu destekleyen birine sahip olduğunu bilmesini istiyordum.

Erik ortadan kaybolmadan önce bana el salladı.

Bir analist olarak Storm’la birlikte çalışmaya başlayalı bir haftadan az olmuştu ama şimdiden burada evimdeymiş gibi hissediyordum. Diğer analistler –Erik, Craig ve Jerome– takıma katılmamı kutlamak için ilk gün beni beklenmedik bir şekilde öğle yemeğine çıkarmıştı ve ben onlara modelleri gösterirken tüm haftayı konferans odasına kapanarak, eski maç kayıtlarını izleyerek veya antrenmanları gözlemleyerek geçirmiştik. Hepsi emekli oyuncularlardı fakat benimle problemleri ele almakta öyle heveslilerdi ki bir ekip olduğumuzu hissediyordum. Hiç yabancılık çekmiyordum.

Çok eğlenceliydi. Çalışmanın böyle olabileceğini bilmiyordum bile.

Soyunma odasının yolunu tutmuş genç bir oyuncu takım elbisesiyle yanımdan yürüyüp geçerken bakışları bana takıldı ve durdu.

Luca Walker pazartesi sabah gelmişti ve hafta boyunca Alexei'yle idman yaparak hücum taktiklerini öğrenmişti.

Onu yalnızca buz pistinde antrenman yaparken gördüğümde genellikle kask takıyordu ama yakından çok daha genç görünüyordu. Hayden gibi uzun boylu ve iriydi ama koyu renk dalgalı saçları ve narin, afacan yüz hatları vardı. Yanaklarına sağlıklı bir pembelik yayılmıştı ve gri gözleri ıslık ıslık. Bana fantastik romantik kitaplardan birindeki çocuksu, kibirli ve insafsızca yakışıklı bir prensi anımsatıyordu.

Gözleri mor saçlarıma takıldı. "Darcy Andersen?" Koyu renk kaşlarını kaldırırken ağzı neşeli bir sırıtışla kıvrıldı.

"Benim."

"Demek bu akşam burada olduğum için teşekkür etmem gereken kişi sensin."

Sıcaklık içime yayılırken kıkırdadım. "Bana teşekkür etmeden önce nasıl oynadığını bir görelim."

Yaralanmış gibi göğsünü tuttu, keyif gözlerinde oynayıyordu. "Tamam, ne demek istediğini anlıyorum. Mücadeleyi severim." Gözlerinden hızla bir duygu –ufak bir kırılganlık– geçti ve ellerini ceplerine soktu. "Ama ciddiylim. Teşekkür ederim. Bende her ne gördüysen, minnettarım. Bu yılın başlarındaki o maçtan sonra, ben, ııı..." Gergin bir gülümsemeyle gözlerini kaçırıldı. "Bunun gerçekleşmeyeceğini düşünüyordum, bilirsin işte."

Yapmam gereken işin bu olduğuyla ilgili herhangi bir şüphem varsa bile o an uçup gitti. Yaptığım iş değerliydi ve Luca bunun kanıtıydı.

Aldığım risk buna değerd. "Rica ederim."

Bakışları ilgiyle parıldadı ve sırtışı genişledi. “Maçtan sonra ne yapıyorsun? Birlikte bir şeyler yapalım.”

Bir ilişkim olduğunu söylemek istedim ama Hayden’ın bizi böyle sınıflandıracağından şüpheliydim. “Bana göre biraz gençsin.”

Ağzıma göz gezdirirken gülümsemesi baştan çıkarıcıydı. “Seni rahatsız etmezse beni de etmez.” Göz kırptı. “Zeki kızlara hep ilgi duymuşumdur.”

Eğlenceli ve sevimliydi ama bir erkek kardeşin olacağı şekilde.

“Onu rahatsız eder,” dedi Hayden sertçe. Ansızın yanımda bitivermişti, maç öncesi takım elbisesini giyiyordu. Yaklaştığını bile duymamıştım. Alexei onun hemen yanındaydı, Luca’ya ters ters bakıyordu. “Analistlere asılmak yok.”

Katıla katıla güldüm. “Selam.” Fazlasıyla yakışıklı görünen Hayden’a gülümsedim.

“Selam.” Bakışı yumuşadı. “Formamla çok tatlı görünüyorsun, Andersen.”

“Bu sabah ben ne söyledim?” diye çıkıştı Alexei, Luca’ya. “Maça odaklan. Kes şunu.”

Soyunma odasına giderlerken, “Sezonun geri kalanında bana böyle mızızlanacak mısınız?” diye sordu Luca.

“Evet. Kızları kovalamayı kapsamayan sağlam bir maç öncesi rutinine ihtiyacın var.”

Luca iç geçirdi. “Tanrım, maç öncesi rutin işine kafayı takmışsın sen.” Alexei’nin sert ve kaba tavrından etkilenmeyen Luca ona sırtıttı. “Baksana, neredeyse babam olacak kadar yaşlı olduğunun farkında mısınız?”

Soyunma odasının kapısından girerlerken Alexei bir şeyler homurdanıyordu ve Hayden da arkalarından bakıyordu, çenesi kasılmıştı.

“Lanet olası ukala çaylaklar.”

“Bir zamanlar sen de ukala bir çaylakydın.”

“Ben öyle değildim.”

Öksürürken güldüm. “Ah, evet öyleydin. **Tam anlamıyla öyleydin.**”

Yüzünde çocuksu bir sırıtış belirdi. “Ben bunda **daha iyiydim. Daha çekiciyim.**”

“Bilmiyorum.” İç geçirdim ve abayı yakmış gibi bir tavırla Luca’nın arkasından baktım. “O oldukça çekici. Ve sevimli.”

Hayden’in boğazından alçak bir ses çıktı ve elini sırtıma koydu.

“Sen az önce hırladın mı?”

Hayden şimdi tekrar sırıtıyordu, birbirimize gülümsedik. “Bu akşam için hazır mısın?”

“Sanırım.” Midemde bir gerginlik dalgası oluştu. “Diğer analistlerle birlikte yukarıdan izleyeceğim.” Burnumu kırıştırdım. “Hazel ve Pippa’yla birlikte her zamanki yerimde oturamamak canımı sıktı.”

Bu asla iyi sonuç vermezdi; diğer analistlerle birlikte gerçek zamanlı tavsiyeler verebilmem için odaklanabileceğim sessiz bir alana ve bilgisayarına ihtiyacım vardı. Aynı zamanda verilerimiz ve kararlarımız özeldi, bu yüzden güvenli bir odada olmamız gerekiyordu. Ön sırada bilgisayarımın göze batardım.

“Bana tedirgin olduğunu söyleme, Darce.”

“Biraz.” Ne de olsa analist olarak ilk maçımdı.

“Dur.” Ağzını kulağıma yaklaştırmak için eğildi. “Harika bir iş çıkaracaksın. Tamam mı?” Parlak gözlerle gözlerime baktı.

Hayden bu şekilde söylediğinde ona inandım. “Belki bu **akşam nihayet kendi ahlaksız tarzımı sana göstermeme izin verirsin.**”

Hâlâ seks yapmamıştık. Yakınlaştığımızda canını acıtacak kadar sertleştiği halde onu okşamaktan fazlasını yapmama izin vermiyordu. Bu denli düşünceli davranmasını takdir etmeliydim ama bununla birlikte Hayden’ı becermeyi çok, çok istiyordum.

“*Ahlaksız tarzın mı?*” Hayden dudağını ısırđı, gözleri ateşlendi. “Aklında ne var? Pastanın üstüne oturma? Büyücü rolü yapma? Seksi gıdıklama?”

“Seksi *gıdıklama* mı?” diye tekrar ettim hem eğlenip hem dehşete düşmüş bir şekilde. “Seni yatağa atmam ve ikimiz de sertçe boşalana kadar aletine binmem tarzında bir şey düşünüyordum.”

Hayden gözlerini dikmiş bana bakarken dili tutulmuştu; utangaçlıkla sarsıldım. Ben böyle şeyler söylemezdim. En azından eski Darcy böyle şeyler söylemezdi. Hayden’in afallamış tepkisini izlerken burnum tereddütle kırıştı.

“*Siktir.*” Acı içindeymiş gibi alnını benimkine yasladı. “Lütfen çocukların önünde üstümü değiştirmem gerektiğinde beni sertleştirme.”

Dudaklarıma bir öpücük kondurdu, gülerken tily kadar hafif hissediyordum.

“Analistlere asılmak yok dediğini sanıyordum,” diye seslendi Luca koridorun diğer ucundan ve Hayden’in göğsüne doğru kahkahalara boğuldum. Hayden boynuma doğru kıs kıs güldükten sonra boynumdan yukarı, çeneine bir dizi çabuk, hızlı öpücük kondurarak ağzıma ulaştı.

“Sonra görüşürüz,” diye mırıldandı dudaklarıma.

“Sonra görüşürüz.”

59. BÖLÜM

DARCY

RAKİP TAKIM bir gol daha attığında, “Lanet olsun,” diye fısıldadım.

Oyun bir felaketti ve sağladığımız verilerin hiçbiri yardımcı olmuyordu.

Savunma oyuncularını Hayden’ı sertçe bariyerlere ittirince ayağa fırlayıp ellerimi ağzıma bastırdım, gözlerim kocaman açıldı. Buna bir penaltı cezası verilmeliydi ama hakem bu yönde karar vermedi. Camın arkasında ayaklanan taraftarlar çileden çıkmıştı ve hakeme bağıryorlardı. Storm bizim tavsiye ettiğimiz bir başka taktiğe başladı ama rakip takım pakı hızla yakaladı ve tekrar gol attı; taraftarlar yıkıldı. Otuz saniyeden az bir zamanda iki gol.

“Oyun buraya kadarmış,” diye söylendi yanımda dikilen Erik.

Çok sayıda taraftar sahadan ayrılarak tribünleri boşalttı ve hayal kırıklığı ile gücenme havada yoğun, zehirli bir bulut gibi asılı kaldı.

Ciğerlerim öyle gergindi ki derin nefes alamıyordum. Yine aynısı yaşıyordum. Çuvallamıştım ve hepsi benim hatamdı. Yukarıda olduğum yerden Ward’un yüzünü göremiyordum, bu yüzden yedek kulübesine ait bir görüntü bulana kadar televizyondaki canlı yayın görüntülerini taradım. Ward’un yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu; her zaman takındığı dikkatli, sabırlı, durgun ifade vardı yüzünde.

Fakat kızgın olmalıydı. İşe yeni bir analist almıştı ve bu maçla ilgili her şey ters gitmişti.

Maç sona erdiğinde ben alt katta, Storm soyunma odasının dışında Ward'un olağan maç sonrası bilgilendirmesini bitirmesini beklerken tırnaklarımı avuçlarıma batırıyordum.

Rakamlarımın sağlam olduğunu sanıyordum ama hata yapmıştım.

Bu kez farklı olduğunu sanıyordum ama değildi.

Bunu yapabileceğimi sanıyordum ama belki de yapamıyordum.

Kapı açıldı ve Ward ortaya çıktı. Duvarda yaslandığım yerden kendimi iterken kalbim ağzımdaydı. "Biraz vaktin var mı?"

"Senin için her zaman vaktim var, Darcy." Bana çabucak gülümsedi ve iç organlarım tekrar kenetlendi. "Birlikte yürü-yelim."

Koridorda yürürken onun uzun adımlarına yetişmek için koşmak zorunda kalmayayım diye temposunu düşürdü. "Bu akşam taktiklerin hiçbiri başarılı olmadı ve ben özür dilemek istiyorum. Mesai saatleri dışında nerede yanlış yaptığımızı anlamak için verilerimle, taktiklerle ve maçla ilgili detaylı bir değerlendirme yazacağım. Gelecek maçtan önce bunun asıl sebebini bulacağım."

Lütfen beni kovma, diye sessizce yalvardım.

Tereddüdümün ve endişemin yüzümden okuduğuna emin-dim ama pes etmeye hazır değildim. Buraya yeni gelmiştim.

Biz bir köşeyi dönerken Ward şiddetli, bıkkın bir biçimde iç geçirdi. "Volkov sakatlanmış ve bize söylememiş."

Ağzım açık kaldı ve gözlerim irileşti. "Ne tür bir sakatlık?"

"Ön çapraz bağ zedelenmesi. Görünüşe göre hafta boyunca sorun yaşamış."

Alexei geçen sene bununla ilgili bir ameliyat geçirmişti. Bunu nasıl hesaba katacağımı düşünürken yaklaşık on iki kez gözlerimi kırıştırdım. Bu durumun Alexei'nin oyunlarını değiştirdiğini biliyordum.

“Analist ekibi maç için farklı tavsiyelerde bulunurdu,” dedim Ward’a. “Kendimizi savunmak için söylemiyorum, sadece...”

“Biliyorum. Dahası Walker idman yaptığımız taktikler yerine kendi kafasına göre gitmeyi seçti.”

Bunu kaçırmıştım ama oyun kaydını incelerken yakalayacaktım. Göğüs kafesimin arkasında öfke hafifçe yanıyordu. Kibirli çaylak.

“Endişelenme. Onları bunun için fena halde haşladım. O ikisi bu onları öldürse bile, nasıl birlikte çalışacaklarını çözecekler.” Ward’un ağzının kenarı bunu sabırsızlıkla bekliyormuş gibi kıvrıldıktan sonra bana sabırlı bir bakış attı. “Yanlış verilerle çalışıyordun. Senin hatan değil.”

Benim hatam değildi. Çuvallamamıştım. Sahip olduğum bilgiyle en iyisini yapmıştım. Rahatlık içimi kaplarken nabzım normale indi.

“Kötü bir maçtı, Darcy.” Ward omuz silkti. “Bundan ders çıkarıyoruz ve elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz ama bir akşamın bizi yıkmasına izin vermeyeceğiz. Böyle yaparsak tek bir maç bir yenilgi serisine dönüşür.” Gözlerime baktı. “Başarısız olduk ama yarın tekrar ayağa kalkacağız ve tekrar deneyeceğiz. Anlaşıldı mı?”

Söyledikleri ve sadece takıma değil, bana da güveniyor olması moralimi düzeltmişti. “Anlaşıldı.”

“Güzel.” Toplantı salonunu işaret etti. “Maç sonrası basın toplantısı için bekleniyorum.”

Giderken el salladı ve ben orada durup konuşmayı zihnimde tekrarladım. Benim hatam değildi. Ben gerekli özeni göstermiştim. Kaybetmek dünyanın sonu değildi. Kimse zarar görmemişti ve kimsenin kariyeri sona ermemişti.

“Darcy.”

Kafamı kaldırıp baktığımda Alexei orada dikiliyordu, yüzünün sert hatlarına neredeyse pişmanlığa benzeyen bir ifade yerleşmişti.

Önceden hissettiğim kızgınlık geri döndü. “Ward sakatlandığını söyledi.”

Alexei onaylarcasına homurdandı ve kızgınlığım ikiye katlandı. Çenesini oynattı, etrafa bakındıktan sonra sesini alçalttı. “Dizim. Eski bir sakatlık.”

Muhtemelen Alexei dizinin doğru düzgün iyileşmesine izin vermemişti ve şimdi uzun dönemli sonuçları açığa çıkıyordu. Maçtaki oynama şekli anlam kazanmaya başlamıştı.

“Doğru veriler olmadan işimi yapamam. Sana yardım edebilirdim. Neden bir şey söylemedin?”

Alexei tereddüt etti, nefesini şiddetle bırakırken gözlerime bakmıyordu.

Otuzlarının ortalarında, ligin en yaşlı savunma oyuncularından biriydi ve şimdi sakatlığı bulunmayan, enerji dolu, zinde, genç bir çaylak olan Luca’yla eşleşmişti. Ek olarak yaklaşan emekliliğiyle ilgili onca yorum yapılıyordu.

Antrenörlerin sakatlığından haberi olmasını istememişti çünkü onu transfer ederlerdi veya daha kötüsü kontratını yenilemezlerdi. Onun gibi yaşça büyük bir oyuncu için bu kariyerinin ölüm cezasıydı.

“Kendi tercihlerine göre emekli olmak istiyorsun. Bunun senin kararın olmasını istiyorsun.” Halinden anlayabiliyordum.

“Sana söylemediğim için üzgünüm.” Bana gergin bir baş selamı verdikten sonra yürüyüp uzaklaşmaya başladı, biraz topallıyordu.

“Belki bunu araştırabilirim.”

Alexei durdu ve kaş çatarak döndü.

“Çözüm bulmak için verileri kullanıyorum.” Taktikleri düzeltebileceğim tüm yollar zihnimden büyük bir hızla geçiyor ve dönüyordu.

Bir an için Alexei beni geri çevirecekmiş gibi göründü ama yüz hatları gevşedi. “Bu harika olur. Teşekkürler.” Başını eğdi ve omzuma vuracakmış gibi kolunu kaldırdı. Göz göze geldiğimizde elini hızla çekti.

Kahkahamı zapt ettim. “Biz arkadaşız.” Omuz silkip ona gülümsedim. “Arkadaşlar böyle yapar.”

Başını eğdi. “Arkadaş.” Arkasını döndükten hemen sonra durdu. “Çifte randevu hakkında...”

“Bana Hayden’ı kıskandırmak için çıkma teklifi ettiğini biliyorum.”

Suçlulukla bana göz ucuyla baktı. “Birilerinin iteklemesine ihtiyacı vardı.”

Çifte randevunun sonucu olarak yaşananlardan tamamen memnun olduğum halde gözlerimi devirdim. “Çocuklar seninle ilgili haklı. En iyisini bildiğine inanmanla ilgili.”

Alexei kahkahaya benzer alçak bir ses çıkardı. “Ben en iyisini bilirim.”

“Tabii, tabii.” Sırıttım. “Her neyse.”

Hayden koridorun diğer ucunda belirmişti, bize doğru geliyordu.

“Bara geliyor musunuz?” diye sordu Alexei.

Başımınla onayladım. “Orada görüşürüz.”

Hayden’in yanından geçerken Alexei onun omzuna vurdu ve Hayden’in yüzünde bir gerginlik titreşti.

“Selam.” Ona çabuk bir öpücük vermek için yaklaştım. “Zorlu maçtı.”

Hayden iç geçirdi. Kalbim onun için sızladı çünkü yenilginin onu etkilememesi için ne kadar uğraştığını biliyordum.

“Zorlu maçtı ama Walker’ın takımla ilk akşamını kutlamak için Filthy Flamingo’ya gideceğiz.”

“Bence iyi fikir.”

Çıkışa doğru uzun holde yürümeye başladık. Hayden’in omzuna yaslandım ama hızla nefesini çekerken sessizce yüzünü buruşturması dikkatimi çekti. Kaşlarımı çattım. “Ne oldu?”

Kısaca başını iki yana salladı. “Hiç.”

Gözlerimi üzerinde dolaştırırken omuzlarındaki gerginliği inceledim. “Yaralanmışsın.” Yürümeyi bıraktım. “Üçüncü periyotta aldığın o darbe.”

Beni geçiştirdi, yürümeye devam etmem için elimi çekti. “Ben iyiyim. Hadi gidip eğlenelim.”

Hayden’in omzunu dürtünce bir ağrı iniltisini boğdu. “Gördün mü? *Hayden*. Eve gidip dinlenmen gerekiyor.”

“Daha sonra dinlenirim.” Göz kırptı ama zorakiydi. “Bu Walker’in ilk maçıydı. Kutlamamız gerekiyor. Kaçırمام. Takımın orada olmama ihtiyacı var.”

“Takımın kendinle ilgilenmene ihtiyacı var.”

Hayden ağzını gergin bir çizgi halinde bastırdı, geldiğimiz koridora göz attığında daha fazla oyuncu konuşup gülerek soyunma odasından ayrılıyordu.

Hayden her zaman ortamın neşe kaynağıydı, diğer insanların eğlenmesini sağlayan kişiydi. Şimdiye kadarki yakınlasmalarımızı, Hayden’in her zaman beni memnun etmesini, kendi ihtiyaçlarını ikinci sıraya koymasını düşündüm.

“Eve gidiyoruz ve seni yatağa yatırıyorum,” dedim ona, sesimdeki kararlılık beni şaşırttı. “Ve seninle ben ilgileniyorum.”

Hayden yutkunduğunda boğazının güçlü hattı hareket etti ve gözlerime bakarak şiddetle iç geçirdi.

“Lütfen,” diye rica ettim.

Hızlıca başını aşağı yukarı salladı. “Tamam.”

Rahatlamayla göğsümdeki endişe yatıştı; Hayden’in omzuna değmemeye dikkat ederek parmak uçlarıma yükseldim ve yanağına yumuşak bir öpücük kondurdum. Teni sıcaktı ve kirli sakalı cildimi sıyrınıyordu.

“Teşekkür ederim,” diye fısıldadım. “Hadi eve gidelim.”

60. BÖLÜM

DARCY

YATAK ODASINDA Hayden tişörtünü dikkatle başının üstünden çekip çıkardıktan sonra koltuğun üstüne fırlattı. Elleri kemerine gitti.

“Onu ben yaparım.” Ellerini kenara itince uzun, şiddetli bir nefes verdi. Beni izlerken gözlerindeki yorgunluğun arkasında bir ateş titreşiyordu.

Kemerini çözdüm ve duygularım göğsümde genişledi. Parmaklarımı baksırının belinden içeri kaydırđım. Onu çıkarđımda ereksiyonu serbest kaldı ve ağzım sulandı.

Hayden’in aleti güzeldi. Uzun, kalın –alışkın olduğumdan fazla ve biraz göz korkutucu– ama bacaklarımın arasındaki kaslar beklentiyle kasıldı.

Elimi etrafına sarınca Hayden’in nefesi titredi. Parmaklarımın altında aleti çelik kadar sertti.

“Çok sıcaksın.” Diğer elim hayalarına gittiğinde Hayden kaba bir şekilde nefes verdi.

“Darce.” Eli benimkini örterek hareketlerimi engelledi.

“Durmamı mı istiyorsun?”

“Kesinlikle hayır.” Göz göze geldiğimizde, gözlerinde bir soru yükseliyordu.

Kendisine öncelik tanınmasına alışkın değildi. Onca yılı başkalarını destekleyerek, başkalarının iyi olduğunu ve eğlendiğini garanti ederek geçirmişti.

“Önce benim seni zirveye ulaştırmama izin ver,” dedi.

Başımı sallayarak reddettim. “Bu akşam değil.” Ona yumuşak, cesaretlendirici bir gülümseme gönderip aletini daha sert kavradım ve Hayden’in gözkapakları düştü. “Lütfen?”

Hayden güldü çünkü bu kelimeyi kullandığımda bana karşı savunmasız olduğunu büyük ihtimalle benimle aynı zamanda öğreniyordu.

“Tamam. Sen eminsen.”

“Ben gerçekten,” aletini yavaşça sıvazlamamla nefesi kesildi, “çok eminim.”

“Formanı çıkarabilir misin?”

Ağzım kıvrıldı. “Sorun ne, onu beğenmiyor musun?”

Hayden gergin, alaycı bir kahkaha attı. “Beğeniyorum. Gerçekten çok beğeniyorum, ben sadece...” Tereddüt ederek bir elini saçlarından geçirdi, “memelerini daha çok beğeniyorum. Daha önce onları hayalimde canlandırarak çok vakit geçirdim.” Yutkundu, gözbebekleri genişledi. “Yıllarca.”

Nabzım bacaklarımın arasında atıyordu ve Hayden tarafından böyle istenmenin sarhoşluğuyla zihnim fırl fırl dönüyordu. Yavaşça formayı başımın üstünden çektikten sonra kazağımı ve tişörtümü çıkardım. Kot pantolonumu canice bir yavaşlıkla çıkardım. Orada yeni iç çamaşırı takımım ile –koyu vişne çürüğü renkli ve sivri, sızlayan meme uçlarımı görebileceği kadar şeffaftı– dikilirken Hayden’in yakışıklı yüzündeki eziyet çeken, çaresiz ifadenin hazzıyla ışık saçıyordum. Sutyenin ortasına dikilmiş, memelerimin arasında duran minik bir fiyonk vardı; Hayden’in gözleri ona takıldığında onu dişleriyle çekiştirmek istediğini biliyordum.

“Böyle nasıl?” diye fısıldadım.

Sadece yutkunup vücuduma kederli bir ifadeyle baktı. Aleti karnında seğirdi, ucunda nem damlaları belirdi.

Kararmış ve kendinden geçmiş gözlerini benimkilere kaldırdı, tekrar yutkundu. “Yeni mi?”

Gülümsedim. “Evet. Bunu bana sen aldın.” İki sabah önce mutfak tezgâhına benim için iç çamaşırı mağazasının bir be-diye kartı bırakmıştı.

Çenesini sıkıp iç çamaşırı takımının hatlarını göğsümün ve omuzlarımın üzerinden, ardından kalçalarımın ve uyluk-larıma inerek takip etti. Nefesleri kaba ve düzensizdi; geniş, yontulmuş göğsü hızla yükselip alçalıyordu.

“Beğendin mi?” Parmaklarımı dantel sutyende gezdirdim.

Hayden başıyla onaylayarak hareketlerimi takip etti ve du-dağımı ısırdım. Onunla böyle oynamayı seviyordum.

“Bir ara mağazaya benimle birlikte gelip birkaç şey seç-memde bana yardım etmek ister misin?”

Hayden tekrar başıyla onayladı ve ereksiyonunun titreş-mesi karşısında kıkırdamamaya çalıştım. Bizi iç çamaşırı alışverişinde hayal ettim; Hayden kadife perdeyi kenara iti-yor ve parmaklarını külotumun içine kaydırırken bana sessiz olmamı fısıldıyordu, böylece beni zirveye ulaştırırken mağa-zadaki diğer insanlar kulak misafiri olmazdı.

“Ben dantelli iç çamaşırlarını denerken sence deneme ka-bininin dışında uslu uslu oturabilir misin?”

Hayden çaresiz bir yüz ifadesiyle başını iki yana salladı. Güldüm.

Hayden’in ağzı çocuksu, oyuncu bir sırıtişla kıvrıldı. “Çı-kar onu lütfen.”

Sutyenimi ve tangamı çıkarırken Hayden’in bakışları her hareketimi izliyordu, sonunda onun önünde çıplak kaldığım-da tapınan bakışlarının ağırlığı altında tüylerim diken diken oldu.

Bunu sonsuza dek yapabilmemizi dilerdim ama yapama-yacağımızı biliyordum. Hayden böyle biri değildi, istediği bu değildi.

Fakat ilişkimizin farklı olmasını dilerdim.

“Sen çok güzelsin, Darcy,” dedi bir lanet ve bir dua gibi. “Her zaman böyle düşündüm.”

Tenim kızardı ve bakışlarım geniş göğsüne indi. Omzunda, cildinin altında çoktan kırmızı ve mor bir bere oluşmaya başlamıştı; endişe boğazıma yerleşti. Hayden yatağa girdiğinde, oradan çıkmasına izin vermeyecektim. En az on iki saat uyuyacaktı.

Fakat önce ona öyle şiddetli bir orgazm yaşatacaktım ki kendini kaybedecekti. Öyle şiddetli olacaktı ki yıllarca, biz bunu bitirdikten uzun süre sonra bile hatırlayacaktı. Dizlerim yere değince Hayden *ah, lanet olsun* diye söylendi. Ben sadece gülümsedim. Hayden'in hak ettiği ilgiyi elde etmesinin zamanı gelmişti.

Acelesiz bir tempoda dudaklarımı aletinde yukarı aşağı dolaştırırken kirpiklerimin arkasından ona baktım. Teni kavurucu sıcaktı ve kadife yumuşaklığındaydı. Aleti öyle sertti ki egom kalıcı olarak desteklenmişti. Ucundaki nem damlasını tatmak için dilimi hızla uzattığımda Hayden bir inilti kopardı.

Hayden'in gözlerinde, sanki bu başına gelen en iyi şeymiş gibi inanamayan bir bakış vardı. Onunla sarhoş oldum.

Onu dudaklarımın arasına aldım ve dilim boyunca kaydardım. Aceleyle nefesini verirken Hayden'in gözkapakları yavaşça düştü. Onun boğazımın gerisine çarpmasına izin verdim ve Hayden alçak, muhtaç bir sesle inledi, ardından onu orada tutarak emmeye başladım. Hayden'in elleri iki yanında esneyip kenetlendi. Bir eline uzanıp onu başımın üstüne yerleştirdim.

Bakışları daha ateşli bir hal aldı. Diğer elini başımın arkasına koyunca sıcaklık içimde titreşti. Hayden'in önünde diz çöktüğüm bu pozisyonda olmayı, onu ne kadar istediğimi ve benim için ne kadar özel, önemli olduğunu bilmesine izin vermeyi sevmiştim. Geri çekilerek şişmiş başını emdim ve Hayden aldığı zevk çok fazlaymış gibi irkildi. Kalın çevresinin etrafında gülümsedim.

Hayden henüz hiçbir şey görmemişti.

Elimi köküne sardım ve yavaşça, aşırı yavaşça Hayden'in aletini emdim. Alnı terden nemliydi. Nefesleri göğsünü delip geçerken parmakları kafa derimde gergindi, gözlerini açık ve bende tutmak için mücadele ediyordu. Hayden'in bana oral seks yapması buna biraz benziyorsa, *senin zevkin benim zevkimdir*, demesinin nedenini bütünüyle anlıyordum.

"Tanrım, ağzın cennet gibi," diye inledi gözlerinde eziyet çeken bir açlıkla.

Daha yoğun emerken düzleştirdiğim dilimi hassas alt tarafında sürükledim ve kaslarının nasıl gerildiğini inceledim.

Gözleri beni yakarken onu boğazımın gerisine kadar tamamen aldım. Çenesini sıktı, göz temasımız içimde çatırdayan bir elektrik akımı gibiydi.

Ben uzunluğunda yukarı aşağı hareket ederken kalçalarını öne eğerek aletini ağızımda daha derine itti. Eninde sonunda kontrolü ele aldı, ağzımı yavaş ve sabit bir ritimle becerirken Hayden'm çenesi gergin ve gözleri koyuydu; en günahkâr, en muhtaç seslerle inliyordu. Her inilti bacaklarımın arasında daha fazla nemin birikmesine neden oluyordu, elimi uzatıp parmaklarımı kendi üzerimde gezdirseydim bir dakika içinde boşalırdım.

Hayden'in parmaklarının saçlarımı tutuşu sıkılaştı; nefesleri düzensizdi ve bir an için dua ediyormuşçasına tavana baktı

"Çok yakınım," diye yakardı. "Aşırı yakınım."

Hâl böyleyken yavaşladım.

61. BÖLÜM

HAYDEN

SANIRIM ÖLECEKTİM.

Bana hiç böyle, çok acelesiz ama yoğun, sevgi dolu ve samimi şekilde oral yapılmamıştı. Orgazmın eşiğindeydim ama Darcy bana izin vermiyordu. Dizginleyerek beni tam sınırda tutuyordu, içimde hızla ilerleyen arzıyla beynimdeki tüm düşünceleri dağılıyordu. Omurgamın altında sıcak ve gergin zevk toplanıyordu.

Tüm görebildiğim Darcy'ydi.

Darcy benim için dizlerinin üzerindeyken, bana ilgi ve zevk akıtırken bir melek gibi muhteşemdi. Asla böyle olmamıştı. Asla bu ânın sarhoşluğundan ayılamayacaktım, Darcy'nin ne kadar güzel görüldüğünü, ne kadar yumuşak ve tatlı olduğunu asla unutmayacaktım.

Eli aletimi sabit bir tempoda sıvazlamaya devam ederek ezici heyecana katkıda bulunuyordu. Darcy'nin saçlarını toplayıp yumruğumun etrafına sardım, tutuşum çekmeyecek kadar nazikti ama kalçalarım hızlanırken başını sabit tutacak kadar sağlamdı. Darcy'ye karşı aşırı özenliydim. Aletimin etrafında mırıldandı, hoşuna gitmiş gözleri kapandı ve kollarında tüm tüyler diken diken oldu.

Sınırın daha yakınma tökezlemek için tüm ihtiyacım buydu. Bedenim kasılıyor, kaslarım geriliyor, nabzım kulaklarımda atıyordu.

“Boşalacağım,” dedim boğulurcasına, Darcy'nin başını tutarken kalçalarımın hareketini kontrol edemiyordum.

“Ağzına boşalmayı gerçekten isterim,” diye solurken hayalarım gerginleşiyordu. “Olur mu?”

Sıcaklık ve şefkat dolu gözlerle, “Evet,” diye mırıldandı Darcy etrafımda ve böylece kontrolümün son ipliği koptu.

Darcy’nin ağzı mükemmel, çok sıcak, yumuşak ve ıslaktı; dilini aletimin başında döndürmesi beynimi eritiyordu. Boşalırken başım geriye düştü, gözlerimi sımsıkı yumdum; sıcak basınç dönerek bacaklarımdan yukarı çıkıyor ve omurgamın altını gergin bir yumruk gibi sıkıyordu. Başımı aniden kaldırdığımda Darcy’nin beni izleyen gözlerle menimi yuttuğunu, dilinin kaygan süzülüşünün aletimin alt tarafına sürtündüğünü gördüm. Orgazmım sürdükçe sürüyordu; bu sırada Darcy beni emiyor, o mükemmel ağzıyla beni akıl sağlığımı yitirmenin kıyısına sürüklüyor ve geri getiriyordu.

“Tanrım, çok iyisin.” Gözlerimi ondan alamıyordum. “Çok iyi bir kızsın.”

Darcy tekrar mırıldandı, yavaşlarken beynim kendini topluyordu.

Gözlerime yaşlar batıyordu ve bunun sebebinin az önceki şiddetli boşalmam mı yoksa Darcy’nin tatlı, şefkatli ilgisinin hayatımda ilk kez kendimi tam hissettirmesi mi olduğunu bilmiyordum.

“Gel buraya.” Onu çekip ayağa kaldırdım ve göğsüme yasladım, Darcy’nin tatlı kokusunu içime çekerken şakağına karşı hâlâ nefes nefeseydim. Darcy kalbimin küt küt attığını hissedebiliyor muydu? Adının kalbime onun kıvrak, kadınsı yazısıyla dağlandığını görebiliyor muydu? Kollarımı Darcy’ye sımsıkı sarıp onu kendime bastırdım.

“Teşekkür ederim,” diye fısıldadım saçlarına doğru. Çok yetersizdi ama Darcy parmak uçlarına basarak ağzıma yetiştirdi.

“O zevk bana ait.”

Göğsümde sıcaklık ve basınç büyüyerek ilgi talep ediyordu.

“Bu şimdiye dek aldığım en etkili ağrıkesiciydi.” Omzumdaki ağrıyı hissetmiyordum bile.

“Yardıma olabileceğini düşündüm.” Dişlerini oyuncu bir sırtıyla göğsüme geçirdi. Beni geriye doğru itmek için ellerini belime bastırarak, “Yatağa gir,” dedi nazıkçe. Yatağa oturdum, ellerim Darcy’nin belini çevreliyordu, dudaklarımı yavaş, küçük küçük öpücüklerle memesinin altındaki kıvrıma bastırdım.

Darcy ellerini saçlarıma getirdi ve onları çekerek omurgamdan aşağı karıncalanmalar gönderdi.

“Bu akşam olmaz.” Ona erişemeyeceğim bir mesafeye kaçtı ve yorgani çekip içine girmemi işaret etti. Telaşlı, soran bakışım karşısında –bu akşam sahiden kendi yatağında uyumaya kalkışmayacaktı, değil mi? – tekrar sırttı. “Sana biraz buz ve ağrıkesici getireceğim. Yarın bana teşekkür edeceksin.”

İçgüdülerim itiraz ediyordu çünkü daha önce hiçbir yakın deneyimi partnerimin tatmin olduğunu garantilemeden geride bırakmamıştım ama Darcy sadece gülümsedi.

“Bu akşam seninle ilgiliydi,” dedi.

Yastıklara gömülüp Darcy’ye kafa karışıklığıyla baktım. “Emin misin?”

“Evet.” Bakışları sıcak ve yumuşaktı, saçları omuzlarının etrafına dökülüyordu; çok duygulanmıştım.

Bu –öncelik tanınmak– benim için yeniydi. Performans sergilememin beklenmemesi yeniydi. Darcy için bunu yapmaya, onu mutlu etmeye hevesliydim ama derine gömülmüş, kırık bir parçam bunun tek değerim olmasından hâlâ çok korkuyordu.

Fakat belki Darcy farklıydı. Eğer farklı birisi varsa, bu Darcy’ydi.

Darcy mutfığa yöneldi, ben yatakta uzanıp soluklanırken kalp atışlarımı kulaklarımda duyuyordum; Darcy’nin bir bardak su doldurmasının, ardından geri dönmeden önce buzluğu açıp kapatmasının yumuşak seslerini dinledim. Bir havluya sarılmış buz torbasım omzuma yerleştirdi ve bana

ağrıkesiciyle bir bardak su verdi. İçip içmediğimi korumacı ve endişeli bir yüzle denetledi.

“Ben iyiyim,” dedim ona küçük bir gülümsemeyle. “Daha önce de darbe aldım. İşimin bir parçası bu.”

Darcy yutkundu ve yatakta yanıma tırmanırken bana değmemeye özen gösterdi ama ben onu kendime çektim. “Biliyorum. Ama bunun olmasını izlemekten hoşlanmıyorum. Ayrıca bu seninle ilgilenmeyeceğim anlamına da gelmiyor.”

Başını yastığa dayadı, elini ağzıma çekip parmaklarını öptüm. Onları serbest bıraktığımda Darcy parmaklarını düşüncelerimi yavaşlatan sakın, tembel bir hareketle göğsümün incinmemiş tarafında yukarı aşağı dolaştırdı.

“Bu kısmı benim için mi yoksa senin mi?” diye sorunca Darcy kıkırdadı.

“Sessiz ol,” diye mırıldandı.

Onu sevdiğimi fark ettim. Darcy’yi yıllardır seviyordum. Belki üniversitenin o ilk yılında İngilizce sınıfına girdiği andan beri ya da *Kuzey Kılıcı*’yla ilgili ilk sohbetimizden beri ya da ilk kez panjurları açıp da pencereden içeri bakan garip bahçe cücesini gördüğümde ben çılgılığı basarken Darcy yatağa çöküp katıla katıla güldüğünden beri.

Ya da belki onu her gördüğümde, birlikte her güldüğümüzde veya her mesajlaştığımızda ya da sarıldığımızda ona bir parça âşık olmuştum, ta ki tam kapasiteye ulaşıp ona sınısıklam âşık olana kadar.

Darcy yeni bekâr kalmış ve taze bir başlangıç yapmaya hevesli halde Vancouver’da boy gösterdiğinde asla bir şansım yoktu. Hislerimi yok sayabileceğimi veya sadece arkadaşmışız numarası yapabileceğimi düşünmem hayli gülünçtü.

Darcy her zaman benim için doğru kızdı.

Kit’ten gelen mesajı hatırladım. “Gelecek hafta Calgary’yle oynayacağız.” Sezondaki son maçımızdı.

Darcy’nin parmakları hâlâ göğsümdeydi. “Biliyorum.”

“Kit bir akşam önce içki içip arayı kapatmak istiyor.”

Darcy başını kaldırdı, endişeyle gözlerime baktı. “Ne yapmak istiyorsun?”

Uzun bir duraksama oldu. “Onunla yanlış anlaşılmaları ortadan kaldırmak istiyorum ve ona bizden bahsetmek istiyorum.”

Darcy’nin bakışları bir süre kuşkuyla bende oyalandıktan sonra başını salladı. “Tamam.”

Başını göğsüme yerleştirdi ve gözlerini kapattı.

Artık önceliklerim netti. Kit, Darcy’nin geçmişi olabilirdi ama ben onun geleceğiydim.

62. BÖLÜM

DARCY

DOĞUM GÜNÜMÜN sabahı Hayden beni vücudumdan aşağı doğru kondurduğu yavaş, tembel öpücüklerle uyandırdı; çok geçmeden beni zirveye ulaştırması için yalvarıyordum ve başı bacaklarımın arasındaydı.

“Hediyeni şimdi mi istersin yoksa daha sonra mı?” diye sordu daha sonra yatakta yanımda uzanırken. Sabah ışığında Yunan tanrılarına benziyordu.

“Bu nihayet seks yapabileceğimiz anlamına mı geliyor?”

Hayden kıs kıs güldü. “Hayır. Henüz değil.”

Hüsrarla sızlandım. Klitorisimdeki dili benim için cennetti ama Hayden’dan çok daha fazlasını almaya ihtiyacım vardı. En yüksek seviyede bağlı hissetmek istiyordum ona. Küçük bir parçam huysuzdu: Hayden şehirde ben hariç her kızla yatmıştı.

Neler oluyordu?

Bu düşünceleri aklımdan kovdum. “Hediyeyi şimdi alayım lütfen.”

Hayden bana daha çok yaklaşıp memelerimin arasına bir öpücük kondurarak hassas tenimi ısırdı. “Emin misin?”

Bir kahkaha atarak ondan uzağa kıvrıldım. “Evet, şimdi.”

“Tamam, tamam.” Yataktan kalktı ve Hayden giyinme odasına yönelirken şahane kışına hayranlıkla baktım. Bir an sonra küçük bir paketle döndü.

“Ne olabilir?” diye kafa patlatırken Hayden’a kısık gözlerle baktım. Hayden yatak başlığına sırtını dayarken tırnağını bantın altına geçirdim. “Belli ki bir kitap. *Tastamam Ezikler İçin Flört* belki?”

Hayden’in bakışları sabit ve sıcaktı. “Sen ezik değilsin.”

“*Bir Erkeği Nasıl Elde Ederim, Eve Atarım ve Aklını Başından Alırım?*”

Sırtışı genişledi. “Beni yatağa atmakta hiç zorluk çekmedin.”

Paketin kalanını açarken gülüyordum. “*Kama Sutra* belki... Ah.”

Ağzım açık kaldı. A. R. Haddington’ın *Zümrüt Kraliçe*’si. *Kuzey Kılıcı* serisinin sıradaki kitabıydı, bu senenin ilerleyen zamanlarında piyasaya sürülmesi bekleniyordu.

Bu imkânsızdı.

“Sen nasıl...” Hayden’a soru dolu bir bakış attım ama sadece bana daha genişçe gülümsedi. “Hayden. Nasıl?”

Kitabın bir ön kopyasını elde etmek imkânsızdı. A. R. Haddington’ın yayıncısı *spoiler* korkusuyla kitabın ön kopyalarını göndermezdi. Yeni kitaplarının gece yarısı tanıtım partilerinin biletleri satışa çıktıkları gün tükenirdi.

“Bunu elde etmek için kimi öldürdün?”

Hayden gergin bir kahkaha attı ve yüz ifadesinden tedirgin olduğu dikkatimi çekti. “Çok mu fazla?”

“Hayır.” Başımı sertçe iki yana salladım. “Bayıldım.” Basım tarihini kontrol etmek için kapağı açtım ve baş sayfadaki kıvrımlı imzayı gördüğümde nabzım duraksadı. “Aman Tanrım.”

Kuzey Kılıcı gibi cesur Darcy’ye.

–A. R. Haddington

Sersemi dönmüş halde gözlerimi kırıştıtarak Hayden’a baktım.

“Hayden.” Sesim bir garipti. Yazarın münzevi olduğu bilinirdi. Ne sosyal medya kullanır ne de toplum içine çıkardı.

Nasıl göründüğünü, adının baş harflerinin hangi isimlerin kısalması olduğunu, hatta hangi ülkede yaşadığını kimse bilmezdi ve kesinlikle kitaplarını imzalamazdı. “Cidden. Bunu nasıl edindin?”

Hayden iri omzunu kayıtsız bir tavırla silkti ama ağzında oynaşan memnun bir gülümseme vardı. “Torpil yaptırdım.”

“Bu *Şeytan Marka Giyer* seviyesinde bir torpil. Ne yaptın?”

“Storm’un halkla ilişkiler ekibinin yayıncıya ulaşmasını sağladım. Kadına senden bahsettim.”

“Kime?”

Çenesini kitaba doğru yatırdı. “A. R. Haddington’a.”

“Yapmadın.”

Hayden bir kahkaha attı. “Evet, yaptım. Ona okulda tanıştığımızı ve kitap serisi sayesinde bağ kurduğumuzu, nasıl yıllardır arkadaş olduğumuzu anlattım. Ona sonunda sıkıcı sigorta işini bırakıp Storm’un analiz işini kabul ettiğini, işte odadaki tek kadın olduğunu, cesur, zeki biri olduğunu ve işine karşı tutku beslediğini anlattım.” Hayden bakışlarını kaçırdı, sanki bana anlatmadığı bir kısmı vardı. “Onun favori hayırseverlik kuruluşuna da bağış yaptım.”

“Ne kadar?”

Hayden gülümseyerek omuz silkti.

“Hayden.” Ona yaklaşıp sertçe baktım ama gülümsüyordum. “Ne kadar?”

Gözlerini kıstı. “Hatırlamıyorum.”

“Koca bir yalancısın,” diye fısıldadım. Hayden Owens’a hissettiğim şefkat, sıcaklık ve büyük, yoğun duygularla kalbim göğsümden dışarı fırlayacaktı.

Kelimelerle ifade etmeye çalışsam da hiçbirini aklıma gelmiyordu. Parmağımı imzanın üzerinde gezdirirken kalbim küt küt atıyordu.

Bu şimdiye kadar aldığım en güzel hediye idi. Hayal edebileceğim en güzel hediye idi. Yalnızca Hayden bana böyle bir şey, istediğimi bile bilmediğim bir şey alabilirdi.

Yalnızca Hayden beni böyle görürdü.

“Teşekkür ederim,” demeyi başardım ve şiddetle, aniden gözlerim yanmaya başladı. “Üzgünüm.” Yüzümü başka tarafa çevirdim, gözlerimi kırıştıtararak gözyaşlarından kurtuldum.

Hayden derhal bana uzandı ve güçlü, sıcak elleriyle beni tekrar kendine çevirdi. “Dur, dur.” Nazik, yatıştırıcı sesi bunu çok daha kötü yapıyordu. “Sorun yok. Buraya gel.”

Beni göğsüne çekti, rahatlatıcı kokusu ve gövdesinin sıcak yüzeyi duyularımı kapladı. Hayden elini sırtımda ağır okşayışlarla dolaştırırken ona yaslandım.

“Yani sanırım hediyeni beğendin.”

Alaycı bir kahkaha attım. “Evet, Hayden. Beğendim. Sahip olduğum diğer her şeyden çok sevdim.” Bileğime, yalnızca duşta çıkardığım bileziğe göz gezdirdim. “Veya bilezik kadar çok sevdim.”

Alçak, memnun sesi yanağımda gürledi. “Güzel.”

Uzun bir an orada uzanıp konforlu sessizlikte pencereden dışarı baktık.

“Bu akşam yemeğe çıkıyoruz,” dedi Hayden, “ama günün geri kalanını nasıl geçirmek istersin?”

“Seninle.”

Hayden alçak bir takdir sesi çıkardı ve alnıma bir öpücük kondurdu. “Böyle söylemeni umuyordum.”

“Ve Daniel’la kuşkusuz.”

“Tabii, ben taşla dolu bir torba bulurum, böylece onu okyanusta yüzmeye götürebiliriz.”

Kahkahalarla güldük, Hayden’in sırtışını saçlarımda hissedebiliyordum. Dudaklarım onun sıcak kirli sakalında oyalandıktan sonra çenesi boyunca, boynuna ve köprücük kemiklerine inerek öpücüklerden bir yol çizdim. Hayden’in nefesi düzensizleşti ve bir an sonra ellerini saçlarıma doladı.

“Neyin peşindesin, Andersen?” diye sordu alçak, sataşan bir sesle.

Ona gülümseyerek üstüne çıktım, bacaklarımı iki yana ayırıp kalçalarına oturdum. Ereksiyonu bacaklarımın arasına baskı yapıyordu ve gözleri kararmıştı. Göğsünden aşağı ve karnına bir dizi öpücük kondururken Hayden'ın nefesleri kulak tırmalayıcıydı.

“Sana doğru düzgün teşekkür etmek istiyorum.”

63. BÖLÜM

DARCY

“ÜNİVERSİTEDEYKEN seni buraya getirmek istedim,” diye itiraf etti Hayden o akşam. Samimi, aile işletmesi bir İtalyan restoranında minik bir masada karşılıklı oturuyorduk. Aramızda duran mumun sıcak ışığı Hayden’in yüzünün yakışıklı hatlarında sarsakça hareket ediyor ve Hayden bana sabit, nazik bakışlarla bakıyordu. Ben bugün gördüğümüz kiraz çiçeklerini anımsatan açık pembe bir elbise giyiyordum.

“Ne demek istiyorsun?”

Hayden gülümsedi ama gülümsemesi gergin ve endişeliydi. Başımı yana eğdim, merakım uyanmıştı.

“Okulun ilk haftası sana çıkma teklifi etmek istemiştin. Sana ilk hafta sonundaki partide çıkma teklifi etmeyi planlamıştım,” diye düzeltirken ensesini ovuşturdu.

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. Okulun o ilk haftasında İngilizce dersini ve Hayden’ı, *Kuzey Kılıcı*’nı seven, taştan oyulmuş kasları ve dürüst, şefkatli bir gülümsemesi olan yeni arkadaşımı görmeyi sabırsızlıkla beklemiştim. Çok yakışıklı ve popüler olmasına –görünüşe göre herkes onu tanıyordu, muhtemelen hokeyden– dahası beni gülünç ölçüde aştığını bilmeme rağmen baştan beri onunla çok rahat, huzurlu hissetmiştim.

“Hokey partisi.”

Hayden başıyla onayladı.

O hafta Hayden'in bana çıkma teklif etmesini ummuştum. Kit'in beni partiye arkadaş olarak davet ettiğini düşünmüştüm ama partide aramızda daha fazlası varmış gibi bir izlenim yaratmıştı ve ben de buna uyum sağlamıştım. Hayden umursuyormuş gibi görünmemişti; tüm gece diğer kızlarla sohbet etmişti ama hayal kırıklığına uğramakla birlikte buna fazla dikkatimi vermemiştim.

Yıllar boyunca o haftayı pek çok kez aklımdan geçirmiştim ama her zaman kendime Hayden'm tipi olmadığımı söylemiştim.

“Ben de bana çıkma teklifi edeceğini düşünmüştüm.” Hatırlarken bakışlarımı beyaz masa örtüsüne indirdim. “Öyle ummuştum. Sanırım ben sana çıkma teklifi edebilirdim ama beni öyle aşıyordun ki reddedilmem için müthiş bir fırsat gibi gelmişti.” Ağzım çarpıldı. “Ayrıca tüm dönem aynı sınıfta olacağımızdan aramız garip olurdu.”

Hayden uzanıp elimi tuttu. “Asla seni aşmıyordum. Durum tam tersiydi.”

“Ben şapşal matematikçi kızdım, sense herkesi elde edebilecek seksi hokey oyuncusu.”

“Benim bakış açım göre değil.”

Kalbim ağzıma geldi; mutlu, hafif hislerde sürükleniyordum. Hayden'in bana onun için her şeymişim gibi bakmasını seviyordum.

Sonunda her şey yoluna girdi benzeri bir şey söylemek istedim ama böyle olacak mı bilmiyordum. Hayden bu ilişki olayında şansını deniyordu.

Ya ben hep uzakta duran kızsam ve Hayden bana bir kez sahip olduğunda hayalimin gerçeklikten daha iyi olduğunu fark ederse?

Hayden gözlerini benimkilerden ayırmadan gülümsedi ve garson tatlıyla yanımıza geldi. Çikolatalı tartın ortasında oynayan ve titreşen bir mum vardı.

Beni bir gülümsemeyle izlerken, “İyi ki doğdun, Darcy,” dedi Hayden, başparmağı elimin üstünü okşuyordu. “Bir dilek tut.”

Gözlerimi kapadım, Hayden’la son birkaç ayı düşündüm ve sonunda her şeyin *yoluna girmesini* diledim.

El ele eve yürürken, “Sana ne kadar güzel olduğunu söyledim mi?” diye sordu Hayden.

Güldüm. “Birkaç kez.”

“Yalnızca birkaç kez mi?” Ağzı yukarı kıvrıldı ama yüz ifadesi dikkatli ve ciddiye. “Doğum gününle ilgili nasıl hissediyorsun?”

Doğru ya. Her şeyi doğum gününe kadar çözme hedefim vardı.

“Şaşırtıcı ölçüde harika.” Derin bir nefes alıp düşüncelerimi topladım. “Sanırım her zaman doğum günümünden korkmamın sebebi, esasında yanlış yolda olduğumu bilmemdi. Yanlış iş, yanlış erkek.”

Hiçbir şeyi çözmemiştim, özellikle Hayden’la ilgili meseleyi ama hayatım geçen sene bu zamanda olduğundan çok daha iyiydi.

“Keşke birkaç ay öncesindeki halimin yanına gidebilsem, ona kocaman sarılıp her şeyin iyi olacağını söylerdim.” Küçük bir gülümsemeyle Hayden’ı dürttüm. “Galiba bunu sen yaptın.”

“Bana inanmıyor muydun?” Hayden’ın gözleri parıladı.

“Emin değildim. Bunu kendime kanıtlamam gerekiyordu.”

“Ve bunu başardın.”

Mutlu bir onay mırıldanırken yanımdaki adamı inceledim, kalbim sıcak ve yoğun bir duyguyla sıkıştı. “Evet, başardım. Sana sahip olduğum için çok şanslıyım.”

Hayden yürümeyi bıraktı, gözlerime baktı ve yutkundu. Bir şey söylemek istiyormuş gibi görünüyordu ama bunun yerine omzumun üzerinden arkaya bir göz attı.

Ah. Filthy Flamingo'nun bulunduğu küçük ara sokağın girişindeydik.

“Birer içki içelim doğum günü kızı.”

Gülümseyerek başımı salladım. “Tabii. Jordan’a bir merhaba diyelim.”

Hayden telefonunu çıkarıp hızla bir mesaj yazdıktan sonra elimi tekrar tuttu ve beni ara sokağa yönlendirdi. Kendini belli etmeyen bir kapısı olan bara vardığımızda Hayden kapıyı benim için açık tuttu ama içerisi karanlıktı. Kapı aralığında duraksadım.

“Sanırım kapalı.” Bir cuma akşamında mı? Bu garipti. Barda hiç pencere yoktu, dolayısıyla hiçbir şey göremiyordum. “Jordan kapıyı kilitlemeyi mi unuttu acaba? Onu arasak iyi olur.”

“Lanet olası ışığı açın,” diye homurdandı biri karanlıkta ve ödüm patladı. Ses Alexei'ninkine benziyordu...

Işıklar açıldığında insanlarla ve balonlarla dolu barı görünce hayrete düştüm.

64. BÖLÜM

DARCY

“MUTLU YILLAR!” diye bağırdılar ve Hayden arkamdan kollarını bana dolayıp beni kendine bastırdı.

Şaşkınlıkla bakarken orada dikiliyordum. Tüm Vancouver Storm takımı ile partnerleri barı doldurmuştu ve herkes kostümlüydü.

“Partiyi gelecek hafta, herkesin tatil zamanında yapacaktık.” Sesim sersemlemiş ve biraz nefes nefese geliyordu.

Hayden gülümseyerek omuz silkti. “O zaman pek sürprizi kalmazdı, değil mi?”

Kadınların çoğu uzun, dökümlü, Ortaçağ’a ait görünen elbiseler giyiyordu; sırtına çaprazlama bir kılıç bağlayıp yüzünün yan tarafına bir yara izi çizerek Robin Hood kılığına girmiş olan Hazel hariç. Pippa bana gülümsedi. Uzun, dalgalı saçları beyaz sprey boyayla boyanmıştı ve kirpikleri beyazlatılmıştı. Saçlarına minik serçeler iliştilmişti. Georgia uzun, zümrüt yeşili bir pelerin takıyordu, saçları başının tepesine toplanmış ve bir tacın etrafına süslü bir şekilde sarılmıştı. Tacın ortasında bir yakut ışık saçıyordu.

Bir dakika. Bu kostümü biliyordum.

“Bu bir *Kuzey Kılıcı* kostüm partisi mi?” diye Hayden’a sorarken gözlerim daha da irileşti.

Georgia *Zümrüt Kraliçe*’deki ana karakter Kraliçe Amethyst gibi giyinmişti. Hazel belli ki kaçırılmış prenses Ren’di. Rory siyah dar bir pantolon ve göğsünün ortasına

kadar açık siyah bir gömlek giyyordu; göğsüne, boynuna ve yüzünün yan tarafına dövmeleer çizilmişti: Weston, Ren'in güçlü, kibirli rakibi ve onu kaçıran kişiydi. Ren'in bir kaçma girişimiyle onu bıçaklamasından sonra Weston'ın onun kader eşi olduğı ortaya çıkmıştı. Alexei gözlerinin etrafını kaplayan siyah bir maske ve üstünde sahne bıçakları olan deri bir kemer takıyordu: Savaşçı Piers. Jamie'nin şövalye kostümü Torsten'a, Ren'in sorumluluk sahibi ve tutucu abisine aitti. Pippa'ysa yalnız, yufka yürekli buz kraliçesi Magnolia'ydı.

Barın arkasındaki Jordan'ın başında bile muhtemelen birisinin ona zorla taktırdığı sivri kulaklar vardı. O da alaycı, her şeyi gören meyhaneci Carrot'tı.

"Eee?" Georgia kostümünü gösterdi, eli kalçasındaydı. "Kıvrabilmiş miyiz?"

Dudaklarım aralandı ve boğulur gibi bir ses çıkarırken gülümsedim. Birkaç kişi kıs kıs güldü.

"Benim kostümüm yok," dedim aptal aptal ama Hayden sadece sırttı ve yakındaki bir silindir çantaya uzanıp bir kraliyet tacı çıkararak başına yerleştirdi.

"Sen Prens Cadius'sun." Baygın bir sesle konuşurken dikkatle ona bakıyordum. Hayden hafifçe dağınık saçlarının tepesindeki taçla mükemmel ve karaktere uygun görünüyordu.

Hayden, Patrick Grant dizide bu rolü oynamak için seçilmeden önce, kitap serisini okurken kafamda canlandırdığım karaktere tıpatıp benziyordu. Altın sarısı saçlı, mümkün olduğunu düşündüğümde daha yakışıklıydı ve gülümserken ağzı kulaklarına varıyordu.

"Evet." Hayden omuzlarına kırmızı bir pelerin doladı. Çantayı tekrar karıştırdıktan sonra ince, gümüş rengi başka bir pelerin çıkardı.

Onu benim omuzlarıma yayarken hayranlıkla dikildim.

"Ve sen de," bir başka kraliyet tacını kaldırdı, ısılt ısılt değerli taşlarıyla bu daha narin ve incecikti, "Aurora'sın." Tacı başımın üstüne yerleştirdi; beklediğimden çok daha hafifti.

Gizli Kraliçe Aurora. Kaçırılmış prensesini kurtaran sadık, cesur hizmetçi. Herkesin hafife aldığı kız. Favori karakterimin yerine geçerken gurur ve haz göğsümde perçinlendi.

Hayden'in tacı, onun pelerini, *benim pelerinim*. "Bu sahne malzemeleri çok gerçek."

"Oyunculara mesaj attım ve bana kostüm bölümüyle bir görüşme ayarladılar."

"*Ne diyorsun!*" Ellerim başımdaki taca uçtu. "Bu sahiden onun dizide taktığı taç mı? Ne diyorsun!"

A. D. Haddington'ın sahne malzemelerini tasarlamak için doğrudan tasarım bölümüyle birlikte çalıştığına dair söylen-tiler vardı.

"Volkov'un ki hariç." Georgia pis pis sırtarak Alexei'nin deri kemerini işaret etti. "Bunu kendi kişisel koleksiyonundan getirdi."

Alexei ona ters ters baktıktan sonra bana döndü. "Bunlar da sahne malzemesi. Mutlu yıllar."

Gülmemek için dudaklarımı birbirine bastırdım. Serinin tüm hayranları *Zümrüt Kraliçe*'de Kraliçe Amethyst ve Piers'in sonunda evlenmesini umuyordu. "Hepiniz büyüleyici görünüyorsunuz. Çok teşekkür ederim. Ben..." Boğazım düğümlendiği için sözlerim aniden kesildi. "Bunu beklemiyordum."

Biri müziği tekrar açtı ve kahkaha ile sohbet kaldığı yerden devam ederken doğum günüm için barda toplanan herkesi inceledim. Burada, Vancouver'da kendime bir hayat kurmuştum. Arkadaşlarım vardı. Hayden yanağımı öperken sırtıyordu, gülümseyerek sırtımı göğsüne yasladım.

Kapı açıldı ve hepimiz o tarafa döndük.

Luca içeri süzülürken Storm formasını giyiyor ve bel hizasında açık mor bir peruk takıyordu. Herkes susup gözlerini ona dikti.

"Üzgünüm, geç kaldım." Bana çabuk, çocuksu bir sırıtış yöneltti. "Kız meselesi." Bakışları tacıma yükseldi ve

Kalbim şefkatle ısındı ve tekrar tahtaya baktım. “Şemsiye-
nın yanındaki o şey ne?”

“Maytap,” dedi Jordan savunmacı bir tınıyla, sanki biri-
nin bunu sorduğu ilk sefer değildi. Bardağımın kenarına bir
çubuğu kıvırdı, bir çakmak çaktı, elini çekerken içkimden
kubbe şeklinde kıvılcımlar saçılıyordu. Herhalde gözlerim
parlıyordu.

“Beğendin mi?” diye sordu Jordan alaycı bir sırıtışla.

Sırtımı Hayden’a yaslarken yanaklarımı acıtacak kadar
şiddetle gülüyordum, Hayden boynuma bir öpücük kondur-
du. “Bayıldım.”

Daha sonra Hayden’la bara oturup arkadaşlarımızın parti-
nin tadını çıkarmasını izledik. İnsanları sahte kılıç düellola-
rına davet etmesinin arasında Rory’nin gömleğinin düğme-
lerini daha aşağılara doğru çözüp durması Hazel’m gözlerini
devirip gülmesini sağlıyordu. Köşede Pippa, Jamie’nin kuca-
ğına tünemişti, Jamie onun kulağına bir şeyler mırıldanıyo-
rdu. Georgia ile Alexei barın karşıt taraflarındaydılar.

Şimdiye dek geçirdiğim en güzel doğum günümdü.

“Sanki gökkuşağından yapılmış gibi hissediyorum kendi-
mi,” dedim Hayden’a.

Hayden gülme krizine girdi. “O içkilerden sadece iki tane
içtiğini sanıyordum.”

“Öyle. Sarhoş değilim.” Omuz silktim, muhtemelen çok
sersem bir şekilde gülümserken bu ânı hafızama kazıyordum.
“Sadece mutluyum. Teşekkür ederim.” Uyluklarımızın değe-
ceği kadar yaklaşıktan sonra elimi bacağına koydum.

“Benim bununla bir ilgim olduğunu nereden çıkardın?”
Alaycı bir şekilde tek kaşını kaldırıncı gözlerimi devirip daha
geniş gülümsedim.

Hayden parmaklarını çenemin altına koyup çenemi du-
daklarına doğru kaldırdı ve beni öyle yumuşak, öyle tatlı bir
biçimde öptü ki kalbim eridi.

“İyi ki doğdun, Darcy,” dedi dudaklarıma doğru.

gülümsemesi genişledi. “Doğum günü tacı. Beğendim. Muthu yıllar, Darcy.”

“Teşekkürler, Luca.” İnsanların giydiği kostümlerin farkına vardığında Luca’nın büyüyen kafa karışıklığı karşısında kahkahamı bastırmak için elimle ağzımı örttüm.

“Sen ne giyiyorsun?” diye sordu Alexei.

Luca peruğunu işaret etti. “Ben Darcy’yim. Bak.” Döndü; formanın arkasında onun ismi maskeleyen bandıyla gizlenmişti, siyah keçeli kalemle üzerine OWENS yazılmıştı.

Alexei ona dik dik baktı. “Neden?”

“Sen Darcy gibi giyineceğimizi söyledin.”

“Ben Darcy’nin *favori televizyon dizisi* gibi giyineceğimizi söyledim.”

Georgia öyle şiddetli gülüyordu ki kendini desteklemek için kolumu tutmak zorunda kaldı. “Walker, denizkızına benziyorsun.”

Luca bana çabucak sırtırken zerre kadar utanmış görünmüyordu. “Özür dilerim.”

Başımı iki yana sallarken genişçe gülümsüyor ve kahkaha atıyordum. “Özür dilenecek hiçbir şey yok, Luca. Muthiş görünüyorsun.”

“Değil mi?” Başını indirip kaldırarak peruğu oynattı. “Bu saç hoşuma gitti.”

Hayden birer içki almamız için beni bara çekti ve bakışım günün içkilerinin yazdığı kara tahtaya ilişti. Bir şemsiyeyle pembe bir kokteyl çizilmişti ve üzerine bir şey karalanmıştı.

Darcy: renkli, tatlı, tutkulu ve şaşırtıcı şekilde güçlü!

Kalbim sıkıştı.

“Özel bir içki mi? Benim için mi?” Tahtaya sevinçle baktım, sonra şaşkınlıkla Hayden’a döndüm. Sadece sırtıp göz kırptı. “Gerçekten mi?”

“Georgia’nın fikriydi,” dedi Jordan küçük bir gülümsemeyle, içki karıştırıcıya bir şeyler dolduruyordu.

65. BÖLÜM

HAYDEN

ERTESİ AKŞAM Kit'in kaldığı otelin yakınındaki **sakin** bara girerken adrenalin halihazırda **bedenimi zorluyordu**. Gözlerimle diğer masaları taradıktan sonra onu buldum.

Berbat görünüyordu. Gözlerinin altında **koyu renkli halka-**lar ve yüzünde çökmüş bir ifade vardı. Garson bir bira bıraktı ve Kit yarısını hızla bitirdi.

İyi bir sezon geçirmiyordu. Calgary'yle kontratı bu sene sona eriyordu ve istatistiklerini yüksek tutmaya her zaman-kinden çok ihtiyacı vardı ama düşüklerdi. Eminim bu akşam vereceğim haberin de yardımı olmayacaktı; fakat Kit'in onu aradığı akşam veya yılbaşında Kit'in ne yaptığını anlatırken Darcy'nin perişan halini hatırlamam içime yeni bir hiddet ve korumacılık dalgası gönderdi.

Yanına gittiğimde Kit doğruldu. "Selam."

"Selam." Karşısındaki koltuğa oturup telefonumu masaya bıraktım. Menüyü bana uzattı ama başımı sallayarak reddet-tim. "Fazla kalmayacağım."

Kit kaşlarını çatı. "Birer içki içeceğimizi sanıyordum."

"Darcy ve ben birlikteyiz." Lafı dolandırmanın anlamı yoktu.

Kit çok şaşırmıştı, bir an bana bakakaldıktan sonra keskin bir kahkaha attı. "Üzgünüm, sen ve Darcy'nin birlikte oldu-ğunuzu söylediğini zannettim."

"Ben de bunu diyorum. Darcy ve ben çıkıyoruz. Onunla ilgili ciddiylim."

Boğazım düğümlendi. Sonsuza dek Darcy'yle olmak istiyordum.

A. R. Haddington bana kitabının imzalı ön kopyasını göndermişti çünkü ona Darcy'yi sevdiğimi, onu yıllardır sevdiğimi söylemiştim. Haddington gönderdiği bana özel notta iyi şanslar dilemişti.

Kit neşesiz, sert bir kahkaha daha attı. "Eh, bu tam bir felaket olacak. Ne oldu, sürtük hayranlardan bıktın mı?"

Kanımda dolaşan adrenalin kendiliğinden devreye girdi ve dişlerimi sıktım.

"Vancouver'daki her hatunla yattın, şimdi de sıra Darcy'ye mi geldi?" Yutkunarak başını iki yana salladı. "Bu bir ego meselesi mi? Sırf yapabildiğini göstermek için kız arkadaşımı mı beceriyorsun?"

Utanç midemde kuvvetleniyordu ama kendime o adam olmadığını hatırlattım. Kit incinmişti ve kızgındı ancak yaptığı onca şey, Darcy'yi yetersiz hissettirdiği her durum kafamda zonkluyordu. Ona vurmak istiyordum.

Fakat vurmayacaktım çünkü Darcy gibi ben de Kit'i geçmişte bırakıyordum.

"Artık senin kız arkadaşın değil o." Dişlerimi gıcırdattım. "Ve durum öyle değil."

"Yapma." Kit'in dudakları kıvrıldı. "Evet, öyle. En fazla bir hafta içinde onunla işin bitecek."

Göğüs kafesimin arkasında bir ağrı titreşti. "Hiç durup Darcy'nin ne istediğini düşündün mü? Anlamıyor musun?" Başımı iki yana salladım. "Sen hayatından çıktığından beri Darcy çok daha iyiye gidiyor. Hayatından gerçekten memnun. Storm'da analistlik işini kabul etti ve işinden sahiden keyif alıyor."

Kit'in yüzü çarpıldı. "Ciddi olamazsın."

Öfke içimde gürlledi. Kit, Darcy'ye asla inanmamıştı. "İstatistikle ilgili altyapısı ve deneyimi var, ayrıca bu işi seviyor. Takım ona sahip olduğu için şanslı. Ben ona sahip olduğum

için şanslıyım. Fakat sen hiç bu şekilde hissetmedin, değil mi? Her zaman ona bir iyilik yapıyormuş gibiydin.”

Havadaki gerginlik patlamak üzereydi. Kit bakışlarını kaçırıp çenesini sıktı.

“Seninle benim aramdaki fark,” dedim ona, “benim Darcy’yi mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacak olmam.”

Kit inanmazlık içinde bir kahkaha patlatırken başını iki yana salladı. “Seni lanet olası yılan. Her zaman ondan hoşlandın. Onu kapmak için sadece bekliyordun. Gerçi yıllar önce denememene şaşırdım.”

Hakareti yakıcıydı –ben asla arkadaşımın kız arkadaşının peşinde koşmazdım– ama Kit incinmişti, kızgındı ve benim canımı sıkmaya çalışıyordu.

Darcy’yi seviyordum. Geçen gün farkına vardığım gerçek şimdi her zamankinden daha güçlü yankılanıyordu ama bunu Darcy’den önce Kit’e söylemek yanlış geliyordu.

“Elinde şansın varken sen çuvalladın.” Sesim alçak ve kararlıydı. “Darcy’nin nişanlanmak istemediğini bildiğin halde ona herkesin önünde evlenme teklifi ettin.” Öne eğilirken nabzım hızlanıyordu. “Onu yapmak istemediği bir şeyi yapmaya zorladın.”

Kit’in burun delikleri genişledi. “Kuşkusuz, hayatı çok zor olacaktı.” Ses tonundan alaycılık ve karamsarlık akıyordu. “Yılda milyonlar kazanan profesyonel bir hokey oyuncusuyla evlenecek, güzel bir evde yaşayacak, hayallerinin düğününü yapacaktı. Zavallı Darcy.”

Öfkem yükseldi çünkü Darcy, Kit’ten birkaç kez ayrıldıktan ve o hayatı istemediğini ona söyledikten sonra bile Kit bunu anlamıyordu. Asla anlamayacaktı.

“Onu kaybetmenin sana ne kadar zor geldiğini anlıyorum ama artık kendi yoluna bakma zamanı.”

Acı bir gülümseme Kit’in ağzını çarpıttı. “Herhalde şimdi senin sıranın geldiğini falan düşünüyorsun.”

“Hayır.” Yutkundum. “Sıra Darcy’nin. Sen onu asla görmedin. Asla ondan övünerek bahsetmedin. Neye sahip olduğunu hiç bilmedin.”

Kit gülerek başını iki yana salladı. “İlişkinizin yürüyeceğini sanıyorsun. İnanılmaz.”

Ses tonu beni çileden çıkardı ve kaslarım gerilirken Darcy’nin nasıl omzuma bir buz torbası yerleştirip yatakta bana sokulduğunu, ben derin bir uykuya dalarken yirmi dakika sonra torbayı kaldırdığını, beni önemseydiğini hatırlamaya çalıştım.

Darcy beni önemsiyordu. Bunu biliyordum. Zamana ihtiyacı vardı ve herkesin olduğumu farz ettiği adamdan fazlası olduğumu bana göstermişti.

Buraya söylemeye geldiğim her şeyi söylediğim için ayağa kalktım. “Yarınki maçta görüşürüz.”

Ben kapıdan çıkarken Kit cevap vermedi.

Ertesi akşam üç golle kazanıyorduk çünkü Kit, Calgary kalesini savunmaktan çok hayal kırıklığını benden çıkarmaya odaklıydı.

Sopasını kavalkemiğime savurdu ama Walker onu itip etkisiz hale getirdi. O kuvvetli darbeye bir penaltı cezası verilirdi ama düdük çalmadı. Bir dakika sonra Kit geri gelmişti. Volkov onu engelledi, yere serdi ve kalabalık sevinçle bağırdı.

Bir takım rakip takımın yıldız oyuncusunu saf dışı bırakmak istediğinde oyuncu hedef alma olayı bazen yaşanırdı. Fakat bunun benim gol atmamla ilgisi yoktu.

Bu kişiseldi.

“Sen ne halt ediyorsun?” diye sordu Calgary’nin oyuncularından biri Kit’e. Yedek kulübelerinde koç kaşlarını çatmış başını iki yana sallıyordu.

Volkov, "Söylemen yeter," diye mırıldanırken Kit'e ters ters bakıyordu. Yüz hatları stresle gerilmişti.

Volkov, Storm'un fedaisiydi; bu, takımda dengeyi yeniden kuran ve oyuncularını diğer takımın kovalamasından koruyan adam için kullanılan gayriresmi terimdi.

Ancak bu Volkov'un kavgası değildi. Benimdi.

Miller yanıma kayarak, "Bu lanet soytarıya haddini bilecek miyiz?" diye sordu.

Bakışlarımı Darcy ve diğer analistlerin maçı izlediğini bildiğim locaya çevirdim.

Kavga hokeyde olağandı. Bir takım adil oynamadığında veya hakemler penaltı cezası vermediğinde maçta dengeyi yeniden kurmanın bir yoluydu. Kaslarım öfkeyle gerildi. Enerji çatırdadı; bu işe bir son vermek istiyordum.

Ancak bu Darcy'yi üzerdi.

Darcy'yi kendi aptallığı yüzünden kaybeden Kit'e tekrar baktım.

Benim her şeyim vardı, Kit'inse hiçbir şeyi yoktu. Ona acıdım. İncinmiş, kızgın ve kafası karışık; bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

"Ona aldırma. Hakem eninde sonunda penaltı verir."

Tekrar oyun başlangıcı için sıralandık ve bir dakika sonra pakı ele geçirmek için kapışırken yüzümü sertçe bariyerlere çarptım.

Ateş dudağımı dağlıyordu. İçimde titreşen hiddet büyüyor ve toplanıyordu. Ayağa kalkarken derin bir nefes aldım, piste yüzümden kan damlıyordu. Etrafımda aniden bir gürültü patlak verdi; taraftarlar öfkeyle yumruklarını cama vuruyordu, takım arkadaşlarım itirazlarını bağılıyor, hakem düdüğü çalıyordu.

Kit'le göz göze geldiğimde saha çıldırmış vaziyetteydi. Vancouver oyuncularını, hakemleri ve çizgi hakemleri Kit'in etrafını kuşatıyordu ama onun dikkati bendeydi.

Gözleri parladı; bu benim birlikte büyüdüğüm adam, üniversiteden en iyi arkadaşım değildi. Başka biriydi.

“Sen tam bir utanç kaynağısın,” dedim tükürürcesine.

“Sana da aynı şeyi yapmayacağını mı zannediyorsun?” Kit’in dudakları çirkin bir alayla kıvrıldı. “Neden seninle kalsın?”

Aralarında bir çizgi hakemi olduğu halde Volkov, Kit’i itmeye çalıştı. “Kapa çeneni.”

Hakemler ekranlarında oyunu yeniden gözden geçirirken pist gerilimle dolup taşıyordu. Oyuncular birbirinin etrafında daireler çiziyordu. Sonunda hakem pistin ortasına kaydı ve mikrofonunu açarken saha sessizliğe büründü.

“Rakibi bariyerlere ittiğin için beş dakikalık büyük ceza.”

Saha sevinçle bağırdı ve ceza kulübesine kadar eşlik edilirken Kit bana omzunun üstünden pis bir bakış attı.

Onunla empati kurmaya çalıştım ama birkaç ay öncekiyle aynı kişiymişim gibi davranamayacaktım.

Darcy benimdi. Kit’in bununla başa çıkması gerekiyordu.

Maç kaldığı yerden devam etti ve biz Darcy ile diğer analistlerin Ward’a tavsiye ettiği bir taktiği uyguladık. Miller bana pas verdi, ben pakı fırlattım ve kalenin arkasına isabet etti. Saha gürültüyle doldu, gol sireni çaldı ve ışıklar parlar-ken Miller, Volkov, Walker ile diğer hücum oyuncumuz kutlamak için etrafımı sardı.

“Onu haklı çıkarmayı seviyorum,” diye bağırdım Volkov’a gürültünün arasından, ağzım kulaklarıma vanyordu.

Bakışlarım ceza kulübesindeki Kit’inkilerle buluştu ve Kit’in burun delikleri genişledi. Omuzlarımı düzelterek daha dik durdum ve meydan okuyan bir bakışla onu hedef aldım.

Ben kazandım, dedi gözlerim. Sen kaybettin ve konu kapandı.

Bir an sonra Kit ceza kulübesinden çıkmış, bana saldırıyordu. Taraftarların nefeslerini tuttuğunu duydum. Kit’in hâlâ ceza kulübesinde kalması gereken kırk saniyesi vardı.

Walker sevinçle ve gülerek, “Sen ciddi misin?” dedi. “Bu adam eceline susamış. Owens sen ne yaptın?”

Maç o sırada oynanmıyordu bile, hakem düdükle çalmaya başladı ama Kit aldırmadan bana doğru hırsıyla kayıyordu. Calgary takımının geri kalanı endişeyle izliyordu.

Volkov, Walker’a bir şeyler mırıldandı –*Darcy’nin eski erkek arkadaşı* dediğini seçtim– Kit yaklaşır ve yumruğunu kaldırırken Storm’un iki savunma oyuncusu onu engelleyerek piste yapıştırdı. Taraftarlar yine bağırıyor, sağdan ve soldan düdükle çalıyor ve Calgary oyuncularını bile Kit’i geri çekmeye çalışıyordu.

“Oyun dışı bırakma cezası,” diye bağırdı hakem mikrofona ve kalabalık neşeyle tezahürat etti. Mikrofon kapandığında hakem Kit’e bağırarak bir şeyler anlatmaya başladı. Diğer Calgary oyuncularını onu pistten çekip çıkarırken Kit mücadele ediyor, bana ulaşmaya çalışıyordu; taraftarlar kükrüyordu. Calgary’nin savunma oyuncusu, Kit’i sertçe yedek kulübesinden koridora doğru itiyordu.

Kit soyunma odasına doğru gözden kaybolurken taraftarlar, “*Karaktersiz Driedger!*” diye tezahürat ediyordu.

Walker başını iki yana sallayarak, “Umarım Darcy denilen hatun buna değişiyor,” dedi.

Darcy buna değmekten fazlasıydı; o benim bütün dünyamdı.

Bu akşam bunu ona gösterecektim.

Daha fazla erteleyemezdim.

66. BÖLÜM

DARCY

O AKŞAM Hayden el yordamıyla kapıyı açarken dudaklarını benimkilerden bir an olsun ayırmadı. Montumu aceleyle çıkarıp yere attı.

Alt kattaki lobiye vardığımızdan beri öpüşüyorduk. Kit'e karşı oynamak her nasılsa Hayden'ı dizginlerinden serbest bırakmıştı. Bana karşı sahiplenici davranışı yüzünden böyle heyecan duymamalıydım ama duyuyordum.

Kit'i o kadar sinirlendirecek ne söyledin? diye sormuştum Hayden'a maçtan sonra.

Gerçeği, diye cevap vermişti.

Hayden, Kit'e aramızdaki geçici olduğunu söylemiş olmalıydı. Ufak, buruk bir acı göğsüme ulaştı. Bu gerçeği, aramızdaki sadece eğlence amaçlı olup birkaç günü kaldığını kabul etmek gittikçe zorlaşıyordu.

Hayden'ın dili benimkinde dolaşırken düşüncelerim, kaygılarım eridi. Tam burada ve şu andaydık. Önemli olan tek şey buydu.

Hayden'la birlikte şimdinin tadını çıkarabilecekken gelecek için endişelenmeyecektim.

Montumu çıkardı; öyle şiddetli öpüşüyorduk ki güçbela nefes alabiliyordum. Hayden'ın bu yönünden, istediği şeyin peşinden gitmesinden hoşlanıyordum; buz pistinde de şimdi beni yiyip bitirmesinde de bu değişmiyordu.

“Bu gece mi?” diye solum, ikimiz de neyi kastettiğimi biliyorduk.

Bir şey değişmişti. Görünüşe göre Hayden artık beklemekle ilgilenmiyordu.

Beni geri geri yürüttü ta ki sırtım duvara değene kadar. Sonra başını eğip beni sertçe öptü. Benimkinin üzerindeki dilinin hissiyle dizlerim güçsüzleşti. Beni duvara yapıştırmamış olsaydı kayıp yere düşerdim. Hayden geri çekildiğinde sık ve kesik nefesler alıyordu, alnını benimkine dayadı, gözleri ateşle parlıyordu.

“Bu gece.”

Bu iki kelimenin vaadiyle uyarılma karnımın alt kısımlarında toplandı. Gözlerimi kapatıp tenimin her yerinde Hayden’ın dudaklarını hissetmekten, bluzumu çekip omzumu ısırmasından zevk alıyordum. Elleri formamın kenarını bulup kaldırdı.

“Çıplak. Şimdi.”

Bu evde artık tam cümleler kurmuyorduk. Kollarımı kaldırdım ve Hayden üstümdekileri başımdan çekip çıkardı. Sonra ben onun kazağını çıkararak geniş göğsünü ve sıcak tenini çıplak bıraktım. Sutyenimin kumaşını aşağı çekti, böylece dudakları mememin sert ucunu sarabildi; ben onun kemerini çözmek için uğraşırken o da beceriksizce sutyenimi açmaya çalışıyordu. Dudaklarının meme ucumdaki uyuşturucu çekişi başımı geriye atıp duvara yaslamama yol açtı ve gözkapaklarım yavaşça kapandı. Nabzım bacaklarımın arasında atıyordu.

Öpüşmelerimizin arasındaki altmış saniye bile fazla uzunmuş gibi, ısrarcı bir sabırsızlıkla alçak, hüsran dolu bir inilti çıkaran Hayden’ın ağzı benimkini buldu ve dili dudaklarımın arasını araştırdı.

“Bu yanını seviyorum.” Hayden sutyenimi açmakta başarısız olduğunda ve kopçayı parçaladığında alaycı bir kahkaha attım. “Az önce kopçayı mı kopardın sen?”

“Muhtemelen.” Yüzünden hızlı bir sırıtış geçti. Kızarmıştı ve nefes nefeseydi. “Daha fazlasını alırım.”

Hayden pantolonunu ve baksırını çıkarıp attığında aleti

çoktan sertti ve öne uzanıyordu; cüzdanından bir kondom çıkarıp taktı. Ağzını tekrar benimkine indirdi, beni sertçe öpe-
rek nefesimi kesti.

“Bana aldığın hediye için bile durmadın.”

“Gelecek sefer.” Pantolonumun düğmesini açıp onu ve külotumu aceleyle aşağı itti; çok taze, temiz, erkeksi ve tanıdık kokusu aklımı başımdan alıyordu.

Tüy kadar hafıfmişim gibi beni yukarı kaldırdığında şaşkınlıkla ciyakladım ve içgüdüsel olarak bacaklarımı Hayden’in biçimli kalçalarına doladım. Kollarımı boynumun etrafına bağladım ama Hayden zaten beni sıkı tutuyordu, elleri kıcımlı avuçlarken aletin uzunluğu klitorisime dayanıyordu. Onun sinirlerime yaptığı sağlam baskıyla ihtiyaç beni istila etti.

Hayden bir adım attı, böylece sırtım serin duvara dayandı ve gözlerim büyüdü.

“Bu şekilde mi?” Gözlerim antrede hızla dolaşırken nefes nefeseydim.

Sadece büyük pencerelerden giren şehrin ışıkları parıldarken loş dairede, burada seks yapmanın doğallığı mideme bir heyecan dalgası göndermişti.

“Bu şekilde.” Hayden’in ağzı mahrem kaslarımın beklentiyle kenetlenmesine yol açan karanlık, baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle kıvrıldı. Tanrım, bu güzel olacaktı. “İstedğin bu, değil mi? Bardaki o gece söylediğin buydu; seni duvara dayayıp sertçe becermemi istiyordun.”

Arzu akını düşüncelerimi bulanıklaştırırken başımla onayladım. Tanrım, evet, bunu istiyordum. “Evet, lütfen.” Bakışlarımı indirdim, Hayden’in göğsündeki oyulmuş kasları takip ederek aletine giden altın sarısı tüylere göz gezdirdim.

Yakışıklı yüzünde çapkın bir gülümseme belirdi. “Bana lütfen demek zorunda değilsin ama bu çok, çok hoşuma gitti.”

Tek eliyle beni desteklerken, kaslı kolu erkeksi gücünü hayran bırakacak şekilde sergileyerek gerildi. Michelangelo’nun *Davut*’unun çarpıcı mermer hatlarını unutun. Hayden Owens erkek güzelliğinin kusursuz tasviriydi. Ancak Hayden mememi

avuçladığında hayranlık sürecim kesintiye uğradı. **Dudaklarımız tekrar buluştu ve Hayden meme ucumla oynayarak orada merkezime bağlı bir kablo varmışçasına derinlerimdeki tatlı bir sızıyı uyandırdı. Kalçalarını hareket ettirerek aletini ıslaklığım da kaydırды, kavurucu sertliği klitorisime sürtüntünce inledim. Kızgın ateş içimde girdap gibi dönüyordu.**

“Yavaşlamalıyım,” diyerek elini bacaklarımın arasına indirdi, parmaklarıyla uyarılmamı ovuştururken büyülenmişçesine yüz ifademi izliyordu.

Başımı iki yana sallarken Hayden’in saçlarını çekiştirdim. Gözlerinde daha ateşli kıvılcımlar çakıyordu. “Yapma.”

Merkezime güçlü, kaygan daireler çizerek bedenimdeki tüm sinir uçlarını aydınlattı. Başım geriye, duvara yaslandı, Hayden yüzümü kararlı bir huşuyla izliyordu. Uyarılma uyuklarımın tepe noktasında yoğunlaşırken aciliyet duygusu beni kaplıyordu.

“Hayden,” diye inledim. Kalbim öyle şiddetli atıyordu ki Hayden’ın duymamasına şaşırdım. “Bekleyemem. Daha fazlasına ihtiyacım var.”

Nefesi Hayden’ı hızla terk ederken başıyla onayladı ve kendini girişime hizaladı. Aletini içeri iterken kaslarım böyle kalın olmasına itiraz ederken bile keskin bir zevk içime yayıldı. Hislerin beni içlerine sürüklemesine izin verirken Hayden’a yapıştım.

“Nefes al,” dedi Hayden, nazik yine de hükmediciydi.

Benim için biraz fazla büyüktü, Hayden’in endişeli gözlerine bakarken dudaklarım aralandı. Şimdi bile bana karşı çok şefkatli ve özenliydi.

“Aman Tanrım.” Alnını benimkine dayayarak gözlerime dikkatle baktı. “Çok darsın.”

“Sen çok büyüksün.” Sesim tiz ve çaresizdi, söylediğimin klişe olmasını umursamıyordum. Tüm odağım Hayden’a alışmak için bedenimin gayret sarf ettiği yerle kısıtlanmıştı. Elektrik akımı kanıma yayılırken tüm rahatsızlığım silindi. “Devam et.”

Kalçaları benimkilerle buluşana dek kendini içime itti; nefes, yakıcı doluluğuyla aklımı kaybetmek üzereydim. Orgazmım uyanıp uzuvlarımda kıvrılarak çoktan harekete geçmişti bile.

“İyi misin?” diye fısıldadı.

Titrek bir nefes vererek başımla onayladım. “Çok iyi hissettiriyorsun,” diye fısıldayarak karşılık verdim. “Bunu uzun zamandır istiyordum.”

Hayden yutkundu. Ensesini tutan elimin altında teni sıcaktı ve sarf ettiği efordan nemliydi. Hüsrân ve ıstırapla kaşlarını hafifçe çatmıştı. Beni incitmemek için kendini tutmaktan harap görünüyordu. Altdudağını ısırdığımda boğazından çıkan kaba, hoşnut ses bedenime bir sıcaklık dalgası gönderdi.

“Beni sıkıştırdığını hissedebiliyorum,” diye sızlandı. “Bunu *yıllardır* istiyordum, Darcy ama her nasılsa olabileceğini düşündüğümünden daha iyi.”

Hayden ve benim böyle birleşmemizin kaçınılmaz olduğu bilgisiyle havada süzülürken heyecanım arttı. Her zaman bir yolunu bulup Hayden’ı görecektim; sadece zaman meselesiydi.

Bedenim onun korkutucu boyutuna alışırken Hayden bir elini bana doyamıyormuş gibi tenimde gezdirdi, ta ki sonunda bakışları benimkilerle buluşana kadar.

“Hareket edebilir miyim?” diye yalvarırken gözleri parlıyordu ve nefesleri düzensizdi.

Hayden kontrolünün son kırıntılarına tutunurken saçları aralarına soktuğum ellerim yüzünden karmakarışık ve çaresiz gözleri fırtınalıydı. Başımı aşağı yukarı sallayınca bedenlerimizin birleştiği yere bakarak kendini dışarı çekti, içime yavaşça geri girerken herhangi bir rahatsızlık belirtisi var mı diye yüzümü izliyordu.

Zevk beni sararken nabzım hızlandı.

“Tanrım,” diye inledim.

Hayden kendini tekrar içime itti, her santimini hissediyordum.

“Bunu kaç kez düşündüğümü bilmiyorsun.” Hayden gözlerini kapadı, yüz ifadesi gergindi; yutkundu. “Bizi aklına

gelebilecek her pozisyonda, bu evin her tarafında hayal ettim. Şimdiye dek yaşadığım her evin her tarafında.”

Bacaklarımın arasında sıcaklık kıvrıldı ve basınç yoğunlaştı.

Hayden beni daha sert becerirken heyecanım iyice tırmandı. Hayden aletini içime iterken duvarda geçen hafta sonu aldığımız tablo sallanıyordu ve yarın büyük ihtimalle kıcımda elinin sebep olduğu morluklar olacaktı. Fakat umursamıyordum. Daha fazlasını istiyordum.

Eli klitorisimi buldu ve sıkı, güçlü daireler çizdi.

“Hayden.” Orgazmım şekilleniyordu, Hayden’ın saçlarını çekiştirip gözlerine baktım. Tüm yüzümü kaplayan çaresizliği hissedebiliyordum.

Hayden karanlık ve hükmeden bir şekilde gülümsedi. “Adımı böyle inlemeni aşırı seviyorum. Tatlı, küçük vajinanın beni sıkıştırmasını aşırı seviyorum.” Hayden tenime ateşli öpücükler kondururken karnımın altındaki basınç genişlemeye ve görüşüm bulanıklaşmaya başladı. “Aferin kızıma, benim için nasıl ıslanmışsın, seni ikimizin de istediği gibi duvara dayayıp becermeme izin veriyorsun.”

Tırnaklarımı Hayden’ın omzuna geçirince ağzının kenarı yukarı kıvrıldı.

“Benim için boşalacak mısın balım?”

“Evet.” Tekrar tekrar başımı salladım. Kontrolüm dağılmaya başladı; bizden, şimdiden ve buradan başka hiçbir şey yoktu.

Hayden, “Göster bana,” diye talep ederek ben onu daha fazla sıkıştırırken beni sımsıkı tuttu. “Sana kendini iyi hissettirmemin neye benzediğini göster bana.”

Basınç taştı ve paramparça oldum. Ayak parmaklarım kıvrıldı. Kaslarım onun etrafında kasılırken sıcaklık kanımda akıyordu. Nefesim kesilirken ismini inliyor ve nabzım hızla atarken Hayden’a durmaması için yalvarıyordum. Orgazmın zirvesine ulaştığımı düşündüğümde öyle yükseğe tırmanmaya, süzölmeye devam ediyordum ki ölebilirim sandım. Hayden beni onun için çok değerliymişim gibi tutarken aletini içime tekrar tekrar itiyordu.

Aynı anda çok his vardı: mahrem, yoğun, ateşli, çaresiz, aç ve şimdiye dek ihtiyaç duyduğum her şey.

Orgazm dinmişti ama Hayden'ın gergin çenesinden ve eziyet çeken ifadesinden anlaşılan o boşalmaya yakındı. Dişleri altdudağını yakaladı ve alçak, aç bir sesle inledi. Sarf ettiği eforla elmacıkkemikleri kızarmıştı. Saçları gözlerine düşmüştü. Tanrım, Hayden böyle, kontrolünün sınırında ama istediğini alırken çok etkileyiciydi.

“Daha fazla geciktiremem.”

“Serbest bırak.” Hayden'ın içimdeyken aklını yitirdiğini görmek için hevesliydim. “İçime boşal.”

Hayden'ın eli bacaklarımın arasına döndü ve birkaç hızlı, güçlü daire çizdiğinde ikinci orgazmı sarsıldım. Tenime doğru sersem ve şaşkın bir biçimde inledim, orgazmı titrerken daha fazla sıcaklık dalgası bedenime yayılıyor ve Hayden'ın aletini sıkıştırıyordum. Bedenimi okumakta bu kadar iyi olması ve ne istediğimi tam anlamıyla bilmesi adil değildi.

Fakat bu onun telafisiydi çünkü boğazını sıyrarak çıkan kontrolsüz, kesintili ses saf zevkti. Güçlü kollarıyla beni göğsüne sımsıkı bastırıyordu. Hayden yüzünü boynuma gömerek tenime doğru inledi ve içimde titreşti. O tenime ismimi tekrarlarlarken yoğun bir korumacılık hissi bana saldırdı.

Düşüncelerim dağılırken geriye tek bir tanesi kalmıştı: Keşke bunu sonsuza dek yapabilesek. Keşke Hayden benim istediğim şeyi istese.

Bir an sonra inanmazlık dolu bir ifadeyle Hayden geri çekildi. Evdeki tek ses kulaklarımda atan nabzım ve soluklanmalarımızdı.

“Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?” diye sordu, ikimiz de güldük.

Parmak ucumla altdudağının çizgisini takip ettim ama Hayden tekrar ağzımı ele geçirmek için başını eğdi. “Tam tersine.”

67. BÖLÜM

HAYDEN

“BUNA NE DERSİN?” Darcy kahvaltıdan sonra onu soktuğum mobilya mağazasında bir koltuğu işaret ediyordu.

Son on iki saatte birlikte olduğumuz anların görüntüleri zihnimden hızla geçiyordu: Orgazma yaklaştığında Darcy’nin çıkardığı inilti, bu sabah onu uyandırmadan önce ne kadar huzurlu görüldüğü ve duşta ben onun saçlarını yıkarken zevkle ve alçak sesle iç geçirişi. Onun dar, sıcak, ıslak içine, derinine gömülmenin hayatı dönüştüren hissi ve ilk girişimde Darcy’nin ağzının şaşkınlıkla, keyifle açılıvermesi.

“Hayden?”

Koltuğa dikkatle baktım. **“Tek düşünebildiğim seninle bu koltukta seks yapmak.”** Darcy bana dönük olarak üstümde oturur, aletime binerdi, o sırada ben onun boynunu emerdim ve parmaklarımı gergin sinir tomurcuğunun etrafında kaydırarak ona kontrolünü kaybettirirdim.

Darcy şaşkın bir kahkaha patlattı ve gözleri ıslık ıslık parladı.

Onu iyice yakınımaya çekip dudaklarımı şakağında gezdirirken, **“Canın acıyor mu?”** diye sordum. Darcy fevkalade kokuyordu. Kendimi sekiz yıl boyunca nasıl kontrol etmişim? Şimdi ona dokunmadan beş dakika geçiremiyordum.

Ağzını çarpıttı. “Biraz.”

Alçak, anlayışlı bir ses çıkardım ve bir elimle Darcy’nin yumuşak saçlarının arkasına koydum. **“Üzgünüm.”**

“Hayır, eee...” Başını iki yana sallarken yanakları zirveye ulaşmadan saniyeler öncekiyle aynı pembe renge büründü. “Bundan hoşlandım sayılır.” Dudağını ısırarak bana tereddüt-le baktı. “Bu tuhaf mı?”

Nefesimi hızla verdim ve Darcy’ye gülümserken kolumu omuzlarına doladım. “Bundan ben de hoşlandım.”

Onunla birlikte geçirdiğim her an Darcy DNA’ma daha fazla sarılıyordu. Biraz daha benim oluyordu.

Tanrım, onun da böyle hissetmesini umuyordum. Duygu-larımı ona açmamak gittikçe zorlaşıyordu.

Diğer analistlerden birinden gelen bir aramayla Darcy’nin te-lefonu çaldı. Ağzını oynatarak *bir saniye* dedi ve dışarı yöneldi.

Darcy parlak gözlerle çabuk çabuk konuşurken ona camın arkasından gülümsedim. Storm *playoff*’lara gidecekti ve ana-listler fazla mesai yaparak çalışıyordu ama Darcy uzun çalış-ma saatlerinden son derece mutluydu. Sonunda işini sevmesi, sabahları işe heyecanla gitmesi onun için istediğim en önemli şeydi.

Jamie ve Pippa’nın düğünü birkaç gün sonraydı, endişem göğüs kafesimin arkasında düğümlenmişti. Darcy her zaman-kindenden daha mutlu görünse de emin olamıyordum. Geçmişte yanılmışım. Darcy’nin Kit’le mutsuz olduğunu hiç anlama-mıştım.

“Hayden?”

İsmimi duyunca döndüm ve midem ağırlaştı.

“Jess.” Ağzımın nasıl açık kaldığına bakılırsa muhtemelen hayalet görmüş gibiydim. Şaşkınlıkla gözlerimi kırıştırdım ama kendimi toparlayıp ona zayıf bir gülümseme yönelttim. “Selam. Nasılsın?”

Lisedeki kız arkadaşım Jessica Haley bana kocaman, memnun bir şekilde sınıtı. “Şimdi daha iyiyim. Sana burada rastlamak harika. Şansa bak.”

Nabzım hızlandı ve kararsızlık midemi sardı. “Evet. Hayat böyle garip işte.”

“Kısa süre önce Saskatoon’dan Vancouver’a taşındım,” dedi bir gülümsemeyle ama dikkati kollarında ve göğsümdeydi. “Harika görünüyorsun.” Bakışları vücudumdan yukarı sürüklendi ve nahoş, huzursuz bir his mideme yerleşti. “Ne var ne yok?”

“Bilirsin işte. Hokey falan.”

Camdan Darcy’nin hâlâ telefonda konuştuğu yere göz attım. Onun gözünde çapkın klişesinden kurtulmaya daha yeni başlamıştım ve buraya baktığında, arkasını döndüğü saniye başka kadınlara asıldığımı düşünmesini istemiyordum. Darcy’ye erkek arkadaş olabilecek biri olduğumu göstermeye çalışıyordum.

Diğer kadınları görmüyordum bile.

Jess başını sallarken gözleri hayranlıkla üzerimde dolaşıyordu. “Evet, televizyonda seni Storm maçında izledim.” Kendi kendine güldü. “Tüm kız arkadaşlarım bekâretimi Hayden Owens’la kaybettiğimi biliyor.”

Midemde nahoş bir bulantı oldu ve tiksintimin yüzüme yansımaması için mücadele ettim. “İıı... Tabii.”

On sene geçmişti ama ben tekrar on yedi yaşında hissediyordum, Jess benimle birlikte eğlendiğini ama başka bir erkekle çıkmayı tercih edeceğini söylediğinde olduğu gibi ilgisiz ve etkilenmemiş davranmaya çalışıyordum.

Jess bana yaklaştı ve gizli kapaklı bir gülümsemeyle sesini alçalttı. “Ne kadar iri olduğunu unutmuşum.”

Boğazımı temizledim ve istemsizce bir adım geriledim. “İıı... Evet. Her zaman uzundum.” Bir elimi saçlarımın arasından geçirdim.

Jess’in ses tonu yoruma yer bırakmıyordu; bana ilgisi vardı. Artık kaldırımda olmayan Darcy’ye bakındım.

“Numaralarımızı almalıyız,” dedi Jess bir gülümsemeyle.

“Bak, kabalık etmek istemiyorum, Jess ama...”

“Selam.” Darcy elimi tutup bana yaslanarak güzel bir gülümsemeyle baktı.

Ânında gevşedim.

Jess'e bakmadı bile, şefkatli bakışları bana kilitlenmişti. "Seni özledim bebeğim," dedi yumuşak bir sesle.

Bebeğim mi? Sıcak, miskin bir his içinde yavaşça ilerlerken zihnim bulanıklaşmaya başladı; Darcy'ye gülümserken muhtemelen yüzümde uyuşuk, aptal bir ifade vardı.

"Ben de seni özledim," dedim.

Neler oluyordu? Emin değildim ve aslında umursamıyordum. Sadece Darcy'nin bana tekrar *bebeğim* demesini istiyordum.

Darcy dönüp Jess'in gözlerine baktı. "Selam." Bir elini uzattı. "Ben Darcy. Hayden'in kız arkadaşı."

Kafam karışmıştı ama hâlâ gülümsüyordum; Darcy'nin sahte dost canlısı gülümsemesinin katılığına farkına vardığımda kafama dank etti.

Darcy kendisinin olana sahip çıkıyordu. *Kıskanmıştı*. Kalbim eğlenerek pır pır etti ve gülümserken ensemin ısındığını hissettim. Kahkaha atma dürtümü bastırdım. Sonunda Darcy birilerinin ona yazmasını izlerken nasıl hissettiğimi deneyimliyordu. Darcy'nin elini diğer avcuma alarak kolumu omzuna attım, onu göğsüme doğru çektim.

"Jess." Elini uzatıp Darcy'nin elini sıkarken bakışları ikimizin arasında gidip geldi. Gözleri yuvalarından uğramıştı. "Senin kız arkadaşın mı var?" diye sordu.

Bana yaslanan Darcy kaskatı kesildi, aniden hastalıklı bir his içimde yükseldi. Buraya kadardı, Darcy dönüp beni yeni bir bakış açısıyla görecekti ve *elbette, haklısın, Jess. Ben bu adama neden bağlanayım ki?* diyecekti.

Bunun yerine Darcy, Jess'e gülümsedi, bakışlarının yırtıcı bir havası vardı.

"Sadece *evimiz* için bazı mobilyalar bakıyoruz." Bakışlarını Jess'inkilerden ayırmadı. "Birlikte yaşadığımız. Baş başa. Ve bir yatağı paylaştığımız."

İçim rahatladığından göğsümdeki düğümler gevşedi. Darcy kızmamıştı, bizimle ilgili fikrini değiştirmemişti ama onu hiç görmediğim kadar sahipleniciydi. Darcy'nin bu yönünü sevmiştim. Ona bakarken sırtışıım genişledi. Benim küçük kaplanım.

Jess bakışları ikimizin arasında gidip gelirken kafayı yemiş gibiydi, "Tamam," dedi. "Senin kız arkadaş yapacak türde biri olduğunu sanmıyordum."

"Öyleyim." Derin bir nefes alırken Darcy'nin elini sıktım.

Biraz gülerek, "Öyle olduğunu *düşündüğünü* biliyorum," diye başladı Jess. "Ama senin gibi bir erkek..." Gözleri benim üzerimde hareket ederken kaşlarını kaldırıncaya gerildim. "Mümkün değil. Fakat," omuz silerken neşelendi, Darcy'ye ısıltı ısıltı gülümsedi, "belki insanlar değişiyordur."

Midem bulanırken sertçe yutkundum.

Darcy bana gülümserken bir yavru kedi kadar masum görünmekle birlikte gözlerinde korumacı bir öfke vardı. "Gitmemiz gerekiyor bebeğim."

Yine o kelime. Garip hisleri bir kenara bırakıp başımla onayladım. "Tabii." Jess'e gergin bir şekilde gülümsedim. "Karşılaştığımızı sevindim."

"Ben de öyle." Jess bizi şaşkın bir ifadeyle izlerken Darcy ona çabucak el salladı, elimi tutup beni mağazadan çıkardı.

"Kız arkadaş mı?" diye sordum kaldırımda.

Darcy bir önemi yokmuş gibi omuz silkti ama elimi bırakmadı. "Seninle konuşma şeklinden hoşlanmadım."

Coşkum dışarı taşıyordu. "Kıskandın," diye sataştım.

Darcy'nin gözleri hızla benimkilere çevrildi. "Kıskandıysam ne olmuş?"

Kaşlarımı kaldırırken gülümsemem genişledi. "Sadece eğlendiğimizi sanıyordum, Darce."

Darcy'nin yanakları pembeleşti ve yüzünü çevirdi ama parmaklarımı çenesinin altına koyup göz göze gelebilmemiz için çenesini kaldırdım.

“Teşekkür ederim,” dedim ona. “Çok düşünceliydin. Buna alışabilirim.”

Darcy uzun bir an beni incelerken gözlerini bir keder kapladı. “Bunu hak ediyorsun, Hayden.” Yarım blok ötede kalan mobilya mağazasına göz attı. “O kimdi? Ve senin kız arkadaş yapacak türde biri olduğunu sanmadığını söyleyerek neyi kastetti?”

Göğsümdeki kaslar sıkıştı ama Darcy elini göğsüme bastırırken gözleri öyle şefkatli ve meraklıydı ki kalbim sızladı. Ona gerçeği anlatma vakti gelmişti.

68. BÖLÜM

DARCY

“JESS BENİM LİSEDEKİ KIZ ARKADAŞIMDI.”

Düşüncelerim fırl fırl dönerken hayretle baktım. Kız arkadaş. Kız arkadaş mı? Kit ondan hiç bahsetmemişti. “Lisede kız arkadaşın olduğunu bilmiyordum.”

“Hı hı.” Hayden altdudağını çiğniyordu. “Ya da ben öyle olduğunu sandım. Bekâretimizi kaybettikten sonra, daha fazlasına ilgi duymadı. Gerçi belli ki arkadaşlarına bunu anlatacak kadar eğlenceliydim.” Yüzü alaycı bir ifade aldı. “Yatakta iyi olmak istiyordum ama ortaya çıktı ki,” yutkundu, “bunda fazla iyiydim. Sanırım ben erkek arkadaş olacak değil, kaçamak yapılacak türde biriyim.”

Bunu değerlendirirken ve Hayden’in yüzünü izlerken kalbimde sessizce dikiliyordum.

“Bu uzun bir zaman önceydi. Henüz ergendin.”

Hayden başını iki yana salladı. “Hayır, Darce, anlamıyor musun? Bunu lisede arkamda bırakabileceğimi düşündüm ama şöhretim beni üniversitede de takip etti.”

Sanki bu konuda üzülüyormuş gibiydi. Sanki bu şöhreti asla istememişti. “İlişkilerin ciddileşmeden ayrıldığını söylerdin. Kadınlara ilişki istemediğini her zaman dürüstçe söylersin.”

“Boş umutlara kapılmak yerine her şeyin baştan net olmasını tercih ederim.”

Aman Tanrım. Kurallar çıktığı kadınlar için değil, onun içindi. Kalbim ağırlaşmıştı.

Hayden’ı inciten, ona bir kaçamaktan fazlası olmaya değmediğini hissettiren tüm kızları düşündüğümde hiddetli bir korumacılık duygusu beni kapladı.

Hayden muhteşemdi. Nezaketi, espri anlayışı ve görünüşüyle dört dörtlüktü. Bunu nasıl göremezlerdi?

“Sen de beni diğer herkes gibi görüyorsun,” dedi Hayden usulca.

Acı göğsümü sarıp sıkıştırdı, başımı iki yana salladım. “Hayır, Hayden. Öyle görmüyorum.”

Daha kuvvetli bir sesle, “Görüyorsun,” dedi, bakışları dikkatli ve kırılgandı. “Benimle tanışır tanışmaz bunu gördün. Okulun ilk haftasındaki o partiyi hatırlıyor musun?”

Hokey partisi.

“Kit benim tanıdığı en büyük çapkın olduğumu söyledi, sen de onunla aynı fikirdeydin. ‘Bunu kesinlikle görebiliyorum,’ dedin.” Hayden kollarını göğsünde kavuşturdu ve bakışlarını kaçırdı.

“Bunu hatırlıyorum.” Anı kafamda canlanırken sesim yumuşaktı, bir fısıltıdan güçbela yüksekti. “Bana senin kadınlarla ne kadar kolaylıkla birlikte olduğundan bahsettiğini hatırlıyorum.”

Hayden çok yakışıklıydı, eğlenceliydi, cana yakındı; tüm hafta bana çıkma teklifi etmesini ummuştum. Öyle yapmadığında hayal kırıklığına uğramıştım. Kit, Hayden’in bir çapkın olduğunu söylediğinde, buna bir sebep olarak sınıksız tutunmuşum. Bana çıkma teklifi etmemesi *benden* kaynaklı değildi; sadece Hayden’ın tarzı buydu.

Birkaç ay önce ona “çapkınların kralı” demiştim. *Âdeta onların liderisin*, demiştim. Hayden nabız yokladığında ve bir kız arkadaşı olmasının fena görünmediğini söylediğinde esasında bunun ona göre olmadığını belirtmişim.

“Özür dilerim,” diye fısıldadım. “Sadece düşündüm ki...” Başımı iki yana salladım. “Özür dilerim.”

“Sorun değil.” Hayden’in sesi gergindi.

Bu bir sorundu. Ben nasıl anlamamıştım? Oysa Hayden'ı yıllardır tanıyordum.

Görmek istediğimi görmüştüm çünkü böylesi daha kolaydı. Zihnim Calgary'ye karşı oynanan maça ve Kit'in ne kadar öfkeli olduğuna kaydı.

"Kit'e ne söyledin?" Bunu Hayden'a son sorduğumda, ona gerçeği söylediğini ifade etmişti ama duvara dayalı halde seks yapmak dikkatimizi fazlasıyla dağıttığından, onu detay vermesi için zorlayamamıştım.

Hayden gözlerime baktı ve gergin bir şekilde nefes aldı. "Seninle ilgili ciddi olduğumu. Seni mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacağımı."

Tenim karıncalanıyordu. Hayden'la ilgili nasıl bu kadar fena yanılabilmiştim? Bunca yıl diğer herkesin gördüğünü görmüştüm.

Gece boyunca, hafta boyunca bu bilgiyi kafamda evirip çevirecektim. Büyük ihtimalle bunu yıllarca yapacaktım. Çok kötü yanılmıştım. Ama şimdi durumu düzeltmem gerekiyordu.

Hayden'ın önüne geçtim ve ellerimi göğsüne bastırıp okyanus mavisi gözlerine baktım. Bana kafası karışmış bir şekilde bakıyordu.

"Selam." Ona hafifçe, cana yakın bir biçimde gülümse dim. "Sen Hayden'sın, değil mi?"

Ağzını çarpıttı ve yüzünde şaşkın bir ifade belirdi ama başını salladı.

"Ben Darcy." Neredeyse bedenine yaslanana kadar ona yaklaştım. "Sınıfta gördüğüm andan beri sana ilgi duyuyorum."

Ağzı yukarı kıvrıldı ve gözlerinde bir duygu titreşti. Ellerini dirseklerime koyup beni tuttu. "Genellikle kendini bu şekilde mi tanıtırsın, Darcy?"

Başımı iki yana salladım. "Sadece sana. Yakışıklılığınla beni kandırabileceğini zannetme, Hayden Owens."

Gözleri eğlenceyle parıldadı. "Ah, öyle mi?"

“Hı hı. Şimdiye dek gördüğüm en seksi erkek olabilirsin ama nazik ve eğlenceli olduğunu, iyi kalpli biri olduğunu görebiliyorum. İnanılmaz bir hokey oyuncusunun, bunun sebebi sadece çok hızlı ve güçlü olman değil. Sebebi takımını önemsemen ve koçunu gururlandırmak istemen. Ayrıca muhtemelen fantastik romantik türünden hoşlanıyorsun, değil mi?”

“Gerçekten hoşlanıyorum.” Hayden’in gülümsemesi genişleyince göğsüm hafıfledi. “Yeni tanıştığımız halde tüm bunları biliyor olman şaşırtıcı.”

Gülümsedim. “Eminim her zaman herkesin partilere ve diğer ortamlara ait hissetmesini sağlıyorsundur.”

“Annem, insanların her zaman onlara nasıl hissettirdiğini hatırladığını söyler,” diye ekledi Hayden sakın bir sesle, başparmağıyla elimin üzerini okşuyordu.

“İnsanların sana nasıl davrandığı senin değil, onların bir yansımasıdır.” Boğazım duygularımla tıkanmıştı. Hayden çok uzun zamandır böyle hissettiği için kızgındım ve buna katkı sağladığım için suçluluk duyuyordum; bunu düzeltmek içinse ezici bir ihtiyaç duyuyordum. “Bana hiç Kit’in davranış biçimini hak ettiğimi söyler miydin?”

“Asla,” dedi sertçe, kaşlarını çatı. “Bu onunla ilgiliydi, Darce. Seni hak etmeyen pisliğin teki o.”

Hayden’a sabırla gülümsedim. *Gördün mü?* diyordu yüz ifadem.

Hayden’in gözlerine bir şey yerleşti. Bana inanıyordu galiba. Yüreğim cız etti ve onu öpmek için yaklaştım.

“Belki bazı kişiler senin bir çapkın olduğunu söylüyor olabilir,” diye fısıldadım dudaklarına doğru, “ama ben gerçeği biliyorum. Sen çok daha fazlasısın.”

69. BÖLÜM HAYDEN

O ÖĞLEDEN SONRA parkın kaldırımının iki yanında ağaçların sıralandığı, beyaz ve pembenin tonlarında taçyapraklarının dolup taşıdığı bir bölgesinde yürüyorduk.

Park fazla kalabalık değildi; birkaç kişi kiraz çiçeği ağaçlarının altında fotoğraf çekiyordu, bir genç köpeğine top fırlatıyordu, bir çift çimenlikte geniş ekoseli bir örtünün üzerinde piknik yapıyordu. Bazı çocuklar sokak hokeyi oynuyordu.

Ağaçların meltemle uçuşan çiçekleri etrafımızda fırl fırl dönüyordu. Darcy çiçeklerin dalgalanışını izlerken durdu ve gökyüzüne huzurla gülümsedi. Birkaçı saçlarına düştü. Zihnimde Darcy'nin bir fotoğrafını çektim, bu ânı sonsuza dek hatırlamak istiyordum.

“Çok güzelsin, Darcy. Sana bunu hiç söyledim mi?”

Darcy gülümsemesini bana çevirerek gözlerime baktı. Asla başka birine bu denli bağlı hissetmemiştim.

“Bir veya iki kez. Gel şuraya oturalım,” dedi sakın bir sesle, boş bir bankı gösterdi; serin metale oturduk.

Sen çok daha fazlasısın, demişti Darcy o sabah ve kalbim garip bir şekilde gümbürdemişti.

Darcy'ye onca şeyi anlattığıma inanamıyordum ama tuhaf bir şekilde bunu yaptığım için rahatlamıştım. Acil, ısrarcı bir telaşla sarsıldım.

“Bu aramızdakinin bitmesini istemiyorum, Darce.” Kalbimi ona açarken adrenalin damarlarımda hızla akıyordu. “Düğünden

sonra sadece arkadaş olmaya dönmek istemiyorum. Sen eşsizsin ve ben daha önce bunu,” ikimizi işaret ederken belirgin bir şekilde yutkundum. “kimseyle yaşamadım. Sen yaşadın mı?”

Altdudağını ıslatmak için dilini hızla çıkardı ve başını iki yana salladı. Gözlerinden bir endişe geçti.

“Senden evlenmemizi veya çocuk sahibi olmamızı ya da hazır olmadığın bağlılık sözleri vermeni istemiyorum. Her zaman senin tempona uyacağız. Sadece birlikte yaşamaya, benim yatağında uyumaya devam etmeni ve seni randevulara çıkarmama izin vermeni istiyorum.” Kalbim küt küt atsa da Darcy’ye şakacı bir sırıtış yönelttim. “Ayrıca seksi iç çamaşırları giymeye devam etmeni de istiyorum.”

Darcy kıkırdadı.

“Seçim senin.” Kit ona asla seçim hakkı tanımamıştı ama ben Kit değildim. “Seçimi her zaman sana bırakacağım, Darcy. Söz veriyorum.”

Söylemek istediğim iki kelime dilimin ucundaydı ama onları zapt ettim.

İşte, kalbimi Darcy’nin avuçlarına koymuştum. Beni ezebilirdi. Beni kenara atabilir ve birkaç kelimesi veya bir yüz ifadeyle parçalara ayırabilirdi. Fakat Darcy bu riske değerdi.

Darcy’den cesur olmasını istiyordum, o halde ben de cesur olmalıydım. En iyi arkadaşımın ve sevdiğim kadının beni eğlenceli zamandan, iyi bir seks partnerinden ve güzel bir yüzden fazlası olarak gördüğüne güvenmeliydim. Darcy için sadece ortamın neşe kaynağı olmadığımı güvenmeliydim; her gün birlikte uyanmak istediği erkek olduğuma, ona her şeyi yapabileceğini söylediğimde inandığı erkek olduğuma güvenmeliydim. Kitaplardan konuşmayı ve hokey modellerini paylaşmayı sabırsızlıkla beklediği erkek olduğuma güvenmeliydim.

“Ya fikrini değiştirirsen?” Darcy tırnaklarıyla oynuyordu ve öyle alçak, korkmuş bir sesle konuşuyordu ki onu kucaklayıp hiç bırakmamak istedim.

İnanmazlık dolu bir kahkahayla nefesim ciğerlerimi terk etti. “Değiştirmeyeceğim. Değiştirmeyeceğimi biliyorum.”

Darcy gözlerini ellerine dikip yutkundu.

Sen benim ruh eşimsin, demek istiyordum ama bu ona fazla baskı yapardı.

Onun yerine, "Bu riski birlikte alalım," dedim.

"Affedersin," diye araya girdi bir çocuk, birkaç başka çocukla birlikte önümüzde duruyordu. Başımızı hızla onlara çevirdik. Dokuz-on yaşlarında görünüyorlardı ve ellerinde hokey sopaları vardı. "Sen Hayden Owens mısınız?"

"Kesinlikle öyleyim, dostum. Siz orada hokey oynayan çocuklar mısınız?"

Çocuklar başlarıyla onayladılar, anlaşılan daha fazlasını söylemek istiyorlardı.

Çocuklardan biri, "Sorsana ona," diye fısıldayarak ilk oğlanı dürttü.

"Bizimle birlikte hokey oynamak ister misin?" diye sordu oğlan.

Darcy'yi saran kolum gerginleşti. Normalde evet derdim ama Darcy kolumun altındayken, birlikte bu kadar güzel bir atmosferde otururken yerimden kımıldamayı hiç istemiyordum.

"Size ayak uydurabilecek kadar iyi olduğumdan emin değilim çocuklar," dedim onlara. Darcy'ye bir göz attım.

Beni cesaretlendirircesine gülümsedi. "Oynamalısın."

Çocuklardan biri kendini tutamayarak heyecanla el çırpı. "Emin misin?"

Darcy başını sallarken gülümsemesi genişledi. "Seni oynarken izlemek istiyorum. Senin için tezahürat edeceğim."

Ona az önce söylediklerimi değerlendirmek için birkaç dakika istediğini sezdim. Darcy böyleydi: Bir şeyle ilgili nasıl hissettiğini çözmek için zamana ihtiyaç duyardı.

Yanağına hızla bir öpücük kondurdum. "Hemen dönerim."

"Acele etme." Darcy bankta arkasına yaslanıp rahatına baktı. "Burada oturup izlemek beni mutlu eder."

Çocukları kale kurdukları yere kadar takip ettim.

"Bana vurmak yok, tamam mı?" dedim onlara ve Darcy'nin arkamdan kıkırdadığını duydum. "Göründüğüm kadar güçlü değilim."

70. BÖLÜM

DARCY

KIRAZ ÇİÇEĞİ ağaçlarının altında bankta oturmuş, Hayden'in bir grup çocukla sokak hokeyi oynamasını izliyordum. Hayden çocuklara karşı çok iyiydi; onları cesaretlendiriyor, koçluk yapıyor ve içlerinden biri gol attığında sevinçle bağırıyordu.

Görebiliyordum: Hayden'in kendi çocukları vardı, onlara hokey oynamayı öğretiyor, belki takımlarına koçluk yapıyor ve kazansalar da kaybetseler de maçtan sonra onları dondurma yemeye götürüyordu. Hayden'ı iki kız çocuğuyla hayal ettim; onlara akıllı, muhteşem olduklarını ve her şeyi yapabileceklerini söylüyordu. Sonra onu iki erkek çocuğuyla hayal ettim; onlara diğerlerine karşı nasıl nazik ve kucaklayıcı olacaklarını öğretiyordu.

Hayden'la birlikte o resimde olmama tehlikesi kalbimi sızlattı. Şimdiki gibi birbirimizin hayatında olmadığımızı, iletişimimizin nadir telefon görüşmeleriyle veya yıllık ziyaretlerle sınırlı olduğunu düşündüğümde iliklerime kadar kederle doldum.

Hayden bunun bitmesini istemiyordu. Benim eşsiz olduğumu ve daha önce bunu kimseyle yaşamadığını söylemişti. Seçim benimdi.

Artık Hayden'in bir çapkın olmadığını biliyordum. Hiçbir zaman olmamıştı. Her zaman daha fazlasını istemişti; yalnızca buna sahip olabileceğini düşünmemişti.

Eğer izin verirsem, Hayden benimle birlikte daha fazlasına sahip olabilirdi.

Diğer seçenek neydi? Çapkın olmaya çalışmaya geri dönmek mi? Acıklı flört girişimlerim şimdi bende gülme isteği uyandırıyordu. Çapkın olmanın en iyi yanı Hayden'la takılmaktı.

Özgür ve özgüvenli hissetmek istemiştım. Hayden her zaman kontrollü görünüyordu ve kendim için de bundan bir parça istemiştım. Bunu Hayden sayesinde keşfetmiştım.

Doğum günümde Hayden'la ilişkimizin asla bitmek zorunda olmamasını dilemiştım. Neden kendi dileğimi gerçek kılmayacaktım ki? Hayatımı gurur duyduğum bir şekilde sokmuştım. *Hayalini kurduğum* bir şekilde.

Hayden gibi bir erkeğin elimden kayıp gitmesine izin vermek için budala olmam gerekirdi. Kendime bunun yapılacak doğru şey olduğunu, onu veya kendimi koruduğumu söyledim ama bir gün uyandığımda daha cesur olmadığım için pişmanlık duyardım.

Peki ya Kit'le birlikteyken yaptığım gibi benliğimi ona kaptırma korkusuna ne olacaktı? Benim için verilen, herkesin şapşal, komik kostümler giydiği partiyi düşündüm. O parti benim içindi ve beni çok mutlu etmişti.

Hayden kendimden başkası olmama asla izin vermezdi.

Çocuklardan birine pas verirken sırtıyor ve bağırarak cesaret verici şeyler söylüyordu. Kalbim burkuldu.

Çocuk sahibi olma fikri bana çok uzak gelirdi ama Hayden'ın başka bir kadından çocuğu olduğunu, aşk dolu bir gülümsemeye onların bebeklerini kucakladığım kafamda canlandırdığımda hem ağlamak hem de bu bankı zeminden sökmek istedim.

Belki ilişkimizin bitmesi gerekmiyordu. Hayden'ın bana Jess'le ilgili anlattıklarından, bir klişeye ve asla istemediği bir şöhrete itildiğiyle ilgili anlattıklarından sonra belki ilişkimiz yürüyebilirdi.

“Darcy için bir gol atacağız, tamam mı?” dedi Hayden çocuklara.

Oyunu kurdu ve çocuk gol attığında beşlik çakmak için iki elini birden kaldırıp çocuklara birer elini uzattı; coşkulu, eğlenceli ışığını hepsine yayıyor ve hepsine kendilerini özel hissettiriyordu.

Bir risk al, demişti Ward ben işi kabul edip etmemek arasında kaldığımda. Bu kararım çok iyi sonuç veriyordu.

Ancak Hayden’la ilişkimizde risk çok daha yüksekti.

Benim tarzım böyleydi: Korktuğum için harekete geçmezdim. Fakat Hayden benim kararsızlığımdan ve sıkıntılı sürecimden daha fazlasını hak ediyordu.

Ayaküstü maçları bitince Hayden çocuklar ile ebeveynleriyle fotoğraf çekilip imza dağıttı. Sonra koşar adımlarla banka döndü ve yanıma oturdu.

“Eğlenceliydi.” Hayden bana gülümserken elmacıkkemikleri kızarmıştı ve gözleri ıslıl ışıldı. Saçlarından birkaç çiçek düştü.

“Benim için gol attın.”

Hayden kolunu omuzlarıma atıp beni sıcak, sağlam göğsüne bastırdı, bana gülümserken yüz ifadesi yumuşamıştı.

“Hepsi senin için, Darcy.”

Kalbim sızladı. Belki Hayden beni üzmezdi.

Gözleri saçlarıma indi ve ağzı eğlenerek seğirdi.

“Ne?”

Sırıltısı genişledi. “Saçında kiraz çiçekleri var.”

Kahkaha attım. “Sende de var.”

Burada, kiraz çiçeği ağaçlarının ve nazik güneş ışığının altında onunla birlikte oturmak sihirli bir his veriyordu. Sanki her şey yerli yerine oturuyordu ve zamanlama hizalanıyordu.

Artık korkmak istemiyordum. Zor kararları vermekle birlikte gelen tüm güzellikleri istiyordum.

Uzakta bir dondurma kamyonetinin müziği çalıyordu; gülümsedim. İlkbahar nihayet gelmişti ve bu kış Vancouver’da

boy gösterdiğimde olduğum kişiyle kıyaslayınca kendimi güçbela tanıyordum.

“Hayden.” Sinirlerim gergindi ama bunu bir kenara bıraktım.

Endişeyle kaşlarını çatı. “Sorun nedir?”

Ağzım kurumuştı ama Hayden’in gözlerinin nefes kesici, engin mavisine odaklandım. “Ben de ilişkimizi bitirmek istemiyorum.”

Hayden kaşlarını kaldırdı.

“İlişkimizin sona ermesini istemiyorum.” Derin bir nefes alıp gözlerine baktım ve yüz ifadesindeki şefkatle midem bir takla attı. “Sana âşık oluyorum.”

Bu kelimeleri hiçbir erkeğe söylememiştim ve Hayden’in daha önce bunu duyup duymadığım merak ediyordum.

Yüzünde yumuşak bir gülümseme belirdi. “Böyle söylemeni umuyordum.”

71. BÖLÜM

HAYDEN

“DARCE?” O akşam kapıda ayakkabılarımı çıkarıp attım, aldığım Tayland yemeklerinin paketi taşıyordum.

“Küvetteyim,” diye seslendi içeriden; sesinde muzip, cilveli bir tını vardı.

Arzu bedenimde akarken uzun adımlarla banyoya yürüdüm; Darcy’nin ıslak, çıplak ve beni bekleyen görüntüsüyle şimdiden neredeyse sertleşmişim. Koridorda gömleğimi çekip çıkardım ve bir kenara attım. Darcy’nin banyo köpüğünün tatlı vanilya-portakal kokusunu alabiliyordum.

Banyo kapısını aniden açtım ve yüzümü buruşturdum. “Iyy.”

Cüce Daniel küvetteydi, etrafı köpüklerle çevriliydi, ruhsuz boncuk gözleriyle bana bakıyordu.

“Hayır,” diye sızlandım.

Tamamen giyinik Darcy kapanın arkasında iki büküm olmuş gülüyordu.

“Neden bana böyle eziyet ediyorsun?”

“Uzun bir günün ardından biraz rahatlamak istedi sadece.” Darcy öyle şiddetli gülüyordu ki kelimeler ağzından güçbela çıkıyordu ve gözleri sulanıyordu.

“Sen hastasın, bunu biliyor musun?” Başımı iki yana sallarken kıs kıs gülüyordum. “Ne zamandır burada bekliyorsun?”

“Yaklaşık on dakikadır.”

Aptal cüceyi sudan çıkardım ve onu yere bıraktıktan sonra Darcy'ye dönüp ahlaksızca sııttım. Darcy'nin gözleri parladı ve bir adım geriledi.

Bugün daha önce söyledikleri zihnimde canlandı. *Gerçeği biliyorum. Sen çok daha fazlasısın.*

Belki Darcy haklıydı. Belki ben herkesin olduğumu söylediği adam değildim. Belki ben partnerini mutlu edebilen Streicher veya Miller'a benziyordum.

"Bunun karşılığını alacaksın." Onu kucakladım, gülmekten katılıyordu.

Belki Darcy'yi mutlu edebilirdim.

Tanrım, o adam olmayı fena halde istiyordum.

Darcy'yi tamamen giyinik halde küvete taşırken, "Hayır," diye kahkaha attı. "Lütfen." Boynuma tutundu, ben onu suya birkaç santim kalana kadar indirirken kahkahalarla sarsılıyordu. O kadar şiddetli gülüyordu ki nefes almakta zorlanıyordu. "Lütfen," diye yalvardı tekrar ve ona gülümseyerek baktım.

Cüce aşırı ürperticiydi ama Darcy'yi böyle, her zamankinden mutlu görmeyi seviyordum. Bunun asla bitmesini istemiyordum.

"Ne dedin?"

"Özür dilerim," diye solurken bana tutunuyor ve kıvranarak sudan uzaklaşmaya çalışıyordu.

"Peki başka?"

"Daniel da özür diliyor," derken gözleri ışıldıyordu ama onu bir santim daha indirerek kıcını sıılsıklam ettiğimde ciyakladı. "Hayden!"

72. BÖLÜM

DARCY

CUMARTESİ GÜNÜ Hayden'ın lüks Whistler otelinde ayırttığı süite girdiğimde mandalina rengi elbisemi giyiyordum. Hayden bu sabah uğramaları için bir kuaför ve makyöz ayarlamıştı, bu sayede yarısı toplu yarısı açık saçlarım düzgünce şekillendirilmiş gevşek bukleler halindeydi ve makyajım benim asla başaramadığım bir şekilde yapılmıştı. Bileğime en değerli eşyam olan favori bileziğimi takmıştım.

Kendimin en iyi, en gerçek hali olduğumu hissediyordum. Ne saklanıyordum ne de başka biri olmak için rol yapıyordum.

Hayden oturma odasında yayılıp oturmuştu. Yakışıklı yüz hatlarıyla, güçlü vücudunu saran takım elbisenin şık kesimiyle ve arkasındaki pencereden görülen göl, dağ ve uçsuz bucaksız mavi gökyüzü manzarasının oluşturduğu fonla, görüntüsü bir dergiden alınmış bir fotoğrafa benziyordu. Ya da bir film den alınmış bir kareye. Sanki gerçek olması mümkün değildi.

Hayden kafasını telefonundan kaldırıp baktı ve ağzı açık kaldı.

“Ne düşünüyorsun?” Ona hafifçe gülümsedim.

Dikkatle bakıyordu. “Eee...”

“Ne?” Kaşlarımı çattım, aşağı bakıp elbisemi makyaj lekesi var mı diye inceledim.

Hayden bana sersemlemiş bir ifadeyle bakmaya devam ediyordu.

“Göz kamaştırıcısın, Darce.” Gözleri vücudumda yukarı

aşağı gezinirken Hayden yutkundu. Bakışları yüzüme yerleştiğinde gözlerindeki ifade yumuşadı. “Öyle güzelsin ki canım acıyor. Her zaman böyle düşündüm.”

Kalbim genişledi. *Bu ilişkinin sona ermesini istemiyorum*, demişti. *Bu ilişkinin sona ermesini ben de istemiyorum*, demiştim ona.

Benim gibi bir kızın Hayden gibi bir erkekle birlikte olabilmesi neredeyse gerçek olamayacak kadar iyiydi. Gerçi bu elbiseyle, bu saçla, son birkaç ayda başardıklarımınla burada dururken eskiden olduğum o beceriksiz, şapşal kız gibi hissetmiyordum.

Göğsümü tatlı ve ısıltılı bir duygu kapladı, içimde süzülüyordu; biraz daha dik durdum. Hayden’in şu an bana bakışlarına layık hissediyordum.

Hayden ayağa kalktı ve elini cebine uzattı. Geri çektiğinde elinde açık pembe kadife bir kutu tutuyordu. “Sana bir hediye aldım.”

“Beni şımartıyorsun.”

Hayden’in gözleri ısındı. “En sevdiğim aktivite.” Kutuyu açıp bana verdi: Bileziğimdeki minik taşlarla aynı açık renkte değerli taşlardan yapılma, ışık saçan bir çift küpe.

“Çok güzel.”

Ben küpeleri takarken ve antre aynasında yansıma hayranlıkla bakarken Hayden elleri kalçalarında benim arkamda duruyor, bir gülümsemeyle beni izliyordu. “Sen en iyisini hak ediyorsun, sana hediyeler almak sahip olduğumu bilmediğim tuhaf bir zevkimmiş.”

Kıkırdadım ve onu yanağından öptüm. “Teşekkür ederim bebeğim.”

Hayden alçak, hoşnut bir ses çıkardı ve dudaklarını çenemde gezdirdi. Nefesim kesildi.

“Bana bebeğim demeni seviyorum,” diye mırıldandı.

Dudağıma ısırıldım. Hayden’in benimle konuşurken beni yatağa çekmek üzereymiş gibi bir izlenim veren bu ses tonunu kullanmasını seviyordum.

“Gitmeliyiz,” diye fısıldadım.

Kapıya geldiğimde topuklularıma uzandım ama Hayden ayakkabıları elimden kaptı.

“Ben yaparım.”

Oturdum ve Hayden önümde diz çöktü. Ayağımı ayakkabıya soktu, zarif kayışı iri elleriyle bağlarken yüzünde tapılası bir konsantrasyon ifadesi vardı. Bacağımı düzeltti, küstah bir gülümsemeyle gözlerime baktı ve ayak bileğime bir öpücük kondurdu. Baldırına. Dizimin iç kısmına. Elbisemin eteğini daha yukarı sıyırp uyluğumun içine.

“Geç kalacağız,” diye gülerken nabzım tekledi.

Hayden’in cinsel iştahıyla ilgili iyi bir fikrim olduğunu sanırdım ama bu onunla ilgili yanıldığım bir başka konuydu.

Hayden’in yalnızca yüksek bir cinsel dürtüsü yoktu. Hayden *doyumsuzdu*. Daha önce bir günde hiç bu kadar çok orgazm olmamıştım: sabah ilk iş yatakta, duşta, kahvaltıdan sonra mutfak tezgâhına eğilmiş halde, gece yarısında diliyle uyarılmamı yalayarak beni uyandırdığında. Bedenimin böyle bir becerisi olduğunu düşünmezdim. Şimdi bile ihtiyacım bacaklarımin arasında yoğunlaşıyordu ve külotumun ıslandığını hissedebiliyordum.

Hayden işin içinde olduğunda, belki ben de doyumsuzdum.

“Haklısın.” Acı çekiyormuş gibi nefesini uyluğumun içine doğru sertçe verdi. “Odadan şimdi çıkmalıyız, yoksa asla çıkmayacağız.”

Kapıda duraksadı, bakışları tekrar üzerimde gezindi, bunu yutkunurken âdemelmasının yavaşça inip kalkması takip etti.

“Ne oldu?”

Hafifçe kahkaha atarken Hayden başını iki yana salladı. “Sadece yanımda olduğun için ne kadar şanslı olduğumu düşünüyordum, Darce.”

“İlginç.” Ağzına yaklaşabilmek için kravatını çekiştirdim. “Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum.”

73. BÖLÜM

HAYDEN

ARKADAŞLARIMIZ JAMIE STREICHER ve Pippa Hartley'nin evlenmesini izlerken ben yanımdaki Darcy'ye göz gezdirdim. Yürek parçalayıcı ölçüde güzel görünüyordu.

Bana yumuşak bir tavırla gülümsedikten sonra tekrar gelinle damada döndü. Yeni küpeleri ışığı yansıtıyordu. Hediye mi gördüğünde verdiği o çok mutlu ve şaşkın tepki yalnızca bağımlılığımı beslemişti.

Bu kızla evlenecektim. Bu fikir sekiz yıl önce okulun ilk haftasında, dersten önce bir sohbetimiz sırasında bende kök salmıştı. Ama utandığımdan, kafamda türediği kadar hızla gömmüştüm; Tanrı aşkına on sekiz yaşındaydım.

Fakat biliyordum. Darcy Andersen'la birkaç kez sohbet ettikten sonra onun ruh eşim olduğunu biliyordum.

Darcy muzip, azarlayan bir ifadeyle bana tekrar baktı ve bakışlarını hızla ön tarafa çevirdi. *Gözlerini dikmiş bana bakıyorsun*, dedi ağzını oynatarak. Sırtarak omuz silktim. Ağzımı oynatarak *senden hoşlanıyorum*, diye karşılık verdim.

Seni seviyorum, demek istiyordum.

Gözlerini devirdi ve dikkatimi burada olma sebebimize çevirmek için kendimi zorladım.

Pippa, Darcy'nin bana "bohem tarzda" olduğunu söylediği uzun, beyaz bir elbise giyiyordu. Streicher'ın üstünde koyu gri bir takım elbise vardı ve tasmaına ufak bir papyon bağlanmış olan köpekleri Daisy de aralarında oturuyordu.

Uyanık gözlerle yukarı bakıyor, Streicher'ın tören boyunca ona gizlice verdiği ödül mamalarını bekliyordu.

Ward dahil, Vancouver Storm'un –Volkov hariç– her üyesi buradaydı. Hazel ve Miller nedime ve sağdıç olarak ön tarafta duruyor, törenin başından beri birbirlerine özel bir şekilde gülümserken muhtemelen kendi yaklaşan düğünlerini düşünüyorlardı.

Streicher'ın annesi Donna ile Pippa'nın ebeveynleri Ken ve Maureen ön sırada oturuyor, çifte sevinçle bakıyorlardı.

Pippa ve Jamie yeminlerini ettiklerinde gözlerim yandı ve göğsüm bir sıcaklıkla genişledi. Bu yalnızca arkadaşlarım yaşamlarında ve ilişkilerinde önemli bir adım attıkları için değildi, sebebi benim de bunu istememdi ve hayatımda ilk kez benim için ulaşılabilirdi.

Yanımda Darcy turuncu elbisesiyle öyle güzel ve mutlu görünüyordu ki kalbim sızlıyordu.

Sana âşık oluyorum, demişti parktaki bankta, kiraz çiçeklerinin altında otururken.

Pippa ve Jamie'nin sevdiklerine baktım; ben de bunu bizim için istiyordum. Darcy'nin ona güzel hissettiren bir elbise giymesini, bizim için çok değerli olan insanların yüzlerinde gülümsemeler ve gözlerinde yaşlarla bizi izlemelerini, dahası kutlamak için sonrasında büyük, gürültülü bir parti vermeyi istiyordum.

Burnumu çektim.

“Sen ağlıyor musun?” diye fısıldadı Darcy ve elimi tuttu.

“Hayır,” diye fısıldayarak karşılık verdim.

Ağzı yukarı kıvrıldı, gözleri ışıldıyordu. “Ağlıyorsan da sorun değil.”

“Ağlamıyorum,” diye ısrar ederek gülümsedim. “Ağlıyor olsaydım bile, diğer herkes de ağlıyor.”

Darcy tekrar gülümsedi, elimi sıkı ve törenin geri kalanında başını omzuma yasladı.

Göle nazır ziyafet salonuna ilerlerken, “Alexei gelmedi mi?” diye sordu Darcy kulağıma.

Başımı olumsuz anlamda sallarken etrafa bakındım. “Son dakikada fikrini değiştirebileceğini düşündüm ama,” omuz silktim, “sanırım değiştirmede.”

Darcy *hımm* dedi, ağzı endişeyle çarpılmıştı.

“Bir zamanlar nişanlıydı,” diye açıklarken yüzümü buruşturdum. “Bundan bahsetmekten hoşlanmaz.”

Biz yemeğimizi yerken tören ekibi ve ebeveynler konuşmalarını yaptı.

“İlk izlenime göre,” dedi Miller mikrofona, “benim huy-suz ve ciddi en iyi arkadaşım bir pislik gibi görünür.”

Onay almak için Pippa’ya baktığında Pippa hemfikir olarak başını salladı. Herkes güldü, hatta Streicher bile tebessüm etti.

“Fakat hayatındaki herkes onun sevdikleri için her şeyi yapacağını bilir. Pippa,” Miller ona gülümsedi, “güçün, cesaretin, çalışma etiğin, yaratıcılığın ve nezaketinle bu odadaki herkes Streicher’ın seni neden hayatın kendisinden bile çok sevdiğini görebilir. Daisy,” Miller masanın karşısına, Daisy’nin ara sıra okşanarak Donna’nın ayaklarının dibinde oturduğu yere dikkatle baktı, “o gün Streicher’ı eve kadar takip etmeye çalıştığında her şeyi değiştirdin.”

Daisy yüksek sesle havladı ve herkes tekrar güldü.

Hazel konuşması boyunca Streicher’a gözlerini kısarak baktı. “Seninle ilgili kuşkularım vardı, Jamie ama Pippa’yı hayalini gerçekleştirmesi için motive ettiğinde, ona her şeyi yapabileceğini söylediğinde benim sevgimi kazandın.” İfadesi ısındı. “Küçük kız kardeşim için her şeyi yapabilirsin ve bunun için seni seviyorum. Sana eniştem demekten gurur duyuyorum.”

Pippa'ya baktı, gözleri sevgiyle parlıyordu.

“Bir seferinde sana keşke ne kadar inanılmaz olduğunu bilseydin çünkü o zaman durdurulamaz olurdun demiştin.” Hazel yutkundu ve gözlerini hızla kırıştırdı. “Şimdi bunu biliyorsun ve durdurulamazsın. Seni seviyorum. Başardığın her şeyle ve olduğun kişiyle gurur duyuyorum. Kız kardeşim olduğun için her gün evrene teşekkür ediyorum.”

Gözlerim yanıyordu çünkü Hazel normalde duygularını dışa vurmazdı.

“Yine mi ağlıyorsun?” diye fısıldadı Darcy alaycı bir sırıtışla.

“Ben ağlamıyorum,” diye fısıldayarak cevap verirken gözlerimi hızla kırıştırdım.

Darcy yatıştırıcı bir hareketle elini bacağımda gezdirdi, parmaklarımı onunkilere geçirip elini sımsıkı tuttum.

“Birazcık ağlıyorum,” diye kabul ettim.

“Sorun değil.” Darcy yaklaşıp yanağımı öptü. “Gizliden gizliye duygusal bir romantik olmanı seviyorum.”

Utanarak alaycı bir kahkaha attım. Galiba öyleydim. Galiba oldum olası öyleydim.

“Jamie, bize katıldığın ilk Noel'den beri Hartley ailesinin bir parçası oldun,” dedi Pippa'nın babası Ken gururla, göğsünü kabarttı. Kürsüde onun yanında duran Maureen gülümsüyordu. “Herkes Jamie ve Pippa'nın ne kadar şanslı olduğunu söylüyor ama asıl Maureen ve ben şansımıza şükrediyoruz ama bunun tek sebebi aile tatillerinde Storm'un iki üyesini ağırlamamız değil.”

Herkes kıs kıs güldü. Cana yakın, cömert mizaçlı bir adam olmasının yanı sıra Ken fanatik bir hokey taraftarıydı.

“Sen iyi bir adamsın, Jamie. Donna seni yetiştirirken mütthiş bir iş çıkarmış,” dedi Streicher ile Donna'ya. Streicher öne eğilerek dirseklerini dizlerine dayayıp izlemeye devam etti. Yutkundu. Donna gözlerini silmek için onlara hafifçe dokundu. “Pippa seni seçtiğinde iyi bir seçim yaptı.”

Sırası geldiğinde Donna, Pippa'ya gülümseyerek, "Senin güzel olup olmadığını sorduğumda Jamie gözlerime bakamayınca," dedi, "Jamie'nin senden hoşlandığını anladım."

Pippa kahkaha attı, Jamie başını iki yana sallayarak sınıtıyordu.

Yemekten sonra Pippa ilk Noel'lerinde Streicher'ın ona hediye ettiği gitarla Streicher için yazdığı bir şarkıyı çaldı ve nasıl bakıştıklarını gördüğümde –Streicher onunla gurur duyuyordu ve Pippa sevgisini açıkça gösteriyordu– Darcy'nin omuzlarına doladığım kolumu sıkılaştırdım.

Sonrasında aşk şarkıları eşliğinde dans ettik ve Darcy'ye sımsıkı sarılarak onun tatlı, tanıdık kokusunu içime çektim.

Darcy'yi seviyordum ve bunu içimde tutmak gittikçe zorlaşıyordu. Her gün Darcy'nin ona karşı hislerimin derinliğini duymaya hazır olup olmadığını düşünüyordum.

"Odaya dönmek ister misin, Andersen?"

Darcy bakışlarını benden ayırmadan başını sallayınca elini tutup onu kapıya çektim.

74. BÖLÜM

DARCY

ODAMIZA ÇIKAN ASANSÖRDE Hayden bana gülümsedi, ardından gülümsemesini birleşmiş ellerimize indirdi. Gülümsemesi çok yumuşak ve özlem doluydu, dahası gri takım elbisesinin içinde öylesine yakışıklıydı ki derin nefes alamıyordum.

Asansör bir çınlamayla bizim katımıza vardığında Hayden beni odamıza yönlendirdi ve kapıyı açıp benim için tuttu. Göle nazır süite girdik; oda fazla büyük ve lüksü ama ilk geldiğimizde bunu Hayden'a söylediğimde beni geri geri yürütüp yatak odasına sokmuş ve nasıl konuşacağımı unutana kadar yatakta beni öpmüştü.

Ayakkabılarımı çıkarmama yardım etmek için diz çöktü ve ben dengemi sağlamak için omuzlarına tutunurken gülümsedim. Hayden ayak bileğimin çevresindeki ince kayışı açarken çok özenliydi, bu ilgili hareketi yüreğimin cız etmesine sebep olmuştu.

Yıllar boyunca bana verdiği tüm doğum günü hediyelerini... bana gülümsediği ve bakışlarının diğer insanların yapacağından bir an fazla bende oyalandığı her seferi aklımdan geçirdim.

Düğünler insanların içinde duyguları canlandırır. Bunu biliyordum. Ayrıca Hayden ve benim ilişkimizin henüz yeni ve farklı olduğunu biliyordum.

Jamie ve Pippa'nın evlenmelerini izlerken orada Hayden ve benim olduğumuzu düşünmüştüm.

"Neden flört koçum olmayı kabul ettin?" diye sordum, sesim bir fısıltıdan biraz yüksekti.

Hayden dizlerinin üzerine oturarak sıcak, güçlü ellerini baldırlarımın arkasına dayadı. "Çünkü Kit sana hiç seçim hakkı vermedi." Bunu hatırlıyormuş gibi kaşlarını çattı. "O durumda nasıl hayır diyebilirdin?" Yutkundtu. "Sana flört konusunda yardımcı olmayı ve çapkınlığı öğretmeyi kabul ettim çünkü seçim hakkın ve kontrolün olsun istedim. Güçlü hissetmeni ve kendi kararlarını vermeni istedim," ofladı, "başka erkeklerle randevuya çıktığını izlemek beni öldürse bile."

Boğazım duygularla düğümlendi. İlk kez sahiden görüldüğümü hissediyordum. Ne olursa olsun Hayden beni kolluyordu. Hep kollamıştı.

Çok fedakârdı. Evren Hayden Owens'ı yaratırken en iyi malzemelerin tümünü kullanmıştı.

Hayden ayağa kalkıp yanıma oturdu. Dudaklarını alnıma bastırdı, elleri çenemi sardı. "Sorun nedir?"

"Hiç." Kalbim tekledi. "Her şey her zamankinden daha güzel. Sanırım gerçek olamayacak kadar iyi."

Hayden'm ağzı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Bu hissi bilirim."

"Kendime senin bir çapkın olduğunu ve kız arkadaş veya bağlılık istemediğini söylüyordum çünkü bunları isteseydin kusursuz olurdun." Hayden beni izlerken, dinlerken, dalgın bir biçimde saçlarımla oynarken kalbim daha şiddetli çarpıyordu. "Aksi halde sana olan hislerimi inkâr etmek için hiçbir sebebim olmazdı."

"Ne gibi?"

Ellerimi onun sağlam göğsüne yerleştirip gömleğinin dikişlerini kurcaladım. "Ne kadar nazik ve sevecen olduğunu, espri anlayışın ve gülümsemele girdiğin her ortamı nasıl aydınlattığını fark ettim. Güzel bir yüz ve iyi bir seks

partnerinden çok daha fazlası olduğunu fark ettim.” Birinin geçmişte bu saçmalığı Hayden’a söyleyebilmiş olması öfkeyle midemi bulandırdı. “İnsanları önemsiyorsun ve görüldüklerini, özel olduklarını hissettiriyorsun. Benim de özgüvenimi yükselttin ve ben nasıl yapacağımı bilmezken kendimi bulmama yardım ettin.”

Eğer Hayden bir gün Jamie’nin ve Rory’nin sahip olduklarını –nişanlanmak, sakın bir yaşam– isterse bir kadını çılgınca mutlu ederdi.

Özlem göğsümü sıkıştırdı. Ben o kadın olmak istiyordum. Hayden’ı seviyordum.

Hayden’in ağzı nazik bir gülümsemeyle kıvrıldı ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. “Senin olmak istediğin kişiye dönüşmeni izlemek Darce, hayatımın en iyi deneyimiydi.”

Şaşkınlıkla baktım ve nabzım tekledi. Aman Tanrım. Hayden’ı seviyordum. Elbette onu seviyordum.

Nasıl sevmeyebilirdim? O muhteşemdi. Nazikti, şefkatliydi, eğlenceliydi, iyimser ve çalışkandı. Ama bunlardan daha fazlası vardı. Pek çok ortak şeyi seviyorduk. Aptal cüceyi evimizde sakladığımda Hayden’in ödünün patlamasını seviyordum. Bana istediğimi bile bilmediğim mükemmel hediyeler vermesini seviyordum.

Derin bir nefes daha alarak küt küt atan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım ve Hayden’in kokusunu içime çektim. Saçlarıma dokunduğu, kulaklarımin arkasına sıkıştırdığı ve omuzlarımin arkasına attığı yerlerde tenim karıncalandı; sabırsızlık beni istila etti. Burada oturup konuşarak bir an daha harcamak istemiyordum.

Ona nasıl hissettiğimi söylemeye hazır değildim ama gösterebilirdim.

Hayden’in elini tutup onu yatak odasına çektim.

75. BÖLÜM

HAYDEN

BENİ SEVİYORDU. Darcy insanların kim olduğuma dair kafama soktukları fikirlerin ötesini görüyor ve beni seviyordu. Bunu söylememişti ama böyle hissettiğini biliyordum.

Kalbimi zarif avuçlarında tutuyordu.

Yatak odasında Darcy'nin boynuna yumuşak öpücükler kondururken tatlı kokusunun beni kaplamasına izin verdim. Gömleğimin düğmelerini çözmeye çalışıyordu ama ben kulağının altındaki hassas teni emerken parmakları bocalıyordu.

“Böyle yaptığında düşünemiyorum,” diye mırıldandı, bu yüzden tekrar yaptım ve Darcy inledi.

Dudaklarımız buluştu ve onu tadarak, diline benimkiyle sataşarak tadını çıkardım, onu tavladım, sahiplendim. Darcy benimdi; bunu ona dilimin onunkini her okşayışıyla, parmaklarımın tenini her okşayışıyla, paylaştığımız her nefesle söylüyordum. Altdudağımı ısırarak bana daha fazla baskı yapınca nabzım hızlandı.

Parmaklarımı elbisesinin yan tarafındaki fermuara götürüp aşağı kaydırdım. “Bu elbiseyi giymene bayılıyorum ama artık onu çıkarma vakti.”

Darcy alçak sesle gülerken gömleğimin düğmelerini çözmeye odaklandı. “Bu takım elbiseyi giymene bayılıyorum ama artık onu da çıkarma vakti.” Oyuncu bir sırıtışla güzel ağzı kıvrılırken onu kendi ağzımla ele geçirdim.

Elbisesi yere, ayak bileklerinin etrafına düştüğünde Darcy üzerinde minik çiçekler olan askısız bir korse ve incecik bir tangayla kaldı.

Ağzım sulandı. “Seni güzel hissettiren, benim aldığım bir şeyi giydiğini görmenin etkisi asla azalmayacak.”

Darcy bana özel bir şekilde gülümsedi. Gömleğim dalgalanarak yere düştü ve Darcy ellerini kemerime götürüp açtı. Ellерinin aletime her sürtünmesi beni daha çok sertleştiriyor, fermuarı zorluyordu. Sonunda pantolonumu ve baksırımı indirip dizlerinin üstüne çöktü.

Gözlerim açıldı. “Bekle... *Aman Tanrım.*”

Aletimi ağzına alarak bana şeytani bir sırıtışla baktı ve kalın kafamda *evet, Darcy ve daha çok* dışında tek bir düşünce kalmadı. Darcy beni emerken, dilini hassas alt tarafımda gezdirirken bu kelimeleri yüksek sesle inliyordum. Omurgamın altında basınç gelişıyordu. Darcy bunu seviyormuş gibi gözlerini kapatarak mırıldandı ve uyarılma içimden hızla geçti.

“Bekle bebeğim.” Geri çekilip ağzından çıktım. “Böyle yapmaya devam edersen çok yakında bitecek.” Darcy’yi çekip ayağa kaldırdım, göğsüme bastırdım. “Ağzın fazla iyi geliyor. Dayanamam.”

Darcy kıkırdadı. Korsesini açtım, bir kenara attım ve dizlerimin üstüne çöküp Darcy’nin muhteşem memelerinden birinin ucunu dudaklarımla sarmaladım.

Ayaklarının dibinde diz çökmüş bir halde güzel memelerini ilgiye boğarken ona sırtıttım. “Bunun için mükemmel boydasın.”

“Böyle tasarlanmış olmalı,” diye fısıldadı ama parmağım diğer meme ucunu bulduğunda, onunla oynayıp sataştığımda Darcy konuşmayı kesti. Meme ucunu emdim ve etrafında dilimle daireler çizerken Darcy yumuşak inilti ler çıkardı. Elini tutup başıma koydum ve Darcy parmaklarını kafa derime gömdüğünde rahatlama ve zevkle inledim.

Dudaklarımı külotunun üst dikişlerinde gezdirerek, yumuşak cildine sürüp bastırarak ve kalçalarını bana doğru bükene kadar öperek onu deliliğin sınırına getirdikten sonra parmaklarımı dantelin altına kaydardım.

Bacaklarının arası ıslak ipekti. Parmaklarımı hızla döndürdüm, Darcy'nin gözkapakları yarı yarıya düşerken bakışları bana kilitlenmişti.

"Aşırı yumuşaksın." Ağzımdaki günahkâr sırtışı hissedebiliyordum. Darcy'nin zevk dolu yüz ifadesiyle gurur içimde titreşti. Bunu *ben* yapıyordum. Ona çok iyi hissettiriyordum. "Benim için çok ıslanmışsın."

Darcy başını sallarken nefes nefeseydi.

Külotunu indirip onu soydum. Parmaklarımı içine soktum ve ikimiz de inledik. Parmaklarımı dışarı sürüklerken Darcy'nin beni izleyen hayran kalmış ifadesini süzdüm, sonra bakışımı bacaklarının arasındaki bölgeye indirdim ve parmaklarımı tekrar onun sıkı, ıslak mükemmelliğine soktum.

"Tanrım, buran çok güzel," dedim ona, ardından dilimi vajinasında sürükledim. Islaklığının tadı aletimden zevk suyu damlacıklarının sızmasına sebep oluyor ve hayalarım onu becerme ihtiyacıyla sızlıyordu. Fakat bu fazla iyiydi, fazla tatlıydı. "Ayrıca tadın aşırı iyi." Dilimi üzerinde ileri geri savururken istemsiz bir haz sesiyle gürledim.

Darcy mutlulukla başını geriye bıraktı ama uzanıp nazikçe başının arkasını kavradım ve onu kaldırdım. Göz kapakları hızla açıldı. Gözleri ihtiyaçla parlıyordu ve en güzel şekilde kızarmıştı.

Benim mükemmel Darcy'm. "Gözlerini açık tut, balım."

Başıyla onaylarken nefes nefeseydi, kanıma daha çok adrenalin sızdı. Darcy'nin benim olmasının sarhoşluğu başka hiçbir şeye benzemiyordu.

Klitorisini yoğun bir şekilde emerek öperken içindeki hassas, kabartılı noktayı ov mam onu sınıra sürükledi ve saçlarını öyle sert çekti ki gözlerim sulandı.

“Hayden,” diye soludu.

Omzumda uyluğu gerginleştirdi. Topuğunu sırtıma geçirdi. Parmaklarımı sıkıştırdı, daha fazla sürtünme arayışıyla vajinasını bana bastırdı. Sınırdan düşmek üzereyken çıkardığı türde bağımlılık yapıcı, muhtaç seslerle inledi.

Aklını böyle kaybetmesini seviyordum ve bumun gerçekleşmesini sağlamayı seviyordum.

“Boşalacağım.” Sesi tiz ve çaresizdi ve ben çıldırmış bir adamdım. “Beni zirveye ulaştıracaksın.”

Daha tatlı kelimeler var olmamıştı. Darcy’nin kasları parmaklarımın etrafında kenetlendi, tekrar tekrar ismimi söylerken titreşti ve ben tatlı sinir tomurcuğunu emerek, dilimi üstünde dolaştırarak Darcy’nin hayat dolu tadının her damlasından keyif aldım. Darcy bana tutunup titrerken kalbim çok hızlı çarpıyordu. Orgazmını elimden geldiğince, Darcy dayanabildiği kadar uzattım. Bedeninin her santiminin zevkle kaplanacağı ve zihninin benim dışındaki tüm düşüncelerden temizleneceği kadar uzattım.

Darcy gevşediğinde ayağa kalkıp onu göğsüme çektim ve yüzünü benimkine doğru kaldırarak dudaklarıma bakıp bir öpücük istedi. Dudaklarımı ânında onunkilere bastırdım. Darcy’nin istediği veya ihtiyaç duyduğu her şeyi verirdim.

Dilimi emdi ve beynim eridi. Aramızda aletim arzusuyla sızlıyor, ağır ve güçlü bir ihtiyaçla zonkluyordu.

“Siktir.” Darcy’yi kucakladım ve onu yatağa yerleştirdim. Üstüne çıkarken, boynunu öperken kanım kulaklarımda uğulduyordu. “İçinde olmaya ihtiyacım var, Darce. Bekleyemem.”

76. BÖLÜM

HAYDEN

DARCY HIZLA BAŞINI SALLADI ve cüzdanımı almak için komodine uzandım ama elini koluma koyup beni durdurdu. Bakışlarında bir soru vardı.

“Ya öyle yapmasak...” Gözlerimi araştırdı, yanaklarına yayılan kızarıklık öyle alımlıydı ki kalbim sızladı.

“Kondom kullanmasak mı?” Kaşlarım çatıldı.

Darcy başını aşağı yukarı salladı ve sıcaklık dağılayarak omurgamdan aşağı ilerledi. Darcy’nin içine boşalmanın ilkel fikri bedenimi çatırdayan elektrikle kapladı.

“Daha önce hiç kullanmadığım olmadı.”

“Benim de,” diye fısıldadı. “Doğum kontrol hapi kullanıyorum. Geçen ay başladım.”

Derin bir nefes alamıyordum. “Emin misin?”

Darcy dudağını ısırırken nazlı, utangaç bir gülümsemeye başını evet anlamında salladı. “Bunu istiyorum, Hayden. Bunu düşünüyordum.”

“Tanrım.” Başımı boynuna gömdüm, keskin bir kahkaha attım. Darcy onun içine boşalmamın hayalini mi kurmuştu? On saniyeden fazla dayanamayacaktım.

Parmakları saçlarımla oynarken, “Birlikte pek çok ilki yaşadık,” dedi Darcy. Gülümseyerek başımla onayladım.

Tüm önemli deneyimleri Darcy’yle birlikte yaşamıştım ve ondan öncekilerin bir önemi yoktu.

Kendimi onun sıcak, ıslak girişine hizaladım. Gözleri çok parlaktı ve nefes nefeseydi. Onun dar sıcaklığına kendimi ittiğimde yuvamdaydım.

“Aman Tanrım,” diye fısıldayarak gözlerini kapadı. “Ne kadar iri olduğuna asla alışamayacağım.”

Telaşlı ve yoğun zevk hızla omurgamdan yukarı tırmandı. Bu sözleri duymayı bu kadar çok sevmemeliydim ama seviyordum. Darcy’nin alışabilmesi için durakladım.

“İyi misin?” Sıkıttığım dişlerimin arasından homurdandım.

“Evet.” Darcy iç geçirirken gözleri geriye doğru kaydı. “Çok iyi hissettiriyorsun.” Vajinası etrafımda titreşti ve kontrolümü sürdürmek için çabaladım.

Boğuk bir ses boğazımı sıyırdı, zevkin yüzüme yansıdığını hissedebiliyordum. Darcy’nin aletimin etrafındaki hissi, sıcak, yumuşak ve ıslak bir şekilde beni kavraması kafamdaki her düşüncüyü yerle bir ediyordu. Saf ihtiyaçla, Darcy’ye beslediğim saf sevgiyle devam ediyordum.

“Aşırı sıkıydın.” Şimdiden omurgamın altında kıvrılan basıncı hissedebiliyordum. “Dayanamayacağım.”

“Daniel’den bahsetmeme mi ihtiyacın var?”

Bir kahkaha patlatırken yüzümü boynuna gömdüm. “Sen hasta, küçük bir sapıksın, bunu biliyorsun değil mi?”

Darcy kıkırdadı, ona gülümsemek için başımı kaldırdım, Darcy’nin saçlarını alnından çektim.

“İtiraf et.” Darcy’nin dudakları en güzel, hoşnut gülümsemeyle kıvrıldı. “Onu düşünmek yardımcı oluyor.”

Katıla katıla güldüm. Darcy’yi seviyordum. Onu öyle çok seviyordum ki kalbim durabilirdi.

Fakat ilk olarak onu tekrar zirveye ulaştırmak istiyordum. Darcy bana öyle büyük bir güven ve sevgiyle baktı ki aklıma bir fikir geldi.

“Bu akşam yeni bir şey denemek istiyorum.”

Göz kapakları neredeyse kapalıydı, gözleri ilgiyle bana çevrildi. “Tamam.”

Elimi Darcy'nin altına kaydırıp parmağımla mükemmel kıcının çizgisine hafifçe dokundum ta ki arka girişini bulana kadar. Darcy'nin nefesi kesildi.

"Sana buradan dokunmak istiyorum," diye fısıldadım kulağına. "Sana iyi hissettirmek istiyorum."

Dişlerini altdudağına geçirirken ürkeklik duygusu bakışlarını doldurdu. "Canımı acıtmasını istemiyorum."

Onu koruma, ona zevk ve sevgi akıtma, asla sahip olmadığı her şeyi gösterme ihtiyacı damarlarımda titreşti.

"Bana güveniyor musun?"

Darcy başını salladı.

"Yavaş gideceğiz. Canını acıtmayacak. Söz veriyorum, iyi hissettirecek. Hayal edebileceğinden daha iyi. Sana karşı çok dikkatli olacağım, Darce."

"Biliyorum." Tekrar gözlerini kırptı, yavaşça nefesini verdi ve başını salladı. "Tamam."

Bana olan güveni sarhoş ediciydi. Ağzını yakaladım, altdudağını ısırdım, onu öptüm, ardından parmağımı emdim ve sonra sıkı kık deliğine dönerek her seferinde nazikçe bir milim içine ittim.

"Bu iyi mi?" Darcy'nin yüz ifadesini bir şahin gibi izliyordum.

"Evet," diye soludu. Ben parmağımı içinde hareket ettirir ve onu daha fazla heyecanlandırırken Darcy şaşkın bakışlarla gözlerini genişçe açtı. "Aman Tanrım. Evet."

Tatmin duygusu içime hızla yayıldı. "Ben ne dedim?"

Darcy'nin gözleri kapandı ve dudakları aralandı, sonra parmağımın etrafında, aletimin etrafında gerildi. "İyi olacağını söyledin."

"Bana haklı olduğumu söyle, balım."

"Haklısın." Gözleri geriye kaydı. Titremeye başlıyordu. "Çok haklısın. Ah, *lanet olsun*. Hayden?"

Burnumdan derin bir nefes alırken azı dişlerimi sıktım. "Hımm?"

Darcy'nin parlak gözleri haylazlıkla ışık saçıyordu. "Becer beni."

Benden bunu istediğinde, o ses tonuyla, o cilveli, sevecen yüz ifadesiyle istediğinde hayır diyemezdim. Kontrolümü ateşe verdi. Aletimi dışarı çektim, tekrar içeri ittim ve vajinasının beni kavramasıyla, mükemmel kış deliğinin parmağımı sıkıştırmasıyla inledim. Darcy kısa ve sık nefesler alıyordu, zevkten alnında tatlı, küçük bir çizgi oluşmuştu, bu sırada ben bir içeri bir dışarı hareket ediyordum. Gözlerim her zaman ondaydı.

Bacaklarımın arkasında bir elektrik akımı ateşlendi. Orgazma çok yakındım. Açımızı değiştirdim ve daha derine ulaşabilmek için Darcy'nin bacaklarını yukarı kaldırdım. İtişlerim klitorisine sürtünmeye başladığı anda Darcy'nin gözleri irileşti. Tırnaklarını omuzlarıma sapladı ve gözlerinde bana zirveye ulaşmaya yakın olduğunu söyleyen bir biçimde dalgın bir bakış belirdi.

"Bir kez daha," diye yalvardım. "Lütfen balım. Sadece bir kez daha. İyi bir kız olup benim için boşal."

Darcy başını salladı ve gururla dolup taşım. Aletimi bir yumruk gibi sıktağında ikimiz de nefes nefeseydik. Görüşüm bulanıklaştı; bu dayanılmaz zevkten sonra asla geriye dönmeyecektim ve bunu istemiyordum.

"Daha sert," demeyi başardı, bir yay gibi gergindi. "Daha sert hareket et."

"Aferin, Darcy." Hâkimiyet duygusu beni bir yumruk gibi kavradı ve altımda Darcy daha fazla eridi. "En iyi arkadaşının aletine boşal."

Darcy'nin dudakları kenetlenip gözleri kapanırken aletimi öyle yoğun bir şekilde sıkıyordu ki daha fazla dayanamayacaktım. Ateş bedenimde çabucak ilerliyordu. Başımı Darcy'nin omuzuna bırakırken adını bir ilahi gibi söylüyordum. Düşünemiyordum, konuşamıyordum, sadece parçalara ayrılıyordum. Orgazmım uzadıkça uzuyor ve bizi zaman ile

mekândan uzaklaştırıyordu. Dünyanın geri kalanı yok olmuştu. Her düşüncem, her kalp atışım, bedenimin her hücresi yalnızca Darcy için vardı.

Orgazmımızın etkisi azalırken birbirimize yapıştık, sık ve kesik nefesler alıyorduk; dudaklarımı Darcy'nin şakağına bastırarak ona sımsıkı sarıldım. Duş aldıktan sonra onu göğsüme, ait olduğu yere çektim.

Bir sır verir gibi, "Seninle birlikteyken bir şey kazanmışım gibi hissediyorum," diye Darcy'ye içimi döktüm.

Mırıldandı, gülümsedi, parmaklarını düz karnımda gezdirdi. "Ben de böyle hissediyorum."

77. BÖLÜM

DARCY

ERTESİ SABAH UYUYAN Hayden'in olağanüstü manzarasıyla —göğsü çıplaktı, altın teni parlıyordu ve yakışıklı yüzünde yumuşak, rahatlamış bir ifade vardı— uyandım. Derin uykundaydı, geniş göğsü kalkıp iniyordu ve dudakları hafifçe aralıktı. Yatak odasının devasa pencerelerinden dağlar gölün üzerinde yükseliyordu ve ben çok yoğun bir huzur hissiyle doluydum. Süitin mutfağında kahve yapmak için yataktan kalkarken Hayden'ı uyandırmamaya dikkat ettim.

Her şey mükemmeldi, ta ki telefonumu kontrol edene kadar.

Arkamdaki tezgâhta otel odasının espresso makinesi vızıldayıp kahveyi akıtmaya başlarken ben telefonum ekranına bakıyor, gözlerimi ovuşturarak uykunun etkisinden kurtulmaya çalışıyordum. Sadece Hayden'in tişörtlerinden birini giyiyordum, saçlarım karmakarışık ve ayaklarım çıplaktı ama gevşemiş mahmurluğum buzlu suya batırılmışım gibi dağıldı.

Pek çok bildirim vardı, nereden başlayacağımı bilmiyordum. Nabzım aniden fırladı. Georgia, Hazel, Pippa, Jamie, Rory, Alexei'yle yeni bir grup sohbeti. Hayden de buna dahil di ama belli ki cevap vermemişti. Georgia, Hazel, Pippa, Alexei'den direkt mesajlar. Ebeveynlerimden, bir grup çalışma arkadaşım dan ve diğer analistlerden mesajlar. Georgia'dan biri dün gece ve biri bu sabah olmak üzere iki cevapsız arama. Alexei'den bir başka cevapsız arama. Bir arama Ward'dan

Telefonlarımızı düğün için *rahatsız etmeyin* moduna almıştık ve odaya döndüğümüzde aklımızdaki son şey de onları kontrol etmekte.

Paniğe kapılma, diye yazmıştı Georgia dün gece. *Biz ilgileniyoruz.*

Neyle ilgileniyorlardı? Daha şiddetli paniğe kapıldım, nabzım hızlandı ve midem düğümlendi. *Bu sorunu çözeceğiz*, diye mesaj yazmıştı Alexei gece yarısı civarında.

Ne halttan bahsediyorlardı? Grup sohbetini taradım; hepsi bir röportajla ilgili sinirliydi. Hangi odada olduğumuzu soruyorlardı. Kit'in ismi belirdi ve gözlerim açılırken kalbim ağzıma geldi. Google'da *Kit Driedger*'ı arattım ve ilk video dünden, Calgary'nin ilk *playoff* maçından sonra yapılmış basın toplantısındanandı.

Videoda arkasında Calgary takım logosuyla Kit'in yüzü görölüyordu.

"Sen ve Vancouver Storm'un kanat oyuncusu Hayden Owens uzun zamandır arkadaşsınız," dedi muhabir. "Fakat geçen hafta Vancouver'a karşı oynadığınız maçta görünüşe göre onu hedef aldın. Taraftarlar maçtaki davranışının, Owens en iyi sezonunu geçirirken senin istatistiklerinin gerilemesinin sonucu olduğuna dair yorum yapıyorlar. Bu söylentilerin gerçeklik payı var mı?"

Kit somurtarak kollarını göğsünde kavuşturdu. "Hayır, bunda hiçbir gerçeklik payı yok. Ben onu hiç sallamıyorum." Sertçe yutkundu. "Dahası, eminim takımın yeni veri analisti tarafından ayrıcalıklı bir yaklaşım gördüğünüzde iyi bir sezon geçirmek epey kolaydır, bilmem anlatabiliyor muyum?" Kaşlarını kaldırdı; iması açıktı.

Uzun bir duraksamanın ardından tüm muhabirler bir ağızdan sorular sormaya başladı. Sonrasında ne söylediklerini duymadım çünkü kanım kulaklarıma pompalanıyordu.

Göğsümde bir şey büzüştü.

Kit bir anda takımla birlikte yaptığım her şeyi, tüm sıkı çalışmamı ve işime olan tutkumu aşağı çekmişti. Bana büyük bir *meslek ahlakına aykırı* etiketi yapıştırmıştı. Midemde kıvrılıp ağırlaşan bir utançla doldum, gözlerim yanıyordu.

Birisi hakkında nasıl bu kadar feci yanılabilirdim?

“Darce?”

Başımı aniden kaldırdım. Hayden endişeli bir hoşnutsuzluk ifadesi ve uzun adımlarla yanıma yürüyordu; üstü çıplaktı, sadece siyah baksırını giyiyordu. Uykudan yeni uyanmış mahmurlukla ne kadar çekici olduğunun tamamen zevkine varabilmeyi dilerdim ama bunun yerine başım dönüyor, kontrolümü kaybediyor, debeleniyordum.

Dilim tutulmuş halde telefonumu ona uzattım ve videoyu açtım. Hayden videoyu izlerken çenesini sıkı ve kasları gerildi. “Bu ne be?”

İnanmazlıkla ekrana baktım. “Bunu nasıl yapabilir?”

Ben bunu hak etmek için ne yapmıştım? Sekiz yıl boyunca beraber olduğum kişi bu muydu?

“Darce.” Hayden telefonu bıraktı ve ellerini omuzlarıma koyup yüz yüze gelmemiz için beni döndürdü. “Bunu ben halledeceğim.”

Mesajların geri kalanını taradım, bir tanesi öne çıkıyordu. *Beni ara*, diye yazmıştı Ward.

Aradım ama doğruca sesli mesaja düştü. Hayden kendi telefon görüşmesini yaparken ben pencereden dışarı bakıyordum. Ward’un beni bunun için kovacağını zannetmiyordum. Ben yanlış bir şey yapmamıştım ama takımın üzerine bu tür bir ilgi çekmek iyi değildi. Kulübün sahibiyle tanışmıştım; altmışlarında, nazik bir gülümsemesi olan iyi bir adamdı. Bir gün Ward’un dönüşeceğine inandığım türde sabırlı bir adam benzemesine rağmen bu durumdan memnun olduğundan kuşkuluydum.

Zihnim dört yıl öncesine, patronumun ofisinde otururken hatam yüzünden beni kovmasına gitti. Geçmişini tekrar

etmemeye o kadar çok odaklanmışım ki bunun geldiğini bile görmemiştim. Bunca zaman yanlış yöne bakıyordum.

Başka birini kendimle beraber aşağı çekmenin acısı sanki dönmüş gibi beni keskin ve net bir şekilde kuşatıyordu. Hayden benim yardımım olmadan inanılmaz bir kanat oyuncusu olduğunu kanıtlamıştı ama şimdi medya ilişkimizi konuştuğundan sarf ettiği emek için asla eksiksiz bir takdir kazanmayacaktı.

“Evet, tamam,” dedi Hayden telefona. “İki saat sonra orada olacağım.” Veda edip telefonu kapattıktan sonra bana döndü.

“Ward’la konuşmam gerekiyor,” dedim ona.

“Çoktan ofisindeymiş.” Hayden bir elini saçlarının arasından geçirdi. “Bu durumla ilgilenmek için dün gece dönmüş olmalı.”

Diğer herkes bu karmaşayla uğraşırken ben Hayden’la ve kendi küçük dünyamızla ilgileniyordum.

“Hadi gidelim.” Yutkundum ve odaya bakındım. Günü yatakta geçirmeyi ve yarın dönmeyi planlamıştık ama artık saklanamazdık.

Ne yapmam gerektiğini biliyordum. Bu kez kendimle birlikte kimseyi aşağı çekmeyecektim.

78. BÖLÜM

HAYDEN

ARENAYA REKOR ZAMANDA VARDIK. Yolculuk boyunca pek konuşmamıştık, kendi düşüncelerimiz ikimizi de yiyip bitirmişti ama Ward'un ofisinin dışında durup Darcy'nin koluna dokundum.

"Dışarıda bekleyebilir misin?" diye sordum ona.

Darcy kararlıydı. "Hayır. Ward'la konuşmak istiyorum."

"Onunla önce ben konuşmak istiyorum." Boğazımdaki düğümlerden güçlkle yutkunurken güçbela soğukkanlılığı-mı koruyordum. Kit'e son derece kızgındım ama her şeyden önemlisi Darcy'yi korumalıydım. "Lütfen?"

"Hayır." Darcy'nin gözleri kararlılıkla parlıyordu.

İç geçirdim. Bir şey istediğinde Darcy çok inatçı olabiliyordu, uygun olmadığı halde bunu hâlâ çok sevimli buluyordum. "İçeri birlikte gireceğiz."

Kapıya vurduktan sonra boğuk bir *içeri gir* duyduk, kapıyı açtığımızda çalışma masasının arkasında Ward yorgun görünüyordu.

Bize el salladı. "Gelin de şu işi çözmeye çalışalım."

Oturduk ve ben dirseklerimi dizlerime dayayıp Ward'a baktım. Bu benim hatamdı. Kit'i sinirlendirmiştim. Darcy'ye beslediğim hisleri yıllarca Kit'ten saklamıştım. Kit bana misilleme yapıyordu ama çapraz ateşte kalan Darcy'ydi.

Darcy'yi seviyordum ve onu sonsuza dek koruyacaktım. Bunu yapmak istemiyordum ancak başka bir yol göremiyordum.

“Playoff” lar bittiğinde resmi olarak transfer edilmeyi talep ediyorum.”

Playoff 'lar biter bitmez transferlere yine izin veriliyordu. Darcy hayali için çok emek harcamıştı ve bunun sona erme sebebi ben olmayacaktım. Onun mutluluğunu tehlikeye atmayacaktım.

“Ne?” Darcy bana bakmak için ileri doğru hareket etti, ağzı açık kalmıştı ve gözleri öfkeyle parlıyordu. *“Hayır.”*

Masasının arkasında Ward şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı.

“Evet,” dedim Darcy'ye, ardından tekrar Ward'a döndüm. *“Beni transfer et. Her yere giderim ve kanatta mı yoksa savunmada mı oynayacağımı umursamıyorum.”*

Gerçek tam olarak böyle değildi. Hücumda oynamayı sevmeye başlamıştım ve bunda iyiydim. Son birkaç ayda tüm oyun tarzım değişmişti, kişisel hayatım bunu yansıtıyordu ama neye erişebiliyorsam onu kabul edecek ve yakınmayacaktım. Bu sayede Darcy hayallerindeki işte kalabilecekti.

Bu sabaha kadar her şeyin ne kadar mükemmel olduğunu düşünmüyordum. Hayatın nasıl olabileceğinin üzerinde durmayacaktım. Sonsuza dek nasıl olabileceğinin.

“Duyuruyu bugün yapabilirsin,” diye ekledim ama Darcy başını sallayarak itiraz ediyordu. *“Darcy işinde kalabilir. Çıkar çatışması olmaz ve tüm sorun ortadan kalkar.”*

Her parçam takımdan ayrılma, Darcy'den uzaklaşma, sezon boyunca uzun süreler onu görmeme fikrine isyan ediyordu ancak başka bir çözüm göremiyordum.

“Hayır.” Darcy'nin bu katı, hükmedici sesi kullandığını hiç duymamıştım. Direkt Ward'a bakıyordu. *“Benim ayrılmama izin ver.”*

Şokla ona bakma sırası bendeydi. Ward bir şey söylemek üzereydi ama lafını kestim. *“Çözümün bu mu, Darcy? Yıllarca işinden nefret ettikten sonra senin için biçilmiş kaftan olan işten ayrılmak mı?”*

Bana aldırmadan, “Vancouver’da kolayca yeni bir iş bulabilirim,” dedi Ward’a. “Medyanın karalaması unutulur ve sen de başka bir analisti işe alabilirsin. Dışarıda bizden bir hayli var.”

Öfkeyle gözlerimi ona diktim. Darcy bunun bir seçenek olduğunu nasıl düşünebilirdi? Buna asla razı olmazdım. “Ama sonunda yine mutlusun.”

“Sen de öyle,” diye hızla karşılık verdi Darcy.

Ward boğazını temizledi. “Acaba ben bir şey–”

“Senin sayende!” Sesim aciliyet ve hüsran yüklüydü. “Sonunda mutluyum çünkü birlikteyiz ve senin için her şeyi yaparım.”

Göz göze geldiğimizde Darcy bana öyle bir sevgi ve ilgiyle bakıyordu ki kalbim ikiye ayrıldı. “Bu takımı seviyorsun. Burada yaşamayı seviyorsun. Sonunda ait olduğun yeri buldun. Sırf benim için yeni bir takıma gitmene asla izin vermem.”

“Gideceğim. Senin için Darcy, her şeyi yaparım.”

“*Biliyorum.*” Darcy dudaklarını birbirine bastırdı ve gergin bir nefes aldı. “Bu yüzden bunu yapmana izin veremem. Ben Vancouver’da bir iş bulabilirim ve birlikte kalabiliriz ama eğer sen transfer ediliyorsan,” sertçe yutkundu, ellerine bakarken kaşlarını çatı, “bizim için ölüm olur.”

“Olmaz.”

“Olur. İlişkimiz çok zorlaşır, Hayden. İkimizin de kendi çalışma temposu varken sekiz ay ayrı mı kalacağız? Görüşmek bir yana, güçbela telefonda konuşabileceğiz veya mesajlaşabileceğiz.” Çok üzgün görünüyordu. Bunu yaptığı için Kit’i öldürmek istiyordum. “Kariyerinde önünde yıllar var. Bunu kaç yıl sürdürebiliriz?”

Darcy’nin söylediklerinde onun hakiki sorusunu duymuştum. Streicher ve Pippa’nın düğününde gördüğümüz her şey, birlikte kurmak istediğimiz yaşam, biz tekrar bir araya gelebilene kadar hepsi beklemede kalacaktı.

Volkov gibi bazı adamlar otuzlarının ortasına kadar oynardı. Nadir de olsa bu bir olasılıktı. Darcy'den o vakte dek beklemesini isteyemezdim. Beni beklemesini. Göğsüm acıyla sıkıştı.

İki seçenekten de nefret etmiştim. İkisi de bizi eksiltiyordu.

“Ne yapmamız gerektiğini bilmiyorum,” diye itiraf ederken bir elimle yüzümü ovuşturdum.

Ward iç geçirdi. “İkiniz de bir dakika susun,” dedi nezaketsiz bir tavırla. “İkiniz de bir seçim yaptınız ama bu karar size ait değil.” İkimize de sert bir bakış attı. “İkinize de ait değil.”

Darcy'nin yüzü kızardı ve ben dişlerimi gıcırdatarak koltuğumda arkama yaslandım.

“İkiniz de hiçbir yere gitmiyorsunuz.” Ward kollarını göğsünde kavuşturdu. “Ofisime paldır küldür daldığınızda ağzımı açmama fırsat verseydiniz, size bunu söyleyecektim.” Keyfi yerindeymiş gibi Ward'un ağzının kenarı yukarı kıvrıldı.

Gözlerimize umut yansırken Darcy ve ben bakiştık.

“Kimi işe aldığım konusunda çok seçici ve bilinçliyimdir,” diye devam etti, “dahası, sadece en iyileri işe alırım; Driedger ağzını açıp bizden birine hakaret ettiği andan itibaren bu konuyla ilgilenen olağanüstü bir halkla ilişkiler departmanı da buna dahil.” Darcy'ye bakıp kaşlarını kaldırdı. “Bu iş senin için bir tutku, değil mi? Sadece bir işten ibaret değil. Hayat amacın.”

Darcy başıyla onayladı. “Evet, sonunda doğru yerde olduğumu hissediyorum.”

“Biliyorum.” Ward televizyon kumandasına uzandı ve karşı duvardaki ekranı açtı. Spor özetleri sessizde gösteriliyordu ve Ward aradığı şeyi bulana dek hızla ileri sardı.

“Bu yirmi dakika önce yayınlandı.” Oynata bastı ve spor muhabiri konuştu.

“Koç Tate Ward, Storm'un yakın zamanda işe aldığı Darcy Andersen'in aleyhinde çıkar çatışması iddialarına ilişkin bir

açıklama yaptı. *'Darcy Andersen görevine en yüksek profesyonellikle yaklaşan inanılmaz bir istatistik veri analistidir. Storm ailesinin değerli bir üyesidir ve Hayden Owens 'la ilişkisine dayanarak itibarını sarsmak için yapılan tüm yorumlar cinsiyetçi ve onur kırıcıdır. STEM'de kadınlar bu sorunla her gün yüz yüze geliyor. Vancouver Storm, Bayan Andersen 'ın adına STEM'in Vancouver şubesine 100.000\$ bağış yapacak ve kâr amacı gütmeyen kuruluşu desteklemeyi resmî hedeflerimizden biri haline getireceğiz.'*"

Muhabir kaşlarını kaldırarak masada oturan meslektaşına döndü. *"Bu Driedger 'a kesinlikle bir mesaj gönderiyor"*

Ward televizyonu kapatıp bize bakarak arkasına yaslandığında kalbim ağzımdaydı.

"Takım sana destek amaçlı sosyal medyada paylaşım yaptı. Eckhart-Foster'dan eski iş arkadaşların analist olarak profesyonelliğin ve yeteneğinle ilgili konuştular. STEM'de Kadınlar grubu kuşkusuz seni destekliyor ve Tanrım, eski üniversite profesörlerin bile fikirlerini sunuyor." Ward, Darcy'ye baktı. "Kişisel bir konuda yarası olan bir pisliğin seni kendisiyle birlikte aşağı çekmesine izin verme. İşten ayrılmıyorsun." Ward bana katı bir bakış attı. "Sen de takımdan ayrılmıyorsun." Bakışları ikimizin arasında gidip geliyordu. "Her şey açık mı?"

Darcy ve ben şok içinde orada oturuyorduk. Ben ayrılmıyordum, Darcy ayrılmıyordu ve birlikte kurmak istediğimiz gelecek artık tehlikede değildi. Birbirimize göz ucuyla baktık. Darcy gülümsemeye başladı ve beni büyük bir rahatlama kaplarken ağzım yukarı kıvrıldı.

"Her şey açık," dedim Ward'a. Darcy'ye gülümsedim.

"Çok açık." Darcy kendi rahatlamış gülümsemesiyle karşılık verdi.

"Güzel. Şimdi lütfen ofisimden çıkın." Bizi başıyla selamladı. "Pazartesi görüşürüz."

Ayağa kalkıp elimi Darcy'ye uzattım. Elimi tuttuğunda onu Ward'un ofisinden dışarı çıkardım.

Sonunda arenadan çıktığımızda parkta kiraz çiçeklerinin altında yürüyorduk. Darcy yürümeyi bıraktı ve endişeli bir ifadeyle bana döndü.

“Sana söylemem gereken bir şey var.”

79. BÖLÜM

DARCY

"SENİ SEVİYORUM," dedim Hayden'a. Kiraz çiçeği ağaçlarının altındaydık, üzerimizde parlayan nisan güneşi Hayden'm saçlarında ısıldıyor ve gözlerini okyanustan daha mavi gösteriyordu. "Bunu dün gece söylemeliydim ama korktuğum için donakaldım. Kendime güvenmedim. Seni inciteceğimden veya hayatında silikleşeceğimden korktum."

Hayden beni küçük bir gülümsemeyle izliyor, sabırla dinliyordu; elimi sağlam göğsüne dayadım. Avucumun altında kalbi sabit bir ritimle çarpıyordu. Meltem Hayden'ın alnına düşmüş bir tutam saçı kaldırdı ve daha fazla kiraz çiçeği dalgalanarak ağaçlardan düştü.

Aşk her yerde çiçek açıyordu ve bunu şimdi açıkça görüyordum.

Kendimi bu adamda kaybedeceğimi nasıl düşünebilmiştim? *Yine yanıldın, Darcy.* Hayden bana asla izin vermezdi. Sevdığım işte kalabilmem için her şeyden vazgeçmişti.

"Bunun olmasına asla izin vermezdin," dedim ona. "Seninle birlikteyken kendimin en iyi haliyim."

Omzumun üstünden yakındaki bir banka, iki hafta önce oturduğumuz yere baktım. "Kiraz çiçeklerinin altında oturup senin o çocuklarla hokey oynamanı izlerken hayatımın sen içindeyken inkâr edilemez düzeyde daha iyi olduğunun farkına vardım." Hayden'a bakarken duygularım nefesimi ke-siyordu.

Varlığımın her zerresiyle Hayden'in da aynı şekilde hissetmesini umuyordum.

Gözleri özlem ve saf şefkatle parlıyordu. "*Seni seviyorum, Darce. Her zaman sevdim. Seni mümkün olduğunu düşündüğümünden daha fazla seviyorum. Beni olmak istediğim kişi gibi hissettiriyorsun.*" Kendi kendine güldü. "Sanırım bu yüzden A. R. Haddington bana kitabı gönderdi. Ona bizim hikâyemizi, kitapları sayesinde nasıl bağ kurduğumuzu anlattım; ona seni sevdiğimi, seni uzun zamandır sevdiğimi söyledim. Haddington'ın romantik biri olduğunu biliyoruz."

Hayden sarılıp beni kendine bastırdı, başımı göğsüne yaslayıp kalp atışlarını dinledim. Dudakları şakağıma erişerek bir öpücük kondurdu.

"Her zaman mı?" Ona bakmak için geri çekildim, öyle uzun boylu ve muhteşemdi ki nabzım tekledi. Hayallerimin erkeği her zaman tam karşımdaydı.

"Her zaman. Seni asla arkadaş olarak sevmedim, Darcy. Yalnızca bunu anlamam biraz zaman aldı."

"Benim de," diye fısıldadım.

Hayden başımın arkasını kavradı ve başımı arkaya yatırıp dudaklarımı kendininkilerle ele geçirdi. Öpüşü yumuşak, tatlı ve nazikti ama altdudağıma dişlerinin arasına çekerek, bir parmağını ensemden aşağı sürükleyerek beni eve gider gitmez daha fazlasının geleceğinin vaadiyle titretti.

Göz kırpma için çekildiğinde başım dönmüyordu. "Hadi."

Kiraz çiçeği ağaçlarının altından eve yürürken gözlerimde bir soruyla Hayden'a baktım. "Sana âşık olduğum âni söyledim. Senin ne zamandı?"

Hayden'in ağzı çapkın bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Yaralandığım akşamı hatırlıyor musun?"

"Büyük darbe mi?"

Hayden başını salladı.

"Bekle." Kahkaha attım. "Bir oral seks yüzünden mi bana âşık oldun?"

Hayden katıla katıla güldü. “Seni her zaman sevdim ama o zaman kafama dank etti.” Derin bir nefes aldı, hâlâ bana gülümsüyordu; neşe gözlerinin derinlerinden, teninden, etrafındaki havadan yayılıyordu. “Kimse benimle öyle ilgilenmemişti, Darcy. Sana halihazırda âşık olmasaydım, o akşam âşık olmamla sonuçlanırdı.”

Sözlerinin tatlılığı kalbimi sızlattı. “Hayden?”

“Evet, Darcy.”

“Eve gidelim.” Onun için ne yapacağıma dair hiçbir soru bırakmayan haylaz bir şekilde kaşlarımı yukarı aşağı oynattım.

Hayden’in gözleri parladı, uzanıp beni omzumun üstüne atınca şaşkınlıkla ciyakladım; Hayden sokakta koşar adım ilerlemeye başlarken kahkahalarla gülüyordum.

Düzenleme

Ny.ozlem

SONSÖZ

DARCY

EYLÜLÜN BAŞLARINDA bir sabah Hayden ve ben yatakta uzanmış, coşkulu bir sabah seksinden sonra dinleniyorduk.

“Sezon öncesi için hazır mısınız?” diye sordum.

“Evet.” Hayden yatak başlığına yaslanırken aklına az önce bir şey gelmiş gibi kendi kendine gülümsedi. “Eskiden yaz sonundan korkardım. Sanırım bunun sebebi, her zaman yaz sonunun seni pek sık görme fırsatım olmayacağı anlamına gelmesiydi.”

Çenemi ona dayayarak mırıldandım. “Ben de. Sezon boyunca seni daima özlerdim.”

Hayden’in bir eli çıplak sırtımda yukarı aşağı süzülürken saçlarımla oynuyor ve omurgamdan aşağı kıvılcımlar gönderiyordu.

Geçen sezonun sonunda Storm *playoff*’ların ikinci turunda elenmişti; takımın yıllardır ulaştığından daha yüksek bir başarıydı bu. Çocuklar hayal kırıklığına uğramıştı ama Ward yavaş, sabit bir yükselişin en uygun yöntem olduğuna ve gelecek sezon daha da iyisini yapacaklarına dair onlara güvence vermişti. Oyunlarıyla gurur duyduğunu ve koçları olmakla övündüğünü söylemişti.

Böyle söylerken Hayden’a bakmıştı ve göğsümde ister istemez gururlu, büyüyen bir his oluşmuştu.

Ward oyuncularla birlikte analist ekibine de yazın izin vermişti ama ben her gün bilgisayarımın başındaydım; modelleri

kurcalıyor, maç görüntülerini yeniden gözden geçiriyor, verileri takip ediyor ve kalıplar arıyordum. Hayden beni Jamie, Pippa, Rory, Hazel ve rahatsız edici yorumlarda bulunmak dışında hâlâ birbiriyle konuşmayan Georgia ile Alexei'yle birlikte Hawaii'ye tatile götürerek bilgisayarımın uzaklaştırmıştı. Hafta sonları yeni tekmemizle açılarak Gulf Adaları'nda geziniyor, güneşin suda ışıldamasını izliyorduk.

Medya karalamasından sonra kontratı yenilenmeden sona erdiğinde Kit'in artık takım arkadaşlarıyla geçinemediğiyle ilgili söylentiler güçlenmişti. Artık bonservisi elinde olan bir oyuncuydu ama hiçbir takım onu seçmemişti. Bu karmaşayı kendisi yaratmış olsa bile ona acıyordum. Kıyaslandığında Hayden ve ben birçok şeye sahiptik, Kit'in hayatıysa heba olmuştu.

Yazın bitişi gerçek hayata dönmemiz demekti ama Hayden'la birlikte "gerçek hayatımız" hayal edebileceğimden daha iyiydi.

Haftalardır ona söylemek istediğim bir şey vardı. Parmagımı göğsünün çıkıntı ve çizgilerinde gezdirirken iyice odaklanmıştım.

"Yüzük için hazırım. Eğer sen de istiyorsan. Ya da bana vermeye hazır olduğunda."

Hayden'in gözleri ışık saçtı ama kafası karışmış gibi gözlerini kıstı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ben," derin bir nefes aldım, "bana bir yüzük vermeye ve sonraki adımı atmaya hazır olduğunda ben evet demeye hazırım."

Başını kaşırken yüzüne şaşkın bir ifade takındı.

"Geçen sezonun sonunda konuştuğumuz şu konu var ya?" Gözlerimi açıp ikimizi işaret ettim. "Hani geçmişte aşırı tedirgin olmama rağmen seni sevdiğim ve sonsuza dek seninle olmak istediğim için seninleyken endişelenmediğim konu?"

"Köpek sahiplenmek mi istiyorsun?"

“Bana evlenme teklifi etmeni istiyorum!” diye patladım. “Tüm yaz bunu bekledim!”

Hayden gülmekten iki büklüm oldu ve kızgınlıkla ağzım açık kaldı ama elimde olmadan ben de güldüm. “Hayden. Kasten kalın kafalı gibi davranıyorsun.”

Hayden’ın göğsü bir kahkahayla sarsıldı ve gülümsemesi beni tepeden tırnağa ısıttı. “Evet balım, ne tür bir yüzükten bahsettiğini biliyorum. Aylardır onu saklıyorum.”

Kalbim durdu. “Öyle mi?”

Hayden’ın bakışı yumuşak, sabırlı ve nazikti. “Evet.”

“Nerede?” Yataktan inmeye çalıştım ama Hayden bana sardı.

“Seni ilgilendirmez.”

“Şimdi alabilir miyim?”

“Hayır.” Homurdandı. “Bekleyebilirsin.”

“Ama az önce hazır olduğumu söyledim.” *Acele et* anlamında bir hareket yaptım. “Hadi.”

Hayden tekrar güldü. “Sana *burada* evlenme teklifi etmeyeceğim, Darce. Özel olması gerekiyor. Unutulmaz ve özel bir teklifi hak ediyorsun.” Elini saçlarından geçirdi. “Diğer yandan kendi yüzüğünü seçmeyi tercih eder misin diye öğrenmek istiyordum. Bir mağazaya gidebiliriz. Bir yüzük tasarlayabilirsin. Ne istersen onu alabilirsin—”

“Benim için ne seçtiysen onu istiyorum.” Hemen hemen ayda bir Hayden bana bir mücevher alıyordu. Muhteşem bir zevke sahip olduğunu kanıtlamıştı, her zaman özel ve çevreye duyarlı parçalar seçiyordu. Ona bir milyon kez bunlara ihtiyacım olmadığını, beni şımarttığını söylemiştim ama Hayden vazgeçmiyordu.

Görünüşe göre beni şımartmak Hayden’ı çok, çok mutlu ediyordu ve onun istediğini elde ettiğini izlemek de beni mutlu ediyordu, böylece herkes kazanıyordu.

Saçımın bir buklesini çekti. “Kahve ister misin?”

Ona dik dik baktım. “Az önce tarihî önemi olan bir konuşma yapmışken nasıl bu kadar rahat olabiliyorsun?”

“Benim için tarihî önemi yoktu, Darce. Bunun olacağı önceden belliydi ve ben hazırım.” Yataktan kalktı ve kıcıma hafif bir şaplak attı.

Uzun adımlarla odadan çıkmasını izledim, gözlerim biçimli kıcındaydı. “Beni gerçekten bekletecek misin?”

“Sinir bozucu, değil mi?” dedi Hayden kapı aralığından, eğlendiği sesinden belliydi. “Sekiz yıl, balım. Senin için bu kadar bekledim.”

Alçak bir sabırsızlık sesi boğazımı sıyırdı ve kendimi yatağa geri bıraktım.

Hayden sadece gülüp başını sallarken gözleri parlıyordu. “Ve buna değdi.”

Sonraki iki hafta boyunca en az on-on beş kez Hayden sokağın ortasında, biz dışarıda akşam yemeği yerken masamızın yanında, bir derenin üstündeki küçük köprüde, hatta duşta, ayakkabısını bağlamak için durdu.

“Bu ayakkabıların bağcığı bile yok,” dedim Hayden bağciksız spor ayakkabılarını incelemek için durduğunda.

Yüzünde masum bir ifade vardı. “İçine taş kaçmış sandım.”

Haftanın sonunda Hayden sonbahar yapraklarına bürünmüş ağaçların altında tek dizinin üstüne çöktüğünde yürümeyi bırakmadım bile. Peşimden yavaşça koşarken gülüyordu; gözlerimi devirdim ve sırtışımlı gizledim.

“Hayır diyeceğimden mi korkuyorsun?” diye sordum bir sabah. Hayden saçlarımı yıkarken saç derime kremle masaj yapıyordu ve beynim âdeta eriyordu. “Bu yüzden mi bana böyle işkence ediyorsun?”

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum."

"Büyük ihtimalle evet diyeceğim."

"Büyük ihtimalle mi?" Hayden bana sırttı, su tenimden aşağı akarken bakışlarını göğsüme indirdi. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Bu oyunu iki kişi oynar."

Sonunda, eylülün sonuna doğru Hayden ve ben serin sonbahar güneşinde favori parkımızda yürüyorduk. Her zaman oturduğumuz banka yaklaşırken Hayden'ın sıcak eli benimkini tutup banka doğru çekti.

"Oturalım," dedi.

Banka küt diye oturdum. Fakat Hayden oturmadı. Elini cebine uzattı. Nabzım tekledi ama beni ilk kez kandırmaya çalışmıyordu.

"Ha ha." Gülümsemem hoşgörülüydü. "Şimdi de elini cebine mi atıyorsun? Seviye atladığını görüyorum." Gözlerimi kısıp parka bakındım. "Hımm... Fotoğrafçı nerede saklanıyor, ha?"

Hayden sırttı. "Yaklaşık yüz adım ötede."

"Çok komik."

Hayden tek dizinin üstüne çöktü ve özgüvenim sarsıldı. Bana sırtış biçimi nefesimi kesmişti.

"Şakayı bugün gerçekten ileri götürüyorsun," diye fısıldarken bakışlarımı gözlerinden ayırmadım. Kalbim küt küt atarken gözlerim fal taşı gibi açılmış olmalıydı, midem heyecanla bir takla attı.

Hayden bana bir kez daha sırttı. "Bugünkü şaka değil."

Gülümseyor, başımı sallıyor, derin bir nefes alıyordum. "Sonunda gerçekleşiyor mu? İstirabıma son mu veriyorsun?"

Hayden kahkaha attı. "Evet. Hazır mısın?"

Her zaman seçimi bana bırakırdı. Göz temasını korurken emindim ve başımla onayladım.

Hayden'in yüz ifadesi yumuşadı ve elimi tutarken gözleri ısındı. "Darcy Andersen, hayallerimin kadını, benimle evlenir misin?"

"Evet," dedim hiç tereddüt etmeden, gülümsüyordum. "Seve seve."

"Henüz yüzüğü görmedin."

"Görmem gerekmiyor."

Bu ânı hafızama kazıdım: güneşin tenimdeki hissini, cıvıldaayan kuşların, parkta oynayan çocukların sesini, Hayden'in saçlarını havalandıran meltemi ve gözlerinin gökyüzünü andıran mavisini. Elimin onun elindeki hissini.

"Eminim, Hayden ve hiçbir şey fikrimi değiştiremez."

Hayden bir kaşını kaldırdı ve yüzük kutusunu açtı.

Ağzım açık kaldı. "Yüce Tanrım." Etrafına serpiştirilmiş minik beyaz taşlarla çevrili, çok açık pembe, ıslıl ıslıl değerli taşa bakakaldım. Bir peri masalından çıkma bir yüzüğe, *Kuzey Kılıcı*'nda kullanılan bir sahne dekoruna benziyordu.

Ve benim olacaktı. Her gün ona baktığımda bana Hayden'ı hatırlatacaktı.

"Beğendin mi?"

Dilim tutulmuş vaziyette başımı salladım, Hayden'in gülümsemesi genişledi. Ben mücevher düşkünü bir kız sayılmazdım ama Hayden bunu yavaşça değiştiriyordu.

"Hepsi suni pırlanta, alyans ise geri dönüştürülmüş beyaz altından."

"Mükemmel." Bakışlarımı Hayden'a bakmak için kaldırdım. "Sen mükemmelsin ve sonsuzluğu seninle geçirmek için sabırsızlanıyorum."

Yüzüğü parmağıma taktı, ikimiz de birbirimize gülümse-dikten sonra Hayden beni havaya kaldırıp öptü.

O akşam Filthy Flamingo'nun kapısını açtığımızda bir teza-hürat korusu ve alkışlarla karşılandık.

"Tebrikler çifte kumrular," dedi Rory sırtarak. Ellerimize şampanya kadehleri tutuşturdu.

Herkes buradaydı: arkadaşlarımız, ebeveynlerimiz, takım ve iş arkadaşlarım, hatta Ward. Herhalde içerinden birinin biz parktayken çektiği, büyütülmüş bir fotoğrafımız ortadaydı; Hayden benim önümde diz çökmüş yüzüğü tutarken ben mutlu bir şaşkınlıkla bakıyordum. Jordan barın arkasından bana göz kırptı, kokteylleri karıştırıyordu ve tepesindeki günün içkileri tahtasında yeni bir kokteyl vardı.

Flört Koçu: güçlü, tatlı ve küstah. İhtiyacınız olduğumu bilmediğiniz içki!

Herkes bizi tebrik ettikten sonra yüzüğümü incelemek için Georgia beni kenara çekti.

"Çok güzel sonuçlanmış." Georgia elimi sağa sola çevirirken pırlantalar bar ışıklarının altında ışıldıyordu. "Çok güzel."

Alaycı bir gülümsemeye kaşlarımı kaldırdım. "Bundan haberin var mıydı?"

Georgia dudak büktü. "Tabii ki. Herkes yardım etti. Haysuz Rus bile." Bakışları bara döndü. Hayden, Jamie ve bize doğru kaşlarını çatmış bakan, çok geçmeden bakışlarını kaçıran Alexei'yle konuşuyordu.

Georgia bir kez daha mutlulukla iç çekti ve elimi sıkı, bir gülümsemeye yüz hatları yumuşadı. "Senin adına mutluyum."

"Teşekkürler arkadaşım. Büyük ihtimalle bu olayın tamamı için sana teşekkür etmeliyiz. Sana ve lüks iç çamaşırı takıntına."

Kibirli ve eğlenen bir gülümsemeye ağzı kıvrıldı. "İkincinin de birazcık cesaretlendirmeye ihtiyacı vardı."

Sırıtarak başımı iki yana salladım. Kızamıyordum bile. “Kim gibi konuştuğunu biliyor musun? Alexei.”

Georgia öğürme taklidi yaptı, içkisinden bir yudum alırken elinden yansıyan ışık dikkatimi çekti.

Gözlerim hayretle açıldı. Georgia’nın sol elinin yüzük parmağında bir yüzük vardı.

“Bekle.” Yüzüğe bakmak için elini yakaladım. “Bu nedir?”

Georgia genellikle yüzük takmazdı, hele o parmağa kesinlikle takmazdı.

Kıpırdanarak omuz silkti. “Ah, o mu?” Boğazını temizledi, bakışları hızla barın diğer tarafındaki bir şeye çevrildi.

“Evet, o.”

Georgia diliyle hafifçe üstdudağına dokundu. “Evlendim,” dedi umursamazca.

“Evlendin mi?” Şok olmuşum. “Kimle? Neden? Birisiyle görüştüğünü bile bilmiyordum.”

Ben asla evlenmeyeceğim, demişti Georgia geçen sene çifte randevumuz sırasında.

Yutkundığında soluk boğazı hareket etti ve sonunda gözlerime baktı. “Volkov’la.”

Mutluluk ve geleceğin ümidinin sarhoşluğuyla Hayden ve ben el ele eve yürüyorduk. Büyük ihtimalle şu Flört Koçu içkilerinin de etkisi vardı.

“Galiba benden pek iyi bir çapkın olmadı, değil mi?”

Hayden güldü. “Hayır, çok şükür, olmadı.” Bana bakarken gülümsemesi genişledi. “Ben de iyi bir çapkın değilim. Her zaman sana saplanıp kalmış haldeydim.”

“Benim bir şikâyetim yok.” Omzumla ona vurdum. “Sonunda her şey yoluna girdi. En iyi arkadaşım Hayden Owens’la evlenmek için sabırsızlanıyorum.”

Gözleri duyguyla titreşti. “En iyi arkadaşım Darcy Andersen’la evlenmek için sabırsızlanıyorum.” Yürümeyi bıraktı ve elini çenemin altına koyup yüzümü kaldırdı, beni yumuşak bir şekilde öptü. “Seni seviyorum.”

“Seni seviyorum. Çapkınlıkta berbat olmama rağmen bana çapkın olmayı öğretmeni istemek şimdiye dek yaptığım en akıllıca işti.”

Hayden dudaklarıma doğru güldü.

Öpücüğüne karşılık vermek için parmak uçlarımda yükseldim, kalbim Hayden Owens’ın sevgisiyle dolup taşıyordu.

